

DECRETA AUTHENTICA
CONGREGATIONIS
SACRORUM RITUUM
EX ACTIS EIUSDEM COLLECTA
ETUSQUE AUCTORITATE PROMULGATA
SUB AUSPICIIS SS. DOMINI NOSTRI
LEONIS PAPAE XIII.

Vol. III.

AB AXXO 1871 XIM. **3233** USQUE AH AXMM 1899 XIM. **405L**

ROMAE
EX TYPOGRAPHIC POLYGLOTTA
S. C. DE PROPAGANDA FIDE
MPCOCC.

INDEX

DIOECESIUM ET DECRETORUM

A

Abellinen. 3432.
Acerrarum. 3872.
Acta de Musica sacra. 3850.
Adiaccn. 3542. 5556. 5701.
Agetinen. 3755. 5745. 5957. 5983. 44110.
Agrigentina. 5502. 3956.
Alatrina. 4015.
Albanen. 3720.
Alben. Prov Pedemontanae. 5265. 3519.
Almerion. 5445. 5566 5878.
Altonen. 5278. 3527
Amalphilana. 3522. 5899.
Ambianen. 5410.
Americae. 4032.
Americae Septentrionalis. 5310.
Anconilana. 3677.
Andegaven. 3933.
Angelopolitana. 3859.
Angren. 3434.
Anicien. 5450.
Annecien. 5559. 5879.
Anti baren, et Scodren. 3499.
Apuana. 3760.
Aquen. 3437 5514. 5594. 5742. 3765.
Arboren. 3301.
Aretina 5572. 5422. 3657.
Argentina. 3527. 5555.
Arichalen. 3585.
Asculana. et Ceriniolen. 3261.
Asculana in Piceno. 5587. 5418. 3647
Aturen. el Aquen 3480.
Augustae Taurinorum. 4004
Augustodunen. 3965.
Aurelianen. 5510.
Auximana. 5519. 5653.
Auxitana. 5520.
Avenionen. 5528.

B

Baionen. 5577. 5505. 5706. 5738.
Balneoregien. 5558.
Bambergen. 5952.
Barcinonem 5264. 5265. 5516 3548. 3651
Baren. 5951. 3968.
Basileen. 5682. 5892 5997
Bellivillen. 5943.
Bellunon. el Fellren. 3462 5726. 5842 5976. 5978 5995.
Bergomen. 5461. .">487. 3532 3617.
Bisarchien. 5880.
Bisuntina. 3451 3917
Bituntina. 3575.
Bituriccu. seu Congregationis Missionariorum Sacr. Cordis Iesu. 3940.
Blesen. 3392.
Bobicu. 5606. 3751.

Bogolen 4015.
Bonaeren. 5396 5549. 4044.
Bononien. 3297.
Bredana. 5665.
Breve Aposlolicum. 3232 5550. 3551 3777. 3778 5817
Briocen 5524. 5630. 5956.
Brixien 5562. 3525.
Brugen. 5845.
Brunen. 3625. 3628. 5905.
Bugellen. 3977.
Burgi Sancti Domnini. 3237.
Buscodunen. 5897.

C

Cadureen. 5258. 3259. 5577. 3673. 5687. 5848
Caesaraugustana. 5269 5841 5950
Calaguritana et Calceaten. 5767.
Calatayeronen. 3412. 5934.
Calven. et Tbeanen. 3709.
Camberien. 3884.
Cameraceu. 5648
Capuana. 5598. 5984.
Capuana Portus Aloisii et SS. Conceptionis de Glide 3419.
CapulaqueiL et Vallem 3686.
Carcassonem 5281. 5459. 4005.
tkirpen. 5258.
Carthaginem 5344. 5641. 5654. 3685. 5854
Casertana. 5409. 5425.
Cassanem 5309.
Castellanetem 5587.
Catri Maris 5853.
Catri Maris Stabiae. 3949.
Calarem 5672. «
Caurien. 5611. 4059
Ceneten. 5475. 3717. 3796.
Cenomanen. 5279.
Cephaluden. 3561.
Cinrmnaten. 3571.
Civitatis Castelli. 3356.
Clodion. 3565.
Clunien. seu Prioratus Ordinum Militarium. 5476.
Collem 5266. 5289.
Colonien. 5483. 3869. 5973.
Comen. 4049. «
Compostellana. 5739.
Concordium 3631 5696.
Congregationi* Clericorum Heguiariiim S. Pauli Bamahilannn. 3911.
Congregationis Clericorum Begulariuiin Excalceatorum SSiiiæ Crucis et Passionis. 5607.
Congregationi* Saer. Cordis bsu et Mariae. 5710
Cengregalionis de Trappa. 5702. 3707.
Congregationis Fratrum S. Vincentii a Paulo. 5927
Congregationis Missionarionun Oblatorum Sanctae et Immaculatae Virginis Mariae. 5578.

Congrrgftionis Oratorii. 3500.
Congregationis Piorum Operariorum. 5599
Congregationis Presb)tenorum SSffii Sacramenti. 3875.
Congregationis SSffii Redemptoris. 5575.5774.5980
Constntiofea 3454.
Constitutio super Privilegiis Prutonolarionim Apo
T .lleorum. 3262.
Coflv< rsanen. 5582
Cordubeu 3570.
Cracovien. 5552.
Cunecn. 3564. 5576. 3747.
Gusentina. 5914. 594 L

De Caceres. 4006.
Decretum. 5595 5629. 5754 5758. 5781. 5802. 5815.
5815. 5820. 5822. 5835. 3b57. 5858. 5852 5855.
3854. 3839. 5865 3889. 5903. 5907. 5921. 5926.
4U07. 4025 4014 4036 404 4046
Decretum generale 5255 5541. 5753, 3755, 3756.
5757. 57*2. 5785. 37b4. 5807. 5808. 5810. 5811.
3812 5816. 5826 3827. 5828. 5836. 3845 5851
">864. 3881. 5920. 5922. 402\$
Decretum L rbis ei Orbis. 5681. 5712. 5754. 5789.
3861.
De Guadalaxara. 5292.
De Guatemala. 3691.
De Guajatia. 5551.
Iklegatiums Apostolicae Ptruvianæ. 3513.
De Linares. 3601. 3601
Dcrtbusen. 54b7.
De S<.)na. 5556.
De Truxillo. 5964.
lx· Venezuela. 3352.
De Zacatbecas. 5528. 5567. 5591 5488.
Dianeu. 5588 5786 5895.
Difutn. 5401.
Dioecesium Italiae. 5958.
Drepancn. 5251.
Dubii. 5406 5655. 3659. 5664 3885. 5887. 5912.
5918. 5961 3983. 5987. 4001. 4009. 4050. 4053.
Dubii Hi solutio. 4022.
Dubiorum. 5596.5597.5762. 5766 5801. 5814.5852.
5866. 3888. 5981. 4054
Dubium seu Galbarum 5974.
Dubhmm. 3557.

Kmenten. 5675.
Engolisweu 5575.
Brian 5515 5388-
Eugubina 5640.

Fabriineo 3256.
Facultas litandi unam Missam do Rciiuie. 5915.
Faoeo. 3791.
Faventina. 3247
Firmanā. 3505. 3518. >800
Florentina. 5267. 5557, 568*
Fodiana 5291 5511. 5794
Fuhkn. 367 L

G^iiceu » u Gaditana. 3584. 5443
Galbarum. 5426

Galtellioen. Nbren. 3280
Gandavon. 5449.
Geneven. 5429 5871
Gerimdon. 5255. 5268. 3901.
Gnesnen. et Posnanien. 5474. 5543. 3829.
G mu. 5455. 5589. 5804.
Goritien. 5366. 5466.
Grana ten 5413. 3700. 5840

Halifaxen. 3661.
Harlemun. 3669. 3721.
Hispalen. 5518.
Hyuruntinx 4002.

iacen 5371. 3408. 5442. 5468 3477. 5695. 5955.
Lidreii. 5502
lanueii. 5846.
Illerden. 3435. 5649. 5946
liindeii. 5555. 5797.
Instructio et Ordo pro Oratione XL. Horarum, Vide
Appendicem ad Decreta authentica.
Iselana. 5625. 5645. 3652.

Lamacen. 5674.
Lauden. 3313. 3498. 3779.
Lavantina. 5529.
Lcavenworthien. 3537.
Legionen. 4050.
Lemovicen. 5543.
Liburnen. 3525.
Lincien. 3585. 3729. 3764.
Lmgonen. 5295. 544 t. 5870.
Lisbonen. 5320. 5352. 5549. 3550.
Litterae circulares. 5752. 5857. 5999. 4045.
Litterae SS. D. N. Leonis PP XIII 5740.
Lublien. 5746.
Lucana. 5504. 5759. 4008.
Liinm. 5452. 5517.
Lucerina 5355. 5581. 5678.
Lucionen. 5624 3788

Macaonon. 5855.
Maceraten. et Tolentinen 3464. 3704.
Maionren. 3793.
Mantuana. 5537. 5690.
Mariannpolitana. 5240. 5326. 3440. 3471. 3492.
5574. 5658 4011.
Mariannen. 5684 3692.
Marsorum. 5644. 3744.
Massilien. 5996.
Malritcn. 3761.
Maurianen. 3771
Mechlinien. 5390.
Mediolanen. 5330. 5545. 3930. 3948.
Meliten. 5728. 5874 3988.
Melphien. et Rapollon. 4038.
Mexirana 5542 3358. 5380.5656. 3785. 394». 5986.
3989. 4000.
Munatcn. 3243.
Mindonicn. 3511.
Mmoncen. 4048.
Missionariorum Oblatorum Immaculatae Concentio
ms B. M. V. 3597.

Miasionariun Societatis Mariae. 3270
Monaslerien. 5970. 5971.
Monopulilana. 5795 5882.
Montoyren. et Angelorum 5559 5540.
Montis Albani. 5916.
Montis Politiani. 5751, 3748. 5823.
Montis Regalis. 5728.
Musica sacra. 3850.
Mulinen. 5509.

N

Namurcen. 5656. 3667.
Nanneteii. 5304. 5546. 5612. 5654 3676. 5685.
Naxien. 5618.
Neapolitana. 5285. 5550 5605. 5680
Nemausen. 5290. 5489. 5895.
Neo-Eboracen. 5427.
Neoporum. ol Moneven. 3979. 5998,
Ncritoncn. 5619.
Nesqualien. 3562.
Nelen. 54-47.
Nicosien. 5608. 5787.
Nicoteren. cl Tropien. 5559. 5962.
Nilrien. 3584. 3757
Nivernen. 5271. 5282. 3484.5358.
Novarien. 5453,
Nucerina. 3242.
Nucerina Paganorum 5719. 5819.
Nullius Montis Cassini. 5991.
Nullius Nonanlulae. 3992.
Nullius Sancta» Luciae. 3416.
Nullius Sancti Martini 5414.
Nullius Sancti Mauriti Agaunensis. 5711.
Nuscana. 5547.

O

Olinden 5394.
Oppidett 5485.
Oranen. 3255.
Ordinis S. Benedicti. 3727.
Ordinis S. Benedicti Beuronen. 5756. 5952.
Ordinis S. Benedicti Congregationis Gallica» 5847.
Ordinis Carmelitarum Excalceatorum. 5605.
Ordinis Caribuslanorm. 5554
Ordinis Cisterclensis 3579,
Ordinis Cisterdensis Congregationis de Senanque. 5516.
Ordinis Gislereiensis Reformati. 5244.
Ordinis Cisterciensium Trappislaruin. 5351. 3578 5554. 3702. 3707.
Ordinis S. Ioannis de Deo. 5322. 5512.
Ordinis aut Militiae Velleris Aurei. 5273.
Ordinis Minorum S. Francisci. 5609. 5990.
Ordinis Minorum Capuccinonim S. Francisci. 5697. 5861 5919 5915 »929
Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci. 5284 5494. 3506.
Ordinis Minorum S. Francisci Excalceatorum. 5772
Ordinis Minorum S Francisci de Observantia. 5524 5894 »900. 3959. 5966.
Ordinis Minorum S. Francisci Reformatorum. 3745.
Ordinis Praedicatorum. 5723.
Ordinis PraemonMratonsis. 5428. 5915.
Ordinis Servorum B. M. V. 3749.
Oriolon. seu Alonien 5246.
Oriolon. 3388. 3395. 5662.
Oscen. 5417.
Oslien. et Velilernen. 3586.
Ovelen 5272. 3451. 5475. 3655. 4016.

P

Paccn. 3722.
Paderbonen. 5235.
Palentina. 3650. 3699.,
Panormitana. 5446
Papien. 3525, 5646.
Parisien. 5365. 5481. 3482 5954. 5975.
Parisien, seu Congregatione Ss. Oirdium !e*u H Mariae ">710.
Parisien, seu Congregationi* Fratrum S. Vmeentn a Paul-». 3927.
Pastupolltana. 3620.
Patavina. 5393. 3453. 5679.
Pelrocoriccn. 5561.
Pisana 3260. 5558.
Piscien. 5821
Placentina -5526. 3534, 5868.
Platien. 5470. 3888.
Plocen 5994.
Plurium Dioecesium 57*0.5923.4020 4027.4051
Policastren 5505. 5576. 5497. 5560.
Portus Ludovici. 5805.
Portus Principis seu Capitis llaitiani. 5694
Praelecturae Apostolieae B»-ngalae Cemraln. 5670.
Praefecturae Aposlolicae Holstein Sl wigis. 3570.
Praefecturae Apostolicae «l Madagascar. 5496.
PeniiHlh n. Latinorum. 3703.

‘ Q

Quebecen. 5299. 5569. 3824. 5876. 5890,

R

Ratisboneii. 3249. 3285. 5508. 5421. 5615.
Ravennatem 5402. 5415. 5568. 5575. 5590. 3591 5592.
Resolutiones S. R C. 5768. 4029. 4037.
Rhedonen. 5572.
Rheinen. 5521. 3525. 5642. 5773 5867.
Romana. 5491. 5.565. 3708. 5844.5877, 5891 5896. 3959. 5944 5960. 4021. 4028. 4035
Romana Dubii. 52ss.
Romana Resolutiones Dubiorum. 3780. 5798.
Rossanen. 3405.
Rureinunden. 3400. 3714.
Ruthenen. 3555 5716. 5910. 5965.

S

Sagien. 5275. 5385. 5386.
Salamantina. 3750.
Salernitana. 5610. 4012.
Salisburgen. 5287.
Salopien. 3595.
Sahen. 3250.
Sancti Alberti. 3296
Sancti Ghristüpbori de Havana 5806,
Sancti Claudii. 5444. 5469.
Sanctae Fidei Neogranaten. 3715.
Sancti Gennani. 5239.
Sancti Hippolyti 5298 3531. 3705.
Sancti Iacobi de Chile. 3295. 5294. 5306 5312. 5554. 5336. 5459. 5490 5521. 5718. 3831 3873. 3981.
Sancti Iacobi de Venezuela. 3693.
Sancti Ioannis in America, 5567.
Sancti Ioannis Terrae novae. 3931.
Sancti Salvatoris in Brasilia. 3517.

Saniunonialium Ordinis S. Benedicti Congregatio-
nis Ci'smensis. 3407.
Sanctimonialium Ordinis Cisterciensis. 5486. 5655
Sanctunomaliam Ordinis Eremitarum S. Augustini.
5495.
Sancliriion*ullum Ordinis* Visitationis B. M V. 3458
Sanrforien 3547 3621
Saaünderien. 3405
Samen. 5849.
Sebenicen 5555. 3399.
Seduneil· 5770.
Segusien. 3505.
Seminarii Missionum ad exteros. 3514.
Srnen. 5465. 5580. 3643. 5958.
S·men cl Modrussen. 3545 3698.
Senogallien. 3799. 3898
Senonen. 5460
Sipontina. 3765.
Soanen. et Pitiltanen 3359.
Societatis hsu. 5456 3448 5565. 3955.
Soriei.UK Presbyterorum SSffii Sacramenti. 5241.
3436
Societatis SSffii Sacramenti. 3479.
Sorana. 3450.
Spalalcn. 3776.
Squillacen. 5668. 3735.
Slrigonien 3792. 3924.
Sjraciisana 3463.
Syren. 5274. 5.507.

Taranusien. 3472.
Tarraconen. 3507. 5967
Tan bina. 3622
Taunnen. >555 5382 3425. 5529 5546 5626. 5790.
Trtnpltjn 5458.
Tirasonen. 5825
Tlascalen. seu Angolopolitana. 5715
Toletana. 3276.
Tornacen. 5245. 5348. 5600.
Treviren. 3424
Tricancen. 3385
Tridentina. 3741.
Trivenlina. 3818.
Troiana 5632.
Turonen. 3286. 5467

U

Ugentina. 5500
Urbis. 5478. 3908. 4026. 4042. 4051.
Urbis Basilicae S. Laurentii m Damasu, 3657.
Lrbis eiusque Districtus. 5809. 5928
Urbis et Orbis. 5581. 5598. 5605. 5666. 5681. 3712
5754 3789. 5850. 5851 5862. 5906. 5969. 4017
4041. 4046. 4047.
Urgellen 5248. 5254. 5555. 5555. 5569. 3579. 5604.
·>6 5. ·>639. 5689. 5769. 5856. 5906. 5957. 4018.
Lrgellen. seu Monialiutn Clarissarurn. 3972.
Ulinen. 4005.

Vallcn. 5627.
Vallisolelana. 5660.
Vallispraton. 3257. 54 H
Vallis Vindonis. 4040.
Valven. ut Sulmonen. 5508. 390!». 3947.
Vancivcrien. 5495.
Velltemen. 5860. 401!».
Veneliarum. 3404.
Venliiniliea. 3614.
Verae Cnicis. 3942.
Vicarialus Aposlolici d. Bombay. 5277. 5501. 3554.
Vicarianis Aposlolici Carolinao Sept. 3803.
Vicarialus Vpostolici Cunstantinopolitani. 3658.
Vicarialus Aposlolici de Dania. 3254.
Vicarialus Aposlolici Scinsi Meridionalis. 3858.
Vicarialus Aposlolici Senegambiae. 3752.
Vicarialus Aposlolici Se-Giuensis Sept. Occiden-
laits. 5995.
Vicarialus Aposlolici utriusque Guineae. 5456.
Vicarialus Aposlolici Victoriae Nyanzensis. 5724.
Vicen. 3236. 3389.
Vicentina. 5540 5564 5775. 5904. 4014.
Victorien, in Hispania. 3902.
Viglovanen. 5515. 5616. 5885.
Virodunen. 5374.
Vivarien. 3420.
Volaterrana. 3560.

Westinonasterien. 3935.

DECRETA AUTHENTICA

CONGREGATIONIS SACRORUM RITUUM

EX ACTIS EIUSDEM COLLECTA

3233. DECRETA GENERALIA (Suppi.)

CAUSAS SERVORUM DEI

RESPICIENTIA.

I. In Generalibus Decretis a s. ni. Urbano PP. VIII editis super moderatione cultus Dei famulis praestandi, omnino praecipitur ut sive Causa procedat per viam non cultus, sive per viam casus excepti, particularis processus praecedere debeat una cum subsequenti pronuntiatione Ordinarii, seu Judicis ab Apostolica Sede delegati, vel super cultu non exhibito vel super casu excepto. Quibus Decretis diu conformis ex-
lilil Sacrae Rituum Congregationis praxis, uti patet ex eiusdem Congregationis Actis. Quin etiam, prout testatur s. m. Benedictus PP. XIV in suo opere de Canonizatione Sanctorum, Lib. 11, Cap. 23, n. 10, inductum fuit ad normam eorundem Decretorum ut per particularem processum nedum probaretur cultus initium, seu fundamentum casus excepti, verum etiam cultus eiusdem iugis continuatio, usque ad sententiam hac de re editam sive ab Ordinario sive a Indice ab Apostolica Sede delegato; subinde tamen, accedente expresso vel tacito S. Sedis consensu, judicialis illa ac legitima inquisitio intermitteri coepit, et per extraiudiciales probationes deventum est ad declarationem casus excepti. Verum cum Enii Patres sacris tuendis Ritibus Praepositi particularis processus confectionem valde conferre animadverterint accuratiori causarum examini, re mature perpensa audiloque S. Fidei Promotore, hodiernis Comitibus ad Vaticanum habilis, Generalium Decretorum tenorem ac veterem S. Congregationis praxim districtius in posterum observari iusserunt. Proinde statuere ut deinceps ad approbationem cuiuslibet ex casibus exceptis non deveniatur, nisi praecesserit par-

ticularis processus tam super cultus initio, seu super fundamento casus excepti, quam super cultus continuatione usque ad sententiam ab Ordinario seu ab Iudice ab Apostolica Sede delegato emanandam, qua declaretur casum de quo agitur comprehendere inter exceptos a memoratis Decretis s. m. Urbani PP. VIII: si Ssmo Domino Nostro placuerit. Die 5. Decembris 1868.

Facta autem per subscriptum Secretarium Ssmo Domino Nostro Pio Papae IX relatione, Sanctitas Sua Decretum Sacrae Congregationis approbavit, ac confirmavit, typisque editum publicari praecepit die 10 eiusdem mensis et anni.

II. Sacra Rituum Congregatio, expendens Processus sive Ordinaria sive Apostolica auctoritate pro Servorum Dei Bealificatione et Canonizatione extra Urbem confectos, gravem quandoque irregularitatem adnolare debuit in eo scilicet, quod personis certum officium in processu instruendo gerentibus, postquam illo fungi coeperunt, venia data fuerit, perdurante adhuc sive Ordinaria sive etiam Apostolica eiusdem Causae inquisitione, officio primo dimisso, aliud diversae indolis assumendi et exercendi. Haec autem officiorum permutatio cum iuris regulis minime consona videatur, eadem Sacra Congregatio in Ordinariis huius diei Comitibus ad Vaticanum habilis, ad praedictum removendum abusum et suspicionem quamlibet etiam levem in re tam gravis momenti prorsus eliminandam, censuit prohibendum, si Ssmo placuerit, ne deinceps in condendis quibusvis Processibus tam Ordinariis, quam Apostolicis, ad eiusdem Servi Dei Causam perlinentibus, eadem persona diversis officiis ne successive quidem, utcumque priori expleto et dimisso, fungi possit sub poena nullitatis ».

Die 10 Decembris 1870.

Factaque de praemissis per subscriptum

Secretarium SSmo Domino Nostro Pio Papae IX fideli relatione, Sanctitas Sua praefatam Sacrae Congregationis decisionem ratam habuit et confirmavit, eamque praesenti generali Decreto promulgari et ab omnibus servari mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 22 eiusdem mensis et anni.

**3234. VICARIATUS APOSTOLICI (8469)
DE DANIA.**

R. D. Hermannus Griider, iam Missionarius Apostolicus in Vicariatu de Dania et modo in eodem Praefecti Apostolici munere fungens, ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide nonnulla transmisit dubia, quae ab Eadem ad hanc Sacram Rituum Congregationem pro solutione remissa fuere. Dubia autem proposita sunt sequentia:

Dubium I. Inter facultates speciales quae oratori communicatae fuere, nona ita iacet: Deferendi Sanctissimum Sacramentum occulte ad infirmos sine lumine, illudque sine eodem relinendi pro iisdem infirmis, in loco tamen decenti, si ab haereticis aut infidelibus sit periculum sacrilegii. Circa vero hanc facultatem quaerit:

1. Num vi huius facultatis etiam liceat ministrare infirmis S. Communionem occulte sine vestibus sacris et lumine?

2. Num vi huius facultatis liceat etiam ministrare extremam Unctionem eodem modo?

3. Num vi huius facultatis liceat deferre et ministrare dicto modo S. Communionem iis qui longo tempore in carceribus acatholicis detinentur si secus eadem carere debent?

4. Num in hisce casibus saltem sufficeret, si Sacerdos in ipso cubiculo infirmi aut carcerali veste talari et Stola se induat?

5. Num vi huius facultatis liceat Missionario, commoranti in locis ab Ecclesia vel Oratoriis longe distantibus, servare aliquas sacras Hostias in loco decenli pro infirmis forte occurrentibus, quamvis actu nulli ibi infirmi reperiantur?

Dubium II. Anno 1860 die 23 Septembris Ritus Pro-Xicarios Apostolicus Missionarius illarum Missionum nolum fecit Summum Pontificem eisdem concessisse facultatem recitandi Officia privilegialia quae in Supplemento novissimarum editionum Brevium Romani reperiuntur. Numquid haec facultas censenda est respicere illa tan-

tummodo Officia privilegialia, quae tunc temporis iam reperiuntur vulgata in dicto Supplemento Breviarum, vel ad illa etiam extendenda erit quae post illud tempus (scilicet anno 1860) passim vulgantur?

Dubium III. In locis Missionum, ubi Catholici haud raro incolunt procul Ecclesiis vel Oratoriis publicis, a quibus v. gr. decem vel viginti militariis geographicis distant, et translatio infantum in tenera aetate per tantam locorum distantiam magnis periculis et incommodis obnoxia est; licetne Missionary advocato baptizare hos infantes solemniter in domibus privatis, vel extra mortis periculum, Baptismum ministrare sine caeremoniis?

Dubium IV. Numquid ad sacram Hostiam in Ostensorio exponendam uti licet Lunula, quae consistit ex duobus orbiculis vitreis tenui limbo vel circulo argenteo deaurato circumiunctis et claudendis, ita ut sacra Hostia subter inhaereat ipsi circulo argenteo, at ante et retro vitreos orbiculos ipsos immediate tangat, et per eos erecta teneatur?

Sacra vero Rituum Congregatio, referente infrascripto Secretario, audita sententia in scriptis Riti D. eiusdem Sacrae Congregationis Assessoris, propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. Ad primam quaestionem: « Affirmative, si pariter ab haereticis aut infidelibus sit periculum sacrilegii ».

Ad secundam: < Affirmative, si idem adsit periculum ».

Ad tertiam: < Affirmative, si immineat idem periculum et adsint causae prudenti iudicio Missionarii graves pro Sacra Eucharistia administranda ».

Ad quartam: < Id omittendum non esse, quotiescumque fieri potest ».

Ad quintam: Affirmative, prout liquet ex ipso indulti tenore ».

Ad II. « Per R. P. D. Secretarium supplicandum Sanctissimo, ut decernere dignetur ad quanam Officia in Supplemento continenda vel etiam in illud inserenda indultum coarctari debeat ».

Ad III. < Affirmative, seu Baptismum in casu ministrari posse in privatis domibus, servato ritu Ecclesiae consueto ».

Ad IV. « Prout in casu exponitur non decere sacras species inter vitreas laminae includere, quarum superficies illas immediate tangant ».

Atque ita rescripsit.

Die 4 Februarii 1871.

Facta autem de contentis in secundo

dubio Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae IX per eundem Secretarium fideli relatione, Sanctitas Sua declaravit: Indultum coarctandum esse ad illa Officia quae Clero Urbis Romae usque huc concessa fuere vel in posterum concedentur. Die 40 iisdem mense et anno.

3235. PADERBONEN. (8470)

Rmus D. Conradus Martin Episcopus Paderbonen. Sacrae Rituum Congregationi humillime exponit quod in Dioecesi Paderbonen. saeculo elapso Festum Patroni Ecclesiae erat Festum de praecepto cum ferialione populi. Postea vero quum per Bullas Pii Papae VI anno 1788 pro Orientalibus, et Leonis XII anno 1828 pro Occidentalibus provinciis Regni Borussiae Festum Patroni loci in Dominicam sequentem pro foro et Choro translatum fuerit, etiam Festum Patroni Ecclesiae in Dominica sequenti cum Officio et solemnitate celebrandum praescriptum fuit per Edictum Rmi Episcopi Friderici Clementis (1829) atque ita usus introductus est, qui hodie viget.

Quum autem modo de hac translatione Festi Patroni Ecclesiae nonnulla orta fuerint dubia, eadem supradictus Rmus orator eidem Sacrae Congregationi pro opportuna resolutione proposuit. Dubia vero sunt haec:

Dubium I. An Patronus Ecclesiae, ex eo quod eius Festum de praecepto cum ferialione populi post Bullam Urbani VIII 1630 celebrandum fuit, ipse legitime habendus sit tanquam Patronus loci, etiam absque electione a Clero, Magistratu et Populo facta? Et quatenus negative,

Dubium II. An Festum Patroni Ecclesiae de praecepto secum habuerit obligationem pro Parochis applicandi eo die Missam pro Populo? Et quatenus affirmative,

Dubium III. An talis obligatio applicandi Missam cum abrogatione Festis de praecepto simul cessaverit?

Dubium IV. An indultum transferendi Festum Patroni loci in Dominicam sequentem cum Officio et solemnitate concessum per Bullas Pii Papae VI anno 1788 et Leonis XII anno 1828 intelligendum sit etiam de Patrono Ecclesiae cuius Festum fuit de praecepto?

Sacra vero Congregatio ad relationem subscripti Secretarii, audita sententia in scriptis tum alterius ex Apostolicarum Cae-
remoniarum Magistris, tum Rmi Domini eiusdem Sacrae Congregationis Assessoris, rescribere rata est:

Ad I. < Perpendis expositis, Patronum Ecclesiae in casu habendum esse uti verum Patronum loci; ideoque ad eum pertinere quaecumque circa Patronos in Ecclesiasticis Constitutionibus et Pontificiis Decretis praecipuntur ».

Ad II, III et IV. < Provisum in primo ».
Atque ita rescripsit et declaravit.
Die 4 Februarii 1871.

3236. VICEN. (3474)

Quum in Ecclesia Cathedrali Vicensi nonnulli ab immemorabili usus vigeant, quos an tolerare possit hodiernus Rmus Episcopus vehementer dubitat; ipse sui muneris esse duxit usus ipsos Sacrorum Rituum Congregationi exponere, ut eadem declarare dignaretur quid in casu agendum sit. Usus autem ipsi sequentibus continentur dubiis; nimirum:

Dubium I. In Missa Conventuali: Subdiaconus ante pectus librum tenens stat in suppedaneo contra Altare, at versus Celebrantem cum Diacono in plano Confessionem facientem.

Dubium II. Diaconus atque etiam Subdiaconus pergentes ad locum ubi de more canitur Epistola vel Evangelium, portant velum humerale iuxta colorem diei, quo suum respective librum cooperiunt.

Dubium III. Quotidie, paucis Festis exceptis, recitantur in Choro post Tertiam Litaniae Sanctorum, cuius praxis origo non plane noscitur: asseritur tamen a quibusdam hanc recitationem fieri ob quamdam poenam olim residentibus inflictam, qua de causa egrediuntur e Choro quamplurimi, ulpote qui in illa poena, vel dicunt personali, non comprehensos se iactant.

Dubium IV. In praedictis Litiis bis dicuntur nomina S. Petri Apostoli Cathedralis Ecclesiae Titularis, nec non Sanctorum Martyrum Luciani et Marci Vicensis Civitatis Patronorum, et tandem Sanctae Scholasticae Virginis cuius insignis Reliquia in illa Ecclesia custoditur. Praedicti Sancti magna cum veneratione a populo coluntur. Pro secunda invocatione respondetur: *Intercede pro nobis*.

Dubium V. Duo Ianuarii ex Capitulo digniores multis abhinc annis expectant Episcopum mira Ecclesiam in ianua dicta Claustris, per quam iste cum suis Cappellanis Cathedralis adit vel ad Conventualem assistat, et in egressu eundem comitantur usque ad ianuam domus Episcopalis in Clau-

stro. Tantum veniunt usque ad Cameram Episcopalem, Choro iam incepto, quinque Capitulare*, qui assistunt et ministrant in Missa Pontificali, eo die quo Episcopus celebrat.

Sacra porro Rituum Congregatio, re mature perpensa, auditaque sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis respondendum censuit:

Ad I et II. < Serventur Rubricae Missae! » Titulo de celebratione Missae ».

Ad III. < Episcopus diligenter inquirat an ulla adsit veri nominis obligatio recitandi Litanias : et quatenus eam cerio non invenerit, curet servari aut aboleri pium nsum ».

Ad IV. « Dentur Decreta in Cremonensi die 4 Aprilis 1020', atque in Region, diei 8 Martii 1631 et 29 Januarii 1758 ».

Ad V. < Servetur dispositio Caeremonialis Episcoporum Libro I, Cap. XV, § I el 11 ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit. Die 4 Februarii 1871.

3237. BURGI S. DOMNINI. (8472)

Rihus D. Ioseph Buscarini Vicarius Capitularis Dioecesis S. Domnini, Sede illa Episcopali vacante, a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humillime exquisivit; nimirum:

Dubium I. In Diocesi Burgi S. Domnini, sicuti et in plurimis aliis, recitari solent coram SSffio Sacramento exposito vulgari sermone sequentes laudes approbatae, quibus adnexae sunt nonnullae Indulgentiae : /ho «tu brnedelto. üeneiletto il suo Santo Nome ecc, Ast in aliquibus dictarum Ecclesiarum recitantur immediate post Orationem: Drus qui nobis sub Sacramento mirabili etc.; sed antequam impertiatur populo benedictio, in aliis post benedictionem cum Venerabili, sed priusquam reponatur SSihum Sacramentum in Tabernaculo. Hoc posito quaeritur an continuari possit ad libitum ulraque consueiudo?

Dcaivn U. Ex Decretis quae praescribunt usum Stolae dumtaxat in confectione et collatione Sacramentorum, nonnulli Sacrarum Caeremoniarum cultores et Magislri arguunt non amplius adhiberi posse Stolum in exponendo et reponendo SSmo Sacramento, vel eodem transferendo de uno ad aliud Altare, ac in elargienda cum ipso benedictione, in commendatione decedentis •muue, in exequiis mortuorum, in exorcismis, in facienda aqua benedicta, in bene-

dictionibus mulieris post parium, domorum in Sahbato Sancto, Sacerdotalium indumentorum, novae Ecclesiae vel Oratorii, novi Gaemeterii, in Processionibus quibuscumque, atque in ceteris benedictionibus in Rituali et Pontificali Romano contentis, ac in aliis similiter et praesertim in concionibus, in quibus Stolae usus ab immemorabili consuetudine adhibetur. Quaeritur ergo utrum haec sententia teneri possit in praxi?

Dobium 111. Quotiescumque Festum S. Michaelis Archangeli incidit in Feriam V Hebdomadae quartae Septembris (ultimae mensis) iuxta Rubricam Breviarii Romani ponendum foret initium Libri Esther, ut in Dominica V, et de eo legendum etiam duobus sequentibus diebus si essent liberi. At nullus horum dierum in Diocesi S. Domnini est liber: non dies S. Michaelis cuius Officium est proprium, non dies S. Hieronymi cum habeat Lectiones primi Nocturni assignatas, neque dies Calendarum Octobris in qua agitur de Dedicatione Ecclesiae Cathedralis. Succedit Dominica 1 Octobris (die 2), in qua legendus esset Liber Machabaeorum, nisi occurreret Festum SS. Rosarii, ideoque huius initium ponitor Feria II sequenti, idest die 3, et Festum Ss. Angelorum transfertur in Feriam IV quae est prima dies libera post Calendas Octobris. Igitur exquiratur I. An hoc in casu Rubrica peculiaris superius allata attendenda sil el valeat pro repositione initii Libri Esther in Festo Ss. Angelorum etiam translato in Feriam IV infra Hebdomadam primam Octobris, in qua iam legitur Liber 1 Machabaeorum? 2. An hae Lectiones Libri Esther poni potius debeant in Festo S. Hieronymi, omissis assignatis de communi Doctorum. 3. An hoc initium ponendum sil Fena IV Hebdomadae IV Septembris loco Lectionum de Libro Iudith Facium est autem etc. quae illa nocte leguntur? 4. An omittendum?

El Sacra Rituum Congregatio ad relationem subscripti Secretarii propositis dubiis rescribendum censuit :

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. < Negative, seu iuxta Rituale et Pontificale Romanum Stola adhibenda est in conficiendis el administrandis Sacramentis, in confectione el adminislracione Sacramentalium, el etiam in Concionibus, si adsit consueiudo ».

Ad III. « In casu initium Libri Esther reponendum est in die Sancti Hieronymi ».

Atque ita rescripsit.

Die 11 Marin 1871.

3238. CADÜRCEN. (8473)

Quum in Calendario Cadurcensi die XXVI Octobris recolatur sub ritu duplici maiori Festum Sacrarum Reliquiarum seu Sanctorum, quorum Corpora vel Reliquiae in Ecclesiis Dioeceseos praedictae asservantur, Riiiiis hodiernus Episcopus a Sacra Rituum Congregatione humiliter exquisivit ut declarare dignaretur: An in hoc Festo dici debeat *Credo* in Missa?

El Sacra Rituum Congregatio ad relationem subscripti Secretarii respondendum censuit: « Missa cum *Credo* celebranda est in solis Ecclesiis Dioeceseos in quibus asservantur Reliquiae insignes, in aliis vero sine *Credo* ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die H Martii 1871.

3239. SANCTI GERMANI. (8474)

Quum paucae sint Missae in Cathedrali Ecclesia Sancti Germani de Canadà non raro accidit ut fideles ad Sacram Synaxim recipiendam accedant in Missa cum cantu celebrata, cui adesse solet Episcopus. Quum autem orta sit controversia de modo quo Episcopus ipse stare debeat dum celebrans Sacram Eucharistiam distribuit, quaesitum est a S. R. C.

1. Num genuflectere Episcopus debeat in faldistorio contra Altare ut tempore Elevationis, atque ita terga vertere fidelibus ad sacram Communionem accedentibus, aut genuflectere in plano vel ante gradus Sedis Episcopalis?

2. An genutlexus manere debeat durante tempore Communionis, vel solum eo lemporis momento in quo celebrans ex Altare discedit ad Communionem ministrandam?

Sacra vero eadem Congregatio, referente subscripto Secretario, rescribere rata est: < Servetur consueiudo ». Atque ita rescripsit.

Die 11 Martii 1871.

3240. MARIANOPOLITANA. (8478)

Hodiernus Rector parochialis Ecclesiae a Nativitate Beatae Mariae Virginis nuncupatae, silae in loco cui nomen vulgo *La Praine de la Magdaleinc* in Dioecesi Marianopolitana, exposuit quod tota frons Ecclesiae praedictae (circiter pars sexta ipsius muralis ambitus) cum ruinam mini-

taretur, erui debuit usque ad fundamenta quae remanserunt et in quibus novus murus pro iri maxima parte erectus est. In dicta autem fronte Ecclesiae reperiabantur duae e duodecim lapideis crucibus oleo sancio inunctis in consecratione praefatae Ecclesiae appositis, quae tamen in muro noviter extrudo iterum collocatae fuerunt. Altare quoque maius ipsius Ecclesiae, consecratum cum ipsa, postea amotum fuit et in alia parte eredum.

Hisce expositis a Sacra Rituum Congregatione praefatus orator exquisivit humillime ut ipsa declarare dignaretur: An supradicta Ecclesia remaneat consecrata; ita ut satis sit consecrare novum eredum Altare.

El Sacra Congregatio, referente infra-scripto Secretario, rescribere rala est: < Affirmative ». Atque ita rescripsit.

Die 11 Martii 1871.

3241. SOCIETATIS (8476)
PRESBYTERORUM
SS. SACRAMENTI.

Raymundus de Cuers Superior Societatis Presbyterorum SSiTi Sacramenti a Sacra Rituum Congregatione humiliter insequentium dubiorum solutionem postulavit; nimirum:

Dubium 1. An in concursu Vesperarum Festi Dolorum Beatae Mariae Virginis cum prunis Vesperis Festi S. Iosephi die XVIII Martii, ad Completorium Hymnus concludi debeat cum doxologia Beatae Mariae Virginis?

Dubium II. Libri Liturgici, ut Breviaria el Missalia, nullis in locis reimprimuntur iuxta quosdam usus quoad pundualionem verborum ortographicaui el cum observatione, ut aiunt, legum grammatices accuratiorum et collatione facta cum optimis Sanctorum Patrum editionibus vel etiam Scripturae sacrae, et insuper Hymni, Capitula et alia huiusmodi de loco ad locum transferuntur pro utentium, ut asserunt, commoditate. Anne tuta conscientia isti Libri Liturgici adhiberi possint, quum non videntur sufficienter conformes Romanarum editionum authenticarum formae?

Dubium III. Quando Ecclesia dedicata sil non sub alicuius Beati vocabulo sed alicuius mysterii ut Sanctae Crucis, Sanctissimi Sacramenti etc.; Anne exprimendum sit nomen huius Mysterii loco nominis Sancti quod venit recitandum in precibus primi Lapidis el Benedictionis seu Consecrationis huius Ecclesiae?

Dibicm IV. Cum velari debeant Sacrae Imagines et Sanctorum Icônes dum expositum minet SSiium Sacramentum, prae-
sertim a parle loci Ecclesiae ubi fit 'expo-
sitisio , ne iuxla peritorum doctrinam , ad-
süntium attentio distrahatur a Sacramento
et ad illos convertatur, quaeritur: An con-
sultius sil nullam adhibere sacram Imagi-
nem in nostri* Oratoriis, cum stricte per-
petua in illis fiat Expositio et adoratio SSmi
Sacramenti, attenta praecipue hac circum-
stantia quod praedicta aedificia sint potius
exigua et absolute, ut ita dicatur, ab or-
namentis et maieslate Expositionis SSmi Sa-
cramenti integre occupata?

Postulavit insuper ut liceat suae Socie-
tatis Alumnis in Choro recitationem Matu-
tini a Laudibus seiungere, ita ut Matuti-
num anticipetur pridie primis vespertinis
horis, et Laudes recitentur summo mane;
quum Alumnis suis media nocte surgere
ad Matutinum cum Laudibus recitandum
impossibile sit, dum quisque ad adoratio-
nem faciendam perdurante nocte per tur-
num surgere debet.

Et Sacra Rituum Congregatio, re mature
perpensa audilaque sententia alterius ex
Apostolicarum Caeremoniarum Magistris,
rescribendum censuil '.

Ad I. « Serventur Rubricae quae sta-
tuunt quod s; in Vesperis fiat commemo-
ratio de Beata Maria Virgine, ad Comple-
torium Hymnus concluditur cum *Iesu tibi
sit gloria, qui natus u de Virgine* ».

Ad II. < In editione Librorum Liturgi-
corum adamussim serventur Leges in Con-
stitutionibus et Bullis Summorum Pontifi-
cum praescriptae ».

Ad III. < In Oratione quae incipit *Domine
Deus, qui licet caelo et terra etc.*, omisso
nomine cuiusvis Sancti vel Sanctae, dica-
tur: *Ikatae Mariae semper Virginis omnium-
qu' Sanctorum intercedentibus inertis etc.*
Ad Benedictionem primarii lapidis, in Ora-
tione *Domine sancte Pater omnipotens ae-
terne buu*, dicatur in *honorem sanctae
Crucv*. ml in *honorem Mysterior SSmi Sa-
cramenti etc.* ».

Ad IV. «Negative; et solum legenda
est Imago quae exui m Altari in quo lit
expositio ».

Ad postulatum vero rescripsit: «Ne-
gative ».

Atque ita rescripsit cl sonari mandavit.
Die 11 Martii 1871.

3242. NUCERINA. (5477)

Rmus D. Antonius Maria Potlinari Epi-
scopus Nucerinus exposuit (1) quod Cano-
nici Collegialae Ecclesiae de Saxoferralo in
sua Dioecesi fruebantur privilegio rochet-
tum et mozzetlam gestandi. Anno autem
1857 a SSmo D. N. Pio Papa IX privile-
gium obtinuerunt deferendi hyemali tem-
pore cappam, aestivo vero collam super ro-
chollo. Hoc posito privilegio, videtur quod
antiquo frui amplius non possint Canonici :
quum tamen ipsi pro Iubilu etiam nunc
mozzetlam gesiare soleant, praedictus Rmus
orator a Sacra Rituum Congregatione po-
stulavit, ul declarare vellet num Canonici
isti recte se gerant?

Sacra vero eadem Congregatio , audito
in scriptis altero ex Apostolicarum Caere-
moniarum Magistris, ad relationem subscri-
pti Secretarii, proposito dubio rescribere
rata est:

«Negative; et mozzelta amplius adhi-
beri nequit a praefatis Canoniciis ». Atque
ita rescripsit et servari mandavit.

Die 11 Martii 1871.

3243. MIMATEN. (5478)

Biius D. Ioannes Antonius Maria Foul-
quier Episcopus Mimalen. Sacrae Rituum
Congregationi exposuit in sua Dioecesi usum
invaluisse Presbyteros in Officio Defuncto-
rum Missae assistentes, etsi gaudeant statuta
mercede, tamen non semper cantui partici-
pare; proprium enim Officium piivalim in-
terdum recitare solent, cum nempe cantui
sese adiungere necesse eis non videtur, et
putant se habere personalem aliquam ra-
tionem Officium canonicum non differendi.
Quum autem ab hac praxi recedere difficil-
imum sit, saltem in pluribus circumstan-
tiis, supradiclus Rihus orator postulavit, ut
praxis ipsa continuari in posterum possit.

Sacra porro Rituum Congregatio, refe-
rente subscripto Secretario, re mature per-
pensa, rescribere rata est :

« Si agatur tantum de Missa , exposita
praxis tolerari potest, dummodo tamen ad-
sint Cantores ad hoc specialiter deputati ;
minime vero si agatur de Officio Defun-
ctorum, quod persolvendum esi ab iis qui
mercedein accipiunt pro hac recitatione,
iuxla Decretum in Pctrocoricen. diei 9
Maii 1857 ». Atque ita rescripsit.

Die 11 Martii 1871.

ORDINIS (5479)

CISTERCIENSIS REFORMATI.

Fr. Franciscus Regis Abbas et Procura-
tor Generalis Ordinis Cislerciensis Reformati
Sacrorum Rituum Congregationi infrascri-
plum dubium declarandum proposuit ; ni-
mirum :

Conclusio Orationis Festi SSmi Nominis
Iesu diversimode legitur in Libris ad usum
Ordinis Cislerciensis. Breviaria et Missalia
praefatam Orationem concludunt Per *eum-
dem Dominum*: Anliphonalia vero, et qui-
dem novissime excusa, per *Qui tecum Ii-
vit*. Ad hanc igitur varietatem evitandam
praefatus orator exquisivit humillime ab
eadem Sacra Congregatione, ul declarare
dignaretur num in praedicta Oratione ad-
hibenda sil conclusio: *Qui lecum*, uti ha-
bent nova anliphonaria; vel relinenda sil
conclusio: *Per eumdem*, uti habetur in Bre-
viario et Missali Romano?

Sacra vero eadem Congregatio , audita
sententia in scriptis alterius ex Apostolica-
rum Caeremoniarum Magistris, rescribendum
censuil :

«Negative, ad primam pariem; Affir-
mative , ad secundam ». Atque ita rescri-
psit et servari mandavit.

Die 22 Aprilis 1871.

3245. TORNACEN. (5480)

In Missa solemnii coram Sanctissimo Sa-
cramento fidelium venerationi exposito di-
cenda est commemoratio SSmi Sacramenti;
et tempore Concilii Oecumenici Vaticani in
eadem quoque Missa addenda est Oratio de
Spiritu Sancio. Quum inter Lilurgislas circa
has commemorationes gravis exorta sil con-
troversia, quaeritur:

I. An commemoratio de Sacramento
praemittenda; vel postponenda sil Orationi
de Spiritu Sancio?

II. An in Festis duplicibus primae clas-
sis 1res Orationes, scilicet de die, de SSmo
Sacramento et de Spiritu Sancio sub unica
conclusionione , vel potius duae collectae de
Sacramento, et de Spiritu Sancio, sub di-
versa conclusionione dicendae sint?

Sacra vero Rituum Congregatio, re ma-
ture accurateque perpensa audilaque sen-
tentia in scriptis alienus ex Apostolicarum
Caeremoniarum Magistris , rescribendum
censuil :

Ad I. < Affirmative, ad primam pariem;
Negative, ad secundam ».

Ad II. « In casu Oratio SSihi Sacra-
menti coniungenda est cum Oratione Festi;
Oratio vero de Spiritu Sancio dicenda est
sub distincta conclusionione ». Atque ita re-
scripsit et servari mandavit.

Die 22 Aprilis 1871.

3246. ORIOLEN. (»484)

seu

A L O N I E N .

Rmus D. Peirus Cubero y Lopez de Pa-
dilla Episcopus Oriolen. seu Alonien., ob
notabile frigus quod aliquoties sentitur in
Dioecesi sua, praesertim hyemali tempore,
et propter nimium radiorum solis ardorem,
qui tempore aestivo supra modum mole-
stiam affert, saluti prospicere volens suo-
rum Sacerdotum, a Sacra Rituum Congre-
gatione humiliter expetivit:

1. Utrum liceat Ministro deferenti Sa-
cram Eucharistiam infirmis, tam infra popu-
los quam in agris degentibus, incedere capite
cooperio, birelo scilicet aut pileolo; quando
propter aeris inclementiam aut nimium ca-
lorem solis fundate timetur detrimentum
salutis illius?

2. Utrum iisdem in circumstantiis hoc
saltem liceat Ministro deferenti in Proces-
sione Imaginem Vultus Sancti Domini No-
slri Iesu Christi, quae ex Ecclesia in qua
habitualiter servatur, per quatuor mille
passus a Civitate Alonien. distante, tempore
publicarum calamitatum processionallier de-
ferri solet ad Ecclesiam Coilegiatam prae-
dictae Civitatis Aloniensis?

Sacra vero Rituum Congregatio, re ma-
ture perpensa, rescribere rata est:

« Supplicandum SSmo pro gratia defe-
rendi pileolum in casu ».

Die 22 Aprilis 1871.

Facta vero de praedictis SSmo D. N.
Pio Papae IX fideli relatione per infrascri-
ptum Secretarium, Sanctitas sua commisit
Rfno Ordinario pro tempore Dioeceseos Orio-
len. seu Alonien., quatenus nomine et au-
ctoritate Sanctae Sedis pro suo arbitrio et
prudencia concedere valeat Sacerdotibus
Dioeceseos suae, in expositis tantum casi-
bus, delationem pileoli. Die 27 iisdem mense
et anno.

FAVENTINA. (5482)

Quum Vicarius Capitularis Dioeceseos
Faventinae, Sede illa Episcopali vacante,

(1) E- Dub. I.

plan sibi tribaat iura ac honorificentias, ac praesertim tain intra quain extra Calhedralem interveniente Capitulo sacras functiones peragere velit, saltem cum praeiudicio primae Dignitatis ac Canonici qui Hebdomadarii munere fungitur; Capitulum ipsum ad sua iura lutanda sequentia duo dubia Sacrorum Rituum Congregationi enodanda proposuit; nimirum:

Dubium I. An tam intra quam extra Cathedralem competant Vicario Capitulari supra Capitulum honorificentiae ac distinctiones adhibitae Vicario generali Episcopi, vel potias hae competant repraesentanti Capitulum, ut semper et ubique dignoscatur inferior conditio mandalarii erga mandantem?

Dubium II. An Vicarius Capitularis pro labitu iure proprio functiones peragere possit tum intra tum extra Cathedralem interveniente Capitulo; vel potius id facere possit eo lanium in casu quod Vicarius esset prima dignitas ordine successivo vel Hebdomadarii munere fungeretur iuxta praxim in Cathedrali ipsa vigentem?

Sacra vero Rituum Congregatio, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis Dubiis rescribere rata est:

Ad 1. < Negative, si collegialiler cum Capitulo incedat, sed omnes honorificentias, distinctiones et iura spectaro ad primam Dignitatem Capituli ordine successivo, et detur Decretum in Nicoleren. diei 23 Iulii 1067 ».

Ad II. < Negative, ad primam pariem; iuxta Decreta alias edita et praesertim in Syracusaua diei 7 Augusti 1627; ad secundam partem: Affirmative, si reapse quoad Hebdomadarium constet de asserta consuetudine ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.
Die 22 Aprilis 1871.

3248.   URGELLEN.   (5483)

Magister Caeremoniarum Ecclesiae Cathédrales Urgellensis, Calendarii eiusdem Dioeceseos Director, sequentia dubia Sacrorum Rituum Congregationi enodanda humillime proposuit; nimirum:

Dubium 1. Adest in praedicta Ecclesia Cathedrali immemorabilis consuetudo cantandi Missam votivam solemnem de Spiritu Sancto ante Horas Canonicas, pro inauguratione Capitulorum Paschaliū, quae quotannis fit fena secunda post Dominicam in

Albis, quamvis occurrat Officium Duplex. Cumque iuxta Decreta huius Sacrae Rituum Congregationis non tantum causa gravis sed etiam publica requiratur: ad tales Missas votivas cantandas; quaeritur: Num praedicta inauguratio motivum sufficiens reputari possit ad memoratam Missam de Spiritu Sancto cantandam? Potestne saltem cantari vi immemoratae consuetudinis?

Dubium II. Utrum Beneficiali qui huiusmodi Missae per primam Dignitatem celebratae assistunt in officiis Presbyteri assistentis, Diaconi et Subdiaconi, post Missam decantatam teneantur cum sacris paramenlis, quibus in Missa usi sunt, comitari praedictam Dignitatem sacris paramentis exutam, in habitu tamen canonicali incedentem, mediam inter Diaconum et Subdiaconum cum gremiali, sicque processionaliter sine Cruce procedere ad aulam usque Capitularem in claustris sitam? An potius considerari debeat huiusmodi praxis tamquam abusus omnino eliminandus, licet ab antiquis temporibus ita fieri consueverit?

Dubium III. Utrum probanda sil praxis cooperiendi feretra, ubi ponuntur corpora Canonorum defunctorum, velo perlucido albo cum fimbriis auralis, non tantum dum portantur ad Ecclesiam, sed etiam dum in ipsa perdurat Officium emortuale?

Dubium IV. Utrum cantores Laici qui, defectu Clericorum, adhibentur in Choro cum colla, quique tamen extra Ecclesiam habitu prorsus laicali vestiti semper incedunt, indui possint pluvialibus tam intra praedictum Chorum, quam extra Ecclesiam in publicis supplicationibus; ex quo constat non multum aedificari fideles tales videndo sacris paramentis indutos?

Dubium V. Quum uonnulli existiment Hymnum *Gloria in excelsis* et *Credo* in Missa dici debere allernalim cum Ministris, prout lit a Cantoribus in Choro, fundati forsan illis verbis Caeremonialis Episcoporum Lib. 11, Cap. VIII, § 39, ubi loquens de *Gloria* dicit: < Episcopus (post inlonationem) prosequitur illum cum suis ministris. Diaconus et Subdiaconus ac Praelati et Canonici in suis locis idem bini simul faciunt »: et § 52: < Episcopus. . . . cum suis Ministris submissa voce prosequitur (idest *Credo*), pariter et Diaconus el Subdiaconus apud[^]Altare, el Canonici illud inter se dicunt>: ideo, ut uniformitas in praxi existât, quaeritur: Utrum *Gloria* et *Credo* dici debeant allernalim ut *Kyrie*; an potius unusquisque illa recitare teneatur

Episcopum vel Celebrantem non praeveni-
niendo sed sequendo? (1)

Dubium VI. Cum Sancti, qui a sua sede
ordinaria removentur propter Patronos seu
Titulares Ecclesiarum Collegiatarum et Pa-
rochialium nec non eorum octavas, collocari
debeant in proximos sequentes dies liberos,
debito servato ordine iuxta Rubricas, quae-
ritur: Utrum considerari possint dies liberi
illi tantum quibus nullus Sanctus, licet trans-
latus perpetuo, affixus est; an potius cen-
seri etiam debeant dies liberi in casu pro-
posito illi quibus affixi sunt a S. R. C.
Sancti translati in Calendario Dioecetano ge-
nerali: quando nempe Sanctus qui transferri
debet in Ecclesia particulari seu Parochiali
altioris ritus seu dignitatis existit vel etiam
anterior est illo Sancio, qui in tali die li-
bero a Sacra Rituum Congregatione collo-
catus est? Debetne huic altera dies proxi-
me libera pro sede fixa assignari, servata
prima sede Sancto Ecclesiae Parochialis al-
tioris ritus etc. ut supra?

Sacra vero eadem Congregatio, audita
sententia in scriptis alterius ex Apostolica-
rum Caeremoniarum Magistris, propositis
dubiis respondendum censuit:

Ad 1. < Attenta consuetudine Sacra Con-
gregatio indulget ut haec praxis continuari
possit; dummodo non occurrat duplex pri-
mae vel secundae classis ».

Ad II. « Tamquam abusus eliminanda ».

Ad III. < Negative ».

Ad IV. « Nequeunt Laici uti pluvialibus;
sed toleratur tantum ut collam induant si
Clerici deficiunt ».

Ad V. « Gloria et Credo, non alterna-
lim a Celebrante et Ministris recitari de-
bent, sed lotum ab omnibus est dicendum,
non praeveniando nec sequendo sed con-
comitanter ».

Ad VI. < Dies liberi ii tantum censendi
sunt, quibus nullus Sanctus, etiam transla-
tus, est assignatus ».

Atque ita rescripsit, induisit et servari
mandavit.

Die 22 Aprilis 1871.

3249. RATISBONEN. (8484)

Eques Fridericus Puslet Typographus
Ratisbonensis a S. R. C. sequentium du-
biorum solutionem humillime postulavit;
nimirum:

Dubium I. Num Credo in posterum di-
cendum sit in Festo natali S. Iosephi et

Festo ipsius Patrocinii, etsi istud quando-
que a Dominica in aliam diem transferri
contingat? Et si affirmative: Quomodo in
Missali enunciandum sit? Quomodo novum
praeceptum de dicendo Credo enunciandum
sit in Rubricis Generalibus Missalis Titulo XI
de Symbolo?

Dubium II. Num in Missali et in Bre-
viario die XIX Martii ita Festum S. Iosephi
postmodum proponi debeat: < Die XIX San-
cti Iosephi Confessoris Sponsi Beatae Mariae
Virginis et Catholicae Ecclesiae Patroni »;
et utrum id etiam in Calendario fieri possit
aut debeat?

Dubium III. Quum in oratione .1 cunctis
nomen S. Iosephi addi in posterum de prae-
cepto debeat, quaeritur:

1. Quibus verbis hoc faciendum sit?
Anne verbis: *intercedente Beata et glo-
riosa semper Virgine Dei genitrice Maria
cum purissimo Sponso eius sancio Ioseph et
Beatis Apostolis etc.* vel quibus aliis?

2. Anne nomen Sancti Iosephi ita cum
Beata Maria Virgine iunctum praeponi de-
beat nominibus Angelorum et Sancti Ioannis
Baptistae?

3. Anne et quomodo eiusmodi Decre-
tum apponi debeat in Missali? Forsitan in
capite eiusdem inter alia Decreta Sacrae
Rituum Congregationis? (2)

Sacra vero eadem Congregatio, audito
etiam in scriptis volo alterius ex Apostoli-
carum Caeremoniarum Magistris, propositis
dubiis rescribendum censuit:

Ad I. « Dicendum est Symbolum tum
in Festo natali Sancti Iosephi tum in alio
ipsius Patrocinii, etiam in casu translationis
extra Dominicam. In Missali vero post Evan-
gelium Missae tam Festi quam Patrocinii
sufficit ut ponatur verbum Credo. In Ru-
bricis autem Generalibus post verba *In fe-
stis Angelorum* addatur: *In Festis S. Iosephi
Sponsi Beatae Mariae Virginis* ».

Ad II. « Nec in Missali nec in Breviario
vel Calendario eisdem praefixo addenda sunt
verba < Catholicae Ecclesiae Patroni », sed
tantum in Ordine Divini Officii recitandi Sa-
dique peragendi, qui in usum Cleri sin-
gulis annis conficitur ».

Ad III. « Ad primam et secundam par-
tem: In oratione .4 cunctis adiciatur sem-
per post invocationem Beatae Mariae Vir-
ginis, et ante quoscumque alios sanctos
Patronos, exceptis Angelis et Sancio Ioanne
Baptista, Commemoratio Sancti Iosephi per

haec verba *cum Beato Joseph*. Ad tertiam: Decretum nullimode apponendum est in Mi>>di; sed sufficit tantum ut Oratio .1 *cunctis* describatur iis verbis, quibus supra cDonciala est et post ipsam adiiciatur sequens Rubrica rubro caractere distincta: *in hac Oratione nomine Sanctorum Angelorum et Sancti Joannis Baptistae praepo-*
nuntur Sancto Iosepho ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit. Die 22 Aprilis 1874.

3250. SALTEN. (5485)

Inter Postulata transmissa ad Sacram Congregationem Concilii in Relatione Status Ecclesiae Salten. insequentia duo reponebantur; nimirum:

I. An tolerari possit quod absque superpelliceo et in habitu communi Canonici cl Bénéficiai! Choro intersint, cum vel ratione frigoris vel aliis de causis sic intersint ab ipsamet Ecclesiae erectione?

II. An tolerari possit consuetudo, ab erectione Capituli originem habens, celebrandi post Nonam Missam Convenlualem?

Quum autem praedicta Sacra Congregatio eadem Postulata ad hanc Sacram Congregationem transmisisset pro opportuna solutione, Sacra haec Congregatio propositis Postulatis, iuxta Decreta alias edita, rescribendum censuit*.

Ad I. < Negative; et abusum esse eliminandum ».

Ad II. « Negative; et servandas esse Rubrius ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit. Die 2 Maii 1871.

3251. DREPANEN. (5480)

Cum in Collegiata Ecclesia a Sancto Petro nuncupata in Civitate Drepanensi, ob legem suppressionis dictam, pruna et secunda Dignitas civiliter cessaverit, ad quas Dignitates, iuxta constitutiones, onera parce bialia spectabant in dicta Collegiata; Rilius D hodiernus Episcopus ad parochiaha lanium munera obeunda per concursum elegit simplicem quemdam Presbyterum, cui etiam iiiMitutionem dedit et Archipresbyten Parochi nomen attribuit, non vero iura Dignitatis, cum id facere Apostoliue Sedi reservatum sil. Cum autem electos ad dicta parochiilia munera obeunda plan sibi spectare praetendat, velut si privilegia Dignitatum et Canonicorum illius

Collegialae esset assequulus, plurimae exortae sunt controversiae cum superstito tertia Dignitate et Canonicis, ad quas dirimendas supradictus Riius Episcopus Sacrorum Rituum Congregationem adiit ab ea humiliter expostulans sequentium dubiorum solutionem; nimirum:

Dubium I. Ad quem speciet celebratio Missae sollemnis Eeria V in Coena Domini et Iota functio Sabbati Sancti? ad tertiam nempe Dignitatem, prouti huc usque factum est, vacantibus prima et secunda ex Dignitatibus, vel potius ad Parochum?

Dubium II. Parochus polestne induero se sacris Paramentis in aula Canonica! ibique pro suo lubitu versari, aliaque ibi peragere quae Canonicis competunt, sine expressa eorumdem Canonicorum venia?

Dubium III. Qui locus, praesente Capitulo Collegialae, debetur Parocho in Choro el in Processionibus?

Dubiiu IV. Potest Parochus in Choro et in Processionibus praesente Capitulo adhibere Stolam?

Dubium V. Potest Parochus uti mantel-^{*} lelto serico violacei coloris ut ipse praetendit?

Et Sacra Rituum Congregatio, audita sententia duorum ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescribendum ccnsuit:

Ad I. < Spectare ad Dignitatem et Canonicos ordine successivo, non autem ad Parochum ».

Ad II. « Negative ».

Ad 111. < In Choro et in Processionibus Parochus praecedentiam habere debet super simplices Sacerdotes, nunquam vero sedere et incedere debet inter Canonicos et Mansionarios Ecclesiae ».

Ad IV. < Negative ».

Ad V. « Ex deductis Negative ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit. Dio 5 Iulii 1871.

3252. PIUS PP. IX. (5487)

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Inclytum Patriarcham Beatum Iosephum, quem Deus Omnipotens prae omnibus Sanctis suis purissimum verumque sponsum esse voluit in terris immaculatae Virginis Mariae, ac putativum unigeniti Eilii sui patrem, quemque ad tam sublimia munera fidelissime implenda gratiis prorsus singularibus auxit et abunde cumulavit, merito

Catholica Ecclesia gloria et honore in caelis coronatum amplissimo prosequitur cultu atque intimo veneratur pietatis affectu. Quamobrem Romani Pontifices Praedecessores Nostri, ut augerent in dies, ac ardentius excitarent in Christifidelium cordibus devotionem et reverentiam erga sanctum Patriarcham, eosque cohortarentur ad illius apud Deum intercessionem summa cum fiducia implorandam, haud omiserunt, quoties opportuna esset occasio, novas semper ac maiores publici cultus significationes eidem decernere. Inter eos memoria repetere sufficiat Praedecessores Nostros felicis recordationis Xislitm IV, qui Festum S. Iosephi inseri voluit in Breviario et Missali Romano; Gregorium XV, qui Decreto diei VIII Maii Anni MDCXXI Festum ipsum sub duplici praecepto in universo orbe recoli mandavit; Clementem X, qui die VI Decembris Anno MDCLXX eidem Festo ritum duplicis secundae classis concessit; Clementem XI, qui Decreto diei IV Februarii Anui MDCCXIV Festum praedictum Missa ac Officio integre propriis condecoravit; ac tandem Benedictum XIII qui nomen sancti Patriarchae Decreto edito die XIX Decembris Anno MDCCXXVI Sanctorum Litaniis addi iussil. Ac Nos ipsi, postquam investigabili Dei indicio ad supremam Petri Cathedram evecti fuimus, moli tum illustrium Praedecessorum Nostrorum exemplis, tum singulari devotione, qua usque ab adolescentia erga eumdem sanctum Patriarcham affecti fuimus, Decreto diei X Septembris Anni MDGCCXLVII magno animi Nostri gaudio ad universam Ecclesiam sub ritu duplicis secundae classis extendimus Festum Patrocinii eius, quod iam pluribus in locis speciali huius Sanctae Sedis induito celebrabatur. Verum postremis hisce temporibus, in quibus immane ac Ielerrimum bellum contra Christi Ecclesiam fuit indicium, fidelium devotio erga Sanctum Iosephum adeo increvit cl progressa est, ut omni ex parte ad Nos innumerae ac fervidissimae pervenerint postulationes, quae nuper dum Sacrum Oecuinenicum Concilium Vaticanum haberetur, ab omni fidelium coetu et, quod maxime interest, a plurimis ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. Ecclesiae Cardinalibus et Episcopis renovatae fuere, quibus flagitabant, ut luctuosis hisce temporibus ad mala omnia propulsanda, quae Nos undique conturbant, efficacius Dei miserationem per merita et intercessionem Sancti Iosephi exoraremus illum Catholicae Ecclesiae

Patronum declarantes. Nos itaque hisce postulationibus moti, divino lumine invocato, tot ac tam piis votis annuendum censuimus, ac peculiari Decrelo Nostrae Sacrorum Rituum Congregationis quod inter Missarum solemnias in Nostris Palriarchalibus Basilicis Lateranensi, Vaticana ac Liberiana die VIII Decembris elapsi anni MDCCCLXX immaculatae Conceptioni ipsius Sponsae sacro publicari iussimus, eumdem Beatum Patriarcham Iosephum Ecclesiae Catholicae Patronum solemniler declaravimus, illiusque Festum die decimanona Martii occurrens, deinceps sub ritu duplici primae classis, attamen sine octava ratione quadragesimae, in Orbe universo celebrari mandavimus. Et quoniam aequum reputamus, post Nostram declarationem Sancti Patriarchae in Catholicae Ecclesiae Patronum, ipsi in publico ecclesiastico cultu omnes et singulas honoris praerogativas tribuendas esse, quae iuxta generales Breviarii et Missalis Romani rubricas Sanctis Patronis praecipuis competunt, ideo Nos ex consultu Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris luendis ritibus praepositorum renovantes, confirmantes atque etiam ampliantes praesentibus Nostris Litteris praefatam dispositionem illius Decreti, mandamus insuper ac iniungimus quae sequuntur; Volumus scilicet, quod tam in Festo natali Sancti Iosephi, quam in alio ipsius Patrocinii, etiamsi occurrant extra Dominicam diem, addatur semper in Missa Symbolum seu *Credo*. Volumus insuper quod in Oratione .4 *cunctis*, quandocumque recitanda erit, adiiacialur semper post invocationem Beatae Mariae Virginis, et ante quoscumque alios sanctos Patronos, exceptis Angelis et Sancto Ioanne Baptista, commemoratio S. Iosephi per haec verba: *cum Beato Joseph*. Volumus denique ut hoc ipso ordine servato inter Suffragia Sanctorum, quandocumque illa a rubricis praescribuntur, apponatur sequens commemoratio in honorem eiusdem sancti Iosephi. Ad Vesperas Auliphona: *Eccc fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam*. V. *Gloria et divitiae in domo eius*. rÇ. *Et iustitia eius manet in saeculum saeculi*. Ad Laudes Anliphona: *Ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta ut putabatur filius Ioseph*. Ÿ. *Os iusti meditabitur sapientiam*. 1\$. *Et lingua eius loquetur indicium*. – Oratio. *Deus, qui ineffabili providentia beatum Joseph sanctissimae Genitricis tuae sponsum eligere dignatus es, praesta quaesumus, ut*

*gurm protectorem veneramur in terris, in-
lercestorem habere mereamur in caelis.* Haec
volomas et mandamns decernentes has Litte-
ras Nostras firmas validas et efficaces existere
et fore suosqne plenarios et integros effe-
ctos sortiri et obtinere, non obstantibus
Constitutionibus et Ordinationibus Apostoli-
cis ceterisque contrariis quibuscumqne. Vo-
lumus autem ut praesentium transumptis
Litterarum, seu exemplis etiam impressis,
manu alicuius Notarii publici subscriptis, et
sigillo personae in ecclesiastica Dignitate
constitutae munitis eadem prorsus fides ad-
hibeatur, quae adhiberetur ipsis praesenti-
bus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Hornae apud S. Petrum sub an-
nuto Piscatoris die VII Iulii MDCGCLXXI.
Pontificatus Nostri Anno Vicesimosexto.

Loco ✠ Signi

PRO DNO CARD. PARACCIANI CLARELLI.

F. Profili *Substitutus.*

3253. GERUNDEN. (5489)

R. I). Gregorius Moralinus Magister Cae-
remoniarum Cathedralis Ecclesiae Gerun-
densis a Sacra Rituum Congregatione inse-
quenlis dubii solutionem humillime exqui-
sivit; nimirum:

Ex Decreto Sacrae Rituum Congrega-
tionis diei 21 Iulii 1870 evecta sunt ad ri-
tum Duplicis secundae classis Festa San-
ctorum Doctorum Hispanorum Fulgenlii et
Leandri cura facultate Officium recitandi et
Missam celebrandi de Ductoribus in omnibus
ditionibus Hispaniae. Quamquam vero ex
verbis concessionis deducatur Officium assu-
mendum esse ex Communi Doctorum prae-
ter propria, tamen ob ambiguitatem tollen-
dam, quaeritur: I. Num Lectiones pñmi
Nocturni debeant esse ut in Communi Do-
ctorum nempe *Sapientiam f* 2. Num in
II et III Nocturno retinendae sint Lectiones
proprue in utroque Festo iam assignatae?
3. Num idem dicendum sil de Orationi-
bus? (1)

Et Sacra eadem Congregatio proposito
dubio rescribendum censuit: < Affirmative
in omnibus ».

Atque ita rescripsit.

Die 7 Augusti 1871.

3254- URGELLEN. (5490)

Ex parte Magistri Caeremoniarum Ec-
clesiae Cathedralis Urgellen. et Directoris

(I) E. Dub. II. et III.

Calendarii eiusdem Dioecesis insequentia
dubia Sacrorum Rituum Congregationi pro
opportuna solutione proposita fuere; ni-
mirum:

Dubium I. Qnampliirima Missalia et Bre-
viaria differunt inter se in assignandis Mis-
sis et Lectionibus tertii Nocturni pro Officiis
Sanctorum Fructuosi et Socior. MM. 21 Ia-
unarii, S. Ioannis Nepomuceni M. die 16
Maii, S. Antonini M. 2 Septembris, nec
non Sanctorum Gavini et Sociorum MM.
25 Octobris: nam non pauca Missalia in
Hispaniis exarata assignant Sanctis Fructuoso
et Soc. Lectiones tertii Nocturni de Homilia
in Evangelium *Descendens* de 2°. loco et
Missam *Sapientiam* etiam de 2°. loco, et
pro SS. Gavino et Soc. designant praedi-
ctam Missam *Sapientiam* cum Evangelio
de Missa *Intret*: Sanctis vero Ioanni Nepo-
mucono et Antonino assignant Missam *In vir-
tute*, cum Evangelio (pro primo) de Missa
Laetabitur. In Missalibus autem et Brevia-
riis Mechliniae praesertim in Belgio exaratis
adscribuntur pro SS. Fructuoso et Gavino
Lectiones tertii Nocturni de Missa de Γ. loco
in Communi: SS. vero Ioanni et Antonino
assignatur simpliciter Missa *Laetabitur* de
secundo loco, cum Evangelio *Nisi granum
frumenti* pro S. Antonino. Hinc quaeritur:
quaenam ex praedictis lectionibus tamquam
authentica tenenda sit?

Dubium II. In hac alma Ecclesia Calhe-
drali Episcopalis Sedes cum brachiis col-
locatur pluribus abhinc annis sub umbraculo
erecto ad modum Throni in Presbyterio,
quod ex simplici serico damascene coloris
rubri confectum est, margines habens et
sustentacula ex ligno deaurato, in cuius sum-
mitate extal scutum gentilitium Episcopi.
Quaeritur ergo: Utrum, attenta gravi in-
commoditate mutationis, possit remanere in
omnibus Festis praedictum baldachinum ru-
brum; praesertim cum Caeremoniale Epi-
scoporum Libro I, Cap. XIV, § 1 dicat quod
umbraculum debeat esse conforme colori
paramentorum, ubi commode fieri possit?
an sufficiat in casu praedictam Sedem cum
brachiis serico coloris festivitati congruen-
tis contegere?

Dubium III. Num possint conservari duae
hastae et margines praedictae ex ligno deau-
rato, maxime cura nec aurum nec argentum
inveniat in textili serici damasceni?

Dubium IV. Num conservari etiam pos-
sit et debeat in Throno praedicto scutulum

I.]

gentilitium Episcopi Urgellen.; in quo per-
mixta interveniunt insignia tum familiae,
tum Principatus nec non Episcopatus, si
non quatenus Episcopus est, saltem quate-
nus de iure et de facto existit supremus
Princeps Vallium Andorrae per duas circi-
ter horas cum dimidio ab hac Civitate di-
stantis, iuxla Decretum Sacrae Congrega-
tionis Episcoporum et Regularium 14 Ja-
nuarii 1665 a Iosepho Calalani citatum in
suis commentariis in praedictum Caeremo-
niale Episcoporum Libr. 1, Cap. XIII, § 24?

Dubium V. Festum Impressionum Sacro-
rum Stigmatum in corpore S. Francisci per-
petuo translatum invenitur in hac Dioecesi
et aliis Hispaniae ad diem 22 Septembris
ob occurrendam Festi S. Petri de Arbues
die 17 eiusdem mensis. Cum vero Decre-
tum Sacrorum Rituum Congregationis da-
tum sub die 2 Septembris 1741 circa mu-
tationem faciendam in hymno: *Iste con-
fessor*, diverso modo exponatur a Rubricislis;
quaeritur: Utrum in memorato S. Francisci
Festo translatò dicendum sit in hymno: *Me-
ruit supremos Laudis honores*, ut censet
Cavaleri, Torn. 2, cap. 40, de hymnis; an
potius legi debeat: *Meruit beata vulnera
Christi*, ut alii autumant?

Dubium VI. Quaenam Lectiones pro pri-
mo Nocturno adsignari debent Sanctis Do-
minico de Gusman, Ignalio de Loyola et
Iosepho Calasancio, ad ritum dupl. 2. clas-
sis evectis pro Iota Hispania a Sacra Rituum
Congregatione die 21 Iulii 1870?

Dijbium VII. Utrum sil de necessitate
interiora Tabernaculorum panno serico albo
contegere, an aequivaleal et sufficiat sim-
plex auratura?

Dibium VIII. Quum plurima Tabernacula
huius Dioecesis intus deaurata tantum exi-
stant; possunlne saltem Iolerari quae ita
fabricata repenunlur?

Dubium IX. Pro parle Monialium Mona-
sterii Societatis Mariae institutionis puella-
rum, vulgo propterea nuncupatarum *de la
Jiusenanze*, exponitur: quod iuxla Regulas
sui Instituti, a Paulo V Ponlelice Maximo
anno 1607 sub die 7 Aprilis approbati, te-
nentur Moniales sacram Communionem in
nocte Nativitatis Domini recipere. Sic enim
se habet Regula 71: « Media nocte ita fi-
niendum est Matutinum, ut in fine *Te Deum*
Sacerdos incipiat Missam in qua omnes Mo-
niales communicabunt; et linita Missa di-
cent Laudes ». Verumlamen cum adsint

(I) E. dub. II.

Decreta istius Sacrae Congregationis id gene-
raliter prohibentia, quaeritur: Anne prae-
dictae Moniales valeant memoratam praxim,
in Regulis consignatam, Iuta conscientia
continuare?

Sacra vero eadem Congregatio, audita
sententia in scriptis alterius ex Aposlolica-
rum Caeremoniarum Magistris, rescribere
rata est:

Ad I. « Attendendae sunt concessiones
peculiares, iisque standum ».

Ad II. < Permitti potest, praesertim si
ipsa Sedes cum brachiis cooperiatur serico
coloris festivitati convenientis ».

Ad III. et IV. < Affirmative ad ulrum-
que ».

Ad V. < Dicendum quovis in casu: *Me-
ruit beata vulnera Christi* ».

Ad VI. « Lectiones pro his Sanctis de-
bent esse *Beatus vir* ».

Ad VII. « Negative, ad primam pariem;
Affirmative, ad secundam ».

Ad VIII. < Provisum in antecedenti ».

Ad IX. < Si Regulae sunt a Sede Apo-
stolica approbatae, relinere poterunt San-
ctimoniales praedictae enuncialam consue-
tudinem ».

Atque ita rescripsit.

Die 7 Augusti 1871.

ÜRANEN. (5492)

R. D. Ludovicus Belansy Ordinator Ca-
lendarii Dioeceseos Oranen. a Sacra Rituum
Congregatione humillime insequentium du-
biorum solutionem exquisivit; nimirum:

Dubium I. An de Titularibus Ecclesia-
rum, qui locorum Patroni non sunt nec vi
legis, nec consuetudine legitima, possit in-
telligi Decreti 9 Aprilis 1802 clausula, quae
permittit, immo iubet, ut et de Patronis
cuiuslibet Dioecesis et Paroeciae celebretur,
Dominica sequenti illorum Festa, Missa so-
lemms more votivo? Quatenus negative,
sollicitatur indultum, quo unaquaeque Pa-
roecia erecta vel etiam erigenda suum so-
lemniler celebrandi Titularem Dominica il-
lius Sancti insequenli Festum per Missam
soleinnem more votivo, accipiat veniam,
atque pro Iotius Dioecesis Ecclesiis tribua-
tur eadem facultas relate ad S. Ludovici
Regis Cathedralis Titularis Festum. (1)

Dubium II. Insuper 1. Anne de S. Lu-
dovico Rege Oranensis Cathedralis non de-
dicatae sed benedictae Titulari Commemo-

(I) E. dub. II.

ratio fieri debeat inter Suffragia Communia ad Laudes et Vesperas, et a quibusnam? num scilicet a solo eiusdem Ecclesiae Clero, an etŭm ab omnibus Dioecesis Clericis in Sacris constitutis? 2. Anne de parochialium Ecclesiarum non dedicatarum sed benedictarum Titniaribus Commemorationem facere teneantur Sacerdotes earum servitio adslricti ut Parochi vel Vicarii? 3. Quidnam de Titularibus Paroeciarum, quarum Ecclesiae nec consecratae nec benedictae quidem fuerunt? 4. Cum denique his in Africae partibus nullus Regni, nec Provinciae nec Dioecesis, nec Civitatis, nec tandem loci adsit verus Patronus, petitur quomodo Rubricae Breviarii Romani, praecipienti quatenus Sanctorum inter Suffragia de Patrono vel Titulari Ecclesiae fiat Commemoratio, parere valeant Clerici in sacris constituti qui nullius adslringantur servitio Ecclesiae?

Sacra vero eadem Congregatio, audita relatione a subscripto Secretario facta nec non volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. « Negative, quoad dubium; quoad Postulatum vero, pro gratia unius Missae sollemnis ad tramitem concessionis factae pro Patronis ab Emo Card. Caprara Legato a Latere ».

Ad II. « Ad I quaestionem: Affirmative; sed tantum a Clero servitio Cathedralis addicto. Ad 2: Affirmative. Ad 3: Ut in praecedenti; quatenus tamen, si earum benedictio fuit omissa, benedicantur quam primum; quum Ecclesia, ut ad divinum cultum dedicetur, saltem debet benedici. Ad 4: Qui nulli Ecclesiae est adscriplus, nullam de Titulari Commemorationem facere debet; quod pariter respicit Commemorationem Patroni, quando nullus nec loci, nec Dioeceseos, nec Provinciae nec Regni Patronus habeatur ».

Atque ita rescripsit, induisit ac servari mandavit.

Die 2 Septembris 1871.

3256. FABRIANEN. (8494)

Quum Magistris Caeremoniarum Cathedralis et Collegiatae Civitatis Fabrianen. non eadem sil sententia quoad colorem paramentorum quae adhiberi debent in benedictione cum Ligno SSmae Crucis, quae in utraque Ecclesia dari solet post recitationem nonnullarum precum expleto Completorio in die qua recurrit Anniversarium

Dedicationis respectivae Ecclesiae, Magister Caeremoniarum Ecclesiae Collegiatae, ut debita uniformitas in sacris Caeremoniis servetur, a Sacra Rituum Congregatione humiliter exquisivit, ut declarare dignaretur qualis debeat esse color parameniorum in benedictione, quae iuxta consuetudinem dari solet in ulraque Ecclesia in die anniversaria Dedicationis, praesertim quum haec functio peragitur separatim a servitio Cborali eoque omnino expleto?

Sacra vero eadem Congregatio, referente Secretario, audita etiam sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, declaravit: « In casu paramenia esse debere coloris rubei». Atque ita declaravit et servari mandavit.

Die 2 Septembris 1871.

3257. VALLISPRATEN. (8495)

Rmus D. Eugenius O' Connell Episcopus Vallispralen. a Sacra Rituum Congregatione insequentis dubii solutionem humiliter exquisivit; nimirum:

An Ecclesiae Dioeceseos suae quae sunt solummodo benedictae privilegio gaudeant Ecclesiarum quae sunt dedicatae, in festo Titularis earum?

Sacra vero eadem Congregatio, referente Secretario, re mature accurateque perpensa, rescribendum censuit: «Affirmative».

Aique ita rescripsit et servari mandavit.

Die 2 Septembris 1871.

3258. CARPEN. (5490)

Canonicus Joseph Maria Maletti Praefectus Sacrae Ecclesiae Cathedralis Carpen. Sacrorum Rituum Congregationi exposuit in eadem Cathedrali morem invaluisse in Missis Pontificalibus, ut Canonicus Diaconus Evangelii thurificet post Offertorium non solum ceteros Canonicos, verum etiam Mansionarios; itemque Presbyter assistens pacem ferens det illam Canonicis ac postea Mansionariis. Cum autem haec absona videantur a § 24, Cap. XXIII; et § 7, cap. XXIV, Libri primi Caeremonialis Episcoporum; humiliter ipse ab eadem Sacra Congregatione quaesivit: An deinceps Canonicus Diaconus debeat thurificare Mansionarios, et Presbyter Assistens dare eisdem pacem; vel haec perficienda sint potius a Caeremoniario?

Sacra vero eadem Congregatio ad relationem subscripti Secretarii, audita quoque sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescriben-

dum censuit: « Servetur Caeremoniale Episcoporum ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 2 Martii 1872.

3259. CADURCEN. (5497)

Rihus D. hodiernus Episcopus Cadurcen. a Sacra Rituum Congregatione enixe implovavit insequentium dubiorum solutionem; nimirum:

Dubium I. Episcopus orator assistens Officio cum cappa plerumque in proprio Solio, stallum non habens, potestne suos habere Canonicos assistentes?

Dubium II. Potesne benedictiones impertiri?

Sacra vero eadem Congregatio ad relationem subscripti Secretarii rescribere rata esi:

Ad 1. « Servetur Caeremoniale Episcoporum, idesl Episcopus assistens cum cappa suos nequit habere Canonicos assistentes, nisi aliter fiai ex immemorabili consuetudine in Dioecesi ».

Ad II. « Si Episcopus intonet Officium incipiendo a *Domine labia mea etc.*, debet absolutiones et benedictiones impertiri; secus vero, si tantum assistat Divinis Officiis».

Die 2 Martii 1872.

3260. PISANA. (5498)

Relata in Sacra Rituum Congregatione per Secretarium instantia Rini Capituli Primatialis Ecclesiae Pisanae, qua enixis precibus postulabat, ut Riho Domino Paulo Micaloff hodierno Primati, etsi ex Ordine Eremitarum S. Augustini assumpto, potestas fieret in sacris (unctionibus peragendis gestandi cappam rubram cum pellibus muris ponlici, vulgo *armellino*, ad instar privilegii, quo fruuntur Primates Pisani;

Sacra eadem Congregatio rescribere rata est: «Ad Dominum Secretarium cum SSiho».

Die 2 Martii 1872.

Facta autem de praedictis per subscriptum Secretarium SSmo I). N. Pio Papae IX relatione, Sanctitas Sua benigne annuit pro gratia; dummodo tamen cappa rubra non sit serica sed lanea: quibuscumque in contrarium disponentibus minime obstantibus. Dio 7 iisdem mense et anno.

3261. ASCULANA (541)9
ET CERINIOLEN.

Quum Rihus I). Leonardus Iodice Grando Episcopus Asculan. et Ccriniolen. a Sacra

Rituum Congregatione humiliter exquisierit: Num Rmus Ordinarius Dioecesanus possit propria auctoritate Presbyteris non collegialiter sed singulalim surpnptis insignia minora concedere;

Sacra eadem Congregatio iuxta alia decreta rescribendum censuit: «Insignia cuiuscumque generis Presbyteris concedere non solum collegialiter, sed etiam singulalim sumptis, privativo iure reservari Apostolicae Sedi: et, si eadem insignia fuerint cuicumque a limis Ordinariis collata, debent statim deponi ». Atque ita rescripsit.

Die 6 Maii 1872.

3262. CONSTITUTIO (5500)
SUPER PRIVILEGIIS
PROTONOTARIORUM APOSTOLICORUM
AD INSTAR PARTICIPANTIUM.

Pius Episcopus Servus Servorum Dei

ad perpetuam rei memoriam.

Apostolicae Sedis officium, quod licet imparibus meritis, tenuitati Nostrae inscrutabili divinae providentiae Consilio demandatum est, inter multimodas curas, quibus hisce maxime temporibus premimur, hanc etiam Nobis imponit, ut eas concessionem per Romanos Pontifices Praedecessores Nostros factas, quae temporis lapsu vel nimis ampla et prava interpretatione, magnum ecclesiasticae disciplinae detrimentum attulerunt, eas, prout exigit necessitas, ad rectum mentis ipsorum Praedecessorum Nostrorum et Nostrae tramitem reducere studeamus: idque potissimum et ipsa rei gravitas et augusta Ecclesiae liturgia nec non et varia Praedecessorum Nostrorum temperamenta, alias ad eumdem finem adhibita, visa sunt Apostolicae decisionis oraculum postulare. Sane palet Protonolarios Apostolicos, «*d instar Participantium* nuncupatos, insignibus privilegiis Romanorum Pontificum benignitate auctos fuisse. Verum, ut est humanae naturae infirmitas, sive ex prava eorundem privilegiorum interpretatione sive etiam ex immoderato honorum desiderio, non raro extra Urbem contigisse compertum est, ut plures ex memoratis Protonotariis non sine gravi Episcopalis dignitatis iniuria indebitas sibi praerogativas, praesertim in Pontificalibus exercendis, usurpare praesumpserint. De huiusmodi abusibus quum frequenlissimao ex-

postulationes a non paucis Episcopis ad Nos delatae fuennl et porro deferantur. Nos ad praedictos eliminandos abusus cerlasque edendas regulas, quibus privilegia declarantur Protonolariis Apostolicis *ad instar* vere proprieque spectantia, modusque praefiniatur in usu eorumdem privilegiorum omnino servandus, peculiarem nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium sacris tuendis Ritibus praepositorum cum aliquibus Romanae Curiae Praelatis, Congregationem deputandam duximus, cui rem universam discutiendam commisimus. Quae quidem Congregatio, cunctis accurate diligenterque perpensis, in Conventu sub die XVIII Mensis Aprilis proxime praeteriti habito, negotium sibi demandatum ad exitum perduxit atque haec quae sequuntur decernenda censuit*.

I. Protonotarii Apostolici *ad instar Participantium*, a Summo Pontifice ad hunc honorem evecti, inter Praelatos Domesticos eo ipso accensentur.

II. Licet illis habitu Praelatilio uti, nimirum: veste talari caudata, fascia et palliolo seu mantellello violacei coloris cum collari et caligis item violaceis ac birelo, quod tamen omnino nigrum esse debet.

III. Hunc habitum Praelatilium cum rochelto subtus palliolum adhibere poterunt in publicis supplicationibus aliisque sacris functionibus: iu reliquis vero rochetum dimittant*, simulque sciant numquam sibi licere, praeterquam in celebratione Missae Pontificalis, Crucem pectoralem et Annulum deferre.

IV. Habitu privato incedentibus, fas erit iisdem Protonolariis, retento usu collaris et caligarum violacei coloris, induere vestem talarem nigram fimbriis globulisque roseis ornatam, circumcingere illam ad lumbos paiva fascia violacea, pallium item violaceum superimponere ac pileo nigro villam seu cordulam sericam rubri coloris, auro tamen non intertextam, adiungere.

V. Habitu Praelatilio induti, quoscumque Clericos, Presbyteros, Canonicos singillatim sumplos nec non Praelatos superiores Ordinum Regularium, quibus Pontificalium privilegium non competat, praecedunt; minime vero Vicarios Generales vel Capitulates, Canonicos collegialiter unitos et Abbates.

VI. Si in habitu Praelatilio sacris functionibus 3'sislant, non genuflectant sed capui Cruci inclinent, mi fieri solet a Ca-

nonicis Ecclesiarum Cathedralium, duplici ductu thurificentur et consideant iuxta ordinem nuper indicatum.

VII. Si forte Canonicali aut dignitate in aliqua Ecclesia potiantur, habitum ibi gestent sui ordinis proprium, non Praelatium: excepta tantum veste talari, quae violacea esse poterit, coque consideant et incedant loco, qui ipsis ratione beneficii competit. Quod si habitu Praelatilio uti nihilominus velint, Sedem occupent ipsis superius assignatam et pro ea vice distributiones quotidianas amittant, quae Sodalibus accrescant.

VIII. Induito gaudeant privati Oratorii ab Ordinario visitandi atque approbandi; in quo, diebus etiam solemnioribus, in consanguineorum et affinium secum cohabitantium nec non famulorum suorum praesentia, Missam vel per se celebrare, vel per quemcumque Sacerdotem Secularem vel cuiusvis Ordinis Regularem rite probatum celebrare facere, libere possint et valeant. Privilegio autem Altaris portatilis omnino carere se sciant.

IX. Ius habent assistendi Gappellis Pontificiis ibique sedendi post Prolouolarios Participantes.

X. Conficere possunt Acta de causis Bealificationis et Canonizationis Servorum Dei; quo tamen privilegio uti nequeant, si eo loci alter sit et Collegio Protonolariorum Participantium.

XI. Rite eliguntur in Conservatores Ordinum Regularium, in Iudices Synodales, in Commissarios Apostolicos et Iudices a Summo Pontifice adsciscendos pro causis Ecclesiasticis et Beneficiariis. Item apud ipsos Professionem Fidei recte emittunt, qui ex officio ad eamdemadsrlinguntur. Item coram ipsis pensiones transferri possunt ab iis, qui eo gaudent privilegio.

XII. Meminerim tamen Protonolarii Apostolici *ad instar Participantium*, minime obstantibus privilegiis superius recensitis, ipsos a locorum Ordinariis eorumque iurisdictione minime esse exemptos, sed iisdem Ordinariis mxla communis iuris regulas omnino snbieclos, nec proinde sine expresso illorum assensu, umquam posse Pontificalia exercere.

XIII. Impetrata autem Ordinarii venia, qui eam tribuere poterit quoties et pro quibus Solemnialibus voluerit, etsi Missa solemniter celebranda sit in Ecclesia exempli, oblenio insuper assensu Praelati, cui haec ipsa Ecclesia subest, non idcirco me-

morali Protonolarii fas sibi esse putent solemne Sacrum iisdem prorsus ritibus et pompa peragere, qui Episcopali tantum dignitati conveniunt. Plura siquidem sunt quae illis omnimode, prout sequitur, interdiciuntur.

XIV. Itaque ad Ecclesiam, ubi rem divinam sint solemniter celebraturi, privalim accedant. Non cuppam magnam nec pileum pontificale audeant assumere, ne unum quidem Presbyterum vel Clericum superpelliceo indutum sibi comitem adsciscant: non in templi vestibulo ab Ecclesiae Clero associari se sinant; non denique populum lustrali aqua ibidem aspergere, nec ipsi intra Ecclesiam benedicere manu praesumant.

XV. Item abstineant ab usu septimi candelabri super Altari, sacras vesles non ex eo, sed in sacrario assumant et deponant, non in faldistorio eoque minus in Throno sedeant; sed una cum Ministris in Scamno cooperto tapete vel panno coloris Officio diei respondentis, non Baculo pastorali, non Canone, non Palmatoria, non Presbytero assistente utantur; manus nonnisi semel post Offertorium ad Altare lavent. Denique nec dicant Pax vobis loco Dominus vobiscum dum populum salutant, nec in fine Missae Iram benedictionem impertiantur.

XVI. Quoad ornamenta Pontificalia, hisce tantum uti poterunt, scilicet: Caligis et Sandaliis sericis nec auro nec argento ornatis, sericis item Chirothecis sine opere phrygio aureo vel argenteo, Dalmatica, Tunicella, Annulo cum unica gemma, Cruce pectorali sine ullis gemmis cum cordula serica violacei coloris, Mitra simplici ex tela alba cum sericis laciniis rubri coloris, ac pileolo nigri coloris, attamen nonnisi sub Mitra adhibendo.

XVII. Haec ipsa vero Pontificalia ornamenta assumere nequibunt in Missis pro Defunctis, in Processionibus et in quibuscumque aliis ecclesiasticis Functionibus, nisi forte Missam solemnem immediate praecedant vel subsequantur; aliter semper depositis in eiusmodi functionibus, a Missa distinctis, Chirothecis cum Dalmatica et Tunicella.

XVIII. In Missis privatis, quoad indumenta, caeremonias, ministros, Altaris ornatum, cereorum lucentium numerum, a simplici Sacerdote non differant, adeoque nullum prorsus ex ornamentis Pontificalibus pro Missa solemni tantum sibi induitis adhibeant, atque ab omnibus et singulis ritibus in ipsa Missa solemni sibi vetitis penitus abstineant.

XIX. Verum cum Protonolarii *ad instar Participantium* nequeant in Urbe, ob Summi Pontificis praesentiam, Pontificalium privilegium exercere, hinc illis Romae permittitur ut iuxta vigentem ibi usum possint in Missis privatis, dummodo habitu Praelatilio sint induti, sese ad Missam praeparare, eaque absoluta, gratiarum actiones persolvere coram Altari in parvo genuflexorio sine strato cum duobus pulvinaribus tantum, aliter sub genibus et aliter sub brachiis; sacras vesles ex eodem Altari sumere, palmatoria uti ac Presbyterum superpelliceo indutum adhibere, qui Missalis folia illis evolvat: salvis tamen quoad Patriarchates Basilicas peculiaribus statutis et consuetudinibus ibidem laudabiliter observatis, et caulo semper ne abstinere omnino debeant ab Annulo et Cruce pectorali, ab usu pileoli, a salutatione populi per verba « Pax Vobis », a trina benedictione in fine Missae et ab aliis quibuscumque ritibus et caeremoniis, nonnisi S. R. E. Cardinalium et Episcoporum propriis.

XX. Recensita hactenus privilegia illa sunt, quibus dumtaxat Protonolarii *ad instar* ab Apostolica Sede donantur. Verum non aliter illa exercere licebit iis qui huiusmodi honorem rite fuerint consecuti, nisi antea Apostolicas Litteras vel legitimum Diploma suae nominationis in officio Secretarii Collegii Protonolariorum Participantium exhibuerint, cuius erit in codicem referre nomen, cognomen, aetatem, patriam et qualitates novi Protonolarii *ad instar*, nec non diem expeditionis praedictarum Litterarum Apostolicarum seu Diplomatis; nisi insuper coram Decano Protonolariorum Participantium vel per se, si Romae versentur, vel etiam per legitimum Procuratorem si alibi commorentur, Fidei professionem et fidelitatis iuramentum praestiterint, et nisi denique, de sua legitima nominatione nec non de Fidei professione et fidelitatis iuramento a se ut supra praestitis, authenticum documentum nomine totius Collegii Protonolariorum Participantium ab huius Decano et Secretario subscribendum et Collegii ipsius Sigillo muniendum, Ordinario praesentaverint, una cum notula typis impressa honorum, privilegiorum et praerogativarum Protonolariorum *ad instar* inhaerentium ad formam praesentis Decreti, iisdem prorsus, quibus supradicti, subscriptionibus et Sigillo munita.

XXI. Qui secus facere aliisve, praeter memorata, privilegiis et iuribus uti prae-

«umpserint, si ab Ordinario semel et bis admoniti non paruerint, eo ipso Prolonotariatus honore privatos se sciant.

XXII. Quae supra de usu Pontificalium et de modo Missam privalam celebrandi quoad Protonotarios *ad instar Participantium* decreta sunt, a celeris etiam Romanae Curiae Praelatis, quibus ex Constitutionibus aliisve specialibus induitis Aposolicis privilegium Pontificalium competat, erunt adamusim servanda. Si qui vero Praelati et Praelatorum Collegia amplioribus hac in re praerogativis se aucta fuisse arbitrentur, pecuniaria sua iura in Sacrorum Rituum Congregationem deducant, ut quod e canonicarum sanctionum praescripto visum fuerit, opportune decernatur.

XXIII. Cum autem intra privilegia quibus a Romanis Pontificibus nonnulla Cathedralium aliarumve Insignium Ecclesiarum extra Urbem Capitula decorata fuerunt, illud quoque fuerit identidem concessum, ut praedictarum Ecclesiarum Canonici titulo gaudeant Protonolariorum *ad instar Participantium*; attente perpendant istiusmodi Capitula ex nudo hoc titulo, singulis Canonicis Pontificia benignitate tributo, minime deduci posse privilegia quoque ipsis indulla fuisse eorumdem Protonolariorum propria; sed iuxta regulam a Sacra Rituum Congregatione in generali Decreto diei 27 Aprilis 1818 traditam et a sa. me. Pio VII Idibus Decembris eiusdem anni in Constitutione « *Cum innumeri* » confirmatam, meminerint < leges et conditiones, in Apostolicis induitis praelinitas, accurate diligenterque servandas, neque ulli fas esse » cuucessioms limites pro suo arbitrio praetergredi, vel in Romana Curia id genus > Insignia deferre, vel sibi singularim et > extra Collegii functiones attributa existiuirie, quae cotpon tantummodo sunt » collata ».

XXIV. Celerum, praedicta Congregatio partuolaris hoc Decreto nihil deliacium voluit de turibus, privilegiis el exemplionibusColUgio Protouotarioium Participantium iuxta Constitutiones Aposolicas, ac praertrm iuxta Litteras in forma Brevi « (*Juumru po. uiuurrs facultates*) » die 9 Februarii 1811 datas quoquomodo spectantibus.

>os igitur, qm certum ordmtm ni omnibus .prs tii Mnceris d sideramus d clibus, praemisi oinnu et singula a praefata Cong. .g. .i. p> digesta atque Matuta, Apostolica Auiioiitile, tenore praeeentium, conliim.imus el approbamus, eaque veluli Motu pro-

prio, cerla scientia ac de Aposololicae Potestatis plenitudine constituimus, ordinamus atque sancimus.

Decernentes praesentes Litteras, etiam ex eo quod in praemissis et circa praemissa, ius vel intéressé habentes seu habere quomodolibet praetendentes, vocati el auditi non fuerint, nec eis consenserint, ab omnibus ad quos nunc spectat et in futurum spectabit, perpeluo et inviolabiliter observari debere; easdemque nullo umquam tempore, ex quavis causa quantumvis iuridice privilégiai» ac ex quovis capite, colore et praetextu de subreptionis vel obreptionis ar nullilatis vitio seu intentionis Nostrae aliove quolibet etiam substantiali defectu, notari, impugnari, aut adversus illas oris aperitionem vel aliud iuris, facti vel gratiae remedium intentari posse; sed eas semper et perpeluo validas et efficaces existere suosque plenarios el integros effectus sortiri et oblinere.

Sicque ei non aliter per quoscumque Indices Ordinarios vel Delegatos quavis auctoritate et potestate fungentes, seu honore, praeeminentia ac dignitate fulgentes, etiam causarum Curiae Camerae Aposololicae Auditores ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos atque Aposolicae Sedis Nuntios, sublata eis el eorum cuilibet quavis aliter indicandi el interpretandi facultate, indicari et definiri etiam debere, ac irritum quoque et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra et Cancellanae Aposololicae regula < *De iure quaesito non tollendo* » ac quibusvis specialibus vel generalibus Aposolicis Constitutionibus atque privilegiis, gratis el induitis, etiam confirmatione Aposolica vel quavis alia firmitate roboratis atque litteris Aposolicis sub quibusciimque tenoribus el fornis ac cum quibusvis clausulis et decretis quibusvis Capitulis, Collegiis ac etiam peculiaribus personis, quacumque ecclesiastica aui mundana Dignitate fulgentibus, quantumvis specifica et individua mentione dignis, quocumque tempore concessis, nec mrm quibusvis consuetudinibus etiam immemorabilibus: quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque tolis lenoniuius specialis specifica el individua mentio, -eu quaevis alia expressio habenda, aut .diqua ali i exquisita forma ad hoc servanda foret; illorum tenores ac si de verbo ad

verbum, nihil penitus omisso et forma in illis tradita observata, praesentibus inserti forent, pro expressis habentes, ad praemissorum omnium et singulorum effectum consequendum, latissime el plenissime ac specialiter et expresse de Aposololicae potestatis plenitudine Motu proprio derogamus ac derogatum esse volumus, ceterisque in contrarium quomodolibet facientibus quibuscumque.

Volumus autem quod praesentium Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis el Sigillo alicuius personae in Dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio el extra illud adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrae confirmationis, approbationis, constitutionis, ordinationis, sanctionis, decreti, derogationis el voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri el Pauli Apostolorum Eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum IV Kalendas Septembris Anno Incarnationis Dominicae Millesimo Octingentesimo Septuagesimo Secundo.

Pontificatus Nostri Anno Vigesimo Septimo.

F. CARD. ASQUINIUS

C. GoU SUBDATARIUS

VISA

De Gt nix I. De Aquila e Vicecomitibus

Loco Plumbi

I. CIGNONIUS.

3263. ALBEN. (>501)

PROVINCIAE PEDEMONTANAE.

Rnuius D. Eugenius Galletti Episcopus Alben. exposuit in sua Dioecesi vigere consuetudinem cooperiendi feretrum, in quo reconditur corpus puellae aut pueri innuptorum, panno ex lana vel ex serico albo m signum virginitatis. Quum de hac re, ulpole Rubricis ac Decretis non conformi, conquestus fuerit cum nonnullis ex Ecclesiarum Rectoribus, ab eorum testimonio apprehendit morem hunc non facile immu-

tari posse, immo perturbationes ac tumultus esse timendos si praeciperetur, ut redeatur ad legem. Quapropter praefatus orator a Sacra Rituum Congregatione humillime expellit: Num usus panni coloris albi tolerari possit, ne tumultus exoriantur in populis, aut saltem num sufficiat ut superponatur in panno albo crux panni nigri coloris sal ampla, ut quaelibet crucis pars totam cooperiat planitiem arcae funebris?

Sacra vero eadem Congregatio, audito voto Rmi D. Assessoris ipsius Congregationis, declaravit:

< In casu, attentis expositis, tolerari posse ut fascia nigri coloris, non tamen in modum crucis, superponatur in panno albo, ita tamen ut in quatuor lateribus appareat, quo fideles agnoscant defunctum egere suffragiis, et Ecclesiae precibus etiam proprias adiunganl ».

Die 31 Augusti 1872.

3264. BARC1N0NEN. (8502)

Aliqui Presbyteri in parochialibus Barcinonensis Dioecesis Ecclesiis bénéficiai! exponunt in praefatis Ecclesiis ab antiquis temporibus extare fidelium coelus ipsarum parochialium Ecclesiarum fabricae praepositorum (vulgo *obrerors*) qui nulla neque civili neque ecclesiastica iurisdiczione gaudentes una cum Parocho temporalia bona ad illarum conservationem, reparationem, ornatum et alicubi etiam ad maiorem ecclesiasticarum functionum solemnitalem administrant, quique, uti respectivarum Parochiarum fidelium repraesentantes, divini cultus splendori maximae utilitatis esse possunt, dummodo intra suae institutionis fines rite contineantur. Ast vero frequenter nimis accidit quorundam suppositorum privilegiorum causa contentiones inter huiusmodi Ecclesiarum fabricae praepositos ac Clericos ipsis Ecclesiis adscriptos oriri; quibus ut opportunum remedium apponatur, ea qua par est humilitate ac reverentia, Sacrae Congregationi resolvenda proponuntur sequentia dubia:

Dubium 1. Possunlne honoris ergo huiusmodi Ecclesiarum fabricae praepositis parari Sedes in presbyterio tempore Missae sollemnis, maxime cum SSinum Sacramentum est expositum?

Dubii 2. II. In Processionibus, in quibus SSihun Sacramentum solemniler defertur, quinam locus dictis praepositis dari debet? proximiorne SSiho Sacramento, immediate nempe post Clerum parochialem, vel sine

hac praefere[n]tia ante praedictum Clerum; an potius post Celebrantem ac ministros, qui SSmum Sacramentum subsequuntur?

Drait m III. Utrum in Missis solemnibus hi fabricae praepositi thurificari debeant a Diacono, an n Thuriferario?

Dibivm IV. Hem a quonam pacem accipere? a Subdiacono; an ab alio Ministro inferiore colla induto et cum instrumento, non vero cum osculo?

Dubium V. Diuturna ac antiqua huiusmodi consuetudinum fruitio esne sufficiens ratio in ea prosequendi? quamvis contra Ecclesiae praescripta seu S. R. C. Decreta declaretur; maxime cum alias iam praeceptum inerit, quod cum Sacrorum Rituum Congregationis Decreta in desuetudinem vel inobservantiam ceciderint, debeant abusus corrigi ac ad stridam et legitimam observantiam revocari.

Sacra vero eadem Congregatio, audita sententia in scriptis Bini Vicarii Capitularis Barcinonem Sede illa Episcopali vacante de informatione et voto requisiti, omnibus mature et accurate perpensis, propositis dubiis rescribere rata est:

Ad 1. «Curet Ordinarius, quoad fieri potest, prudentia sua inducere illos ex praefatis praepositis, qui Sedes hiiusmodi habent intra presbyterium, ul eas ad instar sedium aliorum praepositorum locari sinant extra presbyterii septa. Quod si hoc assequi non vileat, interim al graviora mala vitanda nihil innovet ».

Ad II. < In Processionibus, in quibus SSiiium Sacramentum solenimter defertur, melius cl decentius hos fabricae praepositos praecedere Clerum, nullumque eis adsignandum e-<- locum post parochialem Clerum ipsum. Si autem ea vigeat consuetudo ul Parochus et alii Divinum Sacramentum sequantur, tunc fabricae praepositis tribuendus diguior locus post Clerum ».

Ad III. < Fabricae praepositos in suis Sedibus locatos extra presbyterium thure adolendo* esse a Thuriferario et unico ductu, numquam vero a Diacono ».

Ad IV. < Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Ad V. 4 Negative ».

Atque ita rescripsit.

Dic 31 Augusti 1872.

32G.5. BARCINONEN. (5503)

Rthus O. hodiernus Vicarius Capitularis Bar nonen., Sede illa Episcopali vacante, S«crae Rituum Congregationi exposuit so

circa locum, ubi Sacramentum Matrimonii celebrandum sit, extra casum necessitatis alicuius contrahentis, praxim a nullis annis iam vigentem in hac Dioecesi invenisse; quod scilicet aliquoties Ordinarius, ob causam nobilitatis vel aliam sibi bcnevisam, permiserit ut hoc Sacramentum ministraretur in oratoriis privatis; attamen raro in privata domo ante Altare ad hoc erectum. Rmus Pantaleon Monserral ultimus Episcopus ad removendam praefatam praxim multum laboravit; sed hodie non desunt, qui iuxta illam praxim Matrimonium inire cupientes licentiam ab Ordinario expetunt. Ideo orator supiadictus humillime ab eadem Sacra Congregatione solutionem sequentium dubiorum expostulavit; nimirum:

Dubium I. An extra casum infirmitatis gravissimae in alterutro ex contrahentibus, celebrari possit Matrimonium in privata domo ante Altare ad hoc specialiter erectum?

Dubium II. An extra dictum casum, in oratoriis privatis, in quibus Missa celebratur?

Dubium III. An Missa nuptialis in dictis oratoriis celebrari possit?

Sacra vero Rituum Congregatio, audita sententia Rmi Dili eiusdem Sacrae Congregationis Assessoiis, propositis dubiis rescribere rata est:

Ad I. «Provisum in sequenti».

Ad II. « Matrimonium in facie Ecclesiae seu in Ecclesia maxime celebrari decet. Haud tamen velitum est locorum Ordinariis ut, si nullum immineat periculum ac laudabiles concurrant causae, illud celebrare quandoque pro sua prudentia permittant in privatis oratoriis, in quibus sacrum fieri valeat ».

Ad III. « Affirmative, servatis Rubricis».

Atque ila rescripsit.

Die 31 Augusti 1872.

32GG. COLLEN. (5505)

Rihus D. hodiernus Episcopus Collen. S. II. Congregationi exposuit tum in Cathedrali tum in quibusdam Ecclesiis Dioeceseos, tempore Sacri Adventus ac Quadragesimae, cum lit Officium de tempore, morem invaluisse candelabra, praesertim Altaris in quo functiones peraguntur, tegendi velis violaceis vulgo nuncupatis *calsc*. Licet hic usus sil immemorabilis, lamen Episcopus orator, ul tutius hac in re procedatur, ab eadem Sacra Congregatione humiliter exquisivit: Num usus ipse retineri etiam in posterum valeat?

Sacra vero Congregatio, ad tramitem Decreti in Molinen. diei 11 Iulii 1857 ad XI, rescribendum censuit:

« Negativo ». Atque ila rescripsit et servari mandavit.

Die 31 Augusti 1872.

32G7. FLORENTINA. (5506)

Quum Sacerdos Carolus Chiari, Parochus Ecclesiae a Ss. Mm. Gervasio et Prolasio nuncupatae intra limites Archidioeceseos Florentinae, de consensu Rmi sui Airhiepiscopi a S. R. Congregatione humiliter exquisierit: An in Exequiis quae fiunt pro pluribus, excepta die Commemorationis o-
innium Fidelium Defunctorum, dicto versiculo *Requiescant etc.* dici debeat: 4n.<-
niae eorum et animae omnium fidelium Defunctorum per misericordiam Dei requiescant in pace; quum pluribus in locis alia servetur praxis?

Sacra eadem Congregatio rescribendum censuit:

«Affirmative, iuxta praxim Urbis». Atque ila rescripsit ac servari mandavit.

Die 31 Augusti 1872.

32G8. GERUNDEN. (5507)

Gregorius Moratinos Magister Caeremoniarum in Ecclesia Cathedrali Gerundensi in IIsipamis humillime a Sacra Rituum Congregatione postulavit, ut super sequentibus dubiis sententiam suam patefacere dignaretur; nimirum:

Dubium I. iuxta compulum civile in Dominica tertia cuiuslibet mensis, non impedita Dominica 1 et 2 classis vel Festo duplici 1 aut 2 classis, dicitur in Cathedrali Missa votiva sollemnis de SSmo Sacramento exposito post Convenlualem et Nonam; ac post dictam Missam votivam fit sollemnissima Processio cum SSiho Sacramento intra Ecclesiam. Iuxta antiquam consuetudinem, et contra praescriptum in Missali et Rituali Romano, lit aspersio Aquae benedictae immediate post Nonam et ante Missam votivam. Quaeritur: Esne continuanda consuetudo aspergendi Chorum et populum Aqua benedicta ante Missam votivam? vel haec aspersio fieri debet ante Missam conventialem post Tertiam?

Dubium II. Iisdem Dominicis 1 aut 2 classis vel Festis 1 aut 2 classis canitur tantum Missa Dominicae vel Festi occurrentis cum commemoratione SSmi Sacramenti: et asper-

sio Aquae Benedictae fit et Missa cantatur post Nonam. Potesne tolerari haec consuetudo, vel praestat ul haec omnia fiant post Tertiam?

Dubium III. Aliqui Sacerdotes sub praetextu oeconomiae vel commoditatis, contra praescriptum a pluribus seculis et contra consilium virorum sanctitate et doctrina conspicuorum, utuntur etiam in celebratione Sacrificii calceamentis vulgo *Botinas* coloris nigri; et omni lempore, maxime aestivo, nulli induuntur caligis coloris albi. Hinc, quamvis longitudo vestis talaris plerumque impediat quominus conspiciuntur, dantur lamen occasiones ex. gr. genuflectendo et surgendo ad sacram Pixidem vel Ostensorium a Tabernaculo extrahendum et reponendum, in quibus facile pateant. Quaeritur: Potesne tuta conscientia indui dictis calceamentis in Sacro faciendo? et quatenus negative, esne de praecepto ul sint caligae et sandalia coloris nigri?

Dubium IV. Tam in Cathedrali quam in Parochiis Dioecesis, Celebrans et Ministri procedunt pares ad Missam solemnem celebrandam in diebus festivis cum velo oblongo, vulgo *gremiale*, coloris paramentorura. Sed quum usus dicti paramenli, proprii tantummodo Episcoporum, opponatur Rubricae atque praxi, quae indicat Celebrantem et Ministros celebraturos Missam solemnem exire debere e sacristie vel sacrario unum post alium; quaeritur demum: Iolerarine potest haec consuetudo vel omnino est tollenda tanquam abusus?

Sacra vero Rituum Congregatio, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature accnrateqne perpensa, rescribendum consuit:

Ad I. et II. « Aspersio[n]em aquae benedictae in Dominicis fieri debere, iuxta Rubricas Missalis et praescriptum a Rituali Romano, omnino post Tertiam ante Missam Convenlualem; ideoque tolerari non posse consuetudinem eam transferendi post Nonam ante Missam votivam SSrtti Sacramenti, quae aliquibus in locis canitur ex privilegio. In Dominicis vero 1 et 2 classis et in Festis pariter 1 et 2 classis, in quibus, cum excludantur Missae votivae etiam soleinnes iuxta Clemenlinam, apponi debet Oratio pro SSmo Sacramento, si legitima adsit consuetudo canendi Missam Dominicae vel Festi post Nonam ratione Processionis SSihi Sacramenti, tunc aspersio fieri debet post Nonam ante Missam ».

Ad III. < Clericos in sacris praesertim functionibus adhibere debere caligas seu calceamenta, quibus publice uti solent probati Clerici loci seu Dioeceseos ».

Ad IV. < Usus procedendi ad Altare in diebus praesertim festis in Cathedrali Gerundensi in Hispania pro Missa solemni celebranda tolerari posse, dummodo tam Celebrans quam Ministri eiusdem sint dignitatis : quoad usum vero veli, rem remisit prudenti arbitrio Rmi Ordinarii Dioeceseos, qui usum eiusmodi eliminari curet ».

Atque ita rescripsit.

Die 31 Augusti 1872.

3269. CAESARAUGUSTANA. (5508)

Ritus D. Emmanuel Garcia Gil Archiepiscopus Caesaraugustanus Sacrorum Rituum Congregationi haec quae sequuntur exposuit; nimirum :

In Civitate Caesaraugustana duae sunt insignes Ecclesiae Cathédrales seu Metropolitanae parae dignitatis et cultus, altera sub titulo SSmi Salvatoris, altera sub invocatione Beatae Mariae Virginis de Columna vulgo *de Pilar* nuncupata. Ulriusque Ecclesiae quotannis unicum Anniversarium Dedicationis celebratur die duodecima Octobris. Verum quum circa harum Ecclesiarum consecrationem dubia exorta sint et diversae circumferantur opiniones, ad omnem dubitationem in posterum de medio tollendam, praefatus Rmus orator sequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi enodanda proposuit ; nimirum :

Dubium I. Amplissima Ecclesia Beatae Mariae Virginis *de Pilar*, quae modo magnificis ornamentis condecoratur, ex integro constructa fuit seculis XVII et XVIII, cum antiquae aedis seu oratorii quod sexdecim fuisse passuum longitudinis et ocio latitudinis fertur) nihil remaneat, excepta columna et superexlante Virginis imagine. Haec aulem Ecclesia fuit solummodo benedicta et duo in ipsa Altaria tantummodo consecrata fuere, nempe Altare maius, et Altare Cappellae Beatae Mariae Virginis. Quaeritur ergo : I. An haec Ecclesia debeat consecrari? 2. Et si affirmative, an ad eius consecrationem procedi possit, unum ex minoribus altaribus consecrando, quum Altare maius consecratum iam sit?

Dubium II. Altera Ecclesia a Sancto Salvatore nuncupata rite fuit consecrata. Verum lamen quum ad eius reconciliationem perficiendam, quoniam anno 1795 polluta

fuerit ex culpabili humani sanguinis effusione, fuerit delegatus Sacerdos sine Apostolica venia, dubitari coeptum est utrum rite fuerit reconciliata, an nova indigeret consecratione. Accedebat ad haec quod in eadem Ecclesia, etsi successive et diversis temporibus, maxima facta fuerint addita-menta, in quibus antiquae Ecclesiae parietes omnino demoliti et sublati fuerunt. Quaeritur ergo: 1. An haec Ecclesia sit iterum consecranda? 2. Ei si negative, an saltem reconcilianda sit ab Episcopo vel a Sacerdote Auctoritate Apostolica munito?

Sacra vero Rituum Congregatio, post accuratam expositionem ab oratore Archiepiscopo transmissam nec non votum tum alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, tum Rmi Assessoris Sacrae eiusdem Congregationis, omnibus mature perpensis ac consideratis, rescribendum censuit:

Ad I. < Ecclesiam B. Mariae Virginis *de Pilar* nova indigere consecratione; eamque consecrationem perfici posse consecrando una cum Ecclesia aliquod ex minoribus Altaribus, loco Altaris maioris iam consecrati ».

Ad II. < Ecclesiam SSi Salvatoris non amisisse suam consecrationem, nec nova reconciliatione indigere ».

Atque ita rescripsit.

Die 31 Augusti 1872.

3270. MISSIONARIORUM SOCIETATIS MARIAE. (5509)

In Calendario proprio a Sacra Rituum Congregatione approbato die 17 Martii 1853 pro Instituto Presbyterorum Missionariorum Societatis Mariae et Religiosarum mulierum, Puellarum a Sapientia nuncupatarum, Eeslum S. Stephani Papae et Martyris habetur die IX Augusti cum commemoratione Vigiliae S. Laurentii Martyns. Porro idem est Evangelium assignatum tam pro die festo S. Stephani quam pro Vigilia. Quaeritur itaque a Sacra Rituum Congregatione: Quodnam Evangelium recitari debeat in fine Missae de Eeslo S. Stephani, et quid agendum pro nona Lectione Matutini?

Sacra vero eadem Congregatio rescribere rata est, ad tramitem Decree in Conchen. diei 1 Septembris 1773 : < In casu non esse in fine Missae legendum Evangelium Vigiliae quod idem est ac Evangelium Eesli ; alque omissa nona Lectione Matutini de iisdem Vigiliae, habebitur in Laudibus, siculi

et in Missis, eius commemoratio cum suis anaphonis, versiculis et Oratione ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.
Die 31 Augusti 1872.

3271. NIVEKNEN. (5510)

Quum Sacerdos Crosnier Pmionotarius Apostolicus et in Dioecesi Nivernensi Vicarius Generalis nonnullos usus vigere conspexerit in memorata Dioecesi quos Rubricis et Sacrorum Rituum Congregationis Decretis adversari existimat, ab eadem Sacra Congregatione insequentium dubiorum solutionem humiliter postulavit ; nimirum :

Dubios I. In Ecclesia vel Oratorio, in quo fons baptismalis non exlat, polesne in Sabbato Sancto benedictio ordinaria aquae sulisitui benedictioni solemni tali die in Missali assignatae, illam peragendo inter *Exsultat* et Missam ?

Dubium II. Polesne haec ordinaria benedictio fieri quacumque alia hora ipsius diei? (i)

Sacra vero Rituum Congregatio, audita sententia Rituum D. Assessoris Sacrae ipsius Congregationis, propositis Dubiis rescribendum censuit :

Ad I. * Negative; et servemur Rubricae et Sacrae Congregationis Decreta ».

Ad II. < AUirmalve, privaiim in sacratio ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.
Die 31 Augusti 1872.

OVETEN. (5511)

Rrhus D. hodiernus Episcopus Ovelen. exposuit in Cathedrali Ecclesia sua nunquam erectam Inisse Parochiam, neque extitisse fontem baptismalem. Attamen in Sabbato Sancto et in Vigilia Pentecostes (it et semper facta fuit solemnis aquae benedictio absque sauciorum Oleorum commixtione. Cum iuxta sacrorum Rituum Congregationis Decreta haec benedictio Geri nequeat in Ecclesiis, quae fixum non habent fontem baptismalem, dubius ipse haeret do liceitaie praxis suae Ecclesiae, quin tamen audeat per se benedictionem prohibere, ne scandala oriantur. Cum tamen recte in omnibus procedere cupiat, Sacrorum Rituum Congregationi sequentia dubia enodanda humiliter proposuit ; nimirum :

Dubium I. An in Cathedrali Ecclesia

(I) E. Dub. III.

erigi debeat fons baptismalis, etiamsi in ipsa nulla sit Parochia nec Parochus qui proprium habeat territorium?

Dubium II. Quatenus negative, an liceat vel deceat saltem fontem ad horam erigere ?

Dubium III. Et quatenus negative, an sustineri possit consuetudo benedicendi solemniliter aquam, in Sabbato Sancto et in Vigilia Pentecostes, in vase seu fonte portatili sine sanctorum Oleorum commixtione?

Et sacra Rituum Congregatio, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescribendum censuit:

« Negative in omnibus ».

Atque ita rescripsit.

Die 31 Augusti 1872.

**3273. ORDINIS AUT MILITIAE (5512)
VELLERIS AUREI. .**

Ad instantiam Archiducis Caroli de Lorena proposito dubio : An privilegium Altians per illius singulis Equilibus militiae Velleris Aurei, concessum per Illam sa. me. Leonis Papae X diei 8 Decembris 1510, perduret et adhuc ;

Sacra Congregatio respondit : < Negative, nisi privilegium a Summo Pontifice confirmatum fuisse ostendatur ».

Die 31 Augusti 1872.

SYREN. (5515)

Rrhus D. Maria Alberli Episcopus Syren, a Sacra Rituum Congregatione duo insequentia dubia humiliter declarari petiit ; nimirum :

Dubium I. An in Ordinatione Presbyteri, cum Pontifex tum Sacerdotes qui adsuul, debeant prius imponere uiramque manum super caput cuiuslibet ordinandi, et postquam haec impositio ab omnibus absoluta fuerit, tunc elevare manus dexterarum casque extensas super illos tenere, dum Pontifex stans cum Mitra solus dicit Orationem; uti nonnulli explicant Pontificalis Romani hac de re praescriptionem? vel potius, uti Romae lit in Archibasilica Lateranensi, tum Pontifex tum Sacerdotes qui adstant, vix facta impositione uti jusque manus, sialim dexterarum manus extendant, easque sic extensas teneant donec Episcopus Orationem absolverit ?

Dibiim II. In praebenda Communione Neo-Presbyteris debetne adhiberi formula *Corpus etc.*; vel potius illa debet omitti?

Sacra tero eadem Congregatio, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis Dubiis rescribendum censuit :

Ad I. < Negative, ad primam pariem ; Affirmative, ad secundam ».

Ad II. < Ut in antecedenti; idesl: Negative, ad primam partem ; Affirmative, ad secundam ».

Atque ita declaravit ac servari mandavit.

Die 31 Augusti 1872.

3275. SAGIEN. (551G)

Rihus D. Carolus Fridericus Rousselet Episcopus Sagiensis in Gallia Sacrorum Rituum Congregationi exposuit quod pluiibus abhinc annis nonnullas in Dioecesi sua consecraverit Ecclesias. Cum autem ex Decreto Cardinalis Caprara 9 Aprilis 1802 § \ mandatum fuerit, ut Anniversarium Dedicationis Templorum, quae in Gallicanae Reipublicae territorio erecta sunt, in Dominica, quae octavam Festivitatis Omnium Sanctorum proxime sequetur, in cunctis Gallicanis Ecclesiis celebretur, Rihus Episcopus orator ab eadem Sacra Congregatione exposulavit sequentium dubiorum solutionem; nimirum:

Dibivm I. Utrum supr.idiclum Cardinalis Caprara Decretum intelligendum sit de iis tantum Ecclesiis quae ante annum 1802 fuerunt erectae et consecratae, an etiam de iis quae postea consecratae fuerunt?

Dvbiim II. An Anniversarium Dedicationum, quae peractae fuerunt ab anno 1802 u«que aj diem praesentem, necessario sit celebrandum in ipsomel die anniversario? Si non necessarium, estne saltem licitum et possibile?

Dibivm III. Utrum, data obligatione celebrandi Anniversarium Dedicationis m ipsomel die Consecrationis quotannis revertente, nece«ario pro Ecclesiis recens consecratis celebranda sit etiam in Dominica, quae octavam Festivitatis omnium Sanctorum proxime «equetur, Dedicatio omnium Ecclesiarum?

Dibii u IV. An in redactione actus Consecrationis l'Signanda sil sedes fixa pro Sancto, cuius Festum celebratur in die quo Ecclesiae Con«ecntio peragitur, et deinceps celebrabitur Anniversarium?

Sacra vero Congregatio, audito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Ma-

gistris, propositis Dubiis respondendum censuit :

Ad I. « Decretum diei 9 Aprilis 1802 facium ab Enio Cardinali Caprara Legato a Latere inrelligi debel tam de Ecclesiis ante dictum annum consecratis, quam de iis quae in posterum consecratae vel consecrandae sum ».

Ad II, III el IV. < Provisum in primo ». Atque ita declaravit et servari mandavit.

Die 31 Augusti 1872.

3276. TOLETANA. (««17)

R. D. Francisons Marlinus Esperanza Vicesgerens Vicarii Generalis Archidioeceseos Toletanae in Hispania exoptans ut in adrainistratione Sanctorum Sacramentorum serventur Caeremoniae et Ritus in Rituali Romano praescripti, quorum aliqui a Parochis et Coadiutoribus huius Archidioeceseos minime observantur, allegantibus ipsis antiquam consuetudinem quamvis contrariam Rituali Romano, esse nihilominus sustinendam et quasi vim legis iamdiu obtinuisse; ad Sacram Congregationem Concilii nonnulla dubia transmisit, quae ab eadem ad hanc Sacram Rituum Congregationem sub die 28 Maii anni vertentis fuere remissa. Dubia autem sunt, quae sequuntur; videlicet '.

Di bii p I. Attenta praxi communi et perantiqua utendi penicillo seu virgula argentea in administrando Baptismi Sacramento in Ecclesia, loco pollicis manus dexterarum, abolenda ne erit huiusmodi consuetudo ulpole contraria Rituali Romano?

Dibivm II. In deferendo SSrno Eucharistiae Sacramento pro sacro Viatico publice infirmis ministrando, sed sine baldachino, toleranda ne erit consuetudo procedendi a Parocho vel Ministro capite cooperto per viam, fidelibus tamen nudato capite incedentibus?

Dibivm III. Utrum possit continuari consuetudo administrandi itidem sanctum Sacramentum extremae Unctionis, utendo penicillo seu virgula argentea generaliter et extra casum necessitatis, loco pollicis intincti in Oleo sancto iuxta praescriptum in Rituali Romano ?

Dvbiim IV. An praedicta praxis servari liceat extra casum necessitatis, saltem quando extrema Unctio ministratur sine populi concursu ?

Dvbiim V. Possunt ne Parochi relinere

sanctum Oleum infirmorum in domo sua, eo quod extra Ecclesiam parochialem habitent, non obstantibus Sacrae Rituum Congregationis Decretis?

Dibivm VI. Tenebilurne Praelatus Dioecesanus obligare omnes et singulos Parochos et Sacerdotes ad servanda omnia super his praescripta in Rituali Romano, quando nulla interveniat urgens necessitas aliter agendi, non obstante quacumque contraria etiam immemorabili consuetudine?

Sacra vero Rituum Congregatio, audito volo Rihid. Assessoris Sacrae eiusdem Congregationis, re mature diligenlterque perpensa, propositis Dubiis rescribere rata est: Adi. « Affirmative; excepta necessitatis causa, iuxta Decretum S. R. C. in una Portus Aloisii die 9 .Maii 18«7 ad II ».

Ad II. « Consuetudo, de qua in casu, lanquam abusus est eliminanda ».

Ad III el IV. « Provisum in primo».

Ad V. « Negative ; et servetur Decretum diei 10 Decembris 182G in Gandavensi ad tertiam facti speciem ».

Ad VI. « Affirmative ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit. Die 31 Augusti 1872.

3277. VICAR1ATÜS APOSTOL1CI (5518)
DE BOMBAY.

Episcopus Ascalonen. Vicarius Apostolicus de Bombay exposuit Sacrae Congregationi de Propaganda Fide Solemnilalem Corporis Christi in regionibus Vicarialus Apostolici de Bombay sibi commissi plerumque intra tempus pluviale incidere, quod regulariter initio Iunii incipit. Hinc solemnis Processio SSihi Sacramenti eadem die praescripta raro celebrari potest. Quum vero eiusdem Processionis celebratio valde spiritali fidelium emolumento proficiat, uti compertum est hoc anno, quo Processio locum habuit quum solemnilas memorata labente Maio obtigerit, hinc idem Vicarius a praedicta Sacra Congregatione licentiam petiit anticipandi in foro tantum publico Solemnilalem SSihi Corporis Christi ; ita ut aliqua Feria V vel Dominica, quotiescumque ob instans tempus pluviale, necessarium videbitur, non solum peragi valeant Processiones solemnes cum SSiio Sacramento, sed etiam, saltem Feria V, lecta Missa de SSrno Sacramento cum *Gloria* et *Credo*, non obstante Festo duplici minori vel maiori, in dictis regionibus licite celebrari queat.

Quoniam vero memorata Sacra Congregatio preces ipsas ad istam Sacrorum Rituum Congregationem transmisit ; haec, re mature perpensa, rescribere rataest : < Negative. Si vero Vicarius viderit quod solemnis Processio SSihi Corporis Christi impedienda erit a supervenientibus pluviis, eadem Sacra Congregatio voluit, ut ei significaretur ipsum propria auctoritate ordinaria solemnes cum SSrno Sacramento posse Processiones indicare ; attamen sub conditione quod in die solemnalis Corporis Christi, Feria nempe V post Dominicam SSihae Trinitatis, adamussim serventur praescriptiones tum Caeremonialis Episcoporum tum Ritualis Romani ».

Romae die 31 Augusti 1872.

3278. ALTONEN. (5519)

Rihus D. Petrus Iosephus Ballos Episcopus Altonen, in Statibus Foederatis Americae Septentrionalis Sacrorum Rituum Congregationi exposuit intra Decreta Concilii Baltimorensis sub N. 384 reperiri sequens; videlicet : < Volumus ut in posterum Festum patronale Ecclesiae cuiusque consecratae solemniler et ritu debito celebretur. Quod in urbibus adeo facile fieri potest, ut si negligatur, nullus sit excusationis locus. Idem faciendum erit, licet Ecclesia fuerit lanium benedicta. Rure tamen et in oppidulis, ubi difficile esset per hebdomadam plebem fidelium congregare, poterit Festum (quoad externam solemnilalem) in Dominicam proxime sequentem transferri ».

Quum Status praedicti sini loca Missionum, Paroeciae proprie dictae non adsunt, si Cathédrales excipiantur Ecclesiae. Reliquae enim Ecclesiae generalim habent Sacerdotem Missionarium, qui meliori quo potest modo in ipsis Ecclesiis statutis temporibus officia facit. Id autem non in omnibus accidit Ecclesiis ; sunt namque plurimae, quae Sacerdotem residenlialem non habent ; ac consequenter ibi divina Officia peraguntur meliori quo polesl modo iuxta circumstantias. Plures sunt Sacerdotes qui etiam quinque inserviunt Ecclesiis. Nonnullae istarum sunt magnae et pulchrae; maxima vero pars earum sunt tales, ut vix hoc nomine possint appellari. Insuper rarissimae sunt Ecclesiae consecratae ; et in hac Dioecesi Ecclesiae consecratae ad quatuor ascendunt, reliquae sunt benedictae. Hisce expositis, Rihus orator ab eadem Sacra Congregatione duo insequenlia dubia resolvihumiliter petiit; nimirum :

Dc b k j m f. Utrum Festum Patroni Ecclesiae consecratae in hisce Americanis Missionibus celebrandum sil sicut Festum primae classis cum octava, tam quoad Missam, quam quoad Officium ?

Dibiv n II. Utrum ad normam supradicti Decreti Concilii Bdtimorensis, Festum Patroni Ecclesiarum non consecratarum celebrari debeat prouti duplex primae classis cum octava, tam quoad Missam, quam quoad Officium ?

Sacra vero Rituum Congregatio, re mature perpensa, rescribere rata est :

« Affirmative ad ulrunique ; lum quoad Missam, si m iis Ecclesiis commode celebrari valeat; tum quoad Officium, si qui Clerici ad Horas Canonica- obligati, vel saltem ex ipsis unus, iisdem Ecclesiis sint adscripti! ».

Atque ita respondit el servari mandavit.
Die 28 Septembris 1872.

3275). CENOMANEN. (5521)

Rmus D. Episcopus Cenomanen. in Gallia, ad solvendas nonnullorum difficultates, Sacrae Rituum Congregationi infrascripta dubia proposuit, eorumque solutionem humiliter rfflagitavit ; nimirum:

Dibiim I. Cappella seu Ecclesia Seminarii satis magnae structurae est atque proprio constat aedificio: in perpetuum cultui divino destinata est, imo consecrata sub titulo S. Vincenlii Caesarauguslani Diaconi et Mirtyris. In e i celebrantur omnia divina Officia quae in aliis Ecclesiis iuxta morem in Dioecesi receptum, neque dependet ab alia Ecclesia, cuius Patronus primanus sil colendus i Clero sibi proprio, nempe a Seminarii Clero ; nullus m ea praesidere potest, nisi Episcopus aut ipse moderator Seminarii, »ut aliquis e\ Directoribus. Cathedrali Ecclesiae nonnull i pr.ie<lanlur obsequia a Seminarists; sed ni faciunt allernalim el eorum longe maxima pars in Seminario remanet. Habet Cappella illa murum lateralem el portam principalem in via publica; palet eliam usui fidelium.

Quaeritur num m illa Ecclesia seu Cappella debeat Sancti Vincenlii M. Festum celebrari cum *Credo* et octava, el eius fieri commemoratio mler Suffragia?

Dibivm II. Quaerilur num Professores el Seminarislae in Sacris Ordinibus constituti, qui ex regula Seminarii ibi divina Officii celebne vel eis intéressé debent, te neantur ad Officium Palrom; quemadmodum pro Seminario Ruremundenst consuisse vide-

lur Sacra Congregatio in Decreto diei 27 Februarii 1847?

Sacra porro eadem Congregatio, audita sententia in scriptis alterius ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, perpensis omnibus, rescribere censuil :

Ad I. el II. « Affirmative ».

Atque ita rescripsit.

Die 28 Septembris 1872.

3280. GALTELLINEN. NOREN. (5522)

Exorta controversia inter Archipresbyterum Cathedralis Ecclesiae Galtellinen. Noren. ex una, et Beneficiates eiusdem Cathedralis Ecclesiae ex altera parte, super numero ductuum thuiificationis iisdem Beneficialis debito, quando ad Vesperas pluvialia assumunt ; eaque ad Sacram Rituum Congregationem delata, proposiloque dubio: An Beneficial! assumentes pluvialia in Vesperis thurificandi sint unico ductu ihuribuli ?

Sacra eadem Congregatio, habita sententia Rmi Episcopi de informatione et voto requisiti, nec non volo alterius ex Aposolicaruin Caeremoniarum Magistris, proposito dubio rescribendum censuil: «Negative; et serventur Rubricae et Caeremoniale Episcoporum, nec non S. R. C. Decretum editum die 13 Martii 1700 in una Arequipae, ad dub. 20: idesl Beneficial), quotiescumque fuerint sams vestibus induti, semper debeant ad instar Canoniorum duplici thuribuli ductu ihunlic.ni, sed post omnes Canonicos ». Atque ita rescripsit et in Cathedrali Ecclesia Galtellinen. Noren. servari mandavit.

Die 28 Septembris 1872.

3281. CARCASSONEN. (5523)

Magister Caeremoniarum Ecclesiae Cathedralis Carcassonen. a S. R. C. sequentia dubia declarari humillime petiit ; nimirum :

Dubium I. Quum in Caeremoniali Episcoporum praescribatur, ut qui in incensatione praescriptus est ordo, idem in danda pace servandus sit, atque in accipienda pace nullae praetermitti debeant invitationes, quae in incensatione fieri solent; usus invaluit apud nos, quindecim abhinc annis circiter, nos mutuo salutandi invitantes ad pacem recipiendam siculi ad incensationem. Quaeritur: Ulmm talis usus firmus remanere debeat ; an vero sil tollendus, ex sola ratione, ut volunt contradicentes, quia certi

caeremoniarum libri super hoc agendi inudo silent ?

Didium II. Sacra Riluum Congregatio induisit Dioecesi quasdam proprias Praefationes. Inter Praefationes indultus quum una existai quae dicitur in Festo Omnium Sanctorum el in Festo Patroni uniuscuiusque Ecclesiae Dioecesis, quaeritur : In haec indulla Praefatio inservire debeat in Fesio S. Patriarchae Iosephi Sponsi B. M. V. el Patroni Iolius Ecclesiae Catholicae, el etiam in Festo Patrocinii eiusdem? quia nunc el in perpetuum Commemoratio S. Iosephi esi facienda in communibus Suffragiis el in Oratione .1 *eundis* in Missa.

Sacra vero Riluum Congregatio propositis dubiis rescribendum censuil :

Ad I. «Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ; el servetur Caeremoniale Episcoporum L. 1. c. XXIV.§ δ».

Ad II. « Negative ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit. Die 28 Septembris 1872.

3282. NIVERNEN. (5825)

Rrnus I). hodiernus Episcopus Nivernen. exposuil Sacrae Riluum Congregationi plurima in sua Dioecesi exislere Altaria consecrata, quae etsi omni ex parte sint clausa ita m nihil in ipsa extrinsecus immitti possit, tamen vacua sunt in interiori parte. Quum autem modo dubium exorlum sil num haec Altaria plena reputanda sint eo sensu quo sufficiat ad ipsorum consecrationem, memoratus Episcopus ab eadem Sacra Congregatione humiliter petiit ut ipsa declarare dignaretur quid intelligendnm sil, quando praescribitur ut Allaro consecrandum sil plenum : num scilicet sufficiat ul tabula Altaris innitatur super quatuor lateribus ita clausis ul post consecrationem nihil intra Altare immitti possit; vel an necessarium sil ut tabula Altaris ita innitatur substrato lateritio operi ul nihil omnino vacui sublus Altare ipsum habeatur?

Sacra vero Riluum Congregatio proposito diibio rescribere rata est:

< Affirmative, ad primam pariem; Negative, ad secundam ».

Atque ita rescripsit.

Die 28 Septembris 1872.

3283. NEAPOLITANA. (5526)

Sodalitas sub titulo de Septem Virginis Doloribus Nobilium Sancti Spiritus de Pa-

latio, canonice erecta in Ecclesia Beatae Mariae Virginis Gratiarum vulgo *a Toledo* in Civitate Neapolitana, a Sacra Riluum Congregatione humiliter exquisivit ul, donec Sacellum construatur super coemeterium Sodalitatis ipsius, inierim tum in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, tum quoties intra annum aliquis ex sodalibus cuperet, sacrosanctum Missae Sacrificium celebrari valeret in Altari exlruclo in coemeterio subterraneo, ubi Defunctorum cadavera el ossa reperiunlur. Ipsae autem preces, ab Emo cl Rmo D. Cardinali Xysto Riario Sforza Archiepiscopo Neapolitano speciali commendationis officio communitae, relatae quum fuerini in Sacrae Congregationis Coetu subsignata die habito ;

Sacra eadem Congregatio, audita sententia tum alterius ex Aposolicarum Caeremoniarum Magistris, tum etiam Assessoris Sacrae ipsius Congregationis, precibus ipsis rescribendum censuil:

< Non expedire ». Atque ila rescripsit. Die 28 Septembris 1872.

3281. ORDINIS (5527)

MINORUM CONVENTUALIUM

S. FRANCISCI.

Rmus Paler Fr. Bonavenlura Keller Minister Provincialis Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium Provinciae Americas Seplemtrionalis exposuit Sacrae Riluum Congregationi in Ecclesiis adnexis Conventibus Ordinis sui in praefata Provincia adeo frequenter fideles exquirere celebrationem Missarum votivarum, ul impossibile omnino sil iisdem satisfacere m diebus libens; quorum numerus ita imminuitis est in Ordinis Calendario, ul vix unus in singulis mensibus inveniatur. Quapropter praedictus orator ab eadem Sacra Congregatione enixe postulavit, ut cum Missis de die celebratis satisfieri valeat oneribus tum lixis tum adventitiis Missarum votivarum.

Sacra vero Congregatio precibus ipsis rescribere rata est : « Consulendum SSiito pro gratia ».

Die 28 Septembris 1872.

Facta autem de praedictis SSiho D. N. Pio Papae IX per Secretarium fidei relatione, Sanctitas Sua benigne annuit, ut in Ecclesiis adnexis Conventibus Ordinis memorati in America Seplemtrionali praefatis Missis Ordinis satisfieri valeat cum Missis do die, ipsarum valorem applicando intentioni

Atque ita rescripsit, induisit ac servari mandavit.

Die 15 Februarii 1873.

3290. NEMAUSEN. (5535)

Rmus D. Henrietta Plantier Episcopus Nemaosen. a SSiŕto D. N. Pio Papa IX supplicibus votis postulavit ul Coronam nuncupatam Defunctorum, et a Sodalibus adscriptis Archisodalitali Beatae Mariae Virginis de Suffragio m Civitate Nemausensi canonice erectae recitari solitam, de Apostolica Auctoritate approbare dignaretur. Corona autem ipsa constat globulis maioribus ac quatuor decadibus globulorum minorum : super unoquoque ex globulis maioribus recitari debet Ps. *De profundis* cum v. *Requiem* vel *Pater* et Are ab ignorantibus Psalmum praedictum ; super quolibet ex minoribus globulis Oratio sic gallice expressa : *Doux Cœur de Murie, consolation de ceux qui souffrent, pries pour nous et pour les âmes abandonnées du Purgatoire.*

Postulavit insuper ul dictae Coronae applicentur insequentes Indulgentiae pro adscriptis Archisodalitali ; nimirum: 1. Indulgentia plenaria pro singulis mensibus, die ad libitum eligenda: 2. Indulgentia plenaria die 24 Septembris lucranda, hoc est in Festo Beatae Mariae Virginis sub titulo de Mercede Patronae Archisodalitalis; 3. Indulgentia item Plenaria die 2 vel 3 Novembris, hoc est in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum : 4. Indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum toties quoties integra recitatur Corona: 5. Indulgentia centum dierum pro recitatione orationis cuilibet globulo Coronae affixae.

Postulavit denique ul eadem Indulgentiae applicari valeant pro amabns in Purgatorii igne delentis; atque ut Directoribus Sodalitatum, Rmo D. Ordinario Nemausensi pro tempore nominandis, detur facultas benedicendi dictas Coronas eisque supradictas Indulgentias applicandi.

Preces autem Riiu Episcopi oratoris relatae qnum fuerint in Sacra Rituum Congregatione a Secretario, eadem Sacra Congregatio, audito volo Riŕii D. Laurentii Salvati S. Fidei Promoturis Coadiutori*, rescribere rata est: < Affirmative si SSmo placuerit: et qnoad Indulgentias, expediantur Litterae Apostolicae m forma Brevis ».

Die 15 Februarii 1873.

Facta autem de praedictis SStho D. N. Pio Paŕue IX per Secretarium fidei rela-

tione, Sanctitas Sua de speciali gratia in omnibus iuxta preces annuere dignata est: ac Apostolicas Litteras in forina Brevis quoad Indulgentias expediri mandavit: die 27 iisdem mense et anno.

3291. FODIANA. (51536)

Rmus I). hodiernus Episcopus Fodianus exposuit in sua praesertim Civitate morem 'messe non deferendi ad Ecclesiam Defunctorum corpora antequam sepulturae tradantur, sed salim illa a propriis domibus deferendi ad coemeterium ; ac consequenter eosdem Defunctos nullo fere fidelium suffragio iuvare. Hinc a Sacra Rituum Congregatione suppliciter postulavit, ul Rmo Ordinario pro tempore Dioeceseos Fodianae liceat indulgere facultatem celebrandi in oratoriis privatis, Auctoritate tamen Apostolica erectis, eum numerum Missarum qui ipsi Ordinario videbitur.

Huic autem instantiae sub die 28 Septembris anni elapsi Sacra Congregatio respondit: < Scribatur Episcopo ad mentem ». Nunc autem, mente Sacrae Congregationis eidem patefacta eiusque responsione accepta,

Sacra eadem Congregatio : < Attentis noviler deductis, non solum petito induito non esse annuendum censuil, sed etiam Rmum Episcopum Fodiamini esse cohortandum, ul inductum abusum ea qua praestat prudentia evellere curet, ac Ritualis Romani praescriptiones instaurare; ul, quoad fieri potest, fidelium cadavera ad Ecclesiam deferantur pro exequiis celebrandis ».

Die 21 Aprilis 1873.

3292. DE GUADALAXARA. (5537)

Rmus D. hodiernns Archiepiscopus de Guadalaxara in Mexicana Republica ad Sacram Rituum Congregationem sequentia exposuit: In hac Ecclesia Cathedrali, sicut et in omnibus Ecclesiis huius Reipublicae, statuta foundationis, data in Concilio iŕl Mexicano anno Domini MDLXX, Cantum Gregorianum in Officio et Missa praescribunt. Praeterea lex dioecesana scholam ipsius Canius in Seminario statuit iuxta Sacri Concilii Tndenlini Decretum. His non obstantibus, cum canius impressus in Hispanis Missalibus, quae olim vulgatiore erant inter nos, non adsit legitimus Gregorianus Canius Romanus nec uniformis in omnibus editionibus; usus invaluit non solum in hac Dioe-

cesi, sed in omnibus Reipublicae Dioecesi-
bus, ul Sacerdotes in Missae celebratione
ad cantum Missalis non attendentes, quam-
dam cantilenam traditionalem nullibi ad-
notalam, ideoque ad arbitrium uniuscu-
iusque variabilem, usurpent ; quae licet nec
Gregoriano nec hispano cantui sil confor-
mis, cum utroque tamen remotam habeat
aliquam similitudinem. Nunc vero cum ha-
beantur Pontificalia typis Rev. Camerae Apo-
solicae excusa et Missalia impressa Mechli-
niae, in quibus Canius Romanus vere Grégo-
rienne invenitur ; Sacerdoies aliqui, viden-
tes Cantus Gregoriani instaurationem in Eu-
ropa nec non quod a Domino Nostro Pio
Papa IX in Seminario Pio slatuium fuir, legi
et statutis supra laudatis parere et canium
unifonnare cupientes, hunc Cantum Roma-
num Gregorianum in Ecclesia hac Calhe-
drali de consensu Capituli concimini el in-
ter omnes propagare sunt aggressi. Hinc
obortae sunt aliquorum murmurationes el
dubia consuetudinem allegantium. Ideoque
ad haec omnia tollenda el ul in posterum
omnis dubitationis ratio finiatur, insequen-
lia duo dubia Sacrae Rituum Congregationi eno-
danda proposita sunt :

Dubium 1. Non attendere in Missae cele-
bratione ad cantum in Missali impressum,
sed quamdam cantilenam traditionalem can-
tare nullibi adnotalam, ideoque ad arbitrium
variabilem, esne uti usus legitimus relinen-
dus; vel uti corruptela exliipanda? el qua-
tenus affirmative ad secundam pariem,

Dubium II. Qualis canius in Missa ad-
optandus, Romanus ne Gregorianus in Pon-
tificalibus laudatis et uniformiter in Missa-
libus Mechliniao; vel hispanus diversimode
in hispanicis Missalibus impressus?

Sacra porro Rituum Congregatio propo-
sitis dubiis rescribere rata est :

Ad I. < Negative, ad primam partem;
Affirmative, ad secundam ».

Ad II. «Romanus Gregorianus; el ad-
hibeantur Editiones a Sacra Rituum Congre-
gatione approbatae, vel exemplaria quae
authentico testimonio Ordinariorum cum
illis cohaerent ».

Atque ita respondit ac servari man-
davit.

Dic 21 Aprilis 1873.

3293. SANCTI IACOB1 (8538)
DE CHILE.

Rmus D. Iosephus Raymundus Astorga
Vicarius Generalis Archidioeceseos S. Iacobi

de Chile Sacrae Rituum Congregationi pro
opportuna solutione sequens dubium pro-
posuit ; nimirum:

An Ordinario Archidioeceseos S. Iacobi
de Chile liceat licentiam concedere ul fiat
Expositio SSmi Sacramenti infra Hebdoma-
dam Passionis, et praesertim Feria VI occa-
sione Festi Septem Dolorum Beatae Mariae
Virginis, in aliquo Altari laterali; proplerea
quod iuxta quamdam consuetudinem Altare
maius , comprehenso sacro tabernaculo , a
summo usque deorsum magno velo conte-
gitur?

Sacra vero Rituum Congregatio proposito
dubio rescribendum censuit : « Non prohi-
beri quominus SSrium Sacramentum, si
opus sil, in casu exponatur in aliquo Al-
tari laterali : in tegendis tamen sacris Ima-
ginibus et Cruce tempore Passionis servan-
dum esse, quoad fieri potest, probatum Ec-
clesiae usum ad tramitem Caeremonialis
Episcoporum ». Atque ita respondit.

Die 21 Aprilis 1873.

3294. SANCTI IACOB1 (5339)
DE CHILE.

Rmus 1). hodiernus Archiepiscopus S. Ia-
cobi de Chile Sacrae Rituum Congregationi
exposuit Moderatorem praefatae Civitatis
S. Iacobi de Chile velle aedificare Cappel-
lam subterraneam pro sepeliendis quibus-
dam cadaveribus ; ac in eadem Altare eri-
gere tum pro celebranda Missa tum pro
aliis functionibus peragendis. Quum autem
orator dubitet an sibi liceat permittere ere-
ctionem et benedictionem dictae Cappellae,
quae el super fornitem publicam habet viam
et in muris cadavera Defunctorum, oppor-
tunam in re declarationem ab eadem Sacra
Congregatione enixe postulavit.

Sacra vero eadem Congregatio, re ma-
ture perpensa, declaravit : « In casu expo-
sito, Negative ».

Die 21 Aprilis 1873.

3295. LINGONEN. (8540)

Ludovicus Marcellinus Savior Parochus
Ecclesiae Sancti Martini in Civitate Lingo-
nensi Sacrae Rituum Congregationi exposuit
quod anno Domini 1845 die 5 Novembris
in praefata Ecclesia auctoritate Episcopi
canonice erecta fuit pia SSmi Rosarii Soda-
litas cum indulgentiis Confraternitali con-
cessis. Quum vero advenerint nuperrime in

Civitatem Lingonensem Religiosi Ordinis Praedicatorum, et propter Ordinis huius privilegia, dicta Sodalitas in damnum Paroeciae cessari possit; ab eadem Sacra Congregatione Parochus cum fidelibus sibi commissis humiliter postulavit ut, non obstantibus supradictis privilegiis, firma remaneat hiec Confraternitas, nec frustretur tum gratiis spiritualibus illi concessis, tum etiam annuo quo dolata est censu (45 libell. gallic.) cum onere undecim Missas et Officia SSmi Rosarii quotannis celebrandi.

Et Sacra Rituum Congregatio sub die 31 Augusti anni superioris eiusmodi instantiae rescribere rata est: «Scribatur Episcopo ad mentem».

Quum autem idem Rmus Episcopus, mandatis Sacrae Congregationis satisfaciens, requisitam informationem transmisisset super eodem negotio;

Sacra eadem Congregatio omnibus mature perpensis ac consideratis, rescribendum censuit: «Rem in casu spectare ad Praesidentem Generalem Ordinis Praedicatorum». Atque ita rescripsit.

Die 21 Aprilis 1873.

3290. SANCTI ALBERTI. (5K41)

Rmus I). Vitalis Grandin Episcopus S. Alberti a Sacra Rituum Congregatione exquisivil humiliter:

1. Quoniam omnes praedictae Dioeceseos Missiones ponuntur sub patrocinio Sancti alicuius; quaeritur: An Episcopus proprio ture possit patronum alicui Ecclesiae statuere; adeo ut, eo ipso quod talem Ecclesiam sub patrocinio alicuius Caelicolae erigat, Missionani dictae Ecclesiae addicti Officium Patroni sub ritu duplici primae classis cum octava recitare possint ac debeant, prout fieri debet pro Patronis proprie dictis?

Et si negative, postulat Episcopus orator nuncupari a S. Sede Patronos S. Albertum pro Ecclesia Cathedrali – S. Annam pro Missione Loci S. Annae – S. Ioannem pro Missione Edmonton – S. Paulum pro Missione des Cris in flumine SisA-uicAirun – S. Laurentium pariter in flumine *Siskatchitan* – B. M. Y. a Victoriis in Lacu *de liicke* – S. Darnardum in Lacu *des Esclaves* – S. Ioannem Baptistam in Insula *à la Crosse* – S. Petrum in Lacu *Cariban*.

His omnibus in Locis erectae sunt Ecclesiae et Missionani sedem fixam habent.

11. Utrum Missiones, in quibus adhuc sacra aedificia non sunt extracta, quas tamen Mis-

sionarii per annum invisitant, possint erigi sub patrocinio Sancti alicuius, qui tamquam Patronus haberetur.

Sacra porro Rituum Congregatio rescribere rata est:

Ad I. «Affirmative, id est posse Episcopum in erigendis Ecclesiis Sanctos Titulares eis assignare cum omnibus praerogativi», quae ex hire Ss. Titularium sunt propriae».

Ad II. «Si Ecclesia nondum erecta sit, agi nequii de Titulari proprie dicto».

Atque ita respondit.

Die 21 Aprilis 1873.

3297. BONONIEN. (5542)

Ex parte Curiae ecclesiasticae Bononien. Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia fuere proposita pro opportuna solutione; nimirum:

Dubium I. In omnibus fere editionibus quae circumferuntur Officii S. Raphaelis Archangel! a S. Sede aliquibus locis concessi hymnus ad Laudes: *Christe sanctorum etc.* exhibetur iuxta formam quae in usu erat ante correctionem s. m. Urbani Papae Vili, quaeque regulis metricis parum respondet; ideo:

Quaeritur 1. Utrum hymnus praedictus ita recitandus sit; an potius iuxta formam per laudatam correctionem conductam, et quae servatur in Officio Dedicationis S. Michaelis Archangel!

Quaeritur 2. Utrum hymnus ipse integer sit recitandus prout Sacra Congregatio decrevit respectu Officii S. Gabrielis Archangel! (in Taurinen. 12 Septembris 1857, ad II); an potius omittendae sint strophae S. Michaelis et Gabrielis respicientes?

Dubium II. Anliphona, dicenda ad *Magnificat* in secundis Vesperis eiusdem Officii S. Raphaelis, desumpta est ex secundis Vesperis Dedicationis S. Michaelis (29 Septembris) sed omisso duplici *Alleluia*, quod illi Anliphonae in praecitato Festo subiungitur. Quaeritur num memoratae Anliphonae in Festo S. Raphaelis duplex illud *Alleluia* addendum sit; an prorsus omittendum?

Dubium III. Sacrorum Rituum Congregatio declaravit: Versus Nocturnorum dicendos esse iuxta ordinem Responsoriorum illorum minorum. Quaeritur quomodo iuxta praedictam regulam ordinanda sint tum Responsoria brevia Horarum in Officio Pretiosissimi Sanguinis Domini, tum versus singuli qui Responsorii brevibus immediate subiiciuntur, tum versiculi Nocturnorum in eodem Officio?

Dubii ꝑ IV. In Responsorio brevi ad Sextam in Officio Sacratissimae Sindonis dicitur ꝑ. *Quia per mortem tuam redemisti mundum*, ut habetur etiam in versiculo qui immediate subnectitur respons. br. ad Tertiam; sed in versu secundi Nocturni e contrario legitur: *Quia per crucem tuam etc.* Quaeritur ergo, iuxta regulam memoratam in praecedenti dubio, quaenam lectio praefenda sit: ideoque utrum tam in Matutino quam in Horis minoribus dicendum sit: *Quia per mortem tuam etc.* an *per crucem tuam etc.*?

Sacra vero Rituum Congregatio, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. Ad primam quaestionem: « Affirmative, ad primam pariem; Negative, ad secundam ».

Ad secundam quaestionem: < Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Ad II. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad III. et IV. « Orator acquiescat editionibus rite approbatis ».

Atque ita rescripsit.

Die 21 Aprilis 1873.

3298. S. HIPPOLYTI. (8547)

Rmus D. hodiernus Episcopus Dioeceseos S. Hippolyti Sacrae Rituum Congregationi exposuit quod iuxta Calendarium a S. Sede approbatum pro sua Dioecesi, die XIV mensis Maii celeratur translatus ex die III eiusdem mensis Festum S. Alexandri Papae Martyris cum commemoratione S. Bonifacii Martyris, iamvero in Missa S. Alexandri Papae Martyris praescribitur Oratio *Infirmis* et conformiter dicenda erit Postcommunio *Hefecti participatione*; Missale autem Romanum similiter pro S. Bonifacio Martyre habet Postcommunem: *Refecti participatione*.

Hisce expositis quaesivit: Quomodo providendum, ne eadem Postcommunio pro Festo diei et pro Commemoratione Festi simpliciter iteretur?

Sacra Rituum Congregatio proposito dubio rescribendum censuit: « In casu Postcommunem pro S. Bonifacio sumendam esse ex Missa *In virtute* de Comuni unius Martyris non Pontificis ». Atque ita rescripsit.

Die 23 Maii 1873.

3299. QUEBECEN. (SB48)

Rmus D. hodiernus Archiepiscopus Quebecen. haec quae sequuntur Sacrae Rituum Congregationi exposuit; nimirum: Ex induito Apostolico solemnitas Assumptionis R. Manae Virginis, si in Dominicam non incidat, transfertur in Dominicam sequentem, idest, nihil immutato in Breviario, sive quoad Officium Assumptionis quod celebratur semper die XV Augusti, sive quoad Officium S. Iohannis recitandum Dominica infra octavam: sed concessum est ut unica Missa sollemnis et Vesperae cantentur de Assumptione.

Ex alio induito permissum est ut tum praedicta solemnitas, tum aliae concessae pro Provincia Quebecensi celebrari valeant Dominica proximiori non impedita, sive ipsa Festum praecedat sive subsequatur.

Tandem in hac Provincia indultum est ut solemnitas Patroni Ecclesiae celebretur Dominica subsequenti vel, ea impedita, Dominica praecedenti.

Non raro evenit ut in eadem Dominicam incidant duae sollemnitates, v. gr. in Ecclesia S. Rochi, S. Hyacinthi, S. Bernardi et praesertim S. Iohannis cuius Festum celebratur ipsa Dominica, simul occurrunt sollemnitates Patroni et Assumptionis.

His autem expositis, ab eadem Sacra Congregatione humiliter exquisivit insequendum dubiorum solutionem; videlicet:

Dubium I. Num in Ecclesia S. Iohannis solemnitas Assumptionis transferenda sit ad Dominicam praecedentem, vel potius celebranda sit in Dominica infra octavam, in qua celebratur Officium S. Iohannis, translata sollemnitate S. Iohannis in Dominicam praecedentem vel subsequentem?

Dubium II. Num in aliis Ecclesiis supra nominatis solemnitas Patroni sit celebranda Dominica sequenti, translata sollemnitate Assumptionis in Dominicam praecedentem, vel potius anticipanda sit solemnitas Patroni? Notandum vero est quod iuxta Apostolicam indulla in Vigilia Patroni et eius sollemnitate non ieiunatur, dum e contra ieiunatur in Vigilia Assumptionis; unde aliquod incommodum eveniret si solemnitas Assumptionis non celebraretur eadem die in tota Provincia.

Sacra vero Congregatio, audito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis ac consideratis, rescribere rata est:

Ad 1. « In Ecclesia S. Iohannis sollemni-

talem Assumptionis Beatae Mariae Virginis Dominica infra eiusdem octavam esse celebrandam, translata solemnitate Titularis in Dominicam subsequenlem in casu ».

Ad II. < In Ecclesia S. Rochi, S. Hyacinthi vel S. Bernardi solemniialem Assumptionis Beatae Mariae Virginis Dominica infra eiusdem octavam esse celebrandam, anticipata solemnitate Titularis in Dominica praecedenti in casu ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit.
Die 23 Mail 1873.

3300. UGENTINA. (6849)

Capitulum Collegialae Ecclesiae Alexanen. Ugentinae Dioeceseos enixe a Sacra Rituum Congregatione insequentium dubiorum solutionem expostulavit; nimirum:

Dubium I. Quum in praedicta Collegiali Ecclesia benedictio Fontis in Sabbatis Paschae el Pentecostes hactenus peracta sil per Canonicum Curatum qui non est dignitas; quaeritur: An ista consuetudo servanda sil, vel potius immutanda et benedictio de qua supra in posterum facienda sit per primam dignitatem vel digniorem Canonicum de Capitulo?

Dubium II. An Processiones, quae in dicta Ecclesia fieri solent sive immediate ante sive post Missam cantatam ratione solemnitalis vel Festi alicuius Sancti, fieri debeant per dictum Canonicum Curatum paratum pluviali; vel potius per Hebdomadarium qui cantavit vel cantaturus est Missam?

Dubium III. An, si Processiones supra dictae habeantur in horis vespertinis, fieri debeant per dictum Canonicum Curatum; vel potius per digniorem de Capitulo aut per Hebdomadarium? El quatenus affirmative quoad secundam partem,

Dubium IV. An Expositio solemnis SSihi Sacramenti quae in reditu Processionis aliquando fieri solet, facienda sil a Canonico Curato; vel potius ab illo Canonico qui in Processione incessit indutus pluviali?

Dubium V. An quoties occurrit cantari a Cappella Vesperas solemn* s cum expositione SSihi Sacramenti, exsolvendae illae »inl a Canonico Curato; vel potius per Canonicum Hebdomadarium?

Dubium VI. Cum Titulus supradictae Ecclesiae sil de SStho Salvatore, quaeritur; Au Dominica secunda Quadragesimae m Commemorationibus seu Suffragiis Sanctorum

facienda sil etiam commemoratio eiusdem Titularis, cum in Officio illius diei tam in utrisque Vesperis quam ad *Benedictus* late fiat de eodem Mysterio?

Sacra Rituum Congregatio, audita sententia Rmi D. Laurentii Salvati S. Fidei Promotoris Coadiutoris, re mature accurateque perpensa, propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad 1. « Fontis benedictionem statis diebus in Collegiala spectare ad Hebdomadarium ».

Ad II. «Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Ad III. < Negative, ad primam pariem; ad secundam vero: Si immediate post Vesperas sequitur Processio, eamdem facere spectat ad Hebdomadarium; si vero Hebdomadarius recessit post Vesperas el in Choro dicatur Completorium, hinc spectare poterit vel ad eundem Hebdomadarium vel (praesertim si Processio sit ex solemnioribus) ad primam Dignitatem iuxta statuta et consuetudinem ».

Ad IV et V. « Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Ad VI. « Affirmative ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit.
Die 23 Maii 1873.

3301. ARBORN. (6860)

Rihus D. Antonius Soggiu Archiepiscopus Arboren. a Sacra Rituum Congregatione humillime insequentium dubiorum solutionem expostulavit; nimirum:

Dubium I. An cum Episcopus vestibus sacris induitur, Crux pectoralis, quae a Caeremoniali post Albam el Cingulum sumenda praecipitur, debeat post acceptam Tunicellam et Dalmaticam el Planetam extrahi et in aperio poni, ita ul supra umnes sacras vestes appareat; vel potius suo in loco, scilicet supra Albam et sub aliis vestibus, quin ab aliis conspici queat, relinquenda sil? Equidem de illa extrahenda el in aperto ponenda Caeremoniale non loquitur, el in ea extrahenda nonnihil fastidiosi el indecori saepius experitur: commodius autem posset pusi omnes sacras vestes accipi, ubi in omnium conspectu ponenda foret. Contra vero Crux illa in propatulo nile pectus Episcopi posita maius affert eadem ornamentum et decus, el ita a nullis fieri consuevit (1).

(i) E. dub. 11.

Dvbiūm II. An in Adventu, in Septuagesima et in Quadragesima et, extra ea tempora, in omnibus Feriis VI debeat Episcopus (exceptis Festis solleinnibus) vestibus nigri coloris et etiam caligis nigris uti, etiamsi Officium duplex agatur?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente subscripto Secretario, audita sententia alienus ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re maturo accurateque perpensa, propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. « Servetur dispositio Caeremonialis Episcoporum Lib. II, Cap. VIII, § 14 ».

Ad II. « Servetur dispositio Caeremonialis Episcoporum Lib. I, Cap. III; ubi distincte et clare notantur vestes quibus Episcopus uti debet in diversis anni temporibus ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.
Die 14 Iunii 1873.

3302. AGRIGENTINA. (5551)

Rmus D. Dominicus Turano Episcopus Agrigentinus Sacrorum Rituum Congregationi exposuit quae sequuntur; nimirum:

Ex praecepto Rubricae Missalis Romani et ex variis Decretis Sacrae Rituum Congregationis, die 2 Novembris omnes Missae privatae dici debent de Requie.

Item ex Decreto Sacrae Rituum Congregationis sub die 27 Iunii 1868, Missae Defunctorum celebrandae sunt omnino in paramenlis nigri coloris; adeo ut color violaceus adhiberi nequeat, nisi in casu quo die 2 Novembris SSthum Eucharistiae Sacramentum sit expositum pro solemniori Oratione Quadraginta Horarum.

Iniurea in urbe Sacrae Dioeceseos Agrigentinae ex pervetusta consuetudine, eadem die 2 Novembris, in aliquibus Ecclesiis sacramentalibus solet fieri Expositio SSmi Sacramenti vel in tabernaculo cum Pyxide vel in throno cum Oslensorio; coram quo sic exposito celebratur Missa privata, qua expleta Sacramentum deponitur et datur Benedictio more solito.

Quibus expositis ab eadem Sacra Congregatione humiliter insequentium dubiorum solutionem exquisivit; videlicet:

Dubium I. Ista Missa dicenda coram Sacramento, ut in casu, potest dici de Sancio occurrente, vel de octava, vel votiva?

Dubium II. Si est dicenda Missa de Requie, quinam color est adhibendus in paramenlis? niger vel violaceus; cum in Decreto supracitato agatur de Expositione Quadraginta Horarum Ianium?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis respondendum censuit:

Ad I. « Dici debet de Sancio occurrente, si ritu duplici celebretur; Si secus dici potest de octava, vel votiva SSmi Sacramenti ut in fine Missalis, et cum Orationibus temporis congruentibus ».

Ad II. « In Altari, ubi publice exponitur SSihum Sacramentum, sive in Pyxide sive in Oslensorio, Missae de Requie tempore quo Expositio perdurat omnino prohibentur ».

Atque ita rescripsit.

Die 14 Iunii 1873.

3303. FIRMANA. (515J52)

R. D. Franciscus Nobili Plebanus Ecclesiae SSmi Salvatoris in oppido cui nomen *Belmonte*, intra limites Archidioeceseos Firmanae, exposuit: Fesium SSmi Salvatoris ibi celebratum fuisse die IX Novembris, utpote non solum Titulare Ecclesiae, sed etiam Patronale oppidi ipsius, sub ritu duplici primae classis cum octava et sub utroque praecepto, adslandi scilicet sacro et a servilibus abstinendi. Quum aulem haec praxis continuare amplius non liceat iuxta Decretum Sacrorum Rituum Congregationis sub die 23 Maii 1835 in una Aquaependen. ad secundum; praefatus orator, nomine etiam populi sibi commissi, a Sacra Rituum Congregatione humillime postulavit ut in praedicto oppido, non obstante enunciata Decreto, Festum SSmi Salvatoris, attenta longaeva consuetudine, celebrari etiam in posterum valeat die IX Novembris.

Et Sacra Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, audita informatione et voto Emi et Rmi I). Cardinalis Archiepiscopi Firmani ac insuper sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribere rata est:

« In casu de quo agitur servetur solitum ».

Atque ita rescripsit.

Die 14 Iunii 1873.

3304. NANNETEN. (5553)

Exposuit Rmus Episcopus Nannelen. huic Sacrae Rituum Congregationi nonnullos pios viros, quibus cordi semper fuit Sanctum Beatae Mariae Virginis Sponsum specialibus cultus obsequiis honorare, id maiori animi intentione facere coepisse, postquam San-

clos Patriarcha dī SSmo D. N. Pio Papa IX Catholicae Ecclesiae Patronus fuit declaratus. Inter alia vero, quae ad ipsius honorem excogitaverunt, obsequia, fuit sequens invocatio: < *Coi Sancti Ioseph purissimum, ora pro nobis* »; quam decantandam proponunt, sive in festivitibus S. Iosephi sive in supplicationibus ad ipsius honorem institutis. Quoniam vero Ipse anceps haeret num haec invocatio permittenda sit; quippe quae, etsi a pia mente procedat, aliquid tamen novitatis praesefere videatur, statuit rem submittere iudicio Sanctae Sedis; ideoque ab eadem S. R. C. humillime postulavit num eadem invocatio permittenda sit in functionibus ecclesiasticis, exceptis tamen Missa et Officio.

Sacra vero eadem Congregatio ad relationem Secretarii rescribendum censuit:

< Monendum esse per epistolam limum Dominum Episcopum cultum Cordis S. Iosephi non esse ab Apostolica Sede approbatum ».

Die 14 Iunii 1873.

3305. POLICASTREN. (5B85)

Hirtus D. Iosephus Mana Cione Episcopus Policastren. Sacrae Rituum Congregationi insequenlia tria dubia pro opportuna solutione humiliter proposuit; nimirum.

Dubium I. Num valida sit consecratio Calicis et Patenae si Episcopus verba quidem profert, unctionem etiam sacri Chrismatis adhibeat, sed ad verba – per *Nostram benedictionem* – crucem, prout in Pontificali signata habetur, super Calicem et Palenam manu non producat?

Dubium II. Num de essentia consecrationis eiusdem sit non lautum unctio Olei, sed etiam aspersio Aquae benedictae?

Dubium III. Num in administratōne Sacramenti Confirmationis Episcopus possit, sicut in Policastrensi Dioecesi Decessor facere consueverat, Ministri et Palrini paries uno eodemque tempore sustinere, dextera scilicet manu frontem confirmandi sacro Chrismate signare ul Minister, ac sinistra confirmandum ipsum tenere ul Patrimis?

Et Sarra Rituum Congregatio, audita relatione a Secretario facta, nec non sententia allerim ex Apostolicarum Caeremoniarum Migi'Iru, propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I et II. « Servetur Rubrica Pontificalis Hornam ».

Ad III. « Episcopus confirmans in casu officium Patrim gerat per Procuratorem ».

Atque ita rescripsit.

Die 14 Iunii 1873.

330G. SANCTI IACOBI (BSB6)

DE CHILE.

SSmus D. N. Pius Papa IX per indultum Sacrae Rituum Congregationis die 17 Septembris 1848, ad enixas preces Rmi D. Archiepiscopi et Episcoporum Provinciae Ecclesiasticae S. Iacobi de Chile, induisit ut in tota Ditione Chilensi tam in Missis privatis quam in solemnibus sequens Collecta addi valeat, nimirum: *El famulos tuos Papam Nostrum N., Antistitem Nostrum N., Rempublicam et eius Gubernium ab omni adversitate custodi: pacem et salutem nostris concede temporibus: et ab Ecclesia tua cunctam repelle nequitiam: et gentes Paganorum et Haereticorum dexteræ tuæ potentia conterere: et captivos Christianos, qui in Saracenorum potestate detinentur, tua misericordia liberare: et fructus terrae dare et conservare digneris. Per Dii umete.*

Praefatis vero Archiepiscopo et Episcopis, quum modo opportunum et congruum videatur ut loco incisi: *et captivos Christianos, qui in Saracenorum potestate detinentur, tua misericordia liberare*, quod modo nunquam vel raro admodum evenit, substitui valeat hoc aliud: *et fideles Christianos, qui ab inimicorum immanitate impie opprimuntur, tua misericordia liberare*; attenta leterrima persecutione qua undequaque Catholica Ecclesia vexatur, necessarium ad id indultum a SSmo I). N. Pio Papa IX humillime imploraverunt.

Sacra vero Rituum Congregatio, audita relatione huiusmodi instantiae ab eiusdem Secretario facta nec non sententia Rmi D. Laurentii Salvati S. Fidei Promotoris Coadiutoris, rescribere censuit: < Omittatur incisum et nihil eidem substituat: et ad Dominum Secretarium cum SSmo ».

Die 14 Iunii 1873.

Facta autem de praedictis per ipsum Secretarium eidem SSmo D. N. Pio Papae IX fidei relatione, Sanctitas Sua sententiam Sacrae Congregationis ratam habuit et confirmavit, indulisitque ut in ditione Chilensi in enunciala Collecta in posterum nmiilalur incisum de quo supra. Memorato Decreto diei 27 Septembris 1848 aliisque iu contrarium disponentibus minime obstantibus. Die 19 iisdem mense et anno.

3307. SYREN. (5557)

Sacra Rituum Congregatio, interrogata: « Num in Ordinatione Presbyteri tum Pontifex tum Sacerdotes qui adsunt, debeant prius imponere utramque manum super caput cuiuslibet Ordinandi, et postquam haec impositio ab omnibus absoluta fuerit, tunc elevare manus dexterarum, easque extensas super illos tenero dum Pontifex stans cum Mitra solus dicit Orationem, uti nonnulli explicant Pontificalis Romani hac de re praescriptionem; vel potius, uti Romae lit in Archibasilica Lateranensi, tum Pontifex tum Sacerdotes qui adstant, vix facta impositione ulriusque manus, statim dexterarum manus extendere easque sic extensas tenere, donec Episcopus Orationem absolverit », sub die 31 Augusti 1872 respondit: Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam.

Quum autem haec responsio novo dubio occasionem praebuerit sic concepto: < An censenda sit valida sacra Ordinatio, in qua Episcopus Ordinans manus extensas non tenuerit super ordinatura etiam per intervallum quod inter primam et secundam manuum impositionem intercedit? »; ad authenticam eiusdem dubii declarationem habendam iterum recursus habitus fuit ad praedictam Sacrae Congregationis. Haec autem ad relationem eiusdem Secretarii, audita sententia Rmi D. Laurentii Salvati Coadiutoris Promotoris Fidei, proposito dubio rescribendum esse censuit declarando: « Sacra Congregatio, dum in praefato suo responso ritum insinuavit in peragenda sacra Ordinatione circa manuum impositionem observandum, non idcirco in dubium revocare intendit valorem sacrae Ordinationis, eo quod in illa Episcopus Ordinans manus extensas non tenuerit super Ordinatam etiam per intervallum, quod inter primam et secundam manuum impositionem intercedit ». Atque ita declaravit.

Die 14 Iunii 1873.

3308. RATISBONEN. (5559)

Rnūs D. Ignatius de Senestrey Episcopus Ratisbonen., occasione sumpta a quodam Decreto a S. R. G. edito sub die 15 Februarii anni vertentis in una Salisburgensi, in quo significabatur nihil in illa Dioecesi esse innovandum quoad usum in ipsa vigentem dandi benedictionem cum SSiho Sacramento in initio et in fine Expositionis

et elargiendi benedictionem cum Pyxide post distributam fidelibus sacram Synaxim, ab eadem Sacra Congregatione humillime insequentium dubiorum solutionem exposulavit; nimirum:

Dubium I. Num in Dioecesi Ratisbonensi servari etiam in posterum debeat mandatum generale Episcopi diei 17 Ianuarii anni 1869, quo inter alios abusus abolitae sunt consuetudines benedicendi populo cum SSmo Sacramento ante sacras functiones seu in initio Expositionis, nec non cum Pyxide, post ministratam sacram Synaxim?

Dubium II. Num Episcopus post illud Decretum Salisburgense indulgere debeat vel prudenter et legitime indulgere possit ut in pluribus vel aliquibus Dioeceseos suae Ecclesiis, postulante Parocho vel populi parte, praedictae duae vetustae consuetudines denuo introducantur et servantur, etiamsi praevideat fore ut hac agendi ratione illae paulatim in universa Dioecesi renoventur?

Si vero ad primum affirmative, ad secundum negative;

Dubium III. Qua ratione respondendum iisdem sit, si contendat Decretum Salisburgense ob consuetudinum illarum paritatem earundemque antiquitatem applicari posse vel debere ad alias Germaniae Dioeceses?

Et Sacra Rituum Congregatio, re iterum ad trutinam revocata auditaque sententia Rmi D. Laurentii Salvati S. Fidei Promotoris Coadiutoris, omnibus mature consideratis, respondendum censuit propositis dubiis declarando: « Rescriptum Sacrae Congregationis diei 15 Februarii anni vertentis in una Salisburgensi. quo edicitur nihil esse innovandum circa particularem vigentem consuetudinem benedicendi populo cum SSmo Sacramento etiam in principio sacrarum functionum, quae, eo exposito celebrantur itemque cum Pyxide post ministratam sacram Synaxim, valere exclusive pro iis locis pro quibus nominatim, ob speciales dumtaxat concurrentes circumstantias et ad evitanda scandala, editum fuit ». Atque ita rescripsit.

Die 1 Iulii 1873.

3309. CASSANEN. (5560)

Praepositus Parochus, Canonici et Sacerdotes Insignis Collegiatae et parochialis Ecclesiae a Sancta Maria Magdalena nuncu-

palae in oppido, cui nomen vnlgo *Moratio Calabro*, conquesti sunt apud Sacram hanc Congregationem de eo quod Clerus alterius Collegiaiae et parochialis Ecclesiae eiusdem oppidi a Sancto Nicolao nuncupatae in Processionibus peragendis limites propriae Paroeciae transgreditur, ac intra limites Paroeciae oratorum intrat. Quum autem haec agendi ratio, a qua nullatenus recedere vult praefatus Clerus, non solum iuri oratorum praeiudicium inferat, sed etiam scandalis et tumultibus occasionem praebeat, oratores praedicti ab eadem Sacra Congregatione enixe postularunt ut velet omnino enunciate Clero S. Nicolai in Processionibus peragendis, praeterquam in illa SSmi Corporis Christi, limites Paroeciae oratorum quapiam de causa intrare.

Sacra porro eadem Congregatio, auditis informatione et volo Rmi I). hodierni Episcopi Cassanen. nec non sententia Hmi I). Augustini Caprara Sacrae ipsius Congregationis Assessoris Coadiutoris, iuxta alias Decreta declaravit: « Non licuisse neque licere Praeposito Parocho, Canonicis et Sacerdotibus enunciatae Ecclesiae S. Mariae Magdalenae opponere se Primicerio, Parocho, Canonicis et Sacerdotibus memoratae Ecclesiae Sancti Nicolai, quando isti de consensu Episcopi in Processionibus peragendis intrant lines Paroeciae oratorum; mandavilque oratoribus ut in posterum a quacumque oppositione facienda sese omnino abstineant ».

Insuper Sacra Congregatio oratores praedictos ac praesertim Praepositum Parochum graviter reprehendit, eo quod ad lateam potestatem recursum habere in hoc negotio veriti non fuerint.

Die 27 Septembris 1873.

3310. AMERICAЕ (5861)
SEPTENTRIONALIS
seu
RELIGIOSORUM IN MISSIONIBUS.

R. P. Er. Jacobus Marshall Alumnus Ordinis S. Dominici in Statibus Foederatis Americae commorans, qui indultum ad tempus obtinuit vivendi *extra Claustra*, a Sacri Congregatione de Propaganda Fide, insequentium duorum dubiorum solutionem enixe postulavit; nimirum:

Dvbiim I. An in Missionibus ab Episcopo collalis Sacerdoti extra claustra degenti Missa

celebrari ab ipso possit et debeat iuxta ritum Sancti Ordinis proprii, et adhiberi Missale eiusdem Ordinis?

Dubium II. An in partibus, ubi Fratres eiusdem Ordinis non adsunt, Episcopus Missionum eidem Sacerdoti in celebratione Missarum praefatum ritum prohibere possit?

Quum vero praedicta Sacra Congregatio eadem dubia ad istam Sacram Rituum Congregationem pro opportuna solutione transmiserit, haec propositis dubiis rescribere rata est:

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. < Negative ».

Atque ita rescripsit.

Die 27 Septembris 1873.

3311. FODIANA. (5562)

Quum Rmus D. Episcopus Fodian. a Sacra Rituum Congregatione declarari petierit num in actualibus temporum circumstantiis Religiosi ad funera invitati debeant incedere sub Cruce Parochi vel Capituli;

Sacra eadem Congregatio rescribere rata est: « Regulares ad funus vocatos incedere debere sub Cruce Ecclesiae sive exponentis sive sepelientis, et, Canonicis collegialiter intervenientibus, sub Cruce Capitali iuxta alias Decreta ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 27 Septembris 1873.

3312. SANCTI IACOBI (5563)
DE CHILE.

Proposito dubio Sacrorum Rituum Congregationi: An Ordinario Archidioeceseos S. Iacobi de Chile liceat licentiam concedere ut liat expositio SSthi Sacramenti infra hebdomadam Passionis, et praesertim Feria VI, occasione Festi Septem Dolorum Beatae Mariae Virginis in aliquo Altari laterali propter velum quo, iuxta quamdam consuetudinem, ibi Passionis tempore nedum Cruces et sacrae Imagines, sed lotum Altare maius, comprehenso sacro Tabernaculo, a summo usque deorsum contegitur? Sacra eadem Congregatio sub die 21 Aprilis 1873 respondit: « Non prohiberi quominus SSmum Sacramentum, si opus sit, in casu exponatur in aliquo Altari laterali: in legendi-, autem sacris Imaginibus et Cruce tempore Passionis servandum esse, quoad fieri potest, probatum Ecclesiae usum ad tramitem Caeremonialis Episcoporum ».

Modo vero iterum recurrit Rmus Vicarius Generalis illius Archidioeceseos pro decisione alterius dubii nimirum : An praefata resolutio diei 21 Aprilis 1873 intelligenda sit etiam de publica Expositione SSmi Sacramenti, quae in eadem Dioecesi rite fiat in Dominica Palmarum et consecutivis diebus Maioris Hebdomadae (excepto tamen triduo mortis Christi Domini) idque in aliquo Ecclesiae Altari laterali ?

Et Sacra Congregatio proposito dubio rescribere rata est: « Affirmative ». Atque ita rescripsit.

Die 27 Septembris 1873.

3313. LAÜDEN. (5564)

li. D. Angelus Casloldi Caeremoniarum Magister Cathedralis Ecclesiae Laudens. a Sacra Rituum Congregatione haec quae sequuntur postulavit ; nimirum :

Iuxta Decretum Generale eiusdem Sacrae Congregationis diei 31 Martii 1821 ad 7, non licet titulo specialis devotionis Litanis Sanctorum addere aliquem versiculum : attamen, si non versiculum aliquem, licetne addere nomen alicuius Sancti, ac etiam nonnullorum Sanctorum, praecipue si illi Patroni Dioeceseos habeantur? Si responsum huius Sacrae Congregationis negativum esset, ab oratore superscripto humillime rogaretur, ut fidelibus Laudensis Ecclesiae in publicis functionibus, in quibus Litaniae recitantur, congruenti loco nomina Sanctorum Episcoporum Confessorum Bassiani Principalis Patroni ac Alberti Patroni minus principalis Laudensis Ecclesiae, nec non Iuliani et Foliani pariter Episcoporum Laudensium, atque Sanctorum Martyrum pariter Laudensium Naboris, Felicis et D. mielis, item S. Confessoris Gualterii et Savinae Matron. Viduae Laudensis addi permittatur.

Si vero adhuc responsum esset negativum, enixe petitur ut saltem in Ecclesia Cathedrali nomina dictorum Sanctorum, quorum corpora in eadem Cathedrali venerantur et ex antiqua consuetudine invocari solent in Litanis, eadem pia consuetudo ex gratia servari possit.

Sacra vero eadem Congregatio superscriptis postulatis rescribere rata est: « Negative in omnibus, iuxta Decreta alias edita ». Atque ita rescripsit et servari mandavit in Dioecesi Laudensi.

Die 27 Septembris 1873.

3314. SEMINARII MISSIONUM (5565)

AD EXTEROS.

Superior Seminarii Missionum ad Exteros Sacrae Rituum Congregationi quae sequuntur exposuit ; nimirum :

Die 27 Novembris 1857 Sacra Rituum Congregatio declaravit Festa S. Iosephi Sponsi Beatae Mariae Virginis ac S. Francisci Xaverii pariter in Missionibus esse celebranda ut Festa Patronorum Principalium. Die autem 5 Ianuarii 1862 iterum declaravit tam de S. Iosepho Sponso B. M. V. quam de S. Francisco Xaverio, utpote Patronis Principalibus, fieri debere Commemorationem in Suffragiis communibus. Denique die 6 Augusti 1863 eadem Sacra Rituum Congregatio benigne concessit ut, quoties in Officio occurrunt Suffragia seu Commemorationes communes, a Missionariis memoratis Ss. Ioseph Sponsi et Francisci Xaverii possint simul et communiter fieri per easdem Antiphonas, Versiculos, Responsoria et Orationem, quae ibidem a Sacra Congregatione specialiter in hunc finem approbata sunt.

A tempore igitur illius Decreti in praesentem usque diem Commemoratio Ss. Ioseph et Francisci Xaverii iuxta tenorem praedicti Decreti et indulli peracta fuit.

Nunc autem quidam dubitant num per recentiore S. Iosephi erectionem ad titulum Patroni Ecclesiae universalis praelaudatum Decretum et indultum anni 1863 fuerit implicite abrogatum; et consequenter num adhuc Commemorationem Ss. Iosephi et Francisci Xaverii per communem Antiphonam rite concessam insimul facere liceat. Quamvis huiusmodi dubitatio bene fundata non videatur, cum eadem omnino hodie perseverent rationes quae in priori petitione Sacrae Congregationi exhibitae sunt, ad sedandos tamen quorundam scrupulos, praefatus Superior solutionem sequentis dubii humiliter postulavit ; videlicet :

Utrum indultum diei 6 Augusti 1863, in quantum concedit Antiphonam pro Commemoratione Ss. Ioseph et Francisci Xaverii, fuerit abrogatum per elevationem S. Iosephi ad titulum Patroni universalis Ecclesiae? Et quatenus affirmative, pro opportuna eiusdem indulli renovatione et convalidatione iterum suppliciterque rogavit.

Sacra autem Rituum Congregatio, audita sententia Rmi D. Augustini Caprara eiusdem Sacrae Congregationis Assessoris Coadiutoris, rescribere rata est: «Ad pro-

positum dubium, Affirmative ; Ad postulatum vero, Negative; et Commemorationem S. Iosephi amodo ab Alumnis praedictis peragendam esse iuxta formam Brevis Aposolici: illam vero S. Francisci Xaverii in casu faciendam esse prout infra octavam eiusdem Sancti ». Atque ita rescripsit et seran mandavit.

Die 27 Septembris 1873.

3315. ERIEN. (S»66)

Rmus D. hodiernus Episcopus Erien. in Foederatis Americae Provinciis, dubius haerens circa quasdam caeremonias aliasque res ad cultum divinum spectantes, quae sequuntur dubia Sacrae Congregationi de Propaganda Fide solvenda proposuit; nimirum:

Dubium I. Episcopus quidam Americanus nuper exposuit Sacrae Rituum Congregationi, quod ob clericorum paucitatem impossibile evadat ut iuxta praescriptum Caeremonialis Episcoporum Diaconi assistentes adhibeantur in Missa pontificaliter ab Episcopo celebrata: insuper, quod decet ut in Festis solemnioribus Episcopus pontificaliter celebret, quia contrarium populo in scandalum foret. Quaesivit inde : An iis in adiunctis liceat Diacono el Subdiacono Missae supplere locum Diaconorum assistentium ? Cui respondit laudala Sacra Congregatio : Affirmative, attenta necessitate.

Quaeritur modo num hoc indultum comprehendat etiam casum illum quo neque Presbyter assistens haberi potest, ita ut cum solo Diacono Missae el Subdiacono sino Presbytero assistente Missa pontificalis celebrari possit? (1)

Dibicm II. In Ordinatione Ostiarii Pontificale praescribit ut Archidiaconus iradal ordinalis funes campanarum, faciens eos pulsare Campanas. Quaeritur utrum insistatur pluralitati campanarum, an potius sufficiat una campana ubi plures non habentur?

Dibivm III. Aliquae Ecclesiae, ut Cathedral», non habent turrim coniunclam cum ipsa Ecclesia, sed pluribus passibus ab ea distantem. Quaeritur: an Ostiarii neo-ordinali debeanl egredi exlra Ecclesiam el per apertum pergere ad turrim campanas ibi appensas pulsaturi, vel sufficiat quassare tintinnabula Altans ad fores Ecclesiae ?

Dubii p IV. Quid agendum si nulla campana adsit in casu praedictae Ordinationis? Mlfficiuotoe tintinnabula?

(I) E. Dub. II. h III.

Dubium V. In Ordinatione Lectoris iniungil Pontificale ut Pontifex iradal omnibus codicem de quo sunt lecturi. Quaeritur quid per codicem intelligatur, utrum volumen Sacrae Scripturae, an Missale, an Rituale?

Dubium VI. In eadem Lectoris Ordinatione cohortatio Pontificis (paulo ab initio) continet haec verba : « Lectorem siquidem oportet legere ea quae (vel ei qui) praedicat ». Quaeritur an etiam particula vel rubro colore descripta et subiuncta duo verba < ei qui » sint pronuncianda.

Dubium VII. In Ordinatione Subdiaconi praescribitur ut ordinando tradatur liber Epistolarum, et in Ordinatione Diaconi ut tradatur liber F.vangeliorum. Quaeritur: utrum volumen Sacrae Scripturae vel Missale locum dictorum librorum supplere possint, ubi eiusmodi liber Epistolarum vel Evangeliorum non habetur?

Quum autem praedicta dubia a Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad hanc Sacrorum Rituum fuerint remissa pro opportuna solutione, Sacra haec Congregatio, omnibus mature aecurateque perpensis, dubiis respondendum censuil :

Ad I. < Negative ; sed attenta necessitate, Diaconum el Subdiaconuin Missae vicem Presbyteri assistentis implere posse in casu Sacra Congregatio benigne concedit ».

Ad II. < Negative, ad primam pariem ; Affirmative, ad secundam ».

Ad III. < Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Ad IV. < Affirmative ».

Ad V. « In casu codicem esse Missale, vel Breviarium vel volumen Sacrae Scripturae ».

Ad VI. « Episcopum dicere posse in casu, vel « Lectorem siquidem oportet legere ea quae praedicat » vel « Lectorem siquidem oportet legere ei qui praedicat ».

Ad VII. < In Ordinatione Diaconi vel Subdiaconi eis tradi posse Missale ».

Atque ita rescripsit, induisit ac servari mandavit.

Die 27 Septembris 1873.

3316. ORDINIS (SB67)

CISTERGIENSIS

CONGREGATIONIS DE SENANQUE.

Fr. Maria Bernardus Dioeceseos Foroiulien. in Gallia el lotius Congregationis de

Senaque Sacri Ordinis Cislcrclensis Vicarius Generalis insequenlium dubiorum solutionem expeliit ; nimirum :

Dubium I. An, Breviarium Cislcrclense approbando, Sacra Congregatio Rituum Monachos ad Officium Defunctorum, quod ex Rubricis eiusdem Breviarii generalibus qualibet Feria per annum recitari debet, eodem uiodo quo adstricti fuerint a Capitulo generali lotius Ordinis anni 1618, nempe sub veniali, intenderit obligare?

Dubium II. In Missalis generalibus Rubricis (Tit. XI de Missa quotidiana Defunctorum) legitur: Quotidie, demptis Feria VI in Parasceve et Sabbato Sancio, dicitur privatim Missa de Requiem pro defunctis nostris Fratribus, Propinquis, Familiaribus nec non Benefactoribus vel de die cum applicatione Sacrificii pro iisdem defunctis. Quaeritur ergo : An remaneat stricta obligatio hanc Missam quotidie applicandi ?

Dubium III. Item quaeritur de obligatione Missae Defunctorum prima die cuiusque hebdomadae iuxta eiusdem Missalis Rubricas generales (Tit. V. 1 et 2) celebrandae?

Sacra porro eadem Congregatio, re mature perpensa, propositis dubiis rescribere rata est : < Affirmative ». Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 27 Septembris 1873.

3317. SANCTI SALVATORIS (5568) IN BRASILIA.

Rmus D. hodiernus Archiepiscopus Sancti Salvatoris in Brasilia a Sacra Rituum Congregatione insequenlium dubiorum solutionem humillime expostulavit ; nimirum :

Dubium I. Sacerdoti cum Ministris sacris indutis vestibus Feria V in Coena Domini lotionem pedum facienti, aliis iam rite peractis, ceu sancti Evangelii lectione etc., licebit ne caeremoniam interrompere, ac lanquam spectator adslare ipse poterit, dum laicus cuiusvis Sodalitatis moderator seu firaeffectus pauperum pedes in Ecclesia avet ?

Dubium II. Laicus in casu supra relato hoc ne solemne peragere potent in media Ecclesia ante eundem locum, qui vulgo Sepulcrum appellatur, ubi SSimum pro adoratione est expositum?

Dubium III. Si vero id fieri nequeat, an eadem pedum lotionem laicus Sodalitii Moderator seu Praefectus in sacello privato, vel in interiori domo vulgo *Ho-*

xpiial da Misericordia nuncupata ubi pauperes aegroti curandi accipiuntur, celebrare poterit? Et, si possit, quomodo? quo ritu? quibus ministrantibus? Clericis an secularibus ?

Dubium IV. Sin autem ea consuetudo laici Sodalitii Moderatoris seu Praefecti praeferendi Sacerdoti, qui cum sacris Ministris ad faciendam lotionem sit paratus, alicubi vigeat, aut inferri intendatur, esse eliminanda ?

Dubium V. Hunc abusum aut solummodo eiusdem tentamen, etiam in locis et Ecclesiis exemptis, Ordinarius iure proprio vel saltem ut Sanctae Sedis Apostolicae Delegatus cohibere ne poterit?

Sacra porro eadem Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta nec non voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescribendum censuit :

Ad I. < Non licere; et lotionem pedum faciendam esse a Sacerdote, adiuvanlibus sacris Ministris, iuxta praescriptum Rubricae Missalis Feria V in Coena Domini ».

Ad II. < Nec a Sacerdotibus perfici debere Mandatum ante Sacellum ubi SSimum Sacramentum asservatur : et si Ecclesia tantae magnitudinis non sit ut locus ab eodem Sacello remotus haberi possit, extra Ecclesiam perficiatur ».

Ad III. « A Sodalitii Moderatore seu Praefecto, ut in casu, Mandatum perfici posse in interiori Domo *Hospital da Misericordia*, absque tamen incenso, cantu Evangelii aliisque caeremoniis a Rubrica praescriptis, sed tantum cum adsistentibus laicis qui aquam ei ministrent ».

Ad IV. < Esse abusum intolerabilem et omnino eliminandum ».

Ad V. « Iure ordinario cohibere posse et debere ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 7 Februarii 1874.

3318. FIRMANA. (5870)

Hodierni Syndicus et Assessores repraesentantes populum oppidi Molleam intra limites Arcbidioeceseos Firmanae a Sacra Rituum Congregatione humillime postularunt ut Corpus Beati Petri a Molleano ex Ordine Minorum de Observantia S. Francisci, quod usque nunc conquevit in Ecclesia adiecta Coenobio eiusdem Ordinis in Civitate Camertium, potiusquam iu posterum maneat in ~~Cathedrali~~ Ecclesia ad quam translatum

est, transferatur ad Ecclesiam adieclam Coenobio Alumnorum sui Ordinis in memorato oppido de Molleano obi fidelium venerationi exponatur ; decens enim omnino est ut idem Corpus quum quiescere non possit ubi e mortali vita excessit, quiescat ubi vitales primum auras aspexit.

Sacra vero eadem Congregatio, auditis informatione et voto Emi et limi D. Cardinalis Archiepiscopi Eirmani, Rmi D. Archiepiscopi Camerinensis et Rihi Patris Procuratoris Generalis Ordinis de Observantia, audita quoque sententia Rmi D. Laurentii Salvati Sanctae Fidei Promotoris Coadiutoris, omnibus mature perpensis ac consideratis, precibus ipsis rescribere rata est: «Corpus Beati Petri a Molleano Ordinis Minorum de Observantia Sancti Francisci iure suo spectare ad Ecclesiam dicti Ordinis Civitatis Camertium, ubi ad haec usque tempora publico ecclesiastico cultu ditatum quievit : inierim vero, perdurante sacrilega praefatae Ecclesiae invasione, removendum non esse ab Ecclesia Cathedrali Camertium : ubi ad praesens honorifice asservatur loco depositi ».

Die 7 Februarii 1874.

3319. ALBEN. (5571)

PROVINCIAE PEDEMONTANAE.

Canonici Calhedralis Ecclesiae Alben., asserentes se ab immemorabili tempore, nemine contradicente, consuevisse elargiri Benedictionem cum SSmo Sacramento, amictos superpelliceo, cappa, Stola et velo humerali, in Dominicis et in Festis minus solemnibus ac per octavam SSmi Corporis Christi, a Sacra Rituum Congregatione humillime postularunt ut haec antiqua praxis etiam in posterum ab ipsis servari valeat, etsi Sacrae ipsius Congregationis Decretis non omnino conformis esse videatur.

Sacri vero eadem Congregatio, referente eiusdem Secretario, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribere rata est: < Dentur Decreta m una Urbinalen. diei 23 Ianujrn 1700 ad I, et in una Salutiarum diei 29 Novembris 1850 ad IV. Atque iisdem Decretis amodo Canonicos Calhedralis Albensis sese conformare debere mandavit, non obstante quacumque in contrarium consuetudine ».

Die 7 Februarii 1874.

3320. LISBONEN. (««72)

Componentes Mensam Sodalitatis Mancipiorum Divini Infantis, canonico ereclao in Ecclesia a Divino Infante nuncupata in Civitate Lisbonensi, Sacrorum Rituum Congregationi exposuerunt se ex antiquissima consuetudine exponere Sacrani Imaginem iesu Infantis in maiori Altari, tuni quando in praecipuis anni festivitatribus fidelium venerationi SSmum Sacramentum exponitur, tum etiam quando eiusdem Sacramenti Expositio lit in forma Quadraginta Horarum. Quum vero modo aliqui dubitent an iste usus conformis sit Decretis; oratores supradicli ab eadem Sacra Congregatione humillime exquisierunt ut invectam praxim ipsis servare permetteret.

Sacra vero Congregatio, referente eiusdem Secretario, enuncialis precibus rescribere rata est : « Non esse tolerandam consuetudinem ; exponi autem poterit Imago Divini Infantis in alio Altari ». Atque ila rescripsit et servari mandavit.

Die 7 Februarii 1874.

3321. RHEMEN. (5573)

Rmus D. hodiernus Archiepiscopus Rhemen. exposuit quod omnibus Parochiarum Rectoribus Dioeceseos Rhemen. in Gallia per indultum Sacrae Rituum Congregationis diei 24 Augusti 1854 fuerit concessum ul solemnitas Purificationis B. M. V. ad insequientem Dominicam transferri valeret. In precibus autem non agebatur de Benedictione cereorum quae praedicto die fieri debet. Quapropter suprascripius Rmus orator ab eadem Sacra Congregatione humillime postulavit ul Benedictio cereorum ad insequientem Dominicam item transferri valeat ac Festum ipsum Purificationis.

Sacra vero Congregatio, audita relatione huiusmodi instantiae ab eiusdem Secretario facta, rescribere rata est : « Benedictio et distributio candelarum et Processio in Festo Purificationis Beatae Mariae Virginis fieri debent ipsa die 2 Februarii ». Atque ila rescripsit.

Dic 7 Februarii 1874.

3322. ORDINIS (5574)

S. IOANNIS DE DEO.

Rmus P. Ioannes Maria Alfieri hodiernus Generalis Ordinis S. ioannis de Deo a Sacra

Rituum Congregatione humiliter expostulavit ul insequentia dubia circa modum deferendi intra Missam sacram Communionem ad infirmos vigentem in valetudinariis sui Ordinis declarare dignaretur; nimirum:

Dubium I. An recitato ad Altare *Confiteor, Misereatur, Ecce Agnus, Domine non sum dignus*, possit permitti quod Sacerdos cum Pyxide sine velo humerali deferat ad infirmos sacram Communionem, saltem a duobus candelas deferentibus comitatus et adhibita etiam umbella, si fieri potest, praesertim si ab Altari distent infirmi?

Dubium II. An modo supradiclo deferri possit sacra Communio non solum in loto valetudinario sive a parte antea sive a parte postea Altaris ; sed etiam in aliquibus cubiculis, ex quibus, etsi Altare non videatur, lamen vox Sacerdotis celebrantis auditur?

Dubium III. An permitti possit ul, loco Sacerdotis SSfiam Eucharistiam deferentis ad infirmos, alter vel etiam laicus orationes recitet ?

Sacra vero Congregatio, referente eiusdem Secretario, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, attentis peculiaribus circumstantiis, rescribere rata est :

Ad I et II. < Nihil obstat ; dummodo tamen in delatione SSmi Sacramenti umbella omnino adhibeatur».

Ad III. < Nihil obstat quominus adstanles recitent aliquas preces, dum distribuitur sacra Eucharistia ».

Atque ila rescripsit.

Die 7 Februarii 1874.

3323. RHEMEN. (5575)

Rihus D. Ioannes Franciscus Landriot Archiepiscopus Rhemen. in Gallia a Sacra Rituum Congregatione humillime insequentiu dubiorum solutionem efflagitavit ; nimirum :

Dubium 1. An Praefatio specialiter concessa pro Festo Dedicationis Ecclesiarum Archidioeceseos Rheinensis, etiam dici debeat in Festis Dedicationis Basilicae SSmi Salvatoris et Basilicae SS. Apostolorum Petri et Pauli?

Dubium II. An posito quod illa Praefatio recitari non debeat, attamen praefatis diebus usurpari possit ?

Sacra vero Congregatio rescribere rata est :

Ad I. « Negative ».

Ad II. * Provisum in primo ».

Atque ila rescripsit et servari mandavit.

Die 7 Februarii 1874.

332-1. ORDINIS (5576)

MINORUM DE OBSERVANTIA.

Rmus Paler hodiernus Superior Conventus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia in Civitate Hierosolymitana a Sacra Rituum Congregatione humiliter postulavit ut in Processione peragenda in solemniale SSnii Corporis Christi admitti possint pueri, modo quo Angeli depingi solent, vestiti, quorum alii flores per viam spargant, alii fumigantes deferant thunbulos, alii uvam ac frumenti spicas in manibus gestent, quia id pergratum est spectatoribus cunctis non solum Catholicis sed et Schismaticis et ipsis Tincis.

Sacra vero eadem Congregatio, audita relatione huiusmodi instantiae ab eiusdem Secretario facta, rescribere rata est : « Tam relate ad ritum, quam relate ad modum vestiendi, remittitur arbitrio Rmi D. Patriarchae Hierosolymitani ». Atque ita rescripsit.

Die 7 Februarii 1874.

3325. LIBURNEN. (5577)

Rihus D. Iulius Metti Episcopus Liburnen. Sacrae Rituum Congregationi expnsuil quod in Cathedrali Ecclesia Liburnensi, cum propter Cleri paucitatem inveniri non possint ultra duodecim Presbyteros, etiam septem Diaconi Iolidemque Subdiaconi, qui assistant Missae Pontificali pro conficiendis sacris Oleis Fena V in Coena Domini, usus invaluit supplendi deficientiae Diaconorum et Subdiaconorum per simplices Clericos Dalmatica vel Tunicella indutos ad decorem solemnitatis ; ita tamen ul saltem primus Diaconus et primus Subdiaconus qui vasa ferunt, sint vere in sacris constituti. Quum autem supradictus Episcopus dubitet an hic usus retineri possit, ab eadem Sacra Congregatione declarari postulavit :

1. An sine speciali obtenta facultate talis substitutio Clericorum pro Diaconis aut Subdiaconis servari possit in casu? et quatenus negative,

2. Facultatem ipsam supplex exposcit ; quia aliter impossibile omnino foret numerum Ministrorum a Rubrica Pontificalis praescriptum implere.

Sacra porro eadem Congregatio censuit,

si SSmo Domino Nostro placuerit: < Concedi posse Episcopo oratori licentiam conficiendi Olea sacra cum numero Ministrorum minori illo, qui praescribitur in Pontificali Romano, quatenus sufficiens numerus Presbyterorum in Dioecesi Liburnensi non reperialur et aliter commode haberi nequeat, super quo eius conscientia oneratur; et dummodo in reliquis quantum fieri potest Pontificali praedicto se conformet ».

Die 7 Februarii <874.

Facta autem de his SSnio D. N. Pio Papae IX fidei relatione, Sanctitas Sua iuxta praedicta benigne annuit, die 26 eiusdem mensis et anni.

3320. MARIANOPOLETANA. (5578)

Hodiernus Parochus Ecclesiae a Nativitate Deiparae vulgo *de la Heine de la Magdaleine* nuncupatae in ditione Canadensi Sacrae Rituum Congregationi exposuit quod praedicta parochialis Ecclesia una cum Altari maiori rite fuerint consecrata die <8 Novembris 1841. Duodecim vero post annos frons Ecclesiae ruinam minitans destructa et renovata fuit. Frons vero ipsa vix duodecimam partem totius Ecclesiae constituebat. Altare quoque maius fuit ab antiquo loco amotum sed paucis pedibus. His positus, insequentia dubia pro opportuna solutione proposuit; nimirum:

Dubium I. An Ecclesia ob demolitionem suae frontis consecrationem amiseric, ita ut ea iterum consecrari debeat; vel potius nova unius Altaris maioris consecratio peragenda sit?

Dubium II. An praedictum Altare consecrari debeat, si Ecclesia stat consecrata?

Sacra porro Rituum Congregatio ad relationem subscripti Secretarii iuxta Decreta alias edita rescribere rata est:

Ad I. « Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Ad II. « Provisum in primo ».

Atque ita rescripsit.

Die 20 Februarii 1874.

3327. AGRIGENTINA. (5580)

Rftus D. hodiernus Episcopus Agrigentinus exposuit quod iuxta Decretum generale Sacrae Rituum Congregationis Regulares cuiuscumque Ordinis et Instituti tenentur in omnibus exacte observare id quod

praescribitur in . Rituali, Caeremoniali et Rubricis Missalis Romani. Porro in Caeremoniali Episcoporum Lib. II, Cap. III, ubi agitur de Vesperis cum cantu, statuitur quod assistentes cum pluviali debout esse de gremio Ecclesiae. Idque sapienter: cum inter Regulares sint nonnulli qui habent ritus et caeremonias sibi proprias, veluti PP. Carmelilae, Praedicatores aliique. Et haec dispositio quae in Caeremoniali statuitur quoad Vesperas cum cantu, ob paritatem rationis facile extendi potest ad omnes alias functiones ecclesiasticas, uti Matutini, Tertiae et Missae cum cantu, nec non extendi potest ad Completorium solemniter cantatum cum assistentibus cum pluviali, ut alicubi fieri solet.

Hisce expositis, ab eadem Sacra Congregatione humiliter exquisivil insequendum dubiorum solutionem; nimirum:

Dubium 1. In illis locis, in quibus adest sufficiens numerus Sacerdotum Secularium et Regularium, possunt ne in eadem functione, puta Missa, Completorio etc., ut supra, ministrare Seculares et Regulares simul, vel Regulares unius vel alterius Instituti, quatenus nempe Celebrans sit Secularis et Ministri aut unus ipsorum Regularis, et vicissim; vel quatenus Celebrans et Ministri sint omnes Regulares, sed non omnes eiusdem Instituti?

Dubium II. Et si affirmative, valet id quoad Regulares Carmelilas, Praedicatores et alios habentes caeremonias sibi proprias?

Dubium III. Et si affirmative pro aliis Ecclesiis, valet id pro illis Ecclesiis Cathedralibus et Collegiatis, in quibus adest sufficiens numerus ministrorum de gremio ipsarum?

Sacra vero eadem Congregatio, audito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribere rata esi:

Ad I. « In omnibus sacris functionibus, praesertim in Cathedralibus et Collegiatis Ecclesiis, in quibus adesi numerus sufficiens Ministrorum de gremio ipsarum Ecclesiarum, convenit ut Celebrans et Ministri sini de gremio Ecclesiae: quatenus vero sufficiens hic numerus desit, oportet ut sacri Ministri, qui extra gremium Ecclesiae assumuntur, eandem Ecclesiae illius Liturgiam sequantur, ne ulla prorsus in sacris exercendis ritibus ac caeremoniis diffimilas habeatur ».

Ad II et III. < Provisum in primo ».

Atque ita rescripsit.

Die 18 Martii 1874.

3328. DE ZACATIECAS. (5581)

Rmus D. Iosephus Macia a Refugio Guerra Episcopus de Zacathecas in Republica Mexicana Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia enodanda proposuit; nimirum:

Didium I. In Missa quae cura cantu celebratur, sed sine Ministris sacris, oranes incensationes omittendae sunl. Usus tamen contrarius praevaluit in his regionibus. Sed quatenus haec consuetudo non sil tolerabilis, omittendae ne sunl etiam in Missa quae cum expositione Venerabilis celebratur?

Dibium II. In Missis, quae cura cantu et expositione SSmi Sacramenti celebrantur, quanam Oratio anteponenda? commemoratio nempe Venerabilis, vel collecta Spiritus Sancti, quae occurrit ut imperata? Hic non eadem est omnium super hac res sententia.

Dubium III. Cum in hac Cathedrali non habeantur in praesentiarum nisi tres Canonici, Missae FERIALES vel de Vigilia, quae occurrunt post Missam de Festo, non per Canonicos ipsos, sed per Cappellanos Chori cantantur. Quaeritur: Anne in iisdem Missis adesse debeat Magister Caeremoniarum, vel Ianium cum Canonici ad Altare celebrant?(1)

Sacra vero eadem Congregatio, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis respondendum censuit:

Ad I. « In Missa quae cum cantu, sed sine Ministris celebratur, inceusationes omnes omittendae sunt; si vero, dum haec Missa cantatur, SSnium Sacramentum super Allare esi expositum, incensationes in Missa pariter omittendae sunt; el SSnium Sacramentum incensalur Ianium postquam in throno fuit collocatum, el antequam deponatur ».

Ad II. « Commemoratio SSihi Sacramenti in casu est facienda post alias omnes Orationes de praecepto et ante omnes collectas etiam imperatas ».

Ad III. < Servetur consuetudo ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 18 Martii 1874.

3329. LAVANTINA. (5582)

Rmus D. Iacobus Maximilianus Slepisch-negg Episcopus Lavantin. a Sacra Rituum

(1) E. Dub. IV.

Congregatione humiliter insequentis dubii solutionem expeliil, nimirum: Num Missa votiva pro Sponso el Sponsa dici el in ea benedictio nuptialis fieri possil eliam in casu quo Sponsi infra hanc Missam sacram Communionem non percipiant?

Et Sacra Rituum Congregatio, audila sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribere rata est: « Affirmative; curent tamen Parochi et animarum Rectores adhortari fideles nupturos, ut in Missa, in qua benedictiones nuptiales impertiuntur, communicent ».

Atque ita rescripsit.

Die 21 Martii <874.

3330. MEDIOLANEN. (5583)

Rmus D. Franciscus Maria Rossi, Praepositus S. Ambrosii et Vicarius Generalis Mediolanen., Sacrae Rituum Congregationi exposuit quod in nova subterranea crypta apud Basilicam Ambrosianam Mediolanensem effossa ad recondendum corpora Patronorum Urbis, primitivo eorum loco servata fuerunt sepulcra SS. MM. Gervasii el Protasii, ilemque S. Ambrosii Ep. C. el D. Supra vero praedicta sepulcra mensae Altarium duae constitutae sunt ad Sacrum faciendum: attamen in vacuitate ipsorum sefmicrorum rursus authenticae quaedam Reliquiae conditae fuerunt eorumdem SS. Martyrum et S. Ambrosii rite recognitae. Quum autem dubium exortum fuerit:

An supra diclas mensas Altarium, incumbentes adamussim locis dictarum Reliquiarum, Missae celebrari possint absque additamento petrae, quam vocant, sacrae, posterioribus seculis quasi iu supplementum lypsauorum Martyrum induciae; praediri oralor eiusdem dubii solutionem humillime imploravit.

Et Sacra Congregatio, audita sententia in scriptis Rihi 1). Augustini Caprara Coadiutoris Assessoris eiusdem Sacrae Congregationis, rescribendum censuit: < In casu de quo agitur, in iisdem mensis Allare portable esse apponendum ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 24 Martii 1874.

3331. SANCTI HIPPOLYTI. (5584)

Rihus D. hodiernus Episcopus Sancti Hippolyti Sacrae Rituum Congregationi ex-

posuit quod in nonnullis suae Dioeceseos parochialibus Ecclesiis quarum populus non est numerosus, ex longo iam tempore invaluerit mos, ut aqua bapltismalis tantummodo m Sabbato Sancio Paschalis benedicatur et pro loto anno reservetur; benedictio autem aquae bapltismalis in Vigilia Penlecostes omittatur. Ad monitionem a Decano faciam, Parochi isli non solum antiquissimam consuetudinem invocarunt, sed etiam ad Ritualis Romani Rubricam provocarunt, quae habet : < Aqua vero sollemnis Baptismi sil eo anno benedicta, in Sabbato Sancio Paschalis vel Sabbato Pentecostes » ; unde inferebant sufficere ut vel Sabbato maioris Hebdomadae vel in Vigilia Pentecostes fiat benedictio aquae bapltismalis, nec oportere ex Rubricae mandato eamdem fieri utroque Sabbato.

Quapropter supradiclus orator ab eadem Sacra Congregatione humillime exquisivit: Num consueiudo islhaec tolerari queat benedicendi aquam bapltismalem in istis Parochiis dumtaxat semel per annum, Sab-bato videlicet sancio Paschalis?

Et Sacra Congregatio, re mature per-pensa, iuxta alias Decreta, ac praesertim in una Lucana diei 12 Aprilis 1785, el in una Urbeveuna diei 7 Decembris 1844, rescri-bendum censuit: < Aquam bapltismalem in Parochiis esse benedicendam in Sabbatis Pa-schae el Pentecostes, non obstante qua-cumque contraria consuetudine, quae omni-no eliminari debet ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 13 Aprilis 1874.

3332. LISBONEN. (5585)

Expositum fuit nonnullos inveniri usus id Patriarcham Lisbonensi in Expositione SSmi Sacramenti in forma Quadraginta Ho-rarum et in solemnibus Processionibus quae magna pompa el ingenti concursu fidelium fiunt tempore Passionis; qui, parlim praxi in Alma Urbe vigenti, parlim vero etiam Sacrae Rituum Congregationis Decretis ad-versantur. Quoniam vero iidem usus el ab immemorabili ibi vigent et ad fidelium pietatem fovendam omnino idonei atque apti inveniuntur, dubitatur num expediat illos remove-re. Hinc ut in re secure omnino pro-cedatur, nonnulla circa praefatos usus dubia proposita sunt quae sequuntur; nimirum:

I. Permittitur ne vel saltem toleratur antiqua consueiudo tenendi sacras Imagines detecta* m Cappella vel Altari, stante Ex-positione Quadraginta Horarum?

II. Permittitur ne vel toleratur consue-tudo sermocinandi intra Missarum sollemnia, durante eadem Expositione?

III. Permittitur ne etiam consuetudo omittendi vel dumtaxat recitandi Missam de Pace die medio?

IV. Permittitur ne vel saltem toleratur fieri Processiones tempore Passionis cum Imaginibus detectis?

V. Quid vero faciendum , si adsint ali-qua pia legata pro talibus Processionibus faciendis intra praedictum tempus?

Sacra vero eadem Congregatio, audita sententia in scriptis tum alterius ex Apo-stolicarum Caeremoniarum Magistris tum R. I). Coadiutoris Assessoris ipsius Sacrae Congregationis et Rmi D. Coadiutoris Pro-moloris Sanctae Fidei, re mature perpensa, propositis dubiis rescribere rata est:

Ad 1, II et III. « Res remittitur pru-dentiae el arbitrio Emi et Rmi Patriarchae ad tramitem Decreti diei 12 Iulii 1749 in Patavina, quod sic se habet: Instructionem Clementinam extra Urbem non obligare, laudandos tamen qui se illi conformare stu-dent, nisi aliud ab Ordinariis locorum sta-tuatur ».

Ad IV. « Affirmative ».

Ad V. < Provisum in IV ».

Romae die 4 Iunii 1874.

TAURINEN. (5586)

Rmus I). Laurentius Gastaldi Archiepi-scopus Taurinen. Sacrae Rituum Congre-gationi exposuit quod in Metropolitana Ec-clesia Taurinensi el in Ecclesiis Collegiatis Arcbidioeceseos Cappae usum habentibus nonnulla adinvenerit ab immemorabili ser-vata, quae rubricis Missalis, Ritualis ac Cae-remonialis Episcoporum vel omnino con-traria, vel saltem minus conformia viden-tur. Haec autem sunt:

1. Canonici Cappa induti, superposita Stola ac velo humerali, benedictionem cum SSiio Sacramento impertiuntur.

2. In Missis ac Vesperis solemnibus Aco-lythi manibus iunctis e sacrario ad Altare accedunt el recedunt, et loco candelabro-rum sustinent mlorlicia ad Evangelium in Missa et ad Orationem in Vesperis.

3. Canonicus Subdiaconus, excepta Missa sollemni Pontificali, Calicem e credentia ad Altare et e converso non defert, nec ad-hibet velum humerale pro patena susti-nenda , quae remanet subtus corporale uti in Missis privatis.

4. Vesperae quae solemniales praece-dunt, seclusa tantum Festivitate S. Ioannis Baptistae, nunquam decantantur sollemniler.

5. Organa non silent Dominicis Adven-tus et Quadragesimae, sola excepta Domi-nica Palmarum.

Hisce notatis, praedictus Rmus Archie-piscopus sequentia duo dubia solvenda pro-posuit; nimirum:

Dubium I. An liceat Capitulo Metropo-litano Taurinensi el item supramemoralis Collegiatis, quae· exposita ac enarrata sunt, servare?

Dubium II. An in casu negativo, Archie-piscopus praecipere debeat Rubricarum ob-servantiam , omnino posthabitis praedictis consuetudinibus?

Sacra porro eadem Congregatio, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolica-rum Caeremoniarum Magistris, re mature accuraleque perpensa rescribere rata est :

Ad 1. « Negative ».

Ad II. « Provisum in primo ; el iuxta alias decreta in Civitate et Archidioecesi servandum est Caeremoniale ; atque Archie-piscopus pro sua prudentia providere debet ut abusus circa ritus et caeremonias eccle-siasticas introducti, iuxta eiusdem Caere-monialis praescriptum corrigantur ».

Die 22 Iunii 1874.

3334. SANCTI IACOBI (5587)
DE CHILE.

Rmus D. Raphael Valentinus Valdivieso Archiepiscopus S. Iacobi de Chile a Sacra Rituum Congregatione insequentium dubio-rum solutionem humillime exposulavit; nimirum :

Dubium I. Cum in hac Regione ab an-tiquo consueiudo sit ut a celebrante Prae-lato vel simplici Presbytero Seculari aut Regulari (mulio magis Episcopo in partibus Infidelium aut alienae Dioeceseos) qui con-cionem facturus est inter Missarum sole-mnia benedictionem immediate post Dia-conum Evangelium cantaturum petat ; quae-ritur: An, attenta praelaudata consuetudine, hoc tolerari possit?

Dubium II. El quatenus affirmative, qui-busnam verbis uti possit qui benedictionem concionanli imparlilur?

Dubium 111. Eliam quaeritur , anne is qui facultate gaudet concedendi Indulgen-tias , sive ipse sollemniler celebret, sive, in Missa ab alio celebrata, post Evangelium concionem faciat, possit supradictas Indul-

gentias audientibus concedere, illasque in pulpito vel ambone publicare?

Et Sacra Rituum Congregatio, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolica-rum Caeremoniarum Magistris , propositis dubiis rescribere rata est:

Ad I. « Servari potest : qui vero con-cionem facturus est, non immediate post Diaconum Evangelium cantaturum benedi-ctionem petat, sed cantato Evangelio el Ce-lebrante thurificato ».

Ad II. < Celebrans qui benedictionem dat concionalori, iisdem verbis uti potest, quibus utitur dum Diaconum, qui Evangelium can-taturus est, benedicit, mutatis Ianium verbis *Evangelium suum* in verba *sancta sua*, et dicat : *Dominus sit in corde tuo et in la-biis tuis, ut digne ac competenter annunties verba sancta sua. In nomine Patris etc.* ».

Ad 111. « Servetur Caeremoniale Episco-porum Lib. I, Cap. XXV, ubi clare habetur, quando el quomodo Indulgentiae ab Episco-po dandae et publicandae sint ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 4 Iulii 1874.

3335. SEBENICEN. (5588)

Rmus D. hodiernus Vicarius Capitularis Dioeceseos Sebenicen., Sede illa Episcopali vacante, ad auferendam controversiam quam-dam, quae inter RR. DD. Canonicos el Pa-rochum Cathedralis praefatae Ecclesiae erat exorta, relate ad Altare in quo servandum foret Sanctissimum Eucharistiae Sacramen-tum, a Sacra Rituum Congregatione humil-lime insequentium duorum dubiorum so-lutionem exquisivit; nimirum:

Dubium I. An, attenta peculiari structura Ecclesiae Cathedralis Sebenicen. el seculari consuetudine in eadem vigente, relineri possit SSihum Eucharistiae Sacramentum in Altari maiori; eo vel magis quod id nou veletur a Caeremoniali Episcoporum , sed solum uti minus opportunum perhibeatur?

Dubium ii. An durante Pontificali Rmi Episcopi, etsi ipse ad homiliam faciendam usque ad extremitatem Presbyterii se con-ferat , Sanctissima Eucharistia sil a maiori Altari removenda?

Sacra eadem Congregatio, audita sen-tentia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescribere rata est:

Ad I. « Negative ».

Ad II. < Provisum in primo ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 6 Februarii 1875.

3336. SANCTI IACOBI (8589)
DE CHILE.

Quum non levis exarserit controversia in Archidioecesi S. Iacobi de Chile super veritate Apparitionis Beatae Mariae Virginis in Choro Coenobii Barcinonensis Ordinis Beatae Mariae Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum; Rmus Archiepiscopus sui moneris esse duxit rem omnem pandere Sacrorum Rituum Congregationi, et ab eadem insequentium dubiorum solutionem humillime exquirere; nimirum:

Dubium I. An ita constet de authenticitate supradictae Apparitionis Beatae Mariae Virginis ut libri, in quibus talis apparitio veluti miraculum narratur, typis dari, nec non orationes, quae de eodem prodigio mentionem faciunt, in publicis precibus recitari valeant?

Dubium II. An in Ecclesia publicae venerationi fidelium tale miraculum depictum vel sculptum proponere ac Beatae Virginis Imaginem habitu Ordinis sedentem inter Religiosos in actu recitationis Horarum Canonicarum exponere liceat?

Sacra porro Congregatio, audita relatione de omnibus ab eiusdem Secretario facta, omnibus mature accurateque perpensis audiloque voto R. P. D. Laurentii Salvati Sanctae Fidei Promotoris, rescribere rata est:

Ad I. < Quamvis memorata apparitio a Sede Apostolica approbata non sit, attamen nec fuit ab eadem reprobata vel damnata, sed potius permissa tamquam pie credenda, fide tantum humana, iuxta piam, uti perhibent, traditionem etiam idoneis testimoniis ac monumentis confirmatam. Itaque nihil velat quominus pari ratione a Rmo Archiepiscopo oratore permittatur; facta, si de opere typi, vulgato agatur, desuper in eodem sensu opportuna declaratione seu protestatione ad tramitem Decretorum s. m. Urbani Papae VIII ».

Ad II. < Imagines praedictas tolerari posse; dummodo non exponantur super Altare ».

Romae die 6 Februarii 1878.

3337. MANTUANA. (8590)

Exposuit Rmu' Episcopus Mantuanus Sacrorum Rituum Congregationi in Dioecesi sibi commissa SSmum Viaticum deferri ad infirmos secreto -me ullo exterioris cultus signo, etsi desini gravia motiva quae ita

fieri suadeant; itemque in Missa solomni etiam Pontificali Diaconum canere Evangelium super *praedella* Altaris, in qua se sistunt etiam Subdiaconus, Acolythi et Thuriferarius. Licet autem ipsemet iam modis omnibus curaverit ut in utraque re serventur quae ab ecclesiasticis sanctionibus et a Rubricis praescribuntur; ab eadem Sacra Congregatione humillime postulavit ut dignaretur declarare quid de praedictis usibus sit sentiendum, et an, attenta consuetudine, sint tolerandi.

Sacra autem Rituum Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta nec non volo Rmi Domini Augustini Caprara eiusdem Sacrae Congregationis Assessoris ac Sanctae Fidei Subpromotoris, declaravit: * Praedictos usus non esse consuetudines, sed abusus omnino abolendos »; iniunxitque Rmo Episcopo ut eosdem, etiam nomine Sacrae Congregationis prohibeat, prout magis expedire cognoverit.

Romae die 6 Februarii 1875.

3338. BALNEOREGIEN. (5891)

Rmus D. hodiernus Episcopus Balneoregien. haec quae sequuntur Sacrorum Rituum Congregationi exposuit; nimirum: Balneoregii Civitas duobus Pagis constituitur, *Civile* nempe et *liota*: Pagus *Civita* antiquitus erat pars nobilior in qua sedes erat Ecclesia Cathedralis et Sedes Episcopalis. A continuis lerraemolibus *Civita* fere solo aequata, Innocentius XII sua Bulla decimo Calendas Martias 1799, quae incipit *Super universas*, suppressit cathedralitatem dictae Ecclesiae, eamque in simplicem Parochialem erexit, eiusque administrationem uni ex Canonicis assignavit perpetuo exemplo a Chori obligatione, Sedemque Episcopalem ac Cathedrali *Itotam* transtulit. Post translationem, Calendarii expositores, ut antea, diem 29 Septembris quotannis Anniversarium Dedicationis antiquae Cathedralis assignarunt sub ritu duplicis primae classis cum octava pro Civitate, et duplicis primae classis sine octava pro Dioecesi: quod et modo obliet, quamvis nulla fiat mentio in praefata Bulla de privilegio. Quum autem id praefato Rmo Episcopo haud recte factum videatur, ab eadem Sacra Congregatione humiliter insequentium dubiorum solutionem postulavit; nimirum:

Dubium I. An nova Ecclesia Cathedralis, ultra Anniversarium Dedicationis propriae, teneatur celebrare Anniversarium Dedic-

Lionis Cathedralis antiquae, et quidem sub ritu duplici primae classis cum octava, el Dioecesis sub ritu duplici primae classis sine octava?

Ik'Bit'M II. An saltem ad id teneatur ratione consuetudinis plusquam centenariae?

Et Sacra Rituum Congregatio, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature accurateque perpensa, rescribere rata est ad utcumque dubium: « Negative ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 2 Aprilis 1875.

3339. NICOTEREN. (5592)
ET TROPIEN.

Rmus I). Aloisius Vaccari Episcopus Sinopen. el Coadiutor Rmi Domini hodierni Episcopi Nicoteren. el Tropien. exposuit quod in Dioecesibus Nicoteren. el Tropien. plures inveniantur sepulturae, quae Iribus ab Altare cubilibus non distant, uti ecclesiasticae leges statuunt. Quoniam vero aliae sepulturae construi nequeant, atque antiquas remove locum praebere possit offensionibus, praefatus orator a S. R. C. humillime postulavit ut sepulturas iam existentes conservare liceat, sub conditione tamen quod in posterum in sepulturarum constructione leges ab ecclesiasticis sanctionibus praescriptae adamussim observentur.

Sacra porro Rituum Congregatio, audita relatione huiusmodi instantiae per Secretarium facta, rescribere rata est: « Corpora defunctorum iam condita in sepulcris, quae non distant ab Altari iuxta praescriptiones canonicas, removeantur, si id commode fieri poterit; posthac vero in iisdem neuliquam cadavera sepeliantur ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 2 Aprilis 1875.

3340. VICENTINA. (5593)

Exposuit Cathédrale Capitulum Vicenlinum vertente anno 1873 legitime congregatum edixisse ut in propria Ecclesia Vesperae diebus ferialibus quocumque anni tempore, excepta Quadragesima, persolverentur una post meridiem hora cum tribus quadrantibus. Verum post aliquod tempus nonnullis ex praedictis Canonicis dubium occurrit an innovatio esset conformis spiritui Ecclesiae; ac apud Episcopum institerunt, ut antiqua praxis redintegraretur. Ipse vero statuit ad Sacrorum Rituum Congregationem recur-

rere; ac ab eadem humiliter exquisivit quid do facta innovatione esset censendum.

Sacra vero eadem Congregatio ad relationem eiusdem Secretarii, re mature accurateque perpensa, rescribendum censuit: « Innovationem esse improbandam ». Atque ita declaravit.

Die 2 Aprilis 1875.

3341. MEXICANA. (5594)

Ex immemorabili tempore in Metropolitana Mexici mos inolevit ut Praeconium Paschale non per Diaconum, qui Missae inservit, decantetur, sed per subcantorem aut aliquem ex Clericis Chori qui canium calleat. Quum autem morem hunc immutare admirationi dare posset locum, Rmus D. Pelagius Antonius Labaslida hodiernus Archiepiscopus a S. R. C. praefati usus continuationem humiliter imploravit.

Sacra vero Rituum Congregatio, audita relatione huiusmodi instantiae per eiusdem Secretarium facta, rescribere rata est: « Pro gratia; dummodo cantor sil in ordine Diaconatus, facto verbo cum SSmo ».

Die 2 Aprilis 1875.

Facta autem de praedictis SSiho D. N. Pio Papae IX fidei relatione per Secretarium, Sanctitas Sua benigne annuere dignata est pro gratia ad tramitem rescripti Sacrae Congregationis. Die 8 eiusdem mensis et anni.

3342. MEXICANA. (5595)

Rmus D. Pelagius Antonius Labaslida Archiepiscopus Mexicanus a Sacra Rituum Congregatione humiliter postulavit, ut saltem in Ecclesia sua Metropolitana el in Ecclesia Collegiala B. M. V. de Guadalupe servari valeat mos ab antiquissimo inventus tempore in omnibus Archidioeceseos Ecclesiis apponendi in Missa cantata duo Missalia, unum nempe in cornu Epistolae el aliud in cornu Evangelii.

Et Sacra Rituum Congregatio, audita relatione huiusmodi instantiae per Secretarium facta, rescribere rata est:

« Serventur Rubricae; el detur Decretum in Tuden. diei 7 Septembris 1815 ad 7 ». Atque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 2 Aprilis 1875.

3343. LEMOVICEN. (5595)

Rmus D. hodiernus Episcopus Lemovicen. Sacrae Rituum Congregationi sequen-

tia duo dubia enucleanda proposuit; nimirum :

Dibhm I. An Episcopi,'sive ex iure ordinario sive ex consuetudine omnes benedictiones descriptas in Rituali Romano et reservatas, in quibus non intervenit sacra unctio, Sacerdotibus minoribus delegare possint?

Dubium II. An Vicarii Generales, sive ex facultatibus ordinariis sive ex delegatione speciali, nomine Episcopi istas benedictiones delegare possint?

Si responsa fuerint negativa, praefatus orator humillime postulavit ut Sacra Congregatio sanet omnes benedictiones datas in Dioecesi Lemovicensi usque ad hanc diem sine delegatione valida.

Sacra vero Rituum Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta, rescribendum censuit : >

Ad I. < Negative ».

Ad II. « Provisum in primo ».

Quoad vero postulatum rescripsit: « At- tenta rei difficultate, Rmus orator acquiescat ».

Atque ita rescripsit.

Die 2 Aprilis 1873.

3344.   CARTHAGINIEN.   (5597)
                  IN INDUS.

Exposml Rmus Episcopus Carthaginien- sis in sua Dioecesi iamdiu vigere usum quod corpora defunctorum, postquam per decem et octo menses deposita fuerunt in sepul- turis coemeteriorum, extrahi inde possint ac clausa in capsis deponi in cavis effossis sub pavimentis Ecclesiarum. Cava autem ipsa unum vel etiam plura continentia ca- davera marmoreo cooperiuntur lapide, no- men et ortus ac obitus diem referente, at- que ita disposito, ut a planitie pavimenti ne parum quidem emineat. Anleacis tem- poribus ex male intellecta tolerantia intra Ecclesias sepulta etiam fuerunt corpora He- braeorum ac Proleslanlium. Abusus hic re- motus quidem fuit, ac inudo adamussim hac super re ecclesiasticae servantur prae- scriptiones: attamen tam ingens est inter Catholicos numerus petentium sepeliri ca- davera suorum defunctorum in Ecclesiis, ut plura ex huiusmodi cavis sint referta. Ex hoc miem timeri merito potest ne Ec- clesiae, si terraemulu quassentur, concidant. Hinc licet Ecclesiis ipsis solvatur aliqua eleem- usvna iudicio Episcopi determinanda ad

hoc oblinendum privilegium, Rmus tamen Episcopus congruum Jduxit ad Sacram Ri- tuum Congregationem recursum habere, ac ab eadem postulare: Num, attentis expo- sitis, licentia sepeliendi cadavera fidelium defunctorum in Ecclesiis sil, nec ne, in po- sterum concedenda?

Sacra vero Congregatio, audita relatione de omnibus ab eiusdem Secretario facta, censuil esse rescribendum quod usus su- perius expositus improbandus non sit, qua- tenus servantur singulae canonicae disposi- tiones et quatenus id sacrae aedis stabilitati non noceat: quoad vero ossa et cadavera acatholicorum iam condita in Ecclesiis, re- moveantur si adhuc dignosci possint, adhi- bita omni prudentia: et Ecclesiae ipsae re- concilientur (si id iam non praestitit Rtius Episcopus); eo quia ex lumulalione cadave- rum acatholicorum pollutae fuerint.

Romae die 23 Aprilis 1875.

MEDIOLANEN.   (3398)

Ex parte Curiae Ecclesiasticae Mediola- uen. expositum fuit huic Sacrorum Rituum Congregationi quod inter ceteras Reliquias Sanctorum, quae in eadem Curia asservan- tur, una existat insignis quidem, attamen sine nomine Sancti. Quum autem eodem modo requiratur a Parocho quodam eius- dem Archidioeceseos, etsi de ipsius aulhen- licilale dubitari nequeat, anceps tamen hae- ret praefata Curia, an ab Ordinario aulhen- licari valeat ac donari, ut publicae expo- natur venerationi. Hinc ut securius in re procedat, ab eadem Sacra Congregatione humiliter declarari petit:

1. Num Reliquiae, quas constat easdem esse, quae ineunte praesenti seculo asser- vabantur sub Altari sacelli Archipraesulum Mediolanensium, quamvis nomine careant Sancti, cuius Corporis particulae sunt, ab Ordinario authenticari et Parocho pie pe- tenti donari possint?

2. Et quatenus affirmative, quanam forma adhibenda in authentica?

Sacra vero Congregatio, referente eius- dem Secretario audiloque voto alterius ex suis Theologis Consultoribus, re mature ac- curateque perpensa rescribendum censuil:

«Quoad authenticilatam Reliquiae, Af- firmative, seu salis constare; quoad distri- butionem eiusdem, non expedire ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 23 Aprilis 1875.

3346.   **NANNETEN.**   (5599)

Rmus Nannelens. Episcopus huic Sacro- rum Rituum Congregationi exposuit quod alumni Ordinis S. Francisci, nuncupati Re- collecti, S. Nazarii in Urbe Nannelensi Sa- cellum proprio coenobio adieclum erexerint illudque Cordi misericordii Iesu dedicarint. Quum vero a multis dubitetur, an licitum sit adhibere vocabulum *misericors* loco vo- cabuli *sacratissimum* quod hucusque usu fuit receptum, vel saltem an novitatem re- doleat hanc appellationem adhibere; ipsemel a praefata Sacra Congregatione humiliter declarari petiit:

An appellatio *misericors Cor* sil admit- tenda vel potius impedienda in casu?

Sacra vero Congregatio, ad relationem sui Secretarii, re mature accurateque per- pensa rescripsit: < Significetur Riio Episcopo oratori quod servanda sil appellatio communis nempe *sacratissimum Cor* ».

Romae die 23 Aprilis 1873.

3347.   NUSCANA.   (3600)

Rmus I). hodiernus Episcopus Nuscanus, in relatione- status Ecclesiae sibi concredi- tae transmissa ad Sacram Congregationem Concilii, sequens postulatum sub N. IX pro- posuit; nimirum: Quum in Nuscana Dioe- cesi desit mos praesentandi quotannis Epi- scopo obedientiam ab omnibus Ecclesiarum moderatoribus cum oblatione cerei, et offe- rendi, sl Calhedralis excipiatur, candelam die 2 Februarii benedictam et palmam; quaeritur: An Episcopus imponere possit has laudabiles consuetudines omnes? vel saltem primam, eamque Dominica II post Pascha vel potius ultima Dominica Iulii qua Festum patrocinii S. Amati primi illius Dioe- cesis Episcopi ac Patroni celebratur?

Quum vero idem postulatum a praedi- cta Sacra Congregatione Concilii pro oppor- tuna resolutione fuerit ad hanc Sacrorum Rituum transmissa,

Sacra haec Congregatio ad relationem sui Secretarii declarare rata est: «Nulla lilnrgica aut canonica lege Ecclesiae non Cathédrales tenentur ad illos obedientiae actus, de quibus in proposita quaestione fit mentio ». Atque ita declaravit.

Die 23 Aprilis 1875. ,

3348.   TORNACEN.   (3602)

A seculo decimo sexto, dum Calviniana haeresis in Civitate Turnacensi effervebat, in

professione ftdei in Cathedrali coepit sequens adhiberi caeremonia in Choro; nempe: dum cantatur Symbolum, Snbdiaconus Missae, ac- cepto Evangeliorum libro, Canonicorum et Seminarislarum Missae assistantium circuit stalla, unicuique praebeas librum clausum, quem singuli manu dextera tangunt dicen- tes: *Credo et Confiteor*.

j Quum autem Canonici praefatae Cathe- dralis hanc consuetudinem relinere vehe- menter cupiant, de venia Rmi D. Ordinarii, a Sacrorum Rituum Congregatione oppor- tunum privilegium humillime postulave- runt.

Sacra vero Congregatio, referente eius- dem Secretario, re mature accurateque per- pensa, rescribendum censuil:

«Consuetudinem, de qua in precibus, Sacrae Liturgiae legibus non esse confor- mem ». Atque ita rescripsit.

Die 23 Aprilis 1873.

3349.   LISBONEN.   (3603)

Exposuit Emus ac Rmus Card. Palriar- cha Lisbonen. huic Sacrorum Rituum Con- gregationi in Palriarchatu suo, scientibus et consentientibus Ordinariis, invaluisse con- suetudinem exponendi SSmum Sacramen- tum in quibusdam festivitatibus praevio quo- dam machinismo ad hoc specialiter constru- cto vel in manu alicuius statuae Beatae Ma- riae Virginis, vel iuxla latus vulneratum sculptae imaginis D. N. I. C. e Cruce pen- dentis. Nunc vero anceps haerens: An haec consuetudo, non ubslante longaevo tempore quo viget, sit continuanda, ab hac Sacra Congregatione declarari petiit.

Sacra vero Rituum Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta, rescri- bere rata est quod

« Proposita consuetudo sil omnino abo- lenda. Statuae enim non sunt apponendae in Allan, in quo SSmum Sacramentum est expositum; et Sacramentum ipsum expo- nendum est sub Throno, eminentiori loco: hae vero praescriptiones consuetudini pro- positae sunt ommno contrariae ».

Romae die 23 Aprilis 1875.

3350.   LISBONEN.   (3604)

Emus ac Rmus Patriarcha Lisbonen. haec quae sequuntur Sacrorum Hiiuum Congre- gationi exposuit; nimirum: x Rubrica Mis- salis de Ritu servando in celebratione Mis- sae Tit. VI, N. 8, praecipitur ut quandocum-

que Celebrans cantat Missam sine sacris ministris, cantetur Epistola ab aliquo Lectore superpelliceo induto. Si vero nullus adsit Lector, ut saepissime accidit in Monialium Ecclesiis et in Ecclesiis ruralibus, quid agendum sit neque a Rubrica neque a Decretis praescribitur. Hinc ab Eminentia Sua eidem Sacrae Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione fuere proposita; videlicet:

Dubium I. Sufficitne ul in casu legatur tantum Epistola ab ipso Celebrante; vel ab eodem debet cantari?

Dubium II. In Ecclesiis Monialium polestne ab aliqua Moniali Epistola cantari in Choro?

Dubium III. Omillendusne omnino est cantus Epistolae?

Sacra veto Rituum Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta, rescripsit:

« Scribatur Emo Patriarchae Lisbonensi ad mentem. El mens est: Quod quum Missa cantetur sine Ministris el nullus sit Clericus inserviens qui superpelliceo indutus Epistolam decantet iuxta Rubricas, satius erit quod ipsa Epistola legatur sine cantu ab ipso Celebrante: nunquam vero in Ecclesiis Monialium decantetur ab una ex ipsis ».

Romae die 23 Aprilis 1876.

3351. ORDINIS (fSGOtI)
CISTERCIENSIS
CONGREGATIONIS TRAPPISTARUM
DE RANCE.

RÉUS Paler D. Benedicius, Abbas Monasterii Westmallensis intra limites Archidieceseos Mechlinien. et Vicarius Generalis Trappistarum de Rancè in Belgio, ul linem imponat cuidam controversiae nuper inter alumnos suos exortae, sequens dubium Sacrorum Rituum Congregationi enodandum proposuit; videlicet:

An Trappenses Belgii, non obstantibus Constitutionibus Abbatis de Rancè, quas in rebus ad disciplinam el vitam regularem perimentibus sequuntur, retinere possint et debeant ritu» ecclesiasticos apud ipsos diuturna consuetudine firmatos, eosdemque conformes praescriptionibus Missalis, Breviarii, Ritualis, approbatosque consuetudine Ecclesiae Romanae?

Sacra vero Rituum Congregatio, audita relatione ab infrascripto Secretario facta,

nec non volo Rmi Patris hodierni Procuratoris Generalis Ordinis Cisterciensis, re mature accurateque perpensa, proposito dubio rescribendum censuit:

« Affirmative; ac laudandos esse Trappenses Belgii oh obedientiam tam prompte el tam plene praestitam Decretis Sanctae Sedis pridem emanatis ». Atque ita rescripsit.

Die 23 Aprilis 1876.

DE VENEZUELA. («C07)

Hodiernus Magister Caeremoniarum Ecclesiae Metropolitanae de Venezuela a Sacrorum Rituum Congregatione humillime insequendum dubiorum solutionem exposulavit; nimirum:

Dubium I. In hac Ecclesia Cathedrali de Venezuela ad benedictionem Fontis Baptismatis in Sabbato Sancio el in Vigilia Pentecostes loco Cerei Paschalis alius Cereus adhibetur; quia magnitudo Cerei Paschalis non permittit eum asportare ad dictam benedictionem. Hinc quaeritur: An huiusmodi consuetudo possit tolerari?

Dubium II. An in Missis de Instrumentis Dominicae Passionis, quae in hac Dioecesi de speciali concessione celebrantur in Feriis sextis Quadragesimae, paramenia sacerdotalia debeant esse coloris rubri; vel potius violacei?

Dubium III. An in Ecclesia Cathedrali celebrari debeat, cum Missa votiva a Rubricis designata, non tantum Anniversarium Consecrationis, sed etiam Electionis Episcopi?

Dubium IV. An Sacerdos in anniversariis defunctorum, quae ex devotione petuntur, satisfaciat celebrando Missam de Sancio, quando, iuxta Rubricas, non possit celebrari de Requiem?

Dubium V. An commemoratio Feriarum tertiae el quartae Rogationum omitti debeat in Missis primae vel secundae classis?

Dubium VI. An in Missis votivis, quae pro re gravi celebrantur in Ecclesiis, ubi una tantum cantatur Missa, fieri debeant commemorationes quae admittuntur in Festis primae classis, videlicet de Dominica vel de Feria maiori?

Dubium VII. An pro Ecclesiis maioribus, in quibus, diebus ieiunii, Diaconus el Subdiaconus servire debent in Missa cum Planetis ante pectus plicatis, veniant etiam Ecclesiae parochiales?

Dubium VIII. An commemoratio Festorum

quae in anno simplificanlur omitti debeat in secundis Vesperis, quando sequitur Festum primae vel secundae classis?

Dubium IX. An recurrenle aliqua die libera infra octavam, in feria VI post octavam Ascensionis Officium recitari debeat de die infra octavam; vel potius de feria VI?

Sacra vero Rituum Congregatio, audito volo in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature accurateque perpensa, propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. « Affirmative; dummodo etiam Cereus alter sit benedictus, in eoque infixi sint quinque grana thuris ».

Ad II. « Affirmative, ad primam pariem; Negative, ad secundam ».

Ad III. « Affirmative, accedente mandato Episcopi; el detur Decretum in una Granalen. die 14 Augusti 1858 ».

Ad IV. < Affirmative; et detur Decretum generale diei 5 Augusti anni 1662 ».

Ad V. « Affirmative, diebus primae classis; Negative, diebus secundae classis ».

Ad VI. * Negative; el detur Decretum in una Ordinis Garmelitarum Excalceatorum Provinciae Poloniae diei 29 Ianuarii 1762 ad 7 ».

Ad VII. « Affirmative; ad effectum de quo in casu ».

Ad VIII. « Affirmative vel Negative, iuxta regulas Tabellae concurrentiae; non secus ac si de ipsis factum esset Officium ».

Ad IX. «Affirmativo, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit. Die 23 Aprilis 1876.

3353. URGELLEN. (6608)

R. D. Clemens Pujol a Secretis Episcopatus Urgellen., nomine Rmi Episcopi, Sacrorum Rituum Congregationi exposuit quod in iurisdiclionibus antea exemplis, nunc vero virtute Bullae Sanctitatis Suae: *Quae dtersa*, ipsi Dioecesi Urgellen. aggregatis, scilicet in Abbalialu Gcrnensi, in Pabordalu Murensi, in Prioratu a Mujà, in Parochiis Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani intra linea huius Dioeceseos contentis el in iurisdicljone dicta de Monlodô, Sancti Patroni speciales celebrantur. Hinc sequens proposuit dubium:

An dictis in iurisdiclionibus celebrari debeant Sancti Patroni generales Dioeceseos? El quatenus affirmativo, an in ipsis

debeant celebrari Festivitates Sanctorum Patronorum quae hucusque celebratae sunl?

Sacra porro Rituum Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta nec non volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, inspectoque articulo Conventionis, rescribendum censuit:

« Ad primam dubii pariem, Affirmative; ad secundam, Negative; exceptis Patronis uniuscuiusque Loci propriis ». Atque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 19 Iunii 1875.

3354. ORDINIS (6609)
CARTHUSIANORUM.

Rmus Pater hodiernus Procurator Generalis Ordinis Carthusianorum a Sacra Rituum Congregatione humiliter declarari petiit:

An Sacerdos, qui die Natalis Domini unam Missam celebrat, legere teneatur Missam horae congruentem, scilicet primam si ante auroram (ex privilegio), secundam si in aurora, tertiam si post auroram celebrat; an vero absolute legere debeat tertiam, quae cum Officio canonico magis convenit, prouti in quibusdam Calendariis praefertur, ubi legitur: Qui unam Missam celebrat, tertiam legat cum Evangelio Epiphaniae in fine?

Sacra vero Rituum Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta, re mature accurateque perpensa rescribendum censuit:

« Sacerdos qui unam Ianium Missam celebrat, legat Missam quae respondeat circiter horae iuxta Rubricas peculiares eiusdem diei ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 19 Iunii 1876.

3355. LUCERINA. (6010)

Rntus D. Ioseph Maria Colellessa Episcopus Lucerin. a Sacra Rituum Congregatione declarari petiit:

Utrum Sacerdos possit duas tantum Missas celebrare in die Nativitatis D.N. I. C. Siquidem, cum privilegium 1er celebrandi eodem die repraesentet Mysterium generationis aeternae, temporalis el per gratiam in anima iusli, id non videtur significari si in praedicta Festivitate duae Ianium celebrentur Missae?

Sacra Rituum Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta, re mature accurateque perpensa, rescribere rata esi:

< Vfirm,uive; «eu Sacerdotem posse pro *xo liibitu in die Nativitatis Domini duas tantum Missas celebrare ». Atque ita declaravit.

Die <9 Ionii 1875.

3356. CIVITATIS CASTELLI. (56111

Rftus Dominus Iosephus Moreschi Episcopus Civitatis Castelli exposuit Sacrorum Rituum Congregationi quod ipse, ultima die Expositionis SSfti Sacramenti in sua Cathedrali in forma Quadraginta Horarum, benedictionem cum SSmo Sacramento elargitur, sacris pridem paramenlis in sacrario indutus cum Diacono el Subdiacono, reliquis autem Canonicis cltorali tantum habitu indutis. In eundo autem ad Ecclesiam et Altare, quaestio orta est:

An Canonici praecedere vel subsequi debeant Episcopum indutum sacris paramentis cum Diacono el Subdiacono : varie enim interpretantur verba Libri I, Cap. XV, § 9 Caeremonialis Episcoporum? Hinc quae-, stionem ipsam Sacrae Rituum Congregationi enodandam proposuit.

Sacra porro Congregatio, audita relatione huiusmodi instantiae a Secretario facta, rescribendum censuit:

« In casu de quo agitur, Canonici choralibus vestibus induti praecedant Episcopum ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 19 Iunii 1875.

3357. FLORENTINA. (5613)

Hodiernus Magister Caeremoniarum Ecclesiae Metropolitanae Florentinae suppliciter Sacram Rituum Congregationem exoravit ul declarare dignaretur quomodo se gerere debeant Rectores Ecclesiarum parochialiuin, si tempore Expositionis SSihi Sacramenti pro Orationi' XL horarum occurrat exequias esse facienlas super cadaver, quod servari nequeat inhumatum usque dum perficiatur praedicta Oratio XL horarum. Caeremoniano 'upplic.mli visum est sequi in omnibus methodum quam tradit Gavalieri Tom. II, pag. 233, N. VIII; sed cum haec sententia praedicti Caeremoniarii nonnullis haud placeat, qui dicunt praedictas exequias facien- das **r-e**, non obstante expositione SSnii Sacramenti, eo quod S R. C. nullum hac de r- Decretum emanasse inveniatur; id-

circo ad eamdem recursum habuit, ul hanc controversiam resolvere dignaretur et certam dare normam pro casibus supra notatis.

El Sacra Rituum Congregatio, audila relatione ab eiusdem Secretario facia , re mature accurateque perpensa, rescribendum censuit :

« Iuxta Instructionem Clementinam iis diebus abstinendum esse a celebrandis Missis defunctorum, sive solemnibus sive lectis, ac Missa sollemnis pro defuncto cani posse die tertio, septimo, trigesimo ac anniversario (1) a die obitus vel depositionis defuncti ». Atque ita rescripsit ac servari mandavit.

Die 19 Iunii 1875.

3358. MEXICANA. (5614)

Rmus D. Pelagius Antonius de Labaslida y Davalos Archiepiscopus Mexicanus exposuit in Metropolitana sua Sabbato maioris hebdomadae inolevisse usum adhibendi parvum Cereum non benedictum in benedictione Fontis; siquidem impossibile omnino foret adhibere illum qui benedicitur, utpole magnae molis. Postulavit itaque ul praedicta die duo benedici valeant Cerei, alter ad latus Altaris adhibendus, el alter deferendus in Processione el adhibendus in benedictione fontis.

Sacra vero Riluum Congregatio, audita relatione huiusmodi instantiae per Secretarium facta, nec non volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum .Magistris, rescribere censuit:

« In benedictione Fontis adhiberi potesl alius Cereus minoris molis, dummodo alias fuerit benedicius ». Atque ita respondit.

Die 19 Iunii 1875.

3359. SOANEN. (5615)
ET PITILIANEN.

R. D. Antonius Fabrizioani Caeremoniarius Episcopalis Ecclesiae Cathedralis Soanen. ac Pitilimen. humillime hoc dubium solvendum proposuit; nimirum:

An ex Decretis hactenus a Sacra Rituum Congregatione editis circa consecrationem Oleorum sanctorum intelligendnm sil quod non solum ob penuriam 12 Presbyterorum sed etiam ob penuriam 7 Diaconorum et 7 Subdiaconorum requiratur dispensatio?

Sacra vero eadem Congregatio ad relationem sui Secretarii respondit:

* Affirmative ; seu imploranda est dispensatio a Sancta Sede toties quoties occurrat defectus tum Presbyterorum tum Ministrorum in casu consecrationis Oleorum sanctorum ». Atque ita respondit et declaravit.

Die 19 Iunii 1875.

3360. VOLATERRANA. (5616)

Rmus D. Ferdinandus Capponi Episcopus Volaterranus Sacrae Rituum Congregationi humillime insequenlia dubia enodanda proposuit; nimirum:

Dubium I. In Calendario Dioecesano, ex antiquissima consuetudine, Officium S. Canuli Regis el Martyris ponitur pro Clero Cathedralis Ecclesiae die XIV Februarii, eo quod die XIX Ianuarii Festo duplici impedita sil, nempe SS. Afarii el sociorum Martyrum ob insignem illorum Reliquiam in Cathedrali existeulem.

Quaeritur itaque: Num consuetudo haec retinenda sil; vel potius standum Rubricis, quae semiduplicia ad libitum vetant transferri, sed omitti iubentl si impedianur, ul in casu?

Dubiqm II. Quando SSihum Sacramentum in Ara maiori Cathedralis Ecclesiae publice el solemniler expositum est, removendum ne est baldachinum de Throno Episcopali, etsi Episcopus pro sacris functionibus peragendis super Thronum ipsum non sedent; vel retineri potesl ad ornamentum Ecclesiae Cathedralis?

Sacra vero Riluum Congregatio, referente eiusdem Secretario, re mature accurateque perpensa, propositis dubiis rescribendum censuit;

Ad I. < Servetur consuetudo, facto verbo cum SSmo ».

Ad II. < Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Die 19 Iunii 1875.

Facta autem de primo ex praedictis dubiis SSmo I). N. Pio Papae IX per infrascriptum Secretarium fideli relatione, Sanctitas Sua sententiam Sacrae Congregationis ratam habuit el **confirmavit**,

Die I Iulii 1875.

3361. PETROCORICEN. (5G17)

Rmus Dominus Nicolaus Iosephus Doberl, Episcopus Pelrocoricen. el Sarlaten. in Gal-

liis, ea quae sequuinir Sacrorum Riluum Congregationi exposuit; nimirum: Ab instauratione Ecclesiarum el Capitulorum in Galliis initio huius sectili, Canonici sive Titulares sive Honorarii, qui pro habitu Canonicali! rocheltum el mozzettam deferunt, his utuntur non solum in Ecclesia Cathedrali vel quando capitulariler incedunt aut Episcopo sacram aliquam functionem peragenti assistunt, sed etiam passim in Dioecesi, quando ad aliquam Ecclesiam sive ad condonandum sive ad alicui caeremoniae interessendum se conferunt. Et haec agendi ratio in omnibus aliis Galliarum Dioecesibus pariter tenetur; ita ul certo dici possit consuetudinem hanc generalem esse in Galliis el longo annorum decursu comprobata. Sed cum ex una parle eidem consuetudini obstare videantur vana Sacrae Congregationis Riluum Decieia; ex altera autem parte ipsa haec consuetudo destrui non posset absque admiratione in populo el molestia pro Canonicis, qui a tanto tempore habitum canonicalem ubique in Dioecesi deferunt, praefatus orator ab eadem Sacra Riluum Congregatione humillime exquisivil:

Num illam tolerare valeat, sallemque quoadusque iussu Sanctae Sedis in celeris Galliae Dioecesibus destruat; an vero te- neatur hanc consuetudinem statim e sua Dioecesi evellere?

Sacra vero Riluum Congregatio, audila relatione ab eiusdem Secretario facta, rescribere rata est: < Nihil esse innovandum ».

Die 2 Augusti 1875.

3362. BRIXIEN. (5618)

Rihus Episcopus Brixienlis, Litteris datis die 28 Iulii nuper elapsi, exposuit Sacrorum Riluum Congregationi in Calendario Dioecesano adhuc peragi Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. tertia ex VI Feriis mensis Martii sub ritu duplici primae classis, itemque Festum Annuntiationis B. M. V. cum octava celebrari, tum in Quadagesima, tum, si Festum ipsum transferendum sit, post Pascha. Verum, quum haec Festa concessa fuerint quum Dioecesis Veronen. erat sub Dominio Veneto; exortum est dubium an ex mutatione Dominii praefata indulta vigere desierint. Quapropter, ut omne in hac. re dubium removeatur, ipsemet, a Sacrorum Rituum Congregatione opportunam declarationem humiliter exquisivit.

(1) Vid· eliam Deer. sub die 19 Man 1896

Sacn rero Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta, rescribere de- crevil :

< Eadem indulta, ab Apostolica Sede toti Dominio Veneto facta, non obstante muta- tione Dominii ipsius, in suo robore per- severare ».

Romae die 7 Augusti 1875.

3363.   PARISIEN.   (5620)

D. De Baudet Parisiensis, ut consuleret paupertali Ecclesiarum in Gallia, novam invenit methodum comburendi incensura sine carbonibus in ecclesiasticis functioni- bus. Itaque compositionem efformavii, quae, super qualuor partibus, una ex incenso el aliis tribus ex resinosis materiis constat. Haec autem compositio vel in thuribulo vel in alio vase posita, lumine admoto accensa, suavem effundit odorem, eaque substituitur combustioni thuris in igne, quoties in ec- clesiasticis functionibus praescribitur. Haec aulem compositio, tum ob minores expen- sas, uti asseritur, tum ob commoditatem, non solum in mullis Galliae Paroeciis ad- hibetur, sed etiam ab aliquo ex Rihis Or- dinariis illius Nationis laudata fuit. Hinc praefatus orator, ul hoc suum inventum aliis quoque per orbem Ecclesiis prodes- se posset, a Sacra Riluum Congregatione humillime postulavit, ul illud approbare vellet; ac indulgere ul Ecclesiae omnes, quae voluerint, valeant substituere com- bustioni thuris in igne uli hucusque facium est, combustionem compositionis a se in- ventae quoties thurificalio in ecclesiasticis functionibus adhiberi debet.

Sacra porro Riluum Congregatio, audita relatione de omnibus ab eiusdem Secre- tario facta, nec non votis duorum ex Apo- stolicarum Caeremoniarum Magistris, rescri- bendum censuit :

< Novam methodum combustionis thuris a Dño de Baudet Parisiens! propositam in sacri» iuuetiunibus esse omnino improban- dam ». Atque ita rescripsit el ubique ser- vari mandavit.

Die 7 Augusti 1875.

3364.   CUNHEN.   (5621)

Hñio* D. hodiernus Episcopus Cuneensis nonnullas iam consecravit in sua Dioecesi

Ecclesias ; plures alias, Deo favente, conse- craturus. Ul vero omnia rite persolvat, se- quentia dubia ad reni hanc spectantia Sa- crorum Riluum Congregationi enodanda proposuit; nimirum:

Dubium I. Praeter parochiales Ecclesias quae ex praescripto Concilii Romani sub Benedicto XIII (Til. XXV) consecrari de- bent, possunlne quaevis aliae publicae Ec- clesiae consecrari, uti sunt: 1. Sacella cam- pestría, penes quae Sacerdos ut plurimum residet, ibique celebrat, el Sacramenta mi- nistrat ; 2. Oratoria Confraternitalum a pa- rochialibus seiincta; 3. Quae vulgo dicun- tur Sanctuaria , in quibus vel aestivo so- lummodo tempore , vel aliquoties tantum Missae sacrificium celebratur?

Dubii µ II. Altare ex Rubrica debet esse lapideum. Quum autem ab Ara portlalili in eo differat Altare fixum quod istud con- iunctum esse debeat cum stipite, et idcirco stipes cum mensa unum quid constituat ; consequi videtur slipitem ipsum debere, non secus ac mensam, esse lapideum. At- tamen Canonistarum eorumque celebriorum scripta evolvens, eosdem consentientes re- pent in docendo inferiorem mensae stru- cturam esse posse lateritiam, el salis esse, si tabula seu mensa sit ex lapide. Lilurgici scriplores vel penitus silent, vel adeo le- viter rem attingunt ul certam non tradant regulam; praeter unum recenlissimum, Pium Marlinucci, qui in suo Manuali sacra- rum caeremoniarum Romae edito anno mox elapso Lib. VII, Cap. XVIII, N. 2 aperte tradit: Stipitem posse quidem esse lateri- tium, sed qualuor columellis lapideis saltem instrui debere, quibus mensa insideat, quae- que cum mensa ipsa per sacram unctionem coniungantur. Hisce praemissis, suilicilne Al- taris fixi stipitem esse lateritium; vel oport- tet esse lapideum, saltem qua ratione in- nuitur a laudato scriptore? (1)

Dubium III. Pontificale Romanum in Ru- brica praeliminari (ad Ecclesiae consecra- tionem) praescribit paranda duo iniorticia accensa , quae semper praecedant Pontifi- cem; el incipiente Episcopo exterius cir- cumire Ecclesiam, id fieri praecipit prae- cedentibus duobus Acolythis cum candelis accensis: in utroque loco nulla lit mentio de Cruce processional!, quae tunc solum deferenda praescribitur, quum Episcopus cum Clero procedit ad reliquias in Eccle- siam consecrandam solemniler transferen-

das. Nonnullis tamen visum fuit Crucem hastatam adhibendam esse ab ipso functio- nis initio, huc fortasse translata .Rubrica Ritualis Romani (Ritus benedicendi novam Ecclesiam) ubi legitur: Praelata Cruce inter duos Clericos deferentes coreos accensos. Hisce positis, eslne Crux processionalis ante Episcopum deferenda ab initio functionis, an tantummodo ad translationem Reliquia- rum?

Dubii µ IV. Pontificale ipsum, postquam praescripsit parandum aspersorium facium de herba hyssopi, huius postea tantum ex- presse meminit, quum benedicta aqua cum sale, cinere el vino, fieri incipiunt primo circum Altare, tum intus Ecclesiam asper- siones de hac ipsa aqua. Eslneliam, siculi quibusdam placet, adhibendum aspersorium de herba hyssopi in aspergendo exteriores Ecclesiae parietes?

Dubium V. Iuxta Pontificale Romanum ierelrum Reliquiarum deferendum est a qualuor Sacerdotibus. Debentne isti sacer- dotalia paramenia induere, scilicet amictum, albam, cingulum el Planciam, sicut tradit superius laudalus Pius Marlinucci, an suf- ficit ipsos superpelliceo indui?

Dubium VI. Antequam Episcopus Eccle- siam cum feretro Reliquiarum ingrediatur, inungere debet cum sacro Chrismate ostium Ecclesiae exterius. Inungendane porta ipsa, ul plurimum lignea; an potius inungendi duo stipites lapidei vel lateritii; quemad- modum docet mox laudatus scriptor?

Sacra vero eadem Congregatio, refe- rente Secretario, omnibus mature accura- leque perpensis, propositis dubiis rescriben- dum censuit:

Ad I. « Incumbere debent Episcopi ut Ecclesiae saltem Cathédrales el Parochiales solemniler consecrentur. Quoad minores Ecclesias, si nolint uti iure suo illas sole- mniler consecrandi, facultatem tribuant Sa- cerdotibus eas benedicendi ».

Ad II. « Ul Altare consecrandum sii la- pideum , oportet, ul eliam in eius slipile saltem latera, seu columellae quibus mensa sustentatur, sint ex lapide ».

Ad III. « Non est improbanda consuetudo Sassim recepta deferendi in casu Crucem astatam ab initio sacrae functionis ».

Ad IV. « Affirmative ».

Ad V. * Decet ul ex usu passim recepto Sacerdotes in casu sint sacris vestibus in- duti ».

Ad VI. « Negative, ad primam pariem ; Affirmative, ad secundam ».

Atque ita rescripsit, declaravit ac ser- vari mandavit.

Die 7 Augusti 1875.

3365.   CLODIEN.   (5622)

Rmus I). Dominicus Agostini Episcopus Clodien. a Sacrorum Riluum Congregatione humillime postulavit ut sequentia dubia de- clarare dignaretur ; nimirum :

Dunn µ I. Cum in Clodiensi Dioecesi ab ultimis praeteriti seculi annis Festa San- ctae Margaritae de Cortona el Sancti Didaci Confessoris de ritu semiduplici ad ritum duplicem fuerint evecta, qmn speciale su- per hoc obtentum fuerit privilegium.; el cum Sacra Riluum Congregatio declaraverit de hac elevatione, quae asserebatur facta a Pontifice Pio VI, non constare; quaeritur: An ob consuetudinem pene secularem ea- dem Dioecesis pergere possit ad haec Festa sub ritu duplici celebranda?

Dubium II. Stante consuetudine ab im- memorabili, Feria VI in Parasceve inter alias Orationes praescriptas addendi particularem Orationem pro Episcopo proprio; quaeritur: An, non obstantibus Decretis in contrarium, haec immemorabilis consuetudo continuari possit?

Dubium III. Episcopus potest ne praeci- pere ut Collecta pro re gravi, v. g. pro Papa, recitetur eliam in duplici primae classis sub unica conclusione?

Dubium IV. An quando iuxta Rubricas cantari potest Missa votiva solemnis pro re gravi, si non cantatur Missa de Officio, de- beant in Missa solemnii adiungi Oratio de Officio el aliae Orationes praescriptae ; vel una Ianium dici debeat Oratio? El an idem faciendum sil , quando canilur Missa sole- mnis de Festo, quod iuxta Rubricas trans- ferri debet ? vel etiam quando obtenlum fuil ab aliqua Ecclesia privilegium vel ca- nendi Missam vel omnes Missas recitandi, quae non concordant cum Officio illius Ec- clesiae?

Dubium V. An in Missa pro Expositione vel Repositione Sanctissimi Sacramenti ad instar XL Horarum, quae cantatur in du- plici primae aut secundae classis vel Do- minica primae aut secundae classis, vel aliis diebus in quibus Missa de Sanctissimo Sa- cramento cantari non licet, parendum sil tabellae Cardinalis Vicarii quae praescribit nt cantetur Missa de Officio currenti cum sola Oratione Sanctissimi Sacramenti sub unica conclusione; vel potius Decreto Sa-

(1) E. Dub. III.

erae Congregationis 18 Decembris 1779 N. 2.51.5 ad I, quod praescribit ul Oratio Sanebssimi Sacramenti uniatur in fine aliarum commemorationum de praecepto?

Dvbiim VI. Ecclesia parocbialis Sancti hcobi Apostoli gaudet privilegio, paucis abhinc annis oblenio, quolibet die Sabbati (diebus excipiendis exceptis) Missam de Beata Maria Virgine canendi. Quaeritur an in hac Missa Orationi Beatae Mariae Virginis adinngi debeant Oratio Officii el aliae Orationes praescriptae; vel ipsa cum *Credo* el unica Oratione sil celebranda?

Dcnivu VII, Cum in Dioecesi Clodien. mos invaluerit in Missis solemmbus, sive cum, sive sine Ministris, quae cum sonitu Organi celebrantur, abstinendi a canendo Graduait, Tractu, Sequentia, Offertorio, /b>*oediclui*, el Communione ; quaeritur an hic mos repugnet vel Rubricis vel Decretis Sacrorum Rituum Congregationis?

Dibivm VIII. In Cathedrali quolibet anno Sabbato post Dominicam Passionis (vel ipso impedito Festo duplici primae vel secundae classis, Feria sexta antecedenti) celebratur Officium defunctorum cum Missa de Requite ex eleemosynis a civibus collectis, quamvis Festum duplex maius eo die occurrat. Quaeritur an hoc propter consuetudinem lien liceat; et si non licet, petitur a Sacra Congregatione facultas necessaria ad hoc agendum?

Dubium IX. An tam pro recitatione Officii divini, quam pro ieiunio naturali ante Communionem praescripto , vel etiam pro abstinentia a carnibus aut lacticiiniis diebus ieiunii, conformare se quis possit tempore dicto medio; vel iuxta proprium placitum tempori vero vel medio , ita ut aliquando uni, aliquando alteri adhaereat?

Dibivm X. An quando iuxta Rubricas potest celebrari Missa solennis de Festo, quod transferri debet, liceat canere etiam Vespera» votivas de eodem Festo cum unica Oratione, quin ulli suffragentur pro obligatione recitandi Horas canonicas? (1)

Sacri porro Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, audita sententia m scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis respondere censuil:

Ad I et II. « Negative ».

Ad III. «Affirmative; si revera sil pro re gravi ».

Ad IV. « Qtioid primam el secundam

quaestionemi: in Missis solemnibus pro re gravi, ac in illis de Festo quod iuxta Rubricas transferri debet, unicam Orationem esse dicendam ubi onus Missae Conventuali* non est; quoad tertiam vero quaestionem, Orationem Officii diei el aliorum occurrentium in Missis privatis addendas esse , el etiam in illa cum cantu, si de Festo currenti prius alia Missa non celebretur, nisi aliter constet, ex speciali induito ».

Ad V. « Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Ad VI. « In Missis votivis Beatae Mariae Virginis, ul in casu, Commemorationes esse faciendas iuxta Rubricas, el *Credo* omittendum ».

Ad VII. « Affirmative; el detur Decretum in una Conimbricen. diei 14 Aprilis 1753 ad 2 ».

Ad VIII. « Sacra Rituum Congregatio indulgel ul in casu unica Missa solennis de Requite cani valeat, nisi occurrat duplex primae vel secundae classis ani Festum de praecepto servandum ».

Ad IX. « Posse stare publicis horologiis ».

Ad X. < Affirmative; dummodo qui ad Horas canonicas tenentur, privalim recitent Vesperas occurrentis Officii ».

Atque ita rescripsit, induisit et declaravit.

Die 7 Augusti 1875.

3366. GORITIEN. (8623)

Rihus Gorilien. Archiepiscopus exposuit Sacrae Rituum Congregationi quod plures Ecclesiae Vicariales adsint in sua Archidioecesi, sic nuncupatae quia ab aliqua Ecclesia parochiali omnino dependent, quae functio* nes Hebdomadae Sanctae vel iam peragunt vel peragere omnino cupiunt. Auferre privilegium istud Ecclesiis Vicarialibus, quibus iam vel in parte vel in totum concessum est, omnino impossibile evadit; negare vero Ecclesiis quae modo petunt, in detrimentum verteret Christianae pietatis. Siquidem, quum Ecclesiae ipsae in montanis silae sint et ab Ecclesia parochiali non parum distent, fideles iisdem Ecclesiis Vicarialibus subiecti, poliusquam adeanl Ecclesiam parochialem, domi remanere eligunt. Quum autem anceps haereat Archiepiscopus quid m casu isto sil faciendum, siquidem ipse putat per Constitutionem s. m. Clementis

Papae XI diei 15 Martii 1712 prohiberi functiones Hebdomadae Sanctae in Ecclesiis, quae non sint Collegialae, Parochiales et Curatae, quales non sunt Ecclesiae, de quibus modo agitur; ab eadem Sacra Congregatione expostulavit quomodo ipse se gerere debeat, tum quoad Ecclesias Vicariales, quae hucusque pacifice gavisae sunt vel omnibus vel aliquibus functionibus in Hebdomada Sancta, tum el vel maxime quoad illas Ecclesias Vicariales quae in posterum ex causis salis gravibus petierint facultatem huiusmodi functiones peragendi.

Sacra porro Rituum Congregatio, audita relatione de omnibus ab eiusdem Secretario (acta, nec non volo in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribendum censuil :

< Archiepiscopum iuxta suum arbitrium et prudentiam concedere posse praedictis Ecclesiis Vicarialibus facultatem peragendi functiones Hebdomadae Sanctae ; dummodo eaedem fieri possint iuxta praescriptum Missalis Romani. Quod si in Ecclesiis ipsis deliciant sacri Ministri, poterit etiam Archiepiscopus iisdem Ecclesiis facultatem concedere peragendi functiones Hebdomadae Sanctae, servata forma parvi Ritualis s. m. Benedicti Papae XIII, anno 1725 iiissu editi pro Parocciis ruralibus ».

< Statuit insuper Sacra Congregatio Constitutionem s. m. Clementis Papae XI diei 15 Martii 1712 ita intelligi debere; nimirum in eo triduo mortis Christi interdicti tantum celebrationem Missarum, quae non sunt Conventuales. Insuper monuit Caeremoniale in functionibus Hebdomadae Sanctae, praescriptum ab Antecessore Archiepiscopo Gorilien. cl. me. Francisco Xaverio sub die 22 Ianuarii anni 1850, utpote arbitrium, esse omnino prohibendum el abolendum in ista Archidioecesi ; prouli prohiberi el aboleri mandat eadem Sacra Congregatio ».

Romae dio 4 Septembris 1875.

3367. DE ZACATHECAS. (5624)

Rmus Dominus Iosephus Maria a Refugio Guerra, in Republica Septemtrionalis Americae Episcopus de Zacalhecas, sequens dubium Sacrorum Rituum Congregationi enodandum proposuit ; videlicet :

Anne Cappellanus, qui immediato assistit Episcopo in celebratione Missae privatae, etiam Stolam superimpositam habere debet?

Sacra vero Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, proposito dubio rescripsit:

< Negative ; el detur Decrelum in una Valenlinen. diei 42 Martii 1836, ad 1 ».

Atque ita rescripsit ac servari mandavit.

Die 4 Septembris 1875.

3368. ER1EN. (5627)

Rmus D. Tobias Mullen, Episcopus Eriensis in Foederatis Americae Septemtrionalis Provinciis, sequentium dubiorum solutionem humiliter a Sacrorum Rituum Congregatione postulavit; nimirum:

Dubium 1. Si Sacerdos celebrat sine ministro, debetne bis dicere *Confiteor* ante Introitum?

Dvbium II. Facta in Missa digitorum ablutione post Communionem, debetne Sacerdos plicare purilicatorium ; an illud expansum seu non plicatum imponere Calici ?

Di bivm III. In Baptismo parvulorum Rituale praecipit, ul Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui et tangat aures et nares infantis : in Baptismo autem adultorum pollicem ad id adhiberi praecipitur. Quaeritur num in Baptismo quoque parvulorum in casu adhibendus sit pollex ; an potius digitus index?

Dubium IV. In Missa pontificali, cantato Evangelio, debetne Episcopus incensari adhuc tenens ambabus manibus baculum; an ante incensationem debet reddere baculum?

Dubium V. Sacrorum Rituum Congregatio die 27 Augusti 1707 ad 2, m una Bracbaren. declaravit, quod in Missa, in qua uni Ianium confertur Subdiaconalus vel Diaconatus non debeat promotus Subdiaconus vel Diaconus cantare Epistolam vel Evangelium, ul in Ordinationibus generalibus. Hinc quaeritur : An omnino sil omittenda Epistola et Evangelium in casu ; vel saltem legi debeat per promotum ?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, rescribere rata est :

Ad I. « Negative ».

Ad II. < Servetur Rubrica ».

Ad III. « Affirmative, ad primam partem ; Negative, ad secundam ».

Ad IV. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad V. « Legat promotus, dum Episcopus legit ; el detur Decrelum m una Marsorum diei 12 Novembris 1831 ad IX ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 4 Septembris 1875.

3369. QUEBECEN. («628)

Ex induito Sacrae Congregationis de Propgandi Fide diei 1« Decembris 1833 concessum est, ut in Ecclesiis Archidioeceseos Quebecen. Missae de Requie arbitrio Rm Archiepiscopi pro tempore cani valeant diebus, in quibus occurrat Festum ritus duplicis minoris tantum; exceptis tamen festis de praecepto servandis, octavis ac feriis privilegialis. Quum vero in hoc induito agatur de Missis de Requie cum cantu, extra tamen diem obitus, tertium, septimum et trigesimum ac anniversarium; hodiernus Rmus Dominus Archiepiscopus Quebecen., ad finem imponendum diversis interpretationibus et consuetudinibus in eadem Archidioecesi existentibus a Sacra Rituum Congregatione humiliter insequentium dubiorum solutionem postulavit; nimirum:

Dt nn « I. An indultum praedictum extendatur ad Missas cum cantu, etiamsi non habeantur Ministri sacri nec fiat absolutio in fine? (1)

Dubii ꝑ II. An in earumdem fine facienda sil absolutio?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. «Ad libitum; nisi accedat mandatum illius qui eleemosynam obtulit ».

Atque ita respondit.

Die 4 Septembris 187«.

3370. PRAEFECTURAE («629)

APOSTOLICAE

HOLSTEIN, SLEWIGIS.

Rfto D. hodierno Vicario Apostolico Holstein Slewigis a Sacra Congregatione de Propaganda Fide circa celebrationem Micarum de Requie concessum fuit privilegium quod sic se habet: « Singulis secundis Ferns non impeditis Officio novem Lectionum, vel eis impeditis die immediate sequenti, celebrando Missam de Requie in quocumque Altari portatili privilegium conceditur liberandi animas secundum eius intentionem in Purgatorii poenis per modum suffragii ». Quum circa hoc privilegium nonnullae exortae luerint difficultates, praefatus

Rihus orator ab eadem Sacra Congregatione insequentium dubiorum solutionem expectat; nimirum:

Dubium 1. An tale Officium IX Lectionum dictum privilegium prohibens etiam illud censendum sil quod ritu semiduplici celebretur?

Dubium II. An in casu quo, impedita feria II, etiam dies immediate sequens seu feria III similiter impedita sil Officio IX Lectionum (id quod saepe evenit secundum Calendarii nostri dispositionem), privilegium supradictum pro tali hebdomada omnino cesset?

Quum autem memorata Congregatio eadem dubia pro opportuna solutione ad Sacrorum Rituum Congregationem transmiserit; haec, audita relatione a Secretario facta nec non voto Rmi D. Sacrae Rituum Congregationis Assessoris ac Sanctae Fidei Subpromotoris, declaravit:

Ad I. « In casu de quo agitur celebrationem Missarum lectarum de Requie, praeter Vigilias, Ferias et Octavas privilegiatas ac Feste de praecepto servanda, impediri tantummodo ob occurrentiam Officiorum IX Lectionum quae gaudeant ritu duplicis maioris, aut duplicis primae vel secundae classis ».

Ad II. « Provisum in primo ».

Atque ite declaravit.

Die 4 Septembris 187«.

3371. IACEN. (8631)

Lucius Ferraris, in suo opere *Bibliotheca canonica iuridica, moralis etc.* sub verbo *Insignia*, postquam auctoritate et doctrina vindicavit iuris esse Sanctae Sedis concedere Insignia Canonicis Cathedralis vel Collegialae, N. 38 in additionibus ex aliena manu sic habet: Non omittendum vero quod Insignia minora posse ab Episcopo concedi sensit Sacra Congregatio. Insuper Archiepiscopus Messanen. anno 1819 die 1 Octobris auctoritate propria facultatem utendi tam in Choro quam in Processionibus aliisque ecclesiasticis functionibus, almuli violacei coloris duodecim Presbyteris, et nigri colons quatuor Presbyteris Ecclesiae parochialis Communis Turearum, tunc ditionis Messanensis, nunc vero Iacensis, concessit. Qua facultate praedicti Presbyteri usi sunt usque ad annum 1846; quo ob defectum *Regii Exequatur* illa uti facultate impediti fuere. Quaeritur tamen:

(1) E bub 11 *t UL.

1. Au nomine *Insignia minora* comprehendantur almutiae sine capulio violacei vel nigri coloris quod gestare solet in Choro, Processionibus aliisque ecclesiasticis functionibus Clerus alicuius Communis vel Ecclesiae vulgo *Biceltisial* Et quatenus affirmative,

2. An vigore praedictae declarationis .S. Congregationis, possit illas Episcopus Presbyteris et Clericis alicuius Paroeciae suae Dioeceseos servitio eiusdem Paroeciae addictis concedere ?

3. Au denique privilegium Presbyteris Paroeciae Tuirarum ab Archiepiscopo Mesanensi concessum sustineri possit?

Sacra porro Rituum Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta, rescribendum censuit:

«Negative in omnibus; et dentur Decreta in Hydruntina diei 1 Septembris 1612, in Caputaquen. diei 12 Iulii 1628, ac praesertim in una Asculan. et Ceriniolen. diei 6 Maii 1872 ». Atque ita rescripsit ac in Dioecesi Iacensi servari mandavit.

Die 4 Septembris 1875.

3372. ARETINA. (5632)

Rmus D. Josephus Giusti Episcopus Arelin. Sacrorum Rituum Congregationi insequenlia dubia solvenda humiliter proposuit; nimirum :

Dcniusi 1. An Ecclesia, iam consecrata et postea mutata in sepulcretum, indigeat nova consecratione vel tantum benedictione, ut cultui divino restituatur; quum modo Parochus et populus velint illam iterum reducere ad usum Ecclesiae, quum coemeterium vulgo *a sterro* circa ipsam efforraatum sil?

Dt BiuM II. Exlat Aretii Ecclesia, cui nomen Sancta Maria de Plebe, monumentalis, quae affabre instauratur, antiquissima et in qua insigne adest Capitulum. In instauratione fieri debuit murus integer et absis; Iota Ecclesia novo tectorio est inducta et affabre instaurantur paries quaecumque deficientes. Hisce positis, quaeritur an, cum divino cultui est restituenda, debeat iterum consecrari ?

Sacra vero Rituum Congregatio, referente Secretario, audito volo in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribendum censuit:

Ad I. « In casu Ecclesiam ad maiorem solummodo decentiam ac reverentiam esse benedicendam ».

Ad II. « Affirmative; seu indigere nova consecratione ».

Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 4 Septembris 1875.

3373. CONGREGATIONIS (5633)

SS. REDEMPTORIS.

R. Paler Leopoldus Dujardin, Congregationis SSfti Redemptoris Sacerdos Professor Tornaci in Belgio commorans, exposuit quod ad promovendam fidelium devotionem erga Beatam Virginem Mariam, aliquot abhinc annis Officium parvum eiusdem Beatae Virginis in gallicam linguam verterit, eamque versionem una cum textu latino praelo cuderit ; servatis Decretis a Sacra Rituum Congregatione hac super re editis. Cum autem idem orator resciverit requiri deinceps in omni translatione praedicti Officii parvi approbationem Sacrorum Rituum Congregationis, ab eadem humillime petiit ut praefata versio approbareltir.

Sacra porro Rituum Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta, rem remisit Riio Domino Episcopo Tornacen.; qui conslilo sibi quod lectio adhibita in editione enunciala sil ab Ecclesia approbata (super quo ipsius conscientia onerata remanet), facultatem tribuat oratori editionem tam factam, vel alias, quae in posterum fient, exponendi. Atque ita rescripsit et induisit.

Die 4 Septembris 1875.

3374. VIRODÜNEN. (5634)

Rmus D. Augustinus Hacquard Episcopus Virodunen. exponens in Dioecesi sua, ad thurificandas personas ceu res quascumque, viguissse, et non obstante introductione Liturgiae Romanae quae in eadem Dioecesi ab anno 1862 locum habuit, adhuc vigere immemorabilem consuetudinem thuribuli non manu ducendi sed laxatis catenulis lactandi, a Sacra Rituum Congregatione humiliter declarari petiit: Num ritus huiusmodi, tam diuturno more inveteratus, servari deinceps legitime possit?

Et Sacra Rituum Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta, rescribere rata est :

« Quamvis consuetudo de qua supra differat ab usu Liturgiae lotius Ecclesiae Latinae, attamen, inspecta consuetudine locali, potest tolerari, quatenus nequeat re-

formari absque admiratione fidelium ». Atque ila respondit.

Die 4 Septembris 1875.

BITUNTINA. (5635)

Rihus D. Vincendus Matarozzi Episcopus Rubeo, et Biluntin. exposuit quod in Civitate Biluntina ex antiqua consuetudine, semper ac aliquis ex Coufralribus Sodalitatum est morti proximus, exponitur Venerabile Sacramentum per triduum in Ostensorio, in quo ipsa Hostia patenter videtur; quod Ostensonum ponitur super mensa Altaris, sine umbella, cum duodecim luminibus; et hac expositione durante, Sacerdos et duo vel quatuor laici genuflexi adorant SSfnum Sacramentum: ad quam adorationem pene nullus de populo accedit. Hanc consuetudinem quae semper visa est oratori praefato abusus, quia facta est sine debita solemnitate et quia contraria tot Decretis Sacrae Rituum Congregationis, ipse prohibuit. Verum minimi facientes illius prohibitionem, Confraternitatum Moderatores, pene semper ac prohibuit, exposuerunt SSihum modo uti in casu exposito. Nunc temporis Confraternitales ipsae instantiter rogant ut haec antiqua consuetudo servetur in posterum. Episcopus itaque orator a Sacra Rituum Congregatione humiliter postulat declarari:

I. Num hoc ipse permittere possit?

Inimper in octava Corporis Christi mane et vespere in Cathedrali Ecclesia defertur Venerabile Sacramentum a proprio Altari ad Altare maius in quo manet expositum tempore Missae Convenlualis et Horarum Canonicarum. Verum antequam SSihum deferatur ad Altare maius et antequam ab hoc Altari reponatur in tabernaculo, Canonicus tenens manibus Oslensorium cum SSmo accedit ad ianuam presbyterii, canit verba: Ecce *Panis Angelorum etc.* ac Cantata a Cantu strophae sequenti, processionaliter defert SSmuin ad proprium Altare, cum quo data benedictione reponitur in tabernaculo. Cum nullum orator cognoscat Decretum id prohibens vel permittens, petit:

II. Num huiusmodi antiqua consuetudo sil permittenda vel prohibenda?

Sacra vero Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, audito voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribere rata est:

Ad I. quaestionem: < Episcopum eam supplicationem permittere posse, dummodo

serventur quae habentur in Instructione Clementina quoad expositionis modum ».

Ad II. quaestionem: < Servetur praescriptum in Caeremoniali Episcoporum et in Constitutione *Accepimus* s. m. Benedicti Papae XIV, diei 16 Aprilis 1746 ».

Atque ila rescripsit ac servari mandavit. Die 4 Septembris 1875.

337G. POLICASTREN. (5636)

Rihus D. Iosephus Maria Cione Episcopus Policastren. cupiens ut in Sacra Liturgia omnia peragantur ad tramitem Decretorum, a Sacra Rituum Congregatione humillime insequenium dubiorum solutionem exposulavit; nimirum:

Dubium I. An possit tolerari antiqua erectio Altaris pro celebrando Sacrificio Missae super Tribuna prominente in publica Cappella gentilitia? Haec Tribuna, quae habet formam tabulati superpositi portae Cappellae, exlat in muro Cappellae ipsius ac ad ipsam palet accessus tam ex Cappella per gradus, quam ex domo patronorum per portam interiorem, reservato iure in limine foundationis. Altare autem erectum in dicta Tribuna silum est e conspectu Altaris maioris; ila ut Sacerdos in illo celebrans terga vertat Altari maiori.

Dubium H. An tales Tribunae aut aliae aperature quae a domibus patronorum spectant in Cappellas gentilitias, admissae, uti supponendum est, in limine foundationis ac ab Episcopis semper permissae aut toleratae, sine crate vel lignea vel ferrea, aut alio repagulo quod impediat videre personas, tolerari possint; ne locus liat innovationibus, quae murmurationes ac quaerimonias excitare possent?

Dubium III. An quum occasione solemnialis alicuius in Altari maiori ponatur machina luminibus ornata usque ad laqueare Ecclesiae el in machina baldachinum pro exponendo Sanctissimo Sacramento apponatur, adhiberi valeant candelae confectae ex cera stearica vel ex alia materia purificata, similitudinem cerae praeferente, exceptis lamen illis quae sunt in gradu Altaris et immediate ante baldachinum, in quo est expositum Sanctissimum Sacramentum.

Sacra porro Rituum Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta, nec non volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescribere rala est:

Ad I. < Rmus Episcopus sedulo inquirat,

an forte legitimum aliquod privilegium habere re existât favore patroni, certis ecclesiasticis documentis comprobatum; et quatenus nihil repertum fuerit, Altare super Tribunam erectum, prout exponitur in casu, interdicat ».

Ad II. < Ubicumque commode et sine scandalo fieri possit, expediti ul huiusmodi Tribunis crates apponantur ».

Ad III. < Dentur Decreta in una Massilien. diei 16 Septembris 1843, quod sic se habet: Instantibus nonnullis Episcopis permullisque cereorum fabricatoribus cum Riho Episcopo Massiliensi, ac referente Emo et limo I). Cardinali Cosimo de Corsi ponente, rescriptum fuit: Consulantur Rubricae; et in altera Divionen. diei 7 Septembris 1850, in qua precibus Rmi D. Episcopi Divionen. pro continuatione usus cerae searinae rescriptum fuit: Nihil innovetur ».

Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 4 Septembris 1875.

3377. BAIONEN. (5637)

Hodiernus Magister sacrarum Caeremoniarum Calhedralis Ecclesiae Bayonen., ut in functionibus ecclesiasticis omnia rite et secundum ordinem fiant, a Sacra Rituum Congregatione humillime insequenium dubiorum solutionem exquisivit; nimirum:

Dubium I. An celebrans Missam cum cantu sine Ministris adhibere possit plures quam duas candelas, et Ministrum qui folia vertat et Calicem discooperiat ipsumque mundet, vinum et aquam infundat, eundemque Calicem infra actionem palla cooperiat et discooperiat iuxta opportunitatem, nec non ipsum tergal post Communionem, suisque ornamentis instruat; vel celebrare debeat ut in Missis sine cantu, omnia supratnunciala a semelipso peragendo et non ope Ministri?

Dubium II. Quoad reverentias Episcopo debitas in loco suae jurisdictionis haec praescribit Caeremoniale Episcoporum Lib. 1, Cap. XVIII, § 3: Regulariter quoties ipsi Canonici transeunt directe ante Episcopum, caput et humeros profunde inclinant, Beneficial! autem et ceteri de Clero genuflectere debent, transeundo tam ante Altare quam ante Episcopum. Ad quem locum, ait Catalanus in suis Commentariis, debent et ipsi Mansionarii, sicut et ceteri de Clero, genuflectere: est enim solorum Canonico-

(1) E. Dub. VIÎ.

rum praerogativa, qui ex eo quod Consilarii Episcopi sunt eiusque senatus, non genuflectunt quidem ante Episcopum, sed caput atque humeros inclinant. Unde quaeritur: An Canonici honorarii caput atque humeros inclinare; vel genuflectere ante Episcopum debeant?

Dubium III. Legitur in Caeremoniali Episcoporum Lib. H, Cap. HI, § 1: Cum eo (Canonico hebdomadario) parantur quatuor aut sex Presbyteri de gremio ipsius Ecclesiae, non tamen Canonici. Quaeritur autem: Num haec exceptio extendi debeat ad Canonicos honorarios?

Dubium IV. Et si assislenliam isti praestare possint in casu, debelne induere pluviale super rocchetto cum eo utantur?

Dubium V. Si aflirmative, debenline capere amictum?

Dubium VI. Quatenus declaretur Canonicos honorarios pluvialibus indutos posse assistere Canonico celebranti in Vesperis, debent ne thurilicari post celebrantem, antequam Canonici titulares ihurificenlur? (1)

Sacra porro Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, audito voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis duhiis rescribendum censuit:

Ad 1. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad II. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad Hi. « Aflirmative ».

Ad IV, V el VI. « Provisum in HI ».

Atque ila rescripsit et servari mandavit. Die 25 Septembris 1875.

3378. ORDINIS (5638)

C1STERCIENS1UM

CONGREGATIONIS TRAPP1STARUM

DE RANGÉ.

Fr. Hieronymus Procurator Generalis antiquioris observantiae B. M. V. de Trappa a Sacrorum Rituum Congregatione humiliter insequenium dubiorum solutionem exposulavit; nimirum:

Dubium 1. In praedicto Ordine quotannis fiunt quatuor anniversaria solemnia defunctorum, quae integre cum cantu celebrantur in Vesperis, Matutino cum Laudibus et Missa.

luxū Rubricas pro istis anniversariis celebrandis assignari debet dies qui non sil im-
peditus quocumque Festo aut eliam Feria
habente Missam propriam. Quaeritur: An ta-
lis possit assignari dies qui immediate subse-
quitur diem Festum vel Dominicum; ita ut
Vesperae Defunctorum cantentur post Ve-
speras Festi vel Dominicae praecedentis,
pnrnt fit pro Commemoratione omnium
tidelium defunctorum in Festo omnium
Sanctorum ?

Dubium II. Horae Canonicae in eodem
Ordine terminantur cum Anliphona Beatae
Mariae (Spiritus Sanctus). Ex usu recepto
additur *Pater* el Arc, licet hoc nullibi re-
perialur praescriptum in Rubricis. Quaeri-
tur: An omitti possii *Pater* ei.Ire? (1)

Dibivm III. Quandoque in nostris Mo-
nasteriis Sacerdotes extranei honoris gratia
invitantur ad dicendam Missam Conventua-
lem, sive cum canin celebretur sive abs-
que cantu. Quaeritur : An praedicti Sacer-
dotes sic celebrantes, assistente Communi-
tate, possint uti Missah Ordinis el dicere
Missas nostrae Religioni concessas?

Sacra vero Rituum Congregatio, refe-
rente eiusdem Secretario, audito voto Rihi D.
hodierni Procuratoris Generalis Ordinis Ci-
slerciensis, propositis dubiis respondendum
censuil :

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. « Esse oiam consuetudinem, quae
retineri potest ubi viget ».

Ad III. < Affirmative; seu debere ».

Atque ita respondit.

Die 25 Septembris 187K.

337». ORDINIS (5039)
CISTERCIENS».

Fr. Bruno Abbas Cisterciensiuin Mona-
sterii vulgo d< .*Mont Melleray* in Hibernia
Sacrorum Rituum Congregationi exposuit
quod Sacnsia Ecclesiae Monasterio adieclae,
quum in sacris aris invenisset avulsos la-
pides qui tegebant Reliquias, quique ob hu-
mtdilah-m calcem qua conglutinabantur,
amiserant, congruum duxit illos iterum
nova adhibita calce firmare ; attamen, ut
ipse asserit, s-icras Reliquias nullimode te-
tigit aut dimovit. Quum autem exortum sil
dubium num propter hoc eaedem Arae exe-
cralae reputandae sint, praefatus Abbas ab
eadem Sacra Congregatione opportunam in

re declarationem expellit ; et, in casu quod
essent execralae, postulavit ut earumdem
consecrationem ipse perficere valeat, quum
hoc privilegium Abbatibus Cisterciensibus
sil concessum.

Sacra vero Rituum Congregatio, refe-
rente eiusdem Secretario, audito volo al-
terius ex Apostolicarum Caeremoniarum Ma-
gistris, rescribere rata est :

« Si sepulcrum apertum non sil, sed tan-
tummodo novo caemento firmatum, Nega-
tive; Si secus, Affirmative; facto verbo cum
SSrno ».

Die 25 Septembris 1875.

Facta autem de praedictis SSrno D. N.
Pio Papae IX per Secretarium lideli de omni-
bus relatione, Sanctitas Sua, sententiam Sa-
crae Congregationis ratam habens, sanatio-
nem ad cautelam, quatenus opus sil, im-
pertita est. Die 30 iisdem mense et anno.

3380. MEXICANA. (5040)

Quum paucis abhinc mensibus in noti-
tiam Archiepiscopi Mexicani pervenerint re-
sponsa Riio I). Episcopo Dioeceseos Montis
Albani in Galliis dic 14 Augusti 1858 a Sa-
crorum Rituum Congregatione data, super
Matrimonii benedictione, extra tempus de-
bitum quandoque impertienda , praedictus
Archiepiscopus pro opportuna declaratione
sequentia dubia eidem Sacrorum Rituum
Congregationi humillime proposuit ; nimi-
rum :

Dubium I. Utrum praefata responsa Rmo
Episcopo Dioeceseos Montis Albani data ita
sint generalia, ut omnes omnino Dioeceses
afficiant, etiam eas in quibus immemorabiles
in contrarium adsunt consuetudines? El qua-
tenus affirmative, quaeritur:

Dubii II. Utrum permitti possii con-
stans praxis in hac Archidioecesi vicens,
iuxta quam Parochi vel alii Sacerdotes, de
ipsius Parochi licentia, tempore clauso ma-
trimoniis assistunt ad hunc finem tantum,
ut sponso privatim coniungant, minime
vero ut illos solemniter benedicant, quin
tamen licentiam seu veniam ab Ordinario
exquirant ? (2)

Et Sacra eadem Rituum Congregatio,
audita relatione ab eiusdem Secretario facta
nec non volo R. P. I). Sanctae Fidei Pro-
moturis, propositis dubiis respondendum
censuil :

Ad 1. « Affirmative ; el consuetudinem
contrariam esse eliminandam uti abusum ».

Ad II. < Negative, nisi accedat Archie-
piscopi venia ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 25 Septembris 1875.

3381. LUCERINA. (5642)

Sodalitas a Sancta Cruce nuncupata, in
Civitate el Dioecesi Lucerina, canonice ere-
cta usque ab anno 1500 in Ecclesia olim
Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci
Conventualium, aucta titulo Virginis Dolo-
rosae ex Apostolicis Litteris in forma Brevis
diei 4 Iulii 1821 el aggregata Archisodalil-
lali SSiiae Trinitatis de Urbe usque ab
anno 1610 el postea evecta ad gradum Ar-
chisodalilalis Litteris Apostolicis pariter in
forma Brevis diei 13 Martii 1855, haec quae
sequuntur Sacrorum Rituum Congregationi
exposuit; nimirum:

Praedicta Sodalitas ordine erectionis, si
non prima, saltem est secunda. Verum qui-
dem est alias ibi existentes Sodalitates suc-
cessu temporis praecedentiam obtinuisse,
eo quod fuerint antea ad gradum Archiso-
dahtatis evectae ; ast quum Archisodalilas
oratrix id etiam obtinuerit, ac consequenter
omnes modo sint conditione pares, ipsa ab
eadem Sacra Congregatione humiliter postu-
lavit ut praecedentia eidem Archisodalitati
tribuatur, quae ex ordine foundationis eidem
competit.

Sacra vero Rituum Congregatio, refe-
rente eiusdem Secretario, audita sententia
Rihi I). Episcopi Lucerini de informatione el
volo requisiti nec non voto R. P. D. Sanctae
Fidei Promoloris, declaravit :

< Praecedentiam praedictae Archisoda-
lilalis incipere a die expeditionis memora-
tarum Litterarum Apostolicarum diei 13 Mar-
tii 1855 ». Atque ita declaravit ac servari
mandavit.

Die 25 Septembris 1875.

3382. TAURINEN. (5643)

Rmus 1). Laurentius Gastaldi Archiepi-
scopus Taurinen. Sacrae Congregationi Epi-
scoporum el Regularium exposuit quod in
Civitate vulgo *Savigliano* intra limites Ar-
chidioeceseos suae nullis abhinc seculis
exlabal Abbatia Monachorum Ordinis S. Be-
nedicti cum Ecclesia parochiali sub titulo
S. Petri. Suppresso Monasterio per civiles
leges modo vigentes, et dissoluta commu-
nitate Monachorum , conservata solum fuit

Paroecia ; ac Parocho eiusque coadiutoribus
aliqua monasterii pars fuit pro habitatione
assignata. Anno elapso alumnus ex memo-
rato Ordine S. Benedicti, qui suppressionis
tempore Parochi munere iam fungebatur
eoque nunc eliam fungitur, in Abbatem
praedictae Ecclesiae electus fuit a Superio-
ribus Congregationis Cassinensis Italiae.

Quum monasterium amplius non existai
ac Monachi sint dispersi, quaesitum fuit a
suprascripto Rmo D. Archiepiscopo Tauri-
nensi : An praefatus Abbas, qui tamen non-
dum benedictionem Abbatialem accepit, pos-
sit in dicta Ecclesia functiones abbatiales
peragere, uti ante suppressionem Abbati
pro tempore illius monasterii earumdem
peragendarum ius erat.

Sacra vero Congregatio Episcoporum et
Regularium quum preces ipsas pro oppor-
tuna resolutione ad Sacrorum Rituum Con-
gregationem transmiserit ; haec, audita re-
latione ab eiusdem Secretario facta, omnibus
mature perpensis ac consideratis, rescriben-
dum censuit:

< Per illegitimam suppressionem enun-
ciali Monasterii S. Petri nihil quoad ius
peragendi abbatiales functiones in Ecclesia
eidem adnexa fuisse immutatum ». Atque
ita rescripsit ac declaravit.

Die 17 Decembris 1875.

3383. TR1CAR1CEN. (5644)

Rmus D. hodiernus Episcopus Tricaricen.
a Sacrorum Rituum Congregatione humil-
lime insequenlis dubii solutionem expeliit ;
nimirum :

Utrum liceat in Feria VI in Parasceve
et in Sabbato Sancto ante Missam audire
Confessiones fidelium in Calhedrali aliisque
Ecclesiis parocbialibus ; et au consuetudo
contraria quae id relinet, sil reprobanda?

Sacra autem Rituum Congregatio, refe-
rente eiusdem Secretario, audita sententia
in scriptis alterius ex Apostolicarum Caere-
moniarum Magistris, rescribendum censuil :

< Affirmative ; et assertam contrariam
consuetudinem omnino reprobendam». At-

que ita rescripsit.

Die 17 Decembris 1875.

3384. GADICEN. (5645)
seu
GADITANA.

Sorores Scholarum Piarum degentes in
ista Civitate Gaditana ab hac Sacra Rituum

(1) E. Dub III. — (Ī) E. Dub. III et IV.

Congregatione de consensu Episcopi exquiesierunt, nō in earumdem Ecclesia semel in mense fieri valeat Expositio SS.Sacramenti; etsi sacra caeremonia incipiat, nonnullis anni temporibus post solis occasum ac de nocte finem habeat.

Sacra vero Rituū Congregatio, audita relatione huiusmodi instantiae ab eiusdem Secretario facta, rescribere rata est :

< Esse in facultate Riīli D. Ordinarii Dioeetsani indultum de quo in precibus concedere ; ideoque ipse in casu provideat pro suo arbitrio et prudentia ».

Romae die 17 Decembris 1878.

3385. SAGIEN. (BO46)

Rihus D. Carolus Fridericus Rousselet Episcopus Sagiensis Sacrorum Rituū Congregationi exposuit quod Ecclesia parochialis loci vulgo dicti *Ala rehemerison* vertente seculo undecimo fuit aedificata. Quibusdam si credatur signis, haec Ecclesia consecrata fuit ; recentissime enim nonnullas Cruces, quales in consecrationibus adhibentur, in parietibus depictae instaurationis occasione inventae sunt. Dubium lamen oritur eo quod in Altari maiori, quod fixum et unica lapide constans apparet, nulla extant consecrationis vestigia, nullae sunt cruces, nullum reliquiis condendis adest sepulcrum. Quapropter huic Altari lapideo ornamentis ligneis iamdiu incluso Altare portable fuit adiunctum.

Quum autem instaurationis huius Ecclesiae finem vertat, ab eadem Sacra Congregatione praefatus Episcopus humiliter exquiesivil sequentium dubiorum solutionem; nimirum :

Dubium I. An praefata Ecclesia consideranda sit tamquam consecrata ?

Dubium II. An liceat iterum pingere Cruces parietales?

Dubium III. An Allure maius sit dentio consecrandum ?

Sacra porro Rituū Congregatio, referente eiusdem Secretario, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescribere rata est :

Ad I. < Negative ».

Ad II. « Negative; nisi consecratur Ecclesia : ad quam tamē consecrationem faciendam quampnūm Sacra Congregatio hortatur Episcopum, quum agatur de Ecclesia parochial- ».

Ad III. < Affirmative ».

Alque ita rescripsit.

Die 17 Decembris 1875.

3386. SAGIEN. (8647)

Rmus D. Carolus Fridericus Rousselet Episcopus Sagiensis Sacrorum Rituū Congregationi haec quae sequuntur exposuit; nimirum : In Dioecesi sua duae erant Paroeciae vicinae, altera sub titulo el patrocinio S. Walburgae Virginis, altera Sanctae Columbae Virginis el Martyris ; quarum incolae in unum ita erant coadunati ut una haberi videretur Parochia. Utraque autem Ecclesia nimis exigua alque ruina collabente, el aliunde inter incolas saepe exorientibus divisionibus, gubernium civile decem abhinc annis, omnibus consentientibus, e duabus unam fecit communitatem. Omnium animis paulatim compositis, quae prius erat impossibilis, pulcherrimae aedificatio Ecclesiae facilis evasit. Quae quidem Ecclesia in territorio Paroeciae S. Walburgae sila, pristinis Ecclesiis aut iam dirutis aut proxime diruendis, nuperrime fuit benedicta sub titulo Ss. Walburgae el Columbae. Atamen licet unica sit deinceps communitas civilis, duae usque nunc remanserunt Paroeciae cum administratione propria et duo Parochi una commorantes ; quorum unus lamquam alterius vicarius sub omni respectu existimatur.

Quibus sic expositis, Episcopus orator humiliter eidem Sacrae Congregationi insequentia circa Titulorum el Patronorum Officium dissolvenda dubia proposuit ; nimirum :

Dubium I. S. Walburga Virgo quae die 1 Maii, et S. Columba Virgo et Martyr quae die 31 Decembris, in Marlyrologio describuntur, debentne considerari lamquam Titulares el Patronae ex aequo?

Dubium II. Si affirmative, quodnam Officium recitandum el quo die Festum celebrandum est?

Dubium III. S. Walburga remanente Titulari el Patrona principali cum Officio debito, Sancti Columba debentne considerari lamquam Titularis el Patrona minus principalis cum Officio duplici maiori ?

Dubium IV. Quid de ambabus in Suffragiis dicendum?

Sacra vero Rituū Congregatio, referente eiusdem Secretario, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis ac consideratis, rescribendum censuit:

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. « Festum S. Walburgae Virginis celebrandum erit die 1 Maii sub ritu duplicis prunae classis cum octava, cum Officio el Missa de Communi Virginum primo loco ; translato ad primam diem liberam tamquam in sedem lixam Officio SS. Apostolorum Philippi el Iacobi. Festum vero S. Columbae Y. et M. permittitur ut celebretur die 30, loco diei 31 Decembris in Marlyrologio assignatae, cum Officio el Missa de Communi Virginum el Martyrum primo loco, et Oratione *Deus qui inter cetera*, sub ritu pariter duplicis primae classis, lamen absque octava, ratione temporis ».

Ad III. « Provisum in primo ».

Ad IV. « Fiai commemoralio de ambabus simul, tam in Laudibus quam in Vesperis, cum Anliphona, v., el Oratione ut in Communi plurium Virginum el Marlyrum ».

Alque ita rescripsit, declaravit ac servari mandavit.

Die 17 Decembris 1876.

3387. ASCULANA (KG49)

IN PICENO.

11. D. Iosephus Bianconi Parochus Castrivulgo *Poggese* intra limites Dioeceseos Asculanae exposuit se die 4 Septembris anni <873 coepisse possessionem Ecclesiae parochialis oppidi praedicti, quam sacris indumentis ac supelleclilibus omnino carentem invenit.

Quum autem nova emere ex lino vel cannabe confecta, uti Rubricae ac Decrelae Sacrae Rituū Congregationis praescribunt, illi impossibile prorsus sit oh redituū defectum ; quumque ipse possideat magnam quantitatem telae ex urticis confectae, ab eadem Sacra Congregatione humiliter postulavit ut pro dictis sacris indumentis ac supelleclilibus conficiendis pro usu Ecclesiae suae parochialis postrema hac tela uti queat.

Sacra porro Rituū Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta nec non sententia Rihi D. Episcopi Asculani de informatione et volo requisiti, rescribere rata est :

< Negative ; el servetur Decretum Generale diei 18 Maii 1819 ». Alque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 17 Decembris 1878.

3388. OR10LEN. (5650)

Riīus Dfins Episcopus Oriolensis, ut in Congregatione quae ad honorem SS. Eucharistiae Sacramenti nuper in Civitate Alonensi instituta est, sub vulgari nomine *Con-tjregacion de la Guardia y Oracion al SSão Sacramento*, omnia ordinale el iuxla Rubricas liant, a S. Rituū Congregatione insequentium dubiorum solutionem humillime exquisivit; nimirum:

Dubium I. An quando Clerus a sacristia procedit ad Altare ad exponendum SSnium Sacramentum, possint etiam Congregati laici se illis cum luminaribus sociare? el in tali casu quo loco procedere debeant?

Dubium II. Quem locum tenere debeant Congregati laici, quando cum luminaribus intersunt Processionibus SSmi Sacramenti?

Dubium III. Num Congregati laici possint ingredi Presbyterium, inique per aliquod tempus orationi vacare?

Dubium IV. Num ingressus in Presbyterium, de quo in praecedente dubio, permittatur etiam dum in Choro celebratur divinum Officium?

El Sacra Rituū Congregatio, referente eiusdem Secretario, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescribere rata est :

Ad I. < Affirmative, ad primam partem; ad secundam : Procedere eos debere ante Clerum ».

Ad II. « Ante Clerum Secularem et Regularem ; alque etiam ante Confraternitates, si adsim, sacco induti ».

Ad III. < Negative ; sed extra Presbyterium parandum aliquod scamnum, ubi se sistere possint Congregati tempore orationis ».

Ad IV. < Provisum in tertio ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit. Die 22 Ianuarii 1876.

3389. VICEN. (5651)

R. D. Philippus Lumà Bénéficiants Ecclesiae Calhedralis Vicen., quum ab Ulmo Patriarcha Iudiarum nominatus sit Parochus pro praesidio militum praefatae Civitatis Vicensis, alque pro militibus transeuntibus el accidētaliter in ea manentibus, quumque Ecclesia, in qua Parochi munere fungitur, dicata sit Deo in honorem S. Margaritae Virginis Martyris, a Sacra Rituū Congregatione humillime postulavit declarari : An ipse le-

neattir persolvere Officium el celebrare Missam enunciatae S. Margaritae sub ritu Tilularibns competenti, quum in Dioecesi de eadem Sancta fiat tantum commemoratio?

Sacra Rituum Congregatio, audita relatione ab eiusdem Secretario facta, respondit : < Affirmative ; el oratorem teneri in recitatione Horarum Canoniarum el in celebratione sacrosancti Missae Sacrificii se conformare Calendario Ecclesiae, in qua Parochi munere fungitur : servatis Rubricis ». Atque ita declaravit.

Die 11 Ianuarii 1876.

3390. MECHLINIEN. (86B2)

Memoriale Rituum iussu Benedicti Papae XIII editum permittitur adhiberi pro aliquibus praeslantioribus sacris functionibus persolvendis in minoribus Ecclesiis parochialibus. In Dioecesi autem Mechliniensi plures existunt Ecclesiae non parochiales et Oratoria Regularium, Fratrum Religiosorum et Monialium seu feminarum Religiosarum, in quibus ob defectum sive Ministrorum, sive Paramentorum, Officia Hebdomadae Sanctae, aliaque similia solemniler celebrari nequeunt; convenienter vero persolvi possunt iuxta praefatum parvum Memoriale Rituum, prout in pluribus ex dictis Ecclesiis et Oratoriis iam lien solet. Porro nonnullis dubitantibus num sibi eo Memoriali uti liceret, el dubia sua exponentibus Compositori Calendarii Dioecesani; iste, ad quaestionem dirimendam, approbante Emo el Rmo D. Card. Archiepiscopo, ad S. Congregationem recurrit el humiliter ab eadem exquirit ;

An in dictis minoribus Ecclesiis non parochialibus el oratoriis Officia Hebdomadae Sanctae aliaque similia iuxta Memoriale Rituum Benedicti XIII persolvi possint?

EI, quatenus negative, supplicatur ut S. Rituum Congregatio eius usum in praefatis Ecclesiis et Oratoriis Dioecesis Mechlinieu. indulgere dignetur.

Sacra Rituum Congregatio, re mature accurateque perpensa, audiloque volo Rmi D. Assessoris eiusdem S. Congregationis, rescribendum censuit :

Ad Dubium : « Negative ».

Ad Postulatum : < Pro gratia, iuxta modum : nimirum ut potita facultas concedatur solummodo Oratoriis sive publicis sive privat - Monialium «nb clausurae lege viventium ; el alus Oratoriis sive Ecclesiis publicis pro maxima necessitate sive ma-

gna utilitate, iuxta prudens Rmi D. Ordinarii pro tempore arbitrium; el facto verbo cum SSiho ».

Die 10 Martii 1876.

Facta autem de praedictis SSmo Dom. Nostro Pio Papae IX per Secretarium fidei relatione, Sanctitas Sua benigne annuit pro gratia, ad tramitem supradictae resolutionis, limitato tamen tempore ad proximum quinquennium. Die 23 iisdem mense el anno.

3391. DE ZAGATHEGAS. (K633)

Rmus D. Ioseph Maria a Refugio Guerra Episcopus de Zacalhecas in Mexicana Republica Americae Septentrionalis sequens dubium Sacrae Rituum Congregationi enodandum proposuit; nimirum:

Quanam hora liceat incipere privatam recitationem Matutini cum Laudibus vespere diei praecedentis; in istis namque regionibus non omnium eadem est super hac re sententia.

Sacra vero Rituum Congregatio, referente ipsius Secretario, audito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribendum censuit:

< Privatam recitationem Matutini cum Laudibus diei subsequentis incipi posse quando sol medium cursum tenet inter meridiem el occasum ». Atque ita rescripsit.

Die 16 Martii 1876.

3392. BLESEN. (3654)

Rmus hodiernus Episcopus Blesen. indultum obtinuit a Sacra Rituum Congregatione pro facultate subdelegandi suos Vicarios Generales, Ecclesiarum Rectores etc. ad benedictionem sacrae illius supellectilis, pro qua sacra unctio non adhibetur.

Quum vero nulla inveniatur formula pro benedictione Indumenti sacerdotalis aut levilici praeter eam, quae reperitur in Pontificali, el ideo Episcopis videtur reservata; Sacerdotes subdelegali recurrere debent ad benedictionem pro Indumentis sacerdotalibus in genere Missali additam. Is haec autem benedictio in omnibus circumstantiis non apparet omnino consentanea, ex. gr. pro benedictione Cinguli.

Unde praedictus Ritus oralor humillime a S. Rituum Congregatione postulavit, ut Sacerdotes ab ipsomet subdelegali uti valeant formula a Pontificali data pro benedictione cuiuslibet indumenti, quae insuper est formula minus sollemnis.

Sacra vero Rituum Congregatio, audita relatione huiusmodi instantiae ab eiusdem Secretario facta, rescribere rata est:

< Sacerdotes subdelegali utantur benedictione quae legitur in Rituali Romano ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 16 Martii 1876.

3393. PATAVINA. (6666)

Rmus Episcopus Palavin. exposuit se, ex induito Sacrae Rituum Congregationis diei 20 Iulii anni 1875, in Cathedrali Ecclesia de consensu Capituli octo Canonicos honorarios nominasse cum privilegiis et honorificentis, quibus fruuntur Protonarii Apostolici *ad instar*, iuxta Constitutionem Apostolicam *Apostolicae Sedis officium* die 29 Augusti 1872.

Verum cum praedicti Canonici honorarii a Titularibus forsitan requirantur, ut loco ipsorum Missam decantent, quumque honorarii hoc in casu uti nequeant iuxta praeaudatam Constitutionem palmaria et Canone, quibus quidem privilegiis sese ornatos Canonicos Titulares existimant; hinc Rrius Episcopus a SSmo Drio Nostro humiliter postulavit, ob decorem sacrarum functionum, ut praedicti Canonici honorarii, in Cathedrali tantum, palmatoriam et Canonem ad Missam; atque in cantu Vesperarum palmatoriam valeant adhibere.

Sacra vero Rituum Congregatio, audita relatione huiusmodi instantiae per Secretarium facta, rescribendum censuit:

< Canonicos honorarios esso aequiperandos Canonicis Titularibus quoad usum Insignium, cum sacris funguntur ministeriis in Choro Cathedralis: omnes tamen moneantur, ut servant praescripta in Constitutione recenter edita de privilegiis Protonariorum ».

Romae die 16 Martii 1876.

3394. OLINDEN. (5657)

Sacerdos quidam Dioecesis Olinden. in Brasilia de licentia sui Episcopi a Sacra Rituum Congregatione insequentium dubiorum solutionem humillime imploravit; nimirum:

Dubium I. Estne toleranda praxis extrahendi e tabernaculo sacram Pixidem, eamque velatam sub umbella collocandi, populo benedicendi gratia?

Dubium II. In Ecclesiis in quibus de Ordinarii licentia SSmum Sacramentum asservatur, et in quibus populo benedictio cum

sacra Pixide fere impertitur festis diebus, potest ne populus benedici quandoque cum SSmo Sacramento in Oslensorio posito, in Festis saltem principalioribus, quin ab Ordinario requiratur facultas?

Sacra vero Rituum Congregatio, referente ipsius Secretario, propositis dubiis respondendum censuit:

Ad I. < Negative; et detur Instructio edita a s. m. Benedicto Pp. XIV, hoc est: Eucharistiae tabernaculum solum aperiatur et Sacra Pyxis clausa suoque velamine oblecta populi oculis obiciatur. Verum penitus interdicitur Sacram Pyxidem extra Tabernaculum efferri ac velatam sub umbella collocari; cum nullum huius ritus vestigium apud liturgicos scriptores, nullaque Sedis Apostolicae, quam sequi omnino debemus, consueiudo deprehendatur ».

Ad II. < Detur resolutio in Ariminensi diei 11 Septembris 1847; quum enim quaesitum fuerit: Num servanda sit immemorabilis consuetudo dimittendi populum fidelem cum benedictione SSmi Sacramenti in Sacra Pixide occlusi, ac in Festis cum Oslensorio? responsum fuit ad mentem; et mens est ut quoties nil inconveniens deprehendat Rmus Ordinarius, permittat continuationem eiusdem consuetudinis ».

Atque ita rescripsit.

Die 16 Martii 1876.

3395. ORIOLEN. (5659)

Rmus D. Episcopus Oriolen. a Sacra Rituum Congregatione humiliter postulavit pro Congregatione in Civitate Alonensi sub vulgari nomine instituta *de la Guardia y Oracion al SSmo Sacramento* insequentia privilegia; nimirum:

1. Quod Congregati, tempore Missae Solemni* et Vesperarum, thurificari possint post Magistratus aliosque Dignitarios.

2. Quod Congregati in Processionibus cum SSmo Sacramento deferre valeant inlorlicia hinc inde a lateribus baldachini.

3. Quod inserviens, indutus rubra veste nuncupata *gramaglia*, manuque clavam gestans vulgo *Mazza*, comitari possit Congregatos, absoluto servitio precum per lurnum ante SSmum Sacramentum, causa indicandi stationes et genuflexiones.

Sacra vero Rituum Congregatio, audito voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescripsit:

Ad I. « Negative ».

Ad II. « Permitti posse ut sex vel octo

e Congregatis rom intorliciis accensis incedant e lateribus baldachini, snb quo SSmum Sacramentum defertur: reliqui vero ipsum SSfium Sacramentum sequantur ».

Ad III. < Affirmative ». Atque ita rescripsit et induisit. Die 28 Martii 1870.

3396. BONAËREN. (6660)

R. D. Antonius Espinosa Secrelarius Archiepiscopalis Curiae *de Buenos Ayres* in America Meridionali a Sacra Rituum Congregatione humiliter sequentis dubii solutionem exquisivit; nimirum:

Cum SSmo D. N. Pio Papae IX placuerit Sanctum Iosephnm Patronum universalis Ecclesiae declarare, detegi ne potest vel debet eius Imago, quando cius Festum occurrit in hebdomada Passionis?

F.t Sacra Rituum Congregatio, audito voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribendum censuil :

< Negative, iuxta Decretum in una la-nuen. diei 16 Novembris 1649 ad 2 et 3 ». Atque ita rescripsit, et servari mandavit. Die 3 Aprilis 1876.

3397. MISSIONARIORUM (6661)
OBLATORUM
IMMACULATAE CONCEPTIONIS
B. M. VIRGINIS.

Sacerdos Ioseph Fabre Superior Generalis Missionariorum Oblatorum Immaculatae Conceptionis B. Mariae Virginis a Sacra Rituum Congregatione humillime ins'equentium dubiorum solutionem expetiit; nimirum :

Dvbium I. In Ecclesiis parochialibus, qui-bu' Missionarii Oblati deserviunt per unum ex suis, possunt ne dicti Missionarii publicis m Officiis suum sequi Calendarium rite approbatum?

Dubium II. Quatenus affirmative, an posint suum Calendarium rite approbatum imponere Sacerdotibus qui m dictis Ecclesiis celebrare postulant?

Didium III. Quatenus affirmative (generaliter loquendo) an idem possint in speciali casu, quo ib Ordinarii praepositi fuerint quibusdam celebrrioribus Sanctuariis, ad quae

frequenter conveniunt fidelium et Sacerdotum concursus, et quae sunt loca quasi in omni Dioecesi Clero communia, sive sint parochiales Ecclesiae sive non?

Dubium IV. An Religiosorum communitas, Ecclesiae publicae cuidam addicta, teneatur ad Officium Patroni Titularis huius Ecclesiae et per lotam octavam ? (1)

Sacra vero Rituum Congregatio, audita sententia in scriptis alterius ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescribendum censuil :

Ad I. < Negative ». « Ad II el III. « Provisum in primo ». Ad IV. « Affirmative ». Atque ita rescripsit et servari mandavit. Die 7 Aprilis 1876.

3398. CAPUANA. (6662)

Hodiernus Calendarii Metropolitanae Ecclesiae Capuanae Ordinator, de licentia sui Rmi Archiepiscopi, sequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi enucleanda proposuit; nimirum (2):

In Metropolitana Ecclesia Capuana ad-sunt duo Caeremoniarii Mansionarii, qui in obeundo alternis vicibus Caeremoniarii officio utuntur consueto habitu choralis, nempe cappa, hyemali tempore pellibus suboscuro coloris, et aestivo serico violaceo obducta, instar aliorum Mansionariorum iisdem cappis utentium. Sed cum in Caereinoniali Episcoporum Lib. I, Cap. V, § 4, diserte edicitur eorum habitum esse debere vestem inferiorem coloris violacei, et desuper collam mundam; hinc quaeritur:

1. An tolerari possit Caeremonarios praedictos cappa praedicta indutos officio Caeremoniarii fungi in ecclesiasticis functionibus; vel potius induere debeant ipsi habitum iuxla Caeremoniale?

Et quatenus affirmative ad secundam partem, quaeritur :

2. An lidem Caeremoniarii sine habitu choralis ministrantes gaudeant distributionibus quotidianis suorum Beneficiorum iuxta Decretum Sacrae Congregationis Concilii diei 27 Iulii 1839 in Pisana?

Sacra Rituum Congregatio, re mature perpensa et considerata, proposito dubio rescribere rata est:

< Ad primani quaestionem : Servetur dispositio Caeremonialis Episcoporum iuxla Decrela alias edita ».

«Ad secundam quaestionem: Affirmative, iuxla Decretum S. Congregationis Concilii diei 27 Iulii 1839 in Pisana ad VIII ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit. Die 10 Aprilis 1876.

3399. SEBEN1CEN. (>663)

Rmus 1). Antonius Carminati, dum adhuc Vicarii Capitularis Dioeceseos Sebenicen. munere fungebatur, ad evitandam varietatem opinionum inter membra Rmi Capituli, a Sacra Rituum Congregatione humiliter insequenlium dubiorum solutionem postulavit; nimirum :

Dubium I. An in functionibus funebribus Celebrans, dum accedit ad Altare et dum redit in sacrisliam, reverentiam facere debeat Choro?

Dubium 11. An quando Celebrans genuflectit ad *Incarnatus est* et ad *Verbum caro factum est* in ultimo Evangelio, Clerus qui tunc non sedet, debeat* genuflectere?

Dubium III. An quando decantatur *Credo* in Missa solemni, quo tempore Clerus sedet, debeant ad versum *Et incarnatus est* genuflectere cum Clero inferiori etiam Canonici, qui in supremo slallo sedent; vel ipsis solis sedentibus, debeant delegere caput et profunde inclinare?

Sacra vero Rituum Congregatio, ad relationem sui **Secretarii**, audito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescripsit:

Ad 1 el II. « Affirmative ».

Ad 111. « Servetur praescriptum in Caeremoniali Episcoporum, Lib. II, Cap. VIII , §83».

Atque ita rescripsit et servari mandavit. Die 27 Maii 1876.

3100. RUREMUNDEN. (6664)

Quum in ordinandis festis aliisque ad sacram lilurgiam spectantibus in Dioecesi Ruremundensi quaedam dubia exorta fuerint, hodiernus Ordinis Dioecesani conscriptor, de venia Rmi Episcopi, humiliter exoravit ut Sacra Rituum Congregatio eadem solvere dignaretur.

Dubia autem sunt quae sequuntur; nimirum :

Dubium I. Si Festum Annuntiationis B. Mariae Virg. occurrat FERIA V in Coena Domini, locorum Ordinarii curare debent, ut quaedam Missae privatae celebrentur ante Missam solemnem, quo facilius fideles Mis-

sam audiendi praeceptum implere possint. Sed quaeritur: Num idem adhuc servandum sit in locis ubi Festum praefatum abrogatum fuit? Siquidem, iuxla mentem Sanctae Sedis, Officium publicum in Festis abrogatis vel translatis peragendum est prouli ante Festorum reductionem?

Dubium II. Cum ex benigna Sacrae Rituum Congregationis concessionem, quotannis in Ruremundensi Dioecesi celebratur Festum Divisionis SS. Apostolorum die 4 Iulii, quaeritur :

1. Num hoc die Festo etiam commemoratio facienda sit diei infra octavam SS. Apostolorum Petri et Pauli?

2. Quisnam color adhibendus sit in Festo praefato; rubeusne, utpote proprius Apostolorum; vel albus, quomodo fit in plurimis Festis secundariis SS. Apostolorum?

Dubium III. Quum iam in Oratione .4 cunctis nomen S. Ioseph exprimendum sit de praecepto, quaeritur: Num in Missis votivis in honorem S. Ioseph celebrandis, tempore quo haec Oratio tertio loco dicenda venit, Orationi praefatae substituenda sit Oratio *Concede*, quae primo loco ponitur inter Orationes diversas, uti alias declaratum fuit?

Dubium IV. Quum, Decreto 27 Februarii 1847 (N. 2939) ad 3, Sacra Rituum Congregatio rescripsit Professores, nec non Seminaristas in maioribus Ordinibus constitutos teneri ad octavam Titularis Ecclesiae Seminarii Ruremundensis, seu, ut loquitur Sacra eadem Congregatio, Ecclesiae adnexae; hinc dubium ortum est num orator Ruremundensis dicendo *Seminarii Ecclesia* recto vocabulo usus fuerit. Petitur igitur licentia casum accuratius exponendi.

Est enim Ecclesia Seminarii Ruremundensis antiqua Ecclesia Monasterii Carlhusianorum, seculo praeterito exeunte suppressi, cuius etiam cetera aedificia ab alumnis occupantur. Hodiedum Ecclesia haec infra hebdomadam passim clausa manet extraneis, sed fidei populo patet diebus solemnibus ac festivis. Etsi igitur haec aedes sacra ex rei natura et externa quoque aedificii amplitudine merito Ecclesia dici debeat, ex line tamen et usu hodierno notius Oratorium publicum dicendum esse viaelur; quippe quao modo non tam fidelis populi libero usui destinata videtur quam alicuius Familiae vel Collegii commoditati. Hinc quaeritur utrum responsum diei 27 Februarii 1847 datum, servandum sit, nec ne?

Dubium V. Quum fidelium cadavera non nisi in Ecclesia aut coemeterio iam rite be-

(1) E Dub V. — (!) E. Dub. I

nediclo sepeliri debeant, et proinde fere supervacaneum foret praescribere benedictionem novi sepulcri, si haec omitti posset, ubi sermo est de coemeterio benedicto; quumqne etiam Rituale Romanum praecipere videatur sepulcrum, si non est benedictum, a Sacerdote semper benedicendum esse priusquam illud prima vice sepulturae inserviat, nulla distinctione facta an sepulcrnm effossum sit in Ecclesia aut in coemeterio, quod semper rite benedictum supponendum est; quum tamen varii auctores Ritualis verba alio modo intelligant; quaeritur:

1. An sepulcrum, quod novum foditur in coemeterio rile benedicto, prima tamen vice benedicendum sil?

2. Si negative ad primum, an igitur praescriptio haec tantum respiciat cryptam seu sepulcrum lapideum in coemeterio vel Ecclesia aedificatum, non autem simplicem foveam in Ecclesia effosam?

3. An si benedictionis formula omitti debeat, nihilominus cadaveris el tumuli aspersio ac mcensatio servanda sini, quemadmodum pro sepultura parvulorum praescribitur?

Dubium VI. Iuxta Decretum Urbani VIII, 23 Martii 1630, in Patronos ii solum, qui ab Ecclesia universal! titulo Sanctorum coluntur, eligi possunt; verum in hac Dioecesi sequenies existunt irregularitates: Ecclesia parochialis de *Houtem* S. fierlacum Confessorem, Ecclesia parochialis de *Susteren* S. Arnelbergam Virginem, Ecclesia parochialis dr *lierg-Terblyl* Ss. Monulphum el Gondulphum Confessores Pontifices tamquam Patronos principales venerantur. Occurrunt quidem Sancti praedicti in Calendario Dioecesano a S. R. C. una cum eorum Officiis el Missis die 5 Seplemhris 1867 approbato, ac Cleio Ruremundensi concesso; asl in Martyrologio Romano minime inveniuntur. Notum esi praeterea Ecclesias primo et secundo loco enumeratas ante perturbationem gallicanam Ecclesias fuisse Religiosorum, diversisque ab hodiernis Patronis dedicatas. Praesumendum quidem est has Patronorum mutationes initio huius seculi rile ac canonice factas fuisse, quamvis rationes dubitandi non desini. Humillime ideo petitur ul S. R. C. *pro gratia* has Patronorum praefatorum electiones, in quantum ope-» fuerit, sanare ac confirmare dignetur, ne x Patronorum innovatione perturbatio in populo oriatur.

Sacra vero Rituum Congregatio, refe-

rente Secretario, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis respondendum censuil

Ad I. « Negative, nisi de speciali induito ».

Ad II. < Ad primam quaestionem, Affirmative; ad secundam quaestionem, Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad III. « Recitandam esse Orationem .i *cunctis*, omisso nomine S. Ioseph ».

Ad IV. < Affirmative ».

Ad V. < Ad primam quaestionem, Negative; ad secundam, Affirmative; ad tertiam, Serventur Rubricae ».

Ad VI. « Pro gratia, saltem ad cautelam; facto verbo cum SSmo ».

Die 27 Maii 1876.

Facta autem, die 1 Iunii eodem anno 1876, de postremo hoc dubio per praedictum Secretarium SSmo I). N. Pio Papae IX fide!i relatione, Sanctitas Sua benigne sanavit, quatenus opus sit, defectum legitimae electionis Patronorum, de qua in precibus.

3401. DINIEN. («666)

Rmus D. Episcopus Diniensis sequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi proposuit, eorumque solutionem enixe postulavit; nimirum:

A Iercentis circiler annis Ecclesia S. Hieronymi Confessoris Docloris facta est Ecclesia Calhedralis simul el Parochialis Civitatis Diniensis, licet adhuc existai antiqua Calhedralis Ecclesia B. Mariae Virgini in Coelum Assumptae dicata, multis nunc milliards extra urbem solitarie posita, ideoque derelicta.

Rebus ita se habentibus, quaeritur:

Dubium I. Num S. Hieronymus Titularis Ecclesiae Calhedralis actualis gaudeat omnibus iuribus quae competunt Titularibus Calhedraliam, el num ipsius Festum celebrari debeat sub ritu duplici primae classis cum octava, non tantum a Clero praedictae Ecclesiae adscripto, sed etiam ab omnibus Sacerdotibus in Urbe commorantibus, notanlerque a Directoribus utiussque Seminarii et a Cappellanis Xenodochii el Monialitim etc.

Dubium II. — I. Quodnam Suffragium faciendum sil a Directoribus Seminarii, sive maioris sive minoris, quibus nulla Ecclesia publica est adnexa, a Cappellanis Xenodochii el Monialium, a Clericis in sacris et a

Sacordolibus in maiori Seminario coadunatis tempore recessus ecclesiastici?

2. Sufficit ne Suffragium B. Mariae Virginis Titularis antiquae Calhedralis per communem antiphonam *Sancta Maria succurre miseris?*

3. Ponendum ne Suffragium S. Hieronymi Titularis Calhedralis hodiernae?

4. Faciendum ne est Suffragium Ss. Domnini el Vincenlii Civitatis Patronorum per Antiphonam apud nos usitatam, quae duobus hisce Patronis communis est cum Oratione?

Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis respondendum censuil:

Ad 1. < Affirmative in omnibus ».

Ad II. < Ad primam pariem, praeter Communia, tenentur tantum ad Suffragium Patroni Dioeceseos vel Loci ».

Ad 2. « Sufficit; quamvis commemoratio non ponenda sil in casu pro B. Virgine, qua Titulari ».

Ad 3. « Negative ».

Ad 4. < Provisum in 1, hoc est: Affirmative, el modo in Dioecesi usitato ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit. Die 27 Maii 1876.

3102. RAVENNATEN. (6666)

Sacerdos Caesar Uberti Metropolitanae Ecclesiae el Rmi Archiepiscopi Ravcnna!en. Caeremoniarius humiliter a Sacra Rituum Congregatione postulavit declarationem insequendum dubiorum; videlicet:

Dubium I. In quadam Ecclesia huius Civitatis quotidie post secundam Missam, Sacerdos imposito sibi velo humerali extrahit e ciborio SSmum Sacramentum, el cum eo immediate benedicit populum el slatim recondit, quin prius vel postea aliquid dicat vel cantet. Quaeritur an huiusmodi usus retineri possit?

Dubium II. Sorores el Educandae cuiusdam Conservatori!, quoties transeunt ante SSihnm Sacramentum in tabernaculo reconditum, nolunt genuflectere, sed tantum sese inclinant, dicentes indecens esse mulieres genulleclere unico genu. Toleraiidusnc est huiusmodi usus? El quatenus negative,

Dubium III. An idem dicendum de genuflexione, quae debetur Episcopo proprio?

Dubium IV. Num mulieres sacris functionibus adstantes vel etiam private orantes, per fenestram (vulgo *Corclto*) quae in-

tus Ecclesiam, inleriectis transennis, inspicii, teneantur caput velare?

Dubium V. An Rubrica Missalis pro asper-sione Aquae benedictae, in Dominicis facienda, sil praeceptiva quoad repetitionem Anliphonae *Asperges me* vel Fidi *aquam?*

Dubium VI. Et quatenus sil praeceptiva, quaeritur an repeti etiam debeat a cantoribus in Choro, vel sufficiat ul Sacerdos submissee repetat una cum Ministris?

Di biUm VII. An ad benedictionem Sacrorum Oleorum Feria V in Coena Domini, pro complendo numero Diaconorum el Subdiaconorum, inservire possint Clerici in minoribus constituti, vel tonsurali tantum, absque tamen Manipulo et Stola?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sut Secretarii, audita relatione alleriiis ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis respondendum censuit:

Ad I. « Usum, prouli exponitur, non licere ».

Ad II. < Negative ».

Ad III. « Affirmative ».

Ad IV. < Affirmative ».

Ad V. « Affirmative ».

Ad VI. < Antiphonam a celebrante et a cantoribus esse repetendam ».

Ad VII. « Detur Decretum in una Liburnen. die 7 Februarii 1874 ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit. Die 7 Iolii 1876.

3403. ROSSANEN. (8667)

R. D. Sacerdos Aloisius Rapani Canonicus et in Metropolitana Ecclesia Rossanen. Caeremoniarum Magister Sacrae Rituum Congregationi haec humiliter exposuit; nimirum, quod in praedicta Ecclesia ad maiorem fidelium utilitatem singulis diebus infra octavam Corporis Christi, SSmum Eucharistiae Sacramentum publicae venerationi exponi soleat, tum mane ante Matutini recitationem, tum a meridie antequam Vesperae decantentur.

Expleta vero mane Horae Nonae recitatione, et Vesperarum a meridie, intra Ecclesiae ambitum processionaliler SSihum Sacramentum circumfertur, ac demum benedictione impertita, in tabernaculum reponitur. Attamen die Sabbati infra octavam, Processione peracta post Completorium, benedictio impertitur; el ad Matutini cum Laudibus recitationem (quae anticipanda est, quia insequenti Dominica solemnis lit Pro-

cessio a Confraternitate SSmi Sacramenti et universo Opitulo) rursus Eucharistiae Sacnmenium exponitur, el recitatione expleta, absque ulla benedictione in tabernaculo recluditur.

Quibus expositis, suprascriplus orator insequentium dubiorum solutionem ab eadem Sacra Rituum Congregatione humiliter postulavit; nempe:

I. An Sabbato infra octavam Corporis Christi, Processione facta post Completorium el benedictione impertita, rursus exponi queat SSmm Eucharistiae Sacramentum, ut Indulgentias, quae Matutini el Laudum recitationi adsi'tenlibus concessae sunt, fideles lucrentur? El quatenus affirmative,

II. An rursus post Matutini cum Laudibus recitationem alia benedictio populo impertiri debeat, quemadmodum data fuit expleto Completorio?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, andiloque voto alterius ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis respondendum censuil :

Ad I. < Negative ».

Ad II. « Provisum in primo ».

Atque ita rescripsit ac servari mandavit. Die 8 Iulii 1876.

3404. VENETIARUM. (5669)

R. D. Petrus Frallini Parochus S. Lucae Evangelislae in Civitate Veneliarum Sacrae Rituum Congregationi exposuit se praeter Ecclesiam parochialem habere etiam aliam Ecclesiam subsidiariam Ss. Benedicto Abb.et Scholasticae Virg. dicatam ; in qua sub ommmoda Parochi dependentia alios Sacerdos titulo Vicarii continuo residet, ut Sacramenta Eucharistiae et Poenitentiae administret, aliasque peragat functiones. Quae quidem Ecclesia cum olim Paroecia fuerit, ideo praesertim orator ab eadem S. R. C. humillime postul.it, ut non obstante Decreto alias edito eiusdem Sacrae Congregationis, praelatus Vicariu» celebrare valeat Officia Dedicationis Ecclesiae el Sanctorum Tilularium *ub ritu duplici pinnae classis cum octava.

El Sacra Rituum Congregatio, audita sententia alterius ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, respondendum censuil :

« Pro gratia, quoad Missas tantum; exclusa octavi pro Festis m Quadragesima occurrentibus, et servatis Rubricis». Atque ita rescripsit et induisit.

Die 16 Iain 1876.

3405. SANTANDERIEN. (5670)

Rmus D. Vincenlius Calvo y Valero Episcopus Sanlanderien. a Sacra Rituum Congregatione declarari petiit, num liceat uti curru ad mortuos efferendos in Coemeterium; ideoque an liceat Parocho et Clero, ritu ecclesiastico, ita delatum fidelem ad sepulturam associare?

Sacra Rituum Congregatio, referente subscripto Secretario, respondendum censuil: < Ecclesiae ritum inherere fidelium cadavera , utcumque deferuntur sive ad Ecclesiam sive ad Coemeterium , semper a Sacerdote esse associanda ». Atque ita respondii.

Die IS Iulii 1876.

3406. DUBIUM. (5671)

Quaesitum quum fuerit a Sacra Rituum Congregatione an iis in Ecclesiis, in quibus Festum Dedicationis S. Michaelis Archangeli fit cum octava, die 2 Octobris, qua fil de Ss. Angelis Custodibus, tum Officio tum Missae addi debeat commemoratio octavae eiusdem S. Michaelis Archangeli?

Sacra Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, audilaque sententia alterius ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribendum censuil:

« Affirmative ». Atque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 15 Iulii 1876.

3407. SANCTIMONIALIUM (5672)

ORDINIS S. BENEDICTI

CONGREGATIONIS CASSINENSIS.

R. D. Frauciscus Petronio Canonicus Titularis Capituli Inslinopolitani et editor Calendarii unitarum Dioecesium Tergestinae et Iustinopolilanae de consensu Ordinarii sequens dubium Sacrae Rituum Congregationi enodandum humillime proposuit; nimirum :

Sanctimoniales Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis in Monasterio Tergestino S. Cypriani degentes et Episcopo subiectae celebrant, iuxta Decrelum approbatum a s. m. Pio Papa VI, Festum S. Patriarchae Benedicti cum octava adeo privilegiata, ut singulis diebus octavae locum habeant solummodo Duplicia primae vel secundae classis.

Quaeritur utrum haec octava excludens duplicia I et II classis, excludat etiam Officium Dominicae minoris intra ipsam occurrentis (casus eiusmodi occurrentiae locum habet, quoties Festum S. Benedicti transierim' pari cum privilegio in Feriam 111 post Dominicam in Albis , tamquam in sedem propriam); ita ut de Dominica tantummodo commemoratio sil facienda cum ultima Lectione de Romilia? (1)

Sacra vero Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, audita etiam sententia in scriptis alterius ex suis Consuloribus, proposito dubio respondentium censuil :

< Negative ; el servetur Rubrica generalis Breviarii Romani, Til. IV de Dominicis, Num. 2 ». Atque ita rescripsit.

Die 17 Iulu 1876.

3408. IACIEN. (5673)

Rmus I). Gerlandus Genuardi Episcopus Iaciensis, anceps haerens an nonnullae consuetudines, quas invenit in Dioecesi sibi commissa, tolerari possint, a Sacra Rituum Congregatione humiliter insequentium dubiorum solutionem postulavit; nimirum:

Dubium I. An Parochi Iaciensis Dioecesis, ex Messanensi Archidioecesi avulsi, in ecclesiasticis functionibus mantellolla violacea, el in Missa solemnii quatuor Ministris pluvialibus indutis, atque annulo gemmis ornato iugiler uti possint?

Dubium II. An in eadem Dioecesi tolerari queat ut passim a quocumque fere Sacerdote solemniler celebrante, Presbyter assistens cum pluviali adhibeatur?

Dubium 111. An tolerari possit consuetudo, quod Clerus el populus, dum SSruin Sacramentum expositum manet, sedeant?

Sacra vero Rituum Congregatio, re mature accurateque perpensa, propositis dubiis rescribendum censuil:

Ad I. « Negative in omnibus ».

Ad II. « Negative; el abusum esse eliminandum ».

Ad III. « Affirmative; secluso scandalo aut irreverentia ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 28 Iulii 1876.

3409. CASERTANA. (5674)

Inter Parochos Foraniae Terrae Lamnei vulgo *Terra di I.αμιο*, intra limites Dioe-

cesis Caserlanae, et Archipresbylernm Parochum Vicarium foraneum eiusdem Terrae, qui nuper adnumeralus fuit Cappellanis honorariis Suae Sanctitatis extra Urbem, orta est haec quaestio:

Parochi, innixi Decreto S. R. C. relato a Lucio Ferraris verbo *Parochus*, *Art. II, Αμ πι. 65, ad 3*, contendunt Parochum Protonotarium Aposlolicum non posse induere extra propriam Ecclesiam habitum praesidium , praesertim in ritualibus Processionibus Sancti Marci, Rogationum el SSmi Corporis Christi ad quas cuncti collegialiler conveniunt.

Parochus conira Cappellanus honorarius Suae Sanctitatis sese praelalilium habitum, aut saltem sublanam violaceam el tibialia eiusdem coloris, cum superpelliceo et Stola gestare contendit.

Quum autem valde expediat ut haec quaestio quam primum de medio tollatur; Rmus I). Henricus De Rossi hodiernus Episcopus a Sacra Rituum Congregatione humiliter declarare petiit: Quid sentiendum in casu?

Sacra vero Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, audita sententia in scriptis alterius ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, declaravit :

< Nihil obstare quominus Parochus insimul Cappellanus honorarius Sanctitatis Suae in omnibus ecclesiasticis functionibus, tam intra quam extra propriam Ecclesiam, habitu talari violaceo una cum fascia serica eiusdem coloris utatur, exceptis tamen tibialibus, quae semper nigri coloris esse debent ». Atque ita rescripsit.

Die 1 Augusti 1876.

3110. AMBIANEN. (5676)

R. D. Leo Deschamps Canonicus el Magister Caeremoniarum in Cathedrali Basilica Vmbiancn., nomine tum Rmi Episcopi tum Capituli Cathedralis, insequenli.i dubia Sacrae Rituum Congregationi enodanda proposuit; nimirum:

Dubium I. An thurificalio Altaris in quo asservatur SSmura Sacramentum, quando est distinctum ab Altari Chori, sit praeceptiva, quum Vesperae canuntur a simplici Sacerdote vel Canonico ?

Dubium II. An talis obligatio adsit, quando Vesperae celebrantur ab Episcopo Loci Ordinario ?

(1) E. Dub. II, III, IV ol V.

D r i c m III. In casu affirmativo etiam pro Episcopo, quinam sint Ministri, qui in eiusmodi casa illum comitari debeant?

D i r u m IV. An Allare debeat thnrificari ad *Bntdictu*», quando Laudes canuntur?

Sacra vero Riluum Congregatio, audila sententia in scriptis alterius ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis respondendum censuil;

Ad I. « Affirmative; el delur Decretum in una Nullius Dioecesis Provinciae Treviren. sub die 19 Septembris 1668 ad I ».

Ad II. < Negative; el servelur Caeremoniale Episcoporum Lib. II, Cap. 1, § 14 el Cap. II, § 9 ».

Ad III. « Provisum in secundo».

Ad IV. «Negative; nisi solemniler canantur ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit. Die 30 Augusti 1876.

3411. VALLISPRATEN. («680)

Rmus D. Eugenius O' Connel Episcopus Vallispralen. a Sacra Congregatione de Propaganda Fide insequenlis dubii solutionem humiliter postulavit; nimirum;

Num, salvo Caeremoniali Episcoporum, liceat Episcopis in Dominicis feslisque diebus Missae solemni assistere , solummodo mozzetta et rochelto vestitis?

Quum vero S. Congregatio de Propaganda Fide preces ipsas ad Sacrorum Rituum Congregationem pro opportuna solutione transmiserit ; haec, ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicanim Caeremoniarum Magistris, proposito dubio rescribere rata est:

< Negative, iuxla Decreta alias edita ». Die 11 Ianuarii 1877.

3112. CALATAYERONEN. (8682)

In illa Dioeceseos Calalayeronen. parte, quae olim perlinebat ad Archidioecesim Syracusarum, usque ab erectione Sedis conservata fuit consuetudo, ut quando Episcopus celebraret m Pontificalibus, a Dignitatibus et Canonicis obediencia praestaretur per osculum manus. Quum postremis hisce annis, ob temporum adiuncta, diu suo Pastore viduata remanserit Sedes Calalayeronen., ipsius Cathedralis Ecclesiae Canonici propno marte decreverunt se amplius obedi-mum non esse praestituros proprio Episcopo; siquidem caeremoniam illam Caeremoniali Episcoporum contrariam esse asse-

rebant. Quum autem in prima Pontificali Missa ab hodierno Rmo Dfio Episcopo Calalayeronen. celebrata ex omissione huius obedienciae gravis in populo rumor exarserit , rei notitia ad Episcopum pervenit, qui hac de re cum suo Capitulo conquestus est, iliumque est cohortatus ad debitam sibi obedienciam de more praestandam, quin tamen id oblinere potuerit. Quapropter laudatus Episcopus ad Sacram Rituum Congregationem recursum habuit.

Quae postquam congruum tempus Capitulo Calalayeronensi adsignavissel ut sua iura ad Sacram Congregationem deduceret, nunc iuribus ipsis hinc inde exhibitis mature consideratis, perpendens consuetudinem vigentem favere omnino Episcopo, eamque arbitrarie fuisse a Canonicis interruptam, ad evitanda scandala praesertim, quae ex denegatione praedicta oriebantur, sub die 15 Iulii anni superioris , provisionale Decretum in Causa edendum censuil; quod scilicet : « Nihil esset innovandum quoad consuetudinem praestandae obedienciae Rmo Episcopo in Pontificalibus a singulis Canonicis per osculum manus; salvo tamen iisdem iure agendi in petitorio ».

Quum vero Capitulum, obtento beneficio, ius suum agendi in petitorio uti voluerit, locus factus est concordationi dubii, quod sic partibus praesentibus fuit exaratum: An el quomodo constet de iure Episcopi exigendi in Pontificalibus a singulis Dignitatibus el Canonicis praesentationem obsequii per osculum manus?

Quum autem dubium ipsum ab Emo el Rmo Dfio Card. Aloisio Oreglia a Sancto Slephano, huius Causae Ponente constituto, propositum fuerit in Ordinariis Sacrorum Rituum Comitii hodierna die ad Vaticanum habitis; Emi et Rmi Patres sacris luendis Ritibus praepositi , utraque parte voce el scripto informante **audita**, visisque iuribus hinc inde deductis, rescribendum censueninl :

< Constare, el amplius ». Atque ila rescripserunt ac servari mandaverunt.

Die 3 Februarii 1877.

3413. GRANATEN. («683)

Hodiernus Magister Caeremoniarum Metropolitanae Ecclesiae Granalensis Sacrorum Rituum Congregationi sequentia exposuit; nimirum :

In Metropolitana Ecclesia immemorabilis invaluit consuetudo (occasione data, ut fer-

tur, a profanationibus el contumeliis olim a tergo Altaris effectis) ul pro solemni thurificatione in maiori tantum Altari Ecclesiae Metropolitanae ad formam tabernaculi extrudo (quod commode decoreque Celebrans potesl circumire, siquidem latera quatuor perfectissime aequalia simililerque exhibeat exornata) el hoc dumtaxat ad Introitum Missae et ad *Magnificat* in Vesperis el ad *Benedictus* in Matutinis iuxla Rubricas, Sacerdos postquam praescriptos ductus cum thuribulo explevit, circulum Altaris perficiat a cornu Epistolae ad cornu usque Evangelii, quin tamen ullum ex vigintiquine ductibus omittat suo loco el tempore vel ullum lanium adicial; sed solummodo gyrum faciat Altaris , ut sic fiat protestatio circa sanctitatem el decorem lotius tabernaculi. Iuxla praxim Capituli huius Metropolitanae Ecclesiae, thurificatio sequenti ratione locum oblinet. Celebrans perficit 1res ductus ad crucem, 1res ad candelabra, duos ad latus 1res ad planitiem Altaris in cornu Epistolae: tum gyrum facit a tergo tabernaculi el cum ad cornu Evangelii pervenerit, implet eodem modo quae sancita sunt a Rubricis usque ad terminum. Quae cum ila se habeant, praefatus Magister Caeremoniarum ab eadem Sacra Congregatione humiliter exquisivit: An possit memorata praxis ut laudabilis retineri, pro tabernaculo lanium Metropolitanae Ecclesiae Granatensis, argumentis allatis extanlibus?

Sacra autem Riluum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, audila sententia alterius ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribere rata esi:

« Affirmative ».

Die 3 Februarii 1877.

3414. NULLIUS (5684)

SANCTI MARTINI

AD MONTEM CIMINUM.

Rmus Dims Ioannes Iannoni Abbas el Ordinarius Nullius S. Martini ad Montem Ciminum Sacrae Riluum Congregationi exposuit non solum post Constitutiones editas pro Capitulo Abbatial) a cl. me. Card. Gabriele Ferrelli Abbatiae Protectore, sed etiam ab immemorabili consuevisse quod Feria V in Coena Domini Missa solemnis celebretur el Communio Clero et populo (listibuatur a Parocho pro tempore , durn Abbas eadem die solum Missam ledam pri-

vatam el primo mane celebrare solei; quum autem praedicto Hiho Ordinario dubium subortum fuerit, num eadem consueludo, etsi ab immemorabili invecta, sil iuri contraria, opportunam in re declarationem ab eadem Sacra Congregatione humiliter postulavil.

Sacra porro Riluum Congregalio, ad relationem sui Secretarii, omnibus mature perpensis ac consideratis, rescribendum censuil:

« Servandam esse consuetudinem ». Atque ila declaravit.

Die 9 Marlii 1877.

3415. RAVENNATEN. (5685)

Ex conditione a Canonicis Metropolitanae Ecclesiae Ravennalensis imposita cuidam Parocho eiusdem Civitatis, ad condonandum invitato in praedicta Metropolitana, non assumendi scilicet lempore concionis mozzettam el rocheltum et Stolum aurfrygialam, gravis exarsit controversia inter Capitulum praefatum el Conventum Parochorum eiusdem Civitatis. Quum enim Parochi dicto Conventui adscripti existiment se praefata insignia etiam in Metropolitana ex pontificiis concessionibus deferre posse, de re graviter conquesti sunt, ac ad sua iura proluenda recursum habuere ad Archiepiscopum. Verum quum res incassum ceciderit nec paries ad concordiam induci potuerint, controversia a Canonicis ad Sacram Rituum Congregationem delata est.

Quae primum super recurso Canonicorum exquisivit ab Archiepiscopo, ul auditis intéréssé habentibus, informationem el votum suum proferret ; postea vero idem efecit super recurso conventus Parochorum. Isii vero, de abusibus Canonicorum in usu privilegiorum conquesti sunt el examini Sacrae Congregationis quinquaginta el octo dubia proposuerunt.

Postquam autem Sacra Congregalio omnia recepit, singula dubia tum a Canonicis tum a Conventu Parochorum proposita ad trutinam revocans, intellexit lotam controversiam reduci posse , unico dubio sic exarato : An Parochis urbanis Ravennatibus liceat deierre insignia per rescriptum s. m. Benedicti Papae XIII el Breve s. m. Pii Papae VII iisdem concessa , quoties in Metropolitana Ecclesia, etiam praesente Capitulo, sacras conciones habent?

Cui quidem dubio Sacra eadem Congregalio, auditis informatione el volo Rmi Dûi Archiepiscopi , et iuribus ex utraque

parte deductis mature accurateque perpen-
sis, rescribendum censuit:

«Affirmative; facio verbo cum SSiio:
quoad alia vero proposita dubia, iam ex
prie Capituli quam ex parle Conventus
Parochorum, respondit: Lectum».

Die 23 Martii 1877.

Facta autem de praedictis SSiio Dno
Nostro Pio Papae IX per Cardinalem Sacrae
Congregationi Praefectum relatione, San-
ctitas Sua propositi dubii resolutionem ad-
probare el ratam habere dignala est die
25 eodem mense et anno.

3416. NULLIUS (3686)
SANCTAE LUCIAE.

Litteris ad Sanctam Sedem Aposolicam
datis die 14 elapsi mensis Manii, Vicarius
Capitularis Nullius Sauciae Luciae postulavit
ul sibi daretur facultas administrandi Sa-
cramentum Confirmationis, quod in terri-
torio ad istam Praelaturam perlinente se-
ptem abhinc annis administratum non fuit.

Sacra vero Riluum Congregatio, audila
ielatione illius instantiae per Secretarium
facta, rescribere rata est:

«Negative; el ad mentem». Mens au-
tem est quod Vicario noliim fiai ul quam-
primum provideat pro adminislralione hu-
lusmodi Sacramenti, invitando nimirum ac
etiam deprecando aliquem Episcopum ad
illud conferendum fidelibus islius Praelatu-
rae, in qua Vicarii Capitularis munus geni.
Romae die 14 Aprilis 1877.

3417. OSCEN. (6687)

Hodiernus Magister Caeremoniarum Ec-
clesiae Cathedralis Oscensis a Sacra Riluum
Congregatione humillime insequentium du-
biorum solutionem expostulavit; nimirum:

Di mi ꝑ I. Praxis viget in praedicta Ec-
clesia Calhedrali, quod ille, qui Magistri
Caeremoniarum munere fungitur, debeat
eliam inservire de Palmaloria Canonici in
omnibus officiis. Quum autem id impedi-
mento sil ut propria Caeremoniarii munia
exercere valeat, quaeritur: Cuinam incum-
bat in Missis solemnibus canonicahbus Pal-
maloriam sustinere, ubi adest privilegium?

Dibii ꝑ II. Sunt etiam in praefata Ca-
thedral) quidam usus ritui Ecclesiae um-
ver>ah* contrarii; sicut viceversa, nonnulla
sunt ab Ecclesia praescripta, quae in eadem
Oscensi Cathedrali non vigeni. Quaeritur*.

Quodnam sit in utroque casu Magistri Cae-
remoniarum munus?

Dubium 111. Ecclesia Cathedralis Oscen-
sis duos habet Titulares, scilicet Transfigu-
rationem Domini, et Nativitatem Sancti Ioan-
nis Baptistae. Quaeritur itaque

1. Possunt ne esse duo Titulares unius
Ecclesiae? Et quatenus affirmative,

2. Gaudet ne ulerque privilegiis ex Ru-
brica?

Sacra porro Rituum Congregatio, refe-
rente eiusdem Secretario, re mature per-
pensa ei considerata, propositis dubiis re-
scribendum censuit:

Ad I. < Detur Decretum in una Sena-
rum die 3 Augusti anni 1839 ».

Ad II. < Detur Decretum Generale Du-
biorum diei 17 Septembris anni 1822, ad I ».

Ad 111. Ad primam quaestionem « Af-
firmative ».

Ad secundam quaestionem pariter « Af-
firmative; dummodo sint aequae principales».
Atque ita rescripsit ac sei vari mandavit.
Die 14 Aprilis 1877.

3418. ASCULANA IN PICENO. (5688)

Exposuit Episcopus Asculanus in Piceno
huic Sacrae Riluum Congregationi quod sub
antecessore suo ita facile oblinebatur venia
baptizandi domi, ul id pauperibus, cum
medici lanium ailestalionedo aliquo peri-
culo infantis si deferretur ille in Ecclesiam;
divitibus autem sine ratione aliqua, sed
tantum honoris gratia, concederetur.

Quum autem huic obstare praxi percu-
piat, veretur tamen ne id possibile sil, lum
ob inductam praxim, lum ob temporum
circumstantias. Quapropter ul tutius hac in
re procedere possit, ab eadem Sacra Con-
gregatione humiliter insequentium dubio-
rum solutionem expetivit; nimirum:

Dubium i. An quando medicus testatur
de aliquo periculo inducendi ad Ecclesiam
infantem cuiuscumque conditionis, permitti
ab Episcopo possit ul ille baptizetur domi
cum omnibus caeremoniis?

DubiũM II. An concedi possil Baptisma
cum omnibus caeremoniis ministrari domi
liliis personarum , quae relate ad Dioece-
sim Principibus aequiparari possint, etsi in-
firmi non sint?

Sacra porro Riluum Congregatio, audila
sententia R. P. D. Promotoris S. Fidei et
Riiii Dili Assessoris, Episcopo significandum
duxit quod ipse omnino curare debeat, piu-
denler tamen el caule, removere abusus

qui in hac re irrepserunt; efficialque ul
infantes ad baptizandum, iuxla praescriptio-
nem et communem praxim, ad Ecclesiam
deferantur.

Romae die 27 Aprilis 1877.

3419. CAPUANA (6692)
PORTUS ALOISII
ET SSMAE CONCEPTIONIS DE CHILE

Quum non solum in fidelium domibus
sed eliam modo in Ecclesiis, venerationi so-
leant exponi imagines B. M. V. assertas
quasdam eiusdem Virginis apparitiones re-
praesentantes, Emus el Rmus D. Card. Fran-
cisais Xaverius Apuzzo Archiepiscopus Ca-
puanos , Rmus D. Gulielmus Scharishik
Episcopus Porius Aloisii et Riiius D. Iose-
phus Solas Episcopus SSiiae Conceptionis
de Chile a Sacra Riluum Congregatione in-
sequentium dubiorum solutionem humiliter
postularunt ; nimirum :

Dubium I. An possit ab Ordinariis per-
mitti, vel saltem tolerari, ul ad publicam
fidelium venerationem exponantur in Ecclē-
siis imagines seu simulacra B. M. V. sub
titulo de *Louides* et *de la Salelte*, nec non
Immaculatae Conceptionis lucis radios e
manibus emittentis?

Dubium II. Num ab Apostolica Sede ap-
probatae fuerint apparitiones seu revelatio-
nes, quae contigisse perhibentur, quaeque
cultui B. M. V. sub memoratis titulis cau-
sam praebuerunt?

Dubium 111. An pium Sodalitium B. M. V.
de la Salelte dicatum ab Ordinario Dioece-
sano admitti valeat?

Dubium IV. An Festum B. M. V. sub
eodem titulo cum Missa el ritu duplici pri-
mae classis cum octava ibidem celebrari
possit?

Dubium V. An Litaniae speciales Appa-
ritionis B. M. V. *de la Salelte* ibi recitari
valeant?

Quae quidem dubia quum Cardinalis
Praefectus in Ordinariis Sacrorum Riluum
Comitiis hodierna die ad Vaticanum habilis
retulerit; Emi et Rmi Patres Sacris luendis
Bilibus praepositi, auditis volis lum alterius
ex Consultoribus Theologis tum Riiii D. As-
sessoris, omnibus mature perpensis ac con-
sideratis, rescribendum censuere:

Ad I. « Affirmative; servatis tamen cau-
telis, praesertim Decreto Sacrosanctae Tri-
denlinae Synodi de invocalionē, veneratione

et Reliquiis Sanctorum nec non sacris Ima-
ginibus Sess. XXV praescriptis, el s. m.
Urbani VIII Constitutione *Sacrosancta Tri-
denlina Synodus*, diei 16 Maii 1642 con-
firmatis ».

Ad II. < Eiusmodi apparitiones seu re-
velationes neque approbatas neque damna-
tas ab Aposlolica Sede fuisse, sed tantum
permissas tamquam pie credendas fide so-
lum humana, iuxta traditionem quam fe-
runt , idoneis eliam testimoniis ac monu-
mentis confirmatam. Nihil proinde obstare
quin Ordinarii pari ratione se gerant : facta
desuper (si de opere typis vulgando agaiur)
m eodem sensu opportuna declaratione seu
firoleslatione, ad tramitem Decretorum prae-
audali Urbani Papae VH1 ».

Ad III. « Affirmative; sed in admissione
dicti Sodalitii stetur, quoad titulum, praxi
adhibitae in approbatione eiusmodi Confia-
lernilatis Romae erectae in Ecclesia Sancti
Salvatoris in Thermis ; nimirum *Beatae Ma-
riae Virginis Reconciliatricis peccatorum*,
vulgo *de la Salelte* ».

Ad IV. « Negative; nisi de speciali el
expressa Aposlolica facultate ».

Ad V., « Negative ».

Atque ita rescripsere ac servari man-
darunt.

Die 12 Maii 1877.

3420. YIVARIEN. (6693)

Rmus I). hodiernus Episcopus Vivarien.
a Sacra Rituum Congregatione humiliter
insequentis dubii solutionem expostulavit;
nimirum :

An publicae venerationi, prouli in plu-
ribus suae Dioeceseos locis iam obtinet, ex-
poni possint simulacra seu statuae D. N. I. C.
suum Cor sacratissimum monstrantis Bea-
tae Margaritae Alacoque ad eius pedes pro-
volutae?

Quod quidem dubium quum Cardinalis
Praefectus in Ordinariis Sacrorum Riluum
Comitiis hodierna die ad Vaticanum habitis
retulerit ; Emi et Rmi Patres sacris luendis
Ritibus praepositi, auditis volis tum alterius
ex Consultoribus Theologis tum Rmi D. As-
sessoris, omnibus mature perpensis ac con-
sideratis, rescribendum censuere:

«Negative, inconsulta Sede Aposlolica;
iuxta Decretum s. m. Alexandri Papae VII,
die 27 Septembris 1659 (N. 1130) ». At-
que ita rescripsere ac servari mandarunt.
Die 12 Mali 1877.

3421. RATISBONEN. (tS694)

Eques Fridericus Pastel Typography Ratisbonensis, novam Missalis Romani editionem cadere volens, insequenliim dubiornm solalionem a Sacra Rituum Congregatione humillime imploravit ; nimirum :

Dibium I. In ultimo Tractus versu Festi Annuntiationis B. M. V. die 25 Martii legitur: *Adducentur in laetitia el exultatione: adducentur in templum regis.* Quum hic Tractus idem sit cum Tractu ex Missa *Dilexisti* de Comuni Virginum, videtur legendum *afferentur* in *laetitia etc.*

Dvbium II. FERIA VI post Dominicam Passionis in Secreta Missae Septem Dolorum B. M. V. non videtur legendum : *Suae suorumque sub cruce sanctorum consortium multiplicato piissimo interventu; sed potius suo suorumque etc.*

Dibivm III. In Ordine Missae post *Lavabo* in Oralione: *Suscipe, Sancta Trinitas,* plures recentiores Rubricislae graves dicunt loco *in honorem IL Mariae semper Virginis* esse legendum : *in honore D. M. semper Virginis.* Estne horum sententia sequenda et correctio hoc in loco Missalis facienda?

Dvbium IV. Festum Dedicationis Basilicae SSfin Salvatoris die 9 Novembris in Rubricis Generalibus Missalis (Tilul. XI de Symbolo) inter ea Festa numeratur, in quibus dicitur : *Credo.* Nonne est apponenda in hoc Festo Rubrica: *El dicitur Credo;* uti in Festo Dedicationis Basilicae Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli die 18 Novembris ?

Dibium V. Inter benedictiones diversas, quae in Missali inveniuntur: *benedictio loci* concluditur: *nunc et iu omnia saecula saeculorum.* Dum in Rituali a Sacra Rituum Congregatione approbato conclusio sonat : *nunc et semper.* Quid rectius?

Dvbivm VI. In Missa S. Bonifacii Episcopi et Martyris modo apponenda in corpore Missalis est ne pro *Lectio Libri Ecclesiastici,* substituendum: *Lectio Libri Sapientiae 1*

Idem orator exquisivil etiam ut sequentia dubia circa canium ecclesiasticum decendantur , quum m ea materia Magistri chorales valde inter se dissentiant; videlicet:

Dibivm I. Estne canendum : *Gloria in excelsis el ite Missa est* in Iono de B. M. V. infra octavas Nativitatis Domini el Corporis Christi, uli udem Magistri ex Graduali Romano a Sacra Rituum Congregatione approbato argumentantur?

Dibu ꝑ 11. El si affirmative, estne ca-

nendum eodem modo etiam in Festo S. Slephani Prot., S. Ioannis Ap. Ev. el in Feslis infra octavam Nativitatis, sicut in omnibus Feslis infra octavam Corporis Christi incidentibus?

Dubium 111. El si rursus affirmative, estne canendum in genere: *Gloria in excelsis el lle Missa est,* quoties Praefatio de Nativitate Domini dicenda est, in Iono de B. M. V.?

Sacra vero Rituum Congregatio, re mature accurateque perpensa , rescribendum censuil :

Ad I. «Legendum: *adducentur in laetitia* ».

Ad II. «Legendum; *suo suorumque etc.*».

Ad 111. « Legendum : *in honorem* ».

Ad IV. « Legendum: *El dicitur Credo*».

Ad V. « Legendum *nunc el in omnia saecula saeculorum* ».

Ad VI. < In Missa S. Bonifacii ad Epistolam legendum: *Lectio Libri Sapientiae* ».

Relate vero ad dubia quoad cantum, rescribendum censuil:

Ad 1, 11 el III. « Affirmative ».

Atque ita rescripsit.

Die 25 Maii 1877.

3422. ARETINA. (5G96)

Caeremoniarius Episcopi Aretini, quando Episcopus solemniter cantat Vesperas, solet distribuere antiphonas iuxta ordinem in Caeremomali Episcoporum praescriptum ; quarta autem antipliona intonatur a primo Canonico in Choro manente in cornu Evangelii ; quum Cathedra episcopalis sita est in eodem cornu Evangelii el unita sedibus Canonicorum. Caeremoniarius vero Rmi Capituli S. Mariae Plebis eiusdem Civitatis putat quod quarta antipliona non a primo Canonico in Choro manente in cornu Evangelii, sed ab allero primo Canonico in Choro manente in cornu Epistolae sil intonanda*, proplerea quod antiphonae post celebrantem intonandae sint ab iis qui digniorem hinc inde Chori locum occupant; el proplerea quod in hac antiiphonarum intonatione non persona sed locus attenditur. El hic secundus Caeremoniarius arbitratur quod post episcopalem Cathedram, ul supra positam, sil a cornu Epistolae, non a cornu Evangelii, primus Chori locus.

Ad quam quaestionem solvendam duo Sacrae Riluum Congregationi proposita sunt dubia ; videlicet :

Dibium I. Quinam sil primus Chori locus in Ecclesia Cathedrali post episcopalem Cathedram?

Dvbium II. A quonam primo Canonico intonanda sil quarta antipliona in Vesperis solemniter ab Episcopo cantatis? ab eo nempe manente in cornu Epistolae , an ab altero manente in cornu Evangelii?

Sacra vero Riluum Congregatio, audita relatione a Secretario facta, propositis dubiis respondendum censuil:

Ad 1. < Primus locus in casu est qui immediate sequitur Cathedram episcopalem ».

Ad II. « A primo Canonico e dignioribus seu senioribus ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 19 Iunii 1877.

3423. CASERTANA. ' (569D)

Nonnullis abhinc annis in Caserlana Dioecesi quaestio orta est Parochos inter el Cappellanos Confraternitatum , quae publicum proprium Oratorium a parochial*! Ecclesia seiunctum habent ; nimirum : Ad quem speciei facere Officium funebre super cadaveribus , quae ad Confraternitatum Oratoria deferantur? ad Parochum nempe aul adCappellatum? Parochi contendunt huiusmodi Officium facere ad ipsos spectare, quando defunctus est proprius subditus, iuxta Decretum Sacrorum Riluum Congregationis, quae in una Orbis el Orbis sub die 10 Decembris 1703 ad Dubium 20 : An ad Parochum speciet facere Officium funebre super cadaveribus in Oratoriis publicis Confraternitalum ? Respondit: Affirmative; quando tumulandus est subditus Parochi, intra cuius lines esi Oratorium.

Cappellani vero opponunt Decretum ab ipsa Sacra Riluum Congregatione in Mexicans sub die 3 Septembris 1746 emissum, in quo slaiulum legitur quod , si cadaver deferatur ad Ecclesiam a parochial* diversam , ad Rectorem seu Cappellatum huius Ecclesiae, non vero ad Parochum, spectat Officium funebre facere super corpus defuncti.

Hisce expositis, Rmus Dominus hodiernus Episcopus Caserlanus ab eadem Sacra Riluum Congregatione petiit insequenlium dubiorum solutionem; nimirum:

Dubii ꝑ I. Utrum primo, an secundo Decreto standum sit in exposita controversia, ni sic liti Parochos inter et Cappellanos Confraternitatum finis imponatur?

Dubium II. Anne sub nomine Ecclesiae, ul in secundo Decreto, etiam publica Confraternitatum Oratoria comprehendantur?

Sacra porro Rituum Congregatio , referente Secretario, audita sententia in scri-

ptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribendum censuil:

Ad I. « Stetur Decreto diei 10 Decembris 1703 ».

Ad II. < Provisum in primo ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 7 Iulii 1877.

3424. TREVIREN. (5700)

Rmus Dims Ioannes Iacobus Id rasi Episcopus Casloriensis, Auxiliaris Trevirensis, SSiio Domino Nostro Pio Papae IX exposuit quod Canonici et Vicarii omnes, duobus exceptis, aelale iam provecti sunt, ita ul pauci Missam Convenlualem caniare possim; quatuor autem ila infirmitatibus laborent , ul ne Missam quidem celebrent. Quum autem orator, qui simul Canonici munere fungitur, iuxla Concilium provinciale Coloniense anno 1860, ad celebrationem Missae cantatae el Vesperarum, quae ei ex ordine sive Iurno in propria hebdomada incumbil, alium in sui locum subrogare obligatus sil, (quod ob circumstantias praedictas vix fieri potest) el quum difficultates istae de die in diem augeantur, quia modernae leges impediunt ne defunctis vel aegrotis Canonicis el Vicariis alii substituantur ; hinc SSmum eumdem Dominum Nostrum de consensu Rmi Archiepiscopi Coloniensis instantissime rogavit ul ipsi licentiam hasce Missas cantatas ac Vesperas celebrandi clementer concedatur.

Sacra porro Riluum Congregatio, audila relatione expositorum ab eiusdem Secretario facia, rescribere rata est:

« Attentis ac durantibus circumstantiis, in defectu Canonici ad servitium Altaris ad quod teneretur orator, ipse destinet aliquem de numero Beneficiariorum vel alium de Clero ».

Atque ita rescripsit el induisit.

Die 7 Iulii 1877.

3425. TAURINEN. (5701)

In Congregatione Sacrorum Riluum Ordinaria, subsignata die ad Vaticanum habita, quum a Secretario proposita fuerit petitio artificis Taurinensis Ioseph Rua ; ul admitti possit usus cuiusdam machinae ab ipso constructae , cuius ope elevaretur ac deponeretur Ostensorium, dum salutaris Hostia populo adoranda exponitur?

Emi et Riīii Patres, re accurate perpensa, unanimi suffragio responderunt: «Negative ».

Die 7 Iulii 1877. '

3426. GALLIARÜM (8702)
SOCIETATIS PRESBYTERORUM
SSMI SACRAMENTI.

Hodiernus Praepositus Generalis Presbyterorum Congregationis SSiin Sacramenti Sacrorum Rituum Congregationi insequenlia dubia dissolvenda proposuit; nimirum:

Dubjuy I. De iure licet addere Commemorationem SSiiii Sacramenti in Missis privatis in Ecclesiis ubi SSmum Sacramentum manet expositum. Hinc quaeritur: An ista Commemoratio sil omnino omittenda in Festis Domini Nostri Iesu Christi, v. g. in Missis de Mysteriis Passionis, in Feriis VI in Quadragesima, per Octavam Paschalis, Ascensionis, Transfigurationis etc.?

Dibivm II. In quibusdam locis coram SSfito Sacramento cantantur haec verba: *Adoremus in aeternum SSmum Sacramentum*. Quaeritur: An retineri possit talis usus cum istorum verborum sensus appareat non omnino clarus et sil forte minime rectus?

Dubium III. Festum Anniversarii Dedicationis SSmi Salvatoris die IX Novembris occurrens, ex benigna Sanctae Sedis concessione, in Congregatione praedicta celebratur sub ritu duplici primae classis cum octava. Hinc quaeritur: An in occurrentia huius Festi cum Anniversario Dedicationis Ecclesiae Cathedralis, postremum hoc Festum sit transferendum; vel potius omittendum; et quatenus; transferendum: An praecedentiam habere debeat erga Festum S. Andreae, cuius Officium in tali casu transfertur, ratione Dominicae primae Adventus?

Dubium IV. An liceat Alumnis praedictae Societatis audire in sacro tribunali Confessiones, adhibita tantum Stola violacei coloris et sine superpelliceo?

Dubium V. Utrum ipsi in publicis Processionibus incedere debeant immediate ante Clerum secularem et post Ordines Regulares ex. gr. Sanctorum Francisci et Dominici; an ante illos?

Dobium VI. An Minister in Missa privata iusta de causa ad Altare, ubi SSihum Sacramentum est expositum, celebrata, debeat genuflectere utroque genu; vel solum tino, quoties transit intra Missam ante medium Altaris, praecipue cum transfert librum ante Evangelium, et po-l sacras oblationes?

Sacra veru Rituum Congregatio, referente Secretario, audito volo in scriptis alienus ex Aposollicarum Caeremoniarum Ma-

gislrís, re mature perpensa ac considerato, propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. < Commemorationem fieri posse iuxta alia Decreta, dummodo Missa non versetur in eodem mysterio ».

Ad II. « Retineri posse ».

Ad III. « Quatenus Presbyteri Societatis SSmi Sacramenti in Civitate Episcopali degentes Ecclesiam consecratam minime habeant, ad primam partem, Affirmative; ad secundam, provisum in prima; ad tertiam, servantur translationis regulae ».

Ad IV. « In Ecclesia servetur Rituale Romanum ».

Ad V. « Affirmative, ad primam partem; quatenus ipsi intersint publicis Processionibus cum superpelliceo et birelo clericali; ad secundam, provisum in prima ».

Ad VI. < In accessu et recessu utroque genu; intra Missam unico genu ».

Atque ita rescripsit ac servari mandavit.

Die 7 Iulii 1877.

NEO-EBORACEN. (5703)

Director quarumdam Ephemeridum Catholicarum, quae typis cuduntur Neo-Eboraci, a Sacra Rituum Congregatione declarari petiit num prohibitum sit in libris nuncupatis *De odonis* textui latino Ordinis Missae, ac praesertim Canonis, addere versionem in lingua vulgari?

Sacra vero Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, audito volo R. P. D. Laurentii Salvati S. Fidei Promoloris, declarare censuit:

« Libros eorumque versiones in lingua vernacula, de quibus agitur, a canonicis praescriptionibus et Aposololicis Decretis Episcoporum auctoritati omnino reservari; ideoque licitum non esse fidelibus horum uti editionibus, nisi istae expressam praescierant Episcoporum approbationem ». Atque ita declaravit.

Die 4 Augusti 1877.

3428. ORDINIS (B704)
PRAEMONSTRATENSIS.

Iosephus Willestren Abbas nec non lotus Conventus Monasterii Montis Dei Ordinis Praemonstralensis in Dioecesi Baiocensi in Gallia humiliter exponunt se vi statutorum Ordinis sui adstnngi sub mortali, in Choro, ad recitationem Officii Defuncturum die 2 Novembris, item ad recitationem Litaniarum

indieS. Marci ac triduo Rogationum. Eadem vero statuta tacent de privata recitatione ex parte eorum qui sunt extra Monasterium.

Quaeritur igitur ad tollendas anxietates: An ipsi aliunde teneantur sub aliquo peccato ad privatam huiusmodi recitationem?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente subscripto Secretario, rescribere rata est:

< Affirmative; id est teneri prout tenentur quotquot Horas Canonicas recitandi onus habent ». Atque ita declaravit.

Die 4 Augusti 1877.

3429. GENEVEN. (5705)

R. 1). Iosephus Andreas Broquel Rector seu Yice-Parochus in Civitate Genevensi, de venia Rfni sui Ordinarii Dioecesan, exposuit Sacrae Rituum Congregationi Ecclesiam Manicem Paroeciae sub titulo S. Germani Anlisiodorensis a novis haereticis, quos catholicos liberales vocant, usurpatam ac profanatam fuisse, sedemque Paroeciae ab hac ad aliam Ecclesiam recenter erectam et Ianium benedictam, sed non consecratam, sub titulo SSmi Cordis Iesu, fuisse translata; unde instanter petiit:

I. Num Festum SSiiii Cordis Iesu sub ritu duplici primae classis cum octava, tamquam titolare sil celebrandum?

II. Num adhuc servari debeat Festum S. Germani sub ritu primae classis cum octava?

III. An de utroque Titulo suffragium sil faciendum?

IV. Quisnam ex eis nominandus in Oratione: *cunctis?* vel potius mentio fieri debeat de Patrono loci, cum Ecclesia non sil consecrata?

Et quatenus responsum fuerit affirmative ad II dubium, idem orator enixe expellit ut Festum dicti S. Germani, quod nullis ab annis ex falsa interpretatione indulti Emi Cardinalis Caprara pro reductione Festorum celebratum fuit Dominica proxime insequenli, licet S. Germanus sil tantum Titularis Ecclesiae, non autem Patronus loci, celebrari queat sicut antea, scilicet per Missam cantatam de S. Germano in Dominica proxime insequenli.

Sacra porro Rituum Congregatio, audita relatione eiusdem Secretarii, omnibus mature perpensis, declaravit: « In casu, et quatenus opus sil, utendo facultatibus sibi specialiter a SSfito Domino Nostro Pio Papa IX tributis, induisit ut quoad divinum

Officium inierim nihil innovetur; haud excluso tamen Titulari novae Ecclesiae, «le quo omnia peragenda sunt iuxta Rubricas, Titulares Ecclesiarum respicientes ». Atque ita rescripsit.

Die 11 Augusti 1877.

3430. SORANA. (5707)

Sacerdos Iacobus Orlandi Abbas Parochus Ecclesiae a Sanctis Ioanne Baplisla et Ioanne Evangelista nuncupatae, in oppido Gallinarii intra limites Dioeceseos Soranae, a SSiuo petiit: ut ad satisfaciendum devotioni et pio desiderio suorum parochianorum publicae venerationi exponi possit imago B. M. V. Lauretanae, illam substituendo tabulae quae repraesentat animas Purgatorii. Patronus Cappellae mutationi assensum suum praestitit, sub conditione tamen quod titulus Purgatorii non immutetur, et circa statuam apponantur emblemata apta ad significandum titulum Purgatorii.

Sacra porro Rituum Congixigalio, audita sententia Episcopi Sorani de informatione et volo requisiti, aidditoque volo Sanctae Fidei Promoloris, ipsi Episcopo significandum duxit:

« In casu de quo agitur, non requiri specialem Aposolicam facultatem, ac nihil obstare quominus Deiparae effigies super Altare exponatur, dummodo caveatur ne aliquod adsit inconveniens ».

Die 11 Augusti 1877.

3431. OVETEN. (5708)

Rninus D. Benedicius Sans y Fores Episcopus Ovelen., ut circa liturgiam omnia recte atque ordinale procedant, insequentia dubia Sacrorum Rituum Congregationi solvenda proposuit; videlicet:

PARS PRIMA

Dubia circa recitationem Officii.

Dubium I. Ad Officium Titularis Ecclesiae parochialis sub ritu duplici primae classis cum octava tenentur ne Ianium Parochi seu Vice-Parochi, an etiam Coadiutores ad nutum eis ab Ordinario dati, ut in administratione Sacramentorum aliisque parochialis officii ministeriis, iisdem inserviant?

Dubium II. Statutum fuit de communi consensu inter Aposololicae Sedis Nunciis

in Hispania et civilem potestatem ul Coadintoriae, iuxta novissimam Conventionem instituendae, sint perpetuae, collativae veraque ecclesiastica beneficia : quod tamen numquam fit ob rerum perturbationem, quae exeeutionem illius Conventionis impediunt. Et si negative ad primum dubium, Quaeritur: tenenturne, post exeeutionem praedictae Conventionis, tamquam Beneficiarii atque adscripti stricte?

Dubium III. Ex Coadiutoribus nonnulli ab Ordinario adseribuntur servitio Parochorum, qui praeter Ecclesiam parochialem aliam filialem habent, ut ibi residentes omnia vel nonnulla Sacramenta, Viaticum et Extremam Unctionem saltem, fidelibus ministrent a Parocho dependentes. Tenenturne Coadiutores ad Officium Titularis illius Ecclesiae parochialis; vel tenetur Parochus Ianium, vel ambo?

Dubium IV. Qui titulo Patrimonii ordinantur, slatim alicui Ecclesiae adseribuntur ut in ea Missam celebrent et Parochis inserviant, non lamen tamquam proprie Coadiutores. In his Ecclesiis Officium chorahler non recitatur. De iure videtur non debere illos nec posse Officium Titularis recitare sub ritu duplici primae classis; nonnulli tamen teneri se iudicant ex titulo adseriplioms, et de facto recitant. Sustinerme potest et ad omnes haec praxis extendi?

Dubium V. Maxima Paroeciarum pars huius Dioeceseos ex variis oppidulis seu pagis efformalur; nonnullae ex uno tantum. Ab immemorabili Titularis Ecclesiae parochialis tamquam Patronus loci seu locorum eiusdem Paroeciae colitur eiusque dies a fidelibus uti Festus habetur sub utroque praecepto. Iis m Paroeciis tenenturne omnes Clerici ad Officium Titularis, tamquam Patroni loci seu locorum?

Dubium VI. Titulo Cappellaniae collativae sacros Ordines susceperunt non pauci. Hae Cappellaniae, non Ianium in Altaribus seu Cspellis Ecclesiarum parochialium fundatae fuere, sed etiam in parvis Sacellis intra Nobilium domus et in pagis aedificatis, cum onere celebrandi Missam et populum docendi sive omnibus Dominicis sive aliquando iuxta foundationem. Ex his Cappellanis sunt qui ad Titularis suae Cappellae, ab Ecclesia parochiali separatae, Officiam sab ritu duplici primae classis cum octava existimant se teneri et de facto illud recitant; etiam<i> postea Parochiam titulo propno vel in oeconomatu teneant, et onera Mi<i>arum localim adimpleant per alium in

Cappella : alii vero minime se obligatos censent. Tenentur ne tales Cappellani ad recitationem Officii Titularis Cappellarum, separalim a parochiali Templo excludarum?

Dubium VII. Ex Parochis sunt nonnulli, qui aliam Ecclesiam (vel Sacellum) habent praeter parochialem, non tamen stricte filialem declaratam; sed ex antiquo, annuente Ordinario, pro commoditate fidelium longe a Parochia degentium, ibidem per se vel per alium Missam celebrant et in nonnullis Sacramenta, praeter Baptismum, administrant. Tenenturne ad Officium Titularis praefatae Ecclesiae recitandum?

PARS SECUNDA

Dubia circa Officia Titularium.

Dubium I. Nonnullae ex Paroeciis titulo Ss. Iusti et Pastoris vel Ss. Cosmae et Damiani fuerunt erectae. Una invenitur titulo S. Iusti tantum, alia titulo S. Cosmae, tertia denique S. Illemelerii, cui in Calendario Hispaniae coniunctim cum eius fratre S. Celedonio eodem die Officium assignatur: die IX Augusti S. Iustus cum fratre Pastore celebratur in Hispania; die XXVII Septembris S. Cosma cum Damiano fratre Officium habens; die XVIII Novembris S. Acischis, cui cum sorore Victoria Officium datur in Hispania. Hi omnes in Lectionibus secundi Nocturni ita copulantur, ul separari non possint; praesertim cum iisdem loco, tempore et tormentis Martyrium consummaverint. Merati in additione ad Gavanli Commentaria Tom. H, sect. HI, cap. X: *De occurrentia Officit ditini* seu *fie Translatione Festorum* § VIII ait: « Non esse dividendos eos Sanctos, qui inncli sunt per se, et quasi ex natura rei, cum videlicet aliqua inter eos consanguinitas vel affinitas intersit : Ss. igitur Marcus et Marcellianus qui erant fratres ideo non sunt dividendi, licet in praedicta Ecclesia reperiatur Reliquia insignis tantum de S. Marcelliano. Qui non sunt pariter dividendi etiamsi unus eorum esset Patronus vel Titularis ». In Decreto autem Saetae Rituum Gongregationis 2 diei Maii 1801 legitur: « Si Officium celebrandum sil sub ritu inferiori, non esse separandum Festum Sanctorum Septem Fratrum, sed de omnibus Officium coniunctim peragendum ». Quatenus sequi non liceat Merati doctrinam, quomodonom ordinandum enl Officium in praefatis diebus? praesertim, quando,

pro Sanctis separandis ol transferendis, intra octavam S. Titularis, nulla sil dies libera? Notandum est quod Ss. Hemelerius et Geledonius Orationem et Hymnos habent proprios; et Ss. Iustus et Pastor non tantum Orationem et Hymnos, sed Antiphonas, responsoria, Lectiones in tertio Nocturno, et Missam (1).

Dubium II. Titulares sunt S. Georgius M. die XXIII Aprilis, S. Felix Africanus die I Augusti, S. Mamas die XVH Augusti, S. Rosa Vilerbiensis die IV Septembris, S. Aemilianus Conf. XII Novembris et S. Saturninus Ep. M. XXIX Novembris; de quibus in aliis Dioecesibus Hispaniae Officium celebratur cum Lectionibus pro secundo Nocturno approbatis, el in Officio S. Marnanlis, etiam pro tertio Nocturno. Postulat orator extensionem earum Lectionum pro Ecclesiis Dioecesis, in quibus Titulares sunt praefati Sancti cum decem sini Paroeciae S. Felicis, et sic de S. Marnante etc.

Dubium III. Inter S. Felicis Ecclesias una est perantiqua, in qua ab immemorabili Officium celebratur non die I Augusti sed XIX Februarii et tunc populus Festum in utroque foro servat. In ilia etiam imago S. Felicis, duobus abhinc seculis sculpta, mitra et baculo est insignita. In antiquis et recentioribus Ecclesiae scriptis, Parochia S. Felicis M. tantum nuncupatur; sicut reliquae Parochiae quae eundem habent Titularem S. Felicem Africanum et eum die I Augusti venerantur. Ratio celebrandi Officium die XIX Februarii alia esse nequii, nisi quod m antiquo Breviario Ovelensi hac die de eo fiebat. Legitur enim : « XIX Februarii Ss. Felicis et Machabaeorum Mm. (fuit I Augusti) ». Hinc eruitur S. Felicem Africanum esse huius Ecclesiae Patronum. Relinquendum est ne ibi Officium in die XIX Februarii vel potius in die I Augusti reponendum? Quid de praecepto audiendi Sacrum et abstinendi a servilibus usque nunc a populo servato, si ad I Augusti transferatur Officium? Nonne conveniens erit Festum pro foro externo in eadem die relinquere ad evitanda scandala fidelium, qui m sua rusticitate de his discernere nequeunt?

Dubium IV. Dies in Marlyrologio S. Christophoro assignata est XXV Iulu, in quo celebratur Festum S. Iacobi Apostoli Hispaniae Patroni; S. Ghristophorus ergo transferri debet. In citato Breviario Ovelensi de illo

(i) E. Dub II, VII, VIII cl IX.

fiebat die XXVH eiusdem mensis, et in una saltem ex Paroeciis illius Sancti hac ipsa die ex tunc celebratur ul Titularis, translato S. Panlaleone, qui ritu semiduplici in Hispania celebratur. Poterilne pro aliis haec ipsa dies perpetuo tamquam propria S. Christophoro assignari iuxta antiquum Breviarium, ab illa octavam incipiendo, ne nimium retardetur Officium S. Titularis, cum nulla dies vacua inveniatnr usque ad XXVI Augusti?

Dubium V. S. Hadrianus Martyr trium Parochiarum Titularis est. Ex his in una numquam de eo fiebat Officium, in aliis die VIII Septembris, translato Officio Nativitatis B. M. V. : in antiquo autem Breviario Officium S. Hadriani in Dioecesi celebrabatur die VII eiusdem Septembris ne Festum Nativitatis transferretur. Polestne in posterum ila fieri, recitando Officium Titularis die VII Septembris, vel die IX, sicut in Dioecesi Salmanlicen., in qua sub ritu semiduplici ab omnibus celebratur?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito volo in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis ac consideratis, rescribendum censuit :

1. Quoad Dubia circa recitationem Officii:

Ad I. « Ad Officium Titularis Ecclesiae teneri quoque Coadiutores in casu ».

Ad II. « Affirmative ».

Ad III. « Negative, ad primam pariem; ad alteram, teneri Parochum Ianium ».

Ad IV. « Negative; iuxta Decretum in una Mechlinien. diei 7 Decembris 1844, in responsione ad dubii I quaestionem 1 ».

Ad V. « Affirmative ».

Ad Vf. « Negative ».

Ad VU. « Negative ».

2. Quoad vero Dubia

circa Officia Titularium:

Ad I. « Praedictos Sanctos per se et ex natura rei coniunclos et eodem die in Calendano descriptos, quorum vel alter est Titularis Ecclesiae, vel alterius insignis Reliquia asservatur in Ecclesia, non esse separandos ».

Ad II. « Pro gratia, iuxta petita ».

Ad III. « Nihil innovandum ».

Ad IV. < In praefatis Ecclesiis tantum, hanc consuetudinem tolerari posse ».

Ad V. < Die octava Septembris celebrandum esse Festum S. Hadriani Titularis Ecclesiae, translato in diem primam liberam Officio Nativitatis B. M. V. iuxta Rubricas ».

Atque ita rescripsit, induisit et servari mandavit.

Die 18 Augusti 1877.

3432. ABELLINEN. (8709)

Sodalitas B. M. V. de Carmelo in oppido, cui nomen vulgo *Monteforte* intra limites Dioecesis Abellinen. a SSmo D. N. Pio Papa IX fuit anno superiore ad Archisodalitatis iura et honores elevata. Verum aliae Sodalitates ibi existentes iura ipsius recognoscere nolunt, ideoque praecedentiam denegant. Hinc Moderatores ipsius Archisodalitatis a Sacra Rituum Congregatione declarari petierunt: An praecedentia in functionibus ecclesiasticis ipsi debeatur super reliqua. Sodalitates, excepta Processione SSmi Corporis Christi?

Quum autem earumdem preces fuerint in Sacrorum Rituum Congregatione relatae per Secretarium, Sacra eadem Congregatio, audita sententia Riti Dili Episcopi Abellinen.:

« Praecedentiam declaravit Archisodalitati B. M. V. de Carmelo deberi super ceteras Archisodalitates, si quae fuerim post eam creatae, ac supra omnes Sodalitates, excepta Processione SSmi Corporis Christi ». Atque ita declaravit ac servari mandavit.

Die 18 Augusti 1877.

PATAVINA. (»710)

Per Decretum Sacrae Rituum Congregationi* s. m. Gregorius Papa XVI, ad preces Rectoris Ecclesiae Sancti Nicolai in Civitate Patavina, benigne induisit ut in ea Ecclesia Festum S. Constantii Mansionarii Anconiuni celebraretur die 23 Septembris sub nunc duplici minore a Sacerdotibus illius Ecclesiae servitio stricte addictis.

Quum autem pia Unio vulgo appellata *det Santa* in praedicta Ecclesia canonice erecta per aliud Decretum eiusdem S. Congregationis obtinuerit a SSmo Duo Nostro Pio Papa IX ut Festum S. Constantii ex die

23 Septembris amandari valeat cum omnibus Missis ad aliquam ex diebus furialibus infra octavam occurrentibus, Sacerdotes memoratae Ecclesiae servitio addicti sequentia dubia eidem Sacrae Congregationi pro opportuna solutione proposuerunt; nimirum*.

Dubium I. An secundum Decretum comprehendat, praeter celebrationem Missae, etiam Officii recitationem pro Sacerdotibus Ecclesiae servitio addictis?

Dubium II. Et quatenus affirmative, an dies XXIII Septembris sit pro iisdem Sacerdotibus libera, ita ut ipsi debeant sequi Calendarium Dioecesanum, et sic persolvere Officium S. Theclae V. M., pro qua tamen vi prioris Decreti, assignata fuerat dies tertia Octobris?

Dubium III. An Sacerdotes Ecclesiae servitio strictius addicti censendi solummodo sint Parochus et Cappellanus Curatus, atque etiam duo Vicarii Coadiutores; qui etsi habeant obligationem assistendi Parochum in animarum cura, ad Officium tamen duarum Ecclesiarum succursalium quoque tenentur?

Sacra vero Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito R. P. D. Promotore S. Fidei, omnibus ritu perpensis, rescribere rala est:

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. « Affirmative ».

Ad III. « Detur Decretum in Ovalen.

ii huius mensis editum ».

Atque ita rescripsit ac servari mandavit.

Die 18 Augusti 1877.

ANGREN. (»711)

Rmus D. hodiernus Episcopus Angrensis a Sacra Congregatione humillime insequendum dubiorum solutionem exquisivit; nempe:

Dubium I. An Episcopus Ecclesiam ingrediens oappa magna vel rochetto indutus caput cooperire possit cum birelo, postquam se et alios aqua benedicta asperserit, ad alare SSmi Sacramenti progrediens? (1)

Dubium II. Utrum debeat Episcopus textum Evangelii osculati, et *Per ei angelica dicta* < tc. dicere, quando Missae solemniter assistit rochetto et mozzetta lanium indutus?

Dubium III. Utrum possit Episcopus cauda uti, quando SSimum Sacramentum adorationi expositum est?

Dubium IV. An Episcopus sanctum verae

Crucis lignum in Processionibus portans, mihi uli possit?

Dubium V. An Presbyter solemniter celebrans, quoties sedet, sacris Ministris salutationem reddere debeat caput aperiens, vel inclinationem tantum facere capite* cooperio?

Dubium VI. Utrum celebrans coram SSmo Sacramento publice exposito genuflectere duplici genu tantum debeat in plano Altaris, quando ad Altare pervenit et ab eo discedit?

Dubium VII. An caput detegere debeant qui sedent in Choro, quando verba *Tu autem, Domine, miserere nobis* in fine Lctionum recitantur?

Dubium VIII. An Presbyter Missam solemnem celebrans, concionariorem, qui post Evangelium praedicat, benedicere possit?

Sacra Rituum Congregatio, exquisito alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris voto, propositis dubiis maturo examine perpensis, sic rescribere censuit:

Ad I. « Negative, ad tramitem Caeremoniarum Episcoporum ».

Ad II. « Servetur Caeremoniale Episcoporum ».

Ad III. « Affirmative, quatenus solemniter celebret ».

Ad IV. « Affirmative; et delui* Decretum in una Mulinen. ad 18 die 23 Septembris 1837 ».

Ad V. « Servetur consuetudo ».

Ad VI. « Detur Decretum in una Marsorum in responsione ad 47, 12 Novembris 1831 ».

Ad VII. « Negative, nisi adsit consuetudo ».

Ad VIII. « Negative ».

Atque ita rescripsit ac servari mandavit.

Die 18 Augusti 1877.

3135. ILLERDEN. (»712)

Marianus Puigal y Amigo cl. me. Episcopus Hlerdensis Provinciae Ecclesiasticae Tarraconensis, novis editis Constitutionibus sub nomine vulgo *Regioamento Provisionale*, suffultus Decreto Concilii Provincialis secundi, quo statutum fuit ut Doctores et Licentiatum in sacra theologia vel iure canonico, Commensales aut Bénéficiat! primum et immediatum ante ceteros Commensales seu Portionarios, turn in Choro quam in Processionibus oblineant locum, servatis

cuiusque in praecedentia doctoratus antiquitate, novam induxit huiusmodi disciplinam ab universo Clero suae Ecclesiae Cathedralis observandam, iamvero Sacerdos Felix Costa praefatae Cathedralis Ecclesiae Hlerdensis Magister Caeremoniarum non gradualis, sed a quadraginta tribus annis in presbyteratu. ordine constitutus, aegre ferens quod Neosacerdos graduates Sedem choralem praecedentiae in vim praedicti Decreti sibi arriperet, a Sacra Rituum Congregatione insequenlium dubiorum solutionem petiit; nimirum:

Dubium I. An talis dispositio dicti *Regulamenti provisionalie* sil admittenda et relinenda?

Dubium II. Et supposito quod affirmative, an talis canonica praescriptio sil ab omnibus choralibus servanda?

Dubium III. An talis Constitutio Synodi Tarraconensis possit stare vel aliquam vim oblinere, quum pugnet adversus tam repetita Decreta Sacrae Rituum Congregationis constituentia veram dignitatem in Sacerdotio?

Dubium IV. An orator restitui debeat in sua Sede praecedentiae, licet non sit gradualus?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, exquisito voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus rite perpensis, declarare censuit;

Ad I. « Negative ».

Ad II. III et IV. « Provisum in primo », Atque ita declaravit ac servari mandavit.

Die 1 Septembris 1877.

3436. SOCIETATIS IESU. (5713)

Director Calendarii pro divino Officio persolvendo Missisque celebrandis a Patribus Provinciae Aragoniac Societatis Iesn sequentia dubia humillime Sacrae Rituum Congregationi enodanda proposuit; nimirum (I):

Dubium I. Quid Rubricae Generales praescribant praeter Orationes communes seu Suffragia Sanctorum posita post Vesperas Sabbati faciendam esse commemorationem Tituli vel Patroni; quaeritur:

1. Utrum pro Titulo intelligendus sil Titulus Ecclesiae Cathedralis; an propriae Ecclesiae Regularis?

2. Num, si fiat Commemoratio Patroni

(i) E. cl. III.

(I) E. Dub. I-

loco Tituli, liberum sil eligere Patronum totius Regni prae Patrono Dioecesis el Civitatis?

Dubium II. Sacra Rituum Congregatio decrevit Regulares debere se conformare Officio Communitatis, in qua, licet ut mere transeuntes, habitant. Quaeritur utrum Decretum intelligendum sit de illis solis Regularibus recitantibus Officium divinum in Choro, ut nonnulli opinantur; an de omnibus indiscriminalitn, licet ad Chorum non teneantur?

Dubium III. Cum iuxta Rubricas apponenda sil Collecta de SSmo Sacramento, disputatur de loco ubi ponenda esi; el origo diversarum sententiarum habetur in diversa interpretatione Decreti Sacrae Rituum Congregationis in unaMechlinien. ad 1, sub die 16 Februarii 1737, quod his verbis concipitur, videlicet: An dum Missa cantatur coram Ven. Sacramento in Altari exposito debeat fieri Commemoratio de Venerabili ante omnes alias commemorationes, vel post omnes Orationes de praecepto dicendas? Et S. Congregatio respondit: « Esse faciendam Commemorationem de Sacramento post alias omnes Orationes de praecepto ». Alii siquidem innixi verbis huius Decreti fieri debere dicunt Commemorationem de Venerabili post Orationes omnes Officii illius diei; alii e contra post Orationes non solum illius diei, sed et post ab Episcopo imprecaturas, si quae habentur?

Dubium IV. Petentibus quamplurimis Archiepiscopis el Episcopis Hispaniarum, elevatum esi ad duplex primae classis cum octava el extensum ad lotam Hispaniarum ditionem Officium de B. M. V. de Columna, vulgo *dei Pilar*, quod antea erat proprium Regni Aragoniae dumtaxat; in Decreto autem extensionis a Sacra Rituum Congregatione concessae haec leguntur: < Has porro fervidas preces a Sacrorum Rituum Congregationis Secretario relatas, Sanctitas Sua clementer excipiens induisit ut ab omnibus qui in Hispania ad Horas Canonicas teuentur, in Festo B. M. V. de Columna seu *dei Pilai* ritu duplici primae classis cum octava amodo persolvatur Officium proprium cum Missa Aragonue Regno iamdiu as. m. Pio l'api VII concessum; dummodo Rubricae servantur etc. ».

Iamvero quaeritur 1. Regulares vi huius Decreti possuntne acceptare Officium proprium, de quo agitur in Decreto supracitato; praesertim cum de Regularibus nulla fit specialis mentio?

9. Possuntne ac debent recipere octavam?

Possuntne cogi ad recipiendam octavam, praesertim cum ad nullam octavam quam celebrat Clerus Secularis teneantur, ut eruitur ex Decretis Sacrorum Riluum Congregationis?

Sacra porro eadem Congregatio, ad relationem Secretarii, audito R. P. D. Laurentio Salvati Sanctae Fidei Promolore, omnibus maturo examine perpensis, rescribendum censuit:

Ad I. Ad quaesi. 1*. « Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam: iuxta Decretum in Pernambucen. diei 4 Septembris 1745 in responsione ad 8 ».

Ad quest. 2: « Negative ».

Ad II. «Affirmative, ad primam pariem; Negative, ad secundam ».

Ad III. « Affirmativo ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad IV. « Ad primam pariem, Affirmative, seu teneri; ad secundam pariem, Negative; ad tertiam, provisum in secunda ».

Alque ita respondit el servari mandavit. Die 18 Septembris 1877.

3437. AQUEN. (5714)

Vicarius Generalis Rmi Archiepiscopi Aquen. Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna resolutione proposuit; nimirum:

Dubium I. In Consecratione Ecclesiae Episcopus, qui in Altari consecrato Missam celebrat, induit iuxta Pontificale omnia pontificalia paramenia (seu ut intelligitur, non exceptis sandalis, chirothecis etc.) Quaeritur vero: Num haec omnia induere debeat, etiamsi Missam sine cantu celebret, sicut agendi mos est in Ordinibus conferendis sine cantu?

Dubium II. Et in casu affirmativo: Num eadem tenenda sil agendi ratio in Consecratione Altaris, quae lit sine Consecratione Ecclesiae?

Sacra itaque Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. « Negative ».

Ad II. « Provisum in primo ».

Alque Ua rescripsit ac servari mandavit. Die <5 Decembris 1877.

3438. TEMPLEN. (K716)

Magister sacrarum Caeremoniarum et Director Calendarii pro Officio persolvendo

Sacroque celebrando in Cathedrali Ecclesia Templen. insequentium dubiorum resolutionem a Sacra Riluum Congregatione humillime exquisivil; nimirum:

Dubium I. Quum in Insula Sardiniae die XV Ianuarii perpeluo occurrat Festum Sancti Mauri Abbatis ritus simplicis cum Festo Sancti Ephesii Martyris, quod in tota insula sub ritu duplici primae classis celebratur; quaeritur; An Festum Sancti Mauri Abbatis ad aliam diem transferendum sil? (1)

Dubium II. An licile possint Canonici diebus festivis thus el pacem suscipere, capite pileolo oblecto?

Dubium III. An fas sil Canonicis el Mansionariis assidere Missae solemnii in Choro, qui est post Altare maius, capite pileolo oblecto?

Dubium IV. An in Expositione in forma Quadraginta Horarum permittatur singulis diebus sero, antequam Sanctissimum Sacramentum reponatur, benedictionem populo cum eodem impertiri?

Dubium V. An liceat in una eademque die alque in eadem Ecclesia pluries cum Sanctissimo Sacramento benedici populo?

Dubium VI. An Canonici el Beneficarii Ecclesiae Cathedralis, qui maxima diei parte, tempore Expositionis Quadraginta Horarum, Choro interesse tenentur, tum pro divino Officio persolvendo, lum Missae el Vesperis solemnibus adslando, cogi possint ab Episcopo ut orent ante Sanctissimum Sacramentum (praesertim cum alii praesto sint Sacerdotes liberi, qui eiusmodi orationi vacare queant tempore divini Officii); aut saltem hoc debeat?

Dubium VII. An liceat deferre Viaticum absque ulla pompa, ac privata propemodum ratione, quoties ministrandum sit infirmis ab Ecclesia parochiali valde procul commorantibus, el necesse sil transire per loca invia, dissita el inaccessa?

Dubium VIII. An licile possint Mansionarii, Clerici el initiandi assidere sacris functionibus induti rochetto vel superpelliceo formam rochelli praeseferenti?

Sacra vero Riluum Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem sui Secretarii, propositis dubiis accurate perpensis, sic rescribere rata est:

Ad I. « Negative ».

Ad II. « Negative, iuxta Decreta; praesertim in una Fanen. diei II Novembris 1665 ».

(1) E. Dub. II, III, IV, VII, VIII et IX.

Ad III. « Affirmative, exceptis lamen iis Missae partibus, in quibus iuxta Decreta el probatos auctores, pileoli usus etiam in casu velilus esi ».

Ad IV. « Affirmative ».

Ad V. « Affirmative, de licentia Episcopi ».

Ad VI. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad VII. < Affirmative; ac servantur praescriptiones Ritualis Romani, el deiur Decretum in una Bisinien. diei 23 Maii 1846».

Ad VIII. «Negative; el servemur Decreta ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit. Die 12 Ianuarii 1878.

3139. GARCASSONEN. (5717)

Sacra Riluum Congregatio in una Aquen. diei 2 Septembris 1741 ad 3, proposito dubio his terminis*. Debeine fieri in tota Dioecesi Officium cum octava Titularis Cathedralis aut Patroni? Respondit: Affirmative. Hinc hodiernus Calendarista Dioeceseos Carcassonensis ab eadem Sacra Congregatione sequentium dubiorum resolutionem humillime quaesivit:

Dubium I. An usus usque ad hanc horam contrarius tolli debeat?

Dubium II. An in Calendario Cleri Secularis Civitatis el Dioecesis Carcassonensis haec legendi formula < *Dedicatio Sancti Michaelis Archangeli Patroni Ecclesiae Cathedralis, dupl. 1 cl. cum octava per totam Dioecesim* » imprimi possit?

Sacra itaque Riluum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, ad utrumque dubium rescribere censuit: « Affirmative ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit. Die 30 Ianuarii 1878.

3440. MARIANOPOLITANA. (5718)

Rihus Diius Carolus Eduardus Fabre Episcopus Marianopolitanus in Regione Canaliensi a Sacra Riluum Congregatione sequentium dubiorum resolutionem postulavit; nimirum:

Dubium I. Utrum a Clero Collecta pro Episcopo dicenda sil el die consecrationis et die electionis eiusdem Episcopi?

Dubium II. Utrum Episcopus electus dici possit ea die, qua expeditae fuerunt Litterae in forma Brevis, quibus antecessor

fuit translitus; an potius ea die, qua ipse fuit nominatus Coaiulor in Consistorio?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, auditu voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, his dubiis sic rescribere censuit:

Ad I. « Affirmative ».

Ail II. « Diem electionis in casu et ad effectum Collectae ab universo Clero Mananopolitano faciendae, esse diem, qua datae Mini Litterae Apostolicae in forma Brevis pro Coadiutoria cum futura successione ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit. Die 30 Ianuarii 1878.

3441. LINGONEN. (»719)

Rmus Dims Gulielmus Bouange Episcopus Lmgonensis pro Dioecesi sibi commissa humillime postulavit:

Ut in Choro solemniter cantari valeant secundae Vesperae Festorum, quorum solemnitas ad Dominicam proxime insequentem transferenda sit.

Sacra vero Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribere censuit:

« Nihil obstare; dummodo non omittantur Vesperae Officii currentis, ubi adest obligatio ».

Die 30 Ianuarii 1878.

3442. IACEN. (8720)

Rmus Dims Gerlandus Genuardi Episcopus Iacensis anceps haerens an nonnullae I (insuetudines, quas invenit in Dioecesi sibi commissa, tolerari possent, Sacram Rituum Congregationem pro opportuna declaratione suppliciter rogavit. Haec itaque per Decretum dicitur 28 Iulii 1876 propositis in re ab Episcopo postulatis rite satisfecit. Quoniam vero Parochi seu Archipresbyteri Locorum vulgo nuncupatorum *Guttre, Pifdimonle*, Et neo et Ripixto, praedicto Decreto non acquieverunt, ad eandem S. Congregationem pro illius revocatione recursum adhibuere. Quare allationibus pro tuendis enuncialis consuetudinibus, sequentia dubia definienda proposuerunt; nimirum:

Bien p I. An parochi seu Archipresbyteri Iacensis Dioeceseos ex Messensi Dioecesi in ecclesiasticis functionibus manilleto violaceo atque annulo gemmis ornato uti possint; et an ipsi in Missa solemniter idem valeant quatuor Ministros Dalmatica vel Tunica indutos?

Dubium II. An in eadem Dioecesi tolerari queat ut passim a quocumque fere Sacerdote solemniter celebrante Presbyter assistens cum pluviali adhibeatur?

Dubium III. An tolerari possit consuetudo quod populus et Clerus, dum SSihum Sacramentum expositum manet, sedeant?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, hisce dubiis maturo examine perpensis, sic rescribere rata est:

Ad I. « Negative, ad primam partem; Dilatu, et audiatur Magister Caeremoniarum, quoad secundam ».

Ad II. « In decisis ».

Ad III. « In decisis; et quoad Clerum in ecclesiasticis functionibus servetur Caeremoniale Episcoporum ».

Atque ita rescripsit ac servari mandavit. Die 30 Ianuarii 1878.

3443. GADITANA. (5722)

SEU

GADITANA.

Ferdinandus Fernandez y Coin Rector Ecclesiae parochialis S. Antonii Gaditanae Dioecesis in Hispania, Gaspar Rocafull Praefectus et Ioseph Maria de Falla Secretarius Confraternitatis B. M. V. de Monte Carmelo canonice erectae, a S. R. C. sequentium dubiorum solutionem humillime exquisierunt; nimirum:

Dubium I. An privilegium in Bulla Clementis VII Anno 1530 data (quae incipit *Ex clementi Sedis Apostolicae*) eiusdem Confraternitatis Sodalibus concessum, celebrandi scilicet sacrosanctum Missae Sacrificium privatis in aedibus, vel per se vel per alios, adhuc vigeat vel aliquando viguerit; aut extet eiusdem privilegii Apostolica revocatio aut reformatio?

Dubium II. An saltem praedicti Sodales possint, vi eiusdem privilegii aut Bullae Sanctae Cruciatuae, praecepto Missam audiendi satisfacere, illis in aedibus quae ex peculiari Sanctae Sedis concessione hoc privilegio gaudent?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, propositis dubiis rite perpensis, rescribendum censuit:

« Obstant Decreta ». Atque ita rescripsit.

Die 30 Martii 1878.

3444. SANCTI CLAUDII. (5723)

Hodiernus sacris caeremoniis in Cathedrali Ecclesia Sancti Claudii Praefectus Sa-

erae Rituum Congregationi quae sequuntur exposuit*.

Iuxta Ordinem Dioeceseos Sancti Claudii, solemnitas eiusdem Sancti Patroni Civitatis Episcopalis et totius Dioeceseos, cuius Festum die VI Iunii agitur, in gratiam fidelium ad Dominicam proxime sequentem transfertur, et in singulis Paroeciis n-ipsa habetur. Omnis tamen locus in hac Dioecesi suum proprium habet Patronum, cuius solemnitas pariter in Dominicam sequentem 3 die incidendae, vi indulti Apostolici diei 1) Aprilis 1802 in universo Galbarum Republicae territorio concessi, transfertur. Porro ex pluribus Sacrae Rituum Congregationis responsis solemnitas Patroni Dioecesis videtur non esse habenda, cum Festum talis Patroni recolendi nulla fidelibus incumbat obligatio. At vero mos receptus in pluribus eiusdem regionis dioecesibus aliter oblinet. Hinc orator haec duo dubia eidem Sacrae Congregationi pro opportuna resolutione humillime proposuit; nimirum:

Dubium I. Num in locis ubi proprii Patroni solemnitas agitur, etiam Patroni Dioeceseos solemnitas in Dominica sequenti debeat haberi? Et quatenus negative,

Dubium II. An talis usus ad arbitrium Episcopi retineri valeat?

Sacra vero Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, hisce dubiis rite perpensis, rescribere rata est:

Ad I et II. < Negative; ad tramitem Decretorum, praesertim in una Marsorum diei 12 Novembris 1831 ad 38». Atque ita rescripsit.

Die 30 Martii 1878.

3115. ALMERIEN. (5724)

Hodiernus sacrarum caeremoniarum Magister Ecclesiae Cathedralis Almeriensis Sacrorum Rituum Congregationi exposuit ex antiqua praedictae Ecclesiae consuetudine, quae etiam in nonnullis aliis Hispaniae viget Cathedralibus, Matutini Lectiones cantaturis nun designari a Reneficialo primo Caeremoniarum Magistro, sed ab alio deputato Chori Magistro; et hinc humillime exquisivit: Utrum recensita consuetudo servanda nec ne?

Et Sacra Rituum Congregatio, audita relatione eiusdem Secretarii, respondendum censuit:

< Consuetudinem praedictam servari posse ». Atque ita rescripsit.

Die 30 Martii 1878.

3446. PANORMITANA. (5720)

Rmus Dims Michael Angelus Celesia Archiepiscopus Panormitanus sequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi resolvenda subiecit; nimirum:

Dubium I. An in Ecclesia Monialium in quarum Coenobio, pro lege suppressionis, degit etiam aliqua Communitas alterius Ordinis, in occurrentia Festi Fundatoris Communitatis hospitalae, Officium et omnes Missae recitari vel celebrari valeant, aut debeant, ritu duplici primae classis cum octava?

Dubium II. An in casu affirmativo, impedita propria die, hospites claustrales sui Fundatoris solemnitatem ad diem octavam transferre possint et celebrare in Ecclesia Coenobii, ubi diversanlur; etiamsi claustrales Coenobii sint diversi Ordinis et alterum Festum celebrent; et etiamsi in Dioecesi alterius Sancti dies festus agatur?

Sacra veru Rituum Congregatio, audito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem sui Secretarii, rescribendum censuit:

Ad I. < Negative, nisi adsit privilegium ».

Ad II. < Affirmative, quoad translationem iuxta Rubricas, supposito privilegio ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 30 Martii 1878.

3447. NETEN. (5727)

Ad controversiam definiendam inter Capitulum Ecclesiae Matricis Sancti Georgii Martyris et Capitulum Sancti Petri in Civitate Mothucae Dioeceseos Netensis quoad praecipuum Civitatis ipsius Patronum, utrum scilicet Patroni praecipui honor tribuendus sit Sancio Cataldo Episcopo, an potius Sancto Georgio Martyri, prouli a s. m. Pio Papa IX per Decretum Sacrae Rituum Congregationis diei 30 Aprilis 1874 constitutum inerat; cuius vero Decreti exeeutio suspensa remansit per aliud eiusdem Sacrae Congregationis provisionale Decretum diei 19 Iunii 1877, facta inierim potestate partibus contendentibus sua iura rite proferendi; Emus et Riius Dims Cardinalis Miecislans Ledochowski huius Causae Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis Comitiis subsignata die ad Vaticanum habilis, sequentia dubia discutienda proposuit:

Dubium I. An iniret arbitrium aperiitionis oris adversus Decretum diei 30 Aprilis 1874? Et quatenus affirmative,

Dubium II. An Sanctus Georgius Martyr; vel Sanctus Cataldos Episcopus sil Patronus praecipuus Civitatis Molnucae; ideoque Decretum supradictum diei 30 Aprilis 1874 sit, nec ne, eiequendum in casu?

Emi porro et Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, utraque parte voce el scripto informante audita, visisque iuribus hinc inde deductis, iisque maturo examine perpensis, rescribendum censuerunt:

Ad I. < Providebitur in secundo ».

Ad II. < Ad primam partem, Affirmative; ad secundam, Negative; ideoque supradictum Decretum esse exequendum et amplius ».

Die 17 Aprilis 1878.

Facta deinde, die i Maii eiusdem anni, per Secretarium de hisce omnibus SSmo Dho Nostro Leoni XIII fideli relatione, Sanctitas Sua Rescriptum Sacrae Congregationis Rituum ratum habuit et confirmavit.

3448. SOCIETATIS IESU. (8728)

R. P. Y Vincentius Licalzi Sacerdos Societatis Iesu, a suis Superioribus deputatus ad componendum Directorium divini Officii pro duabus provinciis Lugdunensi ac Tolosana eiusdem Societatis, a Sacra Rituum Congregatione subsequenlium dubiorum solutionem humillime exquisivil; nimirum:

Dubium I. Quid sentiendum de usu in dies semper invalescente celebrandi Missas coram SSmo Sacramento publice exposito in Ecclesiis, in quibus non desunt alia Altaria; item el distribuendi sacram Communionem in iisdem Missis et extra Missas in eodem Allan? Ei quatenus tolerari possit talis usus,

Dubium II. An possil agitari campanula decursu Missarum quae leguntur in eodem Altari, saltem diebus Dominicis ratione populi pro ea Missa congregati? (1)

Dubium III. Au liceat pluries in eadem Ecclesia el die impertiri benedictionem cum SSmo Sacramenlo, occasione piarum Congregationum vel ad devotionem; item au liceat interrompere expositionem SSmi Sacramenti pro danda benedictione ob causas indicatas?

Dubium IV. Cum permittitur ab Ordinario ul detur benedictio SSmi Sacramenti oc canone alicuius Concionis habendae, poleslne ob maiorem utilitatem concioni praemitti benedictio?

Dubium V. Haud raro ratione maioris solemnitatis solei fieri expositio SSmi Sacramenti in diebus festivis; quandoque etiam decursu unius vel alterius Missae. Hinc quaeritur: An possit talis usus tolerari?

Dubium VI. Invaluit usus apud Moniales ut clavis tabernaculi non penes Cappellatum sed inter septa Monasterii asservetur, etiam cum domus Cappellani finitima est Monasterio. Anne servari potest talis usus?

Dubium VII. Valelne sustineri usus aliquarum Ecclesiarum, in quibus, ratione concursus ingeniis populi, cum non suffecerit multitudini pro S. Communionem quantitas hostiarum, iam subséquente alia Missa, slalim a consecratione reassumilur distributio Communionis?

Dubium VIII. In quibusdam valetudinariis adest legitime erectum Sacellum. Quaeritur: An Sacerdos ibi litans possil inira Missam Communionem distribuere aegrolis, qui adsunt in cubiculis circa ipsum Sacellum?

Dubium IX. An in Processione Corporis Christi liceat adhibere plus quam duos thuriferarios; el an tolerandum quod ea die pueri colta induti circumeant Altare spargendo flores el thus offerendo etiam tempore benedictionis?

Dubium X. An pro hac Processione tollerari possil,

1. Usus erigendi plura Altaria pervias el adiungendi *Alleluia* ad y. *Panem de coelo praestitisti eis* lempoie Processionis, quae til in Galliis Dominica posl octavam Corporis Christi?

2. Item usus adhibendi eadem occasione instrumentum vulgo *Tamburo*, eliam intra Ecclesiam?

Dubium XI. An occasione primae Communionis puerorum, vel ob devotionem erga Sanctum Ioseph mense Martio, possint Altaria ornari floribus el pulsari Organa, eliam tempore Quadragesimae; an idem dicendum, si effigies Sancti Ioseph sil extra Altare exposita; et an, in hoc ultimo casu, possil relinqui discooperta tempore Passionis?

Dubium XII. An possil pars anterior Corporalis in Missa explicari tantum ante Offertorium; vel potius sensus Rubricae talis sil ut obligel ad illud explicandum ab initio Missae?

Dubium XIII. An tolerari possil usus cereorum fictorum ex metallo, in quibus machina quadam introducitur cereus?

Dubium XIV. An Minister Missae privatae possit quaerere varias partes Missae, saltem *Communione*, in Missali pro commoditate Sacerdotis?

Dubium XV. In multis Ecclesiis, in die Nativitatis Domini, incipitur Missa ita ut iam Sacerdos sit in puncto Consecrationis pulsan- te media nocte. Quaeritur: An hoc sit legitimum?

Dubium XVI. In quibusdam regionibus mos est, ut tempore Quadragesimae suspendatur ingens velum caeruleum, repraesentans Christi passionem, ante ingressum presbyterii in Ecclesiis, quod aufertur in Sab- bato Sancto. Quaeritur: An talis usus possit tolerari casu, quo non modo scenico illud auferatur ad canium *Gloria in excelsis*, sed cum Ministri parant Altare post canium Litaniarum Sanctorum?

Dubium XVII. An possint omitti, ratione musici concentus, quaedam verba orationum ex.gr. 4re *Maria*; ita ut in cantu harum orationum supprimantur aliquae praerogati- vae Beatae Mariae Virginis ex. gr. *Mater Dei**

Dubium XVIII. An conclusio adhibenda pro Oratione Sancti Ignatii de Loyola sit *per Dominum vel qui vivis etc.*?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad re- lationem sui Secretarii, hisce dubiis mature diligenlerque perpensis, respondendum cen- suil :

Ad 1. « Ad primam partem: Non licere sine necessitate, vel gravi causa, vel ex speciali induito; ad secundam pariem: Ne- gative ».

Ad II. « Negative; et detur Decretum in una Mechlinien. 31 Augusti 1867 ad X ».

Ad III. « Ad primam et secundam par- tem : iuxta prudens Ordinarii arbitrium ; evitata tamen nimia frequentia, et dummodo non agatur de expositione Quadraginta Ho- rarum ».

Ad IV. « Affirmative, iuxta Ordinarii concessionem et iuxta de causa ».

Ad V. « Iuxta prudens Ordinarii arbi- trium, servatis Rubricis in huiusmodi ex- positionibus praescriptis; quoad vero Missas, provisum in responsione ad dubium I ».

Ad VI. « Negative ».

Ad VII. « Abusum esse interdicendum ».

Ad VIII. « Detur Decretum in Floren- tina 19 Decembris 1829 ad 1 ».

Ad IX. « Negative in omnibus ».

Ad X. « Ad primam pariem: Detur De- cretum in Volaterrana 23 Septembris 1820; et addendum y. *Alleluia*; ad secundam par- iem : Affirmative, sed ianum per viam ».

Ad XI. « Ad primam pariem: Affirma- tive : ad secundam pariem : provisum in prima; ad tertiam partem: tolerari posse ».

Ad XII. « Servetur in casu Rubrica ».

Ad XIII. « Tolerari posse ».

Ad XIV. « Negative; et servantur Ru- bricae ».

Ad XV. « Serventur Rubricae; et con- trarios abusus esse tollendos ».

Ad XVI. « Ailenia consuetudine, tole- rari posse ».

Ad XVII. « Negative ».

Ad XVIII. « Conclusionem dicendam esse: *Per Dominum Nostrum Iesum Chri- stum* ».

Atque ita respondit ac rescripsit.

Die 11 Maii 1878.

34-19. GANDAVEN. (6729)

DD. Architecti Gandavenses de Bethune et Verhaegen, quum operam suam impen- dant in aedificatione Ecclesiarum, Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna declaratione humillime exhibue- runt ; nimirum :

Dubium I. An tabernaculum, in quo as- servatur SSimum Sacramentum , debeat in Allan maiori Ecclesiae necessario collocari? Et quatenus negative,

Dubium II. Quenam regulae prae oculis habendae sint in constructione Altaris pro asservando SSmo Sacramento?

Dubium III. Si in Altari maiori adest ex- positio perpetua SSmi Sacramenti, vehili lit- m Ecclesiis Sanctimonialium Adoralricum, requiriturne ul in alio Altari laterali po- natur tabernaculum in quo exlet SSma Eu- charistia pro Communione fidelibus distri- buenda?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, hisce dubiis rescribere censuit :

Ad I. « Negative ».

Ad II. «Regulae, in casu servandae, prudenti arbitrio Ordinarii determinantur ».

Ad III. « Affirmative ».

Atque ita rescripsit.

Die 18 Maii 1878.

3450. ANICIEN. (6731)

Rmus Dims Petrus Marcus Le Breton Episcopus Aniciensis in Galliis a S. R. C. sequentis dubii declarationem humillime exquisivil; nimirum:

Ex induito diei 2 Septembris 1858 solemnitatis exterior quorundam Festorum transfertur in Dioecesi Aniciensis ad Dominicam sequentem, et celebratur per Missam votivam de Festo sub ritu solemniori; ex eodem autem induito in Choro, excepta Ecclesia Cathedrali in qua cantari debent Vesperae occurrentes, Vesperas solemniter cantare licet de Festo translato, et qui tenentur ad Officium easdem Vesperas privim absolvere debent de Officio occurrentie.

Hinc quaeritur: An omnes Clerici in Sacris constituti et Officio divino addicti, quoniam in Choro Vesperas solemniter translatae cantaverunt, Vesperas diei occurrentis privatim persolvere insuper teneantur, vel illi laici qui in Choro Vesperis solemniter non interfuerunt? Ratio dubii iacet in principiis generalibus apud anciores probatos receptis, vi quorum nonnulli ex nostris ab hac duplici recitatione sese excusatos existimant.

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, declarare censuit:

« In casu omnes tenentur ad recitandas privim Vesperas de Festo in Calendario occurrentie; quoniam Vesperae solemniter translatae, solummodo devotionis gratia, recitandae permittuntur ». Alque ita declaravit.

Die 18 Maii 1878.

3451. BISÜNTINA. (5732)

Rmus Dñs Antonius Iustinus Paulinier Archiepiscopus Bisuntinus a Sacra Rituum Congregatione humiliter exquisivit: An in Processionibus S. Marci et Rogationum Litaniae interrumpi possint ut fiat Statio vel ad Crucem sub dio erectam, vel ad Oratorium, vel id quamlibet Ecclesiam; et resumantur, postquam id Stationem ipsam sequens ritus locum habuerit? scilicet:

Omnibus et populo genuilexis, cantatur Tractus sequens: *Domine, non secundum peccata nostra* etc.

Dum dicitur versus: *Adiuca nos etc...*, genuflectunt caniores et Ministri.

Finito versu, Celebrans surgens dicit Orationem; *Deus qui culpa* off* *ndeis etc.* Deinde dat benedictionem cum Reliquiario vel imagine R. M. V. aut aliter Sancti, sequentia canendo:

v. *Adiutvrium nostrum i» nomine Domini.*

K. *Qui fecit coelum et terram.*

v. *Sit nomen Domini benedictum.*

1\$. *Ej- hoc nunc et usque in saeculum. Benedicat vos Omnipotens Deus, Pater et Filius et Spiritus Sanctus.*

It. Amen.

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, audito S. R. G. Assessore, sic respondendum censuit:

« Quoad partem ritus, nihil obstat; quoad vero benedictionem, servetur quod a Rituali Romano praescribitur ». Alque ita rescripsit ac servari mandavit.

Die 18 Maii 1878.

LUCEN. (5733)

In insigni Collegiata Ecclesia S. Michaelis ad Forum Lucense viget consuetudo ab immemorabili tempore inducta, ut quoties in choralis Officio facienda est Confessio, Hebdomadarius se inclinans Decano Praelato, qui primum ac distinctum obtinet stallum, dicat *Tibi Pater* et *Te Pater*; et similiter uterque Chorus repetens Confessionem. Decanus autem, quando Officium non peragit, faciens Confessionem una cum Choro dicit *I'oiu' Fraires* et *Fus Fratres*. Quoniam vero Rmus Dñs Eugenios Nanninius modernus Decanus et Ordinarius ipsius Collegialae Ecclesiae dubitaverit an eiusmodi consuetudo legitime continuari possit; sequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna declaratione exhibuit; nimirum:

Dubium 1. An quando Ordinarius choralis Officio assistit, Hebdomadarius dicere debeat in Confessione facienda *Tibi Pater* Vel potius *Vobis Fraires*?

Dubium 2. An idem dicere debeat Choriis inclinans se ad Praelatum vel Hebdomadarium?

Dubium 3. An Ordinarius dicere debeat *Tibi Pater* ad Hebdomadarium vel potius *Vobis Fratres*?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii audito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis respondere censuit:

Ad I. II. et III. « Servetur Episcoporum Caeremoniale; ideoque expositam consuetudinem esse abolendam ». Alque ita decrevit ac servari mandavit.

Die 25 Maii 1878.

NOVARIEN. (5735)

h. Vicariolu (oraneo Inline Dioeceseos Novariensis quinque Canonici Curiali Collegialae Ecclesiae Sancti Victoris eivlem

Civitatis, nonnullis abhinc annis, quotiescumque ad Congregationes seu Conferentias casuum conscientiae a Parochis praedicti Vicarialus haberi solitas accedebant; et inozlellam tamquam Canonici induere, et praecedentiam habere prae ceteris Parochis etiam antiquioribus autumabant. Id autem quum Parochi Vicarialus extra Civitatem aegre ferrent, factum est ut ad praecavenda gravia dissidia postremis hisce temporibus Congregationes illae suspensae manerent. Nunc vero maximopere cupientes Parochi Vicarialus extra Civitatem rem in integrum pro bono spirituali restituere, ad eiusmodi controversiam prorsus definiendam, Sacram Rituum Congregationem adivere, sequentis dubii resolutionem humillime expostulantes; nimirum:

Virum Canonicis Curatis *Intrae* competat Insignium Canonicalium usus; ac praecedentia, quoties intersint Congregationibus in casu in Ecclesia Vicarialus?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, auditis partibus interesse habentibus exposiloque etiam volo in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, sic rescribendum censuit:

Quoad primam partem: « Negative; quoad secundam pariem: Praecedentiam competere Parochis iuxta singulorum antiquitatem seu anlianitalem ». Alque ita rescripsit.

Die 25 Maii 1878.

3454.: CONSTANTIEN. (B736)

Rilius Dims Abel Anaslasius Germain Episcopus Conslanliensis a S. R. C. exquisivil num liceat cuidam suae Cathedralis Ecclesiae Canonico in Choro super moz-zetla deferre decorationem variis coloribus confectam docloribus in sacra Theologia ab Universitate Sorbonica collatam, sed a Sancta Sede non approbatam?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, respondit: « Non licere ».

Die 20 Iunii 1878.

3455. GOANA. («737)

A Sacra Congregatione de Propaganda Eide transmissa fuerunt sequentia dubia, a Hmo Dito hodierno Archiepiscopo Goano proposita, ad Sacram Rituum Congregationi in pro opportuna declaratione; nimirum:

Dubii in 1. An usus, in fere omnibus Ecclesiis Archidioeceseos Goanae adhuc vigens conficiendi sacra linteamina, nempe Amicius, Albas, Tobaleas Altarium, nec non Corporalia, Pnrificatoria et Pallas ex tela e gossipio composita, attentis circumstantiis hodiernis, tamquam corruptela et abusus reiiciendus sil, iuxta Decretum Generale S. R. Congregationis diei 15 Maii 1819, non obstantibus induitis olim concessis? Et in casu affirmativo,

Dubium II. An licitum sil praedictis linteaminibus uti ad celebrandam Missam, cum conditione tamen mira biennium ea consumenda ad tramitem Generalis Decreti?

Sacra vero eadem Congregatio, ad relationem Secretarii, declarare Censuit:

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. < Negative, quoad Corporalia, Puiilicaloria et Pallas; Aflirmative, ex gratia, quoad Amicius, Albas ac Tobaleas Altarium ».

Alque ita declaravit et induisit.

Die 23 Iulii 1878.

3456. VICARIATES APOSTOLICI (5738)

ÜTRIUSQUE GUINEAE.

Rilius Dims hodiernus Vicarius Apostolicus utriusque Guineae Sacrae Rituum Congregationi exposuit in regionibus Guinearum Tabernaculum conopoeo decoratum varii generis insectis indecenter pollutum saepe saepius reperiri; ita ut etiam quando aperitur, insecta in Tabernaculum ipsum penetrent. Propterea humillime exquisivit: Num in casu permittere possit ut SSimum Eucharistiae Sacramentum recondatur in Tabernaculo, quin istud conopoeo adornetur.

Et Sacra Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, re mature perpensa, sic rescribendum censuit:

« Prudenti arbitrio Ordinarii qui provideat, attentis loci conditionibus ». Alque ita rescripsit.

Die 27 Iulii 1878.

3457. DERTUSEN. (5739)

Sacrarum Caeremoniarum Magister Cathedralis Ecclesiae Dertusensts, ut in recitatione divini Officii ac Missae celebratione omnia iuxta Rubricarum praescriptiones peragantur, a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum declarationem humillime postulavit; videlicet:

Dubium I. Quum iuxta praescriptum S. R. C. recitandum sil Officium de Festo B. M. V. de Guadalupe die 26 Februarii, utpote in Calendario assignata, etiam anno bisseilili (quatenus non impedita die 25 eiusdem mensis) ; quaeritur an hoc in casu elogium huius festivitatis descriptum IV Calendas Martii anticipandum sil ad V Calendas; vel annuntiandum ipsa die IV Calendas Martii, quamvis Festum iam fuit celebratum?

Dubium II. In permultis Hispaniae Parochiis iuxta ultimum Concordatum existunt Coadiutores amovibiles Ordinarii nutu, destinati ad Parochos adiuvandos in Sacramentorum admmisralione aliisque parochialibus functionibus. Quaeritur itaque: An huiusmodi Coadiutores in Paroecia, licet ad tempus adscripii, possint el debeant recitare Officium Titularis Ecclesiae parochialis ; vel solus Parochus teneatur?

Dubium III. Quum a Sacra Rituum Congregatione, in responsione ad dubium 13 m una Pisana, die 12 Novembris 1831, decisum fuerit quod Celebrans in Missa solemni, cum sibi est sedendum, ad eos versiculos ad quos sibi est inclinandum, caput delegat; quaeritur: An debeat tantum caput delegere ad eos versiculos qui cantantur m Choro, vel etiam ad illos qui ab Organo supplentur, el recitantur ab assistentibus in Choro? (1)

Sacra itaque Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audila sententia alterius ex Aposollicarum Caeremoniarum Magistris, declarare censuit :

Ad I. < Servetur praescriptum Rubricae Marlyrologii Romani ».

Ad II. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ; el detur Decretum in una Ovelen. in responsione ad dubium 1 partis primae, sub die 11 Augusti 1877 ».

Ad III. < Caput semper detegendum ».

Atque ila declaravit.

Die 27 Iulii 1878.

3458. SANCTIMONIALIUM (5740)
ORDINIS VISITATIONIS
BEATAE MARIAE VIRGINIS.

A Sanctimonialibus Ordinis Visitationis Beatae Mariae Virginis Monasterii Civitatis vulgo *Paray-lt-Monial* inter fines Dioeceseos Augustodunen. Sacrae Riluum Congregationi sequentia quaesita pro opportuna responsione fuerunt exhibita ; nimirum :

(i) E. Dub. IV.

I. An Festum Visitationis, quod est proprii Ordinis praecipuum, ritu duplici primaé classis celebrari ab ipsis possit?

II. An idem Festum praestet Festis quibuscumque secundae classis v. g. Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C., quod aliquando in eadem die ac Festum Visitationis occurrit ?

III. Quotiescumque in eamdem diem 2 Iulii incidat Dominica, ad quam transferenda sil solemnitas SS. Apostolorum Petri et Pauli, debetne Missa sollemnis cum cantu de hac solemnitate celebrari ?

Sacra vero Riluum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, sic respondit:

Ad I. < Negative ; nisi ex speciali induito ».

Ad II. « Serventur Rubricae ; el quoad Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. detur Decretum Urbis el Orbis diei 10 Augusti 1849 ».

Ad III. «Curent oratrices ul duae celebrentur Missae, altera Convenlualis de Officio currente, altera de translata festivitate ».

Atque ila respondit ac servari mandavit.

Die 27 Iulii 1878.

3459. SANCTI IACOBI (8741)
DE CHILE.

Metropolitanae Ecclesiae Sancti Iacobi de Chile Archidiaconus a Sacra Riluum Congregatione insequenlis dubii resolutionem humillime exquisivit; nimirum:

An in Missa Conventual! Dignitates el Canonici ad Confessionem el Benedictionem stare debeant, etiam quando sacris vestibus non sunt induti ?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, huic dubio respondendum censuit:

* Affirmative, iuxta Decreta alias edita ».

Atque ila respondit.

Die 27 Iulii 1878-

3460. SENONEN. (5742)

Superior Societatis Sacerdotum Oblatorum a Sacro Corde Iesu et a Sancio Edmundo nuncupatae, atque in Senonensi Dioecesi existentis, Sacrae Riluum Congregationi duo sequentia dubia resolvenda humillime proposuit; nimirum :

Dubium 1. Super Oratorium praedictae Societatis, in quo Missae quotidie celebran-

lur atque asservatur SSfnum Eucharistiae Sacramentum, adest locus ad ambulandum destinatus, camera tamen lapidea ac crassa ab Oratorio ipso separatus; cui loco superextruclum est cubiculum pro habitatione Noviliorum. Quaeritur : An talis locorum dispositio licite servari possit?

Dubium II. In Coemeterio Paroeciae Sacellum funebre eiusdem Societatis sic ordinatur: in crypta oculi mortuorum ila disponuntur, ul sursum m Sacello proprie dicto a crypta camera separato exlet Altare ubi aliquando Missa celebratur. Quaeritur : An licitum sil in hoc Altari sacrosanctum Missae Sacrificium peragere, quamvis in lineae recta sint cadavera in crypta, quae est ab Oratorio prorsus separata?

Sacra porro Rituum Congregatio, audila relatione ab eiusdem Secretario facta, atque inspecto etiam locorum typo, utrique dubio rescribendum censuit:

< Affirmative ».

Atque ila rescripsit.

Die 27 Iulii 1878.

3461. BERGOMEN. (8743)

Canonicus Primicerius Cathedralis Ecclesiae Bergomensis a S. R. C. humillime exquisivit :

I. An quotiescumque tempore Quadragesimae ex speciali induito recitatur in Choro die Dominica, post Vesperas el Completorium, Matutinum cum Laudibus insequenlis Feriae II, ad Preces feriales ac Suffragia Sanctorum standum sit, sicuti in Antipliona finali B. M. V. in diebus Dominicis ?

II. Anne, oblenio nuperrime a praefata Cathedral) Ecclesia induito celebrandi extrinsecum Festum in honorem Sacratissimi Cordis Iesu, Dominica proxime feriae VI post octavam SSmi Corporis Christi insequenlis, cum omnibus Missis tum solemni lum ledis illius propriis, liceat eiusmodi indultum acceptare quoad Missas lectas Ianium, ne duae Missae solemnes in Choro cani debeant ?

Sacra porro Riluum Congregatio, referente Secretario atque audila sententia alterius ex Aposollicarum Caeremoniarum Magistris, sic declarare censuit :

Ad I. < Negative ».

Ad II. « Attenta praxi in eiusmodi indutis a S. Sede concedendis, non licere ».

Atque ita declaravit.

Die 3 Augusti 1878.

3462. BELLUNEN. (5744)
ET FELTREN.

Quum Rmus Diius Episcopus Bellunen. el Fellren. anceps haereat num ista Cathedralis Ecclesia Bellunensis nova indigeat consecratione, non tantum ob reparationem novissime ibidem peraclam, sed etiam ob defectum alicuius monumenti quo indubie constet in sua prima dedicatione ritum praescriptum fuisse servatum, a Sacra Rituum Congregatione opportunam in casu petiit declarationem.

Sacra porro eadem Congregatio, referente Secretario nudiloque allero ex Aposollicarum Caeremoniarum Magistris, censuit :

« Supradictam Cathedralem Ecclesiam omnino esse consecrandam, nulla tamen facta immutatione diei pro eiusdem Dedicationis anniversario peragendo, quod etiam in posterum Dominica II post Pascha celebrandum est ».

Romae die 19 Augusti 1878.

3463. SYRACUSANA. (5745)

Rev. D. Blasius Bellasai Archidiaconus Ecclesiae Collegiatae sub titulo Annuntiationis Deiparae in oppido vulgo *Comiso*, inter limites Archidioeceseos Syracusanae, quum a suo Archiepiscopo prohibitus fuerit Stolam deferre extra Sacramentorum admiuistrationem, Sacrorum Riluum Congregationem adiit humillime petens, ul, attenta antecessorum suorum consuetudine, qui Stolam semper tamquam insigne propriae dignitatis habuerint iu supradicta Colégiale Ecclesia, huiusmodi privilegium sibi suisque successoribus retinendum declararet.

Sacra porro Riluum Congregatio, audila sententia Rmi Archiepiscopi Syracusani de informatione et volo requisiti, ad relationem Secretarii, ila declarare censuit:

< Attenta consuetudine , Archidiaconus in Processionibus tantum utatur Stola, si absit Archipresbyter ».

Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 26 Novembris 1878.

3464. MACERATEN. (5746)
ET TOLENTINEN.

Ilodiernns Plebanus Castri Colmurani in Dioecesi Maceraten. el Toluntinen. aegre ferens quod Sodalitas a SSmo Eucharistiae

Sacramento apud Ecclesiam parochialem erecta ius ei denegat sese ingerendi in erogandis oblationes atque eleemosynas, quas Sodales quaeritare solent, vel intra ipsam Ecclesiam vel per fines Paroeciae, quaeque impenduntur sive ad sacras supellectiles in Ecclesiae usum comparandas, sive ad divini cultus decorem augendum, a Sacra Riliuum Congregatione declarari humillime exquisivit: An Confraternitas vel potius Parochus ius habeat in administratione eleemosynarum collectarum in Ecclesia parochiali; et quatenus Parochus ius habeat, an Confraternitas possit administrare independenter a Parocho eleemosynas quas petit in ditione Paroeciae et univul usque nunc eleemosynis collectis in parochiali Ecclesia in suffragium animarum Purgatorii?

Sacra porro Riliuum Congregatio, attenta informatione Rmi Episcopi Maceralen. et Tolentinen. ad relationem Secretarii, sic in casu declarare censuit:

«Esse in facultate Rmi Episcopi, ut pro sua prudentia rei consulat ad tramitem Institutionum Benedicti Pp. XIV, Cap. V, § V». Atque ita declaravit ac rescripsit. Die 26 Novembris 1878.

3105. SENEN. (5747)

Ab hodierno Directore Calendarii pro divino Officio persolvendo Sacroque celebrando in Archidioecesi Senensi Sacrorum Rituum Congregationi sequens propositum fuit dubiam pro opportuna declaratione; nimirum:

Quum tempore paschali administrandum est SSimum Eucharistiae Sacramentum, ante vel post Missam de Requie, debent ne dici Oratio et versiculi de tempore atque *Alleluia*?

Sacra porro Riliuum Congregatio, re accurate perpensa, ad relationem Secretarii, sic declarare censuit:

< Affirmative, quoad Orationem et Versiculos; Negative, quoad *Alleluia* ».

Atque ita declaravit et servari mandavit. Die 20 Novembris 1878.

3466. GORITIEN. (5748)

Magister Sacrarum Caeremoniarum Ecclesiae Metropolitanae Goritien. a Sacra Rituum Congregatione quae sequuntur humillime exquisivit; nimirum:

I. In Ecclesu Metropolitana Goritien. inducia fuit lusce postremis annis Feria VI

in Parasceve Processio intra muros ipsius Ecclesiae cum Reliquia SSihi Ligni Crucis D. N. I. C., quae defertur sub baldachino,thuriferario praecedente, cum sacris ministris nigris paramenlis indutis. Quaeritur: An haec Processio licite continuari possit?

II. Sodalitas nuncupata a *Subsidiis* pro Presbyteris indigentibus ibi iamdiu existens habet tamquam Patronum Sanctum Ioannem Nepomicensem; hinc die 16 Maii celebrat Festum patronale, cui concessa fuit a Summo Pontifice plenaria Indulgentia. Quaeritur: An possit in Missa solemnii, quae tali die celebratur in Ecclesia Metropolitana, in qua adest Altare laterale eidem Sancio dicatum, unica Oratio dici et *Credo*; an vero debeat Missa haec sollemnis tractari sicut Missa privata illius diei?

Et Sacra Riliuum Congregatio, audila relatione eiusdem Secretarii, respondit:

Ad I. «Affirmative, quatenus Processio non sit intra Officium et Missam».

Ad II. < Si Sodalitas erecta sit in ipsius Ecclesiae Cathedralis Altari de S. Ioanne Nepomuceno eiusdem Patrono, tunc cantetur Missa sollemnis cum unica Oratione et *Credo*; si secus, cantetur eodem modo quo Missae privatae celebrantur ».

Atque ita respondit ac rescripsit.

Die 26 Novembris 1878.

3467. TURONEN. (5749)

In Archidioecesi Turonensi, velut in aliis quibusdam Dioecesibus per Galliam, ex non legitima interpretatione indulti lati a Cardinali Caprara Legato a Latere pro reductione Festorum die 9 Aprilis 1802, in omnibus fere Ecclesiis parochialibus habili fuerunt velut Patroni Sancti Titulares earumdem Ecclesiarum, quorum Festa proinde transferuntur cum Missa solemnii ad insequentes Dominicas.

Porro difficile admodum esset Clerum et fideles adducere vel invectam hanc praxim deponant; siquidem Titularium Festa communiter Festa patronalia nuncupantur. Quapropter optime noscens Archiepiscopus Turonensis id non recte concordare cum Decreto s. m. Urbani Papae VIII, nec cum sanis principiis de Festis Titularium, nec tandem cum praescriptis in memorato induito Cardinalis a Latere Legati, Sanctissimum Dominum Nostrum Leonem Papam XIII enixe rogavit vel largiri dignaretur indultum, cuius vigore in qualibet Ecclesia Archidioecesis Turonensis, quae nullum habet

Patronum loci suae Parochiae a proprio Titulari distinctum, agi valeret Fesium Titularis eo modo quo Fesium Patroni recolitur.

Sacra porro Riliuum Congregatio, re accurate perpensa, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem SSiio Domino Nostro tributis, ita hisce precibus rescribere censuit:

«Pro gratia, quatenus Patronus non sit particularis oppidi, dummodo tamen non vigeat consuetudo honorandi Patronum Civitatis episcopalis uti Patronum Dioeceseos». Atque ita rescripsit et induisit.

Die 26 Novembris 1878.

3468. 1ACEN. (8750)

Episcopus Iacensis exposuit Sacrorum Riliuum Congregationi in sua Cathedrali Ecclesia hunc usum obtinere, quo Cantores in Invitorio, postquam, expleto cantu 1\$. *Gloria Patri*, Chorus partem Invitorii donec respondet, integrum Invitorium ipsi decantent absque responsione Chori, lamvero quum hic mos videatur oppositus aliarum Ecclesiarum usui, in quibus Invitorium in ultima vice partira a Cantoribus et partira a Choro repetitur, ita ut Chorus ipse cantum illum absolvat; idem Episcopus ab eadem Sacra Congregatione humillime exquisivit: An talis usus Cathedralis Ecclesiae Iacensis servari licite valeat?

Sacra porro Riliuum Congregatio, audila sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii, ita respondere censuit:

«Servetur usus». Atque ita respondit.

Die 26 Novembris 1878.

3469. SANCTI CLAUDII. (5751)

Rmus Diras Ludovicus Anna Nogrel Episcopus Sancti Claudii Sacrorum Riliuum Congregationi sequentia dubia solvenda humillime exhibuit; nimirum:

Dtiis I. Peractis annis sollemnitas Sancti Claudii Episcopi, Patroni Civitatis episcopalis et Dioeceseos, in Dominicam proximam sequentem in gratiam fidelium (ad normam instructionis Card. Caprara A. 1). 1802) translata fuit, etiam in locis ubi sollemnitas Patroni peculiaris simili ratione agi debuit et reipsa agitur. Quaeritur ergo: Num sollemnitas S. Claudii in hisce locis debeat aut possit ita transferri?

Dubium II. Ecclesiae Cathedralis S. Claudii Titulares sunt ex aequo et pari ratione

Ss. Apostoli Petrus, Paulus et Andreas. Hucusque tamen Festum S. Andrae celebrari consuevit sub ritu duplici secundae classis sine octava. Quaeritur: Num istud debeat celebrari in dicta Cathedrali sub ritu duplici primae classis cum octava?

Dvbius III. Quaeritur etiam num in Ecclesiis non consecratis debeat Ecclesiarum omnium Dedicatio celebrari sub ritu duplici primae classis cum octava in Dominica 2 Nov. (ex instructione Card. Caprara supra memorata pro Galliis data).

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris auditaque relatione Secretarii, hisce dubiis rescribere rata est:

Ad I. «Negative».

Ad II et III. «Affirmative».

Atque ita rescripsit ac servari mandavit. Die 29 Novembris 1878.

3470. PLATIEN. (5752)

Rinas Onus Franciscus Gerbino Episcopus Plalien. a Sacra Riliuum Congregatione insequentis dubii resolutionem humiliter expetivit; videlicet:

Utrum ex ligno iterum effingere liceat simulacrum, ab anno usque 1872 veneratum in oppido Boviafranco per Piam Unionem canonice erectam sub titulo B. M. Dominae a Sacro Corde, iuxta typum Auxelloduni primitus venerationi exhibitum; an novum simulacrum effingi atque exponi debeat, conforme lypo probato per Decretum diei 20 Aprilis 1875, Pii IX Summi Pontificis auctoritate datum?

Sacra Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario et audito Rmo Assessore ipsius Sacrae Congregationis, ad quaesitum, uti supra expositum, respondit:

< Iuxta mentem Decreti S. Romanae et Universalis Inquisitionis, non licere nisi secundo modo ». Atque ita respondit.

Die 29 Novembris 1878.

3471. MARIANOPOLITANA. (5754)

Rmus Diras Eduardus Fabre Episcopus Marianopolitanus Sacrae Rituum Congregationi exposuit: Oratorium principale maioris Seminarii Dioecesanii formam Ecclesiae praeferens quatuordecim abhinc annis consecratum fuisse; ex quo tempore non solum singulis per annum Dominicis Festisque diebus Officia liturgica solemniter in eo cantari consueverunt, adstante et cooperante

Clericorum coetu , sed etiam Titularis et anniversarium Dedicationis eiusdem Oratorii sub ritu duplici primae classis cum octava quotannis ab omnibus Sacerdotibus, Diaconis el Subdiaconis eidem Seminario adscriptis , approbante Ordinario , fuerunt celebrata. Nuper vero quum in dubium vocata sit legilimilas celebrationis ulriusque praefatae Festivitatis, eo quod extraneis non pateat indiscriminalim eiusdem Oratorii ianua, ac proinde iuxta nonnullos illud recensendum videatur intra Oratoria privata, de quorum Titulari ac Dedicatione nemini licet Officium recitare, ab eadem Sacra Rituum Congregatione ipse Rihus Episcopus declarari postulavit : Anne ab initio recte fuerit introducta celebratio Festi Titularis el Dedicationis supradicli Oratorii?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, accurate re perpensa, sic declarare censuil:

« Dummodo reapse Oratorium fuerit consecratum el non simpliciter benedictum, celebrandum esse Officium tam Sancti Titularis quam Dedicationis ».

Atque ita declaravit ac rescripsit.
Die 29 Novembris 1878.

3172. TARANTASIEN. («756)

Rthus Dims Carolus Franciscus Turinaz Episcopus Taranlasien. Sacrae Riluum Congregationi pro opportuna declaratione quae sequuntur humillime proposuit; nimirum:
Vi indulli Apostolici diei 30 Iulii 1863, m Ecclesiis Dioeceseos Taranlasien., Iribus vicibus in qualibet hebdomada, occurrente licet ritu duplici, cani valent Missae de Requie, exclusis tamen duplicibus i et 2 classis, festis de praecepto servandis, feriis, vigiliis oclavisque privilegialis. Indultum simile viget in celeris Sabaudiae Dioecesisibus ; sed quum eadem non sil in omnibus illius interpretatio, quaeritur:

I. Num liceat cantare Missam de Requie tnbus diebus ritus duplicis, etiamsi in hebdomada festa ritus inferioris inveniantur?

II. Num eodem die ritus duplicis, plures Missae de Requie cantari valeant in eadem Ecclesia?

Sacra porro Riluum Congregatio, ad relationem Secretam, ad utrumque quaesitum rescribere censuil :

« Affirmative ». Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 18 Decembiis 1878.

3473. OVETEN. (8787)

Rmus Dnus Benedicius Sanz y Fores Episcopus Ovelen. sequentis dubii resolutionem a Sacra Rituum Congregatione humillime exquisivit ; scilicet :

Regularibus e suis Monasteriis a civili Gubernie expulsis, ad nonnullas eorum Ecclesias translatae sunt Parochiae, iisdem in locis existenles, eo quod ad populi opportunitatem commodiora videbantur Tempia Regularium, antiquis Ecclesiis parochialibus tamquam publicis Cappellis remanentibus. Novae parochiales Ecclesiae titulo antiquarum appellantur, et in nonnullis Imago Titularis a priori Templo translata in loco principaliori collocata est. Quaeritur itaque: An teneantur Parochi ad Officia tum Titularis seu Patroni Paroeciae; tum Ecclesiae Regularis nunc Parochialis, sub ritu duplici primae classis cum octava?

Sacra vero Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, audita sententia in scriptis alterius ex Aposollicarum Caeremoniarum Magistris, sic rescribendum censuil:

« Negative, ad primam partem : sed si translatio Parochiarum facta fuerit in perpetuum, tunc supplicandum SSmo pro concessionem ulriusque Titularis veteris elnovao Paroeciae ; Affirmative, ad secundam partem ».

Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 20 Decembris 1878.

5174. GNESNEN. (8788)

ET POSNANIEN.

Enius el Rmus Dnus Cardinalis Miecislaus Ledochowski Archiepiscopus Gnesnen. el Posnanien. sequentia duo dubia Sacrae Riluum Congregationi declaranda proposuit; nimirum:

Dubium I. Missam privatam in Altari maiori, illo lempore quo in Choro Horae Canonicae dicuntur, Decreta Sacrae Rituum Congregationis celebrari prohibent. Quaeritur autem : An sub denominatione Horarum Canonicarum etiam Officium Defunctorum in casu intelligalur ? Et quatenus affirmative,

Dubium II. An haec prohibitio extendatur ad illas Ecclesias, in quibus proprie dictus Chorus non invenitur, sed diversi Sacerdotes occasione funerum congregati Officium Defunctorum in communi recitant?

Sacra púrro Riluum Congregatio , ad

relationem Secretarii, audita etiam in scriptis sententia alterius ex Aposollicarum Caeremoniarum Magistris, ulrique dubio rescribere censuil :

< Affirmative ». Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 20 Decembris 1878.

3475. CENETEN. (8760)

Sacerdos Angelus Fassetla Vicarius foraneus loci vulgo de *Latrano* in Dioecesi Cenetensi Sacrae Riluum Congregationi sequentia exposuit , ab eaque resolutionem humillime petiit; nimirum:

Occasione Parochorum Conventuum qui quotannis, sicut Dioecesana Synodus praescribit, habentur modo in una, modo in altera huiusce foranae Congregationis Ecclesia , decantatur iuxta antiquam consuetudinem Missa de Spiritu Sancio etiam in duplicibus (non vero I el II classis) cum *Gloria, Credo* el *Ita Missa est.* Peracta Missa solemni, cantantur Vesperae Defunctorum quamvis media dies nondum transierit. Consuetudines, de quibus supra, locum habent etiam in nonnullis aliis huiusce Dioeceseos foraneis. Quaeritur: Num huiusmodi ritus, quoad scilicet Missam el Vesperas, servari possit?

El Sacra Riluum Congregatio, referente eiusdem Secretario, re mature perpensa, in casu censuil:

« Affirmative, quoad Missam de Spiritu Sancto; quoad vero Vesperas, Negative ; et recitari poterit Nocturnum Defunctorum ».

Atque ita rescripsit.

Diu 10 Ianuarii 1879.

347(5. CLUNIEN. (8761)

seu

PRIORATUS ORDINUM MILITARIUM.

Exposuit Sacrorum Riluum Congregationi Rmus Dnus Viclorianus Guisasola y Fernandez Episcopus Doren., el Prior Ordinum Militarium in Hispania, in Civitate Clumensi ab immemorabili tempore consuevisse Dominica Palmarum in Senatus aedibus benedici ramos palmarum, idque fieri in Sessionum aula (sacellum quippe desideratur) ab uno ex Parochis, adslantibus celeris ex parochiali Clero.

Insuper cum parochialis Ecclesia Sanctae Mariae eiusdem Civitatis in Episcopa-

lem nuper erecta sil, dubium exortum est: Num huiusmodi consuetudo palmas benedicendi in aula profana retineri debeat ac possit; el num Episcopus intuitu eiusdem consuetudinis Parochos omnes Civitatis nec non parochialem Clerum habere debeat excusatos ab interessendo benedictioni quae ab ipso in dicta Ecclesia peragenda esi cum Canonicorum Capitulo, Beneficialis celerisque de Clero Cathedralis Ecclesiae. Relatis itaque per Secretarium his postulatis Sacrae Riluum Congregationi,

Sacra eadem Congregatio, audita sententia alterius ex Aposollicarum Caeremoniarum Magistris, rescribendum esse censuil:

< Enunciatam consuetudinem benedicendi palmas in aula profana neque debere neque posse retineri; el nullimode Episcopum posse cogere, sed tantum Parochos el parochialem Clerum adhortari ut intersint benedictioni palmarum ab ipso peragenda. Etenim Rubricae tum Missalis tum Caeremonialis non alium locum praescribunt ad praefatam functionem faciendam nisi Ecclesiam: quod si ibidem forte illa perfici non posset, potius omittenda foret. Praeterea eadem functio non est propria exclusive Cathedralis, prouli est Oleorum Consecratio Feria V in Coena Domini, ac proinde Parochorum ac parochialis Cleri adsislenliam minime exigit; imo ex Decreto Generali die 10 Decembris 1703 ad 7, nec functiones omnes Maioris Hebdomadae sunt de iuro parochiali, quippe quae etiam a Sacerdotibus non Parochis el in aliis Ecclesiis fieri possunt ».

Die 10 Ianuarii 1879.

3477. IACEN. («762)

Inter dubia quae a Sacra Rituum Congregatione per Decretum diei 30 Ianuarii 1878 resoluta fuere, sequens habebatur dubium I, scilicet : An Parochi seu Archipresbyteri lacensis Dioeceseos, nempe locorum nuncupatorum *Giarre, Piedinoitte Etneo* et *Riporto* ex Messanensi Dioecesi avulsorum, in ecclesiasticis functionibus mantelleito violaceo atque annulo gemmis ornato uti possint ; et ipsi in Missa solemni adhibere valeant qualuor Ministros Dalmatica ac Tnnicella indutos?

Quum autem Sacra eadem Congregatio huic dubio rescripsisset: Negative, ad I partem ; dilata et audiatur Magisler Caeremoniarum quoad II ; praefati Parochi seu Ar-

chipresbyieri institerunt pro definitiva secundae partis enunciali dubii declaratione.

Hinc Sacra Riluum Congregatio, audita relatione Secretarii, omnibus in casu maturo examine perpensis, sic declarare ac rescribere rata est :

< In decisis, iuxta Decrelum diei 28 Iulii /876; id est: Negative m omnibus; et oratores pareant decisionibus Sacrae Rituum Congregationis ». Atque ila declaravit ac rescripsit.

Die 24 Ianuarii 1879.

3-478. URBIS. (5763)

Inaugurandum cum esset anno 1877 Altare in hypogaeo Eudoxianae Basilicae noviler substructum ad custodienda sacra Principis Apostolorum vincula, exortum esi dubium : Au illud consecrandi ius Eminenlissimo Cardinali Ecclesiae Titulari spectaret; vel potius Eminentissime Cardinali Urbis Vicario. Pius s. m. Papa IX quaestionem diiudiundam commisit quatuor Cardinalibus Episcopis Suburbicariis. Interim vero, instante festivo consecrationis die, conventum est consecrationem, ratione possessionis, a Cardinali Titulari peragendam; hinc dilata fuit dubii solutio.

Summus vero Pontifex Leo divina providentia Papa XIII animo reputans conveniens esse ea exequi quae provida deliberatione Praedecessor statuerat, ac peropportunum omnino fore super exercitio actus raedictae jurisdictionis omnem deinceps ubitandi locum praeccludi, Eminentissimo Cardinali Sacri Collegii Decano mandavit, ut quamprimum indicia particularis Congregatio haberetur.

Quatuor praeterea Eminenlissimis Episcopis Suburbicariis adiungere dignatus est Eimnentissimum Cardinalem Bartolini Sacrorum Riluum Congregationi Praefectum, loco etiam el vice Emiuenlissimi Cardinalis Episcopi Tusculani infirmi.

Die itaque vigesima quinta Ianuarii communi consensu convenerunt in Aedes EnunentiMimi Cardinalis Sacrorum Riluum Congregationi Praefecti Eminenlissimus Cardinalis Di Pietro S. Collegii Decanus et Episcopus Veliternus et Ostiensis, Eminenlissimus Cardinal^ Sacconi Episcopus Portuensis, Eminenlissimus Cardinalis Bi Ito Episcopus Sabmensis, Eminenlissimus Cardinalis De Luca Episcopus Praenestinus una cum Eminenlissimo Cardinali Sacrorum Riluum Congregationi Praefecto el cum eiusdem

Congregationis Secretario ; qui omnes post maturum examen et accuratissimam discussionem super vota et elaboratas fusasque consultationes, quas hinc inde exaraverant tum Sacrorum Canonum Doclores, tum Sacrarum Caeremoniarum Magistri, sequenti dubio : Utrum in Ecclesiis Tituli Cardinalitii ius consecrandi Altaria spectet Eminenlissimis Cardinalibus earumdem Tilularibus; an potius Eminentissimo Cardinali Urbis Vicario? unanimi suffragio responderunt:

« Affirmative, ad priinam pariem; Negative, ad secundam ».

Facta autem de omnibus relatione Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII ab eiusdem Sacrorum Rituum Congregationis Secretario in audientia diei 30 Ianuarii 1879, Sanctitas Sua responsum Eminentissimorum Cardinalium super proposito dubio ratum habuit el auctoritate sua confirmavit ac evulgari mandavit.

Die 30 Ianuarii 1879.

3-179. SOCIETATIS (5764)

SANCTISSIMI SACRAMENTI.

A Riio Procuratore Generali Societatis SSnii Sacramenti insequenlia dubia resolvenda Sacrae Riluum Congregationi humillime exhibita fuerunt ; nimirum :

Dibivm I. Num quando concurrunt duo Festa Dedicationis Ecclesiarum, in secunda Posicommunione verba *Quem nomini Iuo indigni dedicavimus* servanda sint?

Dibivm II. Num, durante expositione Augustissimi Sacramenti, Officium pro Defunctis recitari vel cantari liceat in Choro?

Dibivm III. Num quoties detur benedictio SSiuii Sacramenti cum oslensorio, tempore paschali, cereum paschalem toties accendere liceat?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, hisce dubiis accurate perpensis, rescribere rata est :

Ad 1. « Affirmative ».

Ad II. « Negative ».

Ad III. < Negative ».

Atque ila rescripsit ac servari mandavit. Die 8 Februarii 1879.

3480. ATUREN. ET AQUEN. («76«)

Quum Rmus Dans Petrus Delannoy Episcopus Alureii. et Aquen. a Sacra Riluum Congregatione humillime expetierit num iuxta necessitatem sibi liceat reducere in

Ecclesiis maxime pauperibus Dioeceseos sibi commissae ad duodecim Ianium numerum candelarum, quae ardere conlinuo debeant ante SSmum Sacramentum publice expositum pro perpetua adoratione ;

Sacra Riluum Congregatio, referente Secretario, rescripsit :

< Affirmative ; ad tramitem Institutionis 30 n. 24 s. m. Benedicti Papae. XIV ». Atque ita rescripsit.

Die 8 Februarii 1879.

3481. PARISIEN. (6766)

Emus et Rmus Dominus Cardinalis Hippolytus Guibert Archiopiscopus Parisiensis Sacrae Riluum Congregationi quae sequuntur exposuit, opportunam rogans resolutionem seu declarationem ; videlicet :

I. Quum in Civitate Parisiens! ex statutis Municipii nulla fiat Processio extra Ecclesiam, Clerus, qui funeri interesse debet, numquam defuncti domum adire potest, ut corpus efferatur ad Ecclesiam parocbialem cum caeremoniis el precibus in Rituali Romano praescriptis; sed corpus curru! impositum silentio deferatur ad Ecclesiam, sequentibus cognatis el aliis qui funus cOmilantir. Ad corpus vero recipiendum Clerus stat in ianua intra Ecclesiam, Clerico praeficiente Crucem el alio aquam benedictam ministrante. Ibi dicuntur Antiphona Si *iniquitates* el Psalmus *De profundis*: postea omisso Psalmo *Miserere*, cantatur Responsorium *Subvenite*, et celera fiunt ut in Rituali. Imo usus invaluit ul in exequiis solemnioribus Psalmus el Antipliona praedicta non solum recitentur, sed etiam Iono solemni decantentur, dum corpus in ingressu Ecclesiae excipitur, el turba aliquando frequentissima funus comitans Ecclesiam ipsam ingreditur. Porro petitur ul hic usus servari licite possit.

II. In exequiis parvulorum usus invaluit in Archidioecesi Parisiensi ut Missae vel Vesperae celebrentur, prout respective ante vel post meridiem absolvuntur. Missa vero de die vel votiva dicitur iuxta Rubricas, et Vesperae cum cantu habentur de die, vel votivae de parvo Officio B. M. V. Absoluta Missa, vel cantatis Vesperis, dicitur ad feretrum Antiphona: *Hic accipiet* el reliqua uti in Rituali Romano. Exposcitur itaque ut hic usus familiis parvulorum acceptissimus ac pietati maxime favens retineri valeat.

Sacra Rituum Congregatio, hisce postu-

latis ab eiusdem Secretario relatis, accurate perpensis auditaque sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ila rescribendum censuil :

Ad 1. < Usus quoad cxcquiarum ordinem Parisiis vigentem, uti exponitur, servari posse ».

Ad II. < Affirmative; sed Missa votiva de Angelis legatur vel cantetur, diebus tantum a Rubrica permissis ».

Atque ila declaravit atque induisit.

Die 8 Februarii 1879.

3482. PARISIEN. (5767)

Quum Emus et Rmus Unus Card. Hippolytus Guibert Archiepiscopus Parisiensis a Sacra Riluum Congregatione exquisierii : Anne in Missis, quae ante SSmum Sacramentum publicae venerationi expositum celebrantur in Archidioecesi Parisiensi, liceal fideles ad sacram Synaxim admittere extra Missam ; et an saltem, attenta consuetudine, maxime pietati favente, idipsum tolerari possit?

El Sacra Riluum Congregatio, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii, ad utrumque propositi quaesiti pariem respondit :

< Negative ». Atque ila declaravit ac rescripsit.

Die 8 Februarii 1879.

3483. COLONIEN. (5768)

R. D. Ioannes Ludewig Sacerdos loci vulgo *Gibelsrath* in Archidioecesi Coloniensi a Sacra Rituum Congregatione insequentis dubii solutionem humillime postulavit; nimirum :

Liber Pastoralis dictae Archidioeceseos (editus anno 1870 iussu Iosephi Clementis Archiepiscopi Coloniensis) permittit Sacerdoti unica Ianium unctione ac formula abbreviata uti in administratione Sacramenti extremae unctionis, quum id necessitas vel contagium exigat : quod tuetur Benedictus XIV in Opere de Synodo Dioecesana, lib. 8, Cap. 3. Hoc posito quaeritur: Num liceal in impertienda absolutione generali Papali, ad contagium evitandum, uti brevissima formula, quae legitur in Breviario Romano Romae typis edito an. 1843, quaeque ila se habet : *Indulgentiam plenariam et remissionem omnium peccatorum tibi concedo. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti Amen* ?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii rescripsit :

4 Affirmative in casu ». Atque ita rescripsit.

Die 8 Martii 1879.

3481. NIVERNEN. (5769)

Rmus D. Stephanus Antonius Lelong Episcopus Nivernen. quae sequuntur Sacrae Rituum Congregationi exposuit, opportunam declarationem seu resolutionem humillime expostulans ; videlicet :

I. Potestne Episcopus iure ordinario concedere licentiam etiam plures Missas quolibet die celebrandi :

1. In Cappellis seu Oratoriis publicis piam Communitatum, etiam earum quae clausuram non habent ;

2. In Cappellis sen Oratoriis piarum Communitatum, quae licet non habeant ingressum in vis publica, inserviunt tamen quotidianis exercitiis totius Communitatis ;

3. In Cappellis seu Oratoriis ad personas quidem privatas pertinentibus, sed quae sunt publica vel semipublica, eo sensu quod habeant ingressum in via publica vel prope viam publicam, ita nt semper cuilibet volenti intrare permittatur?

II. Potestne Episcopus alia Oratoria praeter Cappellam seu principale Oratorium erigere in piis Communitatibus, sive ob numerum Sacerdotum ibi degentium, ut ab omnibus Missa dici possit; sive in gratiam infirmorum qui nequeunt adire Cappellam seu Oratorium principale?

III. Potestne Episcopus iure proprio concedere facultatem asservandi SSiium Sacramentum :

1. In Ecclesiis seu Cappellis publicis quae tamen titulo parochiali non gaudent, etsi utilitatibus Paroeciae inserviant ;

2. In Cappellis piarum Communitatum publicis, id est quarum porta pateat in via publica vel in area cum via publica communicante et quae habitantibus omnibus aperiuntur ;

3. In Cappellis seu Oratoriis interioribus piarum Communitatum, quando non habent Cappellam seu Oratorium publicum m sensu exposito, ut evenit ex. gr. m Seminariis?

IV. Potestne Episcopus iure proprio licentiam concedere uui Sacerdoti secundam Missam diebus Dominicis aut festivis de praecepto celebrandi :

I. In Oratoriis seu Cappellis quae a S. Sc^o de vel vi indulli ab ea concessa fue-

runl approbata, quando propter distantiam a parochiali Ecclesia ista secunda Missa proficere potest voto parochianorum qui aliter Missam non audirent vel saltem difficillime;

2. In duabus Ecclesiis in eadem Parochia existentibus, quando pro ulraque deservienda unicus adest Sacerdos et tamen non sine detrimento religionis Missa in una tantum celebraretur ;

3. In eadem Ecclesia, quando aliter pars sal notabilis parochianorum Missam non audiret ;

i. Quando valde utilis est, vel etiam necessaria ista secunda Missa ut communicari a fidelibus cum maiori facilitate et aedificatione frequentius possit ?

Sacra itaque Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, hisce postulatis sic respondit :

Ad I. < Episcopus utatur iure suo in omnibus casibus expositis ».

Ad II. < Si porro ex piarum Communitatum conditione necessaria sil erectio alterius Oratorii, pro eius erectione facultas erit a Sancta Sede oblinenda ».

Ad III. < Implorandum est indultum a Sancta Sede quoad omnia postulata ».

Ad IV. < Posito quod Episcopus iam facultatem obtinuerit a S. Sede ad concedendum Sacerdotibus suae Dioecesi indultum bis in die festo Sacrum litandi, erit suae prudentiae hac speciali facultate in casu necessitatis pro populi bono uti ; si vero eiusmodi facultate ipse non sil instructus, eam impetrare poterit ».

Atque ita respondit ac declaravit.

Die 8 Martii 1879.

3485. OPPIDEN. (8770)

Magister Caeremoniarum Ecclesiae Cathedralis Oppiden. a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humillimo expetivit ; nimirum :

Anne Episcopus in Sabbato Sancio non poniilicaliier, sed privatim, conferre possit maiores Ordines in una ex publicis Cappellis in Calhedrali existentibus et parum dissita a Choro et Presbyterio ; et an post Communionem Ordinatorum possit quoque ministrare fidelibus sacram Synaxim, nondum expleta solemni Missa Conventuali, sed eodem tempore quo in Choro a Capitulo et Clero decantantur Prophetiae et reliqua Officia peraguntur?

Sacra itaque Rituum Congregatio, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caere-

raomarum Magistris, ad relationem Secretarii, proposito dubio sic rescribere consuit :

< Negative, ad primam partem ; ad secundam, provisum in prima ». Atque ita rescripsit.

Die 8 Martii 1879.

3486. SANCTIMONIALIUM (5771)
ORDINIS CISTERCIENSIS.

Iuxta Rituale Ordinis Cisterciensis ii omnes qui hunc Ordinem professi sunt, dum in mortis periculo versantur, primo Sacramentum extremae Unctionis tenentur recipere, deinde Viaticum. Quoniam vero in Monasterio Vallisdomicellae Sanctimonialium praefati Ordinis Barcinonae existenle ejusmodi praxis non vigeat, hodiernus Confessarius Monasterii ipsius a Sacra Rituum Congregatione humillime exquisivit : Num liceat iisdem Sanctimonialibus, relicto ordine a Rituali Romano praescripto, primo extremam Unctionem, deinde Eucharistiam vel Viaticum recipere?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, declarare censuit: < Licere ». Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 8 Martii 1879.

3487. BERGOMEN. (5773)

A Riio Domino Alexandro Valsecchi Episcopo Tiberiaden. et Coadiutore Episcopi Bergomen. insequentia dubia solvenda Sacrae Rituum Congregationi proposita fuere ; nimirum :

Dubium I. In Actis Ecclesiae Mediolanensis, inter ea quae in Instructione pro Congregationibus Dioecesanis praescripta sunt, haec habentur: < Deinde Missa solemnis celebretur a Sacerdote ministris adhibitis....; ea Missa solemnis liet pro Defundis in ea Ecclesia coemeteriove sepultis.... aut de Spiritu Sancio, si eam maluerit Vicarius.... » Quaeritur itaque : Utrum eiusmodi Missa locum habere possit in occurrente Officio ritus duplicis; an tantummodo quando ritus semiduplex eam permittit?

Dvbii m 11. An occasione electionis Summi Pontificis possit Episcopus in singulis Ecclesiis parochialibus praescribere Missam votivam solemnem de Spiritu Sancto et post electionem pro gratiarum actione, prouti m Dioecesi Bergomensi superiore anno factum fuit?

Et Sacra Rituum Congregatio, audito voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii, rescribere censuit :

Ad I. < Praedicta Missa nequit celebrari, nisi diebus a Rubrica permissis, vel de speciali induito ».

Ad II. 4 Affirmative in casu; praesertim attenta consuetudine ».

Atque ita rescripsit.

Die 8 Martii 1879.

3488. DE ZACATHECAS. (5775)

Rmus Dominus Iosephus Maria a Refugio Guerra hodiernus Episcopus de Zacathecas in Republica Mexicana Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia enodanda proposuit ; videlicet :

Dübiuji I. Quum non mane sed vespere fiat Processio cum SSmo Sacramento in eius Festo die vel per octavam nonnullis in Ecclesiis harum regionum, quaeritur: Anne inveterata haec consuetudo permitti possit?

Dubium II. Si via memoratae Processionis longior non fuerit, estne tolerandum, sicut usus invaluit per has regiones, ut semel aut iterum, tertio vel quarto, dumque canitur *Tantum ergo* cum versiculo et Oratione super Altare per viam constructum, SSmum Sacramentum deponatur?

Dubium 111. Quando extra Missam sacra Communio fidelibus ministratur, debetne Sacerdos recitare *Confiteor Deo*, vel potius soliis minister? Et quatenus negative ad primam pariem, saltem id permitti possit vel tolerari?

Dubium IV. OOicium SSmi Cordis Iesu, quod recitatur in Ecclesia Mexicana Feria VI post octavam SSmi Corporis Christi, illud est, cuius Hymnus ad Vesperas et Matutinum est *Quicumque certum quaeritis*, lamvero, nonnullis in Breviariis adduntur duo *Alleluia* in Responsoris Horarum, sicut intra tempus paschale. Quaeritur ergo an adenda sint haec *Alleluia î*

Sacra porro Rituum Congregatio, audita sententia in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii, propositis dubiis sic respondere censuit :

Ad 1. « Affirmative ; in Calhedrali tamen non omittatur alia saltem brevis Processio post Missam intra Ecclesiae ambitum »,

Ad II. 4 Usum permitti posse ».

Ad III. < Negative ; nisi omnino défi-
ciente idoneo ministro ».

Ad IV. < Nihil innovandum ».

Atque ila rescripsit.

Die 31 Martii 1879.

3189. NEMAUSEN. (8777)

Paroecia Ecclesiae Calhedralis Nemausensis in Gallia, quae antea ab ipsa Ecclesia Cathedrali distincta erat ac prorsus divisa, nunr est penes Capitulum Calhedralis eiusdem. Antiqua enim Ecclesia paroecialis sub titulo Sancti Castoris Ep. Coni, a l’sseudo-reiormatis occupata iam ab antiquo tempore fuit et Paroecia translata in Cathedralem Ecclesiam.

Titulus Ecclesiae Calhedralis est Assumptio Beatae .Mariae Virginis, quae et Civitatis totiusque Dioecesis Nemausensis est Patrona. Titulus autem antiquae Paroeciae, nunc in Cathedralem translatae, est Sanctus Castor Episcopus et Confessor. Cum Titulus non sit nisi ille quem in consecratione quaevis Ecclesia accipit, late patet huius Calhedralis Ecclesiae Titulum esse Assumptionem Beatae Mariae Virginis.

Dubium vero exortum in nonnullis est an Episcopus Nemausensis et Vicarii Generales, qui ad Capitulum perlinere possunt tantum titulo honoris, debeant Festum S. Castoris Ep. Conf. celebrare et quo ritu. Unde exquisitum fuit :

I. Num Episcopus Nemausensis, Uce(iensis et Alesiensis, eiusque Vicarii Generales nec non Capitulum et Ecclesia Cathedral» teneantur celebrare Festum S. Castoris Episcopi Confessoris?

II. Ei quatenus affirmative, quo ritu illud celebrare teneantur?

Sacra itaque Kiluum Congregatio, exquisito volo iu scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum .Magistris, ad relationem Secretarii, declarare censuit:

Ad I. < Negative ».

Ad II. < Provisum in primo ».

Atque ila declaravit et rescripsit.

Dic 31 Martii 1879.

3190. SANCTI IACODI (5778)

DE CHILE.

Sacerdos Franciscus Martinez Canonicus et Secretario» Capituli Ecclesiae Metropolitanae S. bcobi de Chile Sacrae Kiluum Congregationi haec exposuit :

In Ecclesia Metropolitana S. Iacobi de Chile ex antiqua consuetudine, in Sabbatis Quadragesimae aliisque diebus, decantantur Vesperae minus solemnes quam in maioribus festis ; et in illis Canonicus Hebdomadarius immediate post Missam, ex sua Sede habituque choralis facit ôfflicium usque ad *Magnificat*; tunc autem accipit pluviale, quod etiam accipiunt Cappellani illi ministrantes, ponit et benedicit incensum, relinquens Chorum pergit ad Altare, illud incensal, vadit ad Leclorile in medio Chon ibique incensalur; et stans dum repetitur Anliphona ad *Magnificat*, decantat Orationes et finem facit Officio, in quo omnes salutationes omittuntur.

Hinc humillime exquisivil: Utrum a Capitulo Ecclesiae Metropolitanae praedictae retineri licite valeat haec consuetudo; an potius hoc Officium Vesperarum faciendum sit ad normam Caeremonialis Episcoporum Lib. II, Cap. III?

Sacra porro Kiluum Congregatio, audito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii, proposito dubio rescripsit:

⁴ Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ». Atque ila rescripsit.

Die 31 Martii 1879.

3-191. ROMANA. (5779)

Insignis Basilicae S. Mariae trans Tiberim Capitulum et Canonici, ut quaelibet tolleretur dubitatio quoad inelligentiam provisionalis decreti diei 1G Martii 187G, Sacrae huius Congregationis examini subiicere constituerunt peculiare Ecclesiae suae consuetudines quae ad sacras caeremonias et functiones perlinent. Quod consilium Etiras Dominus Card. Laurentius Nina, postquam Titulum Basilicae huius assumpsit, nedum laudavit, sed apud praefatam Sacram Congregationem suis etiam adiuvil officiis.

Sacra itaque Congregatio, omnibus mature discussis, praecipue relate ad assertam antiquam earumdern consuetudinum observantiam, et re cum eodem Emo Cardinali opportune collata, ea quae sequuntur in praefata Basilica ab omnibus servanda constituit :

1. ⁴ Qui pileolo utuntur, eum in Choro semper deponant, dum accedentes aut recedentes salutant Altare, dum genuflectunl, dum Confessionem faciunt aul incensantur; lempore autem divini Officii, cum soli intonant Psalmos aut Antiphonas, cum in me-

dio Chori ad Leclorile cantant aut legunt Invitatorium, Lectiones, Responsoria brevia, Marlyrologium etc.; lempore demum Missae, dum aqua benedicta asperguntur, dum dicunt *Gloria, Credo, Sanctu*», *Agnus Dei*, dom canitur Evangelium, dum recipiunt aut dani pacem ; dum SSmum Sacramentum elevatur, ministratur aul defertur; ad benedictionem in fine Missae ».

2. < Lector, qui in medio Chori Lectiones recital aul cantat, benedictionem petat caput profundo versus Hebdomadarium inclinans, legat distincte ac devote et in fine uniuscuiusque Lectionis, si non esi Canonicus, genulleclat ad verba *Tu autem Domine* ».

3. < Diebus Dominicis Canonicus celebrans pluviali indutus pro aspersione aquae benedictae, omissa thuris impositione in thnribulum, incedat cum caeremoniario, Diacono et Subdiacono eum praecedentibus. Nisi vero celebrans sil Canonicus, sed Bénéficiâtes aul ex inferiori Clero, Canonici Ministri officium nullatenus expleant ».

4. ⁴ Dum per Canonicum Hebdomadarium iit aspersion aquae benedictae, omnes stare debent aperio capite : interea vero Diaconus et Subdiaconus ad infimum Altaris gradum consistent. Expleta autem aspersione, Canonicus Hebdomadarius eodem in loco Casulam assumat, non lamen de Altari, sed super scamno positam ».

5. ⁴ Peracta a Celebrante cum Ministris Confessione, in Choro omnes sedeant, neque surganl nisi cum ille facto crucis signo legit Introitum Missae, et suo lempore alternatim dicant *Kyrie eleison*. Pariter omnes sedeant, dum incensantur oblata cl ipse celebrans ; surganl vero ad incensationem Chori si haec locum habet, secus sedeant usque ad Praefationem ».

6. ⁴ In Missis solemnibus die Annuntiationis B. M. V. et Nativitatis Domini ad verba *Et incarnatus est*, et in cantu Passionis in Maiori Hebdomada ad verba *emisit Spiritum*, Canonici, Celebrans cl Ministri uti valeant pulvino. Qui vero Passionem canunt Leclorili, suppedaneo imposito, pro ambone utantur, facie versa ad Altare prouli hactenus observatum est ».

7. ⁴ Diaconus et Subdiaconus respective post Epistolam et ante Evangelium, si sunt Canonici, inclinati, alii vero genibus flexis, a Celebrante benedictionem recipiant. Pariter in fine Missae ad benedictionem stare debent Canonici se profunde inclinantes, alii omnes genuflectere ».

8. « In solemnî SSnii Sacramenti expositione, loco Diaconi poterit alius Minister superpeHiceo indutus cum Stola illud in Throno collocare et post benedictionem in Tabernaculo deponere ».

9. < In Sabbato Sancto Subdiaconus Epistolam cantaturus, non alter, Crucem deferat, tam ad benedictionem novi ignis quam Cerei Paschalis. Peracta autem benedictione Fontis, Clerus egrediens ex minori porta maiorem ingrediatur et Litaniam instituai ».

10. ⁴ Jn Festo S. Marci el in Feriis Rogationum Missa de Feria non ante, sed post Processionem celebretur. In Festo Sanctorum, quorum habentur Ecclesiae filiales, Missa de Festo in Basilica omittitur, quae absoluto Choro canenda erit in Ecclesia filiali. Laudabilis lamen consuetudo servetur ul in praecipuis Deiparae Festis ex legato Missa de Festo B. M. V. cum cantu celebretur per Cappellanos in Sacello Beatae Mariae Virginis *a Clementia*, quamvis deinde per Rutos Canonicos Missa eiusdem solemnialis decantetur ».

11. ⁴ Si propter occursum Dominicae privilegialae aut Festi allions ritus Officium B. M. V. de *Clementia* aul de *Strata Cupa* transferri debeat, in cuius Festo Chorus in eiusdem Sacello convenire solet; conventus eiusmodi eo die habebitur, in quem per Rubricas Officium Festi translatum fuerit ».

12. < Cum ex antiqua consuetudine Feria V post Dominicam II Quadragesimae, occasione Stationis in praefata Basilica, solemne Completorium coram SSmo Sacramento pro oratione 40 Horarum exposito decantari soleat; consuetudo haec, ulpole vere laudabilis, in posterum servetur, non obstante Clementina Instructione ».

⁴ In reliquis autem Caeremoniale Episcoporum ac Rubricae inviolabiliter serventur ».

Romae die 4 Aprilis 1879.

3192. MAKIANOPOLITANA. (5780)

Sacerdos Carolus Lecoq Professor Sacrae Theologiae in Seminario Marianopolitano a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humillime exquisivil :

Utrum approbanda tolerandave sit effigies, salis late vulgata, duorum Gordium eiusdem magnitudinis, eiusdem decoris et in eodem quasi gradu consistentium, quorum unum refert Cor adorandum Verbi incarnati, iis ornatum insignibus, quibus pia

B. Marganiae Mariae Alacoque revelatione depingendum exhibetur; alterum autem immaculatum Cor Beatae Mariae Virginis exprimit rosea corona redimitum et gladio perforatum : utroque interdum radiis eiusdem, ut aiunt, gloriae circumcincto ?

Sacra itaque Riluum Congregatio, audita sententia Rmi Domini Assessoris eiusdem Congregationis, referente Secretario, huic dubio sic respondendum censuit :

< Eiusmodi emblemata, privata ex devotione, permitti posse; dummodo Altaribus non apponantur ». Alque ita respondit ac rescripsit.

Die 5 Aprilis 1879.

3493. VANCUVERIEN. (5781)

A Πύο Episcopo Vancuveriensi pro opportuna resolutione proposito dubio: Au Clerici lotius Dioeceseos Vancuveriensis ita leneantur ad Officium S. Andreae Titularis Ecclesiae Cathedralis, ul debeant illud persolvere sub ritu duplici primae classis cum octava, sic statuente Ordinario? siquidem in ea regione nullus habetur Patronus canonice electus, sed ex concessione Apostolica Sanctus Ioseph Deiparae Sponsus ul primarius et S. Francisais Xaverius ul secundarius universae provinciae ecclesiasticae coluntur Patroni ;

Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, respondit:

< Affirmative; et demur Decrela, praesertim iu una Notthinghamen. 26 Martii 1859 ». Alque ita respondit ac servari mandavit.

Die 9 Maii 1879.

3494. ORDINIS (5782)
.MINORUM CONVENTUALIUM
S. FRANCISCI.

Hodiernus Superior Conventus S. Antonii Patavini Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium Brnxellis exposuit quod plures fideles, praesertim pauperes, non habentes unde solvere valeant, iuxta suum 'tatum, stipendium nimis onerosum Missae exequialis in Ecclesia parochiali, in ea celebrare faciunt laniam funeralia sine Missa: postea vero, ne defuncti anima privetur augustissimi Missae sacrificii solatio, Missam de Requie celebrare faciunt in aliena Ecclesia, praesertim apud Regulares.

Cum vero praefata Missa de Requie in aliena Ecclesia post aliquot dies a sepul-

tura defuncti cantata locum tenere videatur exequialis, cuius celebrandi ius soli Parocho competit, quamvis revera non sit nisi Missa de tertia, septima vel trigesima die a depositione, vel votiva, dubitatur an huiusmodi Missam celebrare liceat in aliena Ecclesia. Hinc ille insequenda dubia enodanda Sacra Riluum Congregationi humillime subjecit ; nimirum:

Dubium I. An liceat in aliena Ecclesia el apud Regulares cantare Missam de Requie, quam fideles celebrare petunt pro propinquis vel amicis defunctis, postquam funeralia in Ecclesia parochiali persoluta fuerunt, etiamsi Missa exequialis in Ecclesia parochiali non celebretur?

Dubium II. An in casu ad praefatam Missam convocari vel invitari possint propinqui et amici per litteras, sicuti mos est in faciendis exequiis?

Dubium III. An liceat in aliena Ecclesia pro defuncto cantare Missam de Festo vel de Feria, etiamsi Missa exequialis pro eodem non celebretur in Ecclesia parochiali?

Sacra itaque Congregatio, audito voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii, propositis dubiis sic rescribendum censuit:

Adi. «Affirmative; servatis lamen Rubricarum regulis ».

Ad II. < Nihil obstande ».

Ad III. « Licere ».

Atque ita rescripsit.

Die 13 Maii 1879.

3495. SANCTIMONIALIUM (5783)
ORDINIS EREMITARUM
S. AUGUSTINI.

Sanctimoniales praedictae postularunt approbationem cuiusdam Scapularis exhibentis colores el imagines quatuor scapularium collective, nempe Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C., Immaculatae Conceptionis, De Monte Carmelo el Septem Dolorum B.M.V.;

Sacra Congregatio vero rescripsit : « Negative ».

Die 14 Iunii 1879.

1496. PRAEFECTURAE (5785)
APOSTOLICAE
DE MADAGASCAR.

Sacra Congregatio de Propaganda Fide ad hanc Sacrorum Riluum Congregationem

insequenlia dubia, a Riho Praefecto Apostolico de Madagascar pro opportuna resolutione proposita, transmisit; nimirum:

Dubium I. Num tolerantur cantica in lingua vernacula etiam in Missis quae cum cantu celebrantur, salvo semper remanente usu cantandi Introitum, *Gloria*, *Credo*, *Sanctus* et *Agnus Dei*

Dubium II. Num tolerari possit usus interrumpendi caeremonias Baptismi solemnibus adulorum, ad explicandas vernacula lingua hasce caeremonias?

Sacra eadem Congregatio Rituum ad relationem Secretarii, audita etiam sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, hisce dubiis sic rescribendum censuit:

Ad I. < Cantica in vernaculo idiomate in functionibus et Officiis liturgicis solemnibus non esse toleranda, sed omnino prohibenda; extra functiones liturgicas servetur consuetudo ».

Ad II. < Negative ».

Atque ita rescripsit ac servari mandavit.
Die 21 Iunii 1879.

3497. POLICASTREN. (5786)

Pastoralem visitationem in Ecclesiis Dioeceseos suae peragens Rmus Dominus Ioseph Maria Cione Episcopus Policastrensis nonnulla invenit Altaria, in quibus aliquae scissurae conspiciuntur; dubitans porro an haec suam consecrationem amiserint, insequentium dubiorum declarationem a Sacra Rituum Congregatione humillime expetivit; nimirum:

Dubium I. An haberi debeat exeeratum Altare fixum, cuius mensa lapidea sit scissa in duas partes fere aequales, ita tamen ut eiusmodi scissura maxime afficiat sepulcrum reliquiarum, neque ambae paries sint seiunctae a gradibus superioribus Altaris ipsius aut a stipitibus suppositis?

Dubium II. An censendum sit Altare portatile suam amisisse consecrationem, ex eo quod lapis sepulcri reliquiarum aliquas habeat scissuras, quae vero sic inter se adhaereant ut nullimode dubitari possit de reliquiarum authenticitate.

Et Sacra Rituum Congregatio, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii, unique dubio rescripsit:

< Affirmative ». Atque ita respondit ac declaravit.

Die 23 Iunii 1879.

3498. LAUDEN. (5787)

Quamvis Ecclesiam Cathedralem Laudensem ex indubiis monumentis constet rite fuisse consecratam anno 840, nihilominus in suis parietibus haud una ex duodecim praescriptis Crucibus in praesentiarum apparet. Huic vero defectui providere cupiens Rmus Dominus Dominicus Maria Geimmi hodiernus Ecclesiae Laudensis Episcopus a Sacra Rituum Congregatione percontatus est quid in casu agendum sit?

Et Sacra Rituum Congregatio, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad Secretarii relationem, sic decernere rata est:

« Depingantur vel sculpantur iterum Cruces, ommissa unctionis caeremonia ». Atque ita decrevit.

Die 28 Iunii 1879.

**3499. ANTIBAREN. (5788)
ET SCODREN.**

R. D. Ioseph Sacchi Sacerdos Archidioeceseos Anlibaren. et Scodren. a Saera Rituum Congregatione sequentium dubiorum declarationem humillime efflagitavit; nimirum:

Dubium I. In Rituali Romano, titulo *Ordo administrandi Sacram Communionem*, haec habentur: Sacerdotes vero cum Stola communicent. Quaeritur cuiusnam coloris debeat esse huiusmodi Stola?

Dubium II. An Diaconi accedentes privatim ad sacram Communionem debeant deferre super collam Stolum transversam?

Sacra porro Rituum Congregatio, exquisito voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii, sic declarare censuit:

Ad I. « Sacerdos communicans utatur Stola eiusdem coloris ac Sacerdos qui ministrat, vel coloris albi ».

Ad II. « Affirmative ».

Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 4 Iulii 1879.

**3500. CONGREGATIONIS (5789)
ORATORII.**

Modernus sacris Caeremoniis Praefectus Ecclesiae Congregationis Oratorii in Civitate Venetiarum Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia declaranda humillime subiecit; nimirum:

Di nix I. An in exequiis pro Episcopo vel Archiepiscopo vel Patriarcha vel eliam Cardinali, tam praesente quam absente corpore, vel in exequiis pro Summo Pontifice absente corpore, ponendum seu deferendum sit baldachinum nigrum super defunctum ant super castrum doloris? El quatenus negative, ad normam responsionis diei 1° Iulii 1631 in una Florentina, quid de consuetudine contraria?

Dvbiim 11. An Episcopi nomen dicendum sit in Canone Missae el in aliis liturgicis Orationibus a die notitiae (etiamsi haec non officialiter habeatur) electionis eiusdem in Concistorio, vel a die captae possessionis Ecclesiae cui a Summo Pontifice praepositus fuit?

Sacra itaque Rituum Congregatio, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii sic declarare rata est:

Ad I. « Exposita consuetudo uti abusus est eliminanda ».

Ad II. « A die captae possessionis vel per Episcopum ipsum, vel per suum Procuratorem ».

Atque ita declaravit ac rescripsit.
Die 4 Iulii 1879.

3501. VICARIATVS APOSTOLICI (5790)

BOMBAYEN.

A Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad hanc Sacrorum Rituum sequens dubium Riti Vicarii Apostolici Bombayen. transmissum fuit pro opportuna resolutione; nimirum:

Frequentissimum in Indiis, praesertim inter Goanos, obtinet mos porrigendi Sacerdoti celebranti aquam post sumptas ablutiones el ante Postcommunionem, in Calicem infundendam; quam aquam postea domum asportatam fideles tradunt aegrotantibus bibendam, rati eidem inesse quamdam sanandi vim. Huiusmodi usum aliqui Sacerdotes tamquam antiquum el pium approbant; alii vero tamquam vanum et a communi Ecclesiae consuetudine alienum, el illicitam Missae interruptionem improbant. Quaeritur itaque: An liceat, nec ne, istum agendi morem servare?

Sacra vero Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, audita sententia tum alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, tum Rmi Assessoris ipsius

Sacrae Congregationis, rescribendum censuit:

« Intra Missam non licere ». Atque ita rescripsit.

Die 4 Iulii 1879.

3502. IADREN. (6791)

R. D. Antonio Sncic Canonico Insignis Collegialae Ecclesiae Pagensis in Archidioecesi Iadren. a Sacra Rituum Congregatione humillime sciscitanti: An in Oratione Angelis nomen Sancti Ioseph Deiparae Sponsi et Catholicae Ecclesiae Patroni addi possit hoc modo *cum beato Ioseph sponso eius*, vel omnino adiici debeat per verba tantum *cum beato Ioseph*?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente ipsius Congregationis Secretario, respondit:

« Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam; el delur Decreum in una Ratisbonen. diei 22 Aprilis 1871 in responsione ad III ». Atque ita respondit ac servari mandavit.

Die 18 Augusti 1879.

3503. SEGUSCEN. (5792)

Vigore Brevis Apostolici diei (J Septembris 1853 pro ditione Regis Sardiniae, sublatum fuit praeceptum audiendi Sacrum et a servilibus abstinendi in nonnullis Festis, inter quae recensetur Annuntiatio B. M.V., obligatione tamen adiecla *sacras functiones peragendi ut antea*. Anno autem 1869, Feria V in *Coena Domini* et Festo Annuntiationis occurrentibus eodem die, Calendarii extensor Dioeceseos Segusien., perpendens nimis acerbum vulnus inferri solemnitati eiusdem Feriae V permittendo celebrationem eodem die Missarum privatarum quas populus non tenetur amplius audire, Annuntiationis Officium cum praecepto peragendi functiones ut antea et Missae a Parochis pro populo applicandae transtulit ad Feriam II post Dominicam in Albis: in aliquibus aliis Dioecesibus subalpinis aliter facium est. fla el anno 187;» ex Calendariis extensoribus Provinciae Taurinensis alii parvam Crucem, Festum suppressum indicantem, apposuerunt diei 2;» Martii Feria V in *Coena Domini*, alii vero Festum transferentes Crucem istam praemiserunt Feriae II post Dominicam in Albis.

Quum proxime insequenti anno 1880 sese tertio offerat eadem occurrentia, Festi scilicet Annuntiationis et Feriae V in *Coena*

Domini, ne in re tanti momenti libera privatis opinionibus pateat via, Rihus Dominus Eduardus Iosephus Rosaz Episcopus Segusien. sui muneris esse duxit Sacram Rituum Congregationem adire, insequenlinm dubiorum resolutionem ab ea humillime exstulans; nimirum:

I. An incidente Feria V in *Coena Domini* in diem 25 Martii, Festum suppressum Annuntiationis B. M. V. celebrandum sit eodem dio quo antea, quando erat de praecepto?

II. An ideo Missae privatae sint permitendae in Paroeciis ad fidelium commoditatem?

III. Et quatenus negative in hoc secundo casu, an in Cathedrali, Episcopo ad faciendum Chrisma celebrante et Missam solemnem pro Dioecesanis ratione Festi applicante, Parochus Missam privatam pro populo celebrare et applicare debeat?

IV. An praefatum Festum Annuntiationis, quoad sacras functiones, Missae applicationem pro populo etc., transferendum sit, prout transfertur Officium in Feriam II post Dominicam in Albis?

Sacra vero Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, re mature perpensa, sic rescribere rata est:

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. < Negative; et detur Decretum in Viglevanen. diei 26 Septembris 1868».

Ad III. « Parochus unicam Missam Conventualem diei celebrans eam applicare debet pro populo, alias ad primani Sacri celebrationem; et detur Decretum in Lingonen. in responsione ad primum diei 5 Decembris 1868 ».

Ad IV. « Negative in omnibus ».

Atque ita rescripsit, declaravit ac servari mandavit.

Die 18 Augusti 1879.

350 L LUCANA. (5793)

Rihus D. Nicolaus Ghilardi hodiernus Archiepiscopus Lucanus visitationem suae Dioeceseos peragens reperiit in quadam Ecclesia parochiali duo Altaria fixa cum integra tabula ex lapide, quae tamen (uti asseritur) ab alia Ecclesia, ubi primitus tamquam fixa consecrata fuisse censentur, ad illam, in qua nunc inveniuntur, translata iilere, atque super eis ab antiquo tempore Missa semper celebrata fuit. Notandum vero est dictam Ecclesiam anno 1866 ab Antistite decessore suo consecratam fuisse et in

hac consecratione eadem Altaria in exposito statu remansisse. Ideo ipse Archiepiscopus a Sacra Rituum Congregatione humillime exquisivit:

I. Num dicta Altaria pro execralis habenda sint, attento Decreto Sacrae Rituum Congregationis die 15 Maii 1819 in Senogallien.?

Praeterea idem Archiepiscopus aliqua Altaria portalilia invenit in quibus, etsi prudenter praesumi nequeat ullo tempore sepulcrum reliquiarum fuisse apertum, tamen rimula quaedam cernitur inter sepulcrum ipsum eiusdemque operculum, atque huic admota manu tantisper moveri dignoscitur, ob defectum cohaesionis, ex eo quod coementum rimulam ipsam non satis penetrasse ab initio, vel consumptum postea fuisse comperitur. Hinc pariter exquisivit:

II. An eiusmodi Altaria execrala censenda sint?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente Secretario, auditaque sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, respondendum censuit:

Ad I. < Affirmative; iuxta Decreta alias edita ».

Ad II. « Negative; et ad mentem: mens est ut Archiepiscopus privatim, facta maltha ex coemeterio prius iuxta Pontificale benedicto, cum eadem tutiori quo fieri potest modo rimulam, quae in aris portalilibus cernitur, inter sepulcrum reliquiarum eiusdemque operculum impleat et operculum ipsum firmet ».

Atque ita respondit, declaravit ac rescripsit.

Die 3 Septembris 1879.

3505. BA10NEN. (5794)

R. 1). Ioannes Antonius Solefranke Canonicus et Magister Caeremoniarum Ecclesiae Cathedralis Baionensis de consensu sui Rihis Episcopi Sacrae Rituum Congregationi quae sequuntur exposuit, ab eaque opportunam resolutionem humiliter expetivit; videlicet:

Anno circiter 1847 Episcopus Baionensis quorundam fidelium devotioni concessit expositionem SS. Sacramenti feria VI primae hebdomadae cuiuscumque mensis in honorem Sacri Cordis Iesu. Usque ad annum 1858 secundum consuetudinem Ecclesiarum Galliae Missae celebrabantur et Communio distribuebatur ad Altare, ubi SS. Sacramentum erat expositum. Haec consue-

ludo «oppressa fuit anno 1858 tamquam abusus Decretis Sacrae Congregationis Rituum condemnatus, quando Ritus Romanus assumptus fuit pro Breviario el Missali in Dioecesi; et abhinc decem el octo annis non celebrabantur Missae el non dabatur Communio ad Altare ubi expositio fiebat. Huic laudabili consuetudini simul el legi derogatum fuit facto Parochi Ecclesiae Cathedralis anno 1875. Quod aegre ferens Commissio liturgica dioecesana Decreta in memoriam revocavit, et statuit quod diebus quibus SSmum Sacramentum adorationi fidelium exponeretur, Missa non celebraretur ad Altare expositionis: Sacra vero pyxis poneretur m Altari proximo in tabernaculo portatili et ibi daretur Communio. Huic decisioni restitit Parochus, et suo Vicario iussit sacram Pyxidem referre ad Altare ubi SS. Sacramentum erai expositum, ihique celebravit et Communionem distribuit. Hinc exorta est lis: Parochus praetendit ad se perlinere custodiam SS. Sacramenti, et Magistrum Caeremoniarum nullam habere auctoritatem in Calhedrali extra caeremonias et functiones mere Capilulares. Hinc quaeritur :

I. Anne Magister Caeremoniarum, agens iuxla decisionem Commissionis lilurgicae, cui praeerat Vicarius Generalis, el mandans celebrationem Missae et Communionis distributionem exira Altare ubi SS. Sacramentum erat expositum, sua excesserit el Parochi iura usurpaverit?

II. Utrum custodia et cura venerationis SSmi in Ecclesia Calhedrali pertineat iure ad Parochum, an ad Capitulum?

III. Anne Parochus, resistendo mandalis el ordinationi Magistri Caeremoniarum et celebrando in Altari expositionis et ibi distribuendo Communionem, male egerit et violaverit auctoritatem legitimam el regulas Ecclesiae?

IV. Utrum m Ecclesia Cathedrali, quae simul est Parochialis, functiones cultus divini uti Expositiones el Benedictiones SSmi, specteo ad Capitulum, an ad Parochum?

V. Anne Magister Caeremoniarum Cathedralis ius habeat el obligationem curandi ul regulae liturgicae observentur etiam extra Chorum, in Exequiis et in administratione Baptismi el Matrimonii el omnibus parochialibus functionibus?

Vi. Anne Officia, de quibus agitur in Caeremomah Benedicti XIII, cum cantu per-

solvi possint iuxla praxim communem in quibuscumque Ecclesiis? (1)

Sacra porro Riluum Congregalio, exquisito voio in scriptis alterius ex Aposolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii, omnibus rite perpensis, sic rescribere rata est :

Ad I. «Negative; seu Magister Caeremoniarum in casu optime se gessisse ».

Ad II. « Etsi cura el custodia SSmi Sacramenti pertineat ad Parochum iuxla consuetudinem Ecclesiarum, attamen Capitulum invigilet ut res sacrae rite expleantur».

Ad III. « Affirmative ».

Ad IV. < Functiones in Ecclesia Calhedrali, quae simul est Parochialis, spectant ad Capitulum, excepta tamen Sacramento administratione ».

Ad V. « Affirmative ».

Ad VI. « Negative ».

Atque ila rescripsit, declaravit ac servari mandavit.

Die 13 Septembris 1879.

3506. ORDINIS (5796)
MINORUM CONVENTUALIUM
SANCTI FRANCISCI.

Quum Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium ex praecepto Regulae et Urbanarum Constitutionum teneantur divinum Officium facere secundum ordinem Sanctae Romanae Ecclesiae; hodiernus Superior Conventus S. Antonii Patavini Ordinis Minorum Conventualium Bruxellis insequenda dubia enodanda Sacrae Riluum Congregationi humillime subiecit; nimirum:

Dibium I. An Fratres Minores praecepto Chori satisfaciant, Officium divinum recitando in Oratorio privato Conventus ab Ecclesia separato? Quod si negative,

Dubium II. An praecepto Chori satisfaciant, Officium divinum recitando in Oratorio privato Conventus quod, aperio muro vel accessu, Ecclesiae iungitur?

Dibium III. An Superior localis dispensare possit, ut, eius arbitrio ex causa, veluli ob nimium frigus seu calorem, per aliquot menses Officium divinum recitetur extra Ecclesiam in Oratorio Conventus vel Sacrislia ?

Sacra porro riluum Congregalio, exquisito volo alterius Aposolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii,

propositis dubiis rite perpensis, sic rescribere rata est;

Ad I. « Negative ».

Ad II. «Affirmative, iuxla modum; nimirum : Ad Rihum Episcopum qui tamquam Apostolicae Sedis Delegatus visitet locum, et videat an sil decens el cum Ecclesia communicet ».

Ad III. « Provisum in secundo ».

Atque ila rescripsit el decrevit.

Die 12 Decembris 1879.

3507. TARRACONEN. (5798)

Ritus D. Benedicius Vilamillaiana y Vila Archiepiscopus Tarraconen. insequenda dubia Sacrae Riluum Congregationi declaranda humiliter proposuit ; nimirum :

Dubium I. In una Urgellen. diei 22 Aprilis 1871 ad V dubium declaratum fuit : *Gloria* el *Credo* non allernalim a celebrante el Ministris recitari debere, sed lotum ab omnibus esse dicendum, non praeveniando aut sequendo, ast concomitante!-. Queritur:

1. Utrum , quum circuli apud Episcopum Missae solemni paratum vel cum cappa inlercssenlem fiunt, *Gloria* et *Credo* recitari debeant ul supra, an allernalim? Et rursum si allernalim,

2. Utrum ab Episcopo el Canonicis simul omnibus circulum facientibus; an tantum ab Episcopo, el duobus Canonicis proxime adslantibus, et a celeris Canonicis binis el binis intra se ?

3. Utrum tam in circulis, quam in Altari, *Sanctus* el *Agnus Dei* allernalim dici debeant; an dicenda sint ubique ab omnibus simul ?

Dibium II. In una Erien. diei 20 Augusti 1870 declaratum fuit non posse Episcopum Missam pontificalem cum solis Diacono el Subdiacono, omissis aliis Ministris, celebrare. Quaeritur: An celebrare possit Missam solemnem cum Diacono el Subdiacono ritu sacerdotali ? Item an possit peragere more sacerdotali functiones sacerdotales, saltem aliquas v. g. Ecclesiam benedicere vel consecrare?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente ipsius Congregationis Secretario, atque exquisito volo alterius ex Aposolicarum Caeremoniarum Magistris, sic declarandum censuil :

Ad I. « Quoad primam quaesiti partem, Decretum servandum ut supra in Urgellen.; quoad secundam el tertiam pariem , provisum in prima ».

Ad 11. < Negative in omnibus ».
Atque ita decrevit, declaravit ac servari mandavit.
Die 7 Ianuarii 1880.

3508. VALVEN. (5799)
ET SULMONEN.

Rmus 1). Tobias Patroni Episcopus Valven. el Sulmonen., ad omnem conscientiae suae anxietatem in recitatione divini Officii removendam, a Sacra Rituum Congregatione insequenlis dubii solutionem enixe postulavit ; nimirum :

In Calhedrali Ecclesia Sancti Pamphili Sulmonae recitantur Officia omnium Sanctorum Sanctae Romanae Ecclesiae Summorum Pontificum; quod non fit in Cathedrali Valven., neque in Dioeceseos Ecclesiis. Quum vero Episcopus orator habitualiier resideat Sulmonae, potest ne se conformare Calendario Cathedralis Sulmonensis?

Et Sacra Riluum Congregalio referente Secretario rescripsit :

« Episcopus utatur iure suo ».
Die 17 Ianuarii 1880.

3509. MUTINEN. (5800)

Vertente anno 1873, Rmus Dominus Ioseph Maria Guidelti e Comitibus Guidi hodiernus Archiepiscopus Mulinen. tamquam Sedis Apostolicae Delegatus secundam in Metropolitano Capitulo erexit Dignitatem titulo Praepositurae, assignans quidem huic novae Dignitati secundum Chori stallnm, el tertium Canonico Theologo , qui antea secundo vel quarto poliebatur pro maiori vel minori cum Canonico Poenitentiario prioritale; tunc vacante uti etiam nunc, sed canonice non suppresso Archidiaconatu, qui tertia Sede fruebatur in Choro. Nulla quidem in Metropolitano Capitulo Mutinensi presbyteralis vel diaconalis aut subdiaconalis ordinis unquam extilit distinctio: attamen vigore antiquae consuetudinis neque Canonicus Theologus, neque Poenilenliarius, cum unus vel alter secundo potiebatur slallo, assistentiam Cathedrae Archiéiscopalli praestabat.

Verum immutatio per novae Dignitatis erectionem in Capitulo indicta occasionem praebuit controversiae ; num scilicet praefata assistentia perlineret ad novum Praepositum, vel potius ad Canonicum Theologum. Haec quidem controversia ab initio

(i) E. Dub. VII.

suspens* mansit, quia novus Praepositus vix accepu suae dignitatis possessione aegrolavit, et infirmus fuit usque ad mensem Decembris 1878 quo obiit.

Immisso tamen in Dignitatis possessione hodierno Praeposito, quaestio inter Canonicum Theologum et Capitulum iterum exarsit. Rev. enim Dominus Augustinus Pini hodiernus Canonicus Theologus orator, in nixus dispositioni Caeremonialis Episcoporum Lib. I, Cap. VII, § 1, contendebat assistendam Cathedrae Episcopali non ad se qui tertio potitur in Choro stallo, sed ad novum Praepositum spectare, ulpote qui iuxta enuncialum Caeremoniale Episcoporum immediate sedet post primam Dignitatem.

Capitulum e contra tolis viribus affirmare nitebatur hanc assistendam ad Canonicum Theologum perlinere, quia tertium oblinet stailum ; asserens consuetudinem de 3na supra, vi cuius antea ab assistentia ipsaispensabalur, quia secundam Sedem in Choro tenebat, adhuc vigere; eo vel magis quod ipse Riius Archiepiscopus in suo erectionis decreto illam confirmasse videtur, quando huius Dignitatis naturam et proprietates edisserens asseruit conditiones Dignitatis eiusdem ab actuali Capituli statu esse deducendas, sive ipsae lege invectae sint, sive consuetudine.

Ne vero controversia ipsa ulterius progrediretur, idem Canonicus Theologus, de consilio eliam Rini Archiepiscopi Mutinen., Sacrae Rituum Congregationi sequens proposuit dubium, opportunam ab ea expetens solutionem; nimirum: An enunciate innovatione in Capitulo Mutinen. facta, servari in posterum debeat Caeremoniale Episcoporum, vel antiqua consuetudo, de qua supr», pro assistentia Cathedrae episcopali praestanda?

El Sacra Rituum Congregatio, re maturo examine perpensa, audiloque volo alienus ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii, proposito dubio rescribere rata est :

< Ratione fidae innovationis, servetur omnino Caeremoniale Episcoporum ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 17 Ianuarii 1880.

3510. AURELIANEN. (5801)

Huius Dominus Petrus Coullib Episcopus Anrelianen. a Sacra Rituum Congregatione sequens dubium declarari humillime petiit; nimirum :

An servari possit consuetudo ul in Exequiis parvulorum Missa de die vel votiva de Angelis legatur vel cantetur?

El Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, audilaque sententia unius ex Consultoribus eiusdem Sacrae Congregationis, omnibus perpensis, sic declarare consult:

«Servetur consuetudo; sed Missa votiva de Angelis legatur vel cantetur, tantum diebus a Rubrica permissis ». Alque ita declaravit ac rescripsit.

Die 30 Ianuarii 1880.

3511. MINDONIEN. (5802)

Quum Rmus D. Episcopus Mindonien. efflagitasse! an uti posset pyxide vitrea ad servandam et administrandam sacram Synaxim locis sylvestribus ac imperviis, ubi latrones metalli amore capti pyxides furantur horrendum sacrilegium perpetrantes; Sacra Congregatio respondit: « Negative ».

Die 30 Ianuarii 1880.

**3512. ORDINIS S. IOANNIS (5805)
DE DEO.**

Rmus P. Ioannes Maria Alfieri Prior Generalis Ordinis S. Ioannis de Deo a Sacra Rituum Congregatione insequentis dubii solutionem humillime efflagitavit; nimirum:

Utrum Regulares habentes Festa propria, sed ad normam Rubricarum Breviarii Romani se conformantes Calendariis Dioecesium Ilispaniarum, teneantur se conformare eliam octavis Festorum Dioecesium, quando non adest Decretum pro Regularibus?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente ipsius Secretario, eiusmodi dubio rite perpenso, rescribendum censuit :

«Negative; el delur Decretum in una Florentina diei 14 Iunii 1845 in responsione ad primum ».

Alque ita rescripsit el declaravit.

Die 20 Martii 1880.

**3513. DELEGATIONIS (5807)
APOSTOLICAE
PERUVIANAE.**

Rfltus Dominus Marius Mocenni Archiepiscopus Ileliopolitanus ac Delegatus Apostolicus Peruvianas de Sacrae Lilurgiae ob-

servantia summopere sollicitus a Sacra Rituum Congregatione humiliter expetivit:

An antequam SSimum Eucharistiae Sacramentum, quod occasione Orationis Quadraginta Horarum, vel alia quacumque ex causa, publicae adorationi expositum fuit, in Tabernaculo reponatur, debeat cani Hymnus *Tantum ergo* usque ad finem cum versiculis el Oratione *Deus qui nobis*; ac deinde, servatis iuxta Rituale Romanum servandis, cum Oslensorio signum Crucis super populum facere?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, auditoque Rmo Assessore ipsius Sacrae Congregationis, sic respondendum censuit:

«Affirmativo; el dentur Decreta in Ultraieclen., diei 11 Iulii 1857 ad tertium; et in una Ordinis Capuccinorum Provinciae Helveticae diei 23 Maii 1835 ad tertium». Atque ita respondit el rescripsit.

Die 16 Aprilis 1880.

3514. AQUEN. (6808)

Vicarius Generalis Dioeceseos Aquen. a Sacra Rituum Congregatione insequenlis dubii authenticum responsum humillime exquisivit; nimirum:

Num Ecclesiae, quae indultum obtinuerunt ab Apostolica Sede bis vel 1er in hebdomada Missam de Requie cantandi in duplicibus, tali induito frui adhuc possint si in eadem hebdomada totidem Officia semiduplicia occurrant?

El Sacra Rituum Congregatio respondit: < Affirmative ».

Die 15 Aprilis 1880.

3515. VIGLEVANEN. (6809)

Rmus Dominus Petrus Ioseph de Gaudenzi Episcopus Viglevanen., summopere exoplans ut Clerus sibi creditae Dioeceseos iam in divinis laudibus persolvendis quam in singulis ecclesiasticis functionibus peragendis omnia ad Rubricarum praescriptum ac Decretorum placitum rite componantur, Sacrorum Rituum Congregationi insequentia dubia pro opportuna resolutione humillime proposuit; nimirum:

Dubium I. Iuxta Decreta ac Rituale Romanum, in administranda christifidelibus Communione extra Missam adhibenda est Stola coloris respondentis Officio diei. Quaeritur autem an eliam bursa, a Sacerdote deferenda ante pectus, debeat esse eiusdem coloris Stolae, prout magis congruere vi-

detur; vel possit in quocumque casu adhiberi bursa coloris albi iuxta morem plurium Ecclesiarum, etiamsi Stola alium praeseferat colorem?

Dubium II. Quaeritur an Oralio *Deus qui nobis sub Sacramento mirabili etc.* recitanda a Sacerdote in Ecclesia, sive in distribuenda christifidelibus Communione extra Missam, sive postquam delatum ab ipso fuerit Viaticum ad infirmos, terminari debeat cum conclusione brevi: *Qui vivis et regnas in saecula saeculorum*; vel cum altera longa; *Qui vivis et regnas cum Deo Patre etc. Î*

Dubium III. Quaeritur an in Festo S. Petri Martyris die 29 Aprilis, quando idem Festum transfertur post tempus Paschale, recitari debeat in Officio Romilia 1 loco super Evangelium: *Si quis tenir*, cum Missa *In virtute*; vel iuxta Missale Romanum recitanda sil Missa *Lactabitur* cum Evangelio *Si quis vult*, tam in Officio quam in Missa?

Dubium IV. In Missa Feriae V in Coena Domini post intonationem *Gloria in Excelsis* pulsantur Organa el Campanae, quae deinceps silent iuxta Rubricas usque ad Sabbatum Sanctum. Quaeritur vero an sonitus Organi protrahi possit usque in finem Hymni Angelici, adeo ut Chorus hunc Hymnum prosequatur, Organi pulsatione cantum intercalante, usque ad finem, more solito; vel Hymnus Angelicus totus sit decantandus a Choro, quin intermisceatur sonitus Organi, quod pulsari tantummodo debeat aliquantum post intonationem Hymni praedicti, ac postea silere omnino usque ad Sabbatum Sanctum?

Dubium V. In Civitate Viglevanensi duae olim extabant Ecclesiae parochiales; quarum una sub titulo S. Chrislophori Martyris el altera sub titulo Sancti Dionysii Martyris. Diruta ac solo aequata prima ex iisdem Ecclesiis, Beneficium pro cura animarum exercenda translatum fuit ad Ecclesiam sub titulo S. Petri Martyris, adeo ul in praesentiarum titulus Beneficii designetur sub nomine S. Chrislophori, titulus autem Ecclesiae parochialis sub nomine S. Petri Martyris. Altera vero Ecclesia sub titulo S. Dionysii adhuc quidem subsistit, sed propter eius arclitudinem Beneficium curatum translatum fuit paucis abhinc annis ad aliam Ecclesiam in districtu Paroeciae existentem sub titulo S. Francisci Confessoris, amplitudine el commoditate illi praeferendam. Iuxta Decretum 21 Iulii 1855 in Capuana in responsione ad dub, primum, nullum videtur extare du-

bium Parochum S. Petri Martyris non amplius teneri ad celebrandum sub ritu duplicis primae classis cum octava Festum S. Christophori Titularis Ecclesiae dirutae et destructae. Dubium vero exurgil quoad Parochum S. Francisci, quum antiqua Ecclesia parochialis sub titulo S. Dionysii adhuc subsistat, tamquam succursalis praesentis Ecclesiae parochialis S. Francisci. Hinc quae-ritur:

1. An Parochus S. Petri Martyris teneatur ad celebrandum sub ritu Titularibus competenti Festum tantummodo propriae Ecclesiae parochialis sub titulo S. Petri .Martyris; vel utrumq̃iie, scilicet Festum S. Christophori ac Festum S. Petri Martyris?

2. An Parochus S. Francisci teneatur ad celebrandum supradiclo ritu utrumque Festum, scilicet Festum S. Dionysii Titularis antiquae et Festum S. Francisci Titularis novae Ecclesiae parochialis ; vel adigatur tantummodo ad celebrandum sub ritu duplicis primae Classis cum octava Festum S. Francisci, celebrando alterum S. Dionysii eodem ritu, quo descriptum manet in Calendario Dioecetano ? (1)

Debivm VI. In Civitate Viglevanensi duae extant nunc Paroeciae praeter Cathedralem. In prima ex ipsis S. Petro Martyri dicata, quum boris vespertinis peraguntur exequiae super cadavera defunctorum, adest perantiqua consuetudo recitandi seu cantandi a Clero cunctas Preces a Rituali praescriptas usque ad ultimam Orationem *Fac quaesumus Domine* inclusive; etiam quando cadavera Defunctorum ad sepulturam non deferuntur, sed servantur iu aliquo loco decenti prope Ecclesiam, ut mane suhsequenlis diei celebrari possit in eorumdem suffragium Officium cum Missa cantata de Requie praesente Cadavere, quod absoluta vix Missa defertur ad Coemeterium absque repetitis precibus exequalibus. In altera vero Paroecia S. Francisci, quum persolvitur Officium Defunctorum cum Missa cantata de Requie praesente Cadavere pridie vespere ad Ecclesiam delato, sero antecedenti cantantur exequiae u<que ad Orationem Aon *intres*, ac reliquae Preces complentur mane suhsequenlis diei post absolutam Missam de Requie. Quaeritur autem an in unaquaque Paroecia su<lineri possit invecta consuetudo ; vel sil lamquam abusus reprobanda atque eliminanda ?

(I) E. Dub. Vf. VH, VIH, X H XI-

Dũbii'm VII. An Presbyter, assistens primae Missae neo-Sacerdotis, uti debeal S̃ol̃» a principio Missae usque ad finem, uti asolent nonnulli ; vel eam assumere debeat a principio Canonis usque ad consumn- tionem tantum ?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii audiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis accurato examine perpen- sis, rescribendum censuil :

Ad 1. < Convenit ut bursa sil eiusdem coloris ac Stola a Sacerdote deferenda».

Ad 11. « Oratio *Deus qui nobis* concludi debet ut in Rituali Romano ».

Ad 111. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad IV. « Servetur consuetudo ».

Ad V. < Quoad primam quaestionem: Negative, ad primam pariem ; Affirmative, ad secundam ».

Quoad alleram quaestionem : < Celebret Festum S. Francisci in Ecclesia S. Francisci; Festum S. Dionysii in Ecclesia succursali Sancti Dionysii ».

Ad VI. « Servetur praescriptum Ritualis Romani ».

Ad VII. < Servetur consuetudo ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 11 Iunii 1880.

3516. BARCINONEN. (6810)

Sanctimoniales Monasterii S. Petri vulgo nuncupati *de las Puellas* in Civitate Barcinonensi, obtenta apostolica venia, Monasterium, ubi antea degebant, vendiderunt, ut novum in alio loco exlruerent, in quo nunc commorantur. At vero in Ecclesiam antiqui Monasterii ius proprietatis sibi reservantes, eiusdem usum Parocho cesserunt.

His expositis Superiorissa earumdem Sanctimonialium a Sacra Rituum Congregatione insequenlis dubii resolutionem humillime postulavit ; nimirum :

Anne praefata Religiosa Communitas, ob ius proprietatis, quod habet in Ecclesiam ipsam, teneatur ad Officium Dedicationis eiusdem?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, re mature perpensa, respondendum censuil:

¿ Non teneri ». Atque ita respondit ac decrevit.

Die 7 Augusti 1880.

3517. LUCEN. (5811)

Magisler Sacrarum Caeremoniarum Ecclesiae Calhedralis Lucen. de consensu sui Rmi Episcopi a Sacra Rituum Congregatione insequenlis dubii declarationem humillime exquisivil ; nimirum :

An diebus, quibus excluduntur Commemorationes ratione Vigiliae privilegialae vel solemnium Festorum nempe duplicium primae et secundae classis, facienda sil Commemoratio SSrin Sacramenti ratione Expositionis ?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescripsit :

< In Missis solemnibus, Affirmative ; in privatis, Negative ». Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 7 Augusti 1880.

3518. HISPALEN. (5812)

Exposuit Rmus Vicarius Generalis Archidioeceseos Hispalen. huic Sacrae Rituum Congregationi perantiquam consuetudinem in Metropolitana Ecclesia Hispalen. hactenus servatam invaluisse tradendi elavem Monumenti seu Capsulae, ubi Feria V in Coena Domini SSmum Eucharistiae Sacramentum reponitur, Praefecto seu Gubernatori Provinciae civilis, ut eam e collo pendentem usque ad Feriam VI in Parascevc palam deferat ; et singularem hunc honorem, quem magni facere solent eiusmodi Dynastae, pro fundamento habere universalem Patronatum Regis Catholici, cuius personam ol auctoritatem ipsi gerunt in omnes Regni Hispaniarum Ecclesias.

Iamvero quum ipsemel Vicarius Generalis adverterit hujuscemodi consuetudinem Sacrae huius Congregationis generalibus Decretis omnino adversari ; ad removendam quamlibet collisionem inter potestatem civilem et ecclesiasticam, humillimas porrexit preces pro obtinenda speciali dispensatione m casu, saltem usque dum Regius Patronatus ab Apostolica Sede concessus el recognitus fuerit.

Sacra vero Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, omnibus accurate perpensis, sic in casu decernendum censuil :

< Tolerari posse ut praeter elavem realem Monumenti seu Capsulae, quae prorsus

servanda erit penes Sacerdotem, alia symbolica clavis tradatur praefato Gubernatori Provinciae civilis ». Die 7 Augusti 1880.

3519. AUX1MANA. (5813)

Sacerdos Pius Quatrini, Canonicus Coadiutoi Insignis Collegiatae Ecclesiae S. Donati oppidi Montis Fani Dioeceseos Auximanae, Sacrae Rituum Congregationi humillimo exposuit se olim, quum 1res tantummodo Canonici praeter Bénéficiâtes ad Vesperas solemniter celebrandas convenissent, a quodam Canonico prohibitum fuisse ne quartam Antiphonam praecineret, quae sibi a Caniore iam praeinlonala fuerat. Ipse vero ne contentiones exorirentur ab Anliphona intonanda abstinuit, et passus est Canonicos digniores vices supplere; attamen quum sibi persuadere non possit, quod idem Canonicus acriter propugnat, scilicet id muneris, etsi Canonici quatuor non adsint, ad Coadiutorem non spectare, si Coadiulus Vesperis intersit et Antiphonam intonaveril, eamdeni Sacram Congregationem, sui Rmi Episcopi consensu, supplex rogavit ut sequens dubium dirimere dignaretur ; nimirum :

An delicientibus quatuor Canonicis, qui Vesperarum Anliphonas incipiant, Canonicus Coadiutor ius habeat Antiphonam praecinendi, etiamsi Coadiulus Choro intersit el Antiphonam iuxta ordinem intonaveril?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris auditaque sententia Rñi Assessoris ipsius Sacrae Congregationis, ad relationem Secretarii, rescribere rata est : « Affirmative ». Atque ita rescripsit.

Die 7 Augusti 1880.

3520. AUXITANA. (6814)

Quum Rev. D. Salomon Canonicus honorarius Metropolitanae Ecclesiae Auxilanae, de consensu sui Rmi Archiepiscopi, a Sacra Rituum Congregatione insequenlis dubii declarationem humillime postulaverit ; nimirum :

An Tabernaculum Sanctissimi Sacramenti argento, auro vel alia pretiosa materia confectum, eo ipso a generali obligatione illud tegendi Conopoeo sit immune ?

El Sacra Rituum Congregatio, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caere-

inoniarum Magistris, ad relationem *Secretorii, sic* rescribendum censuit :
« Servetur praescriptum Ritualis Romani ». Atque ita rescripsit.
Die 7 Augusti 1880.

3521. SANCTI IACOBI (8818)
DE CHILE.

In Metropolitana Ecclesia Sancti Iacobi de Chile mos viget ab immemorabili tempore inductus recitandi Horas Canonicas minores ante Missam Solemnem seu Conventualem, iis diebus in quibus locum habeat Concio vel Processio. Hodiernus porro praefatae Ecclesiae Archidiaconus, dubitans an licite eiusmodi mos continuari valeat, a Sacra Rituum Congregatione opportunam imploravit declarationem.

Sacra vero eadem Congregatio, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Secretarii, declarare censuit :

< Negative, «juolies fieri debeat Concio; Affirmative, si agenda sil Processio cum Sanctissimae Eucharistiae Sacramento ». Atque ita declaravit ac rescripsit,
Die 7 Augusti 1880.

3522. AMALPH1TANA. (8816)
Quum ex Decrelo Sacrae Rituum Congregationis Anniversarium Dedicationis omnium Ecclesiarum, Calhedrali excepta, in Archidioecesi Amalphilana quotannis recolitur Dominica quae postrema occurrit in mense Octobri, Rmus Dominus hodiernus Archiepiscopus ab eadem Sacra Congregatione exquisivil :

Num huiusmodi Fesium in omnibus suae Archidioeceseos Ecclesiis ; vel in solis consecratis peragendum sit ; excepta licet Cathedrali, cuius Anniversarium Dedicationis Dominica prima Septembris celebratur?

Sacra vero Riluum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, audiloque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, in casu, declaravit :

< Affirmative, ad primam pariem ; Negative, ad secundam ». Atque ita declaravit el rescripsit.

Die 20 Augusti 1880.

3523. BRIX1EN. (8817)
Huius Dom. Episcopus Hrixien. exposuit base Sacrae Riluum Congregationi consue-

visso in quibusdam Hrixien. Dioeceseos Ecclesiis, statutis diebus, coram SSiio Sacramento Eucharistiae decantari quasdam invocationes ad instar Litaniarum Sacratissimi Cordis Iesu. Dubitans vero ipse an eiusmodi mos tolerari possit et debeat, ab eadem Sacra Congregatione authenticam in roeiquisivit declarationem.

Sacra itaque Congregatio declaravit: < Praefatas invocationes ad instar Litaniarum haud licite posse in Ecclesiis recitari, praesertim coram Sanctissimo Sacramento; quippe quae Sanctae Sedis approbatione prorsus careant ».

Die 24 Augusti 1880.

3524. HRIOCEN. (5818)

Vicarius Generalis Rmi Episcopi Briocen. insequenlia dubia Sacrae Riluum Congregationi humillime enodanda proposuit; nimirum :

Dubium I. Rubrica Ritualis Romani in Ordine Exequiarum quoad benedictionem tumuli sic se habet : *cum autem pervenerit ad sepulcrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicat dicens hanc orationem etc.* Quaeritur :

1. An Sacerdos debeat facere hanc benedictionem etiamsi Sepulcrum adsit in Coemeterio iam antea benedicto, adeo ul in omnibus Exequiis fidelium, sallem eorum qui ad usum rationis pervenerint, benedictio Sepulcri sit requisita, excepto solummodo casu Sepulcri iam antea ul talis benedicti ?

2. Cum formula benedictionis tumuli a Rituali Romano tradita loquatur tantum de defunctis, qui ante decessum ex hac vita peccare potuerunt, cumque aliunde idem Rituale benedictionem tumuli parvulorum non praescribat, nec formulam specialem pro benedictione talis tumuli tradat, quaeritur ; Quid de benedictione Sepulcri parvulorum ? An scilicet in omni casu omitenda sil, sive parvuli sepeliantur in Coemeterio iam antea benedicto, sive sepe-liamur in Coemeterio non prius benedicto; et si omitti non debet, quomodo talis benedictio facienda erit ?

Dubium II. Tum in Rituali, lum in Missali reperitur tantum Benedictio sacerdotalium indumentorum in genere, non autem m specie. Quare quaeritur : Quando Sacerdos facultatem habens benedicere vult unum tantum indumentorum, ex. gr. Cingulum; dictus Sacerdos uti ne debet eadem supra-

dicta formula generali, mutando numerum pluralem in numerum singularem? cl si Sacerdoti facultatem habenti uti non licet formula benedictionis indumentorum in specie quae requiritur in Pontificali, quid sentiendum de benedictione unius vel plurium indumentorum sacerdotalium ab ipso facta, si usus sit formula benedictionis in specie excerpta e Pontificali Romano? Anne benedictio in casu habenda est ut valida?

Dibicm III. Docent auctores quod Palla sil benedicenda simul cum Corporali, el non aliter. Quare quaeritur :

1. An Palla possit benedici separarim a Corporali, ex. gr. quando Corporale est iam benedictum, et adest nova Palla seu ad-sunt novae Pallae absque Corporali benedicendae ?

2. Quando autem benedicitur una Palla simul cum unico Corporali; quaeritur an Orationes praescriptae recitari debeant numero singulari, veluli si tantum adesset Corporale benedicendum?

3. Tandem si plures adessent Pallae benedicendae simul cum uno tantum Corporali, vel plura Corporalia absque vel simul cum una vel pluribus Pallis; quaeritur an Minister benedictionis uti debeat numero plurali ?

Dubium IV. 1. Quum, tradendo formulam benedictionis novae Crucis, Rituale Romanum post primam Orationem adiungnl alleram sub Rubrica *alia Oratio ad idem*; quaeritur : An haec secunda Oratio possit omitti a Sacerdote benedicente sine solemnilate unam vel plures parvas Cruces; adeo ut, dicta prima Oratione, praedictam Crucem seu praedictas Cruces aspergat aqua benedicta, omissa secunda Oratione cl adoratione de qua in Rubrica sequenti ?

2. Quando Crux praesertim parva cum imagine SSmi Cçucifixi est benedicenda, quaeritur : An sumenda sil formula benedictionis novae Crucis; vel politis formula benedictionis Imaginum Domini Nostri Iesu Christi ?

Dubium V. Sabbato Sancio, nec non Sabbato in Vigilia Pentecostes, in benedictione Fontis plerumque, si non semper, Fons baptismalis non potest capere aquam sal copiosam ul chrislifideles recipere queant in vasis (ante Olei infusionem) de hac aqua benedicta, ad eam habendam in suis domibus, cubiculis etc. Igitur quaeritur: An liceat dolium vel aliud vas sal amplum aqua refertum iuxta Fontem ponere, el aquam in ea contentam benedicere secundum ritum

praescriptum Sabbato Sancio usque ad effusionem sancti Olei exclusive, et peracta hac rima parte benedictionis, de dicta aqua enedicta in Fontem baptismatis fundere, el lum supra ipsum Fontem prosequi benedictionem , uti in Missali legitur, relicta aqua, quae remanet in dolio, usui fidelium?

Dubium VI. Hodie, saltem in Gallia, lunula seu parva capsula, in qua inciudittir Hostia reponenda in Oslensorio, expositionis SSihi Sacramenti causa, efformatur duobus parvis circulis deauratis duplici eliam crystallo munitis, adeo ul Hostia locata in dicta parva capsula clare per vitrum appareat ex ulraque parte eiusdem capsulae. Quando autem Hostia est consecranda ad exponendum SSrhum Sacramentum, praefata lunula seu capsula ex Oslensorio extracta, apprime clausa el Hostiam consecrandam continens, reponitur initio Missae super corporale. Quaeritur autem : An ante oblationem et praesertim ante consecrationem aperienda sit dicta lunula seu capsula, quamvis Hostia per vitrum seu crystallum plane appareat Sacerdoti, sicut discooperiendum est iuxta Rubricam Missalis vas Hostiarum consecrandarum; adeo ut non sil licitum consecrare Hostiam crystallo seu vitro coopertam seu remanentem inclusam into- duo crystallala lunulae ?

Sacra itaque Riluum Congregatio, exquisito voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, andilaqtie sententia R. P. D. Laurentii Salvati S. Fidei Promoloris, ad relationem sui Secretarii, omnibus accurato examine perpensis sic rescribere rata est :

Ad I. < Quoad primam quaestionem : Affirmative, quoties agitur de Sepulcro ex nova materia confecto; quoad secundam quaestionem : Satis esse servare quae a Rituali Romano praescribuntur »4

Ad II. « Haec benedictio in casu valida habeatnr; servanda tamen est formula in Missali Romano praescripta ».

Ad III. < Quoad primam quaestionem : Affirmative; ad secundam et tertiam: Formula recitanda prout iacet ».

Ad IV. « Quoad primam quaestionem : Negative ; quoad secundam : Negative, ad primam pariem ; Affirmative, ad secundam ».

Ad V. < Affirmative ; idest licet perficere in uno tantum vase extra Fontemposito benedictionem aquae, deinde fundendae in Fontem ipsum, ante immixtionem sancti Olei ».

Ad VI. < Affirmativo ; servetur tamen Decretum m una Vicariatus Apostolici de Dama diei i Februarii 1871 in responsione ad dubium IV >.

Atque ita rescripsit, declaravit el servari mandavit.

Die i Septembris 1880.

PAPIEN. (5819)

Rfius D. Augustinus Riboldi Episcopus Papien. Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia enodanda humillime subicil ; nimirum :

I. Utrum Episcopus permittere possit Clericum lonsuralum vel saltem Minoritum Subdiaconi in Missa munere fungi, quamvis Sacerdotes adsint, qui tamen vel cantui, vel Confessionibus excipiendis, vel aliis sacri ministerii operibus incumbunt? El in casu absoluti defectus Sacerdotum, an idipsum fas sil Episcopo in ruralibus Parochiis permittere ; vel potius Missa canenda ibidem sit absque assistentia sacrorum Ministrorum ? (4)

II. An permitti queat ut m domibus Instituti Filiarum Charitatis, vulgo nuncupatarum *Canossiane*, SS. Eucharistiae Sacramentum servetur in Sacellis, quae Dormitorio puellarum educandarum subsunt? El quatenus negative, petitur ad hoc opportunum indultum ; siquidem haud possit sine gravi incommodo ac damno alia loca pro Dormitoriis ipsis a praesenti usu libera redere?

III. An in nosocomio Papien. permitti valeat ut m uno ex duobus Sacellis ibi existentibus SSfnum Eucharistiae Sacramentum servetur, etsi in eo nec omnibus diebus festivis Sacrum peragatur ; vel prohiberi id omnino debeat, non obstante periculo cui subessenl infirmal moriendi absque SSiio Viatico ob incommodum satis grave pro Sacerdote adeundi alterum Sacellum ut inde aera Synaxis iisdem procuretur?

IV. Quum Sacra Riluum Congregatio cuidam postulato ab eodem Rmo Episcopo oratore exhibito respondisset : Decreta velant in Allan, m quo SSiiium Sacramentum publicae venerationi expositum manet pro Oratione Quadraginta Horarum, Eucharislicam Communionem huiusce Expositionis tempore fidelibus distribuere, quae in alio pronus Allan servanda est; quaeritur: An huiusmodi responsum servandum etiam sit

(I) E Dub. II.

pro ruralibus parochialibus Ecclesiis, in quibus licet secundarium adest Altare, nimis incommodum el indecens esset ob Ecclesiarum ipsarum angustiam inibi sacram Synaxim administrare?

Sacra vero Riluum Congregatio, singulis hisce dubiis accurate perpensis, audilaque sententia alterius ex Aposolicarum Caeremoniarum Magistris nec non Rmi Assessoris Sacrae ipsius Congregationis, ad relationem Secretarii, ita respondendum censuil:

Ad I. « Detur Decretum in una Florentina diei 22 Iulii 1848, in responsione ad dub. 4 ».

Ad II. « Pro gratia; el ad mentem: Mens est ut Altari imponatur ampla Umbella, vulgo *Raldacchino* ».

Ad III. « Negative; el ad mentem: Meus esi ut Sacerdos ex proximo Sacello sumat SSmam Eucharistiam eamque deferat infra pectus capsula inclusam ».

Ad IV. «Affirmative; el ad mentem: Mens est ut in hisce Ecclesiis Altari laterali apponatur parvum Ciborium amovihile; el, si opus sit, loco transennae vulgo *Balaustra*, scamna circumponantur ».

Atque ita respondit, declaravit et servari mandavit.

Die 23 Novembris 1880.

352(5. PLACENTINA. (5821)

Quum Rmus Dnus Ioannes Baptista Scalabrini Episcopus Placentinus Sacrae Riluum Congregationi duo insequentia dubia solvenda proposuerit ; nimirum :

I. Num Canonici munus Diaconi et Subdiaconi obeuntes Episcopo solemniler impartienti benedictionem cura SSmo Eucharistiae Sacramento in Cathedraii sive in alia Civitatis Ecclesia, teneantur induere Tunicellam prouti in Pontificali Romano in die Festo Corporis Christi praescribitur?

II. Num in eodem casu tolerari possit antiqua consuetudo, qua Canonici Diaconi Episcopo sacris paramentis induto assistunt cappa magna , quin ab iisdem Stola deferatur?

Sacra eadem Congregatio, hisce dubiis rite perpensis, sic respondendum censuil:

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. « Negative ; el inductam consuetudinem omnino eliminandam esse tamquam abusum ».

Atque ita respondit el rescripsit.

Die 15 Ianuarii 1881.

ALTONEN. (5822)

A Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad hanc Sacram Riluum Congregationem transmissum fuit quaesitum nuper ab Episcopo Altonen, propositum ; utrum scilicet deficientibus aliis mediis ad impediendum quominus vasa sacra ex metallo confecta, in quibus asservatur SSfnum Eucharistiae Sacramentum in Tabernaculo, a furibus diripiantur sacras species nefando scelere profanantibus, Episcopo liceat praecipere, ut Sanctissima Eucharistia in Corporali lanium involuta custodiatur, quoties timeatur periculum expositi facinoris.

Sacra vero Riluum Congregatio, referente eiusdem Congregationis Secretario, omnibus in casu accurate perpensis, sic decernere censuil :

« Non expedire ; et curet Episcopus ut Sacra Eucharistia cautius custodiatur ».

Dum itaque huiusmodi Rescriptum communicatur, Rfnum Episcopum monere praestat ut provideat quatenus in quavis Ecclesia, ubi SSmum Sacramentum relinetur, nunquam desit custos, qui prope eam commoretur, prouti ab ecclesiasticis praescriptionibus sancitum est.

Romae 17 Februarii 1881.

3528. AVENIONEN. (5823)

Iuxta Caeremoniale Episcoporum canius solemnus Orationum adhiberi debet solum in Missa, Laudibus el Vesperis. Verumlamen in pluribus locis est in usu ut canius solemnus adhibeatur in Orationibus quae cantantur in Processionibus el benedictionibus SSmi Sacramenti. Hinc Rmus D. Franciscus Eduardus Horby Archiepiscopus Avenionvn. a Sacra Riluum Congregatione declarari peliil :

An canius Orationum in Processionibus el benedictionibus SSmi Sacramenti debeat esse nec ne solemnus?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, respondendum censuil :

« Servetur Caeremoniale Episcoporum Lib. i, Cap. XXVII l el seq.; el in functionibus extra Missam, Laudes el Vesperas adhibeatur cantus minus solemnus ». Atque ita respondit el declaravit.

Die 23 Martii 1881.

3529. TAURINEN. (5824)

Exposuit Rmus Archiepiscopus Taurinensis Sacrae Rituum Congregationi quem-

dam Sacerdotem Missionarium Apostolicum m Subalpinis regionibus, praegrandis praedicationis gratia, saepe ad animos excitandos ad devotionem erga SSfnum Sacramentum hac consuevisse methodo uti ; nimirum : Hora statuta pro sermone de SSrtia Eucharistia, disponit Sacerdotem, qui Missam lectam est celebraturus, ac Missa inchoata quater, odies vel etiam pluries Sacrum interrumpere facit, sive ante sive post sive in ipso Canonis decursu, ul explicet populo divina amoris mysteria quae interea aguntur, quod Missam ad quadrantem el ultra protrahit.

Quum haec agendi ratio liturgie» praescriptionibus absona videatur, ab hac Sacra Congregatione percontatus est : Num enuntiatam methodum admittere unquam liceat?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, huic quaesito respondit :

« Negative; el ad mentem. Mens autem haec est ul si sermones de SSma Eucharistia fieri lubeat, hi liant ante Missam, el semel lanium ante fidelium Communionem, si haec locum habeat».

Die 23 Martii 1881.

3530. NEAPOLITANA. (8825)

Per Decretum Sacrorum Riluum Congregationis diei 11 Martii 1871 in una Burgi S. Domnini ad dubium I rescriptum fuit posse continuari consuetudinem inibi vigentem recitandi in lingua vulgari ante Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sive post Orationem Deus *qui nobis etc.* ante benedictionem, sive post istam, preces: *Dio siu bcnedetlo, lieiiedello il suo Santo iVo-nu' etc.* Quoniam vero in quodam Monasterio Sanctimonialium Ordinis S. Benedicti in Archidioecesi Neapolitana mos invaluit canendi post Orationem el ante benedictionem SSmi Sacramenti alleram ex Anliphonis fecialibus Divini Officii de tempore occurrentem, nempe An- *Regina coelorum, Regina coeli, Sulce Regina, Alma Redemptoris*; Rmus D. Gulielmus Sanfelice Archiepiscopus a Sacra Rituum Congregatione humiliter exquisivil:

I. An eiusmodi consuetudinem continuare liceat ?

II. An in aliis quoque Ecclesiis permitti valeat quasdam preces in vulgari idioinato recitari ante el post Sacramenti benedictionem ?

Sacra porro Rituum Congregatio, audita sententia alterius ex Aposolicarum Caere-

moniarum Magistris, ad relationem sui Secretarii, sic rescribendum censuit :			Ad IV. « Nihil innovetur ».					
Ad I. «Anliphonae praedictae cantentur immediate post Litanias cum Oialione 13. Mariae Virginis congruente; si vero non cantentur Litaniae, Anliphonae eadem praemittantur Hymno <i>Tantum ergo</i> ».			Ad V. « Affirmative ».					
Ad II. < Negative, si immediate ante Benedictionem ».			Ad VI. < Affirmative ».					
Alque ita rescripsit.			Ad VII. «Negative; et detur Decretum in Lavantina diei 21 Martii 1874 ».					
Die 23 Martii 1881.			Atque ita rescripsit ac declaravit.					
			Die 1B Septembris 1881.					
			3532.	BERGOMEN.	(8827)			
Sacrorum Rituum Congregationi insequenda dubia a Riho Domino Camillo Guindani Episcopo Bergomen. resolvenda proposita fuere ; nimirum :								
Dubium I. Nonnullae Altarium sacrae mensae portantes ita sunt constructae, ut in ipsis Reliquiarum sepulcrum non parvo lapide sil obtectum el calce sigillatum, sed quadam subtili lamina confecta ex vulgo <i>ottone</i> aut <i>latta</i> , calce sigillata, vel ad quatuor angulares extremitates slamno firmata vel alia lamina ferrea minus lata sed longiore transverse super illam deducia, hinc el inde infixia in lapide. Hoc autem Reliquiarum sepulcrum aliquando in sacrae petrae parte superiori, el aliquando in inferiori exlructum invenitur. Certum est autem dictas mensas fuisse consecratas remotioribus temporibus. Quaeritur : An istae sacrae mensae Altarium tolerari possint?								
Dubium II. Pridie Dedicationis Ecclesiae celebrantur Vigiliae ante Reliquias in Altari consecrando includendas : recitantur Nocturni cum Laudibus de Communi Sanctorum Martyrum. Dubitatur autem num Episcopus qui Dedicationem celebrat, Parochus, Sacerdotes utrique assistentes, postquam huiusmodi Officium recitaverint, postridie teneantur etiam recitaro Officium diei occurrentis ; vel huiusmodi obligatione soluti sint censendi iuxta illud axioma : Officium pro Officio? el quatenus negative,								
Dubium 111. Quaeritur quid dicendum sit de diversa praxi, quae alicubi invaluerit?								
Sacra vero Rituum Congregatio ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, hisce dubiis rite perpensis, sic rescribere rata est :								
Ad I. « Negative ».								
Ad II. « Aflirmalive, ad primam partem ; Negative, ad secundam ».								
Ad 111. « Praxim amplius non esse sequendam ».								
Alque ita rescripsit ac declaravit.								
Die 10 Septembris 1881.								
3531.	DE GUAYANA.	(K826)						
Riiius Dominus Joseph Emmanuel Armyo Episcopus de Guayana ab hac Sacra Rituum Congregatione insequentium dubiorum declarationem supplicibus volis imploravit ; nimirum :								
I. Num Officium SSmi Redemptoris, el Officia Cordis, Maternilatis, Puritatis ac Patrocinii B. Mariae Virginis ; Dominicis assignatis impedita, transferenda sint ; an potius omittenda?								
II. Num transferenda vel omittenda sint, quoties impedita occurrant, Officia Orationis in Monte Oliveti, Passionis, Spineae Coronae, Lanceae el Clavorum, Sindonis, Quinque Vulnerum et Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Iesu Christi ?								
III. Num dies 20 Martii assignari possit ut sedes fixa Festi perpetuo translati ?								
IV. Num in solemni Nuptiarum benedictione servandus sil ritus benedicendi arhas et duos annules, prout in appendice ad Rituale Romanum in Manuali Toletano praescriptus ?								
V. Num idem ritus servandus sil, etiamsi non sequatur Missa pro Sponsis ?								
VI. Num consuetudo sponsi scapulas sponsaeque caput velandi in benedictione Nuptiarum relinendus sil?								
VII. Num sponsus et sponsa sacram Communionem necessario recipere debeant in Missa nuptiali ?								
Sacra vero Rituum Congregalio ad relationem sui Secretarii, exquisito antea vototum alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris tum Rmi Assessoris Congregationis ipsius, hisce dubiis mature perpensis, sic rescribere rata est :								
Ad 1. « Officia certis Dominicis vel Feriis assignata, ac particulari Ecclesiae concessa, nequeunt transferri absque speciali privilegio ».								
Ad IL < Provisum in antecedenti ».								
Ad 111. < Affirmative ».								

3533. 1MOLEN. (K828)

Rihus Dominus Aloisius Tesorieri Episcopus Imolen. insequenlia dubia Sacrae Rituum Congregationi solvenda humiliter proposuit; nimirum:

Dubium I. Sacerdotes, habentes facultatem ab Episcopo delegatam benedicendi sacra indumenta, debentne semper uti formula quae in Missali el Riluali reperitur titulo Sacrorum Indumentorum in genere, etiam quando simplex Manipulus cum Slola benedicenda est ; vel uli possunt el ipsi formula benedictionis pro singulis sacris indumentis, quae in Pontificali habetur?

Dubium II. Anne Episcopus delegans Sacerdotes pro benedictione sacrae supellectilis possit eosdem subdelegare etiam pro benedictione sacrorum Vasorum ?

Dubium 111. Mullae habentur benedictiones (quarum pleraequo in Riluali recens Rumae edito) quae propriae sunt diversorum Religiosorum Ordinum. Hinc quaeritur : Num Episcopus et ab eo delegati Sacerdotes eas impertiri possint, maxime si in propria Dioecesi Religiosi Ordinis illius non existant?

Sacra porro Rituum Congregalio ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, sic rescribere rata est :

Ad I. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ; el detur Decretum in una Briocen. diei 4 Septembris 1880 ad III ».

Ad II. « Affirmative ; dummodo sacra unctio non sil in iis adhibenda ».

Ad 111. « Negative, absque Anostolico induito ».

Alque ita rescripsit ac declaravit.
Die 2 Decembris 1881.

3534. ORDINIS (8829)
CISTERCIENSIS
CONGREGATIONIS DE TRAITA.

Rihus D. Benedicius Abbas Monasterii Westmallensis, Vicarius Generalis Trappensium in Belgio, a Sacra Rituum Congregatione insequentis dubii solutionem humilime imploravit; nimirum:

Si Festum S. Isidori (4 Aprilis) inter Dominicam Palmarum el Dominicam in Al-

bis incidens transferendum sit, saepe accidit hoc Festum translatum concurrere cum Festo Sancti Anselmi (21 Aprilis). Festa autem S. Isidori ac S. Anselmi habent eandem Orationem nempe de Communi Doctorum, quo in casu pro Oratione S. Isidori vel S. Anselmi ad Commune Confessoris Pontificis recurrendum est; hinc exoritur dubium quaenam Oratio sil sumenda? Quapropter quaeritur an sequens nola in Breviario Cisterciensi die 4 Aprilis addi valeat, scilicet: « Si Festum S. Isidori translatum concurrat cum Festo S. Leonis vel S. Anselmi, pro Commemoratione Festi 111 Lectionum dicitur ad Vesperas Anliphona *Euge ŷ. Ecce Sacerdos*, ad Laudes vero Anliphona *O Doctor*. Si insuper eadem sil Oratio Festi, de quo agitur commemoratio, sumatur pro isto Oratio *Exaudi quaesumus* ».

Sacra vero Rituum Congregalio ad relationem sui Secretarii sic in casu respondendum censuit:

« Nullam specialem Rubricam in Breviario addendam esse Officio S. Isidori; sed servandam esse Rubricam generalem sub titulo de Commemorationibus num. 8; cuius sensus quoad Orationem esi ut illa dicatur pro Commemoratione quae inter non dictas assignatur primo loco in Communi, nisi aliter in speciali Rubrica signetur ».

Alque ita respondit ac rescripsit.
Die 19 Decembris 1881.

3535. URGELLEN. (S830)

R. D. Ioachim Solans Sacrae Liturgiae in Seminario Urgellen. Professor, de sui Rmi Episcopi consensu, insequenlia dubia a Sacra Rituum Congregatione enucleanda humillime proposuit ; videlicet :

Dubium I. Communis praxis esi in Ecclesiis praedictae Dioeceseos ul Sacerdotes celebrantes recipiant populi oblationes ad balaustum post lectum Offertorium in solemnioribus Festis. Attamen , alii Lignum S. Crucis, alii vero Stolam vel Manipulum praesertim viris ad deosculandum praebent, inierim dicentes: *Oblatio tua accepta sit Deo*. Idem observatur in Missis exequialibus quoad osculum Stolae vel Manipuli. Conlignuarine potest huiusmodi praxis, maxime cum facile tolli nequeat? (1)

Dubium II. An possit servari consueiudo, qua Diaconus in Missa solemni elevat tim-

(1) E. Dub. 11. VII, VIII, XI, XII, XIII, XIV, et XVI.

brias posteriores planetae Celebrantis, etiam dum hic Consecrationis verba pronuntiat ?

Dubium III. Utrum Diaconus et Subdiaconus (quando Patenam non sustinet) se conformare debeant Celebranti, quotiescumque hic caput inclinat vel seipsum signat; an vero id tantum facere debeant quando Celebrans se signat aut caput inclinat, aliquid proferens voce non secreta? Item : An ipsi teneantur pectus percutere simul cum Celebrante ad *Nobis quoque peccatoribus*, ad *Agnus Dei* et demum ad *Domine non sum dignus* ?

Dubium IV. Num simplex Sacerdos, Missam solemnem celebrans, concinnatorem, qui post Evangelium praedicat, benedicere possit ?

Dubium V. Num, quando in Absolutione post Missam de Requite cantatam, nec tumulus erectus invenitur, nec lectica portatur, nec pannus extenditur ante Altaris gradus, possit Celebrans sistere in cornu Epistolae in plano, vel in suppedaneo versa facie ad latus Evangelii, prout moris est apud nos, et in eodem loco aspergere et Orationem cantare ?

Dubium VI. Num servanda sit antiquissima consuetudo collocandi Crucem ad caput feretri vel tumuli, dum cantatur Missa et perdurat Officium emortuale ?

Dubium VII. Quum in variis Ecclesiis etiam insignibus iuxta immemorabilem consuetudinem pulsatur Organum per lotam Missam Feria V in Coena Domini; quaeritur: Num servari possit talis consuetudo haud facile arumpenda ?

Dubium VIII. Utrum velum quo Crux cooperitur Feria VI in Parasceve possit esse coloris nigri ; an debeat omnino esse coloris violacei ?

Dubium IX. Utrum adhiberi possint in Baptismo parva instrumenta ex sale confecta, quibus interna oris infantium tanguntur; an servandum Rituale Romanum, quod >alem ad hoc requirit bene confractum et attritum ?

Dubium X. Num Palrini in Baptismo recitare possint *Pater* et *Credo* lingua vernacula, dum Parochus ea recitat latino sermone ?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, propositis dubiis maturo examine perpensis, sic rescribendum censuit :

Ad I. « Servetur in omnibus Caeremoniale Episcoporum Lib. 1, Cap. XVIII, § 16; et Celebrans in fidelium recipiendis oblatio-

nibus sileat. Consuetudo autem osculandi Stolum vel Manipulum servari potest, exceptis Missis Defunctorum ».

Ad II. < Serventur Rubricae Missalis et Caeremonialis Episcoporum ».

Ad III. « Quoad primam partem, Negative in omnibus; quoad secundam, Teneri lanium ad *Agnus Dei* ».

Ad IV. « Affirmative, si adsit consuetudo ; et detur Decretum in una S. Iacobi de Chile diei 1 Iulii 1874 in respons. ad primum et secundum ».

Ad V. < Negative ».

Ad VI. < Serventur Rubricae ».

Ad VII. « invectam consuetudinem esse eliminandam ».

Ad VIII. « Servetur Rubrica ».

Ad IX. « Servandum Rituale ».

Ad X. « Posse ».

Atque ita rescripsit, declaravit ac servari mandavit.

Die 30 Decembris 1881.

3536. DE SEYNA. (5831)

Insequenlis dubii declarationem a Sacra Rituum Congregatione humillime expetivit Rmus Dominus Petrus Wierzhowski hodiernus Episcopus de Seyna ; videlicet :

In Dominica Palmarum iuxta Rubricam Missalis, in Missis quae privalim sine benedictione Palmarum celebrantur, ultimum Evangelium legendum est : *Cum appropinquasset*; in his vero quae post dictam benedictionem absolvuntur immediate ab eodem celebrante, illud debet esso: *Di principio*; hinc quaeritur : Quidnam Evangelium legere debeat Presbyter celebrans Missam, concelebrente Episcopo, qui iuxta Caeremoniale Episcoporum dictam functionem peragit ?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, sic respondit:

< in casu legendum esse Evangelium S. Iohannis : *In principio* ». Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 16 Ianuarii 1882.

LEAVENWORTH1EN. (5832)

Devotionem erga SSffium Cor Iesu in sibi credita Dioecesi, quoad externum cultum, uniformem ac liturgicis legibus apte consonam reddere cupiens Rmus D. Ludovicus Maria Finch Episcopus Leavenworthien a Sacra Rituum Congregatione se-

quenlium dubiorum declarationem humillime expetivit ; nimirum:

I. Num liceat Sacerdoti celebranti, ante vel post expletum Missae Sacrificium, publice recitare preces vel hymnos in lingua vernacula, v. g. Novemdiales B. Mariae Virginis vel alicuius Sancti, coram SSmo Sacramento publice exposito ?

II. Num liceat Sacerdoti coram SSmo Sacramento solemniter exposito ob devotionem Sanctissimi Cordis Iesu in Ecclesia publice celebranti, recitare actus vel alias preces in honorem eiusdem SSmi Cordis in lingua vernacula ad auditum populi fidelis adstanlis, ita ut ad istas preces vel actus ipse respondere valeat ?

III. Num liceat generaliter, ut chorus Musicorum (idesl Cqnlores) coram SSiho Sacramento solemniter exposito decantet hymnos in lingua vernacula ?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris audiloque Rmo Assessore ipsius Congregationis, propositis dubiis sic rescribere rata est :

Ad 1. « Affirmative, quoad preces tantum ».

Ad 11. « Affirmative; seu provisum in praecedenti ».

Ad III. « Posse ; dummodo non agatur de hymnis *Te Deum* et aliis quibuscumque liturgicis precibus, quae nonnisi latina lingua decantari debent ».

Atque ita declaravit et rescripsit.

Die 27 Februarii 1882.

3538. PISANA. (5833)

Quum Rmus Dominus Ferdinandus Capponi Archiepiscopus Thessalonicen. Coadiutor cum iure futurae successionis Rmi Domini Pauli Michalcff Archiepiscopi Pisani a Sacra Rituum Congregatione exquisierit:

An attentata singulari Bulla suae electionis, eius nomen in Missa dicendum sit ; vel illud Riiii Archiepiscopi Pisani ?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii audilaque sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, respondit :

«Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ». Atque ita declaravit et rescripsit.

Die 11 Martii 1882.

(1) E. Dub. il

3539. MONTEREYEN. (5834)

ET ANGELORUM.

Rmus Dominos Franciscus'Mora Episcopus Montereyen. et Angelornm in California insequenlium dubiorum resolutionem a Sacra Rituum Congregatione humillime exposulavit; nimirum:

Dubium I. in Festo Sanctae Bibianae Virginis et Martyris, Dioecesis Patronae et Ecclesiae Cathedralis Titularis, in Officio et Missa dicitur Oratio *Deus qui inter cetera potentiae tuae miracula*. Petitur num eadem Oratio dicenda sit pro Commemorationibus communibus seu pro Suffragiis Sanctorum, in Missa Votiva et quando apponitur pro Ierlia Oratione ad libitum. Item petitur respective de Commemorationibus Exaltationis SSffiae Crucis, Sancti Gabrielis Archangeli, Nativitatis S. Iohannis Baptistae et S. Agnetis Virginis Martyris? Ratio dubitandi est, quod Orationes supradiclis Festis assignatae, videntur convenire soli diei Festi seu Nalalitii. (1)

Dubium II. Potest ne continuari consuetudo populum ita thurificandi, ut id fiat ex sanctuario a laico thuriferario triplici ductu ad Offertorium in Missa Solemni et in Vesperis ad *Magnificat*?

Dubium 111. Potest ne tolerari praxis, quae invaluit in quibusdam Ecclesiis, ut in Vesperis decantentur aliqui versus ex omnibus vel aliquibus Psalmis vespertinis, ceteris omissis?

Sacra vero Rituum Congregatio ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis accurate perpensis, sic rescribere rata est:

Ad I. « Quoad Orationem Nativitatis S. Iohannis Baptistae : Affirmative ; quoad Exaltationem SSffiae Crucis, Orationem sumendam ex Missa Votiva de Cruce in line Missalis, exceptis Suffragiis, pro quibus dicenda erit Oratio ibi adnotala; quoad vero Orationem S. Bibianae, S. Agnetis ac Sancti Gabrielis Archangeli, Affirmative ; mutatis respective voce Nalalitia, Solemnia, Festum in vocem Commemorationem, Memoriam ».

Ad 11. « Affirmativo ; dummodo laicus, uti Clericus ex officio, colla sit indutus et non sit diversus ab eo qui Clero thus dedit ».

Ad Hl. < Negative ; et inducla praxis omnino eliminanda ».

Atque ita rescipsit el servari mandavit.
Die 11 Martii 1882.

3540. MONTEREYEN. (8835)
ET ANGELORUM.

Inter alia dubia a Rmo Domino Episcopo Montereyen. Sacrae Congregationi Riluum pro opporluna resolutione proposita, quibus hac ipsa die responsum est, illud erat quo exquirebat : An, attentis locis circumstantiis, liceret Episcopo Missae solemni cantatae ac Vesperis intéresse rochetlo et mozzelta parato, sive assistere pluviali seu cappa ornato, inservientibus pueris superpelliceo indutis, qui vices suppleant sacrorum Ministrorum Episcopo assisientium ?

Sacra Riluum Congregatio, referente eiusdem Secretario, inhaerens praescriptionibus Caeremonialis Episcoporum ac plurium Decretorum, declarare debet:

« Nullatenus licere Episcopo sedere in Throno cum rochetlo el mozzella, vel cum pluviali el cappa, adhibendo simplices Clericos superpelliceo indutos loco sacrorum Ministrorum assisientium. Verumtamen ipsa Sacra Congregatio, attentis expositis circumstantiis, indulgendum censuit ut Episcopus assistere possit praefatis sacris functionibus in primo slallo in Choro super omnes alios, ad tramitem Decreti in una Oxomen. diei 24 Iulii 4638 ».

Die 11 Martii 1882.

3541. DECRETUM GENERALE. (8836)

Ex minus recta interpretatione Decretorum Sacrae Riluum Congregationis quibus declaratum fuerat dici posse Missam de Requie, praesente Cadavere, diebus ritus duplicis primae classis non festivis de praeecepto, excepto Festo Titularis, facium est ul nonnullis in Ecclesiis usus invaluerit eiusmodi Missas canendi in solemnitate Anniversarii propriae Dedicationis, quod utpolc Festum Domini ac prae Titulari maioris dignitatis honore pollens, vi Decretorum nunquam ipsi postponendum est. Quocirca eadem Sacra Riluum Congregatio, ad omnem ambiguitatem tollendam, opportunum e re esse duxit declarare, quemadmodum per praesens Decrelum declarat ac praescribit :

< Nullibi licere in Anniversario Dedicationis Ecclesiae propriae Missam de Requie,

ne praesenti quidem Cadavere, decantare; quemadmodum in Patriarchal! Basilica Lateranensi aliisque praeslantioribus Urbis Ecclesiis semper cautum fuit ».

Atque ita declaravit ac servari mandavit.
Die 11 Martii 1882.

Facta autem per Sacrae Riluum Congregationis Secretarium SSmo Domino Nostro Leoni XIII relatione, Sanctitas Sua Decrelum Sacrae Congregationis approbavit et confirmavit, die 16 eodem mense et anno.

3542. ADIACEN. (5837)

Hodiernus Rmus Episcopus Adiacensis a Sacra Riluum Congregatione insequentium dubiorum declarationem humiliter expostulavit ; nimirum :

I. Ab immemorabili Parochi el Ecclesiarum Rectores Dioeceseos Adiacen. rochello, loco superpellicei, in administratione Sacramentorum utuntur; quamvis expresse declaraverit S. R. C. die 10 Ianuarii 1852 in una Cenomanen. in responsione ad quintum : < Rochellum non esse vestem sacram adhibendam in administratione Sacramentorum, ac proinde ad ea administranda necessario superpelliceo utendum ». Quaeritur : An Episcopus possit aut debeat hanc veterem consuetudinem tolerare, quae quidem commodior est et universaliter viget in Dioecesi?

II. Anne, cum Canonici, sive titulares sive honorarii, in Ecclesia Cathedrali utantur rochetlo plano sine ullo ornato, permitti possit aliis in Ecclesiis Canonicos quoscumque, Parochos el alios Sacerdotes rocheltum adhibere, ul passim solent, acupictum aut denticulatis texturis ornatum, quorum adversus consuetudinem alias ab Ecclesiae Cathedralis Capitulo reclamatum est?

III. An tolerari possit Confessarios in Ecclesia vel in sede confessionali Sacramentum Poenitentiae frequenter ministrantes uti Stola absque superpelliceo, aut viceversa ?

Sacra porro Riluum Congregatio ad relationem sui Secretarii, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, sic declarare rata est :

Ad I. < Negative ».

Ad II. « Negative in omnibus ».

Ad III. * Servetur Rituale Romanum ».

Atque ila declaravit ac rescipsit.
Die 23 Martii 1882.

3543. GNESNEN. (5838)
ET POSNANIEN.

Per varia Sacrae Riluum Congregationis Decreta velitum est quominus sacra ornamenta ex gossypio vel lana contexta adhibeantur; immo ex holoserico opere tantum illa confici praescribitur. Quum vero non omnes Ecclesiae ob redituum defectum eiusmodi paramenia serica sibi comparare valeant, ab eadem Sacra Riluum Congregatione declarari petiit Emus el Rmus Dims Cardinalis Miecislaus Ledochowski Archiepiscopus Gncsnen. et Posnanien., an attenta Ecclesiarum paupertate liceal pro ornamentis sacris praeparandis illud adhibere panni genus, quod ex parte externa et oculis intuenlium apparente ex filo serico iniegre contegitur, sed habet operis textilis fulcimentum in gossypio, lana vel lino?

El Sacra Riluum Congregatio, postquam votum alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris exquisivil, referente Secretario, sic declarare rata est :

« Attenta Ecclesiarum paupertate, panni genus de quo in casu pro sacris ornamentis tolerari posse ».

Atque ila declaravit el rescripsit.
Die 23 Martii 1882.

3544. PLACENTINA. (5839)

Rmus Dominus Franciscus Tammi hodiernus Praepositus ac prima Dignitas Ecclesiae Calhedralis Placentinae exponens 1°: Se habere suae Dignitatis Coadiulorem; 2°: Quod in Calhedrali Placentina Dignitates distributae sunt in Presbylerales et diaconales; praebendae vero aliae sunt presbyleralis, aliae diaconalis, aliae demum subdiaconalis ordinis; ac 3°: Quod ad augendum exiguum numerum Sacerdotum, praesertim diebus quibus Episcopus celebrat vel assistit, Coadiutus el Coadiutor simul Choro intersunt; insequentium dubiorum solutionem a Sacra Riluum Congregatione humillime expetivit; nimirum :

I. Quando orator el Coadiutor eodem tempore Choro intersunt, quin alteruter Altari inserviat, quaeritur : Num Coadiutor, attentis ipsius Sacrae Congregationis resolutionibus, debeat oblinere stalluin immediate post alias Dignitates ordinis presbyleralis?

II. Coadiutore Altari assistente, praesens Coadiulus debet ne in suo slallo Choro intéresse simpliciter el materialiter, nullam

nec secundariam actionem exercens, uti ex. gr. offerendi Ihuribuli naviculam Episcopo assistenti pluviali et cappa induto, pacis osculum dandi aliaque praescripta in libro Caeremonialis peragenda, haec relinquens Dignitatibus inferioris ordinis? Viceversa, Coadiulo Altari inserviente, poterit ne similiter se gerere Coadiutor?

El Sacra Rituum Congregatio ad relationem sui Secretarii, omnibus mature perpensis exquisitaque sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, sic declarandum censuil :

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. < Affirmative, ad primam partem ; Negative, ad secundam ».

Atque ita declaravit et rescripsit.

Die 21 Aprilis 1882.

354=5. SENIEN. (5840)

ET MODRUSSEN.

Rmus Dominus Georgius Posilovié Episcopus Senien. el Modrussen. exposuit Sacrae Riluum Congregationi, quae sequuntur; nimirum :

In Ecclesia Sancti Vili Civitatis Fluminensis in Dioecesi Senien. et Modrussen., instaurationis maiorisque gratia decoris, nova incrustatio interna ex materia marmorea superinducta est, atque in eum finem, permittente Ordinario, prior incrustatio, vulgo *inlunaco*, in qua depictae erant, Cruces el signa consecrationis, per totum internum Ecclesiae spatium decussa fuit simul el cum Crucibus, et quidem id insimul non successive, quia sic artificibus necessarium visum est. In reliquo vero per lotam Ecclesiam, sive intra sive extra, nihil est mutatum : signanter Allaro maius el omnia alia consecrata Altaria manserunt illaesa. Neque durante instauratione quidquid aliud accidit, quo Ecclesia censi posset profanata seu violata.

Hinc Sacram ipsam Congregationem supplex rogavit pro resolutione insequentis ubii :

An in casu, qui supra expositus est, Ecclesia suam consecrationem amiserit; indigealque nova consecratione?

Et Sacra Riluum Congregatio ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, sic declarandum censuil :

« Negative, ad primam pariem ; ad secundam, provisum m prima ; et ilerum de-

pingantur rei apponantur Cruces in parietibus in testimonium peractae consecrationis ». Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 4 Maii 1882.

3546. TAÜRINEN. (5841)

Rmus Dominus Archiepiscopus Taurinen. exposuit nonnulla quaesita quoad subterranea loca Ecclesiarum, quae in eiusdem Archidioecesi brevi consecrandae sunt; ubi spectacula, theatri more, ad iuventutem praesertim honeste exercendam peragenda essent. Rursus autem idem Archiepiscopus expolivit num licite consecrari possit Ecclesia, quae pertinens ad laicam familiam, per vigentes civiles leges potest hereditaria ratione transmitti aut vendi aul in usum profanum converti.

Sacra vero Rituum Congregatio ad relationem sui Secretarii, omnibus rite perpensis, censuit respondendum :

Ad I. < Non licere, uipote quod Ecclesia cum sua parte subterranea consecratur per modum unius ».

Ad II. < In casu, de quo agitur, nisi habeantur sufficientes cautiones, abstinendum ab eiusmodi Ecclesiae consecratione ».

Die 4 Maii 1882.

3547. SANCTORIEN. (5842)

Hodiernus Caeremoniarum Magister in Cathedrali Ecclesia Sanclorien. a Sacra Rituum Congregatione insequentis dubii humillime resolutionem exquisivil ; nimirum : (I)

Iuxta Caremoniale Episcoporum inter Vesperas solemniore potest thurificari praeter Altare SSiin Sacramenti etiam illud dictum Sancio, cuius Festum agitur. Hinc quaeritur: Num liceat a suppedaneo Altaris Sancti ihurilicare tantummodo ipsius Sancti imago, omissa Altaris thurilicalionc?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii audilaque sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magisiris, ila censuit rescribendum :

< Servetur loci consuetudo ». Et ila rescripsit.

Die 4 Man 1882.

35 48. BARCINONEN. (5843)

Exposuit quidam Parochus Civitatis Barcinonem eam m nonnullis istius Dioeceseos

Paroeciis invaluisse consuetudinem, qua iu administratione Sacramenti .Matrimonii benedictio annuli omitti soleat, siquidem illum Sponsi ob suam paupertatem non deferant benedicendum prouli in Rituali praescribitur; unde lit ut a Parochis, tali omisso ritu, neque insequentes Orationes proferantur. Quare idem Parochus haec dubia S. Rituum Congregationi pro opportuna declaratione humillime proponere duxit; nimirum:

I. Num Orationes, quae incipiunt *Confirma hoc Deus* et desinunt per *Oremus Despice*, partem constituent benedictionis annuli?

II. Num omittendae sint, quoties non liat benedictio annuli ? vel recitandae sint, etiamsi eadem benedictio omittatur ob defectum annuli ?

Sacra vero Rituum Congregatio ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius Apostolicarum Caeremoniarum Magistris et Rmi Assessoris Congregationis ipsius, hisce dubiis sic rescribere rata est:

Ad I. « Negative ».

Ad II. « Provisum in primo ».

< Censuit lamen pastorali Rmi Episcopi sollicitudini commendare ut consulere velit quaternis eiusmodi ritus benedictionis annali nunquam omittatur, vel praecipiendo Parochis ul unum annuhiin semper secum teneant, qui Sponsis eo delicientibus pro tali benedictione rite explenda tradatur; vel eosdem Sponsos monendo, ul illum saltem ex metallo infimi valoris sibi provideant ».

Romae die 4 Maii 1882.

3549. BONAËREN. (5844)

Hodiernus sacrarum Caeremoniarum Magister Metropolitanae Ecclesiae Bonacren., de consensu sui Rmi Archiepiscopi, a S. Rituum Congregatione humillime petiit num tolerari valeant insequentes consuetudines; nimirum :

I. Incessus Canonorum in Processionibus Rogationum, qui non bini et bini, proiil Caeremoniale Episcoporum docet, sed hinc inde ad latus Archiepiscopi ; eo quod iste cappa tantum, illi vero pluvialibus induti assistunt.

II. In iisdem Processionibus, Parochi immediate ante Archiepiscopum viam faciunt, et non Clerus Ecclesiae Calhedralis; quia illi pluvialibus operti, isti autem sn-derpelliceo incedunt.

111. Incessus Confraternitatis SSihi Sacramenti post baldachinum, vel hinc iode ad latus Cleri in Processionibus Corporis Christi el quae singulis mensibus Dominica quarlatien solent?

Insuper hoc dubium solvendum proposuit, scilicet: An admitti possint assistentes Cleri in presbyterio, partim superpelliceo induti, partim vero non?

Sacra vero Kiluum Congregatio, referente eiusdem Secretario, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, sic respondendum censuit :

« Expositae consuetudines, excepta secunda, non esse tolerandas; et Caeremoniale Episcoporum omnino servandum ».

Ad dubium vero : « Negative ».

Atque ita respondit et rescripsit.

Die 4 Maii 1882.

3550. BREVE APOSTOLICUM (S84K)

Quo una eademque constituitur formula absolutionis tum generalis tum in articulo mortis, et benedictionis papalis, adhibenda penes Tertiarios Franciscas aliasque eiusdem Ordinis familias, nec non penes alios Regulares Ordines ac Tertiarios ad ipsos pertinentes.

LEO PP. XIII

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

Quo universi ulriusque sexus fideles in tertium S. Francisci Assisinatis Ordinem adscripti easdem leges eosdeinque ritus in obeundis instituti sui functionibus adhibere possint, enchiridion seu manuale unicum typis edere visum est. Multiplices vero sub eiusdem manualis editionem exortae sunt de absolutionis tum generalis, tum in articulo mortis, tum de Papalis benedictionis formulis controversiae, ad quas dirimendas Consilio Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Card. Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praepositorum nonnulla proposita sunt dubia seu quaestiones. Hinc Consilium idem, consideratis perpensisque omnibus, quid de huiusmodi quaestionibus deliberaverit per Secretarium suum ad Nos referendum curavit.

Nos autem, quibus salutare frugiferumque Tertii Ordinis S. Francisci Sodalitium in deliciis semper fuit Nobisque summopere cordi est, ul illud sancias sui instituti leges ritusque observet, atque in dies, hisce praesertim temporibus, propagetur el incre-

menta suscipiat, memorati Consilii deliberationem probavimus, eamque omnibus, per Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Bilibus luendis cognoscendis Decretum, indicendam censuimus. Nostris mandatis obsequens Congregatio, sibique demandatum munus meliori quo fieri possit mudo explere cupiens, opportunum in primis duxit omnes et singulas benedictionis el absolutionis generalis expendere formulas, quae nedum penes Tertiarios Franciscas, verum etiam apud alias eiusdem Ordinis Familias, imo el alios Regulares Ordines ac Teiliarios ad ipsos pertinentes, essent in usu; quo unam eandemque ab omnibus in posterum respective in eiusmodi benedictionibus el absolutione adhibendam formulam concinnaret. Quamobrem praefata Congregatio omnes, quorum intersit, monendos putavit, ut siquid in casu notatu dignum indicassem, intra congruum tempus eidem Congregationi subiicerent. Exacto inde triennio, quum nihil ex parte alicuius ex dictis Ordinibus obieclum sil, Congregatio Sacris Ritibus praeposita, accurate omnibus diligenter inspectis et expensis, quae sequuntur decrevit ; nempe :

I. Pro Absolutione in articulo mortis retineatur in omnibus formula praescripta in Constitutione s. m. Benedicti Papae XIV: *Pin Mater*, addito tantum ad *Confiteor* nomine Sancti proprii Fundatoris :

II. Benedictio Summi Pontificis nomine impertienda detur cum formula approbata in Constitutione eiusdem s. m. Benedicti XIV: *Exemplis Praedecessorum*, sed nonnisi bis in anno, el sub conditione quod haec benedictio nunquam delur eodem die et in eodem loco ubi Episcopus eam impertiat :

III. In Absolutione generali pro Regularibus cuiuscumque Ordinis, atque in benedictione cum Indulgentia plenaria pro Tertiariis Secularibus adhibeantur omnino duae insequentes formulae a Rmo Assessore ipsius Sacrae Congregationis propositae atque ab eadem approbatae, abrogatis penitus el suppressis quibuscumque aliis formulis hucusque usitatis ; videlicet :

Formula Absolutionis Generalis
pro Regularibus ouiusoumque Ordinis
hoo privilegio fruientibus.

.Ini. Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum; neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Kyrie eleison.
Chrisle eleison.

Kyrie eleison.

Pater nosler. *Secreto.*

ŷ. Et ne nos inducas in tentalionem.

r). Sed libera nos a malo.

t. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

s). El salutare tuum da nobis.

fr. Domine exaudi orationem meam.

\$. Et clamor meus ad te venial.

>. Dominus vobiscum.

Et cum spiritu luo.

OREMUS.

Deus, cui proprium est misereri semper el parcere, suscipe deprecationem nostram ; ut nos et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuae pietatis clementer absolvat.

Exaudi, quaesumus Domine, supplicum preces, el confitendum tibi parce peccatis; ul pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.

Ineffabilem nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende ; ut simul nos et a peccatis omnibus exuas, et a poenis, quas pro his meremur, eripias.

Deus qui culpa offenderis, poenitentia placaris, preces populi lui supplicantis propitius respice, et flagella tuae iracundiae, quae pro peccatis nostris meremur, averte. Per Christum Dominum nostrum.

1\$. Arnen.

Completis precibus, ab uno ex aditantibus dicitur Confiteor, addito nomine proprii Fundatoris. Deinde Sacerdos dicit :

Misereatur vestri etc. Indulgentiam, absolutionem etc.

Postea subiungit :

Dominus Noster Iesus Christus per merita suae sacratissimae passionis vos absolvat el gratiam suam vobis infundat. El ego auctoritate ipsius et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli el Summorum Pontificum Ordini nostro ac vobis concessa, et mihi in hac parle commissa, absolvo vos ab omni vinculo excommunicationis maioris vel minoris, suspensionis el interdicti, si quod forte incurristis, el restituo vos unioni et participationi fidelium nec non sacrosanctis Ecclesiae Sacramentis. Hem eadem auctoritate absolvo vos ab omni transgressione votorum et regulae, constitutionum, ordi-

nationum el admonitionum maiorum nositorum, ab omnibus poenitentiis oblitis, seu etiam neglectis, concedens vobis remissionem omnium peccatorum, quibus contra Deum et proximum fragilitate humana, ignorantia vel malitia deliquistis, ac de quibus iam confessi estis : In nomine Patris ϕ el Filii el Spiritus Sancti. Amen.

Formula benedictionis cum Indulgentia plenaria pro Tertiariis Secularibus ceterisque omnibus communicationem privilegiorum et gratiarum cum iisdem vel cum Regularibus cuiuscumque Ordinis habentibus-

Antiph. Iniret oratio mea in conspectu tuo, Domine; inclina aurem luam ad preces nostras ; parce Domine, parce populo tuo, quem redemisti sanguine luo pretioso, ne in aeternum irascaris nobis.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Pater nosler. *Secreto.*

>. El ne nos inducas in tentalionem.

Sed libera nos a malo.

ŷ. Salvos fac servos tuos.

i\$. Deus meus, sperantes in le.

y. Mille eis, Domine, auxilium de Sancto.

\$. El de Sion luere eos.

y. Esto eis, Domine, turris fortitudinis.

i\$. A facie inimici.

Nihil proficiat inimicus in nobis.

El filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

ŷ. Domine exaudi orationem meam.

i\$. El clamor meus ad te veniat,

jr. Dominus vobiscum.

i\$. El cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere, suscipe deprecationem nostram; ut nos et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuae pietatis clementer absolvat.

Exaudi, quaesumus Domine, supplicum preces, et confilentium libi parce peccatis; ul pariter nobis indulgentiam tribuas benignus el pacem.

Ineffabilem nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende ; ul simul nos cl a peccatis omnibus exuas, et a poenis, quas pro his meremur, eripias.

Deus qui culpa offenderis, poenitentia placaris, preces populi lui supplicantis propitius respice; el flagella tuae iracundiae, quae pro peccatis nostris meremur, averte. Per Christum Dominum nostrum.

\$. Anien.

Dicto deinde:

Confiteor etc. Misereatur etc. Indulgentiam etc.

Sacerdos prosequitur:

Dominus Nosler Iesus Christus, qui Beato Petro Apostolo dedit potestatem ligandi alque solvendi, ille vos absolvat ab omni vinculo delictorum, ul habeatis vitam aeternam el vivatis in saecula saeculorum. Amen.

Per sacratissimam passionem el mortem Domini nosiri Iesu Christi, precibus el meritis Beatissimae semper Virginis Mariae, Beatorum Apostolorum Petri el Pauli, Beati Patris nosiri N. et omnium Sanctorum, auctoritate a Summis Pontificibus mihi concessa, plenariam Indulgentiam omnium peccatorum vestrorum vobis impertior. In nomine Patris £< et Filii el Spiritus Saucii. Amen.

Si haec Indulgentia immediate post Sacramentalem absolutionem impertiatur, reliquis omissis, Sacerdos absolute incipiat a terbis: Dominus Noster Iesus Christus etc. et ita prosequatur usque ad finem, plurali tantum numero in singularem immutato.

Nos huiusmodi memoratae Congregationis Decretum omnino ratum habemus, ct Aposlolica Auctoritate Nostra, harum Litterarum vi, probamus, confirmamus, sancimus, illudque ab omnibus el in omnibus hoc fulurisque temporibus servari iubemus. Decernentes has Litteras Nostras semper firmas, validas el efficaces existere ac fore, suosquo plenarios el integros effectus sortiri et oblinere: sicque in praemissis per quoscumque Indices ordinarios et delegatos, etiam causarum Palatii Aposlolici Auditores, iudicari ac definiri debere, alque irritum et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus, quatenus opus sil, Nostra el Concellariae Aposlolicae regula de iure quaesito non tollendo aliisque Constitutionibus el Ordinationibus Aposlolice, nec non eiusdem Tertii Ordinis S. Francisci, ceterisve quibusvis etiam iuramenlo, confirmatione Aposlolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indutis et

Lilleris Aposlolice in contrarium praemis-sorum quomodolibet concessis, confirmatis el innovatis ; quibus omnibus el singulis, illorum tenores praesentibus pro plene el sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat derogamus, ceterisque omnibus quamvis speciali alque individua mentione ac derogatione dignis in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VII Iulii MDCCCLXXXI1. Pontificatus Nosiri Anno Quinio.

TH. Card. MERTEL.

BREVE APOSTOLICUM (S846)

Quo nonnulla Festa inseruntur Kalendaris Ecclesiae universalis et Cleri Romani, ac reformatur rubrica de Translatione Festorum.

LEO PP. XIII

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Nullo unquam tempore Romani Pontifices Antecessores Nosiri praetermiserunt Sanctorum virorum, qui doctrina, virtute, rerum gestarum praestantia Catholicam Ecclesiam, dum in terris agerent, illustrarunt, memoriam in animis Chrislifidelium, eorum praesertim, quorum est ceteros exemplo anteire, quo altius possent imprimere. Id autem hac inter alias ratione consequuti sunt, eorundem scilicet Sanctorum Festa sive in universali, sive in particularibus Ecclesiis indulgendo, ac vitae et rerum gestarum historiam Breviariis inserendo, ut qui divinas preces recitare tenentur, ab iis virtutum illorum factorumque memoria cum laude quotannis repetatur. Hinc nostris etiam temporibus s. m. Pius Papa IX Praecessor Noster vota excipiens et preces multorum Sacrorum Antistitum, qui Romam convenerant Decumenici Concilii Vaticani causa, peculiarem constituit Anno MDCCGLXXIV Sacrorum Rituum Congregationem , cui munus detulit expendendi utrum opportunum esset in Calendario Ecclesiae Officia inserere nonnullorum Sanctorum, qui Apostolorum opus prae ceteris prosequuli Ecclesiae universae aedificandae ac tuendae, et inter diversas gentes dila-

undae, impensius adlaborarunt : Officia haec erant Sanctorum

Bonifacii Episcopi et Martyris,
Iustmi Philosophi Martyris,
Cyrilli et Methodii Pontificum et Confessorum,
Cyrilli Episcopi Alexandrini,
Cyrilli Episcopi Hierosolymitani,
et Augustini Episcopi Canluariensis.

Haec autem peculiaris Congregatio Sacrorum Riluum, omnibus quae ad rem perlinerent accurate perpensis, expedire censui Officium S. Bonifacii ritu duplici ad universam Ecclesiam extendi, indulgentumque esse illis, qui S. Iustmi Officium peiereni eodem ritu : de aliis rem differre placuit. Quam sententiam idem Praecessor Nosler ratam habuit et confirmavit. Haec tum quidem acta sunt.

Anno autem MDCCCLXXX visum est Nobis, Sanctis Fratribus Cyrillo et Methodio Slavoniae geniis Apostolis eiusdem cultus honorem tribuere, S. Bonifacio, ut diximus, a Praecessore Nostro delatum. Porro cum Sacrorum Antistites ac fideles rogare pergerent, uti pari honore condecorarentur tum S. Iuslinus, tum alii inclyti Caelites, de quibus prolata res fuerat, tum etiam S. Iosaphal Episcopus Polocensis Martyr, praeclarum Polonae ac Ruthenae gentis lumen ; cumque habenda esse tandem ratio videretur postulationum, quae a Romano Clero Apostolicae Sedi porrigebantur pro inscribendis in Calendario Urbis Festis quorumdam Sanctorum, qui Urbem ipsam suis illustrarunt exemplis et finem laborum suorum ibi assequuti eam propriis nobilitarunt exuviis : idcirco Nos particularem Sacrorum Riluum Congregationem a Praecessore Nostro iam pridem deputatam iterum constituere duximus, eique mandavimus ul opportune expenderet, qua ratione in Calendario sive Universali sive Cleri Romani Officia praedicta et alia in posterum, si opus esset, inseri possent. Itaque approbantes et confirmantes, quae a Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus aliisque dictam Congregationem componentibus Decreta, et per Venerabilem Fratrem Nostrum Dominicum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Barlolum Sacrorum Rituum Congregationi Praefectum relata Nobis fuerunt, auctoritate Nostra Aposlolica volumus et praecipimus ul in Calendario Universali Ecclesiae sub ntu duplici minori inscribantur Officia :

die IX Februarii S. Cyrilli Alexandrini Episcopi Confessoris ;
die XVIII Martii S. Cyrilli Hierosolymitani Episcopi Confessoris ;
die XIV Aprilis S. Iuslini Philosophi Martyris ;
die XVIII Maii S. Augustini Episcopi Canluariensis Confessoris ;
die XIV Novembris S. Iosaphat Episcopi Polocensis Martyris ;
deinde ul in Calendario Cleri Romani sub ritu item duplici minori inscribantur Officia :
die XVI Aprilis S. Benedicti Iosephi Labre Confessoris ;
die XXIII Maii S. Ioannis Baptistae DeHossi Confessoris ;
die XIX Augusti Beali Urbani II Papae et Confessoris ;
die XI Octobris Beali Ioannis Leonardi Confessoris ;
die XVII Decembris S. Leonardi a Portu Maurilio Confessoris ;
affigantur autem in eodem Calendario Cleri Romani Festa :
Sancti Cyrilli Alexandrini diei XX Februarii ;
S. Cyrilli Hierosolymitani diei XX Martii ;
S. Augustini Canluariensis diei VII Iunii ;
et S. Iosaphat Polocensis diei XIV Decembris.

Quo vero in utroque Calendario tum Universali tum Cleri Romani habeantur sedes liberae ad nova Officia introducenda, eadem Auctoritate Nostra volumus ac praecipimus, ut Rubrica Generalis Breviarii Romani lit. X de Translatione Festorum hac ratione mutetur ; videlicet : < Festa duplicia minora (exceptis illis Sanctorum Ecclesiae Doctorum) et Festa semiduplicia, si occursu Dominicae vel maioris Festi seu Officii quomodocumque impediuntur, non transferuntur, sed ipso die quo cadunt, de eis fit in ulisque Vesperis et Laudibus commemoratio, cum nona lectione historica, sive una ex duabus aut iribus, si tamen haec eo die fieri possint ; secus, huiusmodi Festa duplicia et semiduplicia eo anno penitus omituntur, ut de simplici cautum est in Rubric, tit. IX num.X et tit.X num.VIII » : postremo ut praesentes Litterae Apostolicae in novis editionibus Breviarii ad calcem Rubricae inierim apponantur, donec accurata Rubricae ipsius correctio per Sacrorum Rituum Congregationem perficiatur. Haec praecipimus et mandamus, non obstantibus Aposlolicis ac in universalibus provincialibusque et sy-

nodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus et Ordinationibus ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ul praesentium Lillerarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo Personae in ecclesiastica dignilale consliutae munitis eadem prorsus adhibeatur lides quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae. Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII Iulii MDCCCLXXXII Pontificatus Nostri Anno quinio.

TH. Card. MERTEL.

3552. CRACOV1EN. (1847)

Rmus Dominus Albinus Dunajevski Episcopus Cracoviensis quae sequuntur Sacrae Riluum Congregationi exposuit ; videlicet :

In Dioecesi Cracoviensi secundum leges ecclesiasticas in omnibus Ecclesiis consecratis Anniversarium Dedicationis earum celebratur die ab Episcopo in actu consecrationis praefixa. Hic mos autem usque ad hodiernum diem viget in ea Dioecesis Cracoviensis parte, quae a Calhedrali Ecclesia nunquam avulsa fuit. Ast post erectionem Dioecesis Tarnoviensis, regimen Auslriacum, in cuius ditionem haec pars Dioecesis Cracovien. abiit, regnante Imperatore Iosepho II, legem tulit statuentem, ul in posterum anniversarium Dedicationis in omnibus Ecclesiis celebraretur die, in quam cadit anniversarium Cathedralis i. e. Dominica tertia Octobris. Atque haec lex, non habito ullo respectu S. Sedis Apostolicae, in ea parte Dioeceseos praevaluit. Iam vero cum anno 1880 pars Dioeceseos Tarnovien. redierit ad Dioecesim Cracovien., Clerus eiusdem partis anceps haeret : An Anniversarium Dedicationis, uti consueverat, die anniversaria Dedicationis Ecclesiae Cathedralis Tarnovien., vel potius die anniversaria Ecclesiae Cathedralis Cracovien. sacra i. e. Dominica III post Pentecosten celebrare debeat ; an vero ad pristinum redire morem celebrandi Anniversarium die cuius Ecclesiae propria ? Sunt ergo in ea parte Dioecesis tres diversae sententiae aut opiniones, quibus Sacerdotes timorati offenduntur, et ea propter sententiam definitivam expectant.

Ad rem dilucidandam hoc quoque venit in Dioecesi Cracovien., scilicet parte eius antiqua, vigere consuetudinem celebrandi, praeter Anniversarium Dedicationis Ecclesiae propriae, etiam Anniversarium Dedic-

tionis Ecclesiae Cathedralis ntu duplici primae classis sine octava.

Hisce expositis ipsemet Rmus Episcopus Sacrae eidem Congregationi insequenlia dubia declaranda humiliter proposuit ; nimirum :

Dubium I. Num pars Dioeceseos Tarnovien. nuper Dioecesi Cracovien. restituta celebrare debeat Anniversarium Dedicationis cuiusvis Ecclesiae, die actu Consecrationis adsignalo ; et celebrare item debeat Anniversarium Ecclesiae Cathedralis Cracoviensis debito ritu duplicis primae classis absque octava ?

Dubium II. Num idem Anniversarium propriae Dedicationis celebrare debeat vel valeat coniunctim et eadem die cum Anniversario Dedicationis Ecclesiae Cathedralis Cracovien., uti fieri solet in vicina Dioecesi Tarnovien. ?

Sacra porro Riluum Congregatio ad relationem sui Secretarii, exquisito volo alterius ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus accurate perpensis, sic declarare rata est :

Ad I. < Affirmative ; ad ulramque partem »,

Ad II. «Negative ; seu provisum in primo ».

Atque ita declaravit ac servari mandavit.

Die 8 Augusti 1882.

3553. RUTHENEN. (1848)

Inter dubia a Riho Episcopo Rulhenen. Sacrae Rituum Congregationi novissime proposita, quorum aliqua ulpole iam alias resoluta praetermissa fuerunt, insequenlia habebantur ; nimirum :

Dubium I. Quonam sub nomine Dominicae infra octavam veniat ex duabus Dominicis, quarum una incidit in die ipso Festi habentis octavam, allera in die octava ? Et quatenus neutra ex iis habenda sit pro vera et propria Dominica infra octavam, quot Orationes et qualis Praefatio eidem Missae de Dominica erunt assignandae, cum in aliquibus Ecclesiis Regularium, vi propriae Rubricae aut ex concessione Aposlolica, Conventualis celebratur praefata Missa de Dominica, praeter alteram Conventualem de Festo aut de die Octavae ?

Dubium II. Num in Missa Conventual) de Feriis Quadragesimae, vel de Vigilia, aut Quatuor temporum, aut Rogationum etc., quae in Ecclesiis Calhedralibus et Regula-

rium celebratur post Nonam, sallem aditingi
occurrenti Fcslo possii cl debeat 1. colle-
cta imperata pro vivis ex. gr. Ecclesiae, vel
pro Papa, etiam in casu Festi primae classis?
2. Collecta pro Defuncto sive imperata, sive
ad libitum etiam Sacerdotis celebrantis; ita
ut iis in casibus attendatur solummodo qua-
litas Missae, minime vero ritus Festivitatis
diei ?

Dubii μ III. Qui iuxta Decretum S. Ri-
luum Congregationis diei 13 Augusti 1701
in una Ordinis Eremitarum S. Augustini,
privalim celebrat de Simplici vel reassumit
Missam Dominicae praecedentis in Feria se-
cunda vel prima die mensis non impedita,
tenetur ne dicere secundam Orationem Fi-
delium, tam in Missa Conventuali quam in
celeris privatis, haud exceptis Missis de Fe-
ria aut de Vigilia? (1)

Sacra vero Rituum Congregatio, refe-
rente eiusdem Secretario, hisce dubiis ac-
curato examine perpensis, post auditam sen-
tentiam alterius ex Apostolicarum Caere-
moniarum Magistris, sic declarare censuit:

Ad I. « Quoad primam pariem, neutri
convenire; quoad secundam, ut in Missali
cum Praefatione de Trinitate ».

Ad II. « Affirmative, ad ulramque par-
tem ».

Ad III. < Affirmative ».

Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 25 Augusti 1882.

3554. VICARIAT US (5849)
APOSTOLICI
BOMBAYEN. SEPTENTRIONALIS.

In Vicariatu Apostolico Bombayen. Se-
ptentrionali nonnulli Missionarii curam pa-
rochiam exercent in pluribus simul op-
pidis valde dissitis, in quorum uno Ianium
regulariter resident. In aliquibus ex illis lo-
cis Ecclesiae benedictae habentur, ad quas
Christianae Communitates tamquam tot Pa-
rochiae pertinent. Quum dubium exinde or-
tum sit:

Num Missionarius pluribus ibi Ecclesiis
adscriptus, dum in una tantum proprie re-
sidet, teneatur ad celebrandum Officium Ti-
tularium omnium illarum Ecclesiarum, id-
que sub ritu duplici 1. classis cum octava?
hodiernus Rmus Vicarius Apostolicus hu-
iu*modi dubii declarationem a S. R. C. hu-
millime expetivit.

(1) E. Dub. IV.

Et Sacra Riluum Congregatio ad re-
lationem sui Secretarii, exquisito antea volo
alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum
Magistris, re accurate perpensa, sic rescri-
bere rata est;

« Negative, attentis peculiaribus circum-
stantiis ; sed tantum Ecclesiae, apud quam
residere solet; vel dignioris». Atque ita
rescripsit.

Die 25 Augusti 1882.

3555. ARGENTINES (5850)

Exponens Rmus Dominus Episcopus Ar-
gentinen. in plerisque Germaniae Dioecesi-
bus decisiones Sanctae Apostolicae Sedis circa
approbationem Litaniarum ab Ordinariis, spe-
ctarim Monitum Sacrae Imius Riluum Con-
gregationis sub die 16 Iunii 1880 latum,
variis diversisque interpretationibus expli-
cari, ab eadem Sacra Congregatione non-
nullis propositis quaestionibus seu dubiis
authenticam hac super re declarationem
expetivit.

Sacra porro Riluum Congregatio, pro-
positis quaestionibus accurate expensis, se-
quenti unico responso satisfaciendum duxit;
videlicet:

« Monitum, de quo agitur, respicere Li-
tanas in liturgicis et publicis functionibus
recitandas; posse vero, immo teneri Ordi-
narios alias seu novas Litanias examinare,
cl quatenus expedire indicaverint, appro-
bare; at nonnisi pro privata atque non li-
turgica recitatione ».

Romae die 29 Augusti 1882.

355G. ADIACEN. (5851)

Quum a S. Riluum Congregatione Rmus
D. Paulus Matthaeus de la Foala Episcopus
Adiacen. declarari petierit:

An tolerari possii Canonicos quoscum-
que, sive in Calhedrali sive in aliis Eccle-
siis, iuxta Yelerem Dioeceseos consuetudi-
nem, uti rochetto, mozzella et Stola supra
mozzellam in administratione Sacramento-
rum, in benedictione domorum quae lit
in Sabbato Sancto, nec non in aliis bene-
dictionibus, Processionibus et associationibus
funerum, gallice *convois funebres*?

El Sacra Riluum Congregatio ad relatio-
nem sui Secretarii, audita sententia alterius
ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris,
sic declarare rala est:

« Negative , iuxta Décréta , praesertim in Valentina die 12 Martii 1836 ». Atque ita declaravit el rescripsit.

Die 25 Septembris 1882.

3557. DUBLINEN. (8862)

Anno 1851 a S. Sede concessum fuit universo Hiberniae Regno Officiffm Puritatis Beatae Mariae Virginis sub ritu duplici maiori recolendum Dominica prima post Calendas Maii non impedita Officio duplici. Quum vero dubitetur an Festum hoc considerandum sii tamquam Festum occurrens, ideoque celebrandum infra octavam Corporis Christi, si eo tempore occurrat prima Dominica , vel potius tamquam Festum translatum, ideoque post octavam transferendum ; Emus et Rmus D. Card. Eduardus Mac-Cabe Archiepiscopus Dublinen, a Sacra Rituum Congregatione huiusmodi dubii declarationem expetivit.

Sacra porro Riluam Congregatio ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, declarare rata est :

« Festum in casu considerandum tamquam occurrens ». Atque ita declaravit.

Die 25 Septembris 1882.

3558. N1VERNEN. (5853)

Rihus Dominus Slephanus Antonius Albidus Lelong Episcopus Nivernen., divini cultus decorem el sacrae lilurgiae exactiorem observantiam promovere satagens, nonnulla animadvertit, quae Sacrae Riluam Congregationi exponenda duxit ad opportunas solutiones concessionisque oblinendas ; videlicet :

I. Ex quadam ordinatione ab uno e suis Praedecessoribus edita, nec non et alicuius indulli minus recia interpretatione, quindecim ab hinc annis invaluit usus solemniore SSmi Eucharistiae Sacramenti Expositiones inchoandi Missae lectae celebratione, Missamque solemnem aut cantatam postea coram SSrno Sacramento iam exposito celebrandi, eo nimirum line, ut numerosiores huic secundae Missae tardioribus horis celebratae fideles adesse valeant.

Postulavit itaque idem Rihus Episcopus, iuxta votum proxime habitae suae Synodi, ut praxis exposita servari licite valeat; ut

in una De Nicaragua diei 27 Septembris 1864 in responsione ad secundum, saltem toleratum legitur.

II. In nonnullis Ecclesiis aut publicis Communitatum Oratoriis, etsi deinceps Expositio lota nocte sequenti perduratura sil, horis serotinis deponitur SSmum Eucharistiae Sacramentum, ut solemni» benedictio fidelibus confluentibus impertiatur; iterumque exponitur usque ad crastinam diem, qua minus solemnis fit depositio ante vel post Missam lectam. Hisce positi» Rmus orator expetivit, ut talis consuetudo 'servari possii.

Sacra porro Riluam Congregatio ad relationem sui Secretarii, exquisito antea voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, hisce postulatis sic rescribendum rata est:

Ad I. « Expositam consuetudinem tolerari posse, facto verbo cum SSrno ».

Ad H. « Negative ».

Atque ita rescripsit.

Die 25 Septembris 1882.

Facta itaque per eundem Secretarium relatione SSrno D. N. Leoni Papae XIII Rescripti Sacrae ipsius Congregationis quoad primum postulatum ; Sanctitas Sua illius resolutionem approbare et ratam habere dignata est, die 28 eodem mense et anno.

3559. ANNECIEN. (5855)

Exoptans Rmus Aloisius Isoard Episcopus Annecien. ut ea omnia quae ad sacram lilurgiam spectant m sibi credita Dioecesi rite usquequaque peragantur, Sacram Riluam Congregationem adivit ab ea insequenlis dubii declarationem humillime expostulans; videlicet:

Quum expositio et repositio SSmi Sacramenti fit immediate .ante vel post Missam seu Officium, ita ut celebrans eiusque Ministri ab Altari non recedant; licelne relinere. Conopoeum el Altaris paramenia coloris quem exigit Officium diei, praesertim cum non ita facile sil ea tunc temporis imutare? (1)

Sacra vero Rituum Congregatio, exquisito voto alterius Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem sui Secretarii, propositis dubiis accurate perpensis, sic rescribendum censuil : « Affirmative ». Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 1 Decembris 1882.

3560. POLICASTREN. (5856)

A Riho Domino Iosepho Maria Cione Episcopo Policastren. insequenlia dubia e-nodanda Sacrae Riluum Congregationi proposita sunt ; nimirum :

Quum in consecrandis Altaribus, ex declaratione Sacrae huius Congregationis in una S. Flori diei 25 Septembris 1846, Pontifex bina Cnicis signa dextero pollice oleo Catechumenorum inuncto facere debeat supra .quinque partes a Pontificali Romano firaescripias, quumque ab eodem Pontificali ubi de Patenae el Calicis consecratione) praecipiat^r a Pontifice signandam esse pollice sancto Chrismate peruncto Patenam ab ora in oram et Calicem a labio in labium; quae-ritur :

Dibi^uji I. In consecratione Patenae et Calicis debet ne Pontifex pollice sancio Chrismate inuncto binas Cruces; vel unam tantum signare super Patenam et Calicem, interim dicens *Consecrare et sanctificare?*

Dubium II. Et quatenus affirmative ad primam pariem , possunt ne haberi valide consecrati Calices cum Patenis, super quibus unum tantum crucis signum cum pollice impressum fuit?

Dubium III. El quatenus negative, invalidae censendae ne sunt Sacrorum Ministrorum ordinationes, in quibus Calices cum Patenis haud valide ut supra consecrati adhibiti sunt?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem sui Secretarii auditaque sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, hisce dubiis accurate perpensis, sic respondendum censuit :

Ad I. < Affirmative, ad primam pariem; Negative, ad secundam ».

Ad II. < Affirmative ».

Ad III. « Provisum in praecedenti ».

Atque ita rescripsit.

Die i Decembris 1882.

3561. CEPHALUDEN. (5857)

Hodiernus' Superior Confralernilatis a SSiio Crucifixo nuncupatae in loco vulgo *Las cari** eustenlis intra fines Dioeceseos Cephaluden. Sacrae Riluum Congregationi exposuit Confralernitalem sub titulo 11. Mariae Virginis de Monte Carmelo ibidem mense Aprili Anni 1881 fuisse institutam, ac deinde mense Septembris eiusdem anni su-pradictam qui- a SSiio Crucifixo nomen mutuatur. Quum nuper contentio inter u-

tramque orta sil quoad praecedentiam in Processionibus habendam , quoniam haec postrema a suo titulo, altera a prioritale institutionis huiusmodi praecedentiae honorem sibi vindicat; ab ipsa Sacra Congregatione idem Superior humillime percontatus est: Cuinam ex duabus praefatis Sodalitatibus ius competat alleram praecedendi in sacris Processionibus?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, re rite expensa audila-que sententia Riiii Episcopi Cephaluden. de informatione el volo requisiti, declarandum censuit:

« Praecedentiam in casu spectare ad Confraternilalem sub titulo B. Mariae Virginis de Monte Carmelo; el ita, ul haec ante Clerum in Processionibus incedere possit, prout iam ab Episcopo decretum fuerat ». Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 1 Decembris 1882.

3562. NESQUALIEN. (5888)

Iuxta Decreta Sacrae Rituum Congregationis velitum est in Exequiis et in Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum nigro panno et paltiq eiusdem coloris ornare Altare, in quo asservatur SSmum Eucharistiae Sacramentum. Quum vero in nonnullis locis Dioecesis Nesqttalien. idem Sanctissimum Sacramentum asservetur vel in maiori Altari Ecclesiae, vel in unico Altari, aliis deficientibus; hodiernus eiusdem Dioeceseos Episcopus ab eadem Sacra Congregatione exquisivil num prohibitio, de qua supra, respicial Ecclesias ubi asservatur Sanctissimum Sacramentum in Altari, quod maius vel unicum est.

Et Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, sic declarare censuit:

< In casu, sacri Tabernaculi saltem Conopoeum esse debet violacei coloris ». Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die i Decembris 1882.

3563. ROMANA. (5859)

Quum in Collegiata et parochiali Ecclesia sub titulo **Sanctorum Celsi et Iuliani** in Urbe die 22 Iulii celebretur Festum S. Mariae Magdalenae Poenilentis ritu duplici maiori ob insignem eius Reliquiam, et subsequenti! die 23 S. Liborii Episcopi et Confessoris -mb eodem ritu duplici maiori pariter ob insignem ipsius reliquiam ; Rmus

9. Ioannes Baptista Annibali praefatae Ecclesiae hodiernus Archipresbyter a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii declarationem humillime exquisivil; nimirum:

An Vesperae diei 22>fieri debeant de antecedente cum commemoratione S. Liborii; vel potius de S. Liborio cum commemoratione S. Mariae Magdalenae?

Sacra vero Riluum Congregatio, audila sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris , ad relationem Secretarii, re accurate perpensa, sic decernere rata est:

< In casu Vesperas esse dimidiandas iuxta Rubricam Til. XI, de Concurrentia Officii, N. 2 ». Atque ita decrevit.

Die 1 Decembris 1882.

3564. VICENT1NA. (5860)

Ab hodierno Rmo Episcopo Vicenlino Sacrae Riluum Congregationi pro opportuna solutione duae insequentes liturgicae quaestiones propositae fuerunt ; nimirum : I. Cum eliam post Constitutionem Pii Papae VII: *Decet Rom. Pontif.* 4 Iulii 1823, Sacra Riluum Congregatio declaraverit posse servari immemorabilem consuetudinem, ut Canonico solemniler celebranti assistat, praeler sacros Minislros Diaconum el Subdiaconum, unus Presbyter cum pluviali ; dubitatur utrum hic Presbyter se gerere possit more Presbyteri assistentis Episcopo solemniler celebranti, prouli tradunt Bauldry aliique veteres Rubricislae; an vero debeat assislere dumtaxat ad librum, prout absque pluviali el cum superpelliceo tantum Rubricae Missalis permittunt in ritu celebrandi Missam Til. VU , num. 11, et Til. VIII, num. 8?

Ratio dubitandi est, quia praedicta Constitutione, quam cognoscere nequibant Bauldry aliique veteres Rubricislae, velitum est omnino Canoniciis adhibere ritus el caeremonias Episcoporum proprias absque speciali Aposlolicae Sedis induito, non obstantibus quavis firmitate roboratis consuetudinibus , el quia usus Presbyteri assistentis ritu pontificali est expresse interdictus Canoniciis n. 16 Decreti per praedictam Constitutionem confirmati ; quemadmodum interdictus est eliam ipsis Prolonolariis Aposloliciis ad instar Participantium nuncupatis n. 15 Decreti, per Constitutionem Pii Papae IX *Aposlolicae Sedis Officium* confirmati die 29 Augusti 1872.

II. An in prima Missa novi Sacerdotis

eamdem solemniler celebrantis assislere possit praeler Sacros Minislros, ut supra, unus Presbyter cum pluviali, non obstantibus Decretis Sacrae Riluum Congregationis; quibus huiusmodi abusus in Missa solemnni cniuscumque simplicis Sacerdotis omnino interdictus est.

Ratio dubitandi est, quia nonnulli contendunt quod prohibitae sunt tantum aliquae actiones huius Presbyteri assistentis cum pluviali novo Sacerdoti, veluti aspersio aquae benedictae ante Missam, gestatio Stolae subtus pluviale, ministratio patenae ad fidelium Communionem, incensalio Celebrantis facienda loco Diaconi etc., sed non est prohibita assistentia ipsius Presbyteri cum pluviali.

Sacra vero Riluum Congregatio, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, referente Secretario, sic declarare rata est:

Ad 1. < Negative, ad primam partem ; ad secundam vero pariem, ubi sil consuetudo immemorabilis, posse cum pluviali assislere ».

Ad II. < Posse tolerari ».

Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 1 Decembris 1882.

3565. SOCIETATIS IESU. (5861)

Quum Rev. P. Ioannes Maria Cybeo e Societate Iesu Missionarius in Brasilia a Sacra Rituum Congregatione postulaveril ut sibi celerisque illius regionis Missionariis palmas benedicere liceret extra tempus Paschale, quas fideles Missionariis irauere solent benedicendas, idque iuxta peculiarem formulam a se propositam;

Sacra eadem Congregatio, ad relationem Secretarii, his precibus ita annuendum censuil:

< Adhibeatur formula quae in Appendice Ritualis Romani adnolatur pro benedictione cuiuscumque rei, seu ad omnia ».

Die 5 Decembris 1882.

3566. ALMERIEN. (5862)

Aliqui Canonici Ecclesiae Almerien. dubitarunt an deberent praestare nec ne servitium pro Diacono Dignitatibus solemniler celebrantibus. Quum autem in rebus ambiguis in eadem Ecclesia standum sil pro dispositis in Metropolitana, el iuxta Metropolitanani Capituli consensum ; idcirco ab ipso- inet Capitulo Sacrae Congregationi pro op-

portum declaratione humillime proposita fuere sequentia dubia; nimirum:

i. An debeant Canonici huius Ecclesiae servire pro Diacono Dignitatibus soleniniter celebrantibus?

II. In dubio utrum debeant nec ne servire, an recte procedant sese aptando Capituli Metropolitanii consensui iuxta huius Ecclesiae erectionem?

Et Sacra Rituum Congregatio ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, sic declarare censuit:

Ad I. « Si praebendae sunt omnes presbyterales, non teneri; Si secus, habentes praebendas Diaconales et Subdiaconales teneri; iuxta Decreta alias edita ».

Ad II. < Provisum in primo ».

Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 15 Decembris 1882.

3567. SANCTI IOANNIS (5803)
IN AMERICA.

Rmus Dominus Joannes Severny hodiernus Episcopus S. Ioannis in America Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia enodanda proposuit; nimirum:

Dubium I. Utrum ex quocumque lapide confici possit operculum sepulcri, an vero debeat esse marmoreum?

Dubium II. Utrum in nova Altarium portatilium consecratione, quorum sepulcrum gypso clausum fuerit, praeparari debeat coementum, quemadmodum pro regulari Altarium consecratione in Pontificali Romano praescribitur; an vero commune sufficiat?

Et Sacra Rituum Congregatio ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribendum censuit:

Ad I. « Affirmative, ad primam partem, dummodo sit vere lapis naturalis; Ad secundam, provisum in prima ».

Ad II. < Standum dispositioni Pontificalis Romani ».

Atque ita rescripsit et declaravit.

Die 15 Decembris 1882.

3568. RAVENNATEN. (586ⁱ)

Metropolitanae Ravennalensis Ecclesiae sacrarum Caeremoniarum Magister a Sacra Rituum Congregatione insequentium dubiorum resolutionem humillime exposulavit; nimirum:

In quibusdam Ecclesiis Cathedralibus et Collegiatis die S. Marci aliisque diebus Rogationum post Nonam lit Processio Litanias Sanctorum decantando. Hisce absolutis, videlicet Beneficialis sive Cappellani canit Missam Rogationum, in qua Crux Capituli adsit in cornu Evangelii. Post Missam Capitulum reddit in Sacrarium cum Acolythis absque Cruce prout diebus ferialibus. Quaeritur:

I. In Missa Rogationum, quae canitur a Beneficialis sive Cappellani, collocari ne potest Crux Capituli in cornu Evangelii, sicut fit in Missis canonicalibus?

II. Absoluta Missa, redditus in Sacrarium fieri ne debet processionaliter cum Cruce?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario auditaque sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, sic rescribendum censuit:

Ad I. « Negative, iuxta consuetudinem sacrosanctae Archibasilicae Palriarchalis Lateranensis ».

Ad II. « Provisum in primo ».

Atque ita rescripsit.

Die 5 Ianuarii 1883.

3569. URGELLEN. (5805)

R. D. Ioachim Solans sacrae Liturgiae in Seminario Urgellen. Professor de consensu sui Rmi Episcopi Sacrae Rituum Congregationi insequentia dubia resolvenda humillime proposuit; nimirum:

Dubium I. Mos est in Ecclesiis praesertim Parochialibus Crucem deferre, in qua Reliquia inclusa invenitur S. Crucis, dum a sacristia ad Altare progreditur Sacerdos cum Ministris Missam sollempnem celebraturus in Festis solemnioribus. Sed non una eademque est praxis Ecclesiarum; in aliis enim deferitur Lignum S. Crucis a Subdiacono praeunte cum velo humerali, in aliis a Diacono, in aliis vero a Celebrante. Quum vero a Rubricis et Decretis nihil circa hoc disponatur, quaeritur:

1. A quonam in casu deferenda sit praedicta S. Crucis Reliquia?

2. Ubinam collocanda in Altari? num scilicet inter candelabra, an vero supra mensam in medio post Corporale; et in casu, an auferenda sit Crux Altaris?

Dubium II. Episcopus Missae solemnias sistens pluviali vel cappa indutus, dum benedicit aquam, debet ne Orationem *Deus qui humanae substantiae etc.* proferre et illam Celebrans omittere; an potius praedictam Orationem tenetur Celebrans reci-

tare, et Episcopus benedicendo aquam tantum dicere debet *In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti Amen*?

Sacra Rituum Congregatio, audita relatione sui Secretarii, sic rescribere rata est:

Ad I. « Usum deferendae Crucis in casu esse eliminandum ».

Ad II. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Atque ita rescripsit ac servari mandavit.

Die 27 Ianuarii 1883.

3570. CORDUBEN. (58ⁱ11)

Rmus Episcopus Corduben. Sacrae Rituum Congregationi duo insequentia dubia pro opportuna resolutione humillime proposuit; nimirum:

I. An Exequiae pro Defuncto, cum effertur corpus, expleri valeant in Ecclesia diebus festis solemnioribus primae classis?

II. Num Collecta, *Et famulos tuos*, quae in fine Missalis Proprii Sanctorum Hispanorum legitur, dici debeat absque ulla variatione, etiamsi immediate praecedat Oratio pro Papa; an omitti opus sit, quando occurrit, nomen Sanctissimi?

Et Sacra Rituum Congregatio ad relationem sui Secretarii, propositis dubiis rite expensis, sic rescribendum censuit:

Ad I. « Negative; et huiusmodi funera transferantur ad sequentem diem, aut saltem ad horas pomeridianas post diei Festi Vesperas, et sacris functionibus non impeditas, abstinendo tamen ab emortuali aeris campant sonitu ».

Ad II. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Atque ita rescripsit.

Die 27 Ianuarii 1883.

3571. CINCINNATEN. (5867)

Rmus D. Gulielmus Hennis Elder Episcopus Illauren et Coadiutor Rmi Archiepiscopi Cincinnatiensis, quum nonnulla privilegia ab Apostolica Sede obtinuerit quoad recitationem divini Officii pro eadem Archidioecesi, insequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Dubium I. Privilegia concessa tantummodo pro Cincinnatiensi Archidioecesi quoad recitationem divini Officii, valere ne possunt etiam pro aliis septem Dioecesibus, pro quibus simul cum ipsa Archidioecesi Cin-

cinnalen. Ordo divini Officii recitandi conficitur?

Dubium II. Missionarii, uno eodemque tempore septem diversis Ecclesiis uti Rectores stricte addicti, tenentur ne de singulis earum Titularibus celebrare Festa cum Officiis et Missis sub ritu duplicis primae classis cum octava iuxta Rubricas?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, audita alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris sententia, propositis dubiis sic respondendum censuit:

Ad I. < Negative ».

Ad II. « Negative, iuxta Decretum in una Vicarialis Apostolicae Bombayensis Septentrionalis diei 25 Augusti 1882 ».

Atque ita rescripsit.

Die 27 Februarii 1883.

3572. RHEDONEN. (5868)

Ex parte Monialium vulgo nuncupatarum *Adoratrices de la Justice divine* in Dioecesi Rhedonen. degentium Sacrae Rituum Congregationi insequentia dubia proposita fuerunt; nimirum:

I. An in recitatione Officii parvi de Beata Virgine Maria liceat ipsis dicere Hymnum *Te Deum* in Festis Deiparae in Adventu, aut in Quadragesima occurrentibus?

II. An in Choro, diebus in quibus celebrantur Festa duplicia, duplicandae sint Antiphonae ad Matutinum, Laudes et Vesperas?

III. An possint licite addi Commemorationes de Septem Doloribus Beatae Mariae Virginis et de S. Ioseph? Et quatenus negative: An eiusmodi consuetudinem a longissimis temporibus inductam S. Sedes benigne approbare dignetur?

Et Sacra Rituum Congregatio referente eiusdem Secretario, post auditam alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris sententiam, sic declarare censuit:

Ad I. « Hymnus *Te Deum* in Officio parvo B. Mariae Virginis recitari sive dici debere a Nativitate Domini usque ad Septuagesimam, et a Dominica Resurrectionis usque ad Adventum; in Adventu aulem et a Septuagesima usque ad Pascha, non nisi in Festis B. Mariae Virginis ».

Ad II. « Affirmative, si Officium recitetur integrum, id est cum tribus Nocturnis; Negative, si unum Nocturnum tantummodo recitetur ».

Ad III. « Affirmative, quoad Comme-
morationem S. Ioseph tantum ».
Atque ita declaravit et rescripsit.
Die 27 Februarii 1883.

3573. ENGOLISMEN. (5870)

In Dioecesi Engolismen. plusquani se-
xaginta Ecclesiae reperiuntur olim paro-
cbiales, deinde suppressae, quae etsi stricte
filiales aliarum nunc temporis parochialium
non sint, tamen et administratione Sacra-
mentorum, et exequiis peragendis aliisque
(unctionibus ad commoditatem Parochi et
fidelium inserviunt. Hos inter Reverendis-
simus Dominus Alexander Leopoldus Sebaux
hodiernus Episcopus Engolismen. exposuit
existere parochialem Ecclesiam et adia-
cens territorium sub nomine S. Georgii
Martyris, quem ex provectorum incolarum
testimonio patet ante Concordatum
fuisse Loci Patronum, ideoque tunc tem-
poris se ab operibus servilibus abstinuisse
sacroque in die ipsius Sancti Martyris Festo
interfuisse iidem testantur. Hinc idem Binus
orator insequentia dubia pro opportuna re-
solutione enodanda proposuit ; nimirum :

I. An S. Georgius velut loci Patronus
habendus et colendus sil, quamvis territo-
rium non amplius Paroeciam distinctam ef-
formet, sed alteri Paroeciae unitum fuerit:
licet de titulis Ecclesiarum tantum, non
vero de locorum patronis Constitutio s. m.
Pii PP. VII *Christi Domini* et Decretum
subsequens mentionem faciant? Et quatenus
affirmative :

II. An Parochus, qui nunc prope ho-
diernam Ecclesiam parochialem residet et
non intra territorium S. Georgii dicatum,
quique iam in die Feslo S. Petri ad vincula,
Patroni lum parochialis Ecclesiae cum cir-
cumjacentis territorii, Missam pro populo
applicaverit, ad secundam Missam teneatur
die Feslo S. Georgii?

III. An idem Parochus teneatur ad Of-
ficiu S. Georgii sub ritu duplici primae
classis cum octava recitandum ; et quate-
nus affirmative : An translationes seu mu-
tationes quascumque in Calendario Dioe-
cesis exinde sequentes observare teneatur
lanium quando celebrat in Ecclesia
S. Georgii, vel etiam quando celebrat in
Ecclesia hodierna parochiali?

IV. Anne idem Parochus possit vel de-
beat solemnitalet S. Georgii transferre in
Dominicam sequentem, Missamque pro-
priam de eodem Sancto cantare more vo-

tivo prout iit in Gallia pro Patronis inxu-
ordinationem Cardinalis Caprara Legati »
Latere ; atque an eam Missam, nedum in
Ecclesia S. Georgii, sed etiam in Ecclesia
parochiali cantare possit aut debeat?

El Sacra Rituum Congregatio ad rela-
tionem sui Secretarii, audita sententia alte-
rius ex Apostolicarum Caeremoniarum Ma-
gistris, omnibus mature perpensis, ita pro-
positis dubiis respondendum censuit:

Ad I. < Affirmative, attenta praesertim
oppidi denominatione a S. Georgio, quod
grave argumentum suppeditat Patronatus».

Ad II. et III. < Affirmative in omni-
bus ».

Ad IV. « Affirmative, in Ecclesia op-
pidi a Sancio Georgio nuncupati ».

Atque ita respondit ac rescripsit.

Die 18 Maii 1883.

3574. MARIANOPOLITANA. (8871)

Rmus Episcopus Marianopolitanus inse-
quendum dubiorum resolutionem a Sacra
Rituum Congregatione humiliter expetivit;
nimirum :

Dubium I. Num in Ecclesiis, ubi non
adest stricta obligatio Chori, Anaphona
finalis Beatae Mariae Virginis omitti valeat
aut debeat?

1. Quando Vesperis coram SSnio Sacra-
mento exposito celebratis, slalim lit repo-
silio, qua peracta, Clerus discedit?

2. Quando post Vesperas inchoatur bre-
vis expositio cum Ostensorio seu Pixide,
Clerusque post benedictionem et reposi-
tionem egreditur?

3. Quando inter Vesperas et supradic-
clam repositionem intercedit concio vel
Processio?

4. Quando post Vesperas ostiolum Ta-
bernaculi ad privatam expositionem ape-
ritur, ac mox benedictione impertita, clau-
ditur?

Et quatenus affirmative, quomodo Ve-
sperae sint concludendae?

Dvbium II. Si contingat in recitatione
privata, separari Matutinum a Laudibus,
quaeritur quomodo concludendum sit Ma-
tutinum, praesertim in feriis maioribus, in
quibus preces flexis genibus addendae sunt
ad omnes Horas? et quomodo inchoandae
sint Laudes?

Dubium III. Anne Feslo Annuntiationis
Beatae Mariae Virginis intra Quadragesi-
mam occurrente liceat, ubi non existit
obligatio Chori, cantare slalim post Mis-
sam Vesperas Festivitatibus? El quatenus af-

firmative, An possit celebrans, deposita
Stola, Casula, Manipulo, pluviale super Al-
bam induere ; an vero ad sacrisliam rece-
dere debeat, et cum superpelliceo et pluviali
mox redire?

Dubium IV. Ex induito Apostolico re-
center Provinciae Quebecensi concesso, se-
mel in anno, die qua in unaquaque Ec-
clesia cum assensu Ordinarii iit expositio
Reliquiarum ibidem asservatarum, licet
unam Missam cum cantu celebrare de
Ss. Reliquiis, uti in Appendice Missalis
Romani, exceptis duplicibus primae classis,
Dominica SSihae Trinitatis, nec non Domi-
nicis, Vigiliis Octavisque privilegiatis ; abs-
que praeiudicio Missae convenlualis vel pa-
rochialis de die vel Feslo occurrente, (illis
in Ecclesiis et diebus quibus praedictae
Missae parochialis vel convenlualis cele-
brandae obligatio existit) ac servatis Ru-
bricis. Hinc quaeritur :

1. Quot et quales Reliquiae requirantur
et sufficiant ut habeatur ius isto privilegio
utendi? et quatenus satisfere exponere
Reliquias Sanctorum non Martyrum, quis-
nam color in Missa esset adhibendus?

2. Quum in Appendice diversorum
exemplarium Romani Missalis inveniantur
diversae in honorem Ss. Reliquiarum Mis-
sae, an eligi debeat aut saltem valeat
Missa, cuius Introitus incipit : *Multae tri-
bulationes*, cum Oratione : *Auge*, Epistola :
Hic vero et Evangelium ; *Descendens iesus f*

3. Utrum ritus duplex primae classis
assignandus sit supradiclae Missae; an vero
ritus inferior?

4. Ubi neque de iure neque de facto
celebratur Missa convenlualis vel parochialis
et altera Missa non cantatur conformis Of-
ficio diei, quatenam regula sequenda sit
quoad commemorationem Officii currentis,
canium Symboli, Praefationem in Dominicis
ac ultimum Evangelium Dominicae aut Fe-
riae maioris occurrentis?

b. An nomine Ecclesiarum veniant et-
iam Oratoria privata? et quatenus Nega-
tive, idem Rmus Episcopus postulat ut
sibi facultas impertiatur supradiclam sole-
mnilem permittendi in Oratoriis sive pu-
blicis sive etiam piorum locorum internis,
si hoc ad spirituale bonum fidelium et ad
honorem Sanctorum promovendum expe-
dire indicaverit?

Dubium V. In Ecclesiis, ubi obligatio
Chori non existit, Expositio Quadraginta

Horarum peragitur ex mandato Ordinarii
iuxta ordinationem Clemenlinam. Hinc quae-
ritur :

i. Utrum prima et tertia die, si non
canlala fuerit altera Missa conformis Of-
ficio currenti, debeant in Missa votiva SSmi
Sacramenti quaelibet commemorationes o-
milli? An vero Celebrans sub distincta con-
clusionione cantare teneatur lum Orationem
Missae de die, quamvis sil de Vigilia com-
muni de qua nihil (II in duplici primae
classis, aut de die infra octavam, feslo
simplici aut feria communi, quorum com-
memoratio locum non habet in duplici se-
cundae classis, lum ceteras commemora-
tiones speciales, quae adderentur in Missa
occurrenti v. g. de Dominica per annum,
de die infra octavam etc.?

2. An secunda die, quando Missa *Pro
Pace* seu alia votiva rite assignata celebra-
tur, collecta SSmi Sacramenti sub una con-
clusionione Oralioni Missae adiuncia, comme-
morationes omittendae sini, vel non, sicut
supra quaesitum est?

3. Num si primam vel tertiam diem
impeditam esse contigerit?

A) Commemoratio SSnii Sacramenti post
Orationem Missae sub unica conclusionione sem-
per canlala sil, non exceptis Feria V m
Coena Domini, Sabbato Sancio ac Feslo
Sanctissimi Cordis?

B) Adiungi debeant sub distincta con-
clusionione, servato ritu Missae intrinseco,
singulae commemorationes lum speciales
lum communes, quae in eadem Missa, si
cantaretur extra solemnis expositionis tem-
pus, essent faciendae?

4. Quod si pari modo secunda dies
fuerit impedita,

Anne adiiciendae sint tum Oratio Missae
Pro Pace seu alterius legitime assignatae,
lum collecta SSnii Sacramenti? Et quate-
nus affirmative, quisnam locus utrique ora-
tioni sil assignandus?

fi. An Feria IV Cinerum in unam ex
tribus supradiclae expositionis diebus oc-
currente, tonus fecialis in cantu Orationum,
Praefationis et *Pater noster* sil adhiben-
dus? et an omittenda sil Oratio supra po-
pulum? (1)

Sacra porro Rituum Congregatio, post
exquisitum in scriptis votum alterius ex
Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad
relationem sui Secretarii, omnibus mature
perpensis, sic rescribere rata est :

(1) E. Dub. VI.

Ad I- « Quoad singulas paries, laudabiliter in casu dicitur Anliphona finalis Beatae Mariae Virginis in fine Vesperarum ».

Ad II- « Matutinum in casu concludendum Oralione de Officio diei ; Laudes autem inchoandas ut io Psalterio ».

Ad III. « Licere utcumque : assumpto ad scamnum pluviali supra Albam; vel ad sacristiam super collam ».

Ad IV. «Quoad primam pariem, sufficere aliquot Sanctorum Reliquias etiam parvo numero: si non adsit Reliquia SSthae Crucis, aut alicuius Sancti Martyris, paramenli color sil albus ;

Quoad secundam pariem, Affirmative;

Quoad tertiam, assignandus ritus duplicis minoris ;

Quoad quarlam, sequenda regula a Rubricis descripta ;

Quoad quintam, Negative; quod vero attinet ad petitam extensionem indulti, non expedire ».

Ad V. «Quoad primam, secundam, tertiam el quartam quaestionem : Serventur Rubricae et Clementina ordinatio; scilicet: in Missa votiva SSmi Sacramenti pro solemni eiusdem expositione ac repositione omittenda est quaelibet Commemoratio et Collecta. Infra oclavarn Sanctissimi Corporis Christi Missa erit de octava eadem cum Sequentia et unica Oratione absque Commemorationibus el Collectis. In Dominicis vero privilegiatis primae et secundae classis, in Festis pariter primae el secundae classis, feria IV Cinerum, feria 11, 111 et IV Maioris hebdomadae (a mane enim Feriae V ad mane Sabbati Sancti a praedicta expositione omnino cessandum), omnibus diebus Octavae Paschae, Pentecostes el Epiphaniae, Vigiliis Nativitatis Domini el Pentecostes, nec non Octava propria privilegiata, canenda esi Missa diei currentis cum Oratione SSiiii Sacramenti sub unica conclusione, omissis Collectis el Commemorationibus. Quod si Festum aliquod primae vel secundae classis occurrat in Dominica, tunc secundo loco sub distincta conclusione lit commemoratio Dominicae el dicitur eius Evangelium in fine. Missae tandem *Pro pace* adiungilur Oratio Sanctissimi Sacramenti sub unica conclusione. In diebus tamen exceptis ut supra, Missa canenda erit diei currentis cum Oralione *Pro pace* sub unica conclusione.

Quoad quintam quaestionem ; ad primam partem, Affirmative; ad secundam, Negative »,

Alque ita rescripsit, declaravit ac servari mandavit.

Die 18 Maii 1883.

RAVENNATEN. (8872)

Hodiernus Magister Caeremoniarum Eminenlissimi Archiepiscopi el Ecclesiae Metropolitanae Ravennalen. a Sacra Rituum Congregatione humillime postulavit insequenliura dubiorum solutionem; nimirum:

Dubium I. Ex iure acquisito el ab antiquissima consuetudine nec non a Dioecesana Synodo (par. 2. c. XL II, 22) confirmato et approbato, in cadaverum expositione, quae ex testatoris voluntate vel haeredum fit in Ecclesia non propria, bis celebrantur Exequiae : primum nempe a Parocho defuncti per Nocturnum el Exequias absque Missa, deinde a Rectore exponentis Ecclesiae per Nocturnum, Missam et Exequias. Quaeritur proinde: An in utriusque Exequiis recitari debeat Oratio *Non intra in indicium?*

Dubium II. Et quatenus negative, in quibusnam Exequiis sil legenda?

Dubium III. An Episcopi in Missis de tempore Passionis assumere debeant Manipulum ante y. *Deus tu conversus*, ut in aliis Missis de Festo seu vivorum ; vel potius ante Crucem pectoralem prout in Missis Defunctorum. Ratio dubitandi est quia in Missis de tempore Passionis omittitur Psalmus *Iudica me*, sicut in Missis de Requie; in quibus proinde Episcopi (ut aiunt Sacrorum Rituum expositores) accipiunt Manipulum ante Crucem pectoralem?

Dubium IV. Utrum Missa de Anniversario Electionis et Consecrationis Episcopi in Collegiatis et Cathedralibus Ecclesiis vetita sil tantummodo Dominicis celerisque diebus festivis, ut erui posse videtur ex Caeremoniali Episcoporum (Lib. II, Cap. XXXV, §1); an etiam prohibeatur omnibus Festis primae et secundae classis, quamvis non de praecepto ?

Dubium V. Ei quatenus affirmative ad secundam partem : Num in Missa Convenluali addi possit Commemoratio Anniversarii sub unica conclusione? Ratio dubitandi est quia responsa S. Rituum Congregationis, dum respiciunt Missas cantatas et solemnes, videntur innuere Missas, quae non sunt Conventuales Cathedralium et Collegialarum.

Dubium VI. An pariter prohibeatur haec Missa sollemnis in Cathedralibus el Colle-

giatis, ceteris diebus non festivis sed duplicia excludentibus? El quatenus affirmative,

Dubium VII. An pariter exclusa remaneat hisce diebus commemoratio Anniversarii in Missis lectis?

Dubium VIII. An quod statuitur pro Anniversario Electionis el Consecrationis Episcopi intelligi debeat statutum pro Anniversario Electionis el Coronationis Summi Vomificis? (4)

Dubium IX. Sacra Rituum Congregalio sub die ID Maii 1D07 in Placentina in responsione ad dub. 12 declaravit: *Rem gravem* dici quando Missa votiva solemniler ab Episcopo et universo Clero el Civitate cum interventu Magistratus celebratur. Quaeritur ergo : Utrum necesse sit ut Episcopus (nisi legitime impediatur) intersit Missae eiusmodi ut Missa dicatur *pro re gravi*, el cantari possit etiam in duplicibus minoribus et maioribus; an sufficiat ut pro hac Missa cantanda accedat tantum consensus Episcopi sine interventu?

Dubium X. An quando in Altari lapis sepulcri firmus non invenitur , sed certo constat nunquam fuisse amotum, Episcopus possit vel per se vel per alium (quin lapis ipse amoveatur) firmare, novo addito caemento? vel Altare eo ipso profanatum censendum sil, ita ut nova indigeat consecratione ?

Dubium XI. El quatenus affirmative ad primam pariem, An idem dicendum in casu quo dubitari possit amotum fuisse lapidem?

Sacra porro Rituum Congregalio, audita relatione sui Secretarii, nec non sententia R. P. D. Augustini Caprara Sanctae Fidei Promoloris, propositis dubiis maturo examine perpensis, sic rescribendum censuit :

Ad I. « Oratio *Non inires ex* Rubrica Ritualis Romani in casu dicenda Ianium finita Missa ».

Ad II. « Provisum in praecedenti ».

Ad III. « Aflirmalive , ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad IV. « Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam; iuxta Decreta alias edita ».

Ad V. « Affirmative, quando non celebratur duplex primae classis; in quo de Anniversario nihil fit ».

Ad VI. « Affirmative iuxta Decreta alias edita ».

Ad VII. «Affirmative, si in Missa excluditur quaecumquo Collecta ».

Ad VIII. « Affirmative, quoad Missam (ubi est praeceptiva) el quoad Commemorationem ».

Ad IX. < Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad X. « Ad primam pariem, Affirmative; attamen per se ipsum, nisi obtineatur Apostolica facultas subdelegandi : Ad secundam vero pariem, Negative ».

Ad XI. « In casu denuo consecretur forma consueta; vel breviori, si haec ab Apostolica Sede impetrata fuerit ».

Atque ita rescripsit, declaravit ac servari mandavit.

Die 18 Maii 1883.

3576. CUNEEN. (1874)

Rihus D. Andreas Formica Episcopus Cuneen., quum in pastorali suae Dioeceseos visitatione peragenda nonnulla reperisset quae lilurgicis praescriptionibus haud plane conformia sibi viderentur, sui muneris esse duxit desuper his a Sacra Rituum Congregatione sententiam humillime exquirere, insequenlibus propositis dubiis; nimirum :

Dubium 1. Num Episcopus praecipere possit ut Altaria ad quae per duos aut plures gradus ascenditur, sint insuper ligneo suppedaneo instructa, vel saltem tapete cooperta, praesertim in diebus solemnioribus?

Dubium II. In Dioecesi Cuneen. usus invaluit relinquendi tempore Missae super Altare, el quidem in posteriori eius parte, circumvolutum ligneo bacillo stragulum, quod inservii tobaleis Altaris extra Missam operiendis ne pulvere sordeant. An huiusmodi usus probari aut tolerari potest?

Dubium III. Num tolerari possit usus statuendi Crucem super Trono , et in eo praecise loco, super quo publicae adorationi in Oslensorio exponitur SSma Eucharistia ? Et quatenus affirmative , num tolerari possit usus Crucem ipsam superimponendi Corporali, quod Expositioni inservii?

Dubium IV. Utrum lampas, quod coram SSmo Sacramento collucere debet, sustentari liceat brachio ex metallo parieti infixo ad similitudinem cornucopiae; an potius suspensa ope chordularum esse debeat, prout universalis fert usus ?

Dubium V. Num tolerari possit usus adhibendi huiusmodi lampades ex vitro non pellucido el diaphano , sed colore aliquo tincto v. g. viridi vel rubro?

Dubium VI. Num occasione alicuius Festi, tridui, novemdialis aut mensis v. g. Maii B. M. V. dicati, Iunii in honorem SSmi Cordis Iesu, liceat SSmam Eucharistiam ab Altari maiori super quo asservatur, ad Altare transferre in Ecclesiae lateribus erectum, ut in Festo sive per triduum, novemdiale, mensem, et sacra Communio in iis distribuatur et populo benedictio imper-tiatur?

Dubium VII. In solemnitate SSmi Corporis Christi consuevit in hac Dioecesi Episcopos Missam planam, seu sine cantu, celebrare, omnibus pontificalibus paramentis indutus, cum assistentia omnium Ministrorum paratorum et cum incensalione ad Introitum et ad Offertorium. Quum huiusmodi ritus videatur non omnino conformis praescriptioni Caeremonialis Episcoporum; quaeritur: Num, attenta antiquissima consuetudine, retineri possit?

Dubium VIII. Ex antiquissima pariter consuetudine in hac Dioecesi vigente, Episcopo, quoties populum cum SSmo Sacramento ipse est solemniter benedicturus, Osiensorium porrigit, loco Diaconi assistentis, Presbyter assistens, qui idcirco praeter pluviale Stolum induit. Quum vero id dissonum videatur a praescriptione Caeremonialis Episcoporum Lib. II, Cap. XXIII, § 12; et Cap. XXXIII, § 20, unde videtur desumenda regula servanda in similibus functionibus, quae saepius per annum occurrunt; quaeritur num memorata consuetudo servari possit?

Dubium IX. Pontificale Romanum P. 1. *Ut Ordinibus conferendis*, omnia perquam accurate describit et prosequitur, quae sive ab Episcopo Ordines conferente sive ab ordinandis dicenda sunt vel agenda, eos veluli manu ducens per singulas sacri mysterii actiones. Cum vero pervenit ad ordinationem Diaconi, ait: «Conversus (Pontifex) cantat Orationem Missae diei cum Oratione pro ordinalis et ordinandis sub uno *Per Dominum*. Finita Oratione sedet Pontifex etc. ». Ibi nulli fit mentio de aliis Orationibus quae addendae essent in Missa diei iuxta Rubricas Missalis, quae potius excludi videntur. Verumtamen extat Decretum S. R. C. diei 26 Ianuarii 1658 in Conchen. ad 3, quo praedictarum Orationum recitatio generatim praescribi videtur. Hinc quaeritur: Utrum huiusmodi Decreti dispositio locum tantum habeat in Ordinationibus particulibus, seu quae privalem fiunt ab Episcopo in suo Sacello; an etiam in generalibus

quae fiunt in Cathedrali, sed sine cantu et sine assistentia ministrorum paratorum; an tandem etiam in iis, quae solemniter fiunt cum cantu et cum Ministrorum paratorum assistentia?

Dubium X. Licet ne Missam nocte Nativitatis Domini ita praemature inchoare, ut adveniente hora inediae nodis iam sil decantatum Evangelium?

Dubium XI. Rituale Romanum in Ordine administrandi Sacram Communionem habet sequentem Rubricam: « Sacerdos reversus ad Altare dicere poterit: *O Sacrum convivium* et *Ÿ. Panem de coelo etc.* t(. Omne *delectamentum etc.* tempore Paschali additur *Alleluia* ». Quaeritur utrum *Alleluia* addendum etiam sit Anaphonae *O Sacrum convivium*, prout tradebant antiquiores Rubricarum expositores; an Ianium versiculo *Panem de coelo*, quod recentioribus placet?

Dubium XII. Num, quando Osiensorium a Sacerdote superpelliceo et Stola induto defertur ab Altare, in quo asservatur, ad aliud super quo publicae adorationi exponenda est SSma Eucharistia, cooperiri debeat extremitate veli humeralis e Sacerdotis collo pendentis?

Dubium XIII. Quando duplex in Responsoriis reperitur asleriscus, debelne prima repetitio fieri usque ad versum; an usque ad asteriscum secundum Ianium? Recentiores sacrorum Rituum explanatores contra Gavanlum et Meratum hanc postremam sententiam tenent duobus S. R. C. Decretis innixi, uni scilicet diei 6 Septembris 1834 in Laurelana, alteri vero diei 7 Decembris 1844 in Mechlinien. in responsione ad dub. III; sed horum Decretorum primum videtur Ianium indultum Basilicae Laurelanae concessum; alterum vero, quum tantum respiciat primum Responsorium Dominicae primae Adventus, et ultimum in Matutinis Defunctorum, de quibus nullum dubium enasci potest, videtur ad rem non facere.

Dubium XIV. In quadam recenti Breviarii Romani editione quae Taurini prodiit, legitur in die octava Dedicationis Ecclesiae sequens Rubrica: « In 111 Nocturno Romilia ut in die Festo, si omnes per octavam lectae sint; secus, quae primo omissae fuerint » Quaeritur:

1. Num haec Rubrica sil authentica? Et quatenus negative,

2. Num saltem regula per eam tradita Rubricis et Sacrae Rituum Congregationis Decretis sil conformis?

Dubium XV. Num tolerari possint Planae ex panno serico frondibus floribusque, uti assolet, ornatae, partira acu pictis partira vero coloribus penicilli ope?

Dubium XVI. Num occasione sollemnis tridui Expositionis SSiii Sacramenti pulsari liceat Organum in Missa solcmni de Dominicis vel Feriis Adventus et Quadragesimae?

Sacra vero Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, post exquisitam alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris nec non Riiii Assessoris Congregationis ipsius sententiam, omnibus mature perpensis, sic rescribere rata est:

Ad I. « Affirmative ». i

Ad II. « Usum in casu improbandum ».

Ad III. « Negative in omnibus ».

Ad IV. « Utroque modo lampadem adhiberi posse, dummodo intra et ante Altare continuo ardeat ».

Ad V. « Affirmative ».

Ad VI. « Affirmative; dummodo tamen Sanctissima Eucharistia in duobus Altaribus continuo non asservetur ».

Ad VII et VIII. « Consuetudinem in casu, iitpole abusum et corruptelam, esse omnino eliminandam; et servandum Caeremoniale Episcoporum ».

Ad IX. « Dispositionem allati Decreti in Conchen. in omnibus sacris Ordinationibus locum habere ».

Ad X. < Servandam esse Rubricam generalem Missalis Romani Tit. XV, num. 4 ».

Ad XI. < In casu adiungitur *Alleluia* tum Anaphonae, tum *Ÿ.* et *i*(. ».

Ad XII. « SSmam Eucharistiam in casu non esse deferendam in Oslensorio, sed in capsula, aut sin minus in sphaera velo humerali cooperta ».

Ad XIII. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam; iuxta alias decreta, et ut suis locis notatur in Breviario ».

Ad XIV. « Legendae Lectiones III Nocturni quae primae post recitatas infra oclavam omissae fuerunt; quando vero onines ledae sint, in octava erunt ut in Festo ».

Ad XV. « Tolerari posse ».

Ad XVI. * Quoad Organi sonitum in casu servandam esse sinclim Caeremonialis dispositionem; iuxta Decreta, praesertim in Taurinen. in responsione ad dub. 1, diei II Septembris 1847 ».

Atque ita rescripsit, declaravit et servari mandavit.

Die 2 Iunii 1883.

Decreta Authentica 8. H. — Vol. III

3577. CADURCEN. («875)

Hodiernus Magister Caeremoniarum Ecclesiae Cathedralis Cadurcensis Sacrorum Rituum Congregationi exposuit moris esse in Processione solemni cum SSmo Eucharistiae Sacramento (et in die Adorationis perpetuae), quae non quidem mane celebrata Missa, sed post Vesperas fit in Festo SS. Corporis Christi, ut Canonicus celebrans vel etiam simplex Sacerdos induatur Amictu, Alba, Cingulo, Slola et pluviali, assistentibus Diacono et Suhdiacono paratis uti in Missa, sed sine Manipulo. Hinc ab eadem Sacra Congregatione exquisivit:

I. An eiusmodi usus sil secundum Rubricas? Et quatenus Negative:

II. An Canonicus celebrans in casu debeat indui tantum rochetto cum Slola et pluviali; celebrans vero simplex Sacerdos uti superpelliceo loco rochetti?

III. An assistentes, Diaconus scilicet et Subdiaconus, debeant assumere paramenia sui ordinis; vel potius superpelliceum cum pluviali?

Sacra vero Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, sic respondendum censuit:

Ad I. « Affirmative, prouli praescribitur in Caeremoniali Episcoporum ».

Ad II et III. « Provisum in primo ». Atque ita respondit. Die 18 Iunii 1883.

3578. CONGREGATIONIS (5876)

MISSIONARIORUM OBLATORUM

SS. ET IMMACULATAE

VIRGINIS MARIAE.

Ex Bulla s. m. Benedicti Papae XIV data sub die 24 Februarii 1748. S. Francisais Xaverius Confessor habendus est uti Patronus principalis ludiarum cum omnibus et singulis praerogativis quae iuxta Breviarii ac Missalis Romani Rubricas Sanctis praecipuis locorum Patronis competunt; atque ideo eius Festum sub ritu duplici primae classis cum octava quotannis ibi peragendum est. Iam vero nunc dubium movetur an Regulares et Congregationes Religiosae, quae proprium habent Officium, plane subiiciantur praefatae Bullae praescriptioni; ac proinde debeant

I. Commemorationem eiusdem Sancti facere, quotiescumque recitandae sunt Commemorationes communes in Officio?

II. Festum ipsum celebrare sub ritu duplici primae classis?

Huius dubii solutionem quum Sacerdos Hector Maursil, e Congregatione Missionariorum Oblatorum Sanctissimae et Immaculatae Conceptionis Mariae Virginis in insula Ceylan, a Sacra Rituum Congregatione humillime postulaverit;

Sacra Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, sic rescribere rata est :

Ad I. < Affirmative , posita consuetudine ».

Ad II. «Affirmative in casu; a Regularibus tamen celebrandum sine octava, nisi eisdem haec specialiter sit induits ».

Atque ita rescripsit.

Die 15 Iunii 1883.

3579. URGELLEN. (5877)

Magister Caeremoniarum Ecclesiae Cathedralis Urgellensis et sacrae Liturgiae Professor, de Episcopi sui consensu , sequens dubium Sacrae Rituum Congregationi resolvendum alias proposuit; nimirum:

Communis praxis est in Ecclesiis praesertim parochialibus recipere populi oblationes ad balaustum post lectum Offertorium in solemnioribus Festis. Attamen, alii Lignum Sanctissimae Crucis, alii vero Stolum vel manum praesertim viris, ad osculandum praebent, inierim dicentes : *oblatio tua accepta sit Deo*. Idem observatur in Missis exequialibus quoad osculum Stolae vel Manipuli. Continuari ne potest huiusmodi praxis maxime cum facile tolli nequeat ?

Huiusmodi vero dubio Sacra Congregatio respondit sub die 30 Decembris 1881 ad primum : « Servetur in omnibus Caeremoniale Episcoporum Lib. I, Cap. XVII, § iti; et Celebrans in recipiendis fidelium oblationibus sileat. Consuetudo autem osculandi Stolum aut Manipulum servari potest, exceptis Missis Defunctorum ». Iam vero intuitu praefatae resolutionis quamplurimi Parochi huius Dioecesis ad proprium Episcopum recurreunt humiliter exponentes non leves difficultates, quibus obnoxia est memorati Decreti executio. Nam aegerrime, prout asseritur , ferunt populi omissionem osculi Stolae vel Manipuli in recipiendis oblationibus in Missis Defunctorum, timen-

tes ne ex hoc populi recusent oblationes facere (siquidem in sua rusticitate, de hoc non discernentes , totam oblationis essentiam in praedictae Stolae vel Manipuli deosculatione constituunt) cum detrimento suffragiorum quae pro defunctis fratribus vel propinquis ex oblationibus, ut plurimum , proveniunt et fiunt. Ex hoc adeo salutare atque laudabili praxi fidelium pietas magnum lucrum absque dubio reportat, cum non tantum in Officiis exequialibus, sed etiam in quamplurimis diebus intra annum familiae seu propinqui defunctorum Ecclesiam adeant ad memorata donaria offerenda et suffragia pro fidelibus defunctis procuranda , tam in Missis quam in aliis functionibus, praecipue durante ieiunio.

Hasce porro rationes mature perpendens Rm. D. Episcopus Urgellensis sui munus esse duxit eandem Sacrorum Rituum Congregationem adire, et ab ea suppliciter efflagitare ut dignetur memoratam consuetudinem osculandi Manipulum vel Stolum in recipiendis oblationibus quae fiunt in Missis et aliis Officiis Defunctorum tolerare; sicque tollatur occasio murmurationum in Parochos, populorum pietas foveatur augeaturque in dies caritas erga animas Defunctorum.

Item ad quaestionem ab eodem Caeremoniarum Magistro huic Sacrae Rituum Congregationi propositam : « A quonam nempe deferenda esset Reliquia SSissimae Crucis cum proceditur a sacristia ad Altare in Missis solemnioribus per annum; siquidem ab antiquissimis temporibus viget generalis consuetudo, praesertim in hac Provincia Ecclesiastica Tarraconensi, praedictum Lignum SSissimae Crucis deferendi, in casibus enuncialis; an scilicet a Celebrante; an vero a Subdiacuno ? » Eadem Sacra Congregatio die 27 Ianuarii 1883, in responsione ad dub. I, sic rescribere rata est « Usus deferendae Crucis in casu esse eliminandum ».

Cum autem non absimiles difficultates, ac in quaestione praecedenti, occurrant in exequenda praefata resolutione ; timendum enim est ne populi invehantur in Parochos omittentes Lignum SSissimae Crucis in memoratis casibus deferre, eo quod non possint deosculare praedictam Reliquiam post lectum Missae Offertorium in actu praecentandi oblationes; quae quidem omnia in ipsorum indicio maximam Festo conferunt solerantiam. Ideo etiam ad evitandas dissensiones petit Episcopus orator a Sacra Rituum Congregatione ut memoratam pra-

xim deferendi SSihain Crucem in casu a Celebrante tolerari permetteret.

Sacra vero Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, hisce postulatis accurate perpensis, sic rescribere rata esi :

Ad 1. < Attentis noviler deductis, quae casum clarius exponunt, servari posse consuetudinem tam in Missis vivorum quam pro defunctis, dummodo fidelibus ad osculandum praebealui vel manus vel fimbria Manipuli aut Stolae, excluso piorsus osculo Ligni SSmae Crucis, cui specialis omnino cultus in Ecclesia exhibendus est ».

Ad II. « In decisis, el amplius ; el ad declinandum omne scandalum ab Episcopo seu Parochis instruantur fideles de speciali atque alliori cultu qui salutiferae Crucis Domini Nostri Iesu Christi Ligno debetur ».

Atque ila rescripsit.

Die 15 Iunii 1883.

3580. SENEN. (5878)

Hodiernus Prior Chori Metropolitanae Ecclesiae Senensis a Sacra Riluam Congregatione insequenlium dubiorum solutionem, de consensu sui Rmi Archiepiscopi, humillime petit ; videlicet :

Dubium 1. An permitti possit adhiberi in Missa solemni a Canonico celebrante Sacerdotem assistentem indutum Alba, Amictu el pluviali; el non superpelliceo, amictu el pluviali, ul palam disponit Caeremoniale Episcoporum ?

Dvbium II. An tolerari possit consuetudo, qua Sacerdos in exequiis Defunctorum cooperit caput suum birelo, quando imponit et benedicit incensum?

Dubium III. An tolerari possit consuetudo, qua in Dominicis el in omnibus Feliis solemnioribus Beatae Mariae Virginis ad finem Completorii immediate post *Benedicat et custodiat nos*, Chorus intonat Hymnum *O gloriosa Virginum etc.* el ila processionaliler accedit ad Altare B. Virginis ad canendam Antiphonam, seu *Ave Regina coelorum*, seu *Alma Redemptoris mater*, seu *Regina coeli*, seu *Salve regina* iuxta tempus ; et post huiusce Anliphonae canium immediate intonat et canit Litanias Laiirelanhs, supprimendo recitationem *Pater*, due el *Credo* praescriptam a Rubricis in fine Completorii ?

Dvbium IV. An in Litaniiis maioribus S. Marci Evang. el Rogationum, impedita Processione extra Ecclesiam, Litaniae San-

clorum in Processione, quae intra Ecclesiam fit, duplicandae sint, proni duplicantur Litaniae in Sabbato Sancio el in Vigilia Pentecostes ?

Dubium V. Utrum, quando olea consecrantur Feria V in Coena Domini, assistere debeant consecrantem Episcopum duo Diaconi assistentes; an Diaconi el Subdiaconi Missae ?

Dubium VI. An tolerari possit consuetudo exponendi SS. Eucharistiae Sacramentum absque ullius Hymni cantu el absque incensaione ?

Dvbium VII. An tolerari possit usus annuli in Canonico Doctore, quando celebrat aut canit Missam?

Sacra vero Riluam Congregatio, ad relationem sui Secretarii, audita sententia alternis ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, sic rescribendum consuit:

Ad I. < Affirmative, supposita immemorabili consuetudine ; et Canonicus assistens indui debet pluviali super rochetlo ».

Ad II. < Consuetudinem in casu non tolerandam, sed omnino tollendam ».

Ad III. < Servari posse consuetudinem; dummodo Officium integre recitetur, comprehensis *Pater*, *Jtr* el *Credo* ».

Ad IV. < Affirmative ».

Ad V. «Négative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Ad VI. «Consuetudinem exponendi Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum absque ineensatione prorsus eliminandam ».

Ad VII. « Negative ».

Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 30 Iunii 1883.

3581. URBIS ET ORBIS. (5879)

Per Apostolicas Litteras in forma Brevis die 28 Iulii superiore anno editas Sanctissimus Dominus Noter Leo Papa XIII, sententiam confirmans specialis Sacrorum Rituum Congregationis a se constitutae, cum aliquot Sanctorum atque etiam Beatorum Officia Calendario universalis Ecclesiae, nec non Calendario particulari Urbis addidisset : *quo in utroque Calendario habeantur sedes liberae ad nota Officia introducenda*, Rubricam generalem Breviarii Romani *Tit. X. de Translatione Festorum* immutandam praecipit, demptis videlicet translationibus Festorum Duplicium minorum (exceptis illis Sanctorum Ecclesiae Doctorum) el Festorum Semiduplicium. Itaque specialis ipsa

Congregatio diebus 23 Iunii et 2 Iulii vertentis anni iterum coadunata est ad perficiendam, inxta praefatam normam, textus Rubricarum correctionem.

Nutu autem eiusdem Sanctissimi Domini Nostri, nonnulla insuper perpendere debuit immutatae Rubricae consecraria, quae novam aliquam opportunam dispositionem prorsus requirere censebantur. Compertum quippe est, coarctata translationum serie, superesse quidem, iuxta novae editae legis finem, sedes quamplures omnino liberas ad nova Officia in Calendariis introducenda; interim tamen haud leviter inde augeri onus Officiorum Ferialium; quod imminuto hodie Cleri numero, auclisque aliis eius oneribus, minime convenire existimatur.

Quemadmodum praeterea nuper Sanctitas Sua, ad evitandum ne Officia Sanctorum Benedicti Abbatis, Dominici et Francisci Confessorum, vigore immutatae Rubricae, saepe ad simplicem ritum reduci aut penitus omitti deberent, illa, attenta etiam tantorum Fundatorum praestantia, ad ritum Duplicis maioris elevavit; ita pariter censetur providendum quoad Festa Commemorationis Sancti Pauli Apostoli et Sanctorum Angelorum Custodum: perpensa peculiari uliusque Officii qualitate, nec non specialibus Rubricarum privilegiis, quibus ea hactenus gavisae sunt.

Tandem animadvertere, hac oblata occasione, licuil commemorationem de Octava Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli impediri Festo Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Iesu Christi ritus duplicis secundae classis, ac Festo Visitationis Beatae Mariae Virginis ad eundem ritum recenter elevato; quod aegre ferendum Romae iure merito putatur, quam beatissimi Apostolorum Principes supra omnes mundi Civitates tantopere nobilitaverunt, constituto ibi catholicae unitatis centro, supremoque et iudefectibili veritatis magisterio.

Sacra igitur specialis Congregatio, hisce omnibus maturo examine perpensis, de singulis, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit, ita decrevit.

1. < Detur Indultum Generale tam Capitulis et Ecclesiasticorum Communitatibus quibuscumque, quam singulis de utroque Clero, persolvendi Officia Votiva per annum loco Officiorum Ferialium, praeterquam in Feriis Quarta Cinerum, lotius tempore Passionis ac Sacri Adventus a die 17 ad 24

Decembris inclusive: quoad choralem quidem recitationem, de consensu Capituli et Communitatis ab Ordinario semel pro semper adprobando; quoad privatam vero recitationem, ad libitum singulorum de Clero. Officia autem huiusmodi Votiva per annum. Missis Votivis in Missali Romano positae respondentia, haec pro singulis hebdomadae diebus assignantur; nimirum: pro

Feria II de Angelis,

Feria III de Sanctis Apostolis (Hornae vero de Ss. Petro et Paulo),

Feria IV de S. Ioseph Sponso Beatae Mariae Virginis, Catholicae Ecclesiae Patrono,

Feria V de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento,

Feria VI de Passione Domini Nostri Iesu Christi,

Sabbato de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione.

Officia ipsa a Sacrorum Rituum Congregatione adprobanda erunt atque edenda. Firmis remanentibus aliis Votivorum Officiorum induitis quibuscumque iam concessis ».

II. « Festa Commemorationis S. Pauli Apostoli die 30 Iunii et SS. Angelorum Custodum die 2 Octobris a ritu duplicis minoris ad ritum duplicis maioris eleventur pro universa Ecclesia ».

III. « De Festo Ss. Apostolorum Petri et Pauli, die 29 Iunii, Romae agatur Commemoratio singulis octavae diebus, quocumque Festo occurrente ».

Facta autem de praemissis per Secretarium Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII fidei relatione, Sanctitas Sua hoc Sacrae ipsius Congregationis Decretum, indulgendo singula in eo contenta, in omnibus adprobavit et confirmavit, atque evulgari iussit.

Die 15 mensis Iulii et anni 1883;

3582. CONVERSANEN. (8880)

Rmus Dominus Casimirus Gennari hodiernus Episcopus Conversanen. Sacrae Rituum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Dubium 1. Pluribus in locis memoratae Dioeceseos benedici consuevit populus cum pixide parvo conopoeo contexta absque usu veli humeralis. Quaeritur num huiusmodi usus possit tolerari? (1)

Dubium II. In Rituali Romano pro administrando Baptismate infantibus Ianium initio insinuat variandum esse genus (*ah to* vel *ah ea*) pro diversitate sexus infantis, ic deinde nihil dicitur. Quaeritur num in singulis locis variandum sit? ♦

Dubium III. In administrando Cunlium lionis Sacramento dcbelno ab Episcopo simul el ab adstanlibus recitari *Credo, Patei* et *.Ire*; vel sufficit ul Episcopus moneat patrilos de obligatione docendi Confirmatos eas preces, uti praescribitur in Pontificali Romano?

Dvbiun IV. In Ecclesiis Matrice el Collegiata loci *Rutigliano* nuncupati, inmpri dem in octiduo fidelium Defunctorum el per triduum post Dominicas Septuagesimae et Sexagesimae, ex quodam legato, post Completorium exponi solet SSmum Sacramentum a Sacerdote pluviali albo induto : el post canium Hymni *Pange lingua* el factam ihurilicationem velo cooperitur SSmum Sacramentum. Tunc a Sacerdote assumitur pluviale nigri coloris et Defunctorum Vesperae decantantur ; ac post absolutionem tumuli cum cantu *Libera me Domine*, rursus Sacerdos induit pluviale albi coloris, el detegitur SSmum Sacramentum. Quo demum, post canium *Tantum ergo*, benedictio fidelibus impertitur. Quaeritur num liceat huiusmodi praxim servare?

El Sacra Riluum Congregatio ad relationem sui Secretarii, exquisito antea volo alterius ex Aposlolicalum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita rescribendum censuit :

Ad I. « Negative ».

Ad II. < Affirmative ».

Ad III. « Consuetudinem ea recitandi, utpole laudabilem, servandam ».

Ad IV. « Affirmative ; dummodo SSm Sacramenti expositio fiat absoluto Defunctorum Officio, ac remoto, si fieri potest, tumulo ; vel saltem eximetis candelis circa illum accensis ».

Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 13 Iulii 1883.

3583. LINCIEN. (8881)

Quo Lilurgicarum praescriptionum observantiae nec non Sacrae Rituum Congregationis Decretorum conformitati apprime consulatur in eis quae ad cultum divinum spectant, Rihus Dominus Franciscos Iosephus Rudigier Episcopus Lincien. sequentia dubia pro opportuna resolutione eidem Sa-

erae Congregationi humillime subiecit; nimirum :

I. An Dominica III Octobris, in qua in Dioecesi Linciensi Anniversarium Dedicationis Ecclesiae Cathedralis el omnium simul Dioeceseos Eclesiarum celebratur, debeat a Sacerdotibus, qui hac ipsa die celebrant Anniversarium Dedicationis propriae Ecclesiae, fieri Commemoratio Dedicationis Ecclesiae Cathedralis in utrisque Vesperis, Laudibus el Missa, prout hucusque facium est?

II. Quatenus vero haec Commemoratio Dedicationis Ecclesiae Cathedralis facienda esset, el quidem iuxta Rubricas per Orationem *Deus qui invisibiliter etc.*; quaeritur : An in hac Oratione verba illa *templum hoc in illud deprecaturi* (el sic respective in Secreta el Postcommunione) mutari debeant, prout m Calendario aliarum Dioecesium adnotatnr?

III. Dioecesis Linciensis anno 1871 die 28 Septembris indultum obtinuit, per lotum Adventum, celebrandi quotidie unam Missam Votivam B. M. V. *Rorate*, excepto Festo Immaculae Conceptionis eiusdem B. M. V. ac diebus quando lit Officium de die infra octavam eiusdem Immaculae Conceptionis ; item excepto Festo Expectionis Partus B. M. V. Nunc vero dubium exortum est : An die 10 Decembris in Festo Translationis Domus Laurelaneae B. M. V. (quod Dioecesi Linciensi, anno 1870, die 7 Iulii concessum fuit) liceat dicere praedictam Missam Votivam *Rorate*; vel potius dici debeat Missa de Feslo?

IV. In Dioecesi Linciensi vigel (sicut in pluribus Dioecesibus Imperii Auslro-Hungarici) consuetudo extinguendi Candelas tum acolythorum tum Altaris, dum canitur *Passio* in Missa solemni Dominicae Palmarum ; quaeritur an haec consuetudo possit retineri?

Sacra vero Riluum Congregatio ad relationem sui Secretarii, audita prius sententia alterius ex Aposlolicalum Caeremoniarum Magistris nec non Rmi Assessoris Congregationis ipsius, sic enuncialis dubiis rescribendum censuit :

Ad I. < Negative ».

Ad II. « Provisum in praecedenti ».

Ad III. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad IV. « Negative; et consuetudinem in casu tollendam ».

Atque ita declaravit el rescripsit.

Die 13 Iulii 1883.

3584.	NITRIEN.	(5882)	3585.	ARICHATEN.	(5881)
	<p>Intra limites Dioeceseos Nitrien., in opido vulgo <i>Dulmicsa</i> nuncupato, Ecclesia extracta el consecrata fuit die 25 Iunii 1789, quae deinceps duplex passa esi incendium : primum quidem anno 1814, quo nonnisi lignea tecti compages ac turris conflagravit, alterum anno 1882, quo compages lignea turris, Ecclesiam versus corruens, fornicem mediae navis templi percussit, adeo ut parietes Ecclesiae in una parte vitiiati, et binae in parietibus Cruces consecrationis destructae fuerint. Hinc in restorationis operibus accidit, ut tum eiusmodi omnes Cruces penitus amotae sint, tum reliqui lotius Ecclesiae muri cum celeris Crucibus consecrationis inalbari rursus, atque ideo novae Cruces pictae elTormari debuerint. Hisce perfectis, Ecclesia Dominica SSiiiiae Trinitatis anni vertentis iuxla Ritualis praescripta benedicta est. Verum sequentia dubia slalim suborla sunt circa Ecclesiae consecrationem, quae Rmus Dominiis Augustinus Roskovany hodiernus Nitrien. Episcopus pro opportuna resolutione Sacrae Rituum Congregationi humillime subiecil ; nimirum :</p> <p>Dubium I. An, stantibus expositis, praedicta Ecclesia rursus consecranda sit ? Et quatenus Negative,</p> <p>Dubium II. An tantum omnes Cruces consecrationis iterum consecrandae sint ; vel illae duae solummodo quae omnino abrasae fuerunt? et quatenus Affirmative ad primam pariem ;</p> <p>Dubium III. An hniusmodi consecratio ita fieri possit, ut actus consecrationis inchoetur per Anliphonam <i>Lapides pretiosi etc.</i> et Ihurificationem ?</p> <p>Dubium IV. An pro nova Crucium consecratione praescriptum ieunium pndie observari debeat ?</p> <p>Et Sacra Rituum Congregalio ad relationem sui Secretarii, exquisito voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, sic rescribendum censuil :</p> <p>Ad I. « Negative; idest nulla nova consecratio peragenda ».</p> <p>Ad II. < Nulla Crux consecranda ; sed tantummodo redintegrandae Cruces deletae ».</p> <p>Ad III et IV. < Provisum in praecedentibus ».</p> <p>Atque ita rescripsit. Die 13 Iulii 1883.</p>				
	<p>Exponens Rmus Dominus Joannes Cameron Episcopus Ariclulen. in sibi commissa Dioecesi Altaria portalilia reperiri, quorum sepulcra coemente tantum conclusa sunt ; quae quidem facile Reliquias amittere possunt, quum huc illuc ex necessitate transferantur; si iuxla declarationem Sacrae Riluum Congregationis lapide dumtaxat cooperiantur. Hinc eidem Sacrae Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecil :</p> <p>I. An in posterum pro Altarium consecratione in sua Dioecesi coemenlum tantum adhibere valeat loco lapidis seu operculi pro claudendis Reliquiarum sepulcris?</p> <p>II. Au ex singulis Altarium sepulcris, quae extant in Dioecesi Arichalen., coemenlum extrahere teneatur, el pro ipso lapides de more substituere ? El quatenus Affirmative,</p> <p>IIf. An sit necessarium integram consecrationem repetere, quia ob duritiem coementi in substitutione facienda, eiusdem coementi cum Reliquiis et granis thuris facile contingeret commixtio?</p> <p>Et Sacra Riluum Congregatio ad relationem sui Secretarii, omnibus mature perpensis, ita rescribendum censuil :</p> <p>Ad L < Negative ».</p> <p>Ad II. « Affirmative ».</p> <p>Ad III. < Affirmative; sed in casu Sacra Riluum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a SSiho D. N. Leone Papa XIII tributis, indulget usum brevioris ritus. Hic autem ritus erit sequens : Episcopus orator, vel perse vel per simplices Sacerdotes hoc tantum in casu Aposlolicae Sedis nomine delegandos, certas Sanctorum Reliquias m iisdem aris reponat, iis solummodo caeremoniis servatis, quae in Pontificali Romano praescribuntur, dum in sepulcro reconduntur Reliquiae, el superponitur lapis ; scilicet ut signetur sacro Chrismate Confessio sive Sepulcrum, el interim dicatur Oratio: <i>Consecretur et sanctificetur etc.</i>: postea, reconditis Reliquiis cum iribus granis thuris et superposito operculo ac firmato, dicatur altera Oratio: <i>Deus qui ex omnium cohabitation Sanctorum etc.</i>; el nihil aliud».</p> <p>Alque ita rescripsit et induisit. Die 28 Iulii 1883.</p>				
	<p>3580. OSTIEN. ET VELITERNEN. (5885)</p> <p>Hodiernus Ordinator Calendarii pro usu Dioeceseos Ostien. et Veliternen. a Sacra</p>				

Rituum Congregatione haec, declarari humillime expetivit ; nimirum :

I. Quotiescumque infra octavam alicuius Festi eam habentis non occurrat duplex vel semiduplex, neque nilum Festum ad tramitem novarum Rubricarum reponendum sit, fieri ne prorsus debet de octava ; aut licitum est recitare Officium votivum respectivum, prouli ex Decreto Urbis el Orbis diei 5 Iulii vertentis anni indultum fuit?

II. In Festo S. Dominici Confessoris nuper a SSiho Domino Nostro Leone Papa XIII ad ritum duplicem maiorem evecto, quaenam Lectiones in primo Nocturno legendae sunt ?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, sic rescribendum censuil :

Ad I. < Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad II. < Legendae sunt Lectiones de Communi 2 loco Conf, non Poutif. *Bealusrir* ».

Atque ita declaravit, rescripsit ac servari mandavit.

Die 13 Augusti 1883.

3587. CASTELLANETEN. (5886)

In Calendario Dioeceseos Castellanelen. diei 9 Augusti affixum est Festum S. Stephani Papae et Martyris, in cuius Missa legitur Evangelium de Communi unius Martyris 2º loco. Idem autem Evangelium ponitur pro Vigilia S. Laurentii Martyris quae in ipsum diem incidit. Hinc Rmus Dominus Caielanus Bacile Episcopus Castellanelen. a Sacra Rituum Congregatione exquisivit :

I. Debetne legi aliud Evangelium in fine Missae pro commemoratione Vigiliae S. Laurentii, el quale? El si Negative,

II. Quid agendum pro IX Lectione in recitatione Officii?

Sacra porro Riluum Congregalio, referente eiusdem Secretario audilaque sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, sic respondendum censuil :

Ad I et H. « In casu de Vigilia faciendam esse tantummodo commemorationem, tum in Laudibus Officii diei, tum in eius Missis privatis cum consueto *Initium S. Evangelii secundum Ioannem* in fine ».

Alque ita respondit ac rescripsit.

Die 19 Septembris 1883.

3588. D1ANEN. (5887)

Rmus Dominus Pro-Vicarius Generalis Dioeceseos Diancn. a Sacra Rituum Congre-

gatione horum dubiorum declarationem humillime expostulavit ; nimirum;

I. An Dignitatibus Ecclesiarum Cathedralium debeatur in celebratione solemnium Missarum Presbyter assistens, veluli praerogativa propria vel potius uti praerogativa particularis?

II. An simplici Canonico celebranti, loco Episcopi aut dignitatis impeditae vel absentis, competat ius habendi Presbyterum assistentem ?

Et Sacra eadem Congregalio, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris ac relatione sui Secretarii, sic declarare rata est :

Ad I. < Neutrius praerogativae adesse privilegium ».

Ad II. < Provisum in praecedenti; seu Negative ».

Alque ita declaravit et rescripsit.

Die 19 Septembris 1883.

3589. GOAN'A. (5888)

Rmus Dominus Antonius Sebastianus Valente hodiernus Archiepiscopus Goan. Sacrae Riluum Congregationi pro opportuna solutione sequens dubium humillime subiecit :

In Ecclesiis praedictae Archidioeceseos mos viget imagines Patroni in Throno locandi, ubi SSmum Eucharistiae Sacramentum exponitur, tametsi extra tempus huiusmodi expositionis. Quaeritur num hic mos tolerari possit, quum sine magna populi repugnantia ac dispendio aboleri nequeat?

El Sacra Riluum Congregatio ad relationem sui Secretarii, re mature perpensa, ita rescribendum censuil :

« Curet Rmus Archiepiscopus, quantum fieri potest, ut mos iste eliminetur; et imagines aliter super Altaribus collocentur ». Alque ita rescripsit.

Die 19 Septembris 1883.

3590. RAVENNATEN. (5889)

Efhus el Rihus Dominus Card, Iacobus Caltani Archiepiscopus Ravennalen. a Sacra Rituum Congregatione exquisivit : An in Ordinatione generali, quae, ul par csl, fit cum cantu, ad evitandam immodicam prolixitatem, liceat Graduate et *Benedicius* dimidiate canere?

Et Sacra Riluum Congregatio, proposito dubio sic repondendum censuil :

.. Affirmative; dummodo pars, quae non canitur, clara voce recitetur >. Atque ila respondit ac rescripsit.
Die 19 Septembris 1883.

3591. RAVENNATEN. (5890)

Ab Emo et Rmo Domino Cardinali Iacobo Cattani Archiepiscopo Ravennalen. insequentia dubia Sacrorum Rituum Congregationi pro opportuna resolutione proposita fuere; nimirum:

Caeremoniale Episcoporum (Lib. I, Cap. XXIV) dicit a Presbytero assistente vel a Subdiacono pacem dandam alicui Acolytho vel Caeremoniario, qui ceteris de Choro eam distribuit; quaeritur:

I. An Caeremoniale in hoc directive se habeat, vel praeceptive? Et quatenus affirmative ad secundam partem,

II. An consuetudo immemorabilis dandi pacem solis Canonicis tolerari possit?

Et Sacra Riluum Congregatio ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, sic rescribendum consuit:

« Servetur Caeremoniale (Lib. I, Cap. XXIV, §§ 2, 4 et sequentib.); ila ul pax detur tum Canonicis, tum ceteris de Choro ». Atque ila rescripsit.

Die 19 Septembris 1883.

3592. RAVENNATEN. (5891)

Effius el Rmus Dominus Cardinalis Iacobus Cattani Archiepiscopus Ravennalen. a Sacra Riluum Congregatione insequentis dubii declarationem exquisivit; nimirum:

In Ordinatione maiorum Ordinum dicenda esi Oratio pro Ordinalis sub unica conclusione cum Oratione Missae diei. Quaeritur ergo: Quae dicetur Oratio Missae diei in Sabbatis Quatuor temporum? Prima ne quae dicitur post quintam Lectionem ante Epistolam? Rilio dubitandi est, quia ex una parte Oratio propria Missae diei videretur quae dicitur primo loco post *Kyrie*, quae cum Offitio concordat; ex parte vero altera, attenti Pontificalis Rubrica, Oratio propria Missae diei videretur quae dicitur ante Epistolam.

Sacra porro Rituum Congregatio ad relationem sui Secretarii, audita alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris sententia, sic declarare rata est:

« Servetur praescriptum a Pontificali Romano (Tit. De Ordinatione Diaconi) ». Atque ita declaravit ac rescripsit.

Dio 19 Septembris 1883.

3593. SALOPIEN. (5892)

Rihus Dominus Ediuundus Knight Episcopus Salopiensis Sacrae Rituum Congregationi insequentia dubia pro opportuna declaratione humillime subiecit; nimirum:

Dubium I. In opere R. P. D. Marlinucci cui titulus *Manuale sacrarum Caeremoniarum* Lib. VII, Cap. 2, N. 47 de inhibitione discedendi, quae legitur ab Archidiacone anie Ordinationes, dicitur: « Si Ordinatio peragatur ab Episcopo extraneo, ex mandato Episcopi Ordinarii, legetur semper praedictum mandatum nomine Episcopi Ordinarii ». Quaeritur quomodo sit legenda haec inhibitio, si Ordinatio fiat ab Episcopo extraneo, servatis servandis tempore Sedis vacantis; An sil nominandus Episcopus extraneus, seu potius Vicarius Capitularis? Et quatenus Affirmative ad secundam partem: Quibus verbis sit nominandus?

Dubium II. Ritus servandus in expositione et benedictione SSmi Sacramenti, auctoritate Concilii primi Provincialis approbatus, praecipit ut Sacerdos, colla indutus, utatur Amictu; et adiungit: « Si expositio SSmi Sacramenti immediate sequatur aliud Officium divinum et Sacerdos pluviali coloris respondentis Officio diei indutus non recedat ab Altari, tunc paramenis non mutatis velum humerale albi coloris assumatur. Quatenus vero recedat et expositio habeatur lanquam functio distincta ab Officio praecedenti, paramenia albi coloris adhibeantur. Nec lamen improbandus usus assumendi pluviale album pro expositione Sanctissimi Sacramenti, etiamsi ipsa immediate sequatur Officium, cui competit color diversus ». Porro quando benedictio SSmi immediato sequatur Vesperas solemniler cantatas et paramenia non sint mutanda, quaeritur: An foret contra Decreta, alias edita a Sacra Riluum Congregatione, si Sacerdos antequam induat pluviale pro Vesperis, simul sumat Amictum et Stolum propter benedictionem SSmi, quae Vesperas statim secutura est? Et quatenus hoc sit prohibitum, quaeritur: An Sacerdos pluviali indutus illud apud Altare deponere et reassumere debeat, sumptis interim Amictu et Stola, et hoc etiamsi paramenia non sint coloris albi?

El Sacra Riluum Congregatio ad relationem sut Secretarii, exquisito volo alterius ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus accurate perpensis, illa rescribendum censuit:

Ad I. < Inhibitio legenda est nomine Vicarii Capitularis hisce verbis:

Huius Dominus N. N. huius Dioeceseos, Sede nucu/ite. Vicarius Capitularis deputatus sub excommunicationis poena praecipit etc. ».

Ad II. < Licet sumere Amictum et Stolum, si ante Vesperas laici expositio, et benedictio immediate illas sequatur ».

Alque illa rescripsit.

Die 19 Septembris 1883.

3591. AQUEN. (5893)

Rfusus Dominus Iosephus Maria Sciandra hodiernus Episcopus Aquen. Sacrae Riluum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit:

Ex Decretis ipsius Sacrae Congregationis recitatio libera alicuius Officii ad libitum sit obligatoria, quum iussu Ordinarii illud affixum fuerit diei non impedito in Calendario Dioecetano. Idipsum confirmari videtur Decreto *Urbis et Orbis* nuperrime die 5 Iulii vertentis anni, quoad choralem recitationem; quum post Capitularem Officiorum electionem semel pro semper faciam et ab Ordinario approbatam, eorumdem recitatio sit obligatoria. E contra quoad privatam recitationem, singulis et Clero licet pro Iuhitu Officium. Feriae vel Officium Votivum eius diei recitare. Hinc quaeritur:

Dubium I. Num libera electio, quoad privatam recitationem concessa, coarctetur solummodo ad Officia Votiva ad libitum in Decreto 5 Iulii citato contenta; ideoque pro Officiis antecedentibus ad libitum servanda sint Décréta alias edita?

Dubium II. Num in redigendo Ordine annuali divini Officii debeant nunc duo Officia, alterum Feriale et alterum Votivum ad libitum, adnotari, quoties privata alterutrius recitatio singulorum arbitrio relinquitur?

El Sacra Riluum Congregatio ad relationem sui Secretarii, omnibus mature perpensis, ita rescribendum censuit:

Ad I. « Affirmative ad ulrumque ».

Ad II. < Redacto Ordine divini Officii more consueto iuxta Rubricas, addi poterit Rubrica particularis Officii Votivi currentis diei ».

Alque illa rescripsit et servari mandavit.

Die 19 Septembris 1883.

3595. DECRETUM. (5894)

Ob receniam ad ritum duplicis primae classis evectionem Festi Immaculae B. Mariae Virginis Conceptionis et Festi S. Iosephi eiusdem Deiparae Sponsi, Catholicae Ecclesiae Patroni, quum inter solemniora eadem Festa accensenda sint;

« Sacra Riluum Congregatio congruum duxit ut in Caeremoniali Episcoporum, tum Lib. I, Cap. XVI, § 4, in quo agitur de usu Pallii, tum Lib. II, Cap. XXXIV, § 2, ubi dies enumerantur quibus Episcopi solemniter celebrare solent, utraque ex praedictis Festivitatibus amodo inseratur. Hanc porro Sacrae ipsius Congregationis sententiam, per Secretarium SSmo Domino Nostro Leoni Papae XIII relatum, Sanctitas Sua ratam habens, praecepit ut in novis praefati Libri liturgici editionibus eiusmodi additamentum perficiatur ».

Die 19 Septembris 1883.

3596. DUBIORUM. (5895)

Quum nonnulla oborta sint dubia circa indultum generale a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XII datum per Decretum Sacrorum Riluum Congregationis sub die 5 Iulii nuper praeteriti, quoad recitationem Officiorum Votivorum per annum loco Fecialium; Sacra eadem Congregatio sui muneris esse censuit ea sedulo examini subiicere, atque exinde authenticam declarationem emittere.

Quapropter idem Sacer Ordo subsignata die ad Vaticanum in particulari coelu coadunatus insequentibus dubia expendenda suscepit; nimirum:

I. An verba Indulgentiae *quoad privatam vero recitationem ad libitum singulorum de Clero* intelligenda sint de eis tantum, qui nullo canonico titulo ad Chorum tenentur?

II. An statuta, de consensu Capituli seu Communitatis ab Ordinario adprobata, recitatione Officii Votivi, liceat quandocumque ab ea acceptance recedere?

III. An Indultum ipsum ita acceptari possit, ut quibusdam anni diebus de Feria, aliis vero de Votivis Officiis in choralis recitatione agi valeat?

Emi porro ac Rmi Patres, omnibus accurate perpensis, sic rescribere rati sunt:

Ad I. * Affirmative ».

Ad II et III. « Negative ».

Atque ila rescripserunt, declaraverunt ac serviri mandarunt.

Die 10 Novembris 1883.

3597. DUBIORUM. (8896)

Sacrae Rituum Congregationi insequenlia dubia pro opportuna declaratione proposita fuere; nimirum:

Dubium I. Cum ex Decreto diei 5 Iulii 1883 liberum sit iis, qui nullo canonico titulo ad Chorum tenentur, recitare, quibusdam Feriis exceptis, vel Officium Feriate, vel Officium Votivum huic Feriae respondens, quaeritur: Utrum obligatio adhuc maneat solum Officium Votivum recitandi, ubi istud Officium antea iam fuerat speciali privilegio alicui Dioecesi concessum: ila ut praefatis diebus ferialibus non detur optio inter Officium Feriale et Officium votivum? Et quatenus Affirmative; An optio detur diebus contentis in novo Induito 5 Iulii 1883 in alio praecedenti exceplis?

Dubium II. Tempore Paschali in Officio Volivo Passionis esi ne addendum *Alleluia*; et servanda eiusdem temporis propria?

Dubium III. In Rubrica Officiis Votivis nuper indutis praemissa statuitur, ul eadem Officia habeant tum commemorationem, tum IX Lectionem de Festo simplici occurrenti. Quaeritur igitur: An praedicta Officia Votiva recitari possint, nedum loco Officiorum Ferialium, prout in Decreto diei 5 Iulii 1883, sed etiam loco Officii alicuius Festi simplici (v. g. Sanctae Agnelis secundo) quod unice ea die in Calendario assignetur?

Dubium IV. Ex eadem Rubrica, Vesperae Officii Votivi currentis ritus semiduplicis, si die praecedenti vel sequenti occurrat Officium aliud quodeumque IX Lectionum, ordinandae sunt iuxta Rubricam de concurrentia Officii. Cum autem Officium Votivum cum alio item Votivo, concurrere posait, quaeritur:

1. Utrum hoc in casu Vesperae, iuxta praefatam Rubricam Generalem Breviarii De Concurrentia Officii Til. X, Num. 4, semper dicendae sint a capitulo de sequenti cum commemoratione praecedentis; an vero habenda sil ratio dignitatis unius Officii Votivi prae alio, iuxta eiusdem Rubricae n. 2?

2. Quid praesertim agendum sil, cum Offitium Votivum Sanctissimi Sacramenti Ioncurrit cum Officio de Passione D. N. I. G.?

Dubium V. Cum Feslum Sanctorum Apo-

stolorum Simonis et Iudae die 28 Octobris incidit in Feriam secundam, quatenam in secundis Vesperis adhibenda est Oralio pro Commemoratione Officii Votivi de Apostolis, quod sequenti Feria tertia recitari contingat?

Dubium VI. Si in Vigilia, Feriis Quatuor temporum aliisque Feriis propriam Missam habentibus recitetur in Choro Officium Votivum, sunt ne canendae duae Missae, altera de Vigilia vel Feria, altera de Officio Votivo; an potius unica dicenda esi Missa de Vigilia vel Feria cum commemoratione Officii Votivi?

Dubium VII. Quoties Feria tertia recitatur Officium Votivum omnium Sauciorum Apostolorum, omilti ne debet in Suffragiis ad Vesperas ac Laudes commemoratio Apostolorum Petri et Pauli?

Illis porro dubiis a Secretario relatis, Sacra Rituum Congregatio, post accuratum omnium examen, sic rescribere rata est:

Ad I. < Affirmative, ad primam et secundam pariem ».

Ad II. < Affirmative; el adhibeatur color rubeus toto anni tempore ».

Ad III. < Affirmative; el provisum in Rubrica Officiorum ».

Ad IV. Quoad 1. « Affirmative, ad primam pariem; Negative, ad secundam ».

Quoad 2. « Tolum de praecedenti, nihil de sequenti ».

Ad V. « Sumatur Oralio pro aliquibus locis die XXIX Iunii scilicet: *Deus qui nos Beatorum Apostolorum commemoratione laetificas: praesta quaesumus; ut quorum gaudemus meritis, instruamur exemplis. Per Pominum ■*».

Ad VI. «Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad VII. « Negative ».

Atque ila declaravit ac rescripsit.

Die 24 Novembris 1883.

3598. URBIS ET ORBIS. (5897)

Ad praesidium columenque militantis Ecclesiae Virum sanctissimum excitavit misericors Deus, Dominicum Guzmanum, inclylum Ordinis Praedicatorum conditorem et patrem, qui pugnare pro Ecclesia catholica aggressus est, maxime precatione confisus, quam Sacri Rosarii Mariani nomine primus instituit, et per se suosque Alumnos longe laleque disseminavit. Admirabilem hanc orandi formulam nobilis instar lesserae Christianae pietatis Catholici

«emper habere consueverunt. Quare vix ac Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII, ad opem a Iesu Christo per Mariam Virginem Eius Matrem praesentibus necessitatibus impetrandam, integrum mensem Octobrem Rosarii precibus in Ioto Catholico Orbe hoc anno exigendum, encjelicis datis Litteris, indixit: ubique sacrorum Antistites el fideles populi, supremi Pastoris voluntati obtemperantes, frequentissima Rosarii recitatione pietatis suae el dilectionis erga Dei Matrem peramanlissimam splendida argumenta exhibuerunt, certam spem foventes se, eadem Beatissima Virgine opitulante, a caelesti misericordiarum Patre in praesentibus, tam privatis, quam communibus christianae reipublicae calamitatibus efficacius optata subsidia impetraturos.

Iamvero Sanctissimus idem Dominus Noster summopere cupiens tum augeri cultum erga ipsam augustam Dei Genitricem hac praesertim orandi consuetudine eidem Virgini gratissima, tum Chrislifideles ad hoc obsequium Ei praestandum magis magisque excitari, humillimas preces sibi oblatas a Rmo Patre Iosepho Maria Larroca Magistro Generalis Ordinis Praedicatorum, nimirum ul Litaniis Laurelanis addendam indulgeat Reginae a Rosario invocationem, quae iamdudum apud Dominicanam Familiam in usu est, benigne ac perlibenter excepit. Voluit propierea Sanctitas Sua praecepitque, ul celeris Litaniarum Lauretanarum beatae Mariae praeconiis el hoc in Ecclesia universa in posterum addatur postremo loco, scilicet: *Regina Sacratissimi Rosarii, ora pro nobis*.

Mandavit praeterea super his expediri Litteras in forma Brevis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 10 Decembris 1883.

3599. CONGREGATIONIS (5898) PIORUM OPERARIORUM.

in Ecclesia sub titulo S. Nicolai vulgo « *alla Carità a Toledo* » adnexa domui Congregalionis Piorum Operariorum in Civitate Neapolitana, singulis Feriis VI ad parvum Altare ligneum, in quo D. N. I. C. simulacrum sub nomine *Ecce Homo* magna fidelium veneratione colitur, pia exercitia fieri solent in honorem Pretiosissimi Sanguinis ipsius D. N. I. C., sacrosanctum Missae Sacrificium celebratur ac SSfnum Eucharistiae Sacramentum exponitur, quo fidelibus demum benedictio impertitur.

Quum vero circa pium huiusmodi morem nonnulla dubia oborta sint, Rev. P. Petrus Centofanli hodiernus Praepositus Generalis Congregationis Piorum Operariorum, Sacrae Rituum Congregationi humillime ea subiecil pro opportuna resolutione; nimirum:

Dubium I. In ligneo Altari SSffium Sacramentum poteslne publico cultui exponi?

Dubium II. Antequam adstantibus fidelibus detur benedictio cum SSmo Sacramento, haberine potest conciuncula vulgo Feruorino?

Dubium III. Praedictum simulacrum debelne coopertum manere, durante SSmi Sacramenti expositione?

EI Sacra Rituum Congregatio, referente eiusdem Secretario, omnibus accurate pensis audiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ila rescribere rata est:

Ad I. « Affirmative; dummodo SSmi Sacramenti expositio rite perficiatur, et agatur de Altari rite extrudo ».

Ad II. « Affirmative ».

Ad III. « Durante huiusmodi SSmi Sacramenti expositione, statuum de qua in casu posse detectam manere ».

Atque ila rescripsit et declaravit.

Die 14 Decembris 1883.

3600. TORNACEN. (5900)

A s. m. Pio Papa IX die 11 Februarii 1848 indultum fuit ul in Dioecesi Tornacen. recitaretur sub ritu duplici Officium votivum de Immaculata Deiparae Conceptione cunelis Sabbatis non impeditis. Porro de huius indulli applicatione ad Sabbala prius non libera, nunc post recens Decretum Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papae XIII exortum est dubium. Hinc Rmus Dominus Isidorus Ioseph du Rousseaux hodiernus Episcopus Tornacen. a Sacra Rituum Congregatione declarare petiit: An vi praefati indulli anni 1848 liceat in Dioecesi Tornacen. recilare sub ritu duplici Officium cum Missa Immaculatae Conceptionis B. M. V. singulis Sabbatis in induito dici 5 Iulii currentis anni comprehensis?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, sic respondit:

< Aut stride utendum veteri induito; aul novo, veteri prorsus dimisso ». Atque ila respondit ac declaravit.

Die 22 Decembris 1883.

3601. DE LINARES. (5904)

Ribas Dominus Ignatius Montes de Oca, hodiernus Episcopus Dioeceseos de Linares, exponens quod in sua Cathedrali Ecclesia diebus solemnioribus IX Matutini Lectio non ab Hebdomadario sed a Capituli Praeside recitari solet, a Sacra Riluum Congregatione humillime postulavit : An huiusmodi consuetudo licite continuari possit?

El Sacra eadem Congregatio, ad relationem Secretarii auditoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita rescribendum censuit :

< Consuetudinem in casu esse abusum ; el ideo tollendam ». Atque ita rescripsit et declaravit.

Die 11 Ianuarii 1884.

3602. DE LINARES. (5902)

In Ecclesia Cathedralis Dioeceseos De Linares in Mexico mos invaluit quibusdam in Festis Missam solemnem decantandi ex adventitia fidelium oblatione, cui Missae Capitulum assistit : el Missam, cuius canendae onus adest iisdem diebus pro Benefactoribus, ab Hebdomadario lectam celebrari. De huiusmodi vero consuetudinis legitimitate dubitans Rmus Dominus Ignatius Montes de Oea hodiernus Episcopus de Linares a Sacra Rituum Congregatione humillime expetivit, ut ea licite continuari possit, attentata praesertim illius Ecclesiae reddituum deficientia.

Sacra porro Rituum Congregatio ad relationem Secretarii, exquisito prius volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita rescribendum censuit :

< Expositam consuetudinem tolerari posse in casu, dummodo assistat Capitulum Missae lectae pro Benefactoribus ». Atque ita rescripsit.

Die 11 Ianuarii 1884.

3603. ORDINIS (5903)
CARMELITARUM EXCALCEATORUM.

Rmus P. Procurator Generalis Carmelitarum Excalceatorum Sacrae Riluum Congregationi exposuit quod in Calendario perpetuo Ordinis ab eadem Congregatione sub die 20 Iunii 1850 approbato, die 15 Fe-

bruarii habetur Festum S. Petri Thomae Ep. Mari, eiusdem Ordinis ; el die immediate sequenti Commemoratio Sanctorum, quorum Corpora el Reliquiae asservamur in Ecclesiis Ordinis ; quae duo Festa per benignum Rescriptum ipsius Sacrae Rituum Congregationis sub die 8 Martii 1883 e ritu duplicis minoris ad ritum duplicis maioris evecta sunt. Contingit autem quod Ordinis Calendarislae differunt circa modum ordinandi Vesperas diei 15 Februarii. Quare orator ad diversitatem tollendam humillime supplicavit pro insequenlis dubii solutione; nimirum :

Quomodo ordinandae sint Vesperae in praefata Officiorum concurrentia?

Et Sacra Rituum Congregatio ad relationem sui Secretarii, audila sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, sic declarandum censuit :

< In casu Vesperas esse dimidiandas, nempe recitandas a Capitulo de sequenti ». Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 11 Ianuarii 1884.

360-4. URGELLEN. (5904)

Magister Caeremoniarum Ecclesiae Cathedralis Urgellen. in Hispania, de consensu sui Episcopi, a Sacra Riluum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humillime postulavit; nimirum: (I)

Dubium I. In Regnis Aragoniae et Valentiae nec non in Catalauniae Principatu, in solemnitate SSmi Corporis Christi cantatur Missa cum expositione SSmi Sacramenti, quod expositum remanet usque ad Vesperas, quibus absolutis, fit solemnissima Processio cum SSmo Sacramento. Hinc quaeritur: Num possit ad maiorem Festi solemnitatem, cantari Missa Pontificalis (ut alicubi lit), adhibita diligenti cura ad praecavendas irreverentias erga Sanctissimum Sacramentum ?

Dubium II. Utrum in concursu Officii votivi SSihi Sacramenti cum Officio item votivo Passionis D. N. I. C. Vesperae fieri debeant a Capitulo sequentis, cum praecedentis commemoratione ; an potius integrae dicendae de SSmo Sacramento absque Passionis commemoratione ?

Dubium III. Utrum Officium duplex (non Doctoris) vel semiduplex occurrens cum S. Mathia Ap. die 25 Februarii in anno bissextili, ad modum simplicis reduci de-

beat, iuxta novas Rubricas; an vero servandum Decretum huius S. R. C. diei 1 Martii 1681 in uda Congregationis Canonicorum Regularium Lateranensium in responsione ad tertium?

Sacra porro Riluum Congregatio ad relationem Secretarii, audila sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris hisce dubiis sic rescribere rata est :

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. « Negative, ad primam pariem; Affirmativo, ad secundam ».

Ad III. < Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 11 Ianuarii 1884.

3605. NEAPOLITANA. (5907)

Ut in ecclesiasticis functionibus omnia ordinale fiant, reclaque methodus servetur, sacrarum Caeremoniarum Magistri Neapolitanae Ecclesiae, annuente Riiio Archiepiscopo, insequentium dubiorum declarationem a Sacra Riluum Congregatione humillime postularunt ; nimirum :

Dubium 1. Pontificale Romanum sub fine tituli *De benedictione et impositione primarii lapidis pro Ecclesia aedificanda*, haec habet : « His expletis (Episcopus) si velit, parat se ad celebrandam Missam in dicto loco de Sancio, in cuius nomine Ecclesia fundatur ». Quaeritur :

1. Adsunt ne dies, in quibus talis Missa uti prohibita habenda est?

2. Haec Missa, sive canatur sive legatur, quo ritu celebranda est? anne ul votiva solemnus pro re gravi, exclusa omni commemoratione ; vel ul votiva privata ?

3. Si Episcopus nolit talem Missam celebrare, poteslne illam alius Sacerdos celebrare ?

Dubium II. Rituale Romanum, titulo *Ritus benedicendi novam Ecclesiam*, praecipit ul peracta benedictione, dicatur Missa de tempore vel de Sancio. Quaeritur :

1. De quo Sancto celebranda erit haec Missa? de Sancto occurrente; an de Sancto in cuius honorem dedicatur Ecclesia?

2. Quatenus negative ad primam partem, affirmative ad secundam ; quo ritu celebranda erit, ul in secundo quaesito dubii praecedentis?

Dubium III. Peracta consecratione alicuius Ecclesiae vel Altaris, in Pontificali Romano

praescribitur ut dicatur Missa prout notatur in Missali in ipsa die dedicationis Ecclesiae vel Altaris. Quaeritur :

1. In hac Missa sive agatur de consecratione Ecclesiae sive de consecratione Altaris, debentne fieri illae commemorationes, quae ne in duplicibus quidem primae classis omittendae, uti de Dominica, de Feria privilegiais etc.?

2. Licetne celebrare talem Missam pro utroque casu exposito, in omnibus diebus anni, nullo excepto?

3. Si aliqui dies excipiuntur, debetne saltem, in Missa diei, fieri Commemoratio Dedicationis?

Dubium IV. Occurrente aliqua gravi et urgente necessitate, nulla Missa specialis in Missali notatur pro ea, sed adest Ianium Collecta ex. gr. ad petendam pluviam, ad postulandam serenitatem etc. ? Quaeritur :

1. Si in his rerum adiunctis Episcopus vellet Missam solemnem *pro re gravi* celebrare, quam Missam dicere deberet?

2. Quod si haec Missa esset illa *pro quacumque necessitate*, oportebilne tollere Collectam ipsius Missae *pro quacumque necessitate* el substituere Collectam particularis necessitatis, quae urget; an retenta illa, addere el hanc sub unica conclusione?

Dubium V. Sacra Riluum Congregatio, die 29 Ianuarii 1752 m una Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Provinciae Poloniae, in responsione ad 6, statuit ut Missae propriae Festivitatum B. M. V. non possint celebrari uti votivae. Quaeritur:

1. In hac prohibitione includitur ne etiam Missa proxime concessa Immaculae Conceptionis *Gaudens gaudebo* Ratio dubitandi oritur quod post Graduate praedictae Missae, inveniuntur variationes in ipso Gradual) faciendae, prout diversa sunt tempora anni, praemissis verbis < In Missis votivis ».

2. Missae sub variis titulis B. M. V., ex. gr. de Monte Carmelo, SS. Rosarii, Boni Consilii, Auxilii Christianorum, Puritatis etc. comprehenduntur in regula praedictarum Festivitatum ; ita ul numquam dici possint uti votivae, exceptis diebus octavae si habent ?

3. Item Missa SSmi Cordis Iesu *Miserere* poteslne celebrari uti votiva? (1)

Dubium VI. Pluries Sacra Rituum Congregatio decrevit, ul infra octavas privilegiatas celebrari non liceat anniversaria pro

ft) E. Dub. I. IV §t V.

(1) E. Dub. VI. VII. IX el X.

defunctis. Hinc quaeritur : Praeter Octavas Epiphaniae, Paschalis Resurrectionis, Pentecostes et Corporis Christi, debetne considerari uti privilegiala etiam Octava Nativitatis Domini, ita ut et haec quoque anniversarium funus excludat ? Dubium oritur ex eo quod Scriptores rerum liturgicarum de hac re alit aliter sentiant.

Dubium VII. Avulsis ob humiditatem lapidibus, qui legebant Reliquias quorundam Altarium, et nova calce firmatis, dubitabatur num praedicta Altaria indigerent nova consecratione. Exposito dubio Sacrae Rituum Congregationi sub die 25 Septembris 1875 m una Ordinis Cisterciensis, responsum fuit : « Si sepulcrum apertum non inerit, sed tantummodo de novo coemento firmatum, Negative; si secus, Affirmative ». Nunc quaeritur : Haec decisio potestne etiam retineri quum tota mensa Altaris consecrati ad modum fixi e suis stipitibus sublevata, non omnino dimota, novo coemento ipsis stipitibus firmatur et coniungitur ?

Dubium VH1. Pontificale Romanum et Caeremoniale Episcoporum inter dies, in quibus Reverendissimus Archiepiscopus uti potest *Pallio*, adnumerant etiam « principales festivitates Ecclesiae suae ». Quaeritur :

1. Comprehenduntur ne inter principales festivitates Ecclesiae suae etiam centenarius Festus alicuius Sancti, sollemnis In coronatio alicuius Imaginis B. M. V. vel aliae similes festivitates quae extraordinaria pompa celebrantur, sive in Ecclesia Metropolitana, sive in Ecclesiis propriae Archidioeceseos ?

2. Si Rmus Archiepiscopus per specialem gratiam debeat benedictionem Papalem impertiri in aliqua die, in qua uti nequii Pallio in Missa, debetne peracta Missa Pallium induere hac una de causa ut praedictam benedictionem impertiatur ?

Dubium IX. Potestne Archiepiscopus iis diebus, quibus ei permittitur usus Pallii, absoluta Missa Pontificali, dimittere Pallium cum celeri* indumentis Pontificalibus, sumere pluviale, et sic indutus impertire benedictionem Papalem ?

Dubium X. Absoluto cborali Officio, etiam Hora Nona recitata, potestne iterum cantari Hora Tertia, quando Archiepiscopus assumit panmenu Pontificalia ad celebrandum ?

Sacra porro Rituum Congregatio, audita relatione Secretarii nec non sententia Riii D. Assessoris Sacrae ipsius Congregationis,

hisce dubiis maturo examine perpensis, rescribere rata esi:

Ad Dubium I. Quoad 1. « Affirmative; scilicet dies infra annum solemniores ».

Quoad 2. « Affirmative, ad primam partem ; Negative, ad secundam ».

Quoad 3. « Affirmative ».

Ad Dubium II. Quoad 1. « Negative, ad primam pariem ; Affirmative ad secundam ».

Quoad 2. « Ritu solemniori ».

Ad Dubium III. Quoad 1. « Negative, si agatur de consecratione Altaris ; Affirmative, si agatur de consecratione Ecclesiae ».

Quoad 2. « Negative ; iuxta Rubricas et Decreta ».

Quoad 3. « Affirmative, sub unica conclusione ».

Ad Dubium IV. Quoad 1. < In casu dicenda foret Missa *Pro quacumque necessitate* ».

Quoad 2. « Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Ad Dubium V. Quoad 1. «Negative».

Quoad 2. « Affirmative ».

Quoad 3. « Affirmative ; et delur Decretum in Mechlinien. diei 1 Septembris 1838 ad HI ».

Ad Dubium VI. « Affirmative ».

Ad Dubium VII. « Negative ».

Ad Dubium VIII. Quoad 1. « Servetur Caeremoniale Episcoporum ».

Quoad 2. « Negative ».

Ad Dubium IX. « Negative ; et hic usus servatus in Ecclesia Metropolitana est eliminandus, quia benedictio Summi Pontificis nomine impertienda dari debet, absoluta Missa Pontificali, a Celebrante induto iisdem paramenlis, reassumplis etiam chirothecis et Pallio ornato ; quippe qui actionem exercet plenitudinis Pontificalis dignitatis ».

Ad Dubium X. «Negative; et quatenus Canonice non placeat recitare Sextam et Nonam post Missam Pontificalem, Beneficarii Ecclesiae Metropolitanae recitent privalim easdem duas Horas in Ecclesia Sanctae Restitutae ».

Alque ita rescripsit, declaravit ac servari mandavit.

Die 23 Februarii 1884.

3606. BOBIEN. (5908)

Hodiernus Episcopus Bobien., novam Appendicis Missalis pro sua Dioecesi editionem curaturus, insequentia dubia pro opportuna declaratione Sacrae Riluum Congregalium proposuil :

In Appendice postrema edita anno 4843 reperitur, FERIA VI in Parasceve, Oratio particularis pro Episcopo, decantanda post Orationem pro Papa, et Oratio particularis pro Rege decantanda post Orationem pro cathecumenis. Sabbato Sancto ad *Exultet* post illa verba *Imperatorem nostrum N.* dicendum praescribitur *una cum Rege nostro N., quorum tu Deus etc.*; item praescribitur, ob regressum Regis in sua dominia, decantandam esse in Calhedralibus alteram Missam pro graiiarum actione, et in omnibus Missis ledis addendas esse Oraliones pro graiiarum actione et ad poscenda Suffragia Sauciorum. Hinc quaeritur :

Dibiim I. An in Missa Praesandficalorum Oraliones particulares pro Episcopo et pro Rege canendae sint, cum de approbatione ac Aposlolica venia non conslet ?

Dubium II. An Sabbato Sancio ad *Exjullel* loco verborum *Imperatorem nostrum II.* canendum sil *Rigem nostrum N.*, cum pariter de approbatione ac Aposlolica venia minime conslet ?

Dubium III. An Missa sollemnis et Oraliones ob Regis regressum in Missis leclis adhuc decantandae et recitandae sini, cum fere in omnibus Pedemontanis Dioecesibus (ut etiam in hac Bobien., pluribus abhinc annis) id amplius non observetur ?

Et Sacra Riluum Congregatio ad relationem sui Secretarii, audita sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis sic rescribere rata esi :

Ad I, II ac HI. « Nihil innovetur ». Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 9 Maii 1884.

3607. CONGREGATIONIS (5909)
CLERICORUM REGULARIUM
EXCALCEATORUM
SS. CRUCIS ET PASSIONIS
D. N. I. C.

Hodiernus Ordinatio Calendarii annui pro divino Officio persolvendo Sacroque celebrando in usum Congregationis Clericorum Regularium Excalceatorum SSiiae Crucis et Passionis D. N. I. C. Sacrae Riluum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subieci :

Dubium I. Quum Congregatio praedicta ditata sil privilegio Officii votivi Septem

Dolorum B. M. V. quolibet anni Sabbato non impedito, quaeritur : Ulrum Oratio in Missa debeat respondere Orationi ipsius Officii; an alia Oratio *Interveniatur* usurpanda sil, ut in Missali Romano secundo loco ?

Dubium II. Quando Officium votivum, quod propria gaudeat in Hymnis conclusione, concurrat cum duplici, quaeritur: Num dicta conclusio locum habere debeat in Hymno Completorii ipsius diei, in quo Officium votivum persolutum fuit ?

Dubium III. An ii omnes de Clero qui Romae degunt, sed Calendario ac Proprio in usum Cleri ipsius Urbis haud utuntur, debeant recitare Officium votivum Ss. Petri et Pauli Aposolor. Feriis HI liberis; vel alterum de Apostolis Ecclesiae universali concessum ?

Dubium IV. Quando Dominica I post octavam Ss. Petri et Pauli Aposolor. occurrit duplex minus, debet ne istud locum cedere Festo Commemorationis omnium Ss. Romanae Ecclesiae Summorum Pontificum, quod sub ritu pariter duplici minori affixum est Dominicae primae non impeditae post praedictam octavam ?

Dubium V. An Festa mobilia Malernitalis et Puritatis Deiparae Dominicis affixa transferri possint ?

Dubium VI. In Officio S. Hilarii Episcopi Conf. et Ecclesiae Doct. Lectiones 1 Nocturni sunl ne de Scriptura occurrente; an de Communi Doctorum: *Sapientiam!*

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem sui Secretarii audiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, proposais dubiis sic rescribendum censuil :

Ad I. « Debel respondere Orationi Officii ».

Ad II. « Affirmative ».

Ad III. * Affirmative, ad primam partem ; Negative, ad secundam ».

Ad IV. < Negative ».

Ad V. « Absque privilegio, transferri nequeunt ».

Ad VI. < Lectiones 1 Nocturni sunt de Scriptura occurrente ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 9 Maii 1884.

3608. NICOSIEN. (5910)

Rmus Dominus Bernardus Cozzuoli hodiernus Episcopus Nicosien. Sacrae Riluum Congregationi insequentia dubia pro opportuna resolutione humillime subieci ; nimirum :

Oyβiγy I. An possit Episcopus permittere ut functiones omnes Hebdomadae maioris liant in Ecclesiis omnibus, in quibus SSûum Eucharistiae Sacramentum asservator, licet renuente Parocho, cui eaedem Ecclesiae subieclae sunt ?

Dc r i i j m II. An Feria V in Coena Domini possint Parochi, praeter ius relativum ad adimplementum praecepti paschalis, sibi alia iura vindicare quoad Ecclesias exieras intra parochialem jurisdictionem cxistenles?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii auditaque sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, propositis dubiis ita rescribere rata est :

Ad I. < Affirmative ; dummodo tamen horis diversis fiant sacrae functiones, ne fidelium concursus ad Ecclesiam parochialem impediatur ».

Ad II. « Negative ».

Atque ita rescripsit.

Die 9 Maii 1884.

3609. ORDINIS MINORUM (5911)
SANCTI FRANCISCI.

Rmus P. Fr. Bernardinus a Portu Romano Minister Generalis totius Ordinis Minorum Sacrae Rituum Congregationi humiliter exposuit :

In Conventu S. Columbae V. M. Molleani Ordinis Minorum, die 31 Decembris, Festum Titularis propriae Ecclesiae, semper est celebrandum. Quare eodem die de S. Silvestro Papa Conf. ibidem hucusque semper fiebat per modum simplicis. Quia autem secundum novas Rubricas Generales de duplici ad ritum simplicem redacto deinceps fieri nequit Commemoratio in ritu duplici primae classis, ignoratur quidnam in praelato Conventu agendum sil quoad Festum S. Silvestri. Hinc eidem Sacrae Congregationi insequenda dubia pro opportuna resolutione humillime subiecit ; nempe :

Dvbiu m I. Utrum in casu Festum S. Silvestri perpetuo omitti debeat nec ne?

Didivm II. An ipsum prima die libera ante diem 31 Decembris, quae in Calendario praefati Conventus est die 9 Decembris, sil anticipandum?

Dc b h m III. An celebrari valeat die 30 Decembris cum commemoratione Dominicae infra octavam Nativitatis Domini ?

Dvbiu m IV. An demum Festum Titularis in diem 30 Decembris transferri el Festum

S. Silvestri in die 31 Decembris relinqui possit ?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem sui Secretarii auditoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus propositis dubiis ita rescribere rata est :

< Festum S. Silvestri Pont. Coni, in diem 30 Decembris fixe transferatur cum Commemoratione Dominicae, si occurrat ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit.
Die 9 Maii 1884.

3610. SALERNITANA. (5912)

Capitulum Metropolitanae Ecclesiae Salernitanae Sacrae Rituum Congregationi duo insequentia dubia pro opportuna resolutione humillime subiecit; nimirum :

Dubium I. Ex veteri consuetudine Canonici ipsius Ecclesiae, in Festo Annuntiationis B. M. V., etiamsi infra Quadragesimam occurrat, choralibus insignibus rubri coloris uti solent. Quaeritur: Num attenta recentiori Rubrica quoad Festum S. Ioseph Conf. B. M. V. Sponsi, adhiberi debeant in casu insignia coloris violacei ; an rubri ?

Dubium II. Iuxta Constitutiones Capitulares iidem Canonici quotannis Missam de Requie cantare debent pro anima sui Archiepiscopi qui postremo decessit. Rmus vero Archiepiscopus Guadalupi, hodierni Archiepiscopi praecessor, obiit postquam nuntium remiserat huius Arcbidioeceseos, quin tamen titulum vel curam alterius recepisset. Quaeritur: Num praefata Missa solemnis pro anima alterius antecessoris Archiepiscopi, vel pro enuntiato Guadalupi, qui obiit postremo loco, celebranda sil?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii auditaque sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita propositis dubiis rescribendum censuil :

Ad I. « Uti posse, facto verbo cum SSiho, attentis specialibus circumstantiis et rationibus, colore rubro ».

Ad II. < Anniversarium celebrandum esse pro cl. me. Archiepiscopi Guadalupi ».

Atque ita rescripsit.

Die 9 Maii 1884.

Facta autem SSmo D. N. Leoni Papae XIII a S. R. C. Secretario fideli relatione quoad primum, Sanctitas Sua benigne annuere dignata est pro gratia, tam in Festo Annuntiationis Deiparae quam in Feslo S. Iosephi

eiusdem B. M. V. Sponsi intra Quadragesimam occurrentibus. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die f. b. iisdem mense et anno.

3611. CAURIEN. (5913)

Hodiernus Sacrarum Caeremoniarum Magister Cathedralis Ecclesiae Caurien. insequenlia dubia Sacrae Rituum Congregationi enodanda humillime subiecit ; nempe :

Dubium I. Lectiones libri Machabaeorum, in Dominica V Octobris et duobus feriis sequentibus positae, saepe legi non possunt, propter Festa 8. Narcisi et S. Fructi ritus duplicis minoris, quae habent Lectiones I Nocturni alter proprias, alter vero de Comuni. Quaeritur :

1. An dictae Lectiones libri Machabaeorum legi possint in Festis ritus duplicis minoris habentibus Lectiones primi Nocturni proprias vel de Comuni assignatas?

2. An si una Ianium dies libera remaneat ad legendas Lectiones Dominicae V Octobris, Lectiones etiam Feriae II et III sequentium possint legi dicta die, nempe prima de qualibet die ?

Dubium II. Cum in Offitio votivo S. Iacobi Ap. in line Officiorum Propriorum Ss. Hispanorum posito, quod recitabatur in omnibus Hispaniarum Regnis ex induito Clementis Papae IX dato die 23 Iulii 1647, Feria 2 cuiuslibet hebdomadae non impedita, et recitatur hodie in Feriis III loco Officii votivi de Ss. Apostolis iuxta Decretum S. R. C., non notentur Lectiones primi Nocturni legendae in Quadragesima ; quaeritur: Quenam Lectiones legendae sint pro I Nocturno in Officio votivo S. Iacobi tempore Quadragesimae?

Dubium III. in editione Officiorum votivorum per annum a S. R. C. die 14 Augusti anni elapsi edita, notatur pro Feria V Officium votivum de SSiho Eucharistiae Sacramento, ut in Appendice Breviarii Romani. Quum autem in hac Appendice nihil dicatur circa Lectiones primi Nocturni in Quadragesima; et in diversis editionibus Breviarii Romani pro III Nocturno diversae Lectiones notentur pro mensibus Ianuarii, Februarii, Martii et Aprilis ; quaeritur :

1. Tempore Quadragesimae in officio votivo SSnii Sacramenti quanam Lectiones legi debeant pro I Nocturno?

2. Quae Lectiones legendae sint pro III Nocturno in Officio votivo Sanctissimi Sacramenti dictis mensibus?

Dubium IV. Cum in Officio Immaculatae Conceptionis votivo per annum concessa a S. R. C. per Decretum diei 5 Iulii anni transacti, ut recitetur singulis Sabbatis non impeditis, extra tempus Passionis et Adventus a die 17 usque ad 24 Decembris inclusive, non notentur Lectiones I Nocturni in Quadragesima et Sabbatis Quatuor Temporum, quaeritur: Quenam Lectiones legendae sint pro I Nocturno in Officio votivo Immaculatae Conceptionis, tempore Quadragesimae et Sabbatis Quatuor Temporum?

Dubium V. Utrum vi Brevis SSfii Domini Nostri Leonis Papae XIII diei 28 Iulii 1882 censeatur suppressum Decretum S. R. C. diei 1 Martii 1683 in una Ordinis Canonorum Regularium Lateranensium; ita ut Festum duplex minus (Sancti non Doctoris) vel semiduplex occurrens anno bissextili die 23 Februarii, in qua tunc agitur de S. Malbia, iam non transferatur ad diem immediate sequentem, sed redigatur ad ritum simplicis?

Dubium VI. Prohibitum est a S. R. C. adhibere incensum in Missa sine Ministris cantata. Cum autem in hac Dioecesi, et plus vel minus in celeris Hispaniae Dioecesibus, desideretur copia Sacerdotum, ita ut rarissimi in Ecclesiis parochialibus (praesertim ruralibus) inveniri possint Sacerdotes ad celebrandam Missam solemnem cum Ministris, sed tantummodo cantatam a solo Sacerdote, et in ea adhibeatur incensum ex consuetudine fere immemoriali, quae suppressa non posset sine offensione et scandalo populi ; quaeritur: An saltem ubi sit praedicta consuetudo, tolerari possit usus incensi in Missis quae cantantur sine Ministris sacris, si hi inveniri non possint?

Dubium VII. Iuxta Decreta S. R. C. Capitulares omnes tenentur obedire Caeremoniarum Magistris in iis quae divinum cultum respiciunt, et isti in sui munus exercitio sunt Capitularium Directores, non famuli. Hinc quaeritur: An Magistri Caeremoniarum teneantur exquirere consensum et approbationem Capituli, ita ut non possint in Ecclesia Cathedrali executioni tradere aliquod Decretum S. R. C. ad cultum divinum spectans, antequam obtineant dictum consensum et approbationem? Et quatenus negative: An Capitulates, praetextu alicuius consuetudinis etiam immemorialis vel praesumpti privilegii, possint se tueri contra debitam observantiam Decretorum, quae ipsis opponunt Magistri Caeremoniarum, ut e medio auferantur consue-

iodines quae Rubricis vel Decretis oppo-
nuntur? (i)

Dcan x VIII. Quum in hac Ecclesia Ca-
thedral! quandoque celebrantur Missae de
Requie cum assistentia totius Capituli, quae
tamen Missae appellantur anniversaria, licet
improprie, ulpoie non fundata pro die obi-
tus; quaeritur: An praedictae Missae dici
debeant post Nonam; vel post Primam?

Sacra porro Rituum Congregatio, ex-
quisito antea volo alterius ex Apostolica-
rum Caeremoniarum Magistris, ad relatio-
nem Secretarii, hisce dubiis maturo exa-
mine perpensis, sic rescribere rata est:

Ad I. « Ad ulramque pariem, Negative;
el tantum Lectiones Dominicae V in casu
legendae, si adsit dies libera ».

Ad 11. « In Officio votivo S. Iacobi Apo-
stoli tempore Quadragesimae legendae sunt
in primo Nocturno Lecliones: *Sic nos exi-
stimet homo*, prout m Festo ».

Ad III. « In 1 Nocturno legendae Le-
ctiones de Scriptura diei Festi, uti iam pro-
visum in editione Romano-Ratisbonen. 1883:
pro 111. autem Nocturno Officii votivi San-
ctissimi Sacramenti mensibus Ianuario el
Februario ul Feria VI infra octavam, Martio
autem el Aprili uti in Sabbato ».

Ad IV. « Legendae Lecliones ul in die
festo ».

Ad V. < Per Breve diei 28 Iulii 1882
minime censendum suppressum enuntiatum
Decretum in una Ordinis Canonicorum Re-
gularium Lateranensium in responsione ad
dubium tertium; Festa enim quae in anno
communi fixa sunt diebus 24, 25, 2G, 27
el 28 Februarii, in anno Bissextili tam-
quam propriis habent dies 25, 2(1, 27, 28
el 29 eiusdem mensis respective ».

Ad VI. «Negative, sine speciali in-
duito ».

Ad VII. * Negative, ad primam pariem;
quatenus tamen opus **sil**, Magister Caere-
moniarum antea notum faciat Episcopo el
Capitulo S. Congregationis Decretum. Quoad
secundam, quatenus agatur de re gravi el
rationabili, consulatur S. Congregatio ».

Ad VIII. « Servetur Rubrica Missalis Til.
XV *De Hora celebrandi Missam* Num. 3 ».
Alque ita rescripsit el servari mandavit.
Die 9 Iumi 4884.

3612. NANNETEN. (5914)

Riiius Dominus Iulius Francisais Lo Coq
hodiernus Episcopus Nanneten. Sacrae Ri-

tuum Congregationi insequentia dubia pro
opportuna declaratione humillime propo-
suit; nimirum:

Dubium 1. Rubrica Missalis Romani Til.
IX, Num. 15, praescribit ul in Missis vo-
tivis Sanctorum Apostolorum dici debeat
secundo loco Oratio *Concede nos famulos
tuos etc.* Hinc quaeritur: An id eliam lo-
cum habeat in Missis votivis, quando Feriis
HI non impeditis Officium lit de Sanctis
Apostolis; vel potius dici oporteat Oratio
A cunctis? (2)

Dubium 11. An in Vesperis Officiorum
Dominicae Passionis infra Quadragesimam
occurrentium, nempe Spineae Coronae, Lan-
ceae el Clavorum etc. fieri debeat Comme-
moratio Sanctissimi Eucharistiae Sacramenti,
si de eo recitatum sil Officium votivum Feria
praecedenti?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad rela-
tionem Secretarii audilaque sententia alte-
rius ex Apostolicarum Caeremoniarum Ma-
gistris, propositis dubiis rite perpensis, sic
rescribendum censuil;

Ad I. « In Missis votivis Sanctorum Apo-
stolorum Petri el Pauli dicitur altera Oratio
Concede nos famulos tuos etc.; in Votivis
omnium Sanctorum Apostolorum dicitur li-
ralio *A cunctis* ».

Ad II. « Negative ».
Alque ita rescripsit el declaravit.
Die 18 Iulii 18S4.

3613. RATISBONEN. (5915)

R. P. Georgius Schober Sacerdos Con-
gregationis SSmi Redemptoris el Censor
Curiae Episcopalis Ralisbonen. insequentia
dubia pro opportuna solutione humillime
subiecil; nimirum:

Dubium I. Auctores liturgici non con-
veniunt an in Festo Pretiosissimi Sanguinis
Commemoratio SSmi Sacramenti facienda
sil, quoties coram Eo exposito Missa sole-
mnis celebratur: alii negant, quia in Ora-
tionibus SSmi Sacramenti expressa Sangui-
nis D. N. I. C. mentio fit, alii affirmant,
afferentes Decretum S. R. C. diei 7 Iulii
1877, in una Societatis Presbyterorum San-
clissimi Sacramenti ad primum, quia Missa
non versatur in eodem mysterio. Quaeri-
tur: Est ne facienda commemoratio SSmi
Sacramenti in hoc Festo?

Dvbium 11. Quum in Pontificali Romano
non clare dicatur, qui actus el caeremoniae

iterari debeant, dum pluria Altaria fixa in
eadem Ecclesia consecrantur; quaeritur:

1. An Episcopus, si post unctionem el
clauso sepulcro primi Altaris processerit
id Altare secundum, in consecratione hu-
ius Altaris iterum incipere debeat ab Ora-
tione *Deus qui in omni loco etc.*, et banc
Orationem iterare debeat quotquot Altaria
consecrantur?

2. Sunt ne eliam Anliphonae Sub Al-
lure Dei etc. el *Sub Allure Dei audiivi etc.*
ab Episcopo toties intonandae et a cauto-
ribus cantandae, quot Altaria consecranda
sunt?

3. Exigiturne eliam eadem iteratio circa
Orationem *Deus qui ex omnium cohubiia-*
tionem?

El Sacra Rituum Congregatio, ad rela-
tionem Secretarii exquisiloque volo alterius
ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris,
omnibus mature perpensis, ita propositis
dubiis rescribendum censuil; nimirum:

Ad I. « Negative ».
Ad II. * Affirmative, in omnibus ».
Alque ita rescripsit el servari mandavit.
Die 18 Iulii 1884.

3011. VENTIMILIEN. (59W)

Rmus D. Thomas Reggio hodiernus Epi-
scopus Venlimilien., occasione praesertim
pastoralis visitationis a se peractae in Civi-
tate Sancti Romuli, ubi perantiqua exislii
Gollegiala S. Syri Ecclesia, cuius Praepo-
situs est eliam ipsius Civitatis Parochus,
ita ul penes eum Iota maneat animarum
cura, graves haberi quaestiones Praeposi-
tum inter et Canonicos deprehendens; ul
omnia rite componantur, a Sacra Rituum
Congregatione insequentium dubiorum so-
lutionem poscere operae pretium duxit;
scilicet:

Dvbium 1. In Dominicis Festisque die-
bus, etiam solemnioribus, quibus ex Syno-
do Dioecesana lit concio, debelue Praepo-
situs concionem habere absolutis choralibus
functionibus; au potius inter Missarum so-
lemnia, vel ante vespertinam Sanctissimi
Sacramenti benedictionem?

Dvbium II. Quum ex Bulla erectionis
Collegialae, hyberno tempore concedatur
Canonicis praedictae Ecclesiae usus cappae
cum armellino, hic vero usus octoginta ab-
hinc annis in desuetudinem abierit; nunc
vero solus hodiernus Praepositus tribus ab-
hinc annis, nemine reclamante, cappam ad-
hibuerit; quaeritur: Num is licite huius-

modi iure uti valeat, aliis Canonicis non
utentibus?

Dubium HL In Rogationibus aliisque si-
milibus Processionibus, in quibus choralis
habitus solet assumi, quaeritur: Num a
Praeposito qui Albam el pluviale 'non in-
duit, assumenda sil Stola, uti Rituale in-
nuere videtur, etsi contraria vigeat con-
suetudo?

Dvbium IV. Quo populi pietati satisfiat,
contingit aliquando ul Missa coram SSmo
Eucharistiae Sacramento exposito celebre-
tur, ac post Missam benedictio cum eodem
impei liatur; itemque ul in honorem Dei-
parae supplicatio fiat pluribus cereis ac-
censis alque inierim divinum lilelur sacri-
ficium. Quaeritur: Num huiusmodi functio-
nes, quae ordinarie a Praeposito peragun-
tur, Rubricarum praescripto offendant?

Dubium V. Quum ex Canonicis memo-
ratae Ecclesiae quidam dent operam, ul
Praeposito in omnibus parochialibus officiis
praesto sint, quoties iidem in Altaris mi-
nisterio illi deserviunt, possunt ne canom-
calem habitum licite induere, iuxta inve-
ctam consuetudinem?

El Sacra Rituum Congregatio ad rela-
tionem Secretarii, exquisito antea volo al-
terius ex Apostolicarum Caeremoniarum
Magistris, ita propositis dubiis rescriben-
dum censuil; nimirum:

Ad 1. « Servetur consuetudo ».
Ad II. «Negative; quum privilegium
Collegio, non singulis concessum sil ».
Ad 111. * Serventur Decreta ».
Ad IV. «Negative; si rite fiant ».
Ad V. « Negative; et consuetudinem
in casu esse omnino tollendam ».
Atque ita rescripsit ac servari mandavit.
Die 18 Iulii 1884.

3615. URGELLEN. (5917)

seu
SANCTIMONIALIUM
ORDINIS SANCTAE CLARAE.

Francisons Roca Presbyter el Confessa-
rius Monialium Sanctae Clarae Balagarii Ur-
gellensis Dioeceseos in Hispania exposuit
Sacrae Rituum Congregationi in Monasterio
S. Clarae Balagarii immemoriam consue-
tudinem existere, quo, in die Festo eius-
dem Sanctae, SSmum Eucharistiae Sacra-
mentum ita exponatur ul Ostensorium te-
neatur a manu dextera Imaginis ipsius

(1) E. Dub. VUL — (i) E. Dub. 11.

Sanctie; ac proinde nb eadem Sacra Congregatione humiliter expostulavit :

I. Num praelaudata consuetudo Monialium Clarissarum sil legitima? Et quatenus negative,

II. Postulatur suppliciter ut continuari possit de speciali gratia.

Et Sacra Rituum Congregatio respondit:

Ad I. < Negative ».

Ad II. « Non expedire; ac detur Decretum innna Lisbonen. diei 23 Aprilis 1875 ». (Num. 3349) .

Die 2 Augusti 1884.

3616. VIGLEVANEN. (5918)

R. D. Ioseph Precerutii Parochus Ecclesiae S. Mariae Maioris in oppido Laumelli Dioeceseos Viglevanen., de consensu Rmi sui Ordinarii, a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humilime petiit; nimirum: (1)

In Ecclesiis praesertim parochialibus mos viget, ut infra annum el maxime in ocliduo Defunctorum, liat pro Defundis SSmi Eucharistiae Sacramenti expositio, in qua pro eorumdem suffragio ante *Tantum ergo* Psalmus *Miserere* cantari solet. Quum Sacra Rituum Congregatio declaraverit in una Florentina, die 18 Februarii 1843, tolerandam esse consuetudinem, si adsit, concludendi praedictum Psalmum cum versiculo *Bequiem aeternam etc.*; alque cum haec conclusio mullum conferat ad excitandam magis magisque pietatem ac devotionem erga animas fidelium Defunctorum igne Purgatorii detentas, hinc quaeritur : An , ubi non adest, introduci possit consueiudo enunliatae Psalmi conclusionis?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis , ita rescribendum censuit :

< Negative ». Alque ita rescripsit ac servari mandavit.

Die 12 Augusti 1884.

3617. BERGOMEN. (5919)

R. D. Canonicus Primicerius Cathedralis Ecclesiae Bergomen. de consensu sui Rmi Episcopi Sacrae Rituum Congregationi mequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit ; nempe :

Dubium I. Quum Decretum Generale S. R. Univ. Inquis, datum 31 Augusti 1881, quoad benedictionem nuptialem , praeci- piens nl eadem benedictio impartiatu extra tempus feriatum iis coniuginus, qui eam *quacumque ile causa non obtinuerint*, pluribus superioribus a Sacra Rituum Congregatione datis praescriptionibus derogaverit; quaeritur:

1. Tempore feriato elapso, ad imparliendam supradictis coniugibus nuptialem benedictionem celebranda ne erit Missa pro Sponsis cum eodem pro his quoque valituro induito quod stat pro ceteris, qui ad nuptialem benedictionem suscipiendam accedunt tempore non feriato?

2. Anne pro dicta Missa celebranda dies eligi debeat, quo Missae votivae permittuntur?

3. Erilne celebranda Missa quae occurrit, el in hac facienda commemoratio pro Sponsis el ea benedictio impartienda, quae in Missali posita invenitur post *Pater noster*; aut ea quae post *Placeat*?

4. Supradicti Sponsi, qui illas benedictiones quacumque ex causa non obtinuerint; tunc ne eiunt advocandi ut suscipiant, cum pro novis Sponsis Missa celebretur extra tempus feriatum ? (2)

Dubium II. Bouix in suo Tractatu de Capilulis (Par. 3, c. I, § I, Piincl. II, n. 7) dicit : Quando Episcopus ad Calhedralem pontificaliter accedit, aspensorium ei a prima Dignitate Capituli Cathedralis esse porrigentium mnltoles decisum est. At vero quando ad aliam Ecclesiam assistente Cathedralis Capitulo accedit, aspensorium non a digniori ile Cathedralis Capitulo, sed a Superiore Ecclesiae, ad quam accedit, est porrigendum : quod a Sacra Rituum Congregatione videtur decisum. Hinc quaeritur : An supradicta sententia S. R. C. illi derogaverit Decreto dato die (i Aprilis 1680 in Lauden., quo declaravit : Aspensorium debere porrigi per digniorem ex Capitulo Cathedralis, quando capilulariler el cum indumentis canonicalibus proceditur?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii audilaque sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris , omnibus mature perpensis , ita propositis dubiis rescribendum censuit :

Ad 1. < Salis provisum per memoratum Decretum Generale, in quo edicitur Missam in casu esse celebrandam iuxla Rubricas ».

(1) E. Dub. I. — (2) E. Dub. II.

Ad II. * Negative; el Decretum in Laud. pro opportunitate servetur ».

Atque ita rescripsit, declaravit ac serviri mandavit.

Die 18 Augusti 1884.

3618. NAXIEN. (K921)

Rmus Dominus Iosephus Zaffino Archiepiscopus Naxien. a Sacra Rituum Congregatione insequentium dubiorum solutionem humillime exquisivit ; nimirum :

Dubium I. Num prohibitum sil Episcopo, qui cappa magna indutus assistit Missae solemni coram SSmo Sacramento exposito, more solito ante ultimum Evangelium Missae benedictionem populo impertiri; quum in Metropolitana Ecclesia Naxiensi vigeat consueiudo, qua benedictio in eiusmodi Missis detur a Sacerdote celebrante?

Dubium II. Decet ne quod Episcopus cappa vel pluviali indutus adsilens sacris functionibus, in quibus a Sacerdote celebrante benedictio datur cum SSmo Eucharistiae Sacramento, his expletis episcopalem benedictionem populo impertiatur, uli in nonnullis Graecis Dioecibus oblinet?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii anditoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita rescribendum censuit :

Ad I. « Benedictionem in Missa solemni etiam exposito SSmo Sacramento, non a Celebrante, sed ab Episcopo in Throno eidem Missae, cappa vel pluviali induto, assistente esse dandam ».

Ad II. « Benedictionem episcopalem in casu prorsus non decere ».

Atque ita rescripsit.

Die 12 Septembris 1884.

3619. NERITONEN. («922)

Rihus Dominus Michael Mautone hodiernus Episcopus Neritonen. Sacrae Rituum Congregationi exposuit quod, ob Religiosarum Familiarum suppressionem iu Civitate Neritonen., Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Reformatorum, etsi nequeant cohabitare in Coenobio adnexo propriae Ecclesiae sub titulo S. Antonii, in hac tamen sacras de more functiones peragunt; eo vel magis quod Sodalitium Tertii Ordinis ipsius S. Francisci ac Pia Unio sub invocatione Deiparae Perdolentis ibi sedem habeant.

Exinde tamen nonnulla dubia orta sunt circa Exequias ; an scilicet Parocho el Ca'fiilulo Ecclesiae Cathedralis; vel ipsis Religiosis ms competat celebrandi Exequias defunctorum ad eas Sodalitates pertinentium, quorum cadqvera in Ecclesia S. Antonii deferuntur.

Quare idem Rmus Episcopus ab eadem Sacra Congregatione insequentium dubiorum solutionem humillime petiit; nimirum :

Dubium I. Cuinam ius competat Exequias celebrandi in Ecclesia praedicta? Fratribus ne quorum propria est Ecclesia; vel Parocho et Capitulo Ecclesiae Cathedralis? Et quatenus Aflirmative ad primam partem,

Dubium II. Exequiis in eadem Ecclesia Regulari absolutis, possunt ne iidem Religiosi (absque superpelliceo el Stola) celesque Contraires ad coemeterium deferre cadaver, quando a defuueti parentibus Parochus ad id non invitatur?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque volo in «criptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita propositis dubiis rescribendum censuit :

Ad I. « In casu ius Exequiarum spectare ad Religiosum Rectorem Ecclesiae Regularis; salvis iuribus Parocho competentibus ».

Ad II. < Aflirmative, sub conditione quod Sacerdos e Religiosis superpelliceum et Stola induat; dummodo tamen non obstet peculiaris aliqua praescriptio Dioecesana ».

Atque ita rescripsit ac servari mandavit.

Die 12 Septembris 1884.

3620. PASTOPOLITANA. (K923)

Rihus Dominus Ignatius Velasco Episcopus Pastopolitanus sequens dubium Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione humillime proposuit; nimirum:

Quum aliquorum Calicum cuppae adeo altae sint, ut pollex eorumdem fundum nequeat pertingere; quaeritur utrum in consecratione Calicis essenziale sit efformare cnm sancto chrismate Crucem a labio ad labium, ita ut centrum Crucis sit prorsus in ipso fundo cuppae; an sufficiat ungere, quomodo possit, quousque pertingat pollex, sive etiam ungere liceat longiori digito, nempe indice?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii audiloque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris,

re mature perpensa, ita rescribendum censuit :

< In casu servetur quantum fieri potest Rubrica Pontificali » Romani ». Atque ita rescripsit.

Die 12 Septembris 1884.

3621. SANCTORIEN. (592»)

Hodiernus Caeremoniarum Magister in Ecclesia Cathedrali Sanctorien., de mandato sui Reverendissimi Ordinarii, Sacrae Rituum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione proposuit [†], nimirum :

Durium I. An servari possit consuetudo vigens in hac Dioecesi, qua Diaconus in Missa solemni et Celebrans in Vesperis Crucis parietum Ecclesiae in anniversario ipsius Dedicationis thurificet?

Durium II. Item in Ecclesiis huius Dioeceseos servari ne potest consuetudo renovandi SStham Eucharistiam semel vel bis in mense; licet qualibet hebdomada iuxta Caeremoniale Episcoporum eadem SSma Eucharistia foret renovanda?

Dubium 111. In solemnilale Corporis Christi, quando in publica Processione ad parva Altaria portatilia in viis populo impertitur benedictio cum SSfno Eucharistiae Sacramento, praemitti ne debet Hymnus *Tantum ergo* cum versiculo *Panem de coelo* et Oratione *Dei qui nobis*; vel alia Antiphona cum alio versiculo, prout oblinet in Ecclesia Sanctorien.?

Dubium IV. Diebus Dominicis aspersio aquae benedictae super populum fieri ne debet a Celebrante extra Chorum gradiente u»que ad ianuam Ecclesiae; vel a Choro conversus ad populum Celebrans debet ispergere populum, iuxta praescripta tum in Caeremoniali Episcoporum, tum in Decreti»?

Dubium V. Quando canitur Officium Defunctorum, in line cuiusque Psalmi dum dicitur v. *Requiem aeternam etc.*, Episcopus debet ne dextera manu tumulum benedicere, quum nihil de hoc praescribatur in Caeremoniali Episcoporum?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii audiloque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. < Exposita consuetudo servari potest; dummodo sive Diaconus sive Celebrans thurificationem perficiat stando ».

Ad II. < Servetur dispositio Caeremonialis Episcoporum Lib. I, Cap. VI, g 2 ».

Ad 111. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam; et servetur Decretum in Volaterrana diei 23 Septembris 1820 ».

Ad IV. « In Dominicis aspersio populi cum aqua benedicta facienda est a Sacerdote ad cancellos presbyterii; iuxta Decreta alias edita ».

Ad V. < Negative; et serventur Rubricae ac Caeremoniale Episcoporum ».

Atque ita rescripsit.

Die 12 Septembris 1884.

3622. TARVISINA. (3928)

De mandato Rmi Episcopi Tarvisini hodiernus Sacrarum Caeremoniarum Magister in Dioecesano Seminario Sacrae Rituum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Dubium I. Quando Titulares vel Paironi loci alicuius habentur duo Sancti, quorum eadem die in Calendario universalis officium, asl sub ritu diverso, ex. gr. alter sub ritu duplici et alter sub simplici; quomodonom agendum esi? Posset ne, quemadmodum in Eeslo Ss. Apostolorum Petri et Pauli, fieri Officium sub ritu duplici primae classis cum octava tie illo qui iuxta Calendarium universale potiori ritu gaudet cum Commemoratione alterius; et in sequenti lie Festum (seu Commemoratio) alterius sub ritu duplici maiori? singulis vero octavae diebus duplex ulriusque Commemoratio? R

Dubium II. Quando Titulares vel Paironi sint duo Martyres, quorum eadem die Festum inscriptum est in Calendario Dioecesano, asl unius Ianium Officium praescribitur in Calendario universalis; potest ne fieri Officium plurimorum Martyrum cum communi Oratione?

Durium III. Quando Ecclesiae alicuius Titulares sint duo Sancti, quorum Officium seu Festum distinctis diebus assignatur; debet ne reoli seorsim Festum sub ritu duplici primae classis cum octava?

Dubium IV. In Dioecesi Tarvisina (ex Rescripto S. R. C. anni 1834) agitur Anniversarium dedicationis omnium ruralium consecratarum Ecclesiarum Dominica IV Octobris; Anniversarium vero Ecclesiae Cathedralis fit Dominica prima post diem sextam Iulii; ceterarum demum Civitatum Ecclesiarum idem Festum recolitur respectives propriis diebus. Hinc quaeritur :

1. Debet ne vigere regula, quae praescribit una eademque die celebrandum esse Festum Dedicationis Ecclesiae Cathedralis et omnium Dioecescos Ecclesiarum consecratarum? Et huic Officio debent ne sese conformare Ecclesiae non consecratae? An distinctio haberi debet inter Ecclesias consecratae et non consecratas, atque inter urbanas et rurales?

2. Si autem Festum Dedicationis Ecclesiae Cathedralis seorsim praefata die recolatur, debet ne ab universa recoli Dioecesi?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii audiloque volo iu scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita propositis dubiis rescribendum censuit :

Ad 1. «Si Sancti Titulares vel Paironi, de quibus est sermo, sunt aequae principales, de ipsis simul agendum est eadem die et sub ritu classis quem Sanctis Patronis Rubricae assignant ».

Ad II. * Affirmative ».

Ad 111. « Affirmative ».

Ad IV. < In casu , Festum Dedicationis Ecclesiae Cathedralis Dominica post diem VI Iulii sub eodem ritu, etsi sine octava, erit recolendum ab universa Dioecesi indistincte , scilicet ab omnibus Ecclesiis sive consecratis sive non consecratis, atque sive urbanis sive ruralibus. De consecratis vero Ecclesiis urbanis idem Festum erit celebrandum respectivis diebus solummodo a Clero eisdem Ecclesiis stricte addicto; quemadmodum a Clero, cui demandata est cura Ecclesiarum ruralium consecratarum sive non consecratarum, Anniversarium Dedicationis Dominica IV Octobris peragendum est ».

Atque ita rescripsit et declaravit.

Die 12 Septembris 1884.

3623. BRUNEN. (K928)

Per Decretura S. R. C. diei 10 Februarii 1860 ad universas Ditionis Auslriacae Ecclesias, in Missis vel solemnibus vel parochialibus, diebus quibus a Rubricis permittitur, specialis Collecta pro Imperatore cum Secreta et Postcommunione addenda praecipitur. Diversis tamen coarclatur interpretationibus sensus verborum *Missa parochialis*. Hinc Rmus Dominus Franciscus Salesius Bauer hodiernus Episcopus Brunnei. ab eadem Sacra Rituum Congregatione insequentium dubiorum resolutionem humillime petit; nimirum:

Donum 1. Quenam Missa per ea verba iuxta mentem ipsius Sacrae Congregationis intelligenda cstr

Dubium II. Quum ex Litteris Apostolicis: /u *Suprema*, a Summo Pontifice Leone Papa XIII datis die 10 Iunii 1882, Episcopi teneantur ad Missam celebrandam et applicandam pro populo omnibus Dominicis et celeris Festis, tum adhuc de praecepto servandis, tum quae de huiusmodi Festorum numero sublata sunt; et quum haec obligatio Parochorum obligationi analogae sit, quaeritur: Num in praedictis verbis memorati Decreei de Missis parochialibus, includatur onus etiam pro Episcopis Ecclesiarum Ditionis Auslriacae?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisito etiam volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, propositis dubiis ita rescribendum censuit:

Ad 1. « Parochialis Missa appellanda est, quam Parochi diebus Festis etiam abrogatis tenentur applicare pro populo; atque in ea Collectam, de qua in casu, addere debent ».

Ad II. «Negative; idest Episcopus in casu non teneri ».

Atque ita rescripsit et declaravit.

Die 28 Novembris 1884.

3621. LÜC1ONEN. (5929)

Rmus Dominus Nicolaus Catteau hodiernus Episcopus Lucionen. atque etiam ipsius nomine hodiernus Ordinarius Calendarii in usum eiusdem Dioecescos Sacrae Rituum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecerunt; nimirum:

Dubium 1. Quum ex induito Apostolico solcmnilas Patroni Principalis cuiusque loci ut plurimum Dominica infra octavam eiusdem Patroni locum habeat, ex ipsius Sacrae Rituum Congregationis responsionibus constat quod in Ecclesiis, ubi neque viget obligatio Chori neque alia canitur Missa de Officio currente, fieri debet huius Commemoratio cum celeris occurrentibus in Missa votiva solemni eiusmodi solemnitatis translatae. Hinc quaeritur:

1. Num in ea Missa solemni Commemoratio faciendae sit de die infra octavam, si forlo alia occurrat octava, vel de Simplici occurrente?

2. Num faciendae sint eiusmodi Commemorationes, si in hac Dominica occurrat

Duplex secundae classis quod Commemorationem tum diei infra octavam tum Simplicis in Missa solemni excludit?

Dubium II. Ubi Festum Purificationis B. M. V., quo concluditur tempus Natatilium, octava gaudet, debet ne in Missa infra eiusdem octavam usurpari Praefatio Nativitatis; vel potius de Beata Mana Virgine cum verbis: *Et te in Purnificationef*

Dubium III. Quaenam ex Communi repetendae sunt Lectiones II et III Nocturni infra octavam uiriusque Cathedrae S. Petri ; ApO'olorum ne, an Confessorum Pontificum?

Dubium IV. Ubi Festum Titulare Patrocinii S. Ioseph habet octavam, possunt ne absque induito intra octavam usurpari Lectiones quae m supplemento ad Octavarium Romanum specialiter concessae videntur?

Dubium V. Qoaenam Lectiones recitari debent in II et III Nocturno infra octavam Sacratissimi Rosarii, cum in Octavario non reperiantur communes Lectiones pro octavis Beatae Mariae Virginis?

Dubium VI. Ex Decreto 8 Iunii 1709 in Bracharen. in responsione ad dub. 2, diebus VI et VII infra octavam Festi Titularis SSmae Trinitatis faciendum est Officium de die secunda el tertia infra octavam Corporis Christi cum Commemoratione SSniae Trinitatis; Rubrica vero specialis Octavarii Romani VI die infra octavam Sanctissimae Trinitatis sic sonat : Si Festum Sanctissimae Trinitatis titulus est Ecclesiae, fit de octava eiusdem cum commemoratione octavae Corporis Christi. Quaeritur cuinam ex duabus his sententiis adhaerendum sil?

Dubium VII. Quando concurrit dios octava SSmae Trinitatis cum sequenti Festo duplici primae classis, debet ne fieri Commemoratio octavae praedictae?

Dubium VIII. Cum Festa S. Ioseph el Immaculaetae Conceptionis B. .M. V. ad primum gradum inter solemniales erecta sint, quaeritur an his diebus liceal celebrare Missam soleumera de Requite praesente cadavere, uti lit Feriis II et III infra octavam Paschae et Pentecosten ?(1)

Dubium IX. In concurrentia Festi SS. Redemptoris cum Officio votivo SS. Sacramenti, debet ne fieri Coiumt-moralio huurs Officii votivi in Vesperis?

Di bium X. Ex Rubricis Generalibus Missalls Tit. XVII, N. 5, in .Missis Feriarum Ad-

ventus etc. genufioctere debenl omnes in Choro, dicio per Celebranтем *Sanctus* asque ad *Pax Domini*. Nunc quaeritur utrum haec Rubrica inllegendenda sil usque ad *Paz Domini* inclusive; an exclusive?

Dubium XI. In tota fere Dioecesi Lucionensi adest consuetudo canendi Missas, quae infra hebdomadam a diversis fidelibus petuntur, omittendo in Choro *Gloria* et Graduate vel Tractum, nec non Sequendam vel *Crvdo*, si dicenda occurrant ; ea ratione quod canior unicus omnes Missae canius difficillime solus peragere possit, populusque diuturnitatem Missae praesertim in diebus servilibus aegre sustineat. Quaeritur utrum praedictus modus canendi Missas servari possit; an prout abusus eliminandus sil eiusmodi consuetudo?

Di bium XII. Quaeritur utrum in Ecclesiis mere parochialibus, ubi non adest obligatio Chori, Vesperae , quae ad devotionem populi diebus Dominicis el Festivis cantantur, conformes esse debeant Officio diei ut in Breviario; an desumi possint ex alio quolibet Officio ex. gr. de SSmo Sacramento, vel de Beata Maria Virgine?

Sacra vero Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita propositis dubiis rescribendum censuil; nempe:

Ad I. < Negative, ad utrumque ».

Ad II. < Praefatio Nativitatis, ut in die Festo ».

Ad III. < Repetantur Lectiones diei Festi ».

Ad IV. « Afiirmative ».

Ad V. < Ut ad Iil ».

Ad VI. < Servetur Decrelum in Bracharen. citatum ».

Ad VII. « Negative; el servetur Rubrica de Concurrentia ».

Ad VIII. < Negative ».

Ad IX. < Negative ».

Ad X. « Inclusive, usque ad *Pax Domini* per Celebranтем ».

Ad XI. < Consuetudo, de qua in casu, veluli abusus prorsus eliminanda est ».

Ad XII. « Licitum est in casu Vesperas de alio Ollicio cantare; dummodo ii qui ad Horas Canonicas tenentur, privatim recitent illas de Officio occurrente ».

Atque ila rescripsit, declaravit ac servari mandavit.

Die 29 Decembris 1884.

3625. ISCLANA. (5930)

Hodiernus Parochus Ecclesiae sub titulo S. Mariae Magdalenae Poenilenlis loci vulgo *Casamicciola* intra fines Insulae ac Dioeceseos Isclanae, Sacrae Riluum Congregationi insequenlia dubia, de cousensu Rihi Domini Ordinarii, pro oppoi luna solutione humillime subiecil; nimirum:

Dubium I. An Ecclesia parochialis sub enunciate titulo, lerraemotu collapsa, quum ab interitu fuerit vindicata, possit dicari Sanctissimo Cordi Iesu?

Dubium II. Utrum super Altari maiori praedictae Ecclesiae in fabrefacta aedacula locari possit statua Dominum Nostrum Iesum Christum detecto Corde et ad eius pedes provolutam repraesentans ipsam Sanctam Mariam Magdalenam?

El Sacra Riluum Congregatio ad relationem Secretarii, omnibus mature perpensis, ita propositis dubiis rescribendum censuil :

Ad I. < Affirmative ; retenta tamen S. Maria Magdalena tamquam contilnlari ».

Ad II. < Nihil in casu obstare ».

Atque ila declaravit ac rescripsit.

Die 16 Ianuarii 1885.

3626. TAURINEN. (5931)

Ex parte Emi ac Rmi Domini Card. Caietani Alimonda Archiepiscopi Taurinen. Sacrae Riluum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione subieclum fuit; nimirum:

Quum inter Officia Taurinen. Archidioecesi concessa illud habetur Insignis miraculi SSmi Corporis Christi; quaeritur: Num ad *Primam* dicendum sil y. *Qui apparuisti hodie*, in Officio quod tamquam votivum aliquando recitatur?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, omnibus mature perpensis, sic decernere rata est :

« Dicendum in casu : *Qui sedes ad dexteram Patris* ». Atque ita declaravit.

Die 16 Ianuarii 1885.

VALLEN. (5932)

Hodiernus Caeremoniarum Magister Ecclesiae Calhedralis Valle». Sacrae Riluum Congregationi insoquenlin dubia declaranda humillime subiecil:

Ex Decreto Urbis el Orbis edito die

5 Iulii 1883 datum est Capitulis indnlInm persolvendi Officia votiva per annum loco Officiorum Fecialium; el quoad choralem recitationem, post capiInlareм electionem semel pro semper factam et ab Ordinario approbatam, eorumdem recitatio fit obligatoria. Hinc quaeritur:

I. Num, quando in die non impedita occurrit Vigilia alicuius Sancti, ideoque fit Officium de Feria occurrenti cum iribus Lectionibus de Homilia in Evangelium eiusdem Vigiliae iuxta Rubricas generales , in Choro recitandum sil Officium votivum eo die assignatum; vel Officium Vigiliae? El quatenus Affirmative ad primam pariem,

II. Num in Ecclesia Cnthedrali duae celebrandae sint Missae; una scilicet post Tertiam de eo Sancto cuius recitatum est Officium votivum , et altera de Vigilia post Nonam ?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, hisce dubiis ita rescribendum censuil:

Ad I. < Affirmative, ad primam partem ; Negative, ad secundam; iuxta novissimam Rubricam praepositam Officiis votivis per annum ».

Ad II. < Afiirmative ».

Atque ita respondit ac declaravit.

Die 16 Ianuarii 1885.

3628. BRUNEN. (5933)

Rmus Dominus Franciscos Salesius Bauer hodiernus Episcopus Brunen. exponens a fidelibus sibi commissae Dioeceseos, occasione primi millenarii ab obitu S. Methodii Episcopi proxime recolendi, Casulas et pluvialia dono offerri suis Ecclesiis exhibentia a tergo imagines Ss. Pontificum Cyrilli el Methodii non acu in tela serica, sed oleo super tela linea vel gossypio pictas alterique eiusmodi telae agglutinatas, a Sacra Riluum Congregatione humiliter quaesivit: An sacra paramenia cum eiusmodi imaginibus legitime adhiberi possint?

Et Sacra eadem Congregatio, ad relationem sui Secretarii, re mature perpensa, ila in casu rescribendum censuil:

< Pictas imagines uti exponitur permitti posse, dummodo agatur de paramenlis sericis, vel auro argentoque contextis, ac de celero ad normam legum lilurgicarum connectis ».

Atque ila rescripsit ac declaravit.

Dio 30 Martii 1885.

3629.   **DECRETUM.**   (8934)

Sicra Riluum Congregatio decrevit quod in Missi de Festo Cathedrae Sancti Petri tum Romae tum Antiochiae, quando hummodi Festa in propria sede impedita in aliquam diem inira tempus Paschale translata occurrant, omisso Graduali, dicatur:

Alleluia, Alleluia.

Y. Ps. 88. *Confiteantur Domino misericordiae eius, et mirabilia eius filiis hominum. Alleluia.*

y. Maith. 16. *Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam. Alleluia.*

Die 31 Martii 188«.

3630.   **BRIOCEN.**   («93«)

Rev. Vicarius Generalis Dioeceseos Briocen. Sacrae Riluum Congregationi insequentia dubia quoad Nolarum benedictionem, praesertim si pluies simul benedicendae sint, quum de his sileat Pontificale Romanum, pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Dubium I. Dictis septem prioribus Psalmis, lavandae ne sunt allernalim et sine interruptione omnes Campanae benedicendae, dum recitantur (semel Ianium) Psalmi 14«, 146 et celeri sequentes in Pontificali?

Dubium II. Unctio immediate subsequens Olei sancti infirmorum faciendae ne est supra singulas Campanas, antequam dicatur Oratio *Deus qui per beatum Moyseu etc.*, quae forsitan tunc dicenda esset numero plurali?

Dubium III. Nonne idem dicendum de celeris unctionibus? Faciendae ne sunt allernalim et sine intermissione super singulas Campanas, dum recitatur seu cantatur, semel (vel pluries si unctiones tempus protrahant) Psalmus 28 *Affertur Domino?* et postea Oratio, quae sequitur, dicenda ne est in numero plurali?

Dubium IV. Habenda ne sunt tot thurbula quot sunt Campanae, iisdem Campanis supponenda; an sufficit supponere aliquantisper unum idemque ihunbulum allernalim cuilibet Campanae, dum semel dicitur seu cantatur Psalmus 76 *Viderunt te uquee etc.*? et postea Oratio sequens dicenda ne est semel tantum, sed in numero plurali?

Dubium V. Delegatus a suo Ordinario vi indulli Apostolici ad benedicendam Cam-

panam alicuius Ecclesiae designatae, potest no uti sua delegations ad benedicendum plures Campanas si revera essent plures Campanae ad ennidem Ecclesiam pertinentes simul benedicendae, quamvis de una tantum Campana litterae delegationis loquantur?

Dubium VI. Oratio specialis *Benedic Domine hanc aquam etc.* a Pontificali tradita in benedictione signi vel Campanae, dicenda ne est ab Episcopo prout iacet in Pontificali, nempe in numero singulari; vel potius in numero plurali; sive quando plures sunt Campanae hic et nunc benedicendae, sive quando Episcopus benedicit pro casibus inopinatis aquam caute servandam in vasis bene clausis, iradendamque in posterum postulantibus, data occasione benedictionis Campanae?

Dubium VII. Deficiente aqua benedicta ab Episcopo, quia vas dictam aquam continens forte effractum fuit, seu ob aliam causam fortuitam; quid facere debeat Sacerdos ab Episcopo delegatus vi indulli Apostolici, quando omnia parata sunt ad benedictionem Campanae, fideles Christiani convocati et iam forsitan congregati, et recursus ad obtinendam apto tempore aquam benedictam praescriptam si prorsus impossibilis?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisito etiam volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I, II, III et IV. < Lotiones et unctiones faciendae sunt supra singulas Campanas per modum unius, dum interea semel et pausatim recitantur aut cantantur Psalmi praescripti, et semel dicuntur Orationes plurali numero; thurbula seu focula aut vasa in quibus ardent incensum, tot adhibenda sunt et supponenda quot sunt campanae ».

Ad V. < Facile delegatio intelligi poterit facta pro tot Campanis, quot sunt benedicendae: expediti lamen, si fieri possit, ut in casu declaratio petatur ab Ordinario ».

Ad VI. « Aquam benedicendam esse solies quoties; et Ianium in functione peragenda sive ab Episcopo sive ab eius delegate, et specialem Orationem tradiam a Pontificali recitandam in numero singulari vel plurali, prout perficitur benedictio unius vel plurium Campanarum ».

Ad VII. « Nisi Delegato delegata etiam

fuerit facultas benedicendi aquam, abstinendum esset a Campanae seu Campanarum benedictione: in casu autem, attenta necessitate, praesumi potest facultas etiam ad benedicendam aquam ».

Alque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 14 Aprilis 1885.

3631. CONCÜRDIENT. (5936)

De mandato Rihi Domini Episcopi Concordien., Rev. D. Antonius Canonicus Belgradus hodiernus Magister Caeremoniarum in Seminario ipsius Dioeceseos Sacrae Riluum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum :

Dubium I. An praeter Episcopum etiam Clerus sedere possit, quando Celebrans Altare thurifical, absoluta Confessione; et quando recitat Introitum et *Kyrie*?

Dubium II. Sin autem, tum ad eam Altaris thurificationem, tum ad recitationem Introitus Clerus stare debeat, quaeritur: Num tolerari possit consuetudo sedendi?

Dubium III. Invaluit consuetudo ul in Missa solemni cum assistentia Episcopi, celebrans Canonicus det osculum pacis Presbytero assistenti, qui eam defert ad Episcopum ac statim Diacono qui etiam dat Subdiacono, Ministris Missae inservientibus; secus isti in Officio suo perturbarentur. Polestne tolerari inducta consuetudo?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris ac Rihi Assessoris ipsius Sacrae Congregationis, omnibus mature perpensis, ita propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. « Affirmative, ad primam partem; seu durante thurificatione; Negative, ad secundam; seu quum recitatur Introitus et *Kyrie* ».

Ad II. < Provisum in primo ».

Ad III. « Servandam Caeremonialis dispositionem ».

Alque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 14 Aprilis 1885.

3632. TROIANA. (5937)

Rihus Dominus Thomas Passero hodiernus Episcopus Troianns quod sequitur dubium Sacrae Riluum Congregationi enodandum subiecit; nempe:

In Ecclesia Cathedrali Troiana singulis annis solemni pompa SSffium Eucharistiae Sacramentum publice fidelium adorationi exponi solet in forma Quadraginta Horarum; antequam vero SSiha Eucharistia reponatur, fit cum eadem intra ambitum Ecclesiae solemnis Processio, incedentibus singulis Capituli Canonicis Plancta indutis, ut praescribitur in Missis el Vesperis Pontificalibus. Dubitans autem idem Episcopus an huiusmodi consuetudo adversetur Rubricis et Decretis S. R. C., humillime petiit num licile ea servari queat?

Sacra vero Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, in casu respondendum censuit :

« Servari posse expositam laudabilem consuetudinem ». Alque ita respondit.

Die 14 Aprilis 1885.

3633. AUXIMANA. (5938)

Dignitates el Canonici Cathedralis Ecclesiae Auximanae, qui ex privilegio iisdem facio ab Innocentio Papa XIII cappam magnam quovis anni tempore gestare possum; hactenus lamen tempore aestivo cappas deponere et collas super rochetum assumere censuerunt. Nunc vero Sacram Riluum Congregationem rogarunt ul declarare dignaretur: An Dignitates el Canonici snpradicli cappam potius deferre possint, pelliculis remotis, earumque loco, serico rubro apposito?

Et Sacra Riluum Congregatio ad relationem Secretarii, re mature perpensa, rescribendum censuit:

« Poterunt se gerere utroque modo; quamvis magis honorifica habenda sil cappa, detractis pelliculis ». Alque ila declaravit ac rescripsit.

Die 9 Maii 1885.

3634. NANNETEN. (5939)

Rihus Dominus Iulius Franciscus Le Coq hodiernus Episcopus Nanneten. Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humillime, subiecit; nimirum :

Anno subsequenti 1886 solemnitatis Ss. Apostolorum Petri el Pauli, translata pro Martialis in Dominicam, occurrit celebranda die 4 Iulii. Porro eadem die in Dioecesi Nannetensi ex speciali induito celebratur solemnitatis SS. Cordis Iesu, cuius Festum colitur sub ritu duplici primae classis. Haec

autem solemnitas locum tenet solemnitalis Octavae Corporis Christi olim celebrari solitae, et claudit pro populo seriem .Missarum, benedictionum et Processionum quae in honorem SS. Sacramenti liunt per hebdomadam a Dominica praecedenti, in qua celebratur solemnitas Festi Corporis Christi. Quaeritur quomodo ordinandae sint hae solemnitates? (1)

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, omnibus mature perpensis, ita rescribendum censuit :

< Transferatur in casu solemnitas Sacri Cordis Iesu ad sequentem Dominicam ». Atque ita rescripsit.

Die 29 Maii 1885.

3635. OVETEN. (5940)

Rnns Dominus Raymundus .Martinez y Vigil hodiernus Episcopus Oveten. exposuit in sua Caihedrali Ecclesia cunctis diebus Festis Processionem claustraient fieri immediate ante .Missam solemnem Conventualem, etsi haec Pontificalis sit. Quum vero haec praxis adversari videatur Caeremoniali Episcoporum, a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humiliter expetivit; nimirum:

An huiusmodi praxis tolerari possit; vel potius claustralis Processio ante Horam Tertiam perficienda sit, quae immediate praecedat .Missam Pontificalem?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo alterius ex Aposolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita rescribendum censuit :

< Servetur in casu laudabilis consuetudo vigens in Patriarchal! Archibasilica Lateranensi; idest cum Missa Pontificalis celebratur, Processio claustralis omittatur ». Atque ita rescripsit ac servari mandavit.

Dic 29 .Maii 1885.

3636. NAMURCEN. (5941)

Insequentium dubiorum declarationem Hihis Dominus Eduanlus Iosephus Belin hodiernus Episcopus Namurcen. a Sacra Riluum Congregatione humillime expetivit ; nimirum :

Dubum I. Quum iuxta Rubricas Breviarium Romani Dominica post Epiphaniam vel Pentecosten, quae aliter omittenda esset,

poni debeat in praecedenti Sabbato, quod non est impeditum Festo novem Lectionum, alioquin in alia praecedenti die, similiter non impedita etc.; quaeritur: Num dies Festo semiduplici ad libitum assignata, sive sit Sabbatum immediate ante Dominicam Septuagesimae, sive ante Dominicam XXIV post Pentecosten ivel alia dies illud Sabbatum praecedens) habenda sil tamquam sedes libera, in qua reponi possit Dominica anticipata?

Dubium II. Num in Festo Sacrarum Reliquiarum, quod in Namurcensi Dioecesi ultima Dominica Octobris recolitur, exponi possint etiam Reliquiae D. N. I. G. ? Ratio dubitandi est, quod huiusmodi Festum, prouti ex Loto Officio apparet, sit tantummodo de Reliquiis Sanctorum.

Dubium III. Utrum Imago Sacri Vultus D. N. I. C. deferri queat in Processione Sanctissimi Sacramenti?

Dubium IV. Utrum eadem Imago velari debeat tempore, quo non exponitur cum cereis accensis?

Sacra porro Riluum Congregatio, referente Secretario exquisitoque volo alterius ex Aposolicarum Caeremoniarum Magistris, ita propositis dubiis rescribendum censuit :

Ad I. « Affirmative ; et servetur Decretum in una Lycien. diei 4 Aprilis 1703, in responsione ad 5 ».

Ad II. < Exponi posse ; seu affirmative ».

Ad III. < Negative ».

Ad IV. « Affirmative ; si imago permagna populi veneratione colalur ».

Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 29 .Maii 1885.

3637. ARETINA. (5942)

De mandato Riiii Episcopi Aretim, hodiernus annualis Calendarii Ordinator pro Clero ipsius Dioeceseos, insequentia dubia enucleanda Sacrae Riluum Congregationi humillime subierit; nimirum :

Dubium I. Quum Officium votivum de Immaculata B. M. V. Conceptione in Sabbato etiam Quatuor Temporum nec non infra Quadragesimam et Adventum ex Induito diei 25 Aprilis 180G sub ritu duplici minori recitari valeat ; dubitatur an eiusmodi concessio extendatur etiam ad illa Sabbata, quibus iuxta Rubricas Officia ro-

liva recitari nequeunt. Hinc qnaeritur: An idem Officium in Sabbatis Quadragesimae, Adventus, Quatuor Temporum et Vigiliae recitandum sit sub ritu duplici minori, vel iuxta recentiorem Rubricam sub ritu semiduplici ?

Dubium II. Octava Assumptionis B. M. V. pro Dioecesi Aretina ita privilegiala est, ul infra eam fiat tantummodo de Officio ritus primae vel secundae classis etiam translato. In Proprio autem dioecetano habentur Lectiones pro singulis diebus octavae. Sed hodiernus Calendarii Ordinator sumpsit Officia dierum infra octavam ex Breviario Romano vel ex Proprio, el neglexit omnino Officia illa quae fortuito omittebantur. Quaeritur quid servandum in posterum? (1)

Dubium III. An Officium B. M. V. Matris Divini Pastoris Dominicae primae Maii assignatum transferri valeat, in casu impedimenti, in primam Dominicam msequentem liberam?

Dubium IV. Item quaeritur circa Officia Malernitatis, Puritatis B. M. V. el eiusdem de Succursu, Dominicis 11, 111, et IV Octobris affixa ?

Dubium V. Infra octavam Corporis Christi, quum de ea fiat Officium, omillme debet, iuxta Rubricas reformatas, nona lectio historica de Semiduplici occurrente ad instar Simplicis redacto?

Dubium VI. Cathedralis Ecclesiae Aretinae Titularis est Solemnitas Ss. Apostolorum Petri et Pauli ; Contilularis vero est S. Slephanus Protomarlyr, cuius Festum sub pari ritu recolitur, nempe Duplicis primae classis cum octava. Quaeritur an de Conlilulari Cathedralis, idest de S. Slephano, fieri debeat Festum sub ritu duplici primae classis in tota Dioecesi ; vel m Caihedrali tantum?

Dubium VII. Regularis, qui ex Ordinis sui constitutionibus, teneatur in fine Missae recitare Antiphonam *Salve Regina* cum

Ora pro nobis el Oratione *Omnipotens*, debetne postea recitare rursus Antiphonam *Salve Regina* et preces nuper praescriptas?

Dubium VIII. Sacerdos, expleta Missa, debetne se inclinare Cnici Altaris, antequam descendat ad praescriptas preces recitandas? hasque recitans debetne genuflectere in suppedaneo, vel in infimo Altaris gradu ?

El Sacra Riluum Congregatio, ad re-

lationem Secretarii exquisitoque volo alterius ex Aposolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita propositis dubiis rescribendum censuit; nimirum :

Ad I. « Vel retinendum particulare indultum cum exceptionibus ; vel acceptandum novum sub ritu semiduplici ».

Ad II. < Singulis octavae diebus, si fiat de octava, legendae Lectiones in Proprio assignatae si adsint, secus quae extant in Breviario ; in Officio autem primae aut secundae classis Lectiones ipsi Officio assignatae ».

Ad III et IV. * Absque induito, Negative ; el Officia ennnciata eo anno omit tenda ».

Ad V. < Servetur Rubrica generalis Breviarii Romani, Tilul. IX de Commemorationibus, Num. 10 ».

Ad VI. < Servetur consuetudo ».

Ad VII. « Affirmative ; iuxta probatam praxim respectivi Ordinis ».

Ad VIII. « Inclinationem, de qua in casu, non praescribi neque prohiberi ; et in recitatione precum genuflectendum pro lubilu sive in suppedaneo, sive in infimo gradu Altaris ».

Atque ita rescripsit, declaravit ac servari mandavit.

Die 18 Iunii 1885.

3638. MARIANOPOLITANA. (5943)

Rmus Dominus Ednardus Faber Episcopus Marianopolilanus a Sacra Rituum Congregatione insequentium dubiorum solutionem humillime postulavit; nimirum: (2)

Dubium I. An Vigilia occurrente in Sabbato Quatuor Temporum, Episcopus Ordines conferens debeat non solum facere Commemorationem de Vigilia per Orationes; sed etiam legere eiusdem Evangelium in line Missae?

Dubium II. Num imagines, quae quatuordecim Viae Crucis stationibus affigi solent ad instruendos fideles eorumque pietatem fovendam, relinqui possint non velatae, tempore Passionis?

Dubium III. Num Rubrica, qua praecipitur campanulam a ministro Missae lectae pulsari, spectet etiam ad Oratoria privata, m quibus plerumque solus adest celebrans cum ministro?

Dibium IV. Utrum Orationes coram Sanctissimo Sacramento exposito, extra Missam

II) E. Dub. II.

(1) E. Dub. HI, VI. IX et XI. — (2) E. Dub. I, II, V, VI, VU, VIII, IX, X et XI.

d Hori- Canonicas, cantandae sint in recto tono; an vero cum duplici vocis a Fa ad *Re* inflexione?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; nempe:

Ad I. « Afiirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad II. « Affirmative ».

Ad III. < Campanula in Missa pulsanda est etiam m privatis Oratoriis ».

Ad IV. « Orationes m casu cantandas esse recto tono, cum unica vocis inflexione m fine cuiusque Orationis ».

Atque ita rescripsit, declaravit ac servari mandavit.

Die 18 Iulii 4885.

3630. URGELLEN. (5944)

Hodiernus Cathedralis Ecclesiae Urgellen. sacrarum Caeremoniarum Magister eiusdemque Dioeceseos Calendarii Director, de sui Rmi Episcopi consensu, insequentia dubia Sacrae Riluum Congregationi declaranda humiliter proposuit; nimirum:

Dubium I. Sacra Riluum Congregatio anno 1791 ad preces Rmi Archiepiscopi Taraconem induisit ul, praefato anno el in posterum, quoties contigerit Festum S. Georgii M. Patroni principalis totius Principatus Caihalauniae incidere in Feriam VI Maioris Hebdomadae vel m Sabbatum Sanctum, idem Fesium cum Oficio, Missa, octava ac praeceptum audiendi Sacrum transferatur ad Feriam secundam post Dominicam in Albis. Cum autem per Decretum anni 1857 non amplius detur obligatio audiendi Sacrum in memorato Festo, el cnrn anno 1881 SSibus Dominus Noster Leo Papa XIII Sanctam Mariam sub titulo de Monte Serrato eidem Caihalauniae Provinciae seu Principatui Patronam principalem dederit, eiusque Festum celebrandum concesserit Dominica postrema Aprilis; quaeritur: Utrum standum sil Decreio supra memorato anni 1791, ac proinde anno sequenti 1886 tranJereudum sil Fesium Inventionis SSiliae Cruci> (siquidem Fena II post Dominicam m Albi* occurrat die 3 Maii); an potius Fesium S. Georgii deinceps transferendum sil in casu ad primam diem liberam iuxta Rubricas?

(i) E Dub 111.

Dubium II. Quum diversimode sentiant Auctores circa aquae lustralis aspersionem faciendam in Altari, in quo expositum invenitur Sanctissimum Sacramentum; quaeritur: Utrum omittenda sil in casu aspersionis aquae benedictae; an vero facienda? Et quatenus afiirmative ad secundam pariem; Num in casu omitti debeat aspersionis Altaris? (i)

Dubium III. In nova Rubrica speciali Breviarii posita ante Fesium SSihi Nominis Iesu, Dominica II post Epiphaniam legitur < Occurrente Dominica Septuagesimae, reponitur hoc Fesium in diem 28 Ianuarii tamquam in sedem propriam, translato quocumque alio Festo, si alicubi occurrat el transferri valeat, nisi sil altioris ritus etc. ». Iam vero quum in tota Hispania die 28 Ianuarii celebretur Fesium S. Iuliani Episcopi el Conf, sub ritu duplici secundae classis (ei quidem cum octava in plurimis Dioecesibus), quaeritur: Utrum transferendum sit Officium S. Iuliani quotiescumque SSihi Nominis Iesu Festum a praefata Dominica II post Epiphaniam quavis causa removeri debeat; an vero translato Oficio Sanctissimi Nominis Iesu ad primam diem liberam iuxta Rubricas, faciendam sit in casu de S. Iuliano memorata die 28 Ianuarii?

Dubium IV. Quando Episcopus adslal, non in Sede presbyterii iuxta Altare, sed in Sede sen slallo Chori sili in medio Ecclesiae el ab Altari valde distantis; possunt ne tam Celebrans quam Ministri post Altaris aspersionem simul procedere ad Chorum, ibique Ministri profunde inclinati aspersionem recipere ab Episcopo; vel potius debent isti ibidem aspergi a Celebrante, postquam iste ab Episcopo fuerit aspersus?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. « Afiirmative, ad primam partem; Negative ad secundam ».

Ad H. < Exposito SSmo Sacramento, omittitur tantum aspersionis Altaris ».

Ad III. < Negative, ad primam pariem; Afiirmative, ad secundam ».

Ad IV. «Ministros, quatenus incedant cum Celebrante, aspergendos esse simul cum eo ab Episcopo ».

Atque ita rescripsit, declaravit ac servari mandavit.

Die 18 Iulii 4885.

3640. EUGUBINA. (691b)

Rfitus Dominus Innocentius Sannibale hodiernus Episcopus Eugubinus Sacrae Riluum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humillime subiecit:

Pervetus mensa Allans, sub quo requiescunt exuviae S. Ubaldi Episcopi Conf., iampridem consecrata per modum fixi, nuper amota, Altaris instaurandi causa, itet unius apposita, constat ex lapide cuius longitudo est metrorum 2,27 el latitudo metrorum 0,52, cui idcirco tamquam corona, lona marmorea obducitur per ferri laminas coniuncta ipsi lapidi; ita ut mensa non constet ex unico lapide uti praescriptum est pro Altaribus fixis. Hinc quaeritur: Quidnam in nova consecratione agendum sil?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito eliam volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribendum censuit:

« Si tamquam Altare fixum consecrandum sil, rite construi debet cum lota mensa ex uno el integro lapide, iuxta canonicas praescriptiones ». Atque ita rescripsit.

Die 29 Augusti 4885.

3641. CARTHAG1NIEN. (6947)

In Dioecesi Carthaginien., ad maiorem solemnilem el pompam in Processionibus praesertim Maioris Hebdomadae, quando simulacra Deiparae Perdolentis per vias publicas circumferuntur, mos est gestandi baldachinum (hispanice *pallio*) desuper extensum, quod est eiusdem formae ac illud quo SSiiium Eucharistiae Sacramentum solemniter defertur, sed diversi coloris, ul plurimum caerulei. Id eliam oblinet in Civitate vulgo *humilia* nuncupata; ita tamen ul huiuscemodi pallium coloris caerulei voluti tentorium explicetur tantummodo si pluvia decidat, quo simulacra Virginis uti vocant de Doloribus el de Angustiis, triumphali curru inaurato vecta, ab imbre defendi valeant. Quum vero de usu baldachini dubium ortum sil, hoc de consensu Bini Episcopi Carthaginien. Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna declaratione subieclum (mi.

(i) E. Dub. II.

Sacra porro Rituum Congregatio ad relationem Secretarii, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita rescribendum censuit:

* In casu usum tolerari posse ». Atque ita rescripsit.

Die 7 Septembris 1885.

364=2 BREMEN. (6949)

A Riho Ordinario Archidioeceseos Rhenmen. insequentia dubia pro opportuna solutione Sacrae Riluum Congregationi subiecla sunt; nimirum:

Dubium I. An in Oratione Sancti Isidori Agricolae addendum sit verbum Agricola? (1)

Dubium H. Anne in Festo Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. conclusio Orationis facienda sit per verba Qui rncit vel *Qui tecum vivit*; vel potius *Per eumdem Dominum*?

Dubium III. Anne in Ordinationis Missa facienda sil Commemoratio Simplicis; vel potius supprimi debeat, sicut Commemoratio Duplicis?

Dubium IV. Anne in Oratione Missae de Requite pro Cardinale Presbytero, sed Episcopo, cuidam Ecclesiae consecrato el adscript, dicendum sil, ul docet Caslaldi (Praxis Caerem. lib. 11, sect. VI, cap. V, num. 6) Drus *qui inter... famulum N. Presbijnlum Cardinalem pontificali fecisti dignitate rigere etc.*; vel potius *famulum tuum N. Episcopum Cardinalem pontificali fecisti dignitate rigere*?

Dubium V. Utrum in Missis votivis per annum de Immaculata Conceptione in Praefatione dici debeat: *El te in commemoratione Conceptionis Immaculatae*; an sicut in Festo: *Et te in Conceptione Immaculata*?

Dubium VI. Utrum in Lamentationibus Iereinae in Oficio Tridui Sancti, pronuntientur Litterae hebraicae *Alcp/t, Relit etc.*; an potius symphonia Ianium per organum in Choro exprimatur?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito volo etiam alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ro mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. * Afiirmative ».

Ad H. < Oratio allata concludi debet: *Per eumdem etc.* ».

Ad III. « Si in Ordinatione dici debeat Missa de Festo occurrente, Affirmative, ad pnm>m partem ; Negative, ad secundam. Si vero Missa sil Feriatis, ul in Sabbatis Quatuor Temporum el Sabbato *Sitientes*, haec Missa nullam admittit Sanctorum occurrentium Commemorationem ».

Ad IV. « Affirmative, ad primum; Negative, ad secundum ».

Ad V. « Dicendum ut in Festo ».

Ad VI. « Litterae hebraicae dicendae sunt ».

Atque ila rescripsit ac declaravit.

Die 23 Septembris 4885.

3643. SENEN. (5950)

Paucis abhinc annis in Metropolitana Ecclesia Senen. quotannis dic Festo Assumptionis Deiparae, una cum ipsius principis Ecclesiae Canonicis, Insignis Ecclesiae Collegialae Canonici sub ululo B. M. V. Loci vulgo *Presensano* Missae Pontificali solent intéresse, licet diverso statiorum ordine asideant. Quum vero dubitatio oria sil num supradictae Collegiatae Canonici vestes tantum chorales deferentes aequae ac Canonici Metropolitani, qui sacris paramentis induti in proprio slallo assident, duplici ductu thurificandi sint ; Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium de consensu Rmi D. Archiepiscopi Senen. pro opportuna declaratione propositum fuit ; nimirum :

Quum Canonici praefatae Insignis Collegialae Pontificalibus assistunt in Ecclesia Metropolitana, sunt ne thurificandi unico, prouti hucusque facium est ; an duplici ductu?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretam, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita in casu rescribendum censuit :

« Nihil innovetur ». Atque ila rescripsit et servari mandavit.

Die 23 Septembris 4885.

3644. MARSORUM. (5954)

Rihus Dominus Henricus De Dominicis hodiernus Marsorum Episcopus Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humillime subierit; nimirum :

Num permitti vel saltem tolerari queat invecta in praefata Dioecesi ab antiquis temponbu* consuetudo, vi cuius in defe-

rendis funebri pompa fidelium cadaveribus, semel aut pluries feretrum m via sive platea deponitur, el post cantum Anliphonae *Libera me Domine* lustrali aqua aspergitur cum multiplici Cleri emolumento?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem infrascripti Secretarii exquisitoqne volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribendum censuit:

« Expositam consuetudinem, dummodo turpis lucri gratia non flat (quod scandalum aut admirationem pareret), in casu tolerari posse ». Atque ita rescripsit.

Die 20 Novembris 4885.

3645. ISCLANA. (5952)

Hodiernus Parochus Ecclesiae sub titulo SS. Cordis Iesu ei S. Mariae Magdalenae Poenitentis loci vulgo *Casamicciola* intra fines Dioeceseos Isclauae Sacrae Rituum Congregationi insequenlia dubia de consensu sui Reverendissimi Ordinarii pro opportuna solutione humillime proposuit; nimirum :

Dubium 1. Utrum post recentem legitimam dedicationem Ecclesiae parochialis factam etiam SSmo Cordi Iesu, retenta tamquam Contilulari S. Maria Magdalena, Parochus teneatur applicare Missam pro populo in utroque Festo ; an tantum, sicut hactenus facium est, in Festo S. Mariae Magdalenae Poenitentis ?

Dubium II. Quum ob Paroeciae extensionem Parochus non possit in Sabbato Sancio omnes fidelium domus perlustrare aspergendo eas aqua fontis, num valeat haec tam necessaria perlustratio anticipari iam inde a quarta Dominica Quadragesimae cum aqua de more solito benedicta ?

Dvbium III. Hoc in casu dicendae ne sunt Antiphona el Oralio praescripta in Rituali pro Sabbato Sancio, recitando *Alleluia* ; an alia Antiphona el Oralio quae proxime succedit in eodem Rituali?

Dubium IV. Poteslne tolerari consuetudo quae hac in Paroecia invaluit, in ducendis funeribus Confrairum S. Mariae a Pietate ; nimirum quod, ducto funere usque ad innuam Oratorii Confrairum, Parochus seu eius Vicarius coram Clero ac populo Stola funebri exuatur, Cappellanus vero suam Stolam induat, in limine Oratorii aspergat Corpus aqua benedicta el sic funus proprio marie prosequatur, nullo respectu habito ad iura parochialia?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ila propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. « Si Festum SS. Cordis Iesu non sil de praecepto, Parochus, illius die, non tenetur ad Missam applicandam pro populo ».

Ad II. < Benedictio domorum in casu fieri nequit ante Sabbatum Sanctum; potent vero fieri, durante hebdomada octavae Paschalis ».

Ad 111. * Provisum in praecedenti ».

Ad IV. < Negative; et detur Decretum Urbis et Orbis diei 10 Decembris 4703 ad 20 ».

Atque ila rescripsit et declaravit.

Die 20 Novembris 1885.

3646. PAPIEN. (5953)

Rnius Dominus Augustinus Riboldi hodiernus Episcopus Papien. exponens in Capitulo suae Calhedralis Ecclesiae non adesse ordinis distinctionem tum quoad praebendas, tum quoad sacra paramenia, sed in functionibus Pontificalibus omnes Canonicos indiscriminalim pluviale assumere solere ; a Sacra Rituum Congregatione insequeniium dubiorum solutionem humillime expetivit; nimirum :

Dubium 1. Quum in Decreto Sacrorum Rituum Congregationis in una Alexandrini sub die 15 Martii 1608, dicatur: «si non sint distinctae praebendae , fiat tamen distinctio per paramenia»; debetne in sacris paramentis noviter conficiendis introduci distinctio ; vel invecta Iribus abhinc seculis consuetudo servari potest?

Dubium II. In dictis paramentis tela aurea admitti potest pro coloribus tum albi, tum rubri, tum viridis?

Dubium UI. Poteslne permitti tela argentea pro paramentis albi coloris?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ila propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. * Servetur consuetudo ».

Ad II. « In casu potest adhiberi tela aurea, ratione pretiositatis ».

Ad UI. « Affirmative ».

Atque ila rescripsit.

Die 20 Novembris 4885.

3647. ASCULANA. (5954)

Rmus Ordinarius Dioecesis Asculanae Sacrae Rituum Congregationi humillime exposuit Calhedralis Basilicae Canonicos in Missis privatis uti opera inservientis infra sacrosancti Sacrificii actionem ; nimirum quod inserviens Missae , saepissime laicus, initio Missale aperit et sub linem claudit foliaque huius vertit, simul introitum, Orationes ceterasque partes indicans ; idem ante Offertorium Calicem e medio Altaris retrahit, sistit in cornu Epistolae el discooperit, amovet pallam desuper hostiam: absoluta Communione, super Calicem a celebrante Canonico extersum el purificalorio ac forsan patena coopertum , collocat pallam, plicat corporale et in bursam reponit; ac demum Calicem velo bursaque instructum in medio sistit Altaris. Ne vero baec inservientium praxis, quae praesertim in Cathedrali Basilica adhiberi coepit etiam a quolibet Sacerdote Sacrum faciente, magis invalescat el ad celeras Dioecesis Ecclesias propagetur ; idem Rmus Ordinarius eidem Sacrae Congregationi quae sequuntur dubia pro opportuna solutione humillime subierit; nimirum :

Dubium 1. An aliquid sil in exposita praxi quod Asculanae Calhedralis Canonicis liceat vi consuetudinis ; quae tamen per resolutionem Sacrae ipsius Congregationis ipsis datam diei 27 Maii 1788 in response ad primum reprobata fuit? El quatenus Negative,

Dubium 11. An idem servari debeat quoad Canonicos quoscnmque , quibus nulla facta fuerit prohibitio?

Dubium III. An Canonici cuiuslibet Ecclesiae quavis consuetudine, non tamon scripto privilegio suffulti, teneantur universi et singuli cunctis Rubricis Missae in celebratione privata sese omnino conformare prouti ceteri Sacerdotes?

Dvbium IV. An de expositis aliquid Asculanis Canonicis liceat, vigore privilegii Apostolici utendi Canone el palmaloria in Missis etiam privatis?

Dvbium V. An eiusmodi privilegio Canonis et palmaloriae frui possit Vicarius Generalis Asculanae Dioeceseos, qui non sit ibidem Canonicus?

Dubium VI. An Canonis et palmaloriae privilegium , et si quid aliud permittitur, locum habere possit quando privatae Missae Canonicorum inservit aliquis plane laicus, interdum vix puber, Ecclesiae servitio ad-

ditius, reste talari sive nigri sive rubri coloris, cum vel sine superpelliceo ?

Dcoivm VII. An quae nunc temporis locum habere solent in Missis Canonorum privatis, fieri valeant ex consuetudine in Missis Conventualibus, quae a Mansionariis absque Diacono et Subdiacono decantantur; etiam tum cum Minister sit laicus, licet veste talari et superpelliceo indutus?

El Sacra Riluam Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit :

Ad I. « Negative ».

Ad II et III. « Affirmative ».

Ad IV. « Exhibeatur privilegium Apostolicum ».

Ad V. « Negative ».

Ad VI. « Tolerari posse ex necessitate, dummodo inserviens talari veste et superpelliceo sit indutus ».

Ad VII. « Ut ad proximum ».

Atque ita rescripsit et declaravit.

Die 11 Decembris 1885.

3648. CAMERACEN. (5985)

Rihus Dominus Franciscus Eduardus Ilasley Archiepiscopus Cameracen. a Sacra Riluam Congregatione insequentium dubiorum resolutionem humillime exposulavit ; nimirum :

Dubium 1. Moniales a S. Clara seu Coletinae o Belgico Regno in Archidioecesim Cameracen. hunc usum invexerunt ; nimirum : Intra parietem qui medius est intra Chorum Sororum et Sancluarium cellula est praeparata ubi SSma Eucharistia in ostensone requiescit. Sacerdote absente, Sorores ostiolum cellulae in Choro suo aspiciens aperiunt : adhuc lamen clausum remanet SSimum Sacramentum solido vitro. Sic pia Sorores statutis horis contemplatione Sanctae Hostiae fruuntur. Quaeritur an talis consuetudo servari possit?

Dubium II. Praedictae Sorores et quaedam aliae, Superiorum Ecclesiarum auctoritate fultae, omnes quotidie sacra Communionem reficiuntur, licet iuxta regulas et theologorum multorum decisiones pro aliquibus tantum et in quibusdam circumstantiis talis et tanta gratia reservari debeat. Quum vero nullo dolore optimae Sorores afficerentur si Unio solatio orbandae forent, hinc quaeritur quid in casu agendum ?

El Sacra Riluam Congregatio, ad rela-

tionem eiusdem Secretarii, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribere rata est :

Ad I. « Piam consuetudinem tolerari posse ».

Ad II. « Consuetudinem laudandam esse; ac promovendum usum frequenter suscipiendi SSimam Eucharistiam, iuxta Concilii Tridentini (sess. XIII, cap. 8) dispositionem ».

Atque ita rescripsit.

Die 11 Decembris 1885.

3649. ILLERDEN. (5956)

R. D. Antonius Maurillo et Valverde Canonicus Ecclesiae Cathedralis Illerdensis Sacrae Riluam Congregationi insequentia dubia declaranda de consensu sui Rihis Episcopi humillime proposuit; nimirum:

Per diploma a Catholico Rege subscriptum nominatus est Cappellanus ad honorem. Cum vero haec gratia tribuat ei facultatem utendi quibusdam indumentis et condecorationibus a Sancta Sede concessis, videlicet caligis et collari coloris violacei, apice pileoli (vulgo *solidet*) coloris viridis et parva Cruce e collo suspensa ; quaeritur :

I. Potestne etiam in Choro uti praedictis indumentis? Et quatenus Negative,

II. Potestne in Choro vestiri saltem caligis et collari coloris violacei, cum haec indumenta ad vestitum exteriorem spectare videantur?

El Sacra Rituam Congregatio, ad relationem Secretarii, propositis dubiis sic rescribendum censuit:

Ad I. « Negative ».

Ad II. « Affirmative ».

Atque ita rescripsit et declaravit.

Die 46 Ianuarii 1885.

3650. PALENTINA. (5957)

Hodiernus Caeremoniarum Magister in Dioecesi Palentina de consensu Rihis Ordinarii Sacrae Rituam Congregationi insequenda dubia pro opportuna solutione humillime proposuit; nimirum:

Dubium 1. Quum ex nonnullis Sacrarum Romanarum Congregationum responsis aliqui putent sacram Pyxidem, aperto tabernaculi ostiolo, posse fidelium pietati exponi, minime vero inde extrahi; alii vero adduci posse opinentur, tantum ut cum eo populo benedicatur, quemadmodum fieri solet certis diebus in pluribus Ecclesiis Re-

iohriuni ; quaeritur : Num huiusmodi consuetudo admitti possit? El quatenus Negative,

Didium 11. Permitti ne potest, vi consuelodinis, illis Congregationibus seu Religiosis Familiis, quae etiam alibi ita facere consueverunt ?

Dubium 111. Concedi ne potest prudenti arbitrio Ordinarii eliam aliis Congregationibus id petentibus ?

Dubium IV. Ad mandatum exequendum SSmi Domini Nostri Leonis Papae XIII iuxta Decretum Urbis et Orbis die 20 Augusti superioris anni, quoad Rosarium singulis Octobris diebus, cum Litanis in cunctis Ecclesiis parochialibus recitandum, el Sanctissimum Sacramentum exponendum, quo deinde fideles lustrentur, sufficitne privata expositio , scilicet aperiendo ostium tabernaculi ; et insuper potestne in hoc casu extrahi Pixis, quacum populo benedicatur?

Dubium V. Quum eodem Decreto praecipitur quod si mane Rosarium cum Litanis recitetur, Sacrum inter preces peragatur ; quaeritur : Num haec verba ita intelligi debeant ut Rosarium uno eodemque tempore dicatur quo Missa celebratur ; vel potius Missa antea celebranda sil, ac postea Rosarium cum Litanis recitetur , quemadmodum fieri solet in Palentina Dioecesi?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita propositis dubiis rescribendum censuil; nimirum:

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. « Provisum in primo ».

Ad III. < Affirmative ».

Ad IV. < Consulendum SSnium ».

Ad V. < Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam».

Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 10 Ianuarii 1880.

Eacla autem ab ipsomet Sacrorum Rituum Congregationis Secretario de contentis in quarto dubio SSrno Domino Nostro Leoni Papae XIII relatione, Sanctitas Sua haec indulges dignata esi : Attentis specialibus circumstantiis Ecclesiarum pauperum, in quibus praescripta exposilio Sanctissimi Sacramenti solemni modo seu per Ostensorium fieri nequeat absque incommodo, eadem per modum exceptionis peragi poterit, prudenti iudicio Ordinarii, cum sacra Pyxide, aperiendo scilicet ab initio ostium ciborii el cum ea populum in line benedicendo. Die 4 Februarii anno eodem.

3651. BARCINONEN. (8959)

Ecclesia parochialis sub titulo S. Mariae in loco *Malarone* nuncupato intra fines Dioeceseos Barcinonen. ut consecrata habetur, tum quia ab antiquis temporibus anniversarium Dedicationis semper celebratum fuit Dominica postrema Octobris, tum quia in demolitione primitivi Altaris sub ara reperiunt fuit una cum quinque granis incensi el sacris Reliquiis pervetustum documentum peractam asserens consecrationem, lum quia reperiabantur in parietibus Cruces depictae, testibus senioribus superioris seculi ipsius Ecclesiae Beneficialis. Quum vero crescente populo Templum amplificatum fuerit, intactis parietibus lateralibus, et dirutum fuerit Altare maius; sensim Cruces disparuerunt, et anno 1854 parietum interna facies perpolita el *stucco*, uti vocant, cooperta est, Altari tamen maiore nec fixo nec lapideo nunc temporis exlante. At vero quum dubium aliquod de ipsa consecratione subortum sit, hinc hodiernus Rector Archipresbyter el Clerus eiusdem Ecclesiae servitio addictus, de consensu Rihi Episcopi Barcinonensis, Sacrorum Riluum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecerunt; nimirum:

Dubium 1. Num praedictum Templum, ob faciam amplificationem , nova indigeat consecratione ?

Dubium 11. Et quatenus negative, num consecratio fieri debeat propter *stucci* additionem ?

Dibium 111. Et quatenus negative etiam ad secundum , num necessario erigendum sit novum Allare maius fixum el lapideum rite consecrandum , ad hoc ut quotannis Officium Dedicationis persolvi possit?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita propositis dubiis rescribendum censuil ; videlicet :

Ad I et II. < Negative; seu non indigere nova consecratione: et iterum depingantur el apponantur Cruces in parietibus in testimonium peractae consecrationis ».

Ad 111. < Affirmative ».

Atque ita rescribendum el fieri mandavit.

Die 16 Ianuarii 1880.

3652. ISCLANA. (5960)

Exposuerunt aliqui Canonici Cathedralis Ecclesiae Isclanae quod ibidem, in sole-

mniUle Sanctae Restitutae ipsius Dioeceseos Patronae, Dignitates, Canonici celerique o-ranes nominatim appellati vulgari idiomate a Cancellario episcopali procedere solent ad obedientiam per manus osculum praestan-dam Rmo Episcopo Missam Pontificalem peragenti. Quum vero nonnulli e Canonicis, qui titulo Protonolarii sunt insigniti, ut a celeris dignoscantur, praetendunt nuncu-pari per verbum *Monsignore*, quod reliqui Capitulares aegre ferunt; hinc, annuente Riho Episcopo Isclano, sequens dubium Sacrorum Riluum Congregationi pro oppor-tuna solutione humillime subiecerunt; ni-mirum ;

An Prolonotarius Canonicos interveniens cum Capitulo et in proprio habitu canonici! ad actum obedientiae Episcopo exhibendum appellari debeat, ad distinctionem ceterorum , per supradiclum vulgarem ti-tulum praelatitium praemisso verbo Cano-nico et nomine N. N.?

Sacra porro Riluum Congregatio, ad re-lationem Secretarii, exquisito volo alterius ex Aposolicarum Caeremoniarum Magistris, ila rescribere rata est :

« In ca>u omnes Canonici appellentur latine, absque distinctione, tantummodo per haec verba *Reverendissimus Canonicus N. N'*. ».

Alque ila rescripsit el servari mandavit. Die 1 Februarii 1886.

3053. DUBII. (5961)

A Sacra Rituum Congregatione quum exquisitum fueiit an quolie> m privata re-citatione separentur Laudes a Matutino, hoc semper concludendum sil post respectivam Orationem per y. *Dominus vobiscum*, y. *Benedicamus Domino* el y. *Fidelium (mi-mae etc.* El Sacra Riluum Congregalio re-spondit : «Affirmative».

Die 1 Februarii 1886.

3654. CARTHAGINIEN. (8962)

R. D. Marianus Perez Eslbean Civitatis Murcien. Castrensis Parochus, de consensu Reverendissimi Ordinarii Dioecesis Cartha-ginien., quae sequuntur dubia Sacrae Ri-luum Congregationi humillime proposuit ; nempe :

Draivu I. Hispani Sacerdotes nuptias benedicentes stare ne debent tantummodo Romani Ritualis Rubricis; au obtemperare praescriptis iu Manuali Toletano, ad calcem

Ritualis Romani pro Hispaniae Ecclesiis exa-rato ?

Dubium II. Licel necne Hispanis Paro-chis proprio marte promiscue sumere prae-fatas Ritualis Manualisque Rubricas, ad nu-ptiarum benedictionem in utroque notatas?

El Sacra Rituum Congregalio, ad rela-tionem Secretarii, propositis dubiis sic re-scribere mandavit :

« In casu sumatur Rituale Romanum ». Atque ita rescripsit.

Die 16 Februarii 1886.

3655. SANCTIMONIALIUM (5963) ORDINIS CISTERCIENSIS.

Quum Monialibus Ordinis Cisterciensis in Hispania degentibus ignotum foret Calen-darium ab Aposolica Sede approbatum el confirmatum die 7 Februarii 1871, Officium Divinum huc usque ipsae persolverunt iuxta antiquum in suis Breviariis appositum, quod a recentiori in pluribus differt, el in quo non pauca inveniuntur Festa ab utroque Clero in Hispania vel in respectivis Dio-cesibus peragenda. Nunc vero ex notitia novi praefati Calendarii pro universo Ordine Cisterciensi, iisdem Monialibus nonnulla dubia oborta sunt, quae Sacrae Riluum Congregationi pro opportuna solutione humil-lime subiecerunt ; videlicet :

Dubium I. Novissimum Calendarium Ci-slerciense, per Litteras Aposolicas confir-matum, observandum ne est de praecepto ab omnibus utriusque sexus Religiosis Ci-sterciensis Familiae, quocumque ex antiquis Calendariis excluso ?

Dubium II. Possuntne vel debent Sancti-moniales ipsius Ordinis recitare ul antea Officia Dedicationis Ecclesiae Cathedralis, alque Patronorum Regni, Dioeceseos, Ci-vitatis; nec non celera utrique Clero prae-cepta iu locis ubi degunt?

Dubium III. Possuntne retineri Officia iam ab ipsis Monachis in Hispania huc usque persoluta , de quibus in Breviariis el Ap-pendicibus in usum sui Ordinis non constet ea concessa fuisse pro omnibus ad Horas Canonicas adsrlriclis , etiamsi id probabile sil cx ipso facto admissionis el consuetudinis?

Dubii p IV. Sunlne etiam apponenda Of-ficia novissima ab Aposolica Sede univer-sali Ecclesiae praecepta ?

El Sacra Riluum Congregatio, ad rela-tionem Secretarii, ita propositis dubiis re-scribendum censuit :

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. « Affirmative, si conslel ea Offi-cia ad ritum Cisterciense a Sacra Riluum Congregatione fuisse aptata el Oratricibus concessa ac pro ipsis approbata ; secus, Negative ».

Ad III. « Petendum est indultum ab Aposolica Sede in casu ».

Ad IV. « Non debent, sed possunt ap-poni; postquam vero ea ad ritum Cisler-ciense fuerim redacta ».

Alque ila rescripsit el declaravit.

Die 27 Februarii 1886.

3656. MEXICANA. (8964)

Pelagius Antonius de Labastita y Dava-los Archiepiscopus Mexicanus ab Aposolica Sede percontabatur: Num usus veli, quod adhiberi solet penes Ecclesias Mexicaine re-gionis in ritu Sacramenti Matrimonii lici-tum sil?

Quum Sacra Rituum Congregalio in iis locis, ubi hic vetustissimus usus viget (prout m Galliarum Dioecesibus) eiusmodi ritum haudquaquam vetuerit, Archiepiscopus Me-xicanus illum in sibi credita Archidioecesi servari permittat , contrariis non obstanti-bus quibuscumque.

Romae die 27 Februarii 1886.

3657. URBIS (6966) BASILICAE S. LAURENTII IN DAMASO.

Ex parte Capituli perinsignis Collegiatae Basilicae S. Laurentii in Damaso de Urbe, in qua Altare maius est orientalis formae, in sua tamen integritate consecratum, quae-situm est: Utrum extra Chorum possit in parte eiusdem Altaris anteriori ad populi commoditatem celebrari Missa privata, ac Angelorum panis fidelibus dispensari ; item SSma Eucharistia publice exponi el cum eadem adslanlibus benedici, nedum in sacris (unctionibus triduanis, novemdialibus aliis-que eiusdem generis, verum etiam cum in Oratione Quadraginta Horarum fit solemnns eiusdem SSRhi Sacramenti expositio?

Sacra Riluum Congregatio, ad relatio-nem sui Secretarii , omnibus mature per-pensis , proposito dubio sic rescribere rata est :

< Affirmative; in expositione tamen Qua-draginta Horarum Missa in parte occiden-

tali celebretur, si fieri potesl, Choro in ea-dem parte adstanle ».

Alque ita rescripsit et declaravit.

Die 30 Martii 1886.

3658. V1CAR1ATUS (6966) AP0ST0L1CI CONSTANT1N0P0LITANL

Exponens hodiernus Calendarii Ordina-tor pro Ecclesiis Vicarialus Aposlolici Con-slanlinopolitani, cui ul plurimum Archiepi-scopus aliquis praeesl titularis, antiquissi-mum usum ibidem vigere addendi in Missis Collectam pro Episcopo, tum die anniver-sario consecrationis episcopalis Vicarii Pa-triarchalis pro tempore, tum die ingressus in eumdem Vicariatum; ab Aposlolica Sede humillime expetivit : Quaenam verba usur-panda sint uniformiter in Oratione, Secreta el Postcummunione ; quum e Sacerdotibus alii aliter, non sine fidelium admiratione, veluli ad libitum, titulum ipsius Reveren-dissimi Ordinarii enuntiare soleant?

Sacra porro Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque voto al-terius ex Aposolicarum Caeremoniarum Ma-gistris, re mature perpensa, super propo-sita quaestione ita rescribendum censuit; nimirum :

< In casu dicendum : *Famulum tuum N. quem huic Ecclesiae praeesse voluisti*; et ila in Secreta el Poslcommunione : in Canone vero: «>Intt.vtite nostro». Alque ila rescripsit.

Die 30 Martii 1886.

3659. DUBII. (6967)

Quum a Sacra Riluum Congregatione quaesitum fuerit : An in Festo Sancti Ioseph hodie Ecclesiae universalis Patroni pia so-dalitia , quae in Oratoriis Officium Beatae Mariae Virginis persolvunt, recitare debeant Hymnum *Te Deum*, uti praecipitur in Festo Annuntiationis Deiparae?

Et Sacra eadem Congregalio , ad rela-tionem Secretarii, respondit :

« Affirmative ». Alque ila rescripsit.

Die 30 Martii 1886.

3660. VALLISOLETANA. (6968)

Rmus Dominus Benedicius Sanz y Fores Archiepiscopus Vallisolelanus Sacrae Riluum Congregationi insequenlia dubia pro oppor-

luna solutione humillime subierit ; nimirum :

Dubium I. Feria V in Coena Domini, sacratissima Hostia pro Missa Praesanclicificatorum consecrata , in omnibus (ere tam huius Archidioeceseos quam aliis Hispaniae Ecclesiis, exponitur in tabernaculo seu capsula, quae etsi clave obseretur, non ex omni parte clausa est, sed ostium crystallo munitum habet, ita ut Calix velo coopertus oculis adorantium appareat , el videalur Pixis in tabernaculo aperto, veluli in expositione Sanctissimi Sacramenti. Hinc quaeritur: Utrum toleranda sil haec praxis quae generalis est ; an potius eliminanda, etsi prohibitio fidelium devotioni repugnet?

Dubium II. Nonnullis in Dioecesibus, post sanctorum Oleorum consecrationem Feria V in Coena Domini, Processio instituitur et per Ecclesiam deferuntur praedicta Olea sub baldachino. Cum hoc opponi videalur Decretis, quibus praecipitur nulla signa cultus sanctis Oleis danda, neque processionaliter in Ecclesiis introducenda; quaeritur: Num licite continuari possit huiusmodi praxis ferendi sancta Olea processionaliter, non via recta ad sacrarium, uti in Pontificali praescribitur, sed per Ecclesiam el sub baldachino?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribere rala est; videlicet :

Ad I. < Consuetudo, de qua in casu, eliminanda ».

Ad li. « Affirmative ; excepto baldachino ».

Atque ita rescripsit.

Die 30 Martii 1886.

3001. HALIFAXIEN. (5969)

Rmus Dominus Cornelius O' Brien hodiernus Archiepiscopus Halifaxien. Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit ; nimirum :

Dubium I. An in Ecclesiis solemniter benedictis, non vero consecratis, reoli debeat speciali modo Festum ipsarum Titulare nec ne? Et quatenus affirmative, quomodo illud celebrandum sit? Quid vero agendum, si Titularis Officium minime reperiatur in Breviario Romano?

Dubium II. Quum Episcopus praeter Cathedralalem alias habeat Ecclesias, ex quibus fructum aliquem ad eius sustentationem

percipit, debelne ipse , quando Suffragia Sanctorum agenda sunt, Commemorationem de earum Ecclesiarum Titularibus addere; an sufficit Commemoratio tantum de propriae Cathedralis Titulari? et an eadem ratio vigeat pro Missionario, qui alias habeat Ecclesias, praeter principalem?

Dubium III. An Episcopus tenentur speciali modo celebrare Anniversarium suae electionis? Et quatenus affirmative, quonam modo? item quinam dies electionis habendus sil?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita propositis dubiis rescribendum censuit; nimirum :

Ad I. « Affirmative, ad primam pariem; ad secundam, celebrandum sub ritu duplici primae classis cum octava; ad tertiam, in casu desumendum Officium ex Comuni Sanctorum ».

Ad II. < Tenetur tantum ad Commemorationem Titularis Ecclesiae Cathedralis: Missionarius vero, cui plurium Ecclesiarum cura commissa est, tenetur ad Commemorationem tantum de Titulari Ecclesiae dignioris, vel Ecclesiae apud quam residere debet; ad tramitem Decreti dati pro Vicariam Apostolico Bombayen. Septentrionali, sub die 25 Augusti 1882 ».

Ad III. « Affirmative, ad primam partem; ad secundam, ul salis edocet Caeremoniale Episcoporum; ad tertiam, dies electionis est ille, in quo provisio Ecclesiae Episcopalis a Summo Pontifice publicatur in Concistorio ».

Atque ita rescripsit, declaravit el servari mandavit.

Die 16 Aprilis 1886.

3662. ORIOLEN. (5970)

Rmus Dominus Victorianus Guisasola y Fernandez hodiernus Episcopus Oriolen. Sacrorum Rituum Congregationi insequentia dubia pro opportuna declaratione humillime subiecit; nimirum:

Dubium I. Utrum Litterae Apostolicae, quae incipiunt *Caritatis viscera*, a s. m. Gregorio Papa XVI datae sub die 14 Maii 1833 m favorem Filiarum Caritatis S. Vincendi a Paulo pro Oratorio privato erigendo in ipsarum domo , suffragentur ut Missae ibidem celebrari possint, quando iisdem aedibus, ubi degunt vel quibus deserviunt, publica aliqua Ecclesia adnexa sit? El quatenus Affirmative,

Dubium II. An in eiusmodi Oratoriis strictim privatis asservari queat SSimum Euchariae Sacramentum, minime obstante quod in adnexa Ecclesia idem SSimum Sacramentum in tabernaculo iugiter custodiatur? El quatenus Affirmative,

Dubium DI. An tolerari possit quod in eiusmodi privatis Oratoriis SSrna Eucharia diu nocluque servetur absque Sacerdote ibidem commorante, solis Sororibus voluti concredita? (I)

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet.

Ad I et II. < Affirmative ».

Ad III. « Affirmative; servatis conditionibus in Apostolico Brevi contentis ».

Alque ita declaravit el rescripsit.

Die 8 Maii 1886.

3G63. URBIS ET ORBIS. (5971)

Inter omnigenas virtutes, quibus Catholica praefulget Ecclesia, caritas eminet ceu nota conspicua, qua divinus ipsius Conditor voluit discipulos suos ab omnibus apprime dignoscendos. Hinc vix Ecclesia signum extulit ubique terrarum, illico factum est, ul quibuscumque humani generis aerumnis levamen inveniretur, alque iis potissimum cura intenderetur , qui vel infirma gravarentur valetudine, vel morbo tandem devicti mortalis vitae cursum essent expleaturi. Huius porro nobilissimae virtutis praeclarum praebuerunt exemplum inclyti Confessores Sanctus Camillus de Lellis el Sanctus Ioannes de Deo, qui pari caritatis ardore succensi animam suam pro aegrotantium salute ponere non dubitarunt : quippe alter animas in extremo agone luctantium, aegris simul corporibus praestito solamine, sacri ministerii ope roboraret; alter vero medelam alque omne subsidium aegrotorum corporibus afferendo , animarum saluti facilius auxiliaretur. Nec satis: sed viri tantae misericordiae geminam Congregationem, seu novas in Ecclesia Christi familias instituerunt, in quibus sui spiritus zelus indeficiens arderet, alque eiusmodi caritatis in aegrotos exinde saluberrimi fructus iugiter promanarent.

Quum vero infaustis hisce temporibus iniqui homines mundanae gloriae cupidi, ad religionis perniciem congregati, prodigia

(i) E. Duh. IV.

chnslianae caritatis civiliter, ul aiunt, aemulaturi, grassante asialica lue, manus hac illae admoveere aggressi sint, specie tenus quidem ad patientium iuvamen, saepe tamen ut infirmi spiritualibus orbarentur auxiliis; commune chrislifidelium ac praesertim sacrorum Antistitum desiderium exortum fuit praefatos Sanctos caritatis heroes tamquam Patronos omnium Hospitalium el infirmorum ubique degentium amodo percolendi , eosque in Litaniis agonizantium invocandi.

Quamobrem quum Eminenlissimus el Reverendissimus Dominus Cardinalis Mielslaus Ledochowski horum supplicia vola in Sacrorum Rituum Congregationis coetu, ad Vaticanum subsignata die coadunato, retulerit; Eminenlissimi et Reverendissimi Patres Sacris luendis Ritibus Praepositi, omnibus maturo examine perpensis, audita sententia R. P. D. Augustini Caprara Sanctae Fidei Promotoris, sic rescribere rati sunt: < Pro gratia concessionis Sanctorum Camilli de Lellis et Ioannis de Deo in Patronos pro omnibus Hospitalibus el Infirmis ubique degentibus: et insertionis in Litaniis agonizantiura nominum Sancti Camilli el Sancti Ioannis de Deo post nomen Sancti Francisci ».

Die 15 Maii 1886.

Quibus per Sacrae Rituum Congregationis Secretarium Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII fideliter relatis, Sanctitas Sua rescriptum Sacrae Congregationis in omnibus ratum habere et confirmare dignata est; ita ut super his expediantur Litterae Apostolicae in forma Brevis. Die 26 iisdem mense el anno.

3664. DUBII. (5972)

Quaesitum quum fuerit a Sacra Rituum Congregatione an Tertiarii Franciscuales iure gaudeant praecedentiae super quascumque laicas Sodalitates?

Sacra eadem Congregatio, ad relationem sui Secretarii, omnibus maturo examine perpensis, ita rescribere rata est:

« Ad tramitem Apostolicarum Constitutionum, nec non declarationis Sacrae Congregationis Episcoporum el Regularium diei 20 Septembris 1748, Tertiariis Franciscalibus coelum constituentibus, nempe proprio habitu indutis, ac sub Cruce incedentibus,

ius inest praecedentiae super quascumquo laicas Sodalitates ».

Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 28 Maii 188».

3665. BREDANA. (8973)

Rmus Dominus Petrus Leyten hodiernus Episcopus Bredanns Sacrorum Riluum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Dubium 1. Subsequent! anno 1887 die 31 Iulii, quae est Dominica, in Bredana Dioecesi occurrit Officium diei Octavae Dedicationis omnium Dioeceseos Ecclesiarum; hinc ad legendum Initium Parabolarum Salomonis, nulla hebdomadae dies superest libera. Quaeritur igitur an et quamam die in casu legendum sit illud Initium?

Dubium II. Similiter insequenli anno hebdomada quinta Novembris in iis Belgii et Galliae Ecclesiis, quarum Titularis est Sancta Catharina Virgo el Martvr, duo tantum supersunt dies liberi ad legenda sex de septem Initiis Prophetarum. Hinc quae-ritur utrum et quando in casu eadem Initia legenda sint?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuil; nimirum:

Ad I. < Initium Parabolarum Salomonis, in casu, legendum in decursu hebdomadae in uno ex Officiis proprias Lectiones habentibus, quod ritus aut dignitatis aut solemmtalis praeemincntiam non praeseferat respectu diei octavae Dedicationis; secus, praedictum Initium legendum in ipsa die octava ».

Ad II. « Detur Decretum m una Ordinis Minorum Reformatorum diei 27 Martii 1779, ad dubium 3 ».

Atque ita rescripsit el declaravit.

Die 28 Iunii 188».

3666. URBIS ET ORBIS. («974)

Post editas a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII Encyclicas Litteras: *Supremi Ipostohtus* 1 Septembris 1883 el Supeneri «inno 30 Augusti 1884, de propjgsn lo el celebrando Beatissimae Dei Genitrici* Manae Rosario, Sacra Riluum Congregatio per Decretum diei 20 Augusti praeteriti anni 1885, ipso Summo Pontifice annuente el imperante , statuit ut quoad-

usque tristissima perdurent adiuncla, in quibus versatur Catholica Ecclesia, ac de restituta Pontificis Maximi plena libertate Deo referre gratias datum non sil, in omnibus Catholici Orbis Calhedralibus el Parochialibus templis, et in cunctis templis et publicis Oratoriis Beatae Mariae Virgini dicatis, aut in aliis eliam arbitrio Ordinarium designandis, Mariale Rosarium cum Litaniis Laurelanis per totum mensem Octobrem quotidie recitetur, lamvero praesenti anno, qui lubilaci thesauro ditatur, idem Sanctissimus Dominus Noster exoptans, ut quo magis ingruunt publicae el privatae calamitates, eo (Iriniori fiducia el proposito auxilium ac remedium quaeratur, el per Mariam quaeratur a Divina Misericordia, quae lotum nos habere voluit per Mariam; per hoc Sacrae eiusdem Congregationis Decretum Reverendissimos locorum Ordinarios adhortatur, ut, iuxla memoratas Aposiolicas Litteras et Decreta, eorumquo lenore in omnibus servato, chrislilideles ad huiusmodi pietatis exercitium, Deiparae maxime acceptum atque gratiarum equidem fecundum, nec non ad Sacramentorum aliorumque salutarium operum frequentiam, omni sollicitudine advocare el allicere studeant.

Confirmando iterum Sanctitas Sua in omnibus sacras Indulgentias ac privilegia, quae in praecilato Decrelo concessa sunt, indulgere insuper dignata est, ut in iis Templis seu Oratoriis, ubi ob eorum paupertatem Expositio cum Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, ad tramitem Decreti ipsius, solemni modo, nempe per Oslensorium, fieri haud valeat, eadem per modum exceptionis peragi possit prudenti Iudicio Ordinarii, cum sacra Pyxide, aperiendo scilicet ab initio ostiolum ciborii, et cum ea populum in fine benedicendo.

Die 26 Augusti 188».

3667. NAMURCEN. (6976)

Rmus Dominus Eduardus Iosephus Belin hodiernus Episcopus Namurcensis Sacrorum Riluum Congregationi sequentia dubia pro opportuni solutione humillime subiecit : nimirum :

Dubium 1. Iuxla Breviarii Rubricam Feriae V hebdomadae quartae Octobris propriam, quando quatuor Ianium hebdomadas habet October, historia Martyrii Machabaeorum legi debet Feria V, VI el Sabbato hebdomadae quartae. Porro si Feria V

occurrat Festum habens Lecliones primi Nocturni proprias, uti hoc anno Festum Sanctorum Simonis el Iudao ; quaeritur : Quenam Lecliones legi debeant Feria VI? anne Lecliones Dominicae quintae, vel Lectiones Feriae secundae eiusdem hebdomadae quintae Octobris?

Dubium U. Octava Immaculatae Conceptionis Beatae Mariae Virginis incidebat superiori anno in Feriam IV Quatuor Temporum Adventus; secundum Rubricam Generalem nona Lectio debet esse de Homilia Feriae, sicuti ultimum Evangelium Missae. Porro hoc Evangelium idem est ac Evangelium Festi; quid igitur agendum?

El Sacra eadem Congregatio, ad relationem sui Secretarii, omnibus in casu per-pensis , ita propositis dubiis rescribendum censuil; videlicet:

Ad 1. « Affirmative, ad primam pariem; Negative, ad secundam ».

Ad 11. « Omittatur Evangelium Feriae tam in Officio quam in Missa; el detur Decretum diei 16 Septembris 1865 in una Aesina, ad II ».

Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 17 Ianuarii 1887.

3668. SQUILLACEN. (5976)

Hodiernus Archipresbyter Parochus loci vulgo *Iliace* intra fines Dioeceseos Squillacen. exponens penes suam Ecclesiam matricem duas Sodalitates canonice erectas sedem habere, videlicet Confraternilalem existenlem uno abhinc seculo sub nomine Ss. Martyrum Cosmae el Damiani, alleram vero anno 1883 institutam sub titulo Sanctissimi Sacramenti, quas inter quaestio exoritur de praecedentia in Processionibus, in quibus Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum defertur; sequens dubium Sacrorum Riluum Congregationi humillime subiecit, opportunam solutionem enixis precibus postulans, commendationis officio a Riho Episcopo Squillacensi suffultus ; nimirum:

An Confraternilas Sanctissimi Sacramenti in Processionibus, in quibus Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum defertur, iure praecedentiae gaudeat prae memorata Sodalitate?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alienus ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribendum censuil :

« Affirmative; dummodo in celeris Processionibus Sodalitas SSmi Sacramenti iuxta ordinem antianiialis incedat ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 17 Ianuarii 1887.

3669. HARLEMEN. (5977)

Rmus Dominus Gaspar Bollmann hodiernus Episcopus Harlemen. a Sacra Riluum Congregatione insequenlium dubiorum declarationem humillime exquisivil ; nimirum :

Dubium I. Praedecessor proximus Episcopus Harlemen. obiit die 1 Ianuarii 1877, el ex testamento fundum reliquit pro Anniversario perpetuo a Canonicis Cathedralis Ecclesiae celebrando; quod Canonici persolvunt die, quo iuxla sua statuta mense Ianuario ad Ecclesiam accedunt. Quaeritur: Num hodiernus Episcopus eidem Anniversario assistens satisfaciat oneri praescripto (Lib. H, Cap. XXXVI, Num. 1) in Caeremoniali Episcoporum de Anniversario celebrando pro defundo proximo Praedecessore; praesertim quum defunctus postremus Episcopus el aliud sibi Anniversarium, non a Canonicis celebrandum, fundaverit ; ita ut tria pro eodem annuntianda sint populo similia Anniversaria?

Dubium II. Quum anno 1877 Canonici Capituli Ecclesiae Cathedralis Harlemensis per modum foundationis perpetuae statuerint Anniversarium persolvendum pro omnibus Episcopis defundis eiusdem Ecclesiae absque ullo stipendio ; quaeritur : Num Episcopus assistens huic Anniversario, si intentionem addat eliam pro defunctis Canonicis illud offerendi, satisfaciat praescripto in Lib. 11, Cap. XXXVII, Num. 1, Caereinonialis Episcoporum?

Dubium 111. Tura ex Decrelo Sacrae Congregationis de Propaganda Fide diei 17 Iulii 1858 pro Regno Neerlandiae, lum ex suis statutis, Canonici Ecclesiae Cathedralis Harlemensis semel in mense conveniunt in Calhedrali ad recitandam Horam Tertiam , el dein Missae solemni adstandum. Quum vero plura sint Anniversaria persolvenda , ne pluribus convenient diebus, ea adimplere consueverunt m ipso die convenius menstrui, celebrando Anniversaria in Altari maiori; eum interim in alio Altari Missa legitur quasi Convenlualis Officio diei respondens. Quaeritur autem: Num Capitulum per eam rationem Officio seu muneribus satisfaciat? El in casu negativo, Epi-

scopus hodiernus indultum Apostolicum implorat; propterea quod plures Canonici distent a Civitate Cathedrali, ita ut molestissimum esset pluries in mense ad eam venire.

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, omnibus mature perpensis exquisitoque volo in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet :

Ad I. « Episcopus et Capitulum distinctis diebus Anniversarium celebrent ».

Ad II. < Negative ; adeoque Episcopus distinctum in casu Anniversarium agere debet ».

Ad III. < Negative; ideoque singula Anniversaria , de quibus in casu, adamussim celebranda; et quidem aliis diebus ab iis, quibus Capitulum mensibus Ianuario ac Novembri, die Dominica vel in Festo primae aut secundae classis, etsi non praeceptivo, ad Ecclesiam Calhedralem convenire solet ».

Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die <7 Ianuarii 1887.

3670. PRAEFECTURAE (5978)
APOSTOLICAE
BENGALAE CENTRALIS.

Rev. D. Franciscos Pozzi Praefectus Apostolicus Bengalae Centralis Sacrorum Rituum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit ; nimirum :

Dubium I. In collatione Baptismatis adultarum post tres genuflexiones el dicto *Pater noster*, Sacerdos dicit patrino *Signa eam*, el nulla fit mentio de matrino. Quaeritur; An in absentia patrini Sacerdos debeat dicere matrino *Signa eam etc.* ; vel potius omisso signo Crucis per matrino, Sacerdos tantummodo 1er signare debeat de more cathecumenam?

Debivn II. interdum accidit quod desint patrini pro Baptismo solemni vel Confirmatione , sed tantummodo praesto sint moniales (Sorores Caritatis). Quaeritur : Num in huiusmodi casu expediat conferre ea Sacramenta sine patrino; an potius ut Moniales adhibeantur uti matrino in utroque Sacramento pro foeminis?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris,

re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. < Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad II. < Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Alque ita rescripsit el servari mandavit. Die 15 Februarii 1887.

3671. FULDEN. (5979)

Rihus Dominus Georgius Kopp hodiernus Episcopus Fulden., exponens in sibi commissa Dioecesi iuxta antiquam consuetudinem plurima haberi Altaria portatilia, quorum est tabula ex lapide densissimo, imo el marmoreo, constans et quinque Crucibus obsignata; at sepulcrum non in medio, sed in eius fronte effossum est ac rete clausum; insequentium dubiorum solutionem ab Apostolica Sede humillime expetivit ; nimirum :

Dubium I. An eiusmodi Altaria sint toleranda; vel immutanda sint ac denuo consecranda?

Dubium If. Num in posterum sepulcrum Altaris portatilis in medio tabulae lapideae effodiendum sit?

El Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita propositis dubiis rescribendum censuit; nimirum:

Ad I. « Quoad Altaria portatilia, hucusque consecrata, Rihus Episcopus acquiescat ».

Ad II. « Affirmative ».

Alque ita rescripsit et servari mandavit. Die 31 Martii 1887.

3672. CATAREN. (5980)

Rihus Dominus Casimirus Forlani hodiernus Cataren. Episcopus, exponens ob peculiaria loci adiuncta, praesertim legum civilium, nec non ob exiguum numerum Sacerdotum qui Cathedralis Ecclesiae suae servitio addicti sunt, horarium chorale ibidem ab anno 1880 ita dispositum esse ut hora IX minorum Canoniarum Horarum recitatio inchoetur, el post Nonam celebretur Missa Conventualis: quae omnia horam decimam excedunt ; insequentis dubii solutionem a Sacra Rituum Congregatione humillime expetivit circa Vesperarum cantum tempore Quadragesimali persolvendum diebus ferialibus ; nimirum :

An exposita dispositio horarii Choralis retineri possit etiam ferialibus diebus Quadragesimae, quando immediate post Missae Conventualis celebrationem, nempe hora X, canius Vesperarum locum habere debet? Et si Negative : idem Rmus Dominus enixe rogavit, ut eiusmodi horarii dispositio, necessaria ob exposita adpincta, tolerari queat ad validam Vesperarum recitationem tempore Quadragesimali?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, rem omnem committendam censuit prudenti ipsius Rmi Episcopi arbitrio.

Die 31 Martii 1887.

3673. CADURCEN. (5981)

Rihus Dominus Episcopus Cadurcen. a Sacra Rituum Congregatione solutionem insequentium dubiorum humillime expetivit : nimirum :

I. Licetne applicare ad ulrumque latum introitus Sanctuarii, ita ut sibi invicem adversentur, effigies seu statuas Sacratissimi Cordis Iesu et Purissimi Cordis B. M. V.?

II. Effigies Sacratissimi Cordis Iesu debetne potius collocari in medio Altaris maioris loco tabernaculi ; vel, si adest tabernaculum in quo asservetur SSimum Eucharistiae Sacramentum, in huius posteriori parte?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii auditaque sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, hisce dubiis sic rescribere rata est:

Ad I. < Nihil obstare in casu ».

Ad II. « Negative ad ulrumque ».

Atque ita rescripsit.

Die 31 Martii 1887.

3671. LAMACEN. (5982)

Rmus Ordinarius Dioeceseos Lamacen. exponens Altaria plurima suae Dioeceseos Ecclesiarum sacros lapides praesefere e quodam schislo lapide cfformalos satis duro, quorum alii Sanctorum Reliquias continent, alii omnino iisdem carent; ac praeterea reperiri etiam sacros lapides ex gypso conflatos, etsi Reliquiis instructos ; insequentia dubia pro opportuna solutione Sacrorum Rituum Congregationi humillime subiecit ; nimirum :

Dubium I. An usus sacrorum lapidum Reliquiis carentium servari possit?

Dubium II. An retineri possint sacri lapides e schislo illo lapide efformali?

Dubium III. An retineri possint sacri lapides Reliquiis Sanctorum instructi, ex gypso tamen consumes?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribere rata est ; nimirum :

Ad I. < Negative ».

Ad II. < Affirmative ».

Ad III. < Negative ».

Atque ita rescripsit.

Die 29 Aprilis 1887..

3675. EMERITEN. (5983)

Rmus Dominus Romanus Lovera hodiernus Episcopus Emerilen. in ditione de Venezuela insequentia dubia pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi demississime subiecit ; nimirum :

Dubium I. An Feria VI post octavam Ascensionis in qua fit Officium novem Lectionum uli infra octavam ipsius Ascensionis, quae tamen Feria est libera, fieri possit Officium votivum Passionis?

Dubium II. In Ecclesiis parochialibus ubi nou adest Chori obligatio, tempore Quadragesimali, in Festo S. Ioseph vel aliorum Sanctorum possuntne cantari Vesperae post comestionem, seu post meridiem ad populi devotionem fovendam?

Dubium III. Commemoratio de Cruce, quae dicitur tempore Paschali loco Suffragiorum de Sanctis, polesne recitari quando lit Officium votivum de Passione?

Dubium IV. Num Sacerdos Missam votivam, lectam vel solemnem, de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione celebraturus respondentem Officio eiusdem votivo, quod cum ceteris universali Ecclesiae recter concessum fuit, teneatur adhibere Missam cuius Introitus *Gaudens gaudebo!*

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem sui Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita propositis dubiis rescribendum censuit ; nimirum :

Ad I, II et III. < Negative ».

Ad IV. < Affirmative ; attamen servata Rubrica Missis votivis per annum praeposita ».

Atque ita rescripsit.

Die 29 Aprilis 1887.

3676. NANNETEN.J (5987)

Hodiernus Rector Gymnasii sic nuncupati *Puerorum Nannelensium* in Civitate ac Dioecesi Nannelensi, exponens eidem Gymnasio adiectum esse publicum Oratorium consecratum sub nomine S. Francisa* Salesii Episcopi Confessoris ac Ecclesiae Docloris, Sacrio Rituum Congregationi insequentia dubia de consensu Reverendissimi Ordinarii pro opportuna solutione humillime subiecit ; nimirum :

Dvbi m 1. Num S. Francisais Salesius ul verus Titularis habendus sil a viris ecclesiasticis Gymnasio *Puerorum Nannctentium* quocumque titulo adscriptis, et ideo Oratorio pro vice sua inservientibus ; ita ut Festum illius sancti Docloris sil ab ipsis celebrandum die fixa 29 Ianuarii, sub ritu duplici pnmae classis cum octava, et commemoratio sit addenda tum in Suffragiis Communibus tum in Oratione .1 *cunelis!* El quatenus Afiirmative,

Durium II. Num, ut mos apud eos fuit hucusque, illius Festi solemnitas possit transferri m diem Dominicam proxime sequentem non impeditam (consequenter, iuxta indultum Eminenlissimi Cardinalis Caprara pro Feslis Patronorum el Tilularium), pro Alumnis Gymnasii, qui nonnisi diebus Dominicis Missae gregalim intersunt ? Et quatenus Affirmative,

Diniun III. Num die translationis possit haec Missa Sancti Docloris etiam simpliciter legi, quum mos non sit Missam coram Alumnis cantari?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. « Afiirmative ».

Ad II. < Negative ».

Ad III. « Provisum in praecedenti ».

Atquu ila rescripsit.

Die H Man 4887.

3677. ANCONITANA. (5988)

Capitulum Ecclesiae Calhedralis Ancomūnae ficulutem petiit celebrandi post Nonam Mi-im Conveniudcm cum cantu, quovis die festo *tx praecepto*; vel etiam *non ex praerepto*, si assistat Episcopus. Ratio e<t. quod ila l Canonicorum opportunitati con-ulentur, qui secus morari lenenlur usque donec Episcopus sacras vesles exue-

rit, ipsumque comitari ad eius usque resi-liendam ; atque inde in Chorum reverti pro Sexlae ac Nonae recitatione ; 2° dilata aliquantulum celebratione Missae Conventualis, maior ad ipsam audiendam fidelium frequentia haberetur.

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, his precibus sic rescribere rata est :

« Nihil innovandum ; el Episcopum comitentur in reditu ad suam residenliam nonnulli tantum Canonici ». Atque ila rescripsit.

Die 17 Iunii 1887.

3678. LUCERINA. (5989)

Exlat in loco vulgo dicio S. *Bartolomeo in Galdo* infra fines Dioeceseos Lucerinae Sodalitas Confratrum Terlii Ordinis S. Francisci, penes Ecclesiam Ordinis Minorum Reformatorum inde ab anno 1739 canonice erecta, cuius Moderatores ad Apostolicam Sedem nuper recursum habuerunt quoad ius praecedentiae in Processionibus. Quum enim altera Sodalitas adsit ibidem (nuper ad dignitatem Archiconfraternitatis erecta) a SSmo Sacramento el Immaculata Deiparae Conceptione nuncupata, atque anno 1781 rite approbata, quae eiusmodi praecedentiae ius sibi vindicare contendit ; Moderatores Confratrum Terlii Ordinis ad suum ius confirmandum, gravibus suffulti rationibus, ac praesertim generali Decreto Sacrorum Rituum Congregationis (n. **3664**) diei 28 Maii anno superiore lato ; eidem Sacrae Congregationi sequens dubium discutiendum humillime subjecerunt ; scilicet :

Num praefatum Sodalitium Terlii Ordinis praecedentia gaudeat in dicto loco super ceteras Archiconfraternitalcs el Sodalitates laicas, nec ne ?

Sacra porro Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii auditoque Rmo Domino Episcopo Lucerino, omnibus in casu mature perpensis, ila proposito dubio rescribendum censuit :

< Praecedentiam spectare privative ad Coniraires Terlii Ordinis ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 4 Iulii 1887.

3679. PATAVINA. (5990)

Rmus Dominus Iosepius Callegari Episcopus Patavinus exponens in Ecclesiis parochialibus sibi commissae Dioeceseos usum

invalescere ut in Exequiis vel quibusdam Festis ecclesiasticis, quibus laicac Sodalitates intersunt, harum respectiva vexilla in Templum deferantur, etsi mere civilia sint neque benedicta ; ad omnem animi sui anxietatem removendam, insequentia dubia Sacrorum Riluum Congregationi pro opportuna solutione humillime subiecit ; nimirum :

Dvbium I. Licetne in Ecclesias admittere, occasione Exequiarum aliarumve sollemnitatum vexilla haud benedicta Sodalitatum quodam modo civili regimini adnexarum; cuiusmodi sunt Municipia, Universitates, Gymnasia aliave Instituta?

Dvbium II. Licetne eadem occasione admittere vexilla haud benedicta Sodalitatum privatarum ; utpote quas vocant Reducum et patriis praeliis, Voluntariorum anni 1849, Mutui Auxilii inter alicuius ordinis cives ; etiam si Sodalitates istae partem habeant in anticalholicis protestationibus, vulgo *manifestazioni*, sectae massonicae socios virosque irreligiosos extollant, ac vel ipsae roasonicae sectae adhaerere videantur? Et quatenus Negative ad ulrumque,

Dvbium III. Licetne Parocho illorum vexillorum praesentiam in Ecclesia tolerare, si prudenter vereatur ex illorum exclusionem ac sui oppositionem aditum dari concertationibus, perturbationibus, graviore ac manifestiori contemptui legis divinae vel ecclesiasticae? Et quatenus Negative,

Dvbium IV. Tenetur ne Parochus, in casu, post faciam inhibitionem, sacras actiones abrumpere ac sese subducere, quatenus non obtemperetur?

Sacra porro Riluum Congregatio, ad relationem sui Secretarii exquisitioque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, illa propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet :

Ad I. < Non licere admittere nisi vexilla religiosa et pro quibus habetur formula benedictionis in Rituali Romano ».

Ad II. « Provisum in primo ».

Ad III et IV. « Intimatione facta anteceduntur iuxta mentem Sacrae Congregationis, Parochus se absteineat ».

Atque illa rescripsit et servari mandavit. Die 14 Iulii 1887.

3680. NEAPOLITANA. (8991)

Eius et Rmus Dominus Card. Gulielmus Sanfelice Archiepiscopus Neapolitanus

Sacra Riluum Congregationi insequentia dubia declaranda proposuit; nimirum:

I. An Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Missam in Pontificalibus celebranti, extra Urbem et extra locum suae jurisdictionis, liceat praeter tres sacros Ministros Altaris, habere Diaconos sacris paramenis indutos sibi in Cathedra seu Throno assistentes?

II. An in huiusmodi casu Clericus quoque, sacra paramenta iuxta Ordinum gradus deferens, illi assistere possit ac debeat?

III. An Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali celebranti aut in Cathedra seu Throno assistenti vel quovis alio in casu etiam extra Cathedram seu Thronum adsistenti, habitu tamen cardinalitio induto, debeatur ab omnibus genuflexio, sicuti Ordinario in propria Dioecesi? Et quatenus Negative,

IV. An Ordinario loci potestas sit huiusmodi honorem concedendi?

Sacra porro Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, hisce dubiis rite expensis, sic rescribendum censuit :

Ad I et II. < Affirmative ».

Ad III. « Affirmative, si in Cathedra seu Throno assideat ; secus, Negative ».

Ad IV. « Provisum in praecedenti ».

Atque illa declaravit et rescripsit.

Die 14 Iulii 1887.

3681. DECRETUM (8992)
URBIS ET ORBIS.

Inter densas errorum et scelerum tenebras tamquam spes certa orilurae salutis iam fulget excitata ac reviviscens in Christianis gentibus per sacri Rosarii frequentiam erga magnam Dei Parentem pietas et fiducia, quae omni aevo Ecclesiae ac societati praesidium fuit potentissimum ad terrenorum infernorumque hostium vires conterendas. Verbum Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papae XIII per Eius Apostolicas Litteras, praesertim *Supremi Apostolatus officio* 1 Septembris 1883, ad cunctas mundi regiones prolatum, divini seminis instar, cadens in terram bonam, ubique *fecit fructum centuplum*; quamvis alibi prae nimia cordium duritie, cadens *super petrosa* et in *spinis*. hactenus conculcatum fuerit et suffocatum. Ubique terrarum fideles suis coadunati Pastoribus Rosarii festa mensemque in laetitia et fervore celebrantes, a solis ortu ad occasum pro errantium salute, pro Ecclesiae et societatis prementibus calamitatibus Mariam invocarunt, quae « sicut lumen inde-

fidens radios evibrans misericordiae suae, omnibus indifferenter sese exorabilem, omnibus demenlissimam praebere consuevit, omnia necessitates amplissimo quodam miseratur affectu (*S. Thom. Episcop. Falcintin.*)*. Neque spes confundit obtinendi victoriam, ex eo maxime quod per admirabilem Marialis Rosarii orandi ritum splendidissimus Deo exhibetur religionis cultus et plena fidei christianae confessio. Rosarium enim, cum omnia Christi Virginisque Matris Mysteria suo circuitu involvat, fidem totam complectitur, iamvero *haec est Victoria quae vincit mundum, fides nostra* (i Io. V).

Beatissimus Pater de his vehementer laetatus, eo enixius omnes Ecclesiae Pastores et universos Christifideles hortatur ferventiori pietate et fiducia perseverare in inceptis, ab augustissima Regina pacis postulantes, ut qua gratia apud Deum pollet, praesentium malorum horrendam tempestatem, everso satanae imperio, depellat, triumphatisque Religionis hostibus, exagitatam Petri mysticam navem optatae tranquillitati restituat. Ad haec, quaecumque superioribus annis, ac postremo per Decretum Sacrorum Rituum Congregationis 26 Augusti 1886, de mense Octobri caelesti Reginae a Rosario dicando, decrevit, induisit et iussit, iterum decernit, praecipit et concedit.

Cum vero festus dies solemnialis sacratissimi Rosarii singulari iam populorum honore et cultu agatur, qui cultus referiar ad mysteria cuncta vitae, passionis et gloriae Iesu Christi Redemptoris nostri, eiusque intemeratae Matris; ad hanc succrescentem pietatem magis fovendam, et ad publicae venerationis incrementum, quod iam pluribus particularibus Ecclesiis concessit, Solemnilem praedictam et Officium Deiparae a Rosario primae Octobris Dominicae assignatum, ecclesiastico ritu duplici secundae classis in universa Ecclesia in posterum celebrari mandavit, servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

De hisce autem praefatae Sacrorum Rituum Congregationis Decretum expediri iussit.

Die II Septembris anni 1887, Sanctissimo Mariae Nomini sacra.

3682. BASILEEN. (S993)

Rthi* Dominus Fiidericus Episcopus Basileensis postulat authenticam interpretatio-

nem Apostolici Decreei quoad preces recitandas a Sacerdote finita Missa; quaestio nempe ita se habet: Utrum preces praescriptas (3 **III**, *Salve Regina etc.*) in quibusdam casibus, nempe vel alicuius parvae functionis vel Communionis distribuendae, peracta demum ista adnexa Missae caeremonia, recitare liceat; an subsequi Missam ipsae semper immediate debeant?

Et Sacra Rituum Congregatio proposito dubio sic rescripsit:

< Preces, a SSmo Domino Nostro Leone Papa XIII praescriptae, recitandae sunt immediate expleto ultimo Evangelio ». Atque ita rescripsit.

Die 23 Novembris 1887.

3683. NANNETEN.

In Galliis Solemnitas Patroni Ecclesiae transfertur in Dominicam sequentem, in qua Missa sollemnis de ipso cantatur. Quum vero dubitetur utrum in hac Missa adhibenda sit Praefatio SS. Trinitatis, an Communis, hodiernus Ordinator Calendarii Dioeceseos Nanneten. a Sacra Rituum Congregatione humillime efflagitavit huiusmodi dubii resolutionem.

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, proposito dubio sic rescribendum censuit:

< Quoties Patronus non habet Praefationem propriam, adhibendam esse Praefationem de SS. Trinitate seu de tempore ». Atque ita rescripsit.

Die 10 Februarii 1888.

3684. MARIANNEN.

Hodiernus Rmus Episcopus Mariannen. in Brasilia a Sacra Rituum Congregatione insequenlis dubii declarationem humillime petiit; nimirum:

Quum aliquando necessitas exigat ut Diaconis committatur sollemnis Baptismi administratio, quaeritur: Potestne Diaconus salem benedicere et aquam?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario et exquisito etiam volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescribendum censuit:

« Negative ». Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 10 Februarii 1888.

3685. CARTHAGINEN.

Hodiernus Sacrarum Caeremoniarum Magister Ecclesiae Cathedralis Carthaginien.

de mandato Rmi sui Ordinarii, exponens quod ex Apostolico privilegio omnibus Hispaniarum Ecclesiis iam pridem concesso, in Missis addi potest post ultimam Orationem altera Oratio seu Collecta *Et famulos tuos Papam Nostrum N., Antistitem Nostrum N. et Ilegem nostrum etc.*; sequens dubium Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione humillimo subiecit; nimirum:

Quando in Missa recitata est Oratio *Deus omnium fidelium etc.* pro Pontifice; quaeritur: Anne in supracitata Collecta *Et famulos tuos etc.* debeat omitti nomen Pontificis?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque in scriptis volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus rite perpensis, proposito dubio ita rescribendum censuit; videlicet:

< Quoties in Missa dicitur Oratio *Deus, omnium fidelium pastor et rector etc.*, supprimendum esse in Collecta, de qua in casu, Summi Pontificis nomen ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 10 Februarii 1888.

3686. CAPUTAQUËN. VALLËN.

Quum in Cathedrali Ecclesia Vallon, consecranda in proximo sint quatuor Altaria de novo ex marmore confecta et in lateralibus parietibus Ecclesiae hinc inde erecta, Revilius Dominus hodiernus Episcopus Caputaquen. Vallen. insequentia dubia Sacrorum Rituum Congregationi pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Dubium I. An una eademque functione possit Episcopus praefata quatuor Altaria consecrare, scilicet reponendo ante diem consecrationis in distinctis vasculis Reliquias in unoquolibet Altari includendas, recitando in communi septem Psalmos Poenitenciales cum Antiphon» *Ne reminiscaris*, Litanias Sanctorum, Antiphonam *Exaltabunt Sancti in gloria etc.* cum sequentibus Psalmis et Oratione *Deus, qui in omni loco etc.*. Orationem *Deus omnipotens etc.* cum adiuncta Praefatione atque ultimas Orationes *Maestalem luam Domine etc.* et *Supplices deprecamur etc.*, dicendo semper in plurali numero quae singulari indicantur; reliqua vero distincte peragendo pro unoquoque Altari, videlicet: Cruces cum aqua benedicta in medio tabulae et in quatuor cor-

nibus, aspersionem ipsius aquae septies circumfaciendam, depositionem Reliquiarum earumque inclusionem in confessione seu sepulcro Altaris eim>demque thurificationes, Sacras unctiones oleorum Cathecomenorum et Chrismatis infusiones, incensationes, Cruces ex thure benedicto super Altare cremandas atque ultimas unctiones sacri Chrismatis? Et quatenus affirmative,

Dubium II. Ubinamsese collocare debeat Episcopus consecrator, quando recitantur septem Psalmi et postea dicitur *Deus in aaiulorium etc.* ut in Pontificali Romano?

Dubium III. An pro vigiliis, celebrandis ante reliquias honesto in loco cum luminaribus accensis, sufficiat canere tantummodo Matutinum cum Laudibus in Sanctorum honorem, quorum Reliquiae recondendae sunt; vel per totam onctem ante eas psallere oporteat?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. «Affirmative, dummodo preces et actiones praescriptae ceteraeque unctiones rite fiant ».

Ad II. « In loco congruo, unde quatuor Altaria consecranda, quantum fieri possit, videri valeant ».

Ad III. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Atque ita rescripsit ac servari mandavit.

Die 22 Februarii 1888.

3687. CADURCEN.

Quum per civilia gubernia saepe in consecratione Ecclesiae prohibeantur, hisce miserimis temporibus, caeremoniae quae extra Ecclesiae ipsius ambitum fieri praescribuntur, hodiernus Vicarius Generalis Dioeceseos Cadurccensis sequentia dubia pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi humillime subiecit; nimirum:

Dubium I. Quando nec preces nec murorum aspersiones extra Ecclesiam fieri possunt, Ecclesiae consecratio nihilominus fieri potest?

Dubium II. Utrum in casu, si fiat consecratio, praedictae preces et etiam aspersiones murorum intra Ecclesiam fieri debeant et possint; an potius omittendae sint?

Dubium III. Num in casu populus ab initio functionis intra Ecclesiam admitti possit?

Dubium IV. Quum in Ecclesia consecranda plura Altaria singula a singulis Pontificibus consecramur; quaeritur: An in singulis illis Altaribus Missa celebranda sit; vel potius in Altari principali tantum Missa celebrari possit ac debeat?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque volo in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita propositis dubiis respondendum censuit; videlicet:

Ad I. « In adiunctis de quibus in casu recurrendum ad S. Sedem: sin minus, quoties urgeat tempus, neque consecratio Ecclesiae differri valeat, sollemnis caeremonia in sacrario sive in atrio vel alio in loco el cubiculis eidem Ecclesiae adnexis, incipienda est; minorum vero aspersiones, eo quo potest modo, peragenda; servatis etiam Decretis pluries datis ».

Ad II. < Salis provisum in primo ».

Ad III. < Negative ».

Ad IV. « Salis esi ut celebretur Missa Sollemnis in Altari principali ».

Atque ita rescripsit.

Die 22 Februarii 1888.

3688. FLORENTINA.

De mandato Rmi Domini Eugenii Cecconi Archiepiscopi Florentini, hodiernus in ea Metropolitana Ecclesia Caeremoniarum Magister, Sacrae Rituum Congregationi inspuentia dubia pro opportuna solutione humillimo subiecit.

In ea Metropolitana celerisque Ecclesiis Collegiatis eiusdem Archidioeceseos Florentinae consuetudo ab immemorabili tempore viget, in Dominicis post Epiphaniam et Pentecosten usque ad Adventum, quando Festum alicuius Sancti occurrit sub ritu duplici, duas Missas canendi, alteram de Officio occurrente absque commemoratione Dominicae, alteram de eadem Dominica cum secunda el tertia Oratione iuxta praescriptum in Missali Romano.

Quum nihil in Rubricis Generalibus inveniatur quoad secundam eiusmodi Missam in Cathedralibus et Collegiatis Ecclesiis decantandam, quaeritur:

I. An exposita consuetudo retineri possit ac debeat? El quatenus Affirmative,

II. Num color hucusque adhibitus sacrorum paramentorum nempe viridis in Dominicis a Nativitate D. N. 1. C. usque ad Septuagesimam et a Dominica III post Pentecosten usque ad Dominicam primam Sacri

Adventus, color albus vero a Dominica secunda post Pascha usque ad Pentecosten, retineri possit?

III. Quanam Orationes dicendae sint praecipue in Dominicis infra octavam vel in ipsam diem octavam alicuius festi incidentibus?

Sacra vero Rituum Congregatio, ad relationem eiusdem Secretarii exquisitoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. < Servari posse in casu proximam vigentem, exceptis Dominicis infra octavas, in quibus servandus idem color octavae ».

Ad III. « Orationes dicendae prout in Missali praecipuntur pro minoribus Dominicis ».

Atque ita rescripsit.

Die 22 Februarii 1888.

3689. ÜRGELLEN.

Rmus Dominus Cassafias y Pages hodiernus Episcopus Urgellen. a Sacra Rituum Congregatione insequentium dubiorum declarationem humillime expetivit; nimirum:

Dubium I. Utrum in Litaniis Sanctorum quae extraordinariis de causis cantantur in publicis supplicationibus invocari queant Patroni Dioeceseos el Civitatis Urgellensis, Ss. Hermengrda et Odo, prouti consuevit ab immemorabili tempore?

Dubium II. Per Decretum diei 2 Maii 1867 praeceptum in Festo Nativitatis S. Ioannis Baptistae, ita suppressum est in Hispania ut de eo Missa sollemnis cantari debeat Dominica infra octavam. Quia vero in Urgellensis Dioeceseos Ecclesiis Festum colitur uti ante enuncialum Decretum, petitur ut praefata Missa sollemnis Dominica infra Octavam omitti possit.

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito volo in scriptis alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis ita rescribere rata est; nimirum:

Ad I. « Affirmative; in casu ».

Ad II. « Standum Decretis ».

Atque ita rescripsit.

Die 22 Februarii 1888.

3690. MANTUANA.

Rmus Dominus Iosephns Sarto Episcopus Mantuanus exposuit usum vigere, iere in cunctis Ecclesiis Mantuanae Dioeceseos,

vestiendi scilicet indumentis diversi coloris pro diversitate festorum ac temporum sacras Deiparae Imagines fidelium venerationi expositas easque collocandi diebus solemnioribus in loco principe Altaris, ubi SS. Eucharistia asservatur, nec non eas vestibus nigri coloris indutas deferendi in Processionibus Feria V et VI Hebdomadae maioris.

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii,

< Remittendam censuit tolerantiam eiusmodi usuum prudenti arbitrio Episcopi; dummodo tamen vestes in casu nihil indecens praescierant aut profanum ». Atque ita respondit.

Die 15 Martii 1888.

3691. DE GUATIMALA.

Rmus Dominus Richardus Casanova Archiepiscopus Gualimalae Sacrae Rituum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Dvbiū I. Moniales suppressae, quamvis privatas domos habitent, Divini Cultus suis in Ecclesiis curam habent, solemnioribus cuiusque Ordinis solemnilalibus intersunt, et moesiilia afficiuntur quod non amplius Missae propriae Patronorum et aliorum Sauciorum specialis Ordinis, sed de Communi ul in Missali Romano decantantur. Posuntne adhuc Monasteria hoc privilegio uti iuxta Missalia cuiusque Ordinis?

Dubium II. In Metropolitana Ecclesia antiquus viget usus canendi in Choro, die 29 Iunii, post expletas Vesperas, Commemorationem Cathedralis. S. Petri ut die 18 Ianuarii. Licelne dictum usum servare?

Dubium III. Ex consuetudine unum tantum Nocturnum in Exequiis canitur: licelne primum semper assumere? an debet illud potius cani quod Feriae occurrenti respondet?

Dubium IV. Licet ne permittere ut in Processionibus Crux deferatur non ab ipso Subdiacono sed ab Acolytho, Subdiacono prope hunc inter ceroferarios incedente?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. < Servari potest; dummodo Commemoratio, de qua in casu, fiat extra Officium diei et post expletas Vesperas ».

Ad III. « Canendum Nocturnum Feriae

occurrentis; nisi sit dies obitus, in quo servandum Rituale ».

Ad IV. « Negative; et singulis in casibus servetur dispositio Caeremonialis Episcoporum ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.
Die 22 Iulii 1888.

3092. MARIANNEN.

Rmus Dominus Antonius Benavides hodiernus Episcopus Mariannen. exposuit quod ex concessione s. m. Benedicti Papae XIII die 26 Augusti 1728 in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum, a quovis Sacerdote in Imperio Brasiliae (quemadmodum concessum est Clero Hispaniae et Lusitaniae) celebrantur tres Missae, quarum prima applicari potest ad libitum cum eleemosyna, ceterae vero pro omnibus Fidelibus Defunctis applicandae sunt. Quum vero controversiae nonnullae exortae sint quoad praxim inter Canonicos Ecclesiae suae Cathedralis, ad has dirimendas idem Rmus Dominus insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Dvbiū I. Utrum Canonicus qui in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum cantat Missam Conventualem, hac expleta celebrare valeat duas alias Missas pro Defunctis? Et quatenus Affirmative,

Dubium II. An Sacerdos seu Canonicus qui antea Missam Conventualem cantavit, debeat servare ordinem Missarum pro Defunctis, ita ut primo loco adhibeat Missam quae iuxta indultum dicenda est prima, deinde eam quae secundo loco legenda est?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, omnibus mature in casu perpensis, ita rescribere rata est; videlicet:

Ad I. * Affirmative; et iuxta usum in Hispania vigentem ».

Ad II. « Affirmative ».

Atque ita rescripsit.

Die II Augusti 1888.

3693. SANCTI IACOBII DE VENEZUELA.

Hodiernus Magister Caeremoniarum Metropolitanae Ecclesiae S. Iacobi de Venezuela, de mandato sui Riti Archiepiscopi, sequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Quum io his regionibus saepissime fiat ul eorum qui extra patriam moriuntur, ossa et cineres sive a civili gubernio sive a parentibus transferamur ab exteris ditionibus, ac deinde sive in Pantheon virorum illustrium sive in sepulcro respectivae familiae tumultentur, ante humationem tamen in Cappellis ardentibus, ul aiunt, exponantur; quaeritur:

I. Potestne Clerus eiusmodi cineres el ossa comitari eadem prorsus solerantate ac ritibus qui adhibentur quando cadaver ad Ecclesiam defertur?

II. In praefatis Cappellis ardentibus ab Ecclesiis seiunctis agi ne possunt funeralia?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuil; videlicet:

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. < Negative ; et funus celebretur in Ecclesia vel saltem in aliqua sacra Cappella ».

Alque ita rescripsit et servari mandavit.
Die 11 Augusti 1888.

3694. PORTUS PRINCIPIS

seu

CAPITIS HAITIANI.

Rihus Dominus Franciscus Maria Kersuzan hodiernus Episcopus Capitis Haitiani m Provincia Ecclesiastica Portus Principis Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia super Calendario Dioecetano pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Dubium 1. Utrum attentata concessione facta a s. m. Pio Papa IX per rescriptum S. R. C. Mense Novembri 1863, Clerus Provinciae Ecclesiasticae Portus Principis debeat se conformare in omnibus Calendario Cleri Secularis Urbis in recitatione Officii divini el celebratione Missae, etiam quoad ritum el octavam tum Festis Transfigurationis Domini tum Dedicationis Basilicae SSfti Salvatoris; quoad ritum duplicem 2 classis Festorum S. Catharinae Senensis et S. Philippi Nerii; quoad commemorationem octavae Ss. Apostolorum Petri et Pauli etiam in duplicibus 2 classis el quoad Officium votivum Ss. Apostolorum Petri el Pauli Feria 3 aliquoties permissum?

Dvmt ꝑ II. An in Ecclesiis parochialibns ubi S. Lndovicus Rex est titularis, Festum S. Bartholomaei celebrari debeat die 24 An-

gusti ; vel potius transferri pariter debeat (sede fixa) ad aliam diem, puta 6 Septembris? Et quatenus Affirmative ad secundam pariem : An vigilia S. Bartholomaei transferri pariter debeat ad diem fj Septembris?

Dubium 111. An in Ecclesiis ubi S. Gabriel est titularis, secundae Vesperae dici debeant de titulari ; vel de S. Ioseph Patrono totius Ecclesiae Catholicae?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus in re mature perpensis, ita propositis dubiis rescribendum censuil; videlicet :

Ad I. < Si concessum fuit (ex privilegio) Calendarium Cleri Secularis Romani, prout intra Urbem, Affirmative ; Si vero concessum fuit idem Calendarium prouli extra Urbem, Negative ».

Ad II. « Affirmative, ad primam pariem, in casu ; Negative, ad secundam, servata speciali Rubrica Missalis sub die 23 vel 24 Mensis Augusti ».

Ad 111. « Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam; idest integrae Vespere fiant de S. Iosepho cum commemoratione praecedentis, iuxta Rubricas».

Alque ita rescripsit el declaravit.

Die 11 Augusti 1888.

3695.

1ACEN.

Rmus Dominus Raymundus Fernandez y Lafita Episcopus Iacen. Sacrae Rituum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humiliter subiecit ; nimirum :

Dubium I. An tolerari queat usus vigens m Ecclesiis parochialibns Civilalis Incensis et in aliquibus ipsius Dioeceseos administrandi parvulis Baptismum extra fontem el ad aliquod Ecclesiae Altare festive paratum et ornatum quod alicui Sancio dicatum sil, qui peculiari devotione colitur, nique ad maiorem Sacramenti illius solemnitate?

Dibium 11. Canonici istius Calhedralis Ecclesiae in Vigiliis extra Adventum et Quadragesimam et in Processionibus ad Missas Rogationum nec non in Funeribus, excepta die 2 Novembris el obitu alicuius Canonici, loco mozzellae nigri coloris, quaceleris anni diebus ex privilegio utuntur, assumere solent alteram coloris violacei. Anm. licile hanc alteram mozzeltam possint ipsi adhibere?

Sacra porro Riluū Congregatio, ad relationem Secretarii, rescribendum censuit:

Ad L. « Relinquitur prudenti arbitrio Episcopi permittere in casu administrationem Baptismi extra locum fontis et apud Altare uti supra ».

Ad II. « Antequam quidquam decernere possit sub oculis habere oportet documentum, quo ab Apostolica Sede praefati Canonici usu mozzellae decorati fuerunt. Curet igitur Episcopus ul eiusmodi documentum ad hanc Sacram Rituum Congregationem transmittatur ».

Die 1 Septembris 1888.

3696. CONCORDIEN.

De mandato Rmi Domini Episcopi Concordien., hodiernus ipsius Cathedralis Ecclesiae Caeremoniarum Magister Sacrae Rituum Congregationi dubium sequens pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Quum ob aeris iusalubritatem tum Rmi Episcopi tum Capituli sedes e Civitate Concordiae ad oppidum Porlusgruarii legitime translatum fuerit inde ab anno 1585, Ecclesia sub titulo S. Andreae Apostoli in eodem oppido effecta est Auxiliaris Ecclesiae Cathedralis Concordien. Quandoque vero occurrit quod Officium Ecclesiae huius Cathedralis discrepet ab Officio Auxiliaris; prout accidit die 29 Iulii proxime elapsi, qua die in Ecclesia Cathedrali et in Dioecesi Officium erat de Dominica, in Ecclesia autem Auxiliari de Dedicatione Ecclesiae. Quaeritur itaque: An hoc in casu Capitulum sequi debeat Calendarium Ecclesiae Auxiliaris?

Et Sacra Riluū Congregatio ad relationem Secretarii exquisitoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, proposito dubio ita rescribendum censuit:

« Affirmative; praefatum enim Capitulum tenetur ad Officia specialia Ecclesiae Auxiliaris iamquam propriae, ulpole ad Officia Dedicationis et Titularis unius Ecclesiae ». Alque ita rescripsit.

Die 23 Novembris 1888.

3097. ORDINIS MINORUM CAPUCCINORUM S. FRANCISCO

Occasione edendi opus, cui titulus *Manuale liturgicum ad usum Fratrum Minorum*

Sancti Francisci Capuccinorum, nonnullae quaestiones oborlae sunt inter eiusdem Ordinis rubricistas quoad peculiares ritus seu rubricas in eodem opere contentas. Ad eiusmodi porro quaestiones penitus dirimendas, Rmus Pater Fr. Bruno a Viutia, Procurator et Commissarius Generalis Ordinis ipsius, sui muneris esse duxit insequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi declaranda proponere; videlicet:

Dubium I. Utrum verbo aut scripto sustineri possit sententia eximens Fratres Capuccinos ab obligatione observandi illa Decreta S. Riluū Congregationis, quae Constitutionibus Ordinis in aliquo adversantur, et hoc quia dictae Constitutiones approbatae fuerint ab Apostolica Sede? Et quatenus Negative,

Dubium II. Utriu opinionis falsitas necessario notari debeat in textu auctorum talem sententiam forsitan propugnantium?

Dubium III. Utrum Capuccini licite possint incensationes Altaris perficere in Missis Conventualibus, vel aliis quae sine Ministris paratis et sine cantu celebrantur?

Dubium IV. Utrum, dato quod aliquando Missa cantetur cum Diacono et Subdiacono, isti possint esse simpliciter parati cum Alba, Cingulo, Stola et Manipulo respective, absque Dalmatica et Tunica, item respective?

Dubium V. Utrum tolerari possit usus Missam cantandi modo quasi psalmodico, seu semi-tonalo?

Dubium VI. Utrum tolerari possit consuetudo, aliquibus in locis vicens, quod scilicet in Missa Conventuali Acolythus, seu minister, colla non sit indutus?

Dubium VII. Utrum Missae Conventuales sine cantu considerari possint veluti solemnes, sive quoad Collectas, sive quoad Preces in fine Missae ex mandato SSni Domini Nostri Leonis PP. XIII recitandas, sive quoad numerum cerearum in Altari accensorum?

Dubium VIII. Utrum diebus Dominicis Sacerdos, Conventualem Missam celebraturus, possit ad Altare accedere absque Casula seu Pianota, ad aspersionem faciendam, assumpta postea Planeta in cornu Epistolae?

Dubium IX. Auctor Manualis, de quo agitur, asserit, quod quando apud Capuccinos ad impertiendam benedictionem cum SSiho Sacramento (loco Albae) adhibeatur superpelliceum, semper tamen indui debet et amictus (uti in quacumque alia functione, in qua a Nostratibus pluviale adhibea-

Iur), nedum .id tegendum et detegendum caput, sed praesertim ne superior extremitas capulii summitatem pluvialis excedat, quod esset prorsus indecens. Quid dicendum de Auctoris sententia?

Dvbium X. An in consueta Missa el Processione Ferae V Maioris Hebdomadae, celebranti assistere possit Diaconus tantum Alba et Stola indutus, absque Subdiacono ipseque non tota durante Missa?

Dttidicm XI. Utrum cereus paschalis accendi possit in nostris Ecclesiis tempore Missae Convenlualis, dierum non festivorum?

Dvbium XII. Utrum tolerari possit quod Sacerdos colla et Stola, vel Alba, Cingulo el Stola tantum indutus, peragat expositionem el repositionem SSmi Sacramenti : aul populo cum Ostensorio benedicat : aul SSnium Sacramentum in Processionibus Sanctissimi Corporis Christi portet ; an potius teneatur ad usum pluvialis in omnibus caeremoniis, in quibus ceteri Sacerdotes, haud Capuccini, pluviale portare debent?

Dubium XIII. Utrum Ciboria seu Tabernacula , ubi SS. Sacramentum asservatur, possint exterius esse ex nudo ligno , rudi colore depicto ; vel potius debeant deaurari, aul pretiosius depingi, quam ceterae Altaris paries?

Dvbium XIV. Utrum tolerari possint thecae Sacrarum Ileliquiarum ad modum ostensorioli ex simplici el nudo ligno confectae?

Dvbium XV. Utrum licite fieri possint privatim aliquae minores benedictiones Ritualis Romani cum sola Stola absque superpelliceo ?

Dvbium XVI. Utrum Capuccini teneantur ad observantiam Decretorum circa materiam paramentorum? El quatenus Affirmative ,

Utrum licite uti possint paramentis ex gossypio, lino aul lana, bona tide confectis, post istius materiae prohibitionem ?

Dubium XVII. An Capuccini possint ad libitum et iu una eademque Ecclesia sacras functiones peragere, nunc iuxta praescriptiones ordinarias Missalis Romani etc., nunc utendo Memoriali Rituum a Benedicto XIX pro parvis Ecclesiis edito?

Haec vero dubia , super quibus alter ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris suum protulit votum typis editum , quum Eibus et Rihus Dominus Cardinalis Raphael Monaco La Valletta exposuerit in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis Comitiis infrascripta die ad Vaticanum habilis, Emi el Rihi Patres Sacris luendis Ritibus prae-

positi, omnibus accurate perpensis, sic rescribere rati sunt :

Ad I. « Negative ».

Ad II. « Affirmative ; data opportunitate ».

Ad III. « Negative; ex gratia lamen permitti in Missis aliqua maiori solemnitate celebrari solitis ».

Ad IV. « Observentur Missalis Rubricae ».

Ad V. « Retineri posse ».

Ad VI. « Negative ».

Ad VII. « Affirmative ».

Ad VIII. « Affirmative, si desit pluviale; el completa aspersione, vertat se ad cornu Epistolae, ibique sumat Manipulum el Casulam pro Missa celebranda ».

Ad IX. « Esse sustinendam ».

Ad X. « Negative ; et deficiente Clero, sacram functionem peragi posse iuxta Memoriale Rituum, iussu Benedicti Papae XIII editum ».

Ad XI. « Negative; nisi aliter ferat consuetudo ».

Ad XII. « Si agatur de expositione el repositione SS. Sacramenti sufficit ut Sacerdos colla et Stola sit indutus; nunquam cum Alba, Cingulo el Stola tantum. In Processionibus el benedictione cum SS. Sacramento in Ostensorio impertienda, omnino requiritur ul celebrans pluviale et velum humerale induat, sicuti cautum est Decreto in una Taurinen. diei 22 Iunii 1874».

Ad XIII. « PP. Capuccini relinere possunt Tabernaculum ligneum, affabre elaboratum ex concessione S. C. Episcoporum el Regularium 13 Iulii 1659 ».

Ad XIV. « Affirmative ».

Ad XV. « Servetur Rituale ».

Ad XVI. « Affirmative, ad primam partem; facta vero, quoad secundam, venia utendi huiusmodi paramentis, iam existentibus, donec consumantur ».

Ad XVII. « Si Ecclesiae sufficiens Clerus suppetat, peragant functiones iuxta Missale Romanum ; si tres aul quatuor Clericos Ianium habeant, utantur Memoriali Rituum Benedicti XIX ».

Atque ita rescripsit, declaravit el servari mandavit.

Die 7 Decembris 1888.

3698.

SENIEN.

ET MODRUSSEN.

In nova quadam parochiali Ecclesia Dioeceseos Senien. et Modrussen. tria erecta

\$unt Allaria, quorum maius ex integro lapideum est, reliqua mensam quidem habent integram ex una lapide, stipitem vero ex opere uti vocant *uiarmorisalo*. Quum vero quaestio orta sit an haec minora Altaria tamquam fixa haberi possint, ideoque an una cum Ecclesia el maiori Altari rite consecranda sint; hinc Rmus Dominus Georgius Posilovic hodiernus Episcopus Senien. el Modrussen. Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humiliter subiecit; nimirum*.

Dubium I. Stipes Altaris fixi consecrandi debelne esse lapideus, ila quidem uti communiter putari ac facile probari possit totus lapideus?

Dubium II. Licet ne consecrare Altare, cuius nucleus, quamvis lapideus, undique tamen lectus sil lateribus, quibus superinducta est crusta *marmorizatai*

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ila propositis dubiis rescribendum censuit:

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. « Negative ».

Atque ila rescripsit.

Die <4 Decembris 1888.

3699. PALENTINA.

De consensu Rmi Domini Ioannis Lozano Episcopi Palemini, hodiernus Magister Caeremoniarum Ecclesiae Cathedralis Sacrae Rituum Congregationi exposuit quod a Confraternitate Beatae Mariae Vuginis sub vulgari titulo *de la Soledad*, declinante die, Feria VI in Parasceve per totam Urbem processionaliter deferri solet simulacrum Deiparae Titularis post imaginem Domini Nostri Iesu Christi in sepulcro positi. Quum vero nova machina super currum collocata nuper constructa fuerit ad praedictum Simulacrum deferendum, propterea quod cursus Processionis sil perlongus el statuae ipsius ingens pondus; hinc Episcopus obtemperans Decretis alias latis a Sacra Rituum Congregatione, quibus praecipitur ut Contraires sacco indutos super humeros capite delecto deferre debeant sacra Simulacra, merilo vetuit usum praefati currus. Instantibus tamen Confratribus qui exemplum concessionis adducunt factae Sodalibus ab Immaculata Deiparae Conceptione, qui triumphali curru deferunt ipsius Deiparae Simulacrum; insequentia dubia eidem Sacrae Rituum Congregationi subjicienda transmit*

lere censuit, quum agatur in casu non de Processione laetitiae el festivitatis sed moeroris ac lucius; nimirum;

Dubium I. Num prohibendum sit deferri statuam Beatae Mariae Virginis a Confraternitate vulgo *de la Soledad*, praefato curru ad solis occasum feriae VI in Parasceve? El quatenus Affirmative,

Dubium II. Num pariler prohibendum sit deferri curru triumphali Statuam Immaculatae Deiparae Conceptioni» in Processione quae fit mense Iulio a praedictis sodalibus?

Sacra vero Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, re mature perpensa, rescribendum censuit:

« Utroque in casu, enuntiatum currum permitti posse; sub conditione tamen quod aliquot respectivi Confralres sacco induti eundem currum comitentur ad huius latera ».

Die 14 Decembris 1888.

3700. GRANATEN.

Hodiernus Archidiaconus Metropolitanae Ecclesiae Granaten. de consensu sui Rmi Domini Archiepiscopi insequenium dubiorum declarationem a Sacra Rituum Congregatione humillime expetivit; nimirum:

Dubium I. Archidiaconus praefatae Ecclesiae obligatur ne inservire Archiepiscopo in Olificio diaconatus in omnibus functionibus Pontificalibus; vel tantum in Missa solemni?

Dubium II. In Ordinatione Clericorum cum Missa lecta licet ne Archidiacono ipsi assistentiam praebere Archiepiscopo in habitu choralis?

Dubium III. Pluviale super cappam est ne paramentum congruum ad inserviendum Archiepiscopo in eadem Missa lecta?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente Secretario el audita sententia alterius ex apostolicarum Caeremoniarum Magistris, hisce dubiis sic rescribendum censuit:

Ad I. « Quoties praebendae non sint distinctae, Archidiaconus tenen in omnibus functionibus Pontificalibus, excepta sacra Ordinatione, in qua aliud speciale munus ab ipso Archidiacono est obeundum ».

Ad II. < Negative; Officium enim ab Archidiacono induto colla super rochetlum, prouti a duobus Canonicis Archiepiscopo Assistentibus exercendum est ad tramitem Pontificalis Romani ».

Ad III. « Provisum in praecedenti ». Atque ita declaravit ac rescripsit. Die 14 Decembris 1888.

3701. ADIACEN.

Rmus Dominus Paulus Matthaeus de la Foata hodiernus Episcopus Adiacen. quum in aliquibus verbis Bullae *Qui Christi Do- mini*, qua Concordatum inter S. Sedem el Galliae Gubernium confirmatum fuit, quaedam dubia suborla fuerint quoad Ecclesiarum Titulares et Patronos; eadem uti sequuntur Sacrae Riluum Congregationi pro opportuna declaratione humillime subiecit; nimirum :

I. An una cum Tilularibus Ecclesiarum suppressi et extincti fuerint Locorum Patroni ?

II. An cnm principaliore cuiuslibet Ecclesiae Titulari alii minus principales suppressi fuerint?

III. An ille solus sil tamquam verus Titularis habendus, sub cuius Titulo Ecclesia sive Cathedralis sive parochialis fuit virtute praedictae Bullae el Decretorum renovata ?

Et Sacra eadem Riluum Congregatio ad relationem Secretarii, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet :

Ad I et II. < Negative ».

Ad III. < Affirmative ».

Atque Ha rescripsit el declaravit.

Die 14 Ianuarii 1889.

3702. CONGREGATIONIS

DE TRAPPA.

Rmus Dominus Fr. Maria Eugenios Vi- carius Generalis Congregationis de Trappa Ordinis Cisterciensis sequens dubium pro opportuna declaratione Sacrae Riluum Congregationi humillime subiecit ; nimirum :

Quum ex Decreto Sacrae Riluum Congregationis diei 26 Septembris 1868 in una Gadicen. seu Gaditana, in Officio Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. conclusio Hymnorum non sil immutanda; quaeritur: Aneo dem Festo occurrente infra octavam Visitationis B. M. V. in qua, iuxta Rubricas Ordinis, Hymni sic terminantur: *Gloria libi Domine, qui natus es de Virgine*; conclusio

Hymni ad Laudes (quae videtur propria) in praefato Officio mutanda sil, ita sonans:

*Summi ad Parentis dexteram
Sedenti habenda est gratia,
(Jui nos redemit Sanguine,
Sancto que firmat Spiritui*

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, ita proposito dubio rescribendum censuit :

< Praefatam Hymni conclusionem non esse immutandam ». Atque ita rescripsit.

Die 14 Ianuarii 1889.

3703. PREMISLIEN. LATINORUM.

Rmus Dominus Lucas Solecki Episcopus Premislien. Latinorum Sacrae Riluum Congregationi humiliter exposuit in Sacellis privatis, quae sunt in Domibus Sororum intra lines Dioeceseos degentium, multis per annum diebus, vel per totam diem vel saltem post Missam el Vesperas, de venia Episcopi rite Sanctissimam Eucharistiam in Oslensorio exponi.

Quum vero ex una parte anceps haereat an luta conscientia eiusmodi frequentiam expositionis concedere queat, el ex altera persuasum habeat pias Religiosas in animo dolore allectum iri si tanta spiritali consolatione priventur ; hinc enixas preces porrexit, rogans ul Sacra Riluum Congregatio facultatem dignetur tribuere eandem frequentem expositionem permittendi.

Et Sacra Riluum Congregatio rem omnem prudenti arbitrio Ordinarii remisit, ut, remotis cuiuslibet abusus occasionibus, eiusmodi expositiones saepe fiant ubi Ipsemet concedere velit.

Die 18 Februarii 1889.

3704. MACERATEN.

De consensu Rmi Episcopi Maceraten. R. D. Moderator Ephemeridum, quibus titulus vulgo *Monitore liturgico*, quaeque in ipsa Civitate Maceraensi publice eduntur, Sacrae Riluum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humillime subiecit ; nimirum :

Quum in aliquibus Dioecesibus vigeat usus quod funera associantur a loto Capitulo Canonicorum, atque in his Processionibus Canonicus gerens personam Parochi incedit cum Stola supra cappara canonica-lem; quaeritur: An eiusmodi consueludo retineri queat; vel potius per Decreta S. H. C. alias edita abrogata sil?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribendum censuit ; videlicet :

« Negative, ad primam partem ; Affirmative, ad secundam; el Canonicus gerens personam Parochi induat rochetlum el superpelliceum ac deinde Stola : vel reienlo rochetio, indual Stola cum pluviale nigri coloris ». Alque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 23 Martii 1889.

3705. SANCTI HIPPOLYTI.

Quod ad preces iussu Sanctissimi Domini Leonis Papae XIII in omnibus orbis Ecclesiis post privatam Missae celebrationem flexis genibus recitandas allinet, inter plures orta est quaestio : Num in Festo Nativitatis Domini nostri Iesu Christi a Sacerdote 1res Missas celebrante preces istae, eliam quando post primam aut secundam Missam non disceditur ab Altare, post unamquamque Missam peragendae sint? An vero sufficiat si dumtaxat peraganlur quoties ab Altari disceditur, sive discessio post primam Missam, aut post secundam, aut demum posl Ierliam liat?

Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, proposito dubio respondit :

« Negative, ad primam pariem ; Affirmative, ad secundam ».

Die 30 Aprilis 1889.

3706. BAIONEN.

Episcopus Baionensis suppliciter exposulat insequentium dubiorum solutionem :

Quotiescumque S. Sedes concedit privilegium asservandi Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum in Oratoriis privatis, exigit: 1. Ul Oratorii porta saltem per aliquot diei horas fidelibus pateat; 2. ul ad minus bis in hebdomada Sanctissimum Sacrificium ibidem celebretur. Verum quarundam Congregationum Oratoria in Dioecesi Baionensi {lorlam quae ad extra pateat nullimode lia-ient, et nec semel per hebdomadam celebratur ibi Sanctissimum Missae Sacrificium ; el cum de his conditionibus silere videntur Rescripta Apostolica quibu- eadem Oratoria eiusmodi induito fruunlur . hinc Episcopus orator humiliter expostulat :

Dibivm I. Num permitti possit quod Sanctissimum Sacramentum asservetur in

praefatis Oratoriis, quamvis nec semel in hebdomada ibi Missa celebretur? Et quatenus Negative,

Dvbii ꝑ H. Quoties in hebdomada celebrari debeat Missa? an semel Ianium sufficiat ; et an interdici debeat asservatio, si bis per hebdomadam Missa celebrari nequeat?

Dubium II. An necesse omnino sil ul porta ad extra pateat?

Sacra Rituum Congregatio, enunciatis dubiis a Secretario relatis, sic rescribendum censuit :

Ad I. < Negative ».

Ad II. « Si in iis Oratoriis Missa quotidie celebrari nequii, ab Apostolica Sede indultum pelendum esi, quae semel saltem in quavis hebdomada illam praecipere solet ».

Ad III. « Negative in casu ; attento Apostolico induito ».

Alque ita rescripsit.

Die 14 Maii 1889.

3707. CONGREGATIONIS

DE TRAPPA.

Rmus Dominus Fr. Tiburlius Procurator Generalis Congregationis de Trappa Sacrae Riluum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit ; nimirum :

Di ntiJM I. An Festa de praecepto, translata ex Apostolico induito in Dominicam in Dioecesibus particularibus, possint eliam in Monasteriis antiquioris reformationis de Trappa ad Dominicam transferri?

Dubium II. An Festa de praecepto, pro aliquibus Dioecesibus recolenda infra hebdomadam, debeant eliam celebrari eodem die in praefatis Monasteriis?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, omnibus mature pensis, ita propositis dubiis rescribendum censuit :

Ad I et II. < Affirmative ».

Atque ita rescripsit.

Die 18 Maii 1889.

3708. ROMANA.

Hodiernus Moderator Academiae Liturgicae in Urbe a Sacra Rituum Congregatione humillime postulavit insequeniis dubii declarationem ; nimirum :

In Decreto Urbis et Orbis per Aposto-

liras Lueras (N. 1.) legitur : « Feria tertia Dûū impedita, assignatur Officium Votivum de Sinetis Apostolis » ; deinde subditur : < Hornae vero de Sanctis Petro el Paulo ».

Cum autem plures Communitates Religiosae in maioris unitatis gratiam cum S. Sede utantur Calendario Cleri Romani proprio ul intra Urbem, quaeritur : An illa verba < Romae vero do Sanctis Petro et Paulo » eos tantum afficiant qui Hornae materialiter degunt; an alios etiam, qui Calendario Cleri Romani utentes extra degunt quidem, sed ad Officium quod spectat, quid unum efficiunt cum Clero Romano?

Et Sacra Rituum Congregatio ad relationem Secretarii, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribendum censuil :

«Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Alque ita rescripsit.

Die 18 Maii 1889.

3709. CALVEN. ET THEANEN.

Rmus Dominus Alphonsus Maria Gior-dano Episcopus Calven. et Theanen. a Sacrorum Rituum Congregatione sequentis dubii declarationem humiliter petiit; nimirum :

Nutu Sacrum Tabernaculum , in quo asservatur SSiiium Eucharistiae Sacramentum, debeat omni ex parte interius panno serico albi coloris vestiri, vel possil illud ex lamimbus deauratis tantum ornari?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, proposito dubio sic rescribendum censuil :

« Nihil obstare quoad ulrumque modum ». Alque ita declaravit et rescripsit.

Die K Iunii 1889.

3710. PARISIEN.

seu

CONGREGATIONIS

SACRORUM CORDIUM IESU ET MARIAE.

Mmellinus Bousquet Superior Generalis Congregationis Sacrorum Cordium Iesu el Manae xulgo de *Picpus* Parisiis inslilulav. sequens dubium pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi humillime subiecil ; nimirum :

Quum Suae Congregationi concessum sit recitare moro votivo Officium Sacri Cordis Iesu sub ritu semiduplici singulis Feriis VI per annum non impeditis Officio duplici vel semiduplici, extra Adventum, Quadragesimam, Quatuor Tempora et Vigilias; quaeritur: Quando concurrunt secundae Vesperae Officii Votivi do SSiho Eucharistiae Sacramento cum primis Vesperis Officii Votivi Sacri Cordis Iesu, quomodo recitandae sint Vesperae? num a Capitulo de sequenti; an integrae de sequenti absque commemoratione praecedentis ?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, proposito dubio rescribere rata est :

« Totum de praecedenti, nihil de sequenti ; ad tramitem Decreti (n. 3597) in una Dubiorum die 24 Novembris 1883 ad IV ». Alque ita rescripsit.

Die 5 Iunii 1889.

3711. NULLIUS

SANCTI MAURITII AGAUNENSIS.

Hodiernus Magister Caeremoniarum Ecclesiae Abbalialis el Calhedralis S. Maurilii Agauuensis Nullius Dioeceseos Sacrae Rituum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecil; nimirum :

Dubium I. An specificari debeat in Canone Missae, Praeconio Paschali etc., nomen Abbatis, Episcopi, qui iurisdiclionem quasi episcopalem el ordinariam oblinet tum in ipsam Agaiinensem Nullius Dioeceseos Abbatiam tum in plura eidem Abbatiae subiecla loca ; et ex Brevi Gregorii XVI diei 3 Iulii 1840 amplissimo titulo Episcopali Belhleem, in perpetuum condecoratur.

Dubium II. An in diebus anniversariis electionis et consecrationis eiusdem Abbatis, Episcopi, commemoratio fieri debeat in Missa hac adhibita veteri formula : < *Deus omnium Fidelium..... famulum tuum N. quem Ecclesiae Agaunensi praeesse voluisti etc.f* El quatenus Negative,

Dubium III. An indultum obtineri possil quo nomen praedicti Abbatis, Episcopi, ponatur in Cauone Missae, Praeconio Paschali etc.; el de eiusdem electione et consecratione iu diebus anniversariis commemoratio fiat ih Missa per formulam supra enunciata

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alienus

ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita propositis dubiis rescribendum censuil; videlicet :

Ad I et 11. « Negative ».

Ad III. * Non expedire ».

Atque ita rescripsit.

Die 27 Iunii 1889.

3712. DECRETUM

URBIS ET ORBIS.

Allero nunc elabente seculo, ex quo Redemptoris nostri praecipua caritatis beneficia, sub Ipsius Sacratissimi Cordis simbolo, cultu peculiari, mirifice in dies adaucto, a fidelibus recoli coepta sunt; enixas ileratasque preces Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII quamplurimi sacrorum Antistites, Cleri eliam ac populi vola depromentes, undique porrexerunt, ul Festum SS. Cordis Iesu, a fel.rec. Pio Papa IX sub ritu Duplici maiori universae Ecclesiae praescriptum (Decr. S. R. C. 23 Augusti 18J56, *Ex quo*), deinceps ad ritum Duplicis primae classis, citra obligationem festivi praecepti, elevare dignaretur.

Porro Beatissimus Pater, cui nihil potius est quam ul fideles *crescant in gratia el cognitione Domini Nostri Iesu Christi, ipsiusque sciant supereminentem scientiae caritatem*, huiusmodi supplicia vola libentissime exceptit: eo praecipue animum Suum intendens, ut gliscentibus impietatis conatibus, fideles in hac saluberrima devotione perfugium el munimen inveniant, el vehementiori erga amantissimum Redemptorem amore inflammati, digna Ei laudis et placationis obsequia persolvant simulque pro Fidei incremento el Christiani populi pace atque incolumitate divinas miserationes ferventibus implorent. Hisce permotus Beatissimus ipse Pater, Sacrorum Rituum Congregationis audito consilio, de speciali gratia et privilegio, decernendum censuil :

Nulla facta immutatione relaie ad eos, qui amplioribus ex Apostolicae Sedis induito gaudent privilegiis, Festum Sanctissimi Cordis Iesu ritu Duplicis primae classis sine octava in universa Ecclesia amodo celebretur; absque praecepto audiendi Sacrum et a servilibus operibus abstinendi.

Idem Festum Feria VI post Octavam Corporis Christi, veluli in sede propria, recolatur ; el nonnisi Solemnitatibus primariis eiusdem ritus occurrentibus locum cedat: quibus m casibus, die immediate

ea Festa sequenti, veluli in sede propria, reponatur.

In concurrentia Festi SSihi Cordis Iesu cum die octava Corporis Christi, Vesperae integrae fiant de eadem octava, sine ulla commemoratione, attenta indole peculiari nlriusque Festi. Quoad concurrentiam vero cum duplicibus primae classis ambae Vesperae ordinentur ad tramitem Rubricarum et Decretorum Sacrae Rituum Congregationis.

Insuper ad fidelium pietatem erga Sacratissimum Cor Iesu impensius fovendam, Sanctissimus Dominus Noster libens ultro concessit, ut in cunctis Ecclesiis et Oratoriis, in quibus die festo, sive proprio sive translato, ipsius Sacri Cordis Iesu, coram Sanctissima Eucharistia persolventur divina Officia', Clerus et populus, qui hisce Officiis intererit, easdem lucretur indulgentias, quas fidelibus, divinis Officiis per ocliduum Corporis Christi adsiscentibus, Summi Pontifices elargiti sunt.

In iis vero Ecclesiis et Oratoriis, ubi Feria VI, quae prima unoquoque in mense occurrit, peculiaria exercitia pietatis in honorem divini Cordis, approbante loci Ordinatio, inane peragentur ; Beatissimus Pater induisit, ut hisce exercitiis addi valeat Missa votiva de Sacro Corde Iesu; dummodo in illam diem non incidat aliquod Festum Domini, aut duplex primae classis, vel Feria, Vigilia, Octava ex privilegialis : de celero servatis rubricis.

Voluit demum Sanctitas Sua, ut per hoc Decreto expediantur Literae Apostolicae in forma Brevis.

Die 28 Iunii, Festo Sacratissimi Cordis Iesu, anno 1889.

3713. TLASCALEN.

seu

ANGELOPOLITANA.

Rmus Dominus Franciscus Melilon Vergas hodiernus Episcopus Tlascalen. seu Angelopolitanus sequens dubium pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi humiliter subiecil ; nimirum :

An in qualibet Sanctissimae Eucharistiae Sacramenti publica expositione, antequam m tabernaculo idem reponatur, benedictio fidelibus cum eodem Sanctissimo Sacramento impertiri debeat, ita ul eam omittere non liceat?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, proposito dubio rescribendum censuit :

< Affirmative ». Atque ita rescripsit.
Die 12 Iulii 188».

3714. RUREMONDEN.

Rmus Dominus Franciscos Antonins Boermans hodiernus Episcopus Ruremonden. exposuit quod in Calendario ac Proprio Dioeceseos, ab Apostolica Sede die 7 Septembris 1867 approbato, habetur die 21° Iulii Feslum S. Christophori Martyris in Civitate Ruremonden. ulpole Patroni Ecclesiae Cathedralis el Civitatis sub ritu Duplici primae classis pro universa Dioecesi assignatum. Quum vero in una Nollinghamen. diei 26 Martii 18to 9 Sacra Rituum Congregatio edixerit Festum seu Officium Titularis Ecclesiae Cathedralis .celebrandum esse sub ritu duplici primae classis cum octava ab universo Clero Seculari ; hinc exorta insequenda dubia pro opportuna declaratione eidem Sacrae Riluum Congregationi Rmus Dominus orator humillime subiecit ; nimirum :

Dvbiū I. Num adhuc Feslum S. Christophori a Clero Seculari Dioecesis Ruremonden. extra Civitatem celebrandum sil sub ritu semiduplici el sine octava ad normam Proprii el Calendarii Dioecesanii; an potius in posterum Festum istud a praedicto Clero agendum sil sub ritu duplici primae classis cum octava? El quatenus Affirmative ad secundam pariem,

Dubium II. Num in Ecclesiis parochialibus in quarum Calendariis diei 27 Iulii Officium S. Iacobi (probante Episcopo) olim affixum fuit, modo ulterius sil transferendum; an potius istae immutationes in particularibus Calendariis factae, tamquam erroneae, sini corrigendae iuxta Rubricas?

Dubium III. Num in Ecclesiis quae die 28 Iulii celebrare tenentur Feslum S. Iacobi, quippe quae eum Patronum habent, ac proinde die 27 Iulii Officium S. Christophori in perpetuum affixum habent, octava eius S. Martyris proroganda sit ad diem 3 ; an potius finienda die 1 Augusti ?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Caeremoniarum Apostolicarum Magistris, re mature perpensa, ita proposito dubiis rescribendum censuit", videlicet:

Ad I. < Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Ad II. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad III. < Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.
Die 12 Iulii 1889.

3715. S. FIDEI NEOGRANATEN.

Quum ex parte Vicarii Capitularis Archidioeceseos S. Fidei Neogranalen., ea sede vacante, Sacrae Riluum Congregationi propositum fuit dubium :

An monumenium ligneum ac duae imagines cuiusdam Archiepiscopi intra ambitum Ecclesiae Metropolitanae in urbe Bogolae exiantes, quae a rudibus fidelibus tamquam cultu dignae habentur, inde removeri atque in Sacristia vel alibi collocari debeant?

Sacra Riluum Congregatio, audito R.P.D. Promolore Fidei, sic rescripsit:

« Affirmative; iuxta Decreta s. m. Urbani Papae VIII el nonnas a Benedicto Papa XIV traditas ».

Die 31 Augusti 188».

3716. RÜTHENEN.

Iussu Rihi Episcopi Ruthenen. hodiernus Ordinator Calendarii, in usum Cleri ipsius Dioeceseos, Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humillime subiecit ; nimirum :

In nonnullis Monialium Oratoriis Feria V in Coena Domini Cappellanus Missam celebrat sine caniu neque hostiam consecrat pro Missa Praesanctificatoria. Expleta Missa, Sanctissimum extrahit e tabernaculo, iliumque in Calice vel in pixide velo cooperio superius collocat ut per totam diem a Monialibus el ceteris fidelibus adoretur. Quaeritur: An eiusmodi praxis ab Episcopo permittenda seu toleranda sil; vel omnino prohibenda ?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus rite perpensis, ita proposito dubio rescribendum censuit; videlicet:

< Expositionem Sanctissimae Eucharistiae, de qua in casu, prohibendam esse ». Atque ita rescripsit.

Die 30 Novembris 1889.

3717. CENETEN.

Hic Dominus Sigismundus Brandolini Rota hodiernus Episcopus Cenelen. Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humiliter subiecit; nimirum :

In nonnullis Cenelensis Dioeceseos parochialibus Ecclesiis consuetudo ab immemorabili tempore invaluit deferendi haud exigua pompa Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum per vias publicas horis nocturnis Feria V in Coena Domini. Quaeritur : An eliminandus sit huiusmodi usus; vel tolerandus ?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribendum censuit; videlicet:

< Affirmative, ad primam partem ; Negative, ad secundam ».

El ita respondit ac declaravit.

Die 30 Novembris 1889.

3718. SANCTI IACOBI
DE CHILE.

Remus Dominus Marianus Casanova hodiernus Archiepiscopus S. Iacobi de Chile sequens dubium pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi humillime subiecit ; nimirum :

Per Apostolicam Bullam *Pastoralis Officii* s. m. Gregorii XIII diei 30 Decembris 1873, Hispaniarum Regnis eorumque possessionibus concessum fuit privilegium, vi cuius diebus Paschalibus et Festivitatibus maioribus in quibus celebret Missam Gonventualem Antistes, vel alia persona principalis, non tenetur facere aspersionem aquae benedictae a Rubricis Missalis praescriptam, sed eius loco et vice illam facere possit quilibet simplex Sacerdos.

Iamvero persona principalis, de qua adest privilegium, semper intellecta fuit tam de Dignitatibus quam de Canonicis omnibus; uno vel altero discrepante, qui de Dignitatibus tantum vellet intelligi. Sed e contra Synodus in hac habita Archidioecesi anno 1763 iussit in Constitutione III, Tit. XI, ut praedictam aspersionem in hac Cathedrali Ecclesia, uti fuerat mos, faceret Diaconus in Missa maiori ministraturus ; quem quidem morem post hoc relinendum constituit. Diaconi vero qui hunc temporis in Missa maiori

ministrabant erant Canonici dicti Portionarii, qui nunc in nova Cathedralis erectione suppressi, et a minoribus Bénéficiais qui Chori Cappellam vocantur, suffecti fuerunt.

Illis expositis, quaeritur : Ulrum hic immemorabilis mos a Dioecesana Synodo recognitus, quodque magis est, insus, nempe aspersionis faciendae non a Celebrante sed a Diacono in Missa ministraturo retineri possit ?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribere rata est; videlicet:

« Senetur Caeremoniale ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 14 Decembris 1889.

3719. NUCERINA PAGANORUM.

Capitulum Ecclesiae Cathedralis Nucerae Paganorum, de consensu cum Ritu Episcopi, insequendum dubium declarationem a Sacra Rituum Congregatione humillime expetivit ; nimirum :

Capitulum praefatae Ecclesiae per dispensationem obtentam a Sancta Sede non tenetur ad quotidianum servitium Chori, sed solum diebus Dominicis et Festivis aliisque in Brevi Apostolico assignatis. Hinc quaeritur :

I. Teneatne ipsum adesse Choro in die anniversaria pro Episcopo proxime defuncto? El quatenus Negative,

II. Quomodo se gerere debet Episcopus pro adimplendo munere suo quoad anniversarii supradicti celebrationem, prout in Caeremoniali Episcoporum dictum est?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, his dubiis ita rescribendum censuit; videlicet :

Ad I. « Capitulum teneri ad tramitem Caeremonielis Episcoporum ».

Ad II. < Provisum in antecedenti ».

Atque ita declaravit et servari mandavit.

Die 10 Ianuarii 1890.

3720. ALBANEN.

Quum Abbatia S. Alexandri Miridilarum in Albania anno 1888 restituta sit, ex pluribus Paroeciis constituta, sub regimine Abbatibus benedicti, nec tamen in Episcopum consecrati; quaeritur num recte in novo

Dioecesium Albanensium Calendario assignetur diei 4 Novembris, anniversariae benedictionis illius Abbatis, Oratio sive commemoratio pro ipso, item ac pro Episcopo residente in eius consecrationis episcopalis anniversario.

Sacra Riluum Congregatio, rescribendum censuil :

« Negative in omnibus; neque ullam de anniversario benedictionis Abbatis commemorationem esse admittendam ».

Die 40 Ianuarii 1890.

3721. HARLEMEN.

Gaspar Boltemanne Episcopus Harlemen. Sacrae Riluum Congregationi duo dubia subiecit pro opportuna solutione, circa Communionem dandam ab Episcopo consecrante Neo-Presbyteris in Missa Sacrae Ordinationis ; nimirum :

Dubium I. Num Pontifex in communicandis Neo-Presbyteris adhibere valeat formulam *Corpus Domini Nostri Iesu Christi etc.*; vel potius hanc omittere?

Dubium II. An Pontifex communicare debeat Neo-Presbyteros ante; vel postquam Diaconi el Subdiaconi dixerint *Confiteor*?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Aposolicarum Caeremoniarum Magistris, illa propositis dubiis rescribere rata est; videlicet :

Ad I. «Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad II. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

El deniur Decreta in Syron, diei 31 Augusti 1872 ad II; et in una Marsorum diei 12 Novembris 1831 ad 10. Quae quidem Décréta, si bene perpendantur, minime pugnant cum Rubrica Pontificalis Romani de Ordinatione Presbyteri part. I et III; sed eam non satis perspicuam declarant, illa ut pateat ex ipsis formulam , de qua iu primo dubio, esse omittendam; el Presbyteros esse communicandos antequam Diaconi el Subdiaconi recitent Confessionem.

Atque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 17 Ianuarii 1890.

PACEN.

Hodiernus Magister Caeremoniarum Cathedralis Ecclesiae Pacen., de mandato sui Rmi Episcopi, Sacrae Riluum Congregationi insequenlia dubia pro opportuna so-

lutione el declaratione humillime subiecit; videlicet :

Dubium I. In Pacensi Ecclesia Cathedrali extal consuetudo canendi Responsorium pro duobus defunctis, die Sabbato, expleta Missa votiva B. M. V., quae celebratur post Primam, depositis a Celebrante el Ministris paramenis albis sumplisque aliis nigri coloris ; licel ea die occurrat Officium ritus duplicis. Potestne tolerari haec consuetudo ?

Dubium II. In praefata Ecclesia Ceroferarii, qui nec tonsura initiali sunt, Albam et Dalmaticam etsi non benedictas induunt. Quum hic usus iam in aliquibus Dioecibus vigeat Ditionis Boliviae ; quaeritur an sit permittendus?

Dubium III. Invaluit etiam consuetudo, dum aspergitur Chorus die Dominica, ad intonationem V. *Gloria Patri* aspersionem paulisper interrumpendi. Potestne hic usus sustineri ?

Dubium IV. Per integrum annum 1884 Capitulum Cathedralis Ecclesiae Pacen. quum Officia votiva adopllassel (induila universae Ecclesiae die 5 Iulii 1883) unicam Missam Convenlualem celebravit, Officio votivo respondentem , quando in Quadragesima et extra non fiebat Officium de Festo alicuius Sancti proprio vel translato. Quum vero id bona fide lactum fuerit, eo quod censetur recte obligationi suae ita satisfieri post adoptionem praefatorum Officiorum ; hinc humillime petitur condonatio.

Dubium V. In Vesperis ac Missis solemnioribus, quoties Canonici, qui pluvialia induunt, recedunt a magno leclorili el veniunt ad sua loca, toties Choro Praefectus et post illum dignior allernalim surguni et salutant. Ast quum id fiat inullolies (et forsani quid superfluum ac ridiculum in hoc videatur) quaeritur an servandus sil eiusmodi usus?

Dubium VI. Canonici, qui induunt pluvialia ac deferunt cannas argenteas (vulgo *cetros*), debentne genullectere, sicut celeri, in Missa solemnii de Requie ad Orationes; vel debent stare, genuflectentes tantum ad elevationem ?

Dubium VII. in Officio solemnii Matutini el Laudum Celebrans non induit pluviale ad legendam IX Lectionem, sed tantum in Altari ad incensationem ; ac stalim deponit illud: praeterea desunt Acolythi deferentes candelabra. Quaeritur an hoc liceat ?

Dubium VIII. In praefata Ecclesia Cathedrali canitur Responsorium pro Defun-

clis, mane el vespere, quando Rubrica non obstat; el inter celeras Orationes recitatur etiam quae incipit *Deus indulgentiarum Domine*. Quum id veritati non sit consonum , debelne ea Oralio per aliam subrogari?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo in scriptis alterius ex Aposolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus rite perpensis, ita propositis dubiis censuil rescribendum ; nimirum :

Ad I et II. < Negative ».

Ad III. « Affirmativo ».

Ad IV. « Supplicandum SSmo pro gratia sanationis quoad praeteritum ».

Ad V. « Servetur Caeremoniale Episcoporum ».

Ad VI. « Affirmativo, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad VII. < Non licere ».

Ad VIII. « Affirmative; subrogando scilicet aliam Orationem ex diversis ul in Rituali ».

Alque illa rescripsit el servari mandavit.

Die 24 Ianuarii 1890.

Facta autem per Secretarium Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII relatione de contentis in quarto dubio, Sanctitas Sua expetitam sanationem benigne impertita est quoad praeteritum. Die 21 Februarii anno eodem.

3723. ORDINIS PRAEDICATORUM.

Rmus P. Marcolinus Cicognani Procurator Generalis Ordinis Praedicatorum, exponens quod plurimi Fratres sui Ordinis ad devotionem promovendam erga Beatissimam Deiparam a Rosario per Imaginem quae colitur in Valle Pompeianorum, hanc Iconem exponere coeperunt in Ecclesiis ipsius Ordinis; cupiensque eorumdem fovere pietatem: verum iuxta leges a Sacra Riluum Congregatione sancitas, insequenlia dubia pro opportuna solutione eidem Sacrae Congregationi humillime subiecit ; nimirum :

Dubium I. An liceat in Ecclesiis, in quibus canonice sunt erectae SSmi Rosarii Confraternitates, antiquae Imagini Beatae Virginis Mariae de Rosario substituere Imaginem pompeianam? El quatenus Negative,

Dubium II. An liceat Imagini B. M. V. de Rosario in eodem Altari Imaginem parvam pompeianam supponere, uti vulgo dicitur sotto *quadvol* El quatenus Negative,

Dubium III. An liceat in praefatis Ec-

clesiis dedicare dictae Imagini B. M. V. Pompeianae aliud Altare? El quatenus Negative,

Dubium IV. An liceat saltem in aliquo loco earumdem Ecclesiarum Imaginem B. M. V. pompeianam publicae venerationi exponere? Et quatenus Affirmative,

Dubium V. An eam visitando easdem Indulgentias Altari Sanctissimi Rosarii concessas Christifideles et Confralres lucrari valeant?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Rmis PP. Consultoribus Theologis, propositis dubiis rescribere rata est :

« Negative in omnibus ». Alque illa rescripsit ac declaravit.

Die 24 Februarii 1890.

3724. VICARATUS APOTOLICI

VICTORIAE NVANZENSIS.

Rmns Dominus Leo Livinhac Episcopus Pacanden. el Vicarius Apostolicus Victoriae Nyanxensis insequenlia dubia pro opportuna solutione Sacrae Riluum Congregationi humillime subiecit ; nimirum :

Dubium I. An benedictio solemnii fontis Baptismatis possit vel debeat fieri Sabbato Sancto, in Oratorio publico missionis in quo quidem administratur Baptismus , sed in quo non estai fons Baptismatis proprie dictus ad portam Oratorii? El quatenus Negative.

Dubium II. An saltem Sabbato Saucio aqua baptismatis privalim, breviori formula utendo, consecrari debeat; vel potius antea consecrata, adhuc deinceps inservire possit?

Dubium III. An quum nova sacra Olea recipiuntur, nova aqua baptismatis consecrari debeat; vel potius aqua iam antea cum veteribus Oleis extra Sabbatum Sanctum consecrata, adhuc inservire possit?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Aposolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribere rata est ; videlicet :

Ad I. « Negative ».

Ad II. « Negative, ad primam partem; nisi obtineatur facultas ab Apostolica Sede: Affirmative, ad secundam; si non adsit nova aqua benedicta ».

Ad III. « Affirmativo, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Atque illa rescripsit el declaravit.

Die 19 Aprilis 1890.

3725. MELITEN.

Hodiernus Cathedralis Ecclesiae Melitensis Caeremoniarum Magister, de mandato sui Ordinarii, dubium proposuit Sacrae Rituum Congregationi enodandum circa nonnulla Altaria ad modum fixi consecrata, in eadem Meliten. Dioecesi, quorum mensa non constat ex unico et integro lapide, uti praescribitur pro fixis Altaribus : atque inter haec haberi subdidit in quadam Ecclesia consecrata unicum Allare maius ita consecratum. Ad vitandam tamen fidelium admirationem , ab Apostolica Sede expetivit benignum indultum, vi cuius omni defectu •«anato, super iisdem Altaribus sacrosanctum Missae Sacrificium celebrari valeat.

Sacra vero Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita rescribere rata est:

< Quoad Altare maius unicum consecratum in Ecclesia consecrata, rursus illud consecretur, mensa eius ex integro lapide constituta ; quoad cetera vero Altaria, ubi commode ipsorum consecratio reiterari nequeat, parvus lapis rite consecratus in medio mensae collocetur, ad instar Altaris portatilis ».

Atque ita rescripsit.

Die 26 Aprilis 1890.

3726. BELLUNEN.

ET FELTREN.

Rihus Dominus Salvator Bolognesi Episcopus Bellunen. et Feliren. Sacrae Rituum Congregationi haec quae sequuntur humiliter exposuit:

Pontificale Romanum agens de Altaris portatilis consecratione nusquam de caementi benedictione ad firmandum parvi sepulcri lapideum operculum verba facit: et solummodo praecipit ut Episcopus, sacris in eodem sepulcro Reliquiis repositis, illud claudat. Hinc Episcopus orator hac in re obsequens ea quae tradit cl. Marlinucci io Manuali sacrarum caeremoniarum, quamplura Altaria portatilia pro utraque sua Dioecesi consecrans, neque caementum benedixit, nec sepulcra ipsemet lapideo clausit operculo : id muneris assistantibus Sacerdotibus relinquens, qui fortasse aqua non benedicta in caemento conficiendo saepe n*o*i sunt. D*o* episcopali vero sigillo super

sepulcra imprimendo ne quidem cogitavit: et in Pastoralibus visitationibus siquando lapidem sepulcri reperiit minus firmiter caemento connexum, illud novo addito caemento a Parocho vel alio Sacerdote firmari iussit. Perlectis deinde receulioribus Sacrae Riluum Congregationis Decretis, praesertim in Policastren. diei 23 Iunii 1879, in Lucana diei 3 Septembris 1879, S. Iohannis in America diei 15 Decembris 1882 et in Ravennaten. diei 18 Maii 1883, dubium exortum est, utrum recte quae exposuit gesta fuerint.

Hinc idem Rihus Episcopus insequentia dubia pro opportuna declaratione eidem Sacrae Congregationi enodanda proposuit; nimirum :

Dubium 1. An caementum pro firmando m Altari portatili sepulcri lapide benedicendum sit ritu pro Altaris fixi consecratione praescripto?

Dubium 11. An ipse Episcopus idem sepulcrum caemento linire el lapide claudere debeat?

Dvbium 111. An episcopale sigillum super parvum sepulcrum Altaris addendum sil?

Haec porro dubia , super quibus alter ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris suum votum typis cusum protulit, quum ab Eminenlissimo et Riho Domino Cardinali Sacrae eidem Congregationi Praefecto proposita fuerint in Ordinariis Comitiiis ad Vaticanum subsignata die habitis ; Efili et Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, omnibus accurate perpensis, sic rescribere rati sunt :

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. « Si agatur de unico Altari portatili consecrando , Affirmative ; si vero agatur de pluribus Aris portatilibus consecrandis , salis est ut Episcopus liniat caemento labium sepulcri unius Arae, et dum ipse prosequitur in sacrarum Reliquiarum repositione, assistentes Sacerdotes lituram et cuiusque sepulcri clausuram peragant ».

Ad 111. « Sigillum episcopale non debere apponi ».

Atque ita declararunt et rescripserunt. Die 10 Maii 1890.

3727. ORDINIS

SANCTI BENEDICTI.

Rmus D. Romaricus Fingi, Abbas Generalis Congregationis Cassinensis a primaeva

Observantia Ordinis S. Benedicti, sequens dubium a Sacra Riluum Congregatione declarari humillime expetivit ; nimirum :

Ex Decrelo S. R. C. diei 10 Septembris 1880 Festum S.Catharinae Fliscae Adurnae Vid. ad cunctas Italiae atque Insularum adiacenlium Dioeceses extensum fuit. Quum vero non omnes convenient circa illius Decreti interpretationem ad Regulares quod attinet, hinc quaeritur: An Regulares in Italia eiusque Insulis adiacentibus teneantur ad Festum praefatum?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, rescribere rata est:

« Negative ».

Atque ita declaravit el rescripsit.

Die 10 Maii 1890.

3728. MONTIS REGALIS.

Hodiernus Magister Caeremoniarum Ecclesiae Metropolitanae Montis Regalis in Sicilia de mandato sui Rmi Archiepiscopi a Sacra Riluum Congregatione insequentium dubiorum solutionem humillime expostulavit; nimirum :

Dubium 1. Num SSmum Sacramentum ex Altari proprio (ob paroeciam in Cathedrali exislenlem) occasione Novemdialis possit transferri in Allare functionis, spatio unius Missae, ob frequentiam populi ad Sacram Synaxim accedentis, relicta ibi (in Altari SSmi Sacramenti) altera Pyxide pro infirmis?

Dubium 11. Num tolerari possit consuetudo exponendi SSmum Sacramentum , cl coram eo Missam celebrandi (occasione Novemdialis) in qua lit post Evangelium praedicatio Verbi Dei el plerumque de Sanctis; et in qua populus frequens accedit ad Sacram Synaxim?

Dubium III. Utrum Episcopus Processionem SSihi Sacramenti pontilicaliler peractus (exceptis Processionibus in Festo Corporis Christi per Urbem el Feria V in Cocna Domini ad Sacellum) debeat medius incedere inter Ministros de more indutos; an inter Diaconos assistentes, prouli provisum est in Caeremoniali Episcoporum de praedictis duabus Processionibus?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuil ; videlicet :

Ad 1. < Affirmative ».

Ad II. « Affirmative; apposito tamen

velamine ante Sanctissimam Eucharistiam, dum habetur concio ».

Ad III. « Serventur praescriptiones Caeremonialis Episcoporum pro Feslo Corporis Christi ».

Atque ita rescripsit.

Die 10 Maii <890.

3729. LINCIEN.

Rmus Dominus Franciscos Salesins Maria Doppelbauer Episcopus Lincien. insequentia dubia pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi humillime subiecit; nimirum :

Dubium 1. An tolerari possit mitra coloris rubri vel violacei, quando paramenia sunt eiusmodi coloris?

Dubium II. Cuiusnam coloris debent esse Caligae, Sandalia el Chirolhecae?

Dubium III. An in Dedicatione Ecclesiae ulerque Diaconus el Subdiaconus sumere debeat Dalmaticam el Tunicellam; cum Rubrica Pontificalis has vesies excludere videatur?

Dubium IV. A quonam el quando extergendae sunt Cruces inunctae in parietibus in Dedicatione Ecclesiae; cum Pontificale eas extergendas praescribens, id non indicet?

Dubium V. An earum unctio incipere debeat ex parte Evangelii ?

Dubium VI. Anne quando plura Altaria in Dedicatione Ecclesiae consecrantur, in Litaniiis addenda sint nomina Sanctorum singulorum Altarium, non tantum eorum Quorum Reliquiae m singulis reconduntur, sed el eorum in quorum honorem Altaria singula consecrantur?

Dubium VII. Anne quando plura Altaria in Dedicatione Ecclesiae consecrantur, post inunctas duodecim Cruces in parietibus, Altare maius Ianium thurilicandum sil, reliqua vero Altaria non?

Dubium VIII. Cum nunc temporis in Dedicatione Ecclesiae sermo el lectio Decretorum ante fores Ecclesiae (priusquam processio cum sanctis Reliquiis Ecclesiam ingrediatur) omittantur., ideo ne omitti debet R. *Erit mihi Dominus . . . . decimas etc.?*

Dubium IX. An finita Missa post Ecclesiae Dedicationem, Episcopus debeat impertire solemniter Benedictionem Pontificalem *Sit nomen Domitii benedictum* ; eliam si ipsemet (sive solemniter sive privalim) celebraverit ?

Dubium X. Anne in consecratione plurium Altarium fixornin, sufficiat unicus Sa-

cerdos continue incensans singula Altana, dum Episcopus in singulis actiones peragit; vel debeant esse tot Sacerdotes quot sunt Altaria, qui etiam reliqua Altaria continuo thurificenl, dum Episcopus in singulorum uno actiones perficit?

Et Sacra Rituum Congregalio in Ordinario Coetu ad Vaticanas Aedes subsignata die coadunata, habita prius sententia in scriptis reddita preloque cusa alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ad relationem Eminenlissimi el Rmi Domini Cardinalis eidem Congregationi Praefecti, omnibus mature perpensis, ita rescribere rata est ; videlicet :

Ad i. « Non esse prorsus tolerandam ; et super mitrae qualitate et usu consulendum Caeremoniale Episcoporum Lib. i. Cap. XVII ».

Ad II. < Coloris paramentorum ».

Ad 111. « Negative ; iuxta Rubricam Pontificalis, in quo clare disponitur quanam sacra indumenta sumere debeat uterque Diaconus et Subdiaconus ».

Ad IV. < Cruces in parietibus extergendas a Diacono, quatenus Oleum sanctum per murum defluat el slalim ac Episcopus cuiusque Crucis unctionem peregerit. Si tamen cum Episcopo locus non esset Ministris sacris ascendendi scalam , ascendat cum eo saltem Caeremoniarius, a quo, hoc in casu, Cruces abstergantur».

Ad V. < Aflirmalive ».

Ad VI. « In Litanis bis esse invocandos respective ordine Sanctos illos, quorum nomini dedicantur Altaria; et Sanctos Martyres, quorum Reliquiae in ipsis Altaribus reponuntur, si eorum innotescant ».

Ad VII. < Omnia Altaria thurificanda ».

Ad VIII. < Negative ».

Ad IX. « Aflirmalive ».

Ad X. « Aflirmalive , ad primam partem ; Negative, ad secundam ».

Atque ita rescripsit, declaravit et servari mandavit.

Die 17 Maii 1890.

3730. PLURIUM DIOECESIUM.

Quum in nonnullis Dioecesibus usus vi-geat perficiendi in Vigilia vel in Eeslo Epiphaniae Domini solemnem aquae benedictionem peculiari adhibito ritu ; a Sacra Rituum Congregatione iampridem quaesitum fuerat, an eiusmodi ritus licite servari valeat. Sacra vero eadem Congregalio, an-tequam eiusmodi quaestionem definiret,

voluit ut ea sub omni respectu expende-retur, simul exquisitis virorum in rebus liinrgicis apprime peritorum volis, prae-sertim quoad huiusce ritus varietatem, quae in supradiclis Ecclesiis obtinet, propter Sa-crae Lilurgiae latinae a graeca, unde ritus ipse desumptus est, discrepantiam; quae vola una cum ceteris omnibus documentis rem ipsam respicientibus a R. P. D. Pro-motore S. Fidei collecta, addiloque novo praefati ritus schemate ab ipsomet exarato, Sacri Coetus discussioni subiicerentur.

His itaque rite comparatis, Emi et Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi in Ordinariis Comitii subsignata die coaduna-tis, accuratum examen instituerunt super natura enunciati ritus, eiusque ab Orientali Ecclesia derivatione, nec non super causis quae illius usum in aliquibus Ecclesiis la-lini ritus consuluerunt, inspectis insuper variis ipsius formulis hinc inde usitatis; ac demum perpensis rationibus , quibus per-mitti posset vel tolerari eiusmodi ritus, saltem in locis ubi inductus fuit, prohi-bendo tamen ne alibi unquam adhibeatur, iilpole omnino proprius Graecae Ecclesiae, atque ab indole latini ritus plane alienus. Hinc per Eminentissimum el Rmum Domi-num Cardinalem Sacrae eidem Congrega-tioni Praefectum proposito dubio : An in aquae benedictione, quae in Vigilia vel in Festo Epiphaniae in aliquibus locis cum aliqua solemnitate fieri consuevit , permit-tendus sil ritus alius quam qui praescribi-tur a Riluali Romano ad faciendam aquam benedictam?

Emi et Rmi Patres Sacris luendis Riti-bus praepositi, omnibus in re mature ex-pensis, rescribendum censuerunl:

« Negative ».

Die 17 Maii <890.

Quibus per Secretarium Sanctissimo Do-mino nostro Leoni Papae XIII relatis, San-ctitas Sua rescriptum Sacrae Congregatio-nis ratum habuit et confirmavit, die 11 Iunii anno eodem.

3731. MONTIS POLITIANI.

Hodiernus Ordinator Calendarii pro Clero Dioeceseos Montis Poliliani, de mandato sui Rrhi Episcopi, Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia enodanda humillime propo-suit ; nimirum :

Dubii ꝑ I. Missa votiva SSihi Cordis Iesu per Decretum diei 28 Iunii 1889 pro Ec-clesiis , in quibus de mane exercitia pie-

talís in honorem eiusdem Divini Cordis peraguntur, concessa, debeat ne celebrari sino *Glori*», sine *Credo* el cum Iribus Ora-tionibus; an ritu quo celebrantur Missae votivae solemniler cum'ti/oria el *Cicdo* el unica Oralione?

Dubium II. In eodem Decreto statuitur quod secundae Vesperae diei octavae Cor-poris Christi sunt dicendae sine ulla com-memoratione. Cum non sint concordés Or-dinatores Calendariorum in interpretandis his verbis ; quaeritur: An per eadem verba commemoratio sequentis Festi SS. Cordis excludatur; alque etiam commemoratio ali-cuius Sancti eo die ad modum simplicis redacti, ut accidit hoc anno pro S. Ioanne a S. Facundo ?

Dubium 111. **Capitulum Vesperarum** in Festis Sanctorum septem Fundatorum Or-dinis Servorum B. M. V. et S. Calharinae Fliscae Adurnae dicendumne est etiam ad Tertiam ?

Dubium IV. Quando Episcopus Feria V in Coena Domini bis procedit ab Altari ad mensam pro sacris Oleis conficiendis el ad Altare regreditur , debelne uli baculo pa-storali ?

Dubium V. In benedicendo populo post Communionem extra Missam ministratam, atque in absolvendis fidelibus in Poeniten-tiae Sacramento, debelne Episcopus unam tantum, vel 1res Cruces efformare?

Dubium VI. Si Sabbato Sancio fiat sacra Ordinatio, dicendae suntne Litaniae in Mis-sali pro tali die assignatae ; vel illae consuetae quae habentur in Pontificali Romano?

Dubium VII. Dioeceses, quibus conces-sum est Officium B. M. V. titulo Boni Con-silii, lenenlurne assumere novum Officium cum respondenti Missa pro eodem Festo a Sacra Rituum Congregatione anno 1884 ap-probatum ?

Et Sacra Rituum Congregalio, ad rela-tionem Secretarii expositoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ita propositis dubiis rescribendum censuit ; nimirum :

Ad I. « Negative, ad primam pariem ; Aflirmalive , ad secundam ».

Ad II. « Uiraque commemoratio est o-mitlenda ».

Ad 111. < Aflirmalive ».

Ad IV. < Aflirmalive ».

Ad V. « Negative, ad primam partem; Aflirmalive, ad secundam ».

(i) Habes Dubia, de quibus agitur, sub n. 3723.

Decreta Authentic* S. K C. — Vol. m.

Ad VI. < Dicendae sunt in casu Lita-niae in Missali assignatae, additis quae Epi-scopus proferre debet super Ordinanaos post y. *ut omnibus fidelibus defundis etc.* ».

Ad VII. < Aflirmalive ».

Alque ita rescripsit , declaravii el ser-vari mandavit.

Die 20 Maii 1890.

3732. LITTERAE CIRCULARES

quibus edicitur regulam esse quod non liceat in una eademque Ecclesia exponere ima-gines depictas vel statuas eumdem refe-rentes coelitem; et hanc regulam prae oculis habuisse Sacra Congregatio Rituum quoad nonnulla dubia respicientia imagi-nem Deiparae quae colitur in Templo Val-lis Pompejanorum. (1)

Firma ecclesiastica Liturgiae Regula est, ab hau Sacra Rituum Congregatione con-tinenter inculcata , in una eademque Ec-clesia, eoque magis m uno eodemque Al-tari , duas pluresve depictas tabulas aut statuas unum eurademque Coelitem . refe-rentes, vel si agatur de SSma Virgine, Dei-param referentes sub uno eodem titulo invocatam, publicae venerationi exponi non posse.

Eiusmodi regulam, quae exceptionem nequaquam admittit, eadem Sacra Congre-galio prae oculis habuit quum. Decreto die XXIV Februarii huiusce anni edito, qui-busdam sibi a Rtuo Procuratore Generali Ordinis Praedicatorum propositis dubiis re-sponderet, quae ad morem referebantur in quopiam Templo, ubi iam exposita SSmae Virginis a Rosario nuncupatae colebatur ef-figies , alleram, cui idem titulus inerat, exponendi, quaeque in Templo in Valle Pompeianorum recens extrudo cultum obli-net.

Enimvero quidquid sit de illo pecu-liari loco ubi SSiha Virgo Maria huiusmodi cultu honestatur, el de beneficiis gratiis-que singularibus, quas Deus fidelibus qui-buslibet, eo accurrentibus vel ad Virginem ibi veneratam confugientibus, concedere dignatur ; extra omne dubium est effigiem illam m iis quae minus praecipua sunt, si leves quasdam varietates excipias, Dei Ma-trem a Rosario pariter nuncupatam referre.

Nequit igitur in Ecclesiis publicisque quibuslibet sacris Aedibus illa exponi ubi alia eiusdem nominis imago venerationem a fidelibus populis cullumque oblinet. Quapropter etsi post illius Decreti publicationem pleraque postulata ad Romanum Pontificem pervenerint implorandi gratia, ut aliqua in Ecclesia, una cum vetusta effigie SSfiae Virginis a Bosario, altera consistere sineretur, cui a Pompeiis nomen adicitur, enuntiatae normae derogare non libuit; quod quidem responsiones ab hac Sacra Congregatione identidem datas mirifice fulcit et explicat.

Has vero responsiones, quoad pertinent ad sacras Indulgentias, quod hactenus dictum est apprime confirmant; videlicet duas illas Beatae Virginis Imagines unum idemque esse. Proinde quin novae Indulgentiae, quae a S. Sede concedi poterunt, excludantur, Juoad iam concessas, S. Congregatio conclusiones, quas alias ad id opus praescripsit, servandas edicit.

Interim ut huiusmodi petitionibus finis imponatur, ulque in omnium memoriam sacrae Liturgiae Regulae similibus in casibus observandae, etiam atque etiam revo-centur; haec Sacra Congregatio, a Romano Pontifice susceptis mandatis, opportunum iudicavit hasce Eminentiae Vestrae Literas dare, affatim confidens fore, ut iisdem ad hanc, quamvis alioqui adeo salutarem ac laude dignam, erga SSmam Virginem a Rosario religionem aequis limitibus continendam sapienter utatur.

.Id Eihum et limum Doni. Raphaellem Card. Monaco La Valletta Bornant Pontificii pro Templo Vallis Pompcianorum Ficarium.

Die 20 Maii 1890.

3733. SQUILLACEN.

Sodales cuncti Confraternitalis S. Mariae de Carmelo in Civitate Squillacen. et ipsorum Pietatis Magister, posteaquam Decretis Sacrae Rituum Congregationis obsequentes, invectum morem iam intermiserant adiaciendi Litaniis Beatae Virginis invocationem eius sub titulo Carmeli, indultum rnode Sanctissimi humillime expetierunt, quo ipsis morem eiusmodi rursus inducere permitteretur.

Sacra vero Rituum Congregatio, respondendum censuit: « Lectum ».

Die 17 Iunii 1890.

3734. DECRETUM

URBIS ET ORBIS.

Quod iampridem orat in votis Chrislifelium Catholici Orbis, ut celebraretur ubique memoria Sanctorum Confessorum Ioannis Damasceni, Silvestri Abbatis et Ioannis a Capistrano, quorum primus pro ea qua inclaruit praestantia doctrinae, alteri pro apostolicis operibus, quibus animarum saluti profuerunt, Ecclesiam Dei mirifice illustrant; id nostra hac aetate plurimum sacrorum Antistitum ac Virorum dignitate insignium ingeminatis precibus a Romana Sede enixius postulatum est.

Hinc eiusmodi supplicibus votis libenter obsecundans Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII rem omnem commissam voluit maturo examini et iudicio Sacrorum Rituum Congregationis; quae in Ordinario Coetu coadunata, audito voce et scripto R. P. D. Augustino Caprara Sanctae Fidei Promolore, petilam Festorum extensionem ad universalem Ecclesiam ita concedi posse censuit; nimirum ut de S. Ioanne Damasceno Confessore fiat die XXVII Martii sub ritu Duplici minori, addita *Doctoris* qualitate; de S. Silvestro Abbate, die XXVI Novembris sub eodem ritu; ac demum de S. Ioanne a Capistrano Confessore agatur die XXVIII Martii sub ritu semiduplici. Respectiva tamen Officia cum Missis de enuntiatis Sanctorum Festis, cura ipsius Sacrae Congregationis quantocius fieri possit edenda, anno millesimo octingentesimo nonagesimo secundo ab omnibus qui e Clero tam Seculari quam Regulari ad Horas Canonicas tenentur, in posterum recitanda sunt: servatis Rubricis.

Insuper iidem Enti ac Rmi Patres Sacris luendis Ritibus Praepositi decernendum putarunt, ut sexta lectio Officii de Sacratissimo Corde Iesu, cuius Festum ab eodem Sanctissimo Domino Nostro ad ritum duplicis primae classis anno superiore pro universa Ecclesia evectum est, deinceps ita concludatur videlicet:

« Quam caritatem Christi patientis et pro
* generis humani redemptione morientis,
« atque in suae mortis commemorationem
« instituentis sacramentum corporis et san-
« guinis sui, ut fideles sub Sanctissimi Cor-
< dis symbolo devotius ac ferventius reco-
< lant, eiusdemque fructus uberius perci-
« piant, Clemens Decimus tertius ipsius
« *sacratissimi Cordis festum nonnullis Ec-*

< clesiis celebrare concessit, *Pine Nonus ad s universam extendit Ecclesiam, ac denique Summus Pontifex Leo Decimus tertius, orbis catholicis votis obsecundans, < ad ritum duplicis primae classis evexit* ».

Sanctitas porro Sua, ad relationem Cardinalis Sacrae Rituum Congregationi Praefecti, sententiam ipsius Sacrae Congregationis in omnibus ratam habens et confirmans, memorata tria Festa sub enuntiato ritu slatisque diebus ad universam Ecclesiam extendit, simulque praefatam additionem ad calcem supradictae Lectionis in Officio Sacri Cordis Iesu approbare dignata est. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 19 Augusti 1890.

3735. AGENNEN.

Rmus Dominus Carolus Evanslus Iosephus Coeurel-Varin hodiernus Episcopus Agennen. insequentia dubia pro opportuna declaratione Sacrae Rituum Congregationi humillime proposuit ; nimirum :

Dubium I. Utrum Missa solemnitatum translatarum (v. g. Epiphaniae) quae celebrantur in Gallia Dominica immediate insequenti, possit esse Ianium lecta ; an necessario cantari debeat ?

Dubium II. In concursu secundarum Vesperarum Officii votivi Immaculae Conceptionis cum primis Vesperis Dominicae, tempore Paschali, quatenus doxologia dici debeat tum in Hymno *Ad regias Agni dapes*, tum in Hymno Completorii ?

Et Sacra Rituum Congregatio, hisce dubiis rite perpensis, post exquisitum votum alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, respondendum censui :

Ad I. « Negative, ad primam partem ; Affirmative, ad secundam ».

Ad II. < Conclusionem praefatorum Hymnorum esse *Iesu Ibi sit gloria* ».

Atque ita declaravit et rescripsit.

Die 1° Septembris 1890.

3736. ORDINIS

SANCTI BENEDICTI

CONGREGATIONIS BEURONEN.

Riho Domino Placido Voiler Archiabbati Monasterii et totius Congregationis Beuronensis expostulanti ut in die professionis solemnis Monachorum suae Congregationis ad Missam in qua vola emittuntur solemnia

addi possint Orationes ex authenticis Romani Ritus fontibus desumptae ;

Sacra Rituum Congregatio rescribendum censuit : « Non expedire ».

Die 14 Novembris 1890.

3737. NITRIEN.

Rfinis Dominus Augustinus Roskvanyi Episcopus Nitrien. Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna declaratione humillime subiecit ; nimirum :

An sacra paramenta coloris albi in Missa de Sacro Corde Iesu adhibenda sint, tum in locis ubi Missa *Egredimini* cum Praefatione de Nativitate celebratur, tum reliquis in locis ubi Missa *Miserebitur* cum Praefatione de Cruce, usurpari debet ?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita proposito dubio rescribendum censui ; videlicet :

« Affirmative ». Atque ita rescripsit, et servari mandavit.

Die 15 Novembris 1890.

3738. BAIONEN.

Ex Apostolico induito Canonici Ecclesiae Cathedralis Baionen. unam tantum Missam celebrare possunt etiam diebus quibus duae vel plures Missae ex Rubricis cantandae forent a Capitulo. Quum vero nonnulla dubia quoad hanc facultatem exorta sint ; hinc Rmus Dominus Franciscus Antonius Jauffret Episcopus Baionen. ea Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna declaratione humillime subiecit ; nimirum :

Dubium I. An praedicta facultas valeat pro diebus quibus, recurrente anniversario, cantanda est Missa pro Defunctis, quando praesentibus distribuitur aliqua pecuniae summa ad hoc a fundatoribus legata ?

Dubium II. An valeat eadem facultas, quando aliqua Missa solemnis cantatur more votivo, v. g. in Expositione et Adoratione SSmi Sacramenti ?

Et quatenus Negative, idem Rmus Dominus exoravit ab Apostolica Sede benignam dispensationem pro Capitulo Baionensi.

Sacra vero Rituum Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, utrique dubio ac petitioni rescribere rata est :

« Negative ». Atque ita declaravit et rescripsit.

Die 11 Novembris 1890.

3739. COMPOSTELLANA.

Rmus Dominus Iosephiis Maria Martin de Herrera y de la Iglesia Archiepiscopus Compo[^]tellanus a Sacra Riluum Congregatione eorum quae sequuntur opportunam declarationem expetivit ; nimirum :

Dubium I. Quum in pastorali visitatione orator ipse deprehenderit in nullis filialibus Ecclesiis (seu Oratoriis) alicuius Paroeciae Sanctissimam Eucharistiam asservari, ubi Missa celebratur tantummodo Dominicis et quando sacrum Viaticum ad aegrotos ferendum desumitur ; reliquo vero temporis spatio nemo illuc accedit , praeter Aedituum ad alendam lampadem, ianuis clausis ceteroquin manentibus ; hinc quaeritur : An Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum in iisdem Ecclesiis ita servandum permitti possit?

Dubium II. In eadem Archidioecesi mos oblinet, fere apud omnes Paroecias, ut sacra Olea in domo ipsius Parochi, quae rure ab Ecclesia seiuncta est ac distat, servantur ; quo in promptu habeantur pro infirmis. Potesne tolerari haec praxis, praesertim in Civitatibus ubi Parochi domus Ecclesiae -contigua est ?

El Sacra Rituum Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, illa rescribere rata est; videlicet :

Ad I. « Negative ; nisi per aliquot diei horas aditus pateat fidelibus Sanctissimam Eucharistiam visitare cupientibus ».

Ad II. < Negative; el detur Decretum in una Toletana diei 31 Augusti 1872 ad V ».

Atque ita declaravit et rescripsit.

Die Ib Novembris 1890.

3740. LITTERAE

SS. D. N. LEONIS PP. XIII

Ad Eminentissimum Card. Archiepiscopum Florentinum, cunctis Reverendissimis Dioecesium Ordinariis de eiusdem SS Domini mandato communicandae.

DILECTE VILI NOSTEH

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Novum argumentum perspecti lui erga hanc Apostolicam Sedem studii et obsequii prodiderunt litterae Augusto mense exeunte

ad Nos datae, quibus vola Nobis significasti plurium fidelium, ut veneratio quae Cbrillo Domino ac Matri Virgini ot S. Iosepho domesticae Eius societatis consortibus, sub Sacrae Familiae titulo exhibetur, ad amplio rem in Ecclesia cultus dignitatem provehatur, alque de hac re, uti fieri debet in causis gravibus fidem ac disciplinam spectantibus, sententiam el indicium huius Apostolicae Sedis postulasti. Tuae observantiae el prudentiae officium Nos plurimi aestimantes, confeslim postulationis tuae rationem habendam consuimus, ac rem propositam Consilio Nostro sacris ritibus praeposito cognoscendam mandavimus, ut deinde ad Nos consulta el exquisita referret. Re itaque diligenter expensa, Tibi nunc significamus, ob peculiare iuslasque causas No-decrevisse, ul pietatis cultus erga Sacram Familiam, nullis aliis induciis eius exercendi novis formis, in eo statu servetur, in quo Auctoritate huius Apostolicae Sedis probatus fuit, atque ul potissimum Christianae domus Sacram Familiam ad venerationem el exemplum propositam habeant, iuxta instituta piae illius Consociationis, quam Decessor Noster fel. rec. Pius IX suis litteris die V Ianuarii Anno MDCCCLXX datis, probavit el commendavit, atque in spem certam maximorum fructuum latius in dies propagari exoptavit. Quam spem salutarium bonorum et Nos ultro in eiusdem Societatis spiritu ponimus : confidimus enim fideles omnes probe intelligentes, in cultu quem Sacrae Familiae exhibent, sese mysterium vitae absconditae venerari, quam Christus cum Virgine Matre et S. Iosepho egit, inde magnos stimulos habituros ad fidei fervorem augendum et virtutes imitandas, quae in divino Magistro ac Deipara eiusque Sponso sanctissimo fulserunt. Hae autem virtutes, ut non semel monuimus, dum aeternae vitae mercedem pariunt, ad prosperitatem eliam domesticae el civilis societatis tam misere hoc tempore laborantis spectant; cum ex familiis sancte constitutis, civitatis eliam commune bonum, cuius familia fundamentum est, necessario consequatur. Maius vero fiducia Nostra incrementum capit dum cogitamus, Sacrae Familiae cultores ex instituto Societatis quam diximus, a Christo Domino gratiam per merita Matris Virginis et S. Iosephi sedulo efflagitantes, propitiam indubie opem experturos, ut vitam sancte componant, alque uti in domibus suis concordiam, caritatem, in adversis tolerantiam, morumque hone-

statem laetentur efflorescere. Vola igitur ad Deum effundimus, ul germanus memoratae Societatis spiritus in dies latius inter fideles emanet ac vigeat, alque in hanc reni operam suam collaturos lum sacrorum Antistites, lum omnes Ecclesiae administros non dubitamus. In mandatis autem dedimus Consilio Nostro Sacris Ritibus praeposito, ul orandi formulam ad te mittat, quam confici el edi curavimus in usum fidelium, ad dontus suas Sacrae Familiae consecrandas, lum eliam quotidianae precationis exemplar a fidelibus in Sacrae Familiae veneratione persolvendae. Tuo demum in Nos obsequio, Dilecte Fili Noster, parem dilectionis affectum libenter profitemur; el in auspiciu caelestium munerum, Apostolicam Benedictionem Tibi el Clero ac fidelibus, quibus praesides, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XX Novembris Anno MDCCCXC, Pontificatus Nostri Decimotertio.

LEO PAPA XIII.

*Litterae Sanctissimi Domini Pii Papae IX superius memoratae, sunt tenoris siquei*His :

Dilecte Fili,

Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Dum supremae struuntur insidiae religiosae iuxta el civili societati, nullaue idcirco non adhibetur ars ad familiam ipsam, ulriusque fundamentum, distrahendam ac dissociandam; nulla certe efflcaciore ratione, quam per religionis virtutem, lauto discrimini occurrere licet. Quoniam vero a Sacra Familia non modo aptissimum validissimumque. palrocinium rei perficiendae petendum videtur, sed et perfectissimum exemplum pietatis, sanctitatis, mutuorum officiorum; peropportune te peculiarem illius cultum fidelibus proposuisse censemus, eisqtte suasisse, ul Iesu, Mariae et Ioseph se plane devoventes, unusquisque cum coiunctis suis vespere domi conveniat filialia ipsis persoluturus obsequia, eorum imploraturus opem, sequo ac celeras Christianas, familias iisdem commendaturus. Quotidiani enim conventus illi et communis precationis virtus caritatem fovebunt inter consanguineos, mutuae spiritualium officiorum exhibitiones a «ingnlis familiis editae apud

Sacram Familiam universas invicem inter se et cum ipsa copulabunt; ac praeterea mysteria et gesta illius ob oculos uniuscuiusque posita in imagine, quam venerantur omnes, excitabunt ad propriae vitae rationem componendam ad illa sanctissima exempla. Gratulamur itaque tibi, quod coepto huic adeo Deus obsecundaverit, ul complura iam familiarum millia nomen dederint piae isti Consociationi, fructumquo religionis, concordiae, probitatis inde duxerint amplissimum. Quamobrem toto corde Deum rogamus ut perutilis ista Societas augeatur in dies et propagetur, virtutemque suam latius semper el efficacius exeral in Christiani populi emolumentum. Auspicem vere divini favoris, Noslraeqne paternae benevolentiae testem libi, dilecte fili, el piis omnibus sodalibus Benedictionem Apostolicam peramanter impertimus.

Datum Romae, apud S. Petrum, die V Ianuarii MDCCCLXX, Pontificatus nostri anno XXIV. — Pios Pp. ix.

Ad Rei. P. Franco: S. I. Promütorem Piar Unionis a S. Familia nuncupatae.

3741. TRIDENTINA

DUBII.

In quodam publico Oratorio urbis Tridentinae recens Altare eredum est, quod undequaque per se stat (*isolato*), cuius mensa sustentatur solum marmoreis columnellis positis in fronte et in lateribus; subtus vero et a parle posteriori vacuum et apertum est ad recipiendam arcam ligneam, quae inservii paramentis asservandis. Cum Rector huiusce Oratorii postulet ul dictum Altare tamquam fixum consecratur; Caeremoniarius vero episcopalis censeat id fieri non posse; quaeritur: Num Altare, de quo in casu, consecrari valeat ad instar Altaris fixi.

Sacra Rituum Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, rescripsit: «Negative».

Dio 20 Decembris 1890.

AQUEN.

Rmns Dominus Ioscphus Marcllo Episcopus Ecclesiae Aqnensis in Provincia Perbnionlana a Sacra Rituum Congregatione

insequenlis dubii solutionem humillime exquisiti! ; nimirum :

An conclusio VI Leclionis^Officii de Sacratissimo Corde Iesu : *Quam caritatem Christi patientis etc.*, praescripta per Decretum Urbis et Orbis diei 19 Augusti 1890, adhibenda sil tantum in Officio quod pro universa Ecclesia habetur in corpore Breviarii ; an etiam in altero Officio induito pro aliquibus locis (cum Missa *Egredimini*) ad calcem VI Lectionis post verba: el *iaculo vulnerare dignetur* ?

El Sacra Riluum Congregatio, proposito dubio rescripsit :

« Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Die 13 Februarii 1891.

3743. AGENNEN.

Riius Dominus Carolus Coeuret-Varin Episcopus Agennen. sequens dubium pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi humillime subiecil ; videlicet :

Num in secundis Vesperis diei oclavae Sanctissimi Corporis Christi omittenda sil etiam commemoratio de die octava (ex. gr. Nativitatis S. Ioannis Baptistae) quae occurrat in Festo Sacratissimi Cordis Iesu, cum haec in toto Officio eiusdem Sacratissimi Cordis suam habere debeat commemorationem ?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, eiusmodi dubio rescribendum censuit :

< Negative ; iuxta Rubricas ».

Die 18 Aprilis 1891.

3744. MARSORUM.

Rmus Dominus Hernicus de Dominicis hodiernus Episcopus Dioeceseos Marsorum exponens in Ecclesia Calhedrali Dioecesis sibi cummissae ab immemorabili tempore consuetudinem vigere tot Absolutiones pelliendi ad tumultum m Exequiis alicuius Canonici eiusdem Ecclesiae, quot sunt adslanles ipsi Canonici, ila ut a singulis Absolutio fiat ; Sacram Riluum Congregationem supplex rogavit ul invecta praxis, etsi praescriptionibus Caeremonialis Episcoporum minime consona, de Apostolica Benignitate continuari valeret.

Sacra porro Riluum Congregatio, in pejiiodico Coetu coadunata, re mature per-

pensa, eiusmodi petitioni rescribendum censuil: « Negative ».

Die 18 Aprilis 1891.

3745. ORDINIS

MINORUM REFORMATORUM

SANCTI FRANCISCI.

Cianciani in Hetruria exstat Coenobium (vocabulo Gethsemani) pertinens ad Ordinem Minorum Reformatorum, paucis ab hinc annis a fundamentis excitatum cum adiecla Ecclesia benedicta, uti asseritur, sub invocatione *Iesu orantis Gethsemani*. Hodiernus Calendarii pro eiusdem Ordinis Provincia Helruriae Ordinator, de mandato admodum Rev. sui Provincialis, insequentia dubia pro opportuna solutione Sacrae Riluum Congregationi humillime subiecil; nimirum :

Dubium I. Utrum praefatae Ecclesiae, ulpote dicatae Salvatori, sit assignandum Festum Titulare sub ritu duplici primae classis cum octava, die VI Augusti uti retroactis annis factum fuit ; an FERIA III post Dominicam Septuagesimae, quando ab Ordine nostro celebratur Officium Orationis D. N. I. C. in Monte Oliveti? El quatenus Affirmative ad primam pariem,

Dubium II. Utrum die octava sint recitandae Lectiones de Scriptura occurrente m I. Nocturno; an de Festo?

Dubium III. Num Suffragia per annum desumenda sint a dic Festo?

Et Sacra Riluum Congregatio, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re rite perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuil ; videlicet :

Ad I. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad II. « Affirmative, ad primam partem ; Negative, ad secundam ».

Ad III. « Affirmative ».

Atque ila rescripsit el declaravit.

Die 5 Maii 1891.

3746. LUBLINEN.

Hodiernus Caeremoniarum Magister in Ecclesia Calhedrali Lublinen. Sacrae Riluum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione proposuit ; nimirum :

Dubium I. Num Episcopus possit, contradicente Capitulo, introducere usum bireti in respectivis functionibus sacris, ubi

ab antiquioribus temporibus consuetudo contraria viget?

Dibium II. Num Alumni Seminarii possini deferre birelum, idem non deferentibus Canonicis?

El Sacra Riluum Congregatio, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ila propositis dubiis rescribendum censuil ; videlicet :

Ad I. «Negative; nisi Canonici sacris paramenlis sint induti».

Ad II. * Affirmative ».

Alque ila rescripsit et servari mandavit.

Die II Maii 1891.

3747. CUNEEN.

Hodiernus Caeremoniarum sacrarum Magister in Seminario Cuneensi, de mandato Rmi ipsius Cnneen. Episcopi, Sacrae Riluum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecil; nimirum :

Dubium I. An Episcopus in solemnii cantu Horae Tertiae etiam annulum Pontificale gestare debeat ? An vero, pro lotionem manuum illo dimisso, non amplius sit ei imponendum nisi expleta vestitione pro Missa, cum illud inducit Presbyter assistens?

Dubium II. In nonnullis editionibus Pontificalis Romani mensa Oleorum exhibetur ornata Cruce el binis aul etiam senis candelabris. Cum de hisce ornamentis Rubrica sileat; quaeritur: An in supradicta mensa possit, imo debeat, apponi Crux cum candelabris?

Dubium III. An tres ampullae Oleorum consecrandorum FERIA V in Coena Domini expoliari debeant suis sericis vestibus, cum Episcopus incipit singularum Oleum benedicere? An vero exui tantum debeat ampulla Olei infirmorum el Catechumenorum, cum de ampulla Chrismatis dicat Pontificalis : *Dimissa ei sua serica reste quam antea habebat* ?

Dubium IV. An in I Vesperis S. Iustini Martyris (14 Apr.) pro commemoratione Sanctorum Tiburlii et Soc. Martyrum facienda per Anlip. Laudum, >. desumendus sit ex III Nocturno *Laetitia sempiterna etc.*; prout notat Brev. Rom. edit. Ralisbonae anni 1889; an vero ex II Nocturno *Lux perpetua etc.* prout agendum in similibus duxerunt nonnulli de re liturgica Scriptores?

Et Sacra Riluum Congregatio, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremonia-

rum Magistris, ita propositis dubiis rescribendum censuit ; videlicet ;

Ad I. «Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad II. « Negative ».

Ad III. « Afiirmative, ad primam lem ; quoad secundam, ampulla sacri Chrismatis mappula involuta manere debet usque dum, peracta balsami infusione, Diaconus illam tollat et sibi collo reponat ».

Ad IV. « Pro enuntiata commemoratione slandum praefatae editioni typicae Breviarii Romani ».

Alque ila rescripsit el servari mandavit.

Die 29 Maii 1891.

3748. MONTIS POLITIANI

Rmus Dominus Felix Gialdini Episcopus Montis Poliliani Sacrae Riluum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humillime proposuit ; videlicet :

Dubium I. Viget in Dioecesi Montis Poliliani consuetudo omiiendi omnino absolutionem aliasque preces a Rituali praescriptas post Missam solemnem m die obitus, quando die praecedenti de sero huiusmodi absolutio el preces decantatae fuerunt super defuncti cadavere in associatione. Potestne tolerari haec consuetudo?

Dubium II. Quando exponitur Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum pro animabus in Purgatorio degentibus, possunlne ante benedictionem recitari Psalmus *De Profundis* cum >. Tlegutem *aeternam* et Oratio *Fidelium* vel alia pro defunctis ; aut potius Psalmus concludendus est cum *Gloria Patri* el dicenda Oratio *Omnipotens etc.* pro vivis et defunctis, ob cultum solemnem eidem Venerabili Sacramento debitum?

Dubium III. Quando in Ecclesia Calhedrali Officium Feriale occurrit, omnibus Horis Canonici additur Officium parvum Beatae Mariae Virginis, praeterquam ad Matutinum. Possunlne Canonici continuare huiusmodi consuetudinem?

Dubium IV. Quoties Episcopus ingreditur Ecclesiam Cathedralem pro Pontificalibus aliisque functionibus peragendis vel pro concione audienda, tenenlnme Canonici frumes iuxta Caeremoniale Episcoporum, non obstante consuetudine contraria, recipere illum ad Ecclesiae ianuam eumque comitari ad adorationem Sanctissimi Sacramenti et ad eumdem locum iterum associare dum ad propria revertitur?

ΠΥΒΙΥΠ V. Dioeceses, quibus iam concessum fuerat Festum S. Ioannis a Capistrano sub ritu duplici pro mense Octobri, quomodo, post Decretum Urbis el Orbis diei 19 Augusti 1890, se gerere debent quoad diem et quoad ritum?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito voto alterius ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, propositis dubiis ita rescribendum censuit ; videlicet :

Ad I. < Negative ».

Ad II. < Ad primam pariem, Affirmative; si adsit consuetudo vel specialis gratia : Ad secundam, Negative ».

Ad III. «Negative; Officium parvum Beatae Mariae Virginis recitandum iuxta Rubricas : nempe in Matutinis el Vesperis anteponendum, in aliis Horis postponendum Officio diei : el in Prjma, dicto *Unedicamus Domino*, dicatur ante lectionem Martyrologii ».

Ad IV. « Quoties Episcopus pontificaliter celebraturus accedat ad Ecclesiam, etsi per ianuam privatam, tenentur Canonici ad ipsius associationem a cubiculo ad Ecclesiam el viceversa in reditu : ceteris diebus sal est yl aliqui ex Dignitatibus el Canonicis ad oslium Ecclesiae Episcopum cappa indutam recipiant el reducant ».

Ad V. « Quoad Dioeceses quibus Officium S. Ioannis a Capistrano iam concessum fuerat sub ritu duplici minori, servato eodem ritu, praedictum Officium (quantum fieri poterit) celebrandum erit die assignata per Decretum extensionis ad universalem Ecclesiam ».

Atque ita rescripsit et declaravit.

Die <3 Iunii 1891.

3749. ORDINIS SERVORUM

BEATAE MARIAE VIRGINIS.

Ab Emo et Rffio Domino Cardinali Lucido Maria Parocchi Episcopo Albanen. Caudae Ponente in Ordinario Sacrorum Rituum Congregationis Coetu subsignata die ad Vaticanum coadunato relatae fuerunt preces, quibus Rmus Pater Andreas Maria Corrado Prior Generalis Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis, suorum quoque Alumnorum vota depromens, expetebat ut quemadmodum nonnullis aliis Regularibus Familiis concessum est, ad *Confiteor*, quoties a Fratribus, Monialibus nec non Tertiariis eiusdem Ordinis illud recitatur, post no-

mina Sanctorum Apostolorum Petri el Pauli, ea quoque suorum Patrum Fundatorum inseri possint per formulam : *Septeni beatis Patribus nostris*, et *Septem beatos Patres nostros*.

Emi porro ac Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, his precibus sedulo expensis, rescribendum consuerunt : «Supplicandum SSmo pro gratia ».

Die B Septembris 1891.

Facta itaque de his SSmo Domino Nostro Leoni Papae XIII per Enium el Rmum Dominum Cardinalem Sacrae eidem Congregationi Praefectum relatione, Sanctitas Sua petitam additionem ad *Confiteor* in usum Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis benigne indulgere dignata est: die 8 eiusdem mensis et anni.

3750. SALAMANTINA.

De mandato Rmi Domini Episcopi Salamantim hodiernus Caeremoniarum in Cathedrali Ecclesia Magister sequens dubium pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi humillime subiecit.

Anno 1762 consecratio Cathedralis Ecclesiae Salamanlinae rite peracta fuit atque Altare maius insimul consecratum est, etsi non ex uno sed ex iribus lapidibus ad formam unius coniunctis eius tabula sive mensa constaret ; ita ul sacri Olei unctiones per singulos tres lapides nunc apud extremitates, nunc apud centra distributae, nunquam vero super lapide centrali perfectae appareant. Quum vero ex variis Sacrae Rituum Congregationis Decretis mensa Altaris fixi ex uno integro lapide constituenda sit; quaeritur :

I. An Altare maius Ecclesiae Cathedralis Salamanlinae legitime consecratum censendum sil? El quatenus Negative,

II. Quid in casu agendum?

El Sacra Riluam Congregatio, exquisito voto alterius ex Aposlolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita rescribere rata est; videlicet :

Ad 1. « Negative ».

Ad II. « Reiteranda Altaris consecratio; atque eius mensa e\ uno integro lapide iuxta canonicas praescriptiones constituatur ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die II Noveml»n> 1891.

3751. BOB1EN.

Episcopus Bobiensis humiliter Sacrae Rituum Congregationi exponit in «na Dioe-

cesi usum existere, ul benedictioni cum SS. Sacramento praemittatur Rosarii recitatio el cantus Litaniarum; et durantibus Litiis fit SS. Sacramenti expositio. Cum autem a SSmo Domino Nostro Papa Leone XIII praescripta fuerit Rosarii recitatio cum adiectione B- M. V.; quaeritur:

I. Ante Orationem quae dicitur post Litanias, dicendus ne est Versiculus tantum *Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix*, ul refertur in appendice Ritualis Romani, sine adiectione *Domine exaudi etc.* el *Dominus vobiscum*?

II. In casu affirmativo, cum talis sil praxis universalis; si in Dioecesi aliqua esset Paroecia in qua, post >. *Ora pro nobis*, adiceretur quoque *Domine exaudi* el *Dominus vobiscum*, Episcopus dioecesanus, ul melius praescriptio pontificia adimpleatur et uniformitas in tota Dioecesi obtineatur, posset ne praescribere quod in omnibus Ecclesiis suae Dioecesis recitetur in casu y. *Ora pro nobis* . . . Ianium?

III. Tandem tenendum ne est, tamquam norma generalis, quod Versiculi *Domine exaudi* el *Dominus vobiscum* praemittendi sint Orationi iis tantum in casibus, in quibus Rituale Romanum illos praescribit?

Et Sacra Riluam Congregatio, ad relationem Secretarii, propositis dubiis mature perpensis, ita rescribere rata est:

< Servetur Rituale Romanum ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 20 Novembris 1891.

3752. VICARIATUS APOSTOLICUS

SENEGAMBIAE.

Rihus Dominus Maglorius Barthel Vicarius Apostolicus Senegambiac Sacrae Riluam Congregationi insequenlia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Dubium I. Num privilegia lilurgica Titulorum Ecclesiarum, videlicet Officium duplex primae classis cum octava, commemoratio in Suffragiis Sanctorum el in Oratione .1 (*functis*, attribuenda sit Tilularibus earum Ecclesiarum, quae non consecratae sunt, sed tantum soleraniler benedictae? El quatenus Affirmative,

Dubium If. Num hoc dicendum sil de omni Sacello praecipuo alicuius loci cui adseribitur Missionarius, etiamsi istud Sacellum sil valde pauper, parvum, modo fragili exstructum et ad tempus Ianium cultui divino destinatum?

Dubium III. In hac Missione duae tantum adsunt Ecclesiae consecratae, nempe in urbe *Dakar*, ubi habilualiler resedit Vicarius Apostolicus el in Civitate *Gorde*. Earum Dedicationis anniversarium fit eadem die, qua in Gallia Festum Dedicationis omnium Ecclesiarum. Quaeritur an praeter Sacerdotes adscriptos his duabus Ecclesiis, etiam alii Missionarii in Iota Missione debeant vel possint hac eadem die recitare Officium Dedicationis?

Dubium IV. Quatenus ex iure non possint, humiliter petitur ut ipsis pro gratia concedatur facultas recitandi hoc Officium sub rilu duplicis secundae classis, vel duplicis maioris.

El Sacra Riluam Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. < Affirmative; iuxta Decreta alias edita ».

Ad II. « Negative ».

Ad III. « Omnes Missionarii tenentur Officium Dedicationis persolvere eadem die, qua in Gallia Festum recolitur Dedicationis omnium Ecclesiarum ».

Ad IV. « Provisum m antecedenti ».

Atque ita rescripsit, declaravit el servari mandavit.

Die 28 Novembris 1891.

3753. DECRETUM GENERALE.

Sacra Riluam Congregatio declarat:

I. < Anniversaria, seu Missas cum cantu pro defunctis, sive fundata a testatoribus pro die obitus aut alia determinata die, sive privata ad petitionem viventium, dummodo pro dio obitus, non comprehendi in Generali Decreto diei 5 Augusti 1662; et prohiberi tantum in duplicibus primae el secundae classis, in Dominicis el Festis de praecepto, infra octavas Nativitatis Domini, Epiphaniae, Paschae, Pentecostes el SSmi Corporis Christi, nec non Feria IV Cinerum, maiori Hebdomada, in vigiliis Nativitatis et Pentecostes; sicut el lempore expositionis solemnis SS. Eucharistiae, in respectais Ecclesiis tantum ».

II. « Eadem Anniversaria si in diem impeditam incidant, vel in proximam diem liberam transferri posse, vel in proximiori antecedenti die similiter libera anticipari: dies autem liberi ii sunt, qui in superius recensitis non comprehenduntur ».

III. « Quod de diebus anniversariis pro defunctis statuit, Sacra Rituum Congregatio declarat extendendum esse quoque ad dies 3, 7 et 30 ab obitu, sive quoad Missam de Requie cum cantu, sive quoad translationem si impediatur ».

IV. < Denique Sacra Rituum Congregatio declarat, diem anniversarium pro defunctis, nec non dies 3, 7 et 30, tam a die obitus, quam a die depositionis computari posse ».

V. « *De speciali vero gratia permittitur, ut in duplicibus minoribus celebrari quoque possint anniversaria, quamvis a die obitus non sint, quae a Religiosis Communitatibus, a Canonorum Collegiis, a Confraternitatibus aut ab aliis quibuscumque piis Sodalitatibus, pro Confratribus defunctis semel in anno fieri solent; nec non illa, quae pro fidelium pietate infra octavam Omnium fidelium Defunctorum locum habent, exceptis diebus supra memoratis* ». Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 2 Decembris 1894.

3754.   DECRETUM

DECLARATIONIS INDDLTI

PRO SOLEMNITATE FESTORVM TRANSFERENDA.

Cum pusi indultum reductionis Festorum concessum Reipublicae Galliarum territorio per Emum Legatum Card. Caprara sub die 9 Aprilis 1802, illudque ab eodem Emo declaratum die 1 Iulii 1804, plura exorta fuerint dubia, quae, licet resoluta, omnem lamen dubitandi locum nondum abstulerunt; Sacra Rituum Congregatio rem praesenti Decreto opportunum esse indicavit pro omnium Ecclesiarum utilitate, quibus indultum favet, declarare ac definire:

1. < Festa, quorum solemniales sunt transferendae in proximiorum Dominicam non impeditam, sunt: Epiphaniae Domini, Sanctissimi Corporis Christi, Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli et Sanctorum Patronorum locorum, quando infra hebdomadam occurrunt: sive reperiuntur quoad Officium propria die, sive ad aliam diem amandari debeant iuxta Rubricas: reliqua, eadem die qua occurrunt, cum propria solemnitate celebrentur. Pro Patrono autem praecipuus locus intelligendus est, videlicet Civitatis, aul oppidi etc., atque etiam, in illius tantum defectu, PaUUnus Dioecesis: quorum

nempe alteruter legitime electus iuxta Constitutionem Urbani Papae VIII, vel ab immemorabili assumptus, in singulis locis celebrandus est sub ritu duplici I classis cum octava ac praecepto in foro ».

II. « Pro solemniale, quae transfertur, non nisi unica Missa intelligitur, more votivo canenda, ul in Festo, cum *Gloria*, una tantum Oratione, *Credo* et Evangelio S. Iohannis in fine: ubi tamen non adsit Missae Conventualis obligatio, addatur sola commemoratio Dominicae sub distincta conclusione, eiusque Evangelium in fine ».

III. < Si Festum, cuius esset transferenda solemnitas, incidat in aliquam ex Dominicis I classis (Palmarum excepta) seinduplicis aul duplicis minoris ritus, cantabitur Missa de Dominica et illius primae Orationi adiungatur, sub unica conclusione, occurrentis Festi commemoratio: quoad reliqua serventur Rubricae; et de dicta solemnitate nihil amplius fiat. Si vero incidat in Dominicam Palmarum aul in Festum aliquod ex solemnioribus universalis Ecclesiae, nulla de eo commemoratio fiat, neque transferatur solemnitas, sed Officium tantum iuxta Rubricas ».

IV. « Si solemnitas ipsa translata incidat in Dominicam I classis vel in qua Vigilia Nativitatis Domini occurrat vel in Festo Circumcisionis aul in die octava Epiphaniae, Missa erit de Dominica vel de Festo, quoad reliqua servatis Rubricis, uti in superiori numero dictum est: el eadem solemnitas in proximiorum Dominicam liberam transferatur ».

V. < Si solemnitas translata incidat in aliquam Dominicam, in qua aliud quodcumque duplex I classis occurrat, Missa de eadem solemniale canatur, modo Festum, ad quod ipsa perlinet, sil dignius: secus, in proximiorum Dominicam liberam ulterius transferatur. Quod si tam Festum quam solemnitas aequalis fuerint dignitatis, illud celebretur iuxta Rubricas: ad solemnitatem autem quod spectat, pariter transferatur in proximiorum Dominicam non impeditam ».

VI. < Si duae solemniales translatae in eandem Dominicam incidant, fiat de solemniale digniori; el minus digna iterum, ul supra, transferatur ».

VII. < Huiusmodi autem dispositiones Sacra Rituum Congregatio servandas iubet in omnibus el singulis Ecclesiis Cathedralibus, Collegiatis, Parochialibus, imo el in quibuscumque Oratoriis publicis, in quibus

Missa caniori solei, sive ad Secularem, sive ad Regularem Cleruin illae pertineant ». Die 2 Decembris 1891.

3755. DECRETUM GENERALE

MISSAE EXEQVIALIS PRO DIE OBITUS.

Cum iuxta Rituale Romanum exequialem Missam in die obitus, etiam praesente cadavere, celebrare non liceat quando obstet magna diei solemnitas, quod et pluribus Decretis firmatum fuerat, pro opportuna impreseniarum amphi- theatri declaratione Sacra Rituum Congregatio decernit :

I. < Missam unam solemnem vel cum cantu, in die et pro die obitus, praesente cadavere, fieri posse quodcumque non occurrat aliquod ex Festis duplicibus primae classis solemnioribus, seu universalis Ecclesiae, seu Ecclesiarum particularium, ex praecepto Rubricarum recolendis. Quibus in Festis comprehenduntur etiam pro universali Ecclesia ultimum triduum maioris Hebdomadae, non autem Feriae Π et III Paschae et Pentecostes : pro particularibus vero Ecclesiis dies Dominica, in quam solemnitas Festi infra hebdomadam occurrentis alicubi ex induito transfertur, modo celebretur a populo : nec non ubi et donec Eucharistia solemniter exposita habeatur. Reliquis autem quibuscumque diebus eadem Missa permittitur in omnibus Ecclesiis, illis tantum exceptis, in quibus unicus est Sacerdos; dnm lamen, aut Missa parochialis seu conventualis dicenda est, aul Missa Rogationum vel Vigilia Pentecostes, quae transferri non possunt ».

II. « Quod si ex civili vetito, aut morbo contagioso, aut alia gravi causa, cadaver in Ecclesia praesens esse nequeat, imo etsi iam terrae mandatum fuerit, praefata Missa celebrari quoque poterit in allero ex immediate sequentibus duobus ab obitu diebus, eodem prorsus modo ac si cadaver esset praesens ».

III. « Denique eadem Missa celebrari poterit pro prima tantum vice post obitum vel eius acceptum a locis dissilis nuntium, die quae prima occurrat, non impedita a Festo duplici primae et secundae classis vel a Festo de praecepto: quo etiam in casu Missa dicenda erit ut in die obitus ».

Non obstantibus quibuscumque.

Die 2 Decembris 1891.

3756. DECRETUM GENERALE

INDULTI DUPLICIA II CLASSIS

IN DIES IMPEDITOS TRANSFERENDI.

Sacra Rituum Congregatio declarat:

I. < Festa duplicia 2 classis diebus suis impedita, si dies liberi pro iis reponendis in decursu anni non suppetant, licite posse reponi ac debere in aliis diebus proximioribus, quamvis in his Festa semiduplicia, aut, in horum defectu, duplicia minora (non lamen Doctorum Ecclesiae) occurrant, quae pro eo anno commemoranda erunt iuxta Rubricas ».

II. < in praedictis vero rerum adiunctis, ut praestantiora Officia aliis praeferantur, in proximioribus diebus ea esse reponenda, quamvis in his duplicia aul semiduplicia occurrant, haud obstantibus diebus liberis postea subsequentibus, in quibus alia Officia minus solemnia reponentur, communibus ceterum translationis regulis servatis : si nihilominus semiduplicia vel etiam duplicia ad libitum in Calendariis habeantur, haec prae aliis de praecepto pro repositione seligantur ».

III. < Quocumque autem casu, ilaCalendariorum Ordinatiores se gerere debere ul, in unoquoque mense, nonnullos dies liberos, quantum fieri possit, relinquant pro Missis de Requie celebrandis ».

Die 2 Decembris 1891.

3757. DECRETUM GENERALE.

Sacra Rituum Congregatio declarat:

I. «Regulares, iure consuetudinis-ut eorum Constitutionum secluso, teneri tantum legere unam Missam Conventualem, Officio videlicet diei respondentem, tempore a Rubricis praescripto, quamvis aliae ab illis essent canendae, sive votivae, sive defunctorum, ut onera particularia adimplerantur, vel ex peculiari Sanctae Sedis induito ».

II. « Sive Missa illa legalur sive fiat cum cantu, non solum in duplicibus 1, sed etiam 2 classis, omittendam esse commemorationem simplicis occurrentis aul de die infra octavam ».

III. « Missas feriarum, duplicibus aul semiduplicibus occurrentibus, Regularibus non esse vetitas, si a Rubricis praescribantur, dummodo tempus servetur in iisdem Rubricis praescriptum, et Choialibus iis assistendi libertas liat ».

IV. < Ad Rogationum Missam quod attinet, ad eam celebrandam teneri, si tamen publica supplicatio locum habeat ».

V. < Ubi vi Constitutionum Ordinis, vel ratione consuetudinis, Feriarum aut Vigiliarum occurrentium Missae fieri debeant, eas non esse omittendas, et tempus in Rubricis praescriptum omnimode servandum ».

Atque ita servari mandavit.

Die 2 Decembris 1891.

3758.   DECRETUM.

Sac. Rituum Congregatio declarat : « Regulares (in Missa) in Oratione .1 *cunelis* posse ad litteram N. nominare proprium S. Fundatorem, dummodo Titularis (si nominari queat) non omittant; servato tamen ordine dignitatis in Rubricis praescripto ».

Die 2 Decembris 1801.

3759.   LUCANA.

Franciscus Pellegrini hodiernus sacram Caeremoniarum Magister in Metropolitana Ecclesia Lucana, de mandato sui Rmi Domini Archiepiscopi, insequentia dubia pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi demississime subiecit; nimirum :

Dvbi v. 1. An tempore Missae sollemnis vel cantatae, praeter cereos super candelabra positos in superiori gradu Altaris (vulgo *tcaffale*) requirantur etiam duae candelae accensae super mensam?

Di bivi II. An in celebratione Missae lectae, sive privatae, duo candelabra cum candelis accensis poni debeant super mensam Altaris; vel locari possint etiam super gradum superiorem eiusdem?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet :

Ad L < Negative ».

Ad II. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Atque ita rescripsit.

Die 5 Decembris 1891.

3700.   APUANA.

Rmu* Dominus David Camilli hodiernus Episcopus Apuanus Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

In solemni Processione quae fit in Festo Sanctissimi Corporis Christi Dignitates et Canonici Cathedralis Ecclesiae cappam magnam deferunt contra praescriptum Caeremonialis Episcoporum Lib. II, Cap. XXXIII,

Nuper hodierno Episcopo novas Capitulares Constitutiones examinanti visum est, ut invecta praxis tamquam abusus deleatur, rescribens in iis Constitutionibus quod Capitulum Caeremoniali Episcoporum sese conformet. At vero Capitulates suffulti usu, quem in nonnullis Hetruriae Cathedralibus vigere autumarunt, contendunt expositam praxim esse privilegium vel saltem consuetudinem legitime introductam. Ex Bulla erectionis factae a s. m. Pio Papa VI diei 4 Iulii 1787 aiunt praeterea constare Capitulum Apuanum fuisse erectum « cum omnibus et singulis signis, insignibus, privilegiis, praerogativis, iuribus, iurisdictionibus, facultatibus, praeeminendis, honoribus, gratiis, favoribus, gratiis realibus et personalibus et mixtis, quibus reliquae in magno Hetruriae Ducatu Episcopales Ecclesiae utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent ».

Episcopo vero verba Bullae super allata Capitulo minime favere videntur ulpote quae generalia sunt, et abusus, si qui existent, adprobare nolunt. Contra assertam autem consuetudinem legitime introductam habentur ea quae in Concilio Romano celebrato sub Benedicto XIII statuta fuere anno 1728: < Episcopi in iis (constitutionibus) examinandis . . . consuetudines « . . . nonnisi rationabiles et honestas admittam, et, si quas a ratione declinasse < vel contra Breviarii vel Missalis, Caeremonialis Episcoporum, Pontificalis, vel « Ritualis Romani Rubricas inolevisse ac proinde inde indebitam legis speciem usurpasse « compererini, eas vel corrigant vel omnino « delendas decernant ».

Hisce positis; quaeritur:

I. An delatio cappae magnae in Processione solemni Festi SSmi Corporis Christi sit in casu privilegium, vel abusus? Et quatenus Negative ad primam partem,

II. An huiusmodi abusus, ratione habita consuetudinis, tolerari possit?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet :

« Servandum Decretum in nra Mutinen.

diei 24 Septembris 1842, quavis contraria consuetudine haud obstante ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Dio fi Decembris 1891.

3761. MATRITEN.

Hodierna Priorissa el Moniales Recollectae S. Dominici a Purissima Conceptione in Monasterio Civitatis dictae Loeches comorantes, intra lines Dioeceseos Matriten., insequentia dubia sive postulata Sanctae Apostolicae Sedi humillime subiecerunt pro opportuna declaratione; nimirum :

Quum in Bulla s. m. Urbani Papae VIII (diei 18 Octobris 11125) qua Monasterium sub immediata Sedis Apostolicae protectione erectum et receptum fuit, legantur verba: *Omnes moniales inibi divina Officia iuxta Rubricas Missalis et Breviarii Romani, nec non Officia Sanctorum dicti Ordinis (Praedicatorum) ex illius etiam Breviario desumenda recitent, cantent et celebrent*; quaeritur:

I. Anne Monialibus dicti Monasterii utendum sil necne Calendario Breviarii Romani, praesertim quum ab initio el semper loci Ordinario subditae fuerint ?

II. Ex verbis praedictis lenenlurne etiam Beatorum Officia Ordinis Praedicatorum recitare?

III. Dominica infra Octavam Epiphaniae debentne Officium recitare uti in Proprio de tempore Breviarii Romani? el Festum Inventionis Pueri Iesu ea die recolere vel omittere vel in aliam diem fixe transferre?

IV. An debeant persolvere Officium Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Iesu Christi Feria VI post Dominicam IV Quadragesimae, praeter alterum Dominicae I Iulii affixum ?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo Rmi Patris Procuratoris Generalis Ordinis Praedicatorum, ita propositis dubiis rescribere rata est ; videlicet :

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. « Negative ».

Ad III. « Festum Inventionis Pueri Iesu transferendum in primam diem sequentem liberam iuxta Rubricas ».

Ad IV. < Affirmativo si induito gaudeant persolvendi alia Officia Dominicae Passionis ».

Atque ita rescripsit.

Dio fi Decembris 1891.

3762. DUBIORUM.

Insequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna declaratione proposita fuerunt; nimirum :

I. Quando anniversarium consecrationis Episcopi accidentaliter impediatur Festo mobili ritus duplicis primae classis, transferendum ne est, an omittendum?

II. Quando idem anniversarium quotannis impediatur Festo ritus pariter duplicis primae classis, quod diei affixum est, reponendum est, an semper omittendum?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, rescribendum censuit:

Ad I. « Negative, ad primam partem ; Affirmative, ad secundam ».

Ad II. < Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Atque ita declaravit ac rescripsit.

Die 12 Decembris 1891.

3763. AQUEN.

Iosephus Macello Episcopus Aquensis Dioecesis in Provincia Pedemontana Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humiliter subiecit; nimirum :

Dubium I. Quum Missa, cuius Introitus *Multae tribulationes etc.* in Festo Ss. Reliquiarum indultu pro universa Dioecesi careat Tractu ; quaeritur : Undenam hic peti debeat quoties praedicta Missa legitur i Septuagesima ad Pascha : num scilicet ex aliis Missis de Communi plurimorum Martyrum, nempe : *Qui seminani in lacrimis etc.*; aut alibi?

Dubium II. In Festo S. Silverii Papae Martyns (20 Iunii) elevato pro hac Dioecesi a ritu simplici ad ritum dupl. minor., legendane est VI Lectio de Communi 2° loco; au *De Sermone S. Augustini Episcopi*, prout legitur in eodem Officio a Clero Romano? El quatenus Negative ad secundam partem, Episcopus exorat ul in praemissis se suumque Clerum Romano conformare valeat.

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, Ha propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet :

Ad I. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad II. < Loco VI Lectionis desumendae

de Communi 2° loco, dalur facultas adhibendi alteram Clero Romano concessam ». Atqne ita rescripsit el induisit. Dio 6 Februarii 1892.

37(U. LINCIEN.

Rihus Dominus Franciscos Maria Dopelhaner Episcopus Lincien. Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna resolutione humillime subiecil nimirum :

Dubii p. I. Cum varia sil interpretatio circa ea, quae per Decreium Sacrae Riliuum Congregationis diei 10 Februarii 1860, favore Augustissimi hnperatoris nosiri Francisci Iosephi I statuuntur, ul genuino praefati Decreti sensui uniformiter satisfiat ; quaeritur :

1. An Sacerdotes exteri (v. g. Galli, Hispani etc.) in itinere celebrantes in Ecclesiis intra ditionem Austriacam, debeant in Canone addere verba: *Et Imperatore Nostro N.?*

2. An iidern Sacerdotes Orationem pro eodem Augustissimo Imperatore, quando est ab Ordinario imperata, debeant sumere prout iacel ; vel omittere pronomen *Noster?*

3. An in eodem Decreto , ubi praecipitur Collecta pro eodem Augustissimo Imperatore in Missis, ea verba: «diebus lamen quibus per Rubricas licebit » sic intelligi debeant, ut aliqui volunt, ul haec Collecta nequeat omitti in Missis Parochialibns lectis Festorum secundae classis ; vel potius ita sint accipienda, ul m his Missis eadem Collecta omitti debeat? seu, ut de Collectis imperatis in Missis lectis Festorum secundae classis communiter valet, sit ad libitum?

4. Quoad Missas vero solemnes dubitatur, an eadem Collecta, permittentibus Rubricis, sumi debeat : a) Dominicis el aliis diebus, si Missa (quamvis Ministri facile haberi possinl) canitur sine Ministris , ad distinctionem Missae solemnis diebus mations Festivitatis? 6) An in Missis solemnibus seu cantatis de Festo tantum, sed etiam de illis Dominicis et Feriis ac diebus infra octavas privilegialas, quae Orationes imperatas admittunt? c) An in Missis votivis, quae, permittente ritu, simpliciter vel solemmtor canuntur, v. g. initio el line anni scolasluĩ, vel m Missis Neopresbyteri etc., el pariter Orationes imperatas admittunt? dj An etiam m Missis convenlualibus, quae m Calhedralibus Ecclesiis el Collegiatis quotidie canuntur, vel quando canuntur

sine Ministris? e) An in Missa solemnī seu cantata de Officio occurrente in Nuptiarum benedictione diebus Dominicis /sive fiat de ea , sive in ea fiat de Festo duplici non classico), diebus infra octavam Epiphaniae el infra octavam SSihi Corporis Christi? f) An demum eadem Collecta sumi debeat in Missa solemnī seu cantata, si ea die, in eadem Ecclesia, Missa canatur praeter Missam parochialem lectam , quando in hac Collecta praedicta iuxla citatum Decreium addi debet?

Durium II. An Decretum in Ravennatem diei 18 Maii 1883 ad VII el VHI ita sit intelligendum , ut commemoratio anniversaria Electionis et Coronationis Summi Pontificis, aut Electionis et Consecrationis Episcopi, in Missis lectis prohibeatur etiam illis diebus Festa duplicia excludentibus, qui tamen Orationes imperatas admittunt ; ul sunt Dominicae Adventus et Quadragesimae, FERIA IV Cinerum, et dies infra octavas privilegialas sub ritu semiduplici?

Dubium III. Quaenam Oratio dicenda est in Officio Defunctorum die depositionis, tertio , septimo, trigesimo el anniversario Sacerdotis? an semper dicenda Oratio: *Deus qui inter Apostolicos Sacerdotes?*

Dibium IV. In Missa de Requie pro defuncto in loco dissito cum primo nuntius mortis accipitur , aliqui putant sumendam esse Orationem de die tertia, omisso verbo *tertium* (quae tamen minime convenire videtur, quando accepto nuntio per lelegraphum , Missa canitur ante ipsius defuncti depositionem) , vel dicendo « cuius obitus diem commemoramus ». Alii vero putant in casu esse semper dicendam Orationem de die obitus, omisso forte verbo < hodie », si depositio iam facta fuerit. Quaenam ex his opinionibus est in praxi sequenda?

Dubium V. In Exequiis pro depositione defuncti, quando unicum recitatur Nocturnum, debet ne dici illud, quod FERIAE currenti respondet?

Dubium VI. Quotiescumque unicum Nocturnum Defunctorum dicitur horis vespertinis, quod FERIAE respondere debet iuxla Rubricam Breviarii Romani , de qua FERIAERIL sumendum?

Dubium VII. An pro Hymno *Te Deum* (qui v. g. ob primam Missam Neo-presbyteri, vel ob aliam causam solemniler canitur immediate post Missam , quae iuxta Rubricas celebrari debeat colore violaceo ut in Festo Ss. Innocentium et Dominicis Adventus etc.) retineri possinl paramenia

coloris violacei ; vel in casu cum aliis coloris albi permutanda sint?

Dubium VIII. An quando immediate post Missam solemnem exponitur SS. Sacramentum pro cantu Hymni *Te Deum*, vel pro aliis precibus (aut etiam simpliciter pro Adoratione eiusdem ad plures horas duratura), liceat Celebranti benedictionem quoque cum eodem SSiho Sacramento in fine daturō, retinere Casulam cum Manipulo; vel debeat potius assumere pluviale?

Dubium IX. An pro Missis votivis S. Ioseph, Sponsi B. M. V., quando non recitatur eius Officium votivum in FERIA IV, debeat sumi formulare ex Missa diei 19 Martii ; vel formulare ex Missa, quae correspondet! Officio votivo eiusdem Sancti Fenis quartis per annum ?

Dubium X. An in Missa votiva Sacri Cordis Iesu *Miserebitui* extra tempus paschale omitti debeant *Alleluia*, lura ad Introitura tum ad Offertorium et Communionem ?

Dubium XI. An eadem Missa votiva de Sacro Corde licita sil privilegio utentibus, iis diebus, in quibus recitant Officium votivum de SSmo Sacramento, FERIA V, vel de Passione Domini, FERIA VI? Hem, an iisdem licita sil Missa votiva de Passione Domini, quando recitant Officium votivum de SSiho Sacramento et viceversa; vel Missa votiva de S. Cruce quando recitant alterutrum horum Officiorum votivorum? El quatenus affirmative , quaenam erit in praedictis casibus secunda Oratio? de Officio votivo an de tempore , quando non occurrunt aliae commemorationes?

Dubium XII. Anne in Missa votiva SSiuae Trinitatis infra aliquam octavam B. M. V. tertia Oratio dicenda sil de Spiritu Sancio?

Dubium XIII. An Stola Concionaloris (quae in his regionibus semper est in usu) pro sermonibus festivis de S. Ioseph el Annuntiatione B. M. V., quando haec Festa occurrunt in Hebdomada maiori, debeat esse coloris albi, vel violacei ? El an dio 2 Novembris (vel Dominica sequenti) ad sermonem pio defunctis liceat adhibere Stolam coloris nigri ?

Dubium XIV. An pro distribuenda SSiha Communionē Momalibus, quae habent Chorū retro post Altare, debeat aut possit Sacerdos post recitatum a Ministro vel ab ipsis Momalibus *Confiteor* deponere Ciborium ad fenestellam Chori, ot ibi, ad Moniales conversus dicere *Misereatur etc.*, el *Ecce Agnus Dei etc.*? Vel potius debeat

haec omnia dicere ad Altare versus populum de moro; el dein per medium Altaris descendere (quamvis fenestella sil in parte Epistolae) ad Moniales sancio Christi Corpore reficiendas? Et an idem valeat etiam si Chorus non sil retro post Altare , sed in aliqua parte laterali Presbyterii ?

Dubium XV. Duplex viget praxis pro ablutione digitorum in prima et secunda Missa die sancio Natalis Domini. Alii nempe in duabus his Missis digitos abluunt in vase mundo el vacuo, Ministro vinum et aquam de more infundente, inierim dicendo *Corpus tuum Domine rlc.*, quam ablutionem sumunt in Ierlia Missa una cum ultima ablutione. Alii vero digitos abluunt in vasculo cum aqua iam prius parato, ul lit post distributionem SSmae Communionis; quam aquam vel sumunt cum ultima ablutione in Ierlia Missa , vel in piscinam sacrarii elfundendara relinquunt. Quaeritur: quaenam ex his praxibus sit, ulpoie Rubricis conformior, sequenda ?

Dubium XVI. Quinam Versiculus sumendus est in Officio votivo Ss. Angelorum FERIA II tempore paschali ad II Nocturnum?

Dubium XVII. An quando Festum Septem Dolorum B. M. V. in hebdomada Passionis caret primis Vesperis, Hymnus Vesperarum debeat coniungi cum Hymno Matutini, prout innuit Rubrica Breviarii, etiamsi habeat integras secundas Vesperas ; vel in hoc casu, debeant Hymni transponi, ita ut ad Matutinum dicatur Hymnus Vesperarum, ad Laudes Hymnus Matutini, el ad secundas Vesperas Hymnus ex Laudibus?

Dubium XVIII. Viget usus in hac Dioecesi, sicut et in aliquibus aliis, addendi tempore paschali in exercitiis devotionis, quae extra Officium canonicum , maxime coram SSmo Sacramento habentur, *Alleluia* ad Versiculos; v. g. ad y. *Ora pro nobis* post Litanias Laurelanas, ad y. *Benedicamus Patrem et Filium* post *Te Deum etc.*, quinimmo ei addendi m diebus Paschalis vel infra octavam Paschae duplex *Uleluia* ad *Benedicamus Domino*, quod in his regionibus solei cantari linitis Orationibus, quibus praecessit solemnis canius Hymni Ambrosiani. Quaeritur: An usus iste lolerari possit ?

Dubium XIX. Episcopus Ordinarius, qui m aliena Dioecesi celebrat , tenetur ne in *Memento* Canonis nominare Episcopum huius alienae Dioeceseos, an semelipsum?

Sacra porro Riliuum Congregalio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alie-

riw ex Aposollicarum Caeremoniarum Magistris, ila propositis dubiis rescribendum censui ; videlicet :

Ad I. Quoad 1. quaestionem « Posse, sed non teneri ».

Quoad 2. < Affirmative, ad primam partem ; Negative, ad secundam ».

Quoad 3. < Negative , ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Quoad 4. < Affirmative in omnibus ».

Ad II. < Negative ».

Ad III. « Serventur Rubricae Ritualis Romani; nempe Til. VI, cap. 3, n. ũ, pro die depositionis; el Tit. VI, cap. 5, n. 2, pro diebus tertia, septima, trigesima el anniversaria ».

Ad IV. « Recitanda Oratio prout est in Missali ».

Ad V. < Dicatur primum Nocturnum ».

Ad VI. « Nocturnum debet respondere Feriae, qua canitur Missa ».

Ad VII. « Affirmative , quoad primam partem ; Negative, ad secundam ».

Ad VIII. < Negative, ad primam partem; Affirmative ad secundam ».

Ad IX. < Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad X. < Negative ».

Ad XI. « Affirmative ; el secunda Oratio sumatur de tempore ».

Ad XII. < Affirmative ».

Ad XIII. < Stola concionaloris sil coloris Officio diei respondentis, etiam die secunda Novembris ».

Ad XIV. < Affirmative, ad primam partem , quando scilicet Sacerdos immediate ante vel post Missam, sacris paramentis indutus , vel omnino extra Missam, cum superpelliceo el Stola, sacram Communionem distribuit; Negative, ad secundam; Ad tertiam, provisum in prima ».

Ad XV. « Secundus modus purificationis est magis expeditus et conformis est praxi universali ».

Ad XVI. « Loco primae Antiphonae usurpetur altera *Immittet Angelus* ».

Ad XVII, < Servetur in casu Rubricae specialis Breviarii Romani ».

Ad XVIII. < Negative ».

Ad XIX. < Negative , ad primam partem ; Affirmative, ad secundam ».

El ila declaravit el servari mandavit.

Die 6 Februarii 1892.

3765. SIPONTINA.

Anhipresbyter, secunda Dignitas Capituli Ecclesiae Metropolitanae Sipontinae, in

omnibus Missis solemnibus, tam intra quam extra Metropolitanam et ubique, impertitur irinam benedictionem in cantu, cum mitra el podio (quia Dignitates omnes ipsiusmet Capituli gaudent mitra el podio ex concessione Coeleslini Papae 111 cum Brevi dato Laterani V Idus Iulii anni 1178 Pontificatus sui anno V), alque cum ritu, modo el forma *Sit nomen Domini etc.*, in Lib. I, Cap. XXV, § 5 Caeremonialis Episcoporum indicata, propter sequentem transcriptam concessionem :

« Barholomaeus Miseratione Divina Transiens Ecclesiae Minister, humilis Apostolicae Sedis Legatus. Dilecto in Christo < Filio Ioanni Archipresbytero Sipontino salutem el benedictionem. Cum ex munere nobis dato ab Apostolica Maestrate teneamur singulis pro meritis respondere, attendentes devotionem tuam quam erga Romanam Ecclesiam habere dignosceris; concedimus tibi el Archipresbyteris Sipontinis successoribus tuis usum *Crocciae*, el benedictionem populo faciendam. Unde ad huius rei memoriam hoc scriptum fieri fecimus, sigillo nostro signatum ».

Dubitatum est tamen an idem Archipresbyter ob praedictam specialem concessionem possit tali facultate uti el trinam benedictionem impertiri, post contrarias generales Apostolicas Constitutiones, et praesertim illam *Apostolicae Sedis Officium* a Summo Pontifice Pio Papa IX super privilegiis Prolongationum Apostolicorum ad instar nuncupatorum datum sub die 29 Augusti 1872.

Hinc hodiernus Magister Caeremoniarum praedictae Ecclesiae Metropolitanae, de mandato sui Rmi Archiepiscopi, sequentia dubia pro opportuna solutione Sacrae Rileum Congregationi humillime subiecit; nimirum :

Dubium I. Potestne praedictus Archipresbyter irinam benedictionem impertiri tantummodo in Missis solemnibus suae Dignitati adsignatis; vel indistincte in omnibus Missis solemnibus, tam intra quam extra Metropolitanam el ubique?

Dubium II. Potestne eam impertiri cum cantu et iuxta formam pontificalem *Sit nomen Domini etc.* in Caeremoniali Episcoporum descripta ; vel sine cantu el cum modo, voce alque forma iuxta Missis privatis adhibitis, producens tamen signum Crucis in unoquoque ex verbis *Pater, Filius et Spiritus Sanctus*?

Dubium III. Potestne impertiri eam cum mitra et podio ?

Dubium IV. Possuntne quatuor Dignitates dicti Capituli Archidiaconus nempe, Archipresbyter et duo Primicerii, uli podio praedicto indistincte semper et ubique in omnibus functionibus et Processionibus, tam intra, quam extra Metropolitanam Ecclesiam; an tantum in Pontificalibus aolemuibus Archiepiscopi, et in Missis solemnibus cuique Dignitati assignatis; et an dum in celebratione dictarum Missarum thurificationem accipiunt?

Sacra porro Rituum Congregatio exquisto volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus in casu mature perpensis, ita rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. « Negativo; et Archipresbyter in quavis Missa et ubicumque célébrari abstinere omnino ab huiusmodi abusu laesivo Dignitatis Episcopalis ».

Ad II. « Provisum in praecedenti, et sciat memoratus Archipresbyter se in Missis privatis a simplici Sacerdote non differre ».

Ad III. « Benedictio populo impertienda in line Missae solemnibus cum mitra et baculo tantum in Ecclesia metropolitana, minime tamen cum cantu, et modo ac forma Episcopali ».

Ad IV. « Privilegium quatuor Dignitatibus Metropolitanae concessum, laxative intelligendum est, ita ut usus mitrae et baculi tantummodo in Missis solemnibus, non vero permittitur celeris in functionibus vel Processionibus a Capitulo peragendis. Insuper velatur in solemnibus Pontificalibus Archiepiscopi vel Episcopi, nec non dum ipsae Dignitates in enuntiatis Missis solemnibus thurificationem accipiunt ».

Atque illa rescripsit, declaravit et servari mandavit.

Die 12 Februarii 1892.

376. DUBIA.

Postquam hierae a Sacra Rituum Congregatione, die 10 Decembris 1890, de cultu Sacrae Familiae singularum Dioecesium Ordinariis transmissae fuerunt, eidem Sacrae Congregationi sequentia dubia proposita sunt; nimirum:

Dubium I. An Seminaria, Collegia, Congregationes et Religiosae Familiae possint per formulam novissime (4) a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII approbatam

semel Sacrae Familiae consecrare, itemque Paroeciae, Dioeceses ac Regiones?

Dubium II. Preces ab eodem Sanctissimo Domino Nostro itidem approbatae alque Indulgentiis dilatae, a singulis familiis coram imagine Sacrae Familiae recitandae, possuntne in Ecclesiis publicis usurpari?

Dubium III. Licet ne familiis, quae iam speciali ratione Sancto Ioseph se consecraverunt, semel Sacrae Familiae iterum dedicare?

Dubium IV. Quum permultae Orationes, Litaniae, formulae consecrationis Sacrae Familiae et alia huiusmodi in pluribus locis circumferantur, quomodo providendum?

Et Sacra Rituum Congregatio in Ordinario Coetu ad Vaticanum subsignata die coadunata, referente Emo et Rmo Domino Cardinali Praefecto, omnibus rite perpensis, sic rescribere rata est:

Ad I. « Quoad Seminaria, Collegia et singulas Domos Congregationum ac Familiarum Religiosarum, Affirmative; quoad Paroecias, provisum per consecrationem familiarum in singulis Paroeciis; quoad cetera, Non expedire ».

Ad II. « Affirmative; sed coram Imagine Sacrae Familiae ».

Ad III. « Affirmative ».

Ad IV. « Quoad Litanias, comprehendere sub universali vetito Litaniarum, quae explicate approbatae non fuerint a Sede Apostolica; quoad Orationes, formulas consecrationis aliasque preces sub quovis titulo ad Sacram Familiam honorandam adhibitas, mittendas esse ab Ordinariis locorum, nec non a Superioribus Religiosarum Congregationum, ad hanc Sacram Congregationem, vel debito examini sublimantur; secus, iuxta posterum licite usurpari nequeant ».

Die 13 Februarii 1892.

De his autem facta Sanctissimo Domino Nostro Leone Papae XIII per Eminentissimum Dominum Cardinalem Praefectum relatione, Sanctitas Sua resolutiones Sacrae eiusdem Congregationis ratas habuit et confirmavit. Die 18 eiusdem mense et anno.

377. CALAÛRITANA

ET CALCEATEN.

Rmus Dominus Antonius Maria Cascares y Azara Episcopus Calaguritanus et Calcealensis, in volis habens vel Ordo di-

(1) Vide inferius Num. 377 et 378.

vini Officii recitandi Sbcrique peragendi pro sibi commissae Dioeceseos Clero adamussim concordet Rubricis Sacraeque Riluum Congregationis Decretis, insequenda dubia enucleanda Sacrae eidem Congregationi humiliter exhibuit ; nimirum :

DcitU· I. Quum differant inter se Brevariaria in assignando Cilicio S. Ildephonsi Pont, el Coni., quaeritur: An VIII Responsorium esse debeat Sint *lumbi rcstri*, prout assignatur in Appendice Breviarii typici Ratisbonae editi anno 1886 el in codice Ss. Ili-spaniorum; vel *In medio* prout in Proprio Archidioecesis Toletanae, et in Comuni pro tota Hispania?

Dubium II. In Officio SS. Quinque Vulnerum D. N. I. C., quoad i\$. breve ad Primam *Qui ivulneratus es pro nobis*, standum ne pro Breviariis el Diurnali Ralisbonensi, vel pro ceteris alibi excusis?

Dubium III. Num corrigendum sil Breviarium ad normam Martyrologii Romani in fine VI Lectionis Officii Ss. Hemelherii el Celedonii Mm.?

Dubium IV. Quaenam lectio est sequenda pro finali strophæ Hymnorum SS. Cordis Iesti, sive in Officio respondente Missæ *Egredimini*, sive in Officio respondente Missæ *Miserebitur*?

Dubium V. Cuinam Rubricæ standum quoad Lectiones 1 Noct, in Officio Ss. Iustae et Rufinae Vv. el Mm.?

Dubium VI. El quaenam Rubrica sequenda quoad Lectiones 1 Noel. in Officio S. Leucadae V. el M. ?

Dubium VII. Ex iribus Lectionibus quæ adducuntur pro Officio S. Eulaliae Emeritensis V. el M. quaenam est authentica?

Dubium VIII. Quoad Lectiones i Nuci, in Officio S. Dominici Sileosis et S. Nicolai Factoris quidnam recte est tenendum ?

Dubium IX. Quaenam lectio relinenda pro tota Hispania circa Orationes proprias m Missa S. Prudentii ?

Dubium X. Et quidnam relinendum vel cui slaudum, eliam pro Iota Hispania, circa Orationes proprias in Missa S. Paschalis Baylon et S. Nicolai Factoris ?

Dubium XI. Abstrahendo a particularibus concessionibus, quaenam Missæ dicendæ sunt universaliter in Festis S. Antonini ac Ss. Gabini el Sociorum ; el undenam sumenda sunt Secreta el Postcommunio?

Dubium XII. Pro Missa Ss. Germani el Servandi Fratrum Mm. standum ne Missali M'Iritermi in Iota Hispania, vel codicibus Ralisbonen. Taunneu. el Barcinonem? El

quatenus Missali Malrilonsi : undenam sumenda Secreta el Postcommunio?

Dubium XIII. In Missa S. Raphaelis Archangel) quaenam lectio esi sequenda pro Iota Hispania ?

Dubium XIV. In Feslo Ss. Innumerabilium Mm. Caesarauguslanorum relinenda ne est quoad Orationes in Missa lectio codicis Ralisbonensis vel Malrilen. ?

Dubium XV. Quodnain Graduate esi authenticum pro Missa Ss. Aciscii el Victoriae Fratrum Mm. ?

Dubium XVI. Pro Iota Hispania, excepta Archidioecesi Toletana, quaenam Missa perlegenda in Festo S. Leocadiae V. et M.?

Dubium XVII. Exceptis peculiaribus concessionibus, quoad HI Noct, et Missam de Ss. Fructuoso el Sociis, slandumne pro Iota Hispania codicibus Ralisbonensi, Taurinensi el Matrilensi , qui assignant Homiliam in Evangelium *Cum audieritis*, el Missam *In-tret* cum 1 Oratione propria: el hoc in casu undenam sumenda Secreta el Postcommunio ?

Dubium XVIII. Habendaene sunt Missæ Sanctorum infra descriptorum, el Officia propria eisdem Missis respondentia, ut communes pro Iota Hispania; vel ut peculiares singularum Dioecesium, pro quibus primitus fuerunt concessæ ?

Dubium XIX. An Sanctus, perpetuo collocatus extra propriam diem in Calendario approbato a S. R. C. ob occurrentem octavam, restitui debeat ad pristinam diem postquam elevatus fuerit ad ritum 2 classis, faciendo in perpetuum de die octava sicut de Simplicii ?

Et quatenus negative: An idem dicendum ob occurrentiam alterius Sancti, sola hac differentia, hoc in casu, ut Sanctus non simplicelur, sed perpetuo transferatur ad primam diem liberam?

El quatenus Sanctus neutro in casu restitui valeat ad propriam diem, an saltem praeeminendam habeat super Saucios, an ipsum el post propriam diem perpetuo collocatos stricto ordine translationis ?

Dubium XX. Quoad mutationem tertii versus Hymni *Iste confessor*, quæ non adnotatur pro Sani lorum Officiis descriptis in Breviario typico, esne deficientia eiusdem, ita ul sil supplendum in ordinando annuali Calendario ?

Dubium XXI. Circa modum annuntiandi in Calendariis Missam pro Sacerdote, qui unam tantum vel duas vull celebrare m Feslo Nativitatis Domini, quomodo melli-

genda est clausula apposita in Decreto S. R. C. de die I» Iunii 1875, videlicet *iuxta Hubicas peculiares eiusdem diei*?

Dubium XXII. Considerari ne potest in Civitate Calagurilana Festum Ss. Hemeterii et Celedonii diei 3 Martii affixum , volui unum ex solemnioribus de praecepto, ita ul in illo prohibeantur exequiae et Missa sollemnis Defunctorum adhuc corpore praesente ; el an m eodem Festo censeantur prohibita Missæ in Oratorio privato in praedicta Calagurilana Civitate ?

Dubium XXIII. Quoad Missas, quæ prohibentur in Oratoris privatis, num enumeranda sint inter excepta quaecumque Fesla sollemniora el praeceptiva?

Dubium XXIV. Cum dicitur in Missa 2 Oratio A *cunctis*, eligi ne potest 3 Oratio pro Congregatione el Familia, idesl *Defende* ?

Dubium XXV. Quaenam regula servanda est circa capilis inclinationes in Missa faciendas, quoties occurrat nomen de Sancto, cuius dicitur Missa vel lit commemoratio ; An nempe in principio Epistolæ el Evangelii, in Festo ex. gr. S. Pauli vel S. Matthaei? Et versus quemnam locum ve) obiectum inclinandum est caput, etiam cum nomen B. M. V. aut Summi Pontificis occurrat?

Dubium XXVI. Quibnsnain diebus permittitur Missa de Requiem insepulto cadavere, sed absente ob civile vetitum vel ob morbum contagiosum?

Dubium XXVII. Cum ex induito Benedicti XIV Sacerdotes in Hispania el Lusitania celebrare possint 1res Missas in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, modo pro prima Ianium stipendium accipiant (sub poena suspensionis) quaeritur: Quamnam ex iribus Missis designatis in induito, nimirum 1* Missa ul in die, 2" m in Anniversario, 3' ut in Quotidianis, dicere debeat in Hispania el Lusitania Sacerdos qui unam celebrare voluerit, in die Commemorationis Defunctorum, sive applicet pro uno, sive pro pluribu* ? El quatenus duas celebrare voluerit, quasnam ex tribus eligere teneatur?

Dubium XXVIII. Quoad Lectiones I Noct. in Officio Boni Latronis standum ne Decreto m Minoricen. diei 27 Augusti 1836 ; vel assignationi Breviarii eliam typici Ralisbonensis ?

Dubium XXIX. Tolerari ne possunt descriptæ duodeviginti consuetudines, plus minusve a tempore immemorabili invectæ

in Cathedrali Calagurilana, quas ipse Episcopus Decretis S. R. C. ac dispositionibus Caeremonialis ac Ritualis Romani innixus in antecessum reprobat?

Breviter eiusmodi consuetudines indicantur.

1. In solemnioribus Quadragesimæ diebus Missa altera de Feria non cantatur sed legitur, el quidem in Altari Maiori; el dum in Choro cantatur Sexta el Nona. Insuper praedicta Missa, licet lecla, dicitur cum Sacris Ministris.

2. in Missis nutatis de Requiem, licet de die obitus, non canitur nec una strophæ Sequentia *Dies iræ*.

3. Ad exponendum SS. Sacramentum in Feslo el diebus infra octavam Corporis Christi suspenditur in medio Allans pallium rubrum ad instar magni conopei, in cuius centro collocatur ihonus pro Osensorio.

4. In Processione SS. Sacramenti Sacra Eucharistia defertur plurium Sacerdotum humeris.

b. In Feria IV Cinerum, non Canonicus celebraturus, sed prima Dignitas imponit cineres Episcopo.

6. In Missis Solemnibus (non Defunctorum) celebratis ab Episcopo, non adhibetur septimum candelabrum.

7. In Processionibus intra Ecclesiam, quibus intervenit Episcopus cum mitra, Canonici incedunt capite cooperio.

8. Episcopo Divina pontificaliter peragente, Cappellanns, sive dum ipse Episcopus legit, sive dum cantat, librum sustinet.

9. Tempore Passionis velantur Ianium Cruces Aliaium, minime vero Imagines.

10. Finito Evangelio Missæ Sollemnis, cui assistit Episcopus cum cappa, ihuriG-caiur Episcopus non celebrans.

11. Fena VI in Parasceve, redeunte Processione ab Altari Sepulcri, SS. Eucharistiam accipit de manu Episcopi Diaconus assistens, non Diaconus Evangelii.

12. Dum Sabbato Sancto proceditur ad benedictionem novi ignis et incensi, defert Crucem Subdiaconus alius a cantaturo Epistolam, el quidem cum ceroferariis.

13. Presbyteri Reliquias deferentes procedunt capito cooperio.

14. Personarum thurificalio fil duplici ihuribulo.

16. Ad absolutionem cantandam ad tumultum, corpore absente, Crucem non de-

fert SuMiaconus Missae, sed Aedituus tonsura Unium insignitus, qui collocatur medius inter tumultum el Allare.

16. Cum aliquis ex Capitulo aegrotat, Missam cantat pro infirmo, post Primam, capitularis alius; el Missa quae cantatur, est ipsamel de Festo canendo post Tertiam.

17. In .Missa cantata duo apponuntur Missalia, unum in cornu Epistolae et aliud in cornu Evangelii.

18. Ex concessione privilegii, quae ut dicitur certo non constat, in Dominica infra octavam Ss. Hemeterii el Geledonii canitur Missa de iisdem Sanctis ad modum Votivae sollemnis.

El Sacra Rituum Congregatio propositis dubiis ita rescribendum censuit; videlicet:

Ad Dubium I. « Servandam esse lectionem, quae prostat in proprio Archidioecesis Toletanae, utpole magis consonam et correlativam ad Missam, quae communiter assignatur, videlicet *In medio*, praesertim pro universo Hispaniae Regno, in quo S. Ildephonsus merito habetur et veneratur ut Ecclesiae Doctor, etsi uti talis non sit adhuc a S. Sede declaratus ».

Ad Dubium II. « Standum pro Breviariis el Diurnali Ratisbonensi ».

Ad Dubium III. « Corrigendum Breviarium ad normam Martyrologii, nempe *quinio Nonas*, ut respondeat ad diem tertiam Martii ».

Ad Dubium IV. « Iuxta Decretum in Taurinen. diei 12 Septembris 1857 in responsione ad II; nimirum *lesu tibi sit gloria*, in Officio cui respondet Missa *Egredimini*; in alio autem Officio, cui respondet Missa *Alitribitur*, conclusiones Hymnorum minime sunt variandae ».

Ad Dubium V. « Standum Rubricae, quae legitur in codicibus Ss. Hispanorum ».

Ad Dubium VI. « Tenendam Rubricam codicis Ratisbonensis, utpole generaliter servatam ».

Ad Dubium VII. « In posterum habendam ut authenticam Rubricam, quae annuntiatur in codice Ratisbonensi ».

Ad Dubium VIII. « Utrouque in casu legantur Lectioni - Communes, vel primi, vel secundi loci, habita ratione ad aetatem ».

Ad Dubium IX. « Exceptis Dioecesibus Calaguritana el Calceaten., retinendam lectionem codicis Ratisbonensis ».

Ad Dubium X. « Standum lectioni codicis Ratisbonensis ».

Ad Dubium XI. « Abstrahendo in casu

a particularibus concessionibus factis uni vel alteri Dioecesi, quibus standum est, servandos codices Ratisbonenses in assignandis Missis pro utroque ex laudatis Sanctis ».

Ad Dubium XII. « Ut in praecedenti ».

Ad Dubium XIII, XIV et XV. « Authenticam lectionem codicis Ratisbonensis relinendam ».

Ad Dubium XVI. « Excepta Archidioecesi Toletana, quoad Missam S. Leocadiae, in tota Hispania relinendam lectionem, quae traditur in codicibus Ratisbonensi, Taurinensi el Barcinonensi ».

Ad Dubium XVII. « Servatis peculiaribus concessionibus, pro tota Hispania adhibenda Missa *Intret*, et Secreta ac Postcommunio sumenda ab ea ».

Ad Dubium XVIII. « Cum non consilium de Decreto extensionis Missarum descriptarum et Officiorum eisdem respondentium ad universam Hispaniam, sequitur ipsas Missas esse habendas uti peculiare singulorum Diocesium, quibus primitus concessae fuere ».

Ad Dubium XIX. « Negative in omnibus ».

Ad Dubium XX. « Supplendum in redactione Calendarii ».

Ad Dubium XXI. « Servandum Decretum in una Ordinis Carthusianorum diei 1° Iunii 1875, idest Sacerdos qui unam tantum Missam celebrat, legat Missam respondentem circiter horae diei: nimirum *primum* Missam si in media nocte, *secundam* si in aurora, *tertiam* si post auroram celebret ».

Ad Dubium XXII. « Negative, ad primam el secundam partem ».

Ad Dubium XXIII. « Standum induitis particularibus ».

Ad Dubium XXIV. « Negative ».

Ad Dubium XXV. « Inclinationem capitis faciendam in Festis Sanctorum tantum, quoties nomen eorum, de quibus celebratur Missa vel fit commemoratio, exprimitur, minime vero in initiis Epistolae el Evangelii; et ad nomina B. M. V. aliorum Sanctorum el Summi Pontificis inclinationem dirigendam versus librum seu nomen in libro expressum, nisi in loco principali Altaris habeatur statua vel imago B. M. V. aut Sancti, ad quam, quia expressius repraesentant, caput inclinatur ».

Ad Dubium XXVI. « Cadaver absens ob civile vetitum vel morbum contagiosum, non solum insepultum, sed et humatum, dummodo non ultra biduum ab obitu, censeatur ac si foret physice praesens, ita

ut Missa exequialis in casu cantari licite valeat quoties praesente cadavere permittitur ».

Ati Dubium XXVII. < Quoad primam Missam, ut in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum; quoad secundam, ad libitum ».

Ad Dubium XXVIII. « Servandum quod praescribitur in typico Breviario ».

Ad Dubium XXIX. « Descriptas consuetudines non esse prorsus tolerandas, imo tamquam abusus et corruptelas reputandas, et ab Episcopo gravissimis rationibus adductis suffulto, pro sua prudentia sensim sine sensu penitus tollendas, exceptis tamen in sequentibus iuxta respondentes resolutiones; nempe :

Ad 3. « Posse servari ».

Ad 16. « Consuetudo reprobanda ; sed addi poterit in Missa Conventuali de consensu Episcopi Collecta pro infirmo, salvis Rubricis ».

Ad 18. « Conceditur privilegium vigore facultatum a SS. 1). N. Leone XIII specialiter tribularum S. Congregationi ».

DUBIA ADDITIONALIA.

Dubium I. Non obstantibus Decretis, quaeritur :

1. An S. Dominicus annuntiandus sit in posterum Patronus totius Dioecesis; vel tantum Civitatis Calceatensis ?

2. An hoc Festum sil praeceptivum pro Civitate Calceatensi ?

3. An colendum sit sub ritu duplici 1 classis cum sua octava in universa Dioecesi extra Calceatensem Civitatem ?

4. An in Missa dicendum sit *Credo extra Civitatem Calceatensem* ?

fi. An cum hic sil consuetudo recitandi commemorationem Patroni Dioecesis inter Suffragia, comprehendenda sil commemoratio S. Dominici inter Communes Commemorationes Sanctorum ?

Dubium II. An in Missa Ss. Angelorum Custodum diei 2 Octobris facienda sit commemoratio S. Angeli Regni Hispani Custodis, cuius Festum celebratur die praecedenti cum octava?

Dubium III. An in administranda infirmis S. Communionem non per modum Viatici, servandae sint tam extra quam intra cubiculum infirmi omnes caeremoniae a Rituali praeceptae pro administratione Viatici, exceptis tantum verbis : *Accipe Frater, vel Soror* ?

Dubium IV. In Offertorio Missarum Dominicae II Adventus et Feria VI post Dominicam III pariter Adventus, quaenam lectio est recta: *Deus tu convertent, vel Deus tu conversus* ?

Dubium V. In Oratione propria S. Prudentii Episc. Coni, et S. Panlaleonis Mari, praeponendum ne est nomen adiectivum *Beato, Beatum* ?

Dubium VI. Quaenam lectio est sequenda post Introitum Missae S. Isidori Agricola?

Dubium VII. An in Graduali Missae S. Ferdinand) Regis, tempore Paschali addendum sil fr. *Iustus germinabili*

Dubium VIII. An novum Festum S. Silvestri Abbatis assignatum die 26 Novembris sil praeferendum Festo Desponsationis B. M. V. reposito in praefata die?

Dubium IX. Utrum usus, qui fere evasit communis, non leviter imbuendi amylo Corporalia, retineri possit?

AD DUBIA ADDITIONALIA

RESPONSES.

Ad 1. Quoad I quaestionem * S. Dominicus annuntiandus tantum uti Patronus secundarius Civitatis Calceatensis ».

Ad 2. < Negative ».

Ad 3. < Negative, etiam in Civitate Calceatensi »

Ad 4. « Ut in praecedenti »,

Ad B. « Negative ».

Ad « Negative ».

Ad HI. < Affirmative iuxta Ritualis Romani praescripta, exceptis excipiendis ».

Ad IV. < In casu recte legendum *Deus tu conversus* ».

Ad V et VI. < Servandam typicam editionem ».

Ad VII. « Affirmative ».

Ad VIII. « Negative: eu quod pro Iota Hispania Festum Desponsationis Deiparae ab Apostolica Sede affixum fuit diei 26 Novembris tamquam in die propria ».

Ad IX. « Usus utpole communis in casu potest retineri ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit. Die 13 Februarii 1892.

3768. RESOLUTIONES

SACRAE RITUUM CONGREGATIONIS CIRCA USUM LINGUAE SLAVICAЕ.

Nonnulla dubia super usu linguae palaeoslavicae in sacra liturgiā Sacrae Rituum

Congregationi pro opportuna declaratione nuper exhibita sunt. Quum vero Sacra eadem Congregatio circa istud sane grave negotium iampridem suum studium impenderit, ut quaedam normae Rfnis locorum Ordinariis hac in re traderentur, tandem in Ordinario Coetu die 13 Februarii 1892 coadunato, post maturum examen altentisque praescriptionibus S. Sedis ac potissimum Apostolica Constitutione *Ex pastorali munere* Summi Pontificis Benedicti XIV, diei 26 Augusti 1754, insequentes resolutiones elicere censuit; nimirum :

I. « In Functionibus liturgicis lingua slavica, ubi legitime in usu est, debet esse antiqua slavica, non moderna sive vulgaris ».

II. « Non licet Missam legere vel cantare utendo parlim lingua latina, parlim slavica; sed permitti potest, ubi lingua slavica invaluit, ut cantatis latino sermone Epistola et Evangelio, ulrumque canatur etiam lingua palaeoslavica ».

III. « Sacerdotes, qtz ius habent Missas celebrandi et Horas persolvendi lingua slavica, debent non solum uli lingua slavica liturgica, sed etiam, si addicti sunt Ecclesiae, ubi lingua latina adhibetur, Missam solemnem latine celebrare et Horas latino sermone cantare. Idem dicatur de Sacerdotibus, qui, latine Missam celebrantes et Horas persolventes, ministrant Ecclesiae ubi slavica lingua legitime introducta est ».

Die 13 Februarii 1892.

3769. URGELLEN.

De mandato Rmi Domini Episcopi Urgellen. hodiernus Ecclesiae Cathedralis Sacrarum Caeremoniarum Magister insequenlia dubia pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi humillime subiecit ; nimirum :

Dubium I. Quirnam color adhibendus est in Processionibus, quae in Festo S. Sebastiani Mart., utpole pestilitatis depulsoris, ex voto fiunt immediate ante Missam Conventualem in pluribus Cathedralibus et Collegiatis Ecclesiis, quando (prouli anno 1889 accidit) Festum S. Sebastiani Festo SSmi Nominis Iesu impeditum occurrit?

Dubium II. An in deferenda Communione infirmi qui, licet gravi morbo non laborent, ad Ecclesiam tamen accedere nequeunt, recitari debeant Psalmus *Miserere* per vi im, nec non y. *Pax huic domui* et Anaphonae *Asp-ign* cum y y. et Oralione

Exaudi nos in cubiculo infirmi; et demum, data Communione, alia Oratio *Domine Sancte etc.* ut in Riluali.

Dubium III. Utrum Missa votiva de Sacratissimo Corde Iesu, quae per Decretum Urbis et Orbis diei 28 Iunii celebrari permittitur in iis Ecclesiis seu Oratoriis ubi (Feria VI quae prima in unoquoque mense occurrit) pietatis exercitia in honorem divini Cordis mane peragentur, iisdem omnino gaudeat privilegiis, quibus Missa votiva solemnem *pro re gravi*, iuxta nonnullorum sententiam; an potius dicenda sil modo prorsus votivo, sine *Gloria* et sine *Credo*, cum tribus Orationibus et *Benedicamus Domino* in fine?

Dubium IV. An Subdiaconus in Missa Pontificali ascendere debeat ad dexteram Diaconi in cornu Epistolae, tum ad recitandum simul cum Pontifice *Agnus Dei*, tum ad aquam infundendam dum Pontifex se purificat post Communionem? Et quatenus Negative,

Dubium V. An saltem ad *Sanctus* ascendere teneatur, ubi talis viget consueitudo?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, illa propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet :

Ad I. « Adhibendus color proprius S. Martyris, hoc est rubeus ».

Ad II. « Affirmative ».

Ad III. < Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam; et detur Decretum in una Montis-Poliliani diei 26 Maii 1890 in responsione ad primum ».

Ad IV. < Negative ad ulrumque ; et in omnibus servetur Caeremoniale Episcoporum Lib. II, Cap. VIII, § 76 et 76 ».

Ad V. « Negative ; et servetur Caeremoniale Episcoporum Lib. II, Cap. VIII, § 63 et 67 ».

Alque illa rescripsit et servari mandavit.

Die 19 Februarii 1892.

3770. SEDUNEN.

Hodiernus Cancellarius Curiae Episcopalis Sedimen, de mandato Rmi Domini Episcopi Sacrae Rituum Congregationi insequenlia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit ; nimirum :

Rituale Romanum exhibens benedictionem simplicem Campanae, addit haec verba: *Quae tamen ad usum Ecclesiae non inserviat*. Hinc quaeritur:

Dubium I. Utrum quoties benedicuntur Campanae, quae ad usum Ecclesiarum VII Sacellorum inserviunt, adbibendae sint ab Episcopo caeremoniae et unctiones in Pontificali Romano praescriptae? Et quatenus Affirmative,

Dubium II. Pro quibusnam Campanis benedictio simplex proprije adhibeatur?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, illa rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. « Pro omnibus Campanis quae ad usum sacrum non inserviunt, adhibeatur adnexa formula nuperrime approbata ».

Alque ita rescripsit et declaravit.

Die 4 Martii 1892.

MAURIANEN.

Ritus Dominus Michael Rossel Episcopus Maurianen. sequens dubium Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna declaratione humiliter subiecit ; nimirum :

Iuxta Pontificale Romanum, ubi de consecratione Altaris tum fixi tum portatilis agitur, quinque Cruces in parte superiori lapidis Oleo sacro inungendae sunt. Si Crux in medio lapidis absit, ac proinde in Altaris consecratione omittatur unctio istius Crucis, quaeritur : Utrum invalida sit consecratio ?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribendum censuit ; videlicet :

< Valida est consecratio ; sed unctio in medio tabulae nnnmqnam omitti debet, quamvis Crux ibidem sculpta non sit ».

Alque illa declaravit et rescripsit.

Die 2 Maii 1892.

3772. ORDINIS MINORUM

EXCALCEATORUM

S. FRANCISCI.

Ritus Pater Procurator Generalis ttrdinis Minorum S. Francisci Excalceatorum pro Hispania Sacrae Rituum Congregationi insequenlia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit ; nimirum :

Dubium I. An Parochi Regulares in Philippinis Insulis Divinum Officium recitare

teneantur iuxta Calendarium sui Ordinis?

Et quatenus Affirmative,

Dubium II. An Regulares recitare debeant Officium Sanctorum Titularium. Ecclesiarum quibus praesunt uli Parochi, etsi ea Officia ab Religiosis illius Provinciae non persolvantur ?

Dubium III. An eiusmodi Officia Titularium recitari debeant a Parochis Regularibus sub ritu Duplici primae classis cum octava*, vel sufficiat ut ipsi Missam solemnem de Titulari Paroeciae celebrent?

Dubium IV. Quum a Sede Apostolica inde ab anno 1070 Insularum Philippinarum Patrona declarata inerit Sancta Rosa, Virgo Limana, quaeritur : An a Religiosis memorati Ordinis ibidem commorantibus Ofluium recitari debeat sub ritu Duplici primae classis; etsi in Calendario eiusdem Ordinis notetur Festum ipsius Sanctae sub ritu duplici tantum minori ?

Dubium V. Ab immemorabili tempore ab Alumnis Provinciae a S. Gregorio Magno nuncupatae Ordinis Minorum S. Francisci Excalceatorum Festum S. Petri de Alcantara recolitur sub ritu Duplici primae classis cum octava, etsi in Calendario Ordinis assignetur ritus Duplex secundae classis absque octava. Quaeritur : An Religiosi Provinciae continuare possint dictam consuetudinem ; vel debeant sese conformare Ordinis Calendario?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii et exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, illa propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet:

Ad I et II. < Affirmative; iuxta Decreta alias edita ».

Ad III. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam».

Ad IV. « Affirmative ».

Ad V. < Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam; saltem donec non constet de legitimitate privilegii ».

Et illa rescripsit et declaravit.

Die 13 Maii 1892.

RHEMEN.

Ex Apostolico induito diei 28 Iunii 1889 in Archidioeceseos Rhemen. Ecclesiis, ubi Feria VI, quae pruna occurrit in unoquoque mense, fiunt de mane pia exercitia in honorem Sacratissimi Cordis Iesu, Missa votiva de eodem Sacro Corde solet celebrari. Quum vero Sarra Rituum Congre-

gatio die 20 Maii 1890 rescripserit eiusmodi Missam celebrandam esse ritu, quo Missae votivae solemniler cum *Gloria* et *Credo* atque unica Oralione celebrantur; hinc Rmus Vicarius Generalis Erili el Ritti Domini Cardinalis Benedicti Mariae Langd-nieux Archiepiscopi Rhemen. eidem Sacrae Congregationi sequens dubium pro opportuna declaratione humillime subiecit; nimirum:

An haec, verba *Missae votivae solemnis celebranda* intelligi queant etiam de Missa lecta, seu sine cantu?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, proposito dubio rescribendum censuit:

< Affirmative ». Atque ita rescripsit et declaravit.

Die 20 Maii 1892.

3774. CONGREGATIONIS SS. REDEMPTORIS.

Rmus P. Nicolaus Mauron Congregationis Sanctissimi Redemptoris Superior Generalis el Rector Maior, Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna resolutione humillime subiecit; nimirum:

Sacra eadem Congregatio, per Decretum datum sub die 30 Augusti anno 1883, Orationem el Lectiones historicas recitandas in Festo S. Ioannis Damasceni Confessoris in ujam Alumnorum Congregationis SSiii Redemptoris approbavit, atque eidem Festo proprio Religiosae Congregationis assignata fuit ab Apostolica Sede dies 13 Maii.

Quum vero per Decretum Generale eiusdem Sacrae Congregationis diei 19 Augusti 1890, idem Festum ad Ecclesiam universalem extensum fuerit, addito S. Ioanni Damasceno titulo Doctore, vanisque immutationibus, cum in Officio tum in Missa inductis, et assignato Festo diei 27 Martii; quaeritur:

An Alumni dictae Congregationis sequi teneantur posterius Decretum Generale, tum quoad Missam et officium S. Ioannis Damasceni, tum etiam quoad diem pro Ecclesia universali memorato Festo assignatam?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribendum censuit: videlicet:

< Ad primam partem, Affirmative; Ad secundam partem, Negative in rasu ». Atque ita rescripsit et declaravit.

Die 20 Maii 1892.

3775. VICENTINA.

Rev. hodiernus Prior Ecclesiae et Coenobii Beatae Mariae Virginis ad Montem Bericum Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis apud urbem Vicentiae, de consensu Rmi Domini Episcopi Vicentini, sequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Quum ex publico Civitatis Vicentiae et antiquissimo voto duae Processiones fiant ad praefatam Ecclesiam, quibus Rmi Episcopus una cum Capitulo Ecclesiae Cathedralis, et Parochis Slola decoratis celeroque Clero et Confraternitatibus interessé solet; mos est ut ad Ecclesiae ianuam Religiosa Familia Processiones excipiat, ac Prior superpelliceo Stolaque indutus accedentibus porrigat aquam benedictam. Episcopo iam ad limen templi pervento, Prior, Slola deposita ac praevio manus osculo, aspergillum tradit, ut Antistes populo benedicat. Quaeritur:

I. An liceat Superiori Regulari Ecclesiae in Monte Berico excipere ad ostium Processiones, indutus superpelliceo et Slola?

II. An liceat Parochis, qui dictis Processionibus intersunt, Ecclesiam Beatae Mariae Virginis ad Montem Bericum ingredi cum Slola?

III. Et quatenus Negative ad 1 et 2, supplicibus et communibus volis expetitur, ut exposita consuetudo servari possit.

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis censuit rescribendum, videlicet:

« Expositam consuetudinem servari posse ». Atque ita rescripsit.

Die 20 Maii 1892.

3776. SPALATEN.

Rmi Dominus Philippus Franciscus Natic Episcopus Spalaten. Sacrae Rituum Congregationi humillime quae sequuntur exposuit:

In Dioecesi Spalaten antiqua viget consuetudo in Sabbato Sancto et in Vigilia Pentecostes fontem baptismalem benedicendi

tantum in Cathedrali, Concathedrali, Collegiali et nonnullis praecipuis parochialibus Ecclesiis; pro usu vero fontium baptismatum reliquarum Ecclesiarum parochialium deferatur aqua benedicta ex memoratis Ecclesiis. Eiusmodi consuetudo, minime consentanea ritualibus praescriptionibus, repetenda probabiliter est ex eo quod olim istae Ecclesiae parochiales fuerint succursales illarum, in quibus aqua baptismatis benedicitur: et ex eo quod in nonnullis Parochiis ob defectum ministrorum, quia fideles in memoratis diebus ad Ecclesiam non accedunt, solemnis benedictio difficulter perageretur. Idem Rmus Episcopus, hisce expositis, a Sacra Rituum Congregatione declarare petiit.

Dubium I. An ista consuetudo ulterius toleranda sit?

Dubium II. An benedictio fontis, in casu quo fideles non accedant ad Ecclesiam diebus statutis, privim absolvenda sit?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita hisce dubiis rescribendum consuit; videlicet:

Ad I. « Negative; exceptis, si adsint, specialibus ac determinatis iuribus circa Ecclesias matrices ».

Ad II. « Affirmative ».

Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 7 Iunii 1892.

LEO PAPA XIII

AI) PERPETUAM rei memoriam.

Neminem fugit rei privatae et publicae faustitatem a domestica potissimum institutione pendere. Quo enim altiores domi egerit radices virtus, quo solertius parentum voce et exemplo fuerint puerorum animi ad religionis praecepta informati, eo uberioribus in rem communem fructus redundabunt. Quapropter summopere interest ut domestica societas non solum sancte sit constituta, sed sanctis etiam regatur legibus; in eaque religionis spiritus et Christianae vitae ratio diligenter consancteturque foveatur. Hinc profecto est quod misericors Deus cum humanae reparationis opus, quod diu secula expeclabant, perficere decrevisset, ita eiusdem operis rationem ordinemque disposuit, ut prima ipsa eiusdem initia augustam mundo exhiberent speciem Familiae divinitus constitutae, in

qua omnes homines absolutissimum domesticae societatis, omnisque virtutis ac sanctitatis intuerentur exemplar. Talis quidem Familia ex illis Nazarethana illa, in qua, antequam gentibus universis pleno lumine emicuisset, Sol iustitiae erat absconditus; nimirum Christus Deus Servator Noster cum Virgine Matre et Ioseph viro sanctissimo, qui erga Iesum paterno fungebatur munere. Minime dubium est quin ex iis laudibus, quae in societate et consuetudine domestica ex mutuis caritatis officiis, ex sanctitate morum, ex pietatis exercitatione proficiscuntur, maxima quaeque enituerit in sacra illa Familia, quae siquidem earum futura erat celeris documento. Ac propterea benigno providentiae consilio sic illa constituit; ut singuli Christiani qualicumque conditione vel loco, si ad eam animum advertant, facile possint cuiuscumque virtutis exercendae habere causam et invitamentum. Habent revera patresfamilias in Ioseph vigilantiae providentiaeque paternae praeclarissimam normam: habent matres in sanctissima Virgine Deipara amoris, verecundiae, submissionis animi perfectaeque fidei insigne specimen: filii vero familias in Iesu, qui erui *subditus illis*, habent divinum obedientiae exemplar quod admirantur, colant, imitentur. Qui nobiles nati sunt, discent a Familia regii sanguinis quomodo et in edita fortuna se temperent, et in afflictis retineant dignitatem: qui diles, noscent ab ea quantum sint virtutibus posthabendae divitiae. Operarii autem et ii omnes, qui, nostris praesertim temporibus, familiarum rerum angustiis ac tenuiore conditione tam acriter irritantur, si ad sanctissimos illius domesticae societatis consortes respectent, non deerit eis causa cur loco, qui sibi obtigit, delectentur potius quam doleant. Communes enim cum sacra Familia sunt illis labores; communes curae de vita quotidiana: debuit et Ioseph de mercede sua vitae rationibus consulere; imo ipsae divinae manus se fabrilibus exercuerunt. Nec mirum sane est si sapientissimi homines divitiis affluentes, eas ablicere voluerint, sociamque cum Iesu, Maria et Ioseph sibi eligere paupertatem. Quibus e rebus iure meritoque apud catholicos sacrae Familiae cultus mature invectus, maius in dies singulos incrementum capit. Id quidem probant turn Christianorum solidaritates sub invocatione Sacrae Familiae institutae, tum singulares honores ei red-
diti, tum potissimum a decessoribus No-

stris ad excitandum erga eam pietatis studium impertita privilegia et gratiae. Uniusmodi cultus magno in honore habitus est iam inde a seculo decimo septimo, taleque per Italiam, Galliam et Belgium propagatus, totam fere Europam pervasit: deinde praetergressus vastos Oceani tractus, in America per Canadensem regionem, cura praesertim atque opera Venerabilis Servi Dei Francisci de Mommorancy-Laval primi Quebecensis Episcopi et Venerabilis Servae Dei Margaritae Bourgeois, sese extendit, faustisque effloruit auspiciis. Postremis hisce temporibus dilectus filius Francisais Philippus Francoz Societatis Iesu piam Consociationem a Sacra Familia Lugduni fundavit, quae (rudus laetos alque uberes, Deo iuvante, de se pollicetur. Consociationi tam auspiciato conditae illud est salutare propositum: nimirum familias Christianas ardiori pietatis nexu Sacrae Familiae devincire, vel polii' omnino devovete, eo etiam consilio, uti scilicet lesiis, Maria et Ioseph familias sibi deditas tamquam rem propriam tueantur et foveam. Qui sociorum in numerum sunt adscili, debent ex instituto cum iis qui domi commorantur, in nnum convenire, coram imagine Sacrae Familiae decreta pietatis officia praestare: providere, ea opitulante, ut inter se colligatis fide mentibus, caritate voluntatibus in amore Dei alque hominum, vitam ad propositam exigant exemplar. Piam hanc consociationem Bononiae ad instar Lugdunensis institutam decessor Nosler felicis

STATUTO DELLA PIA ASSOCIAZIONE UNIVERSALE DELLE FAMIGLIE CONSACRATE ALLA SACRA FAMIGLIA DI NAZARET.

1. Scopo della pia Associazione si è che le famiglie cristiane si consacrino alla Sacra Famiglia di Nazarei e la proponcano alia propria venerazione ed esempio, onorandola davanti la sua imagine con pregbiera quotidiana, e modellando la vita sulle sublimi virtii, delle quali essa diede l'esempio ad ogni classe sociale, e particolarmente all' operaia.

2. La Pia Associazione ha il suo centro in Roma presso l'Eŕŕlo Cardinale Vicario pro *tempore* di Sua Santità, che ne è il Protettore. Egli coadiuvato da Monsignor Secretario della Sacra Congregazione dei Hili e da due altri Prelati a sua scelta, ed dire a questi da un Ecclesiastico coli' ufficio di *Segrelaiio*, dirige l'Associazione medesima in tutte le parti del mondo, pro-

recordationis Pius IX similibus Litteris approbavit, deinceps Epistola die V Ianuarii MDCCCLXX ad pium auctorem data, singularis laudis praeconio est prosecutus. Ad Nos quod allinet, cum summopere curemus, et diligamus quaecumque ad animarum salutem iuvandam maxime valent, nolumus desiderari laudem et commendationem Nostram; datisque ad dilectum Filium Nostrum Augustinum, S. R. E. Cardinalem Bausa, ex dispensatione Apostolica Archiepiscopum Florentinum, litteris eam Consociationem utilem ac salutarem, noslrisque temporibus valde accommodatam esse significavimus. Quas vero Nostra sacrorum Rituum Congregatio, suffragante dilecto Filio Nostro Caietano S. R. E. Presbytero Cardinali Aloisi-Masella eidem Congregationi Praefecto, consecrationis Christianarum familiarum formulam, et precationem coram imagine Sacrae Familiae recitandam Nobis proposuerat, probavimus, et utramque ad locorum Ordinarios transmittendam curavimus. Deinde veriti ne germanus memoratae devotionis spiritus tractu temporis oblanguescet; eidem Nostrae Sacrorum Rituum Congregationi mandavimus, ut Statuta concinnaret, quibus in universo catholico orbe piae consociationes sacrae Familiae instituendae adeo inter se coniunctae forent, ut unus omnibus praeficeretur praeses, qui eas auctoritate summa regeret et moderaretur. Statuta post accuratum examen ab eadem Sacra Congregatione examinata, sunt eadem quae subscribuntur.

1. Finis huius piae consociationis hic est, ut familiae christianae sese voveant sacrae Familiae de Nazareth, eandemque colant et exemplaris instar habeant, eam venerando coram eiusdem imagine, precibus quotidianis, vilamque conformando excelsis virtutibus, quarum ipsa exemplum praebuit cuique ordini societatis et praecipue operariis.

2. Pia consociatio centrum habet proprium apud Effium Cardinalem, Vicarium pro *tempore* Sanctitatis Suae, qui consociationis est prolector. Ipse coadiutus a R. P. D. Secretario Sacrae Rituum Congregationis, et a duobus aliis Praelatis ab eodem eligendis, atque insuper ab ecclesiastico viro cum Secretarii munere, consociationem eandem moderatur apud cunctos mundi fide-

curando che essa conservi lo spirilo e il carallere della propria isiluzione, e sempre più si propaghi.

3°. In ogni Diocesi o Vicariato Apostolico, l'Ordinario per meglio promuovere la Pia Associazione ira i suoi fedeli, si varia dell'opera di un Ecclesiastico a sua scelta, col titolo di *Direttore tiocesano*.

4°. I Direllori Diocesani terranno corrispondenza coi Parrochi, a' quali soli è affidata Fascnzione delle famiglie della rispettiva loro Parrocchia. Nel Maggio poi di ciascun anno i Parrochi comunicheranno ai Direllori Diocesani, e questi, sollo la dipendenza dell'Ordinario, alia Sede centrale di Roma, il numero delle nuove famiglie ascritte alia Pia Associazione.

5°. La consacrazione delle famiglie si farà secondo la formola approval# e prescritta dal Somnio Ponlelice Leone XIII. Essa può farsi in particolare da ciascuna famiglia, ovvero da più famiglie riunite nella Chiesa Parrocchiale presso il proprio Parroco, o suo delegato.

6°. L'immagine della Sacra Famiglia di Nazarei dovrà trovarsi in ciascuna delle famiglie ascritte, ed i membri di esse almeno una volta al giorno, e possibilmente la sera, pregheranno in comune innanzi la medesima. Si raccomanda a lal uopo in modo particolare la formola di preghiera approvala dal Regnante Sommo Pontefice, ed allresi l'uso frequente delle ire note giaculatorie:

Gesù, Giuseppe e Maria, i i dono il cuore e l'anima mia.

Gesù. Giuseppe e Maria, assistetemi nell'ultima agonia.

Gesù, Giuseppe e Maria, epi in pace con Voi Γαληίλα mia.

7. L'immaginc della Sacra Famiglia può essere o quella menzionata nella Letter# della sa. me. di Pio IX del 6 gennaio 1870, o qualunque altra, in cui sia rappresentalp il Nostro Signore Gesù Cristo nella sua vita nascosta che menò con la Bnia Vergine Sua Madre e col castissimo Sposo di Lei, San Giuseppe. Bimane per sempre nell'Ordinario, a norma del Tridentino, il diritto di escludere quelle immagini che non fossero secondo il concetto proprio di qnosta Associazione.

8°. Le famiglie ascritte all'Associazione godono delle Indulgentie e dei vanlaggi spirituali concessi dai Sonimi Pontefici, come viene indicato nella pagella di aggregazione.

les, studendo ul ipsa spirillum indolemque servet propriae institutionis, et magis in dies propagetur.

3. In qualibet Diocesi aut Vicariato Apostolico, Ordinarius, ut satius promoveat piam consociationem inter suos fideles, uler opera alicuius viri ecclesiastici, ab eodem eligendi, cum titulo *moderatoris dioecesan*.

4°. Moderatores dioecesani habebunt Parochos mutuos curatores; quibus Ianum conceditur adseripio familiarum suae respectivae Paroeciae. Mense autem Maio cuiuslibet anni Parochi moderatores dioecesanos, islique, sub Ordinarii dependentia, sedem Romae centralem certiore facient de numero familiarum, quae piae consociationi adscriplae sunt.

5°. Familiarum consecratio fiet iuxta formulam probatam praescripiamque a summo Pontifice Leone XIII. Haec fieri potest singillalini aqualibet familia, sen a pluribus familiis in Ecclesia paroeciali collectis, coram Parocho proprio vel istius delegato.

6°. Apud unamquamque ex familiis adscriplis servetur imago Sacrae Familiae de Nazareth; membraque earundem, saltem semel in die, et praesertim de sero, preces fundent in unum collecta apud eandem. Enixe commendatur ad id formula precum probata a Regnante Summo Pontifice, una cum frequenti usu trium sequentium invocationum:

Iesu, Maria,»Joseph, robis dono coi et animam meam.

Iesu, Maria, Ioseph, adiurate me in extrema agonia.

Iesu, Maria, Ioseph, expirem in pace tobiscum animam meam.

7°. Imago S. Familiae aut illa esse polest, de qua agitur in Litteris Pontificis sa. me. Pii IX diei 6 Ianuarii 1870, vel quaevis alia, quae referat Iesum Christum Dominum nostrum in sua vita privata, quam duxit cum B. V. Maria eius Matre et cum castissimo eius sponso Sancto Iosepho. Manet lamen semper apud Ordinarium, iuxta Tridentinum, ius excludendi imagines illas, quae huius consociationis conceptui apprime non respondeant.

8°. Familiae adscriplae huic consociationi fruuntur indulgentiis et bonis spiritualibus a Summis Pontificibus concessis, ceu innuitur in chartula consociationis.

9'. Il Cardinale Proleilore col suo Consiglio formerà e pnblicherà un Regolamento, nel quale si troveranno parlicolari depositioni intorno a ciò che puù tornare pin utile alla Pia Associatione; e specialmeme s'indicheranno le sue Feste proprie, il giorno della Festa titolare, la rinnovazione annua dell' alto di consacrazione da farsi colleliivamente, le adunanze da tenersi ecc.

9'. Erîus Cardinalis prolector cum suis consiliariis paret el in lucem edat normam direclivam, quae exhibebit speciales dispositiones circa ea, quae utiliora esse possunt piae consociationi: el in ea praesertim indicabuntur eius festa propria, dies fesli Titularis, annua iteratio actus consecrationis insimul peragenda, sessiones habendae etc.

APPROBATIO STATUTORUM.

Quae quidem Statuta, cum de iis supradiclus Cardinalis Praefectus ad Nos retulisset, comprobavimus et Aposlolica Auctoritate Nostra rata habuimus el confirmavimus; derogatis abrogatisque quae super hanc, rem scila aciaque sunt, nominatim Apospolicis Litteris die III Octobris anno MDCCCLXV datis; et omnibus actis, quae ad primariam Lugdunensem Consociationem speclant. Volumus autem, iubemus ul Consociationes omnes Sacrae Familiae cuiuscumque tituli, quae nunc exislunt, in hanc unicam el universam coalescant. Excipimus tamen religiosas Congregationes huius tituli, quae Constitutionibus utantur ab hac S. Sede adprobatis, et Confraternitates proprie dictas, dummodo canonice sint erectae, et ad regulas el normas dirigantur a Romanis Pontificibus praescriptas, nominatim a Clemente VIII in Constitutione *Quaecutnquc*, die VII Decembris anno MDCIV. Hae vero Confraternitates ac religiosae Congregationes, quae fortasse adseribendis familiis operam hactenus dederunt, in posterum ab huiusmodi cura, quae solummodo Parochis commissa est, prorsus abstineant. Haud tamen necesse esi ut familiae iam alicui Consociationi adscriptae, pro indulgentiis aliisque muneribus spiritualibus obtinendis iterum adscribanlur, dummodo servant ea quae in novis hisce Statutis praescripta sunt. Consociationis universae Praesidem eligimus, renuntiamus Nostrum in hac alma Urbe Vicarium in spiritualibus generalem pro tempore, alque m perpetuum Patronum damus cum omnibus turibus et facultatibus, quae summam potestatem gerenti indicentur necessariae.

tlli autem Consilium adesse volumus Urbanorum Antistitum, in quibus Secretarium pro tempore Nostrae Sacrorum Riluum

Congregationis. Quod superest, Nobis spes bona est omnes, quibus esi animarum credita salus, maxime Episcopos, studii huius Nostri in hac pia Consociatione provehenda socios ac participes sese facturos. Qui enim cognoscunt et Nobiscum deplorant Christianorum morum demutationem el corruptelam, restinctum in familiis religionis et pietatis amorem, el accensas supra modum rerum terrestrium cupiditates, ipsi quidem vel maxime optabunt loi laniisque malis opportuna afferri remedia.

Et siquidem nihil magis salutare aut efficax familiis Christianis cogitari potest exemplo Sacrae Familiae, quae perfectionem absolulionemque complectitur omnium virtutum domesticarum. Quapropter curent ut familiae quamplurimae, praesertim operariorum, in quas insidiarum vis maior intenditur, piae huic Consociationi dent nomen. Cavendum tamen est ne a proposito suo Consociatio deflectat, neve spiritus immutetur; sed quae el quomodo decretae sunt pietatis exercitationes et precationes integrae servantur. Sic implorati inter domesticos parietes adsint propitii Iesus, Maria el Ioseph, caritatem alant, mores regant, ad virtutem provocent imitatione sui, el quae undique instant mortales aerumnae, eas leniendo faciant tolerabiliores. Decernentes haec omnia et singula, uti supra dicta suni, firma ralaque in perpetuum permanere, non obstantibus constitutionibus, litteris Apospolicis, privilegiis, induitis, Nostris et Cancellation Apospolicae Regulis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIV Iunii MDCCCXCII, Pontificatus Nostri Anno XV.

S. Card. Vannut ei.I i.

3778

LEO PAPA XIII.

Λ» PERPETUAM HEI MEMORIAM.

Quum nuper Nobis obtigisset, ut nova Statuta Consociationis Sacrae Familiae Apostolicis litteris probaremus et sanciremus, satis muneri alque Oflicio Nostro factui os esse duximus, si eandem Consociationem amplissimis verbis collaudaremus, eamque christianis Familiis summopere commendaremus. Laudavimus autem, et commendavimus ea voluntate coque proposito, ul nimirum populus christianus, cuius aeterna salus est Nobis commissa, ad Christianarum virtutum laudem exemplo sacrae Familiae el invitatione Nostra tempestive revocaretur. Christiana quippe virtus tam est efficax, laniumque pollet, ut in ea magnam pariem posita sil vel sanatio malorum, quae premunt, vel depulsio periculorum, quae metuuntur. Ad virtutem vero mirifice excitantur homines exemplo: quod quidem eo magis imitatione dignum iudicatur, quo integrior et sanctior est persona, unde petitur. Quare haud mirum est si Nos, qui nihil magis cupimus alque optamus, quam posse, excitata ubique virtute Christiana, praesentibus malis mederi, el proxima pericula deprecari, Consociationem Sacrae Familiae singulari benevolentia el studio prosequimur, utpole quae sanctitatem divinae illius Familiae sibi proponit exemplar. Omnes enim ii, qui in huiusmodi Consociationem adsciti sunt, praeclarissimas Iesu, Mariae, el Ioseph virtutes contemplantes, necesse est ut similitudinem earum aliquam adripiant, lierique studeant imitatione meliores. Quare vigeat florealquo haec pia Consociatio quum sodalium numero, tum recte factorum laude; augeatur et ad plures in dies singulos propagetur: ea enim florente, facile fides, pietas et omnis Christiana laus in Familiis revirescent. Quum vero soleant homines permoveri maxime praemio; Nos, quod in facultate Nostra est, praemium spiritualium bonorum, non quidem fragile el caducum, illis, quasi invitamentum, proponimus. Ceterum maiora expeclenl ab iis, quibus se devoverunt, nimirum a Iesu, Maria el Ioseph, qui sint servis suis praesentes propitii in omni vitae cursu, et postmodum efficiant, ul sua sanctissima ac suavissima nomina diorum morientium labris insideant. Quare quod bonum sanclumque sit, Deique gloriae et animarum saluti benevertal, No» auctoritate Nostra Apostolica, his litteris, poenarum remissionibus seu

indulgentiis privilegiisque, quae infra in apposito indice recensentur, omnes el singulos sodales Consociationis sacrae Familiae tam praesentes quam futuros uti posse volumus et iubemus.

INDEX INDULGENTIARUM ET PRIVILEGIORUM

PIAE CONSOCIATIONI SACRAE FAMILIAE

1HIBUENDORVM.

Indulgentiae Plenariae.

Sodalibus Consociationis Sacrae Familiae ex utroque sexu singulis, qui admissorum confessione ritu christiano expiati sacram Eucharistiam sumpserint, el Parochialem aedem, vel Oratorium publicum, devote visitaverint, ibique aliquandiu ad mentem Nostram orando perstiterint, Indulgentiam plenariam consequendi ius esto diebus, qui infra scripti sunt.

I. Die quo Consociationem adierint, emissa Consecrationis formula a Nobis per Nostram Riluum Congregationem probata, et in fine huius indicis relata.

II. Quo die in anno generalis conventus habebitur, iuxta cuiusque loci, in quo extal Consociatio, consuetudinem, ad sodalium pactum renovandum.

III. Diebus festivitatum

I'. Nativitatis

2°. Circumcisionis

3°. Epiphaniae [D. N. I. C.

4°. Resurrectionis

5°. Ascensionis J

6°. Immac. Conceptionis

7'. Nativitatis

8'. Annuntiationis B. M. V.

9'. Purificationis

10. Assumptionis

liem diebus festis

H'. S. Ioseph Sponsi B. M. V. dio undovigesima mensis Martii.

12°. Patrocinii eiusdem, Dominica tertia post Pascha.

13 Desponsationis B. M. V. dic vigesima tertia mensis Ianuarii.

IV. Die festo titulari universae Consociationis.

V. Die per menses singulos sodalium arbitrio eligendo, dummodo mense ipso in Familiis praescriptas preces coram Sacrae Familiae imagine una simul recitaverint.

VI. Morituris si, non compotes sacra Confessione atque Eucharistia, animi dolore culpas expiaverint, ei sanctum nomen Iesu aut voce, aut si loqui posse desierim, voluntate imploraverint.

Partiales.

I.

Sodales Consociationis Sacrae Familiae ex utroque sexu singuli, qui corde saltem contriti Parochialem Ecclesiam, in qua est sedes Consociationis constituta, vel aliquod templum sacrariumve celebraverint, Deoque pro rei christianae incolumitate supplicaverint, lucrari possint et valeant partiales indulgentias septem annorum Iolidemque quadragenarum

- 1°. Die Visitationis i
- 2°. Die Praesentationis B. M. V.
- 3°. Die Patrocinii i

V. Quolibet die iideiu sodales una simul in propriis Familiis adscriptis congregati, ante imaginem sacrae Familiae statas preces corde contrito recitaverint.

ii. Diebus, quibus sodales interfuerint conventibus, quos haberi contigerit.

II.

Iidem sodales indulgentias lucentur trecentorum dieruin, quoties corde contrito sequentem Orationem ante imaginem Sacrae Familiae quocumque idiomate recitaverint.

ORATIO

QVOTIDILI RECITANDA

ante imaginem sacrae familiae.

< O amantissime Iesu, qui ineffabilibus
« Iuis virtutibus et vitae domesticae exem-
« piis Familiam a te electam in terris con-
< se-rasii, dementer aspice nostram hanc
< domuii, quae ad tuos pedes provoluta
« propitium te sibi deprecatur. Memento
< luam esse hanc domum; quoniam Iibi se
« peculiari cultu sacravit ac devovit. Ipsam
< benignus luere, a periculis eripe, ipsi
< in necessitatibus occurre, et virtutem lar-
< gire, qua m imitatione Familiae tuae san-
* ctae Iugiler perseveret; ut mortalis suae
< vitae tempore in Tui obsequio et amore
* fideliter inhaerens, valeat tandem aeler-
« nas Iibi laudes persolvere in caelis.

< O Mana, Mater dulcissima, tuum prae-

< sidium imploramus, certi divinum tuum
< Unigenitum precibus tuis obsecuturum.
< Tuque eliaim, gloriosissime Patriarcha san-
< cie Ioseph, potenti Iuo patrocinio nobis
« succurre, et Mariae manibus vola nostra
< Iesu Christo porrigenda submitte ».

ii vero sodales, qui vel infirmitate, vel alia caussa impediti hanc Orationem recitare nequiverint, eandem indulgentiam lucrari poterunt, si devote quinquies recitaverint Orationem dominicam, et salutationem Angelicam eum *Gloria Patri*.

III.

Ducentorum dierum indulgentiam sodales Consociationis consequantur semel in die, si jaculatorias preces quocumque idiomale effuderint ul infra:

« Gesù, Maria, Giuseppe, illuminated, soccorreleci, salvaleci. Così sia ».

IV.

Centum dierum indulgentiam Iucrifiant sodales, qui operam dederint, ul Christianae Familiae huic piaae et universali Consociationi sese adscribanl.

V.

Indulgentiam sexaginta dierum lucentur sodales, quoties hi: 1°. in Ecclesia parochiali, in qua sedem habet Consociatio, sacrosancto Missae sacrificio, aliisque divinis Officiis devote adstilerint: 2°. vel quinquies recitaverint Orationem dominicam et salutationem Angelicam pro sodalibus defunctis: 3U. vel familiarum dissidia composuerint, vel componenda curaverint: 4°. vel Familias a Iusiitiaae tramite devias, in viam salutis reducere studuerint: 5°. vel pueros <ive puellas chrislianis praeceptis imbuere sategerint: 6°. vel aliud qnodciimque pium opus peregerint, quod in bonum Conso- ciationis Cedat.

Sodalibus, si maluerint, omnibus et singulis Indulgentiis supra dictis sive plenariis, sive partialibus, labes poenasque defunctorum expiare liceat.

PRIVILEGIA

Pro Sodalibus universis.

Missae, quae pro sodalibus defunctis quorumque in Allan celebrabuntur, iisdem suffragentur ac si in Altari privilégiait) celebrarentur.

Pro *Parochia*.

1. Privilegium Altaris personalis tribus in qualibet hebdomada diebus, dummodo simili privilegio alia de causa non perfruiantur.

II. Facultas benedicendi extra Urbem Coronas, Rosaria, Cruces, Crucifixos, parvas statuas ac numismata, eisque applicandi omnes et singulas Indulgentias, quas Summi Pontifices adhibuere iisdem solent, ul describitur in apposito elencho*, sed tantummodo exercenda pro sodalibus in Consociationem adseilis, dic quo 1. christianiani piam ingrediuntur Consociationem: et 2. sollemniter renovatur pactum Consociationis.

FORMULA

*Ilicitanda quocumque idiomate
a christianiana familiis
quae se sacrae Familiae consecrant.*

« O Iesu Redemptor noster amabilissimeme, qui e caelo missus ul mundum dominicrinalis el exemplo illustrares, maiorem mortalituae vitae pariem in humilidomo Nazarena traducere voluisti, Mariae et Iosepho subditus, illamque Familiam consecrasti, quae cunctis christianianis familiis futura erat exemplo; nostram hanc domum, quae Tibi se totam nunc devovel, benignus suscipe. Tu illam protege et custodi, et sanctum tui timorem in ea confirma, una cum pace et concordia christianianae caritatis: ut divino exemplari Familiae tuae similis fiat, omnesque ad unum quibus ea constat, beatitudinis sempilernae sint compotes.

« O amantissima Iesu Christi Mater et mater nostra Mater, tua pietate et clemencia fac ul consecrationem hanc nostrain Iesus acceptam habeat, et sua nobis beneficia et benedictiones largiatur.

« O Ioseph, sanctissime Iesu et Matrae custos, in universis animae et corporis necessitatibus nobis luis precibus succurre; ul tecum una et beata Virgine Maria aeternas divino Redemptori Iesu Christo laudes et gratias rependere possimus ».

Atque haec omnia et singula, uti supra decreta sunt, ita firma, stabilia, rata in perpetuum esse volumus: non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XX Iunii MDCCCXCII, Pontificatus Nostri Anno XV.

S. Card. Vaxnute lli.

3779.

LAUDEN.

Rmus Dominus Iohannes Baptista Rota Episcopus Latiden., animadvertens in pastoralis visitatione, quod in pluribus Dioeceseos sibi commissae Ecclesiis sacra paramenta et suppellectilia adhibentur haud liturgicis legibus conformia, quae quidem ob res angustas haud facile esse passim renovari; Sacrae Rituum Congregationi insequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Dubium I. Num adhiberi possint sacra paramenta ex mera lana confecta, prohibendo tamen ne in posterum emanent?

Dubium II. Num Albae veteres ex gossypio acupictae permitti possunt donec consumantur?

Dubium III. Num in Oratoriis ruralibus atque Ecclesiis, quae parvum habent census, Planetae sericae flavi coloris, ut antea adhiberi possint?

Dubium IV. In hac Dioecesi extant nulla Altaria portatilia (vulgo *pietre sacre*), quorum operculum ex metallo confectum est. Quaeritur num eiusmodi Altaria consecrationem amiserint?

Dubium V. Thecae vetustae cum Reliquiis, quae authentico documento carent, olim ad suppressa Monasteria spectantes, possuntne exponi in Altari, uti iit ab immemorabili tempore?

Dubium VI. Debenne rursus consecrari Altaria Ecclesiarum olim ad monasticos Ordines perlinentium, quae habentur passim consecrata, etsi carrant sepulcro Reliquiarum, procul dubio sub tabulis marmoreis reconditarum, uti recognitum fuit in duabus Ecclesiis, quarum Altaria rursus consecrata sunt?

Dubium VII. Num causa sufficiens haberi potest, ad permittendum Parochis Oleum Infirmorum apud se domi relinere, quod haec ab Ecclesia parochiali seiuncta sit; ita ut huius fores noctu per accitos famulos aperiendae essent?

Dubium VIII. Fasne est Parochis Stolum induere super rochellum aut superpelliceum, sed mantellella contextum, quoties Sacramenta administrant?

Dubium IX. Canonici Ecclesiae Cathedrae

dralis, induti cappa magna el Stola, posuntne sacram Synaxim distribuere, vel palenam deferre seu porrigere, quoties Episcopus solemniler Sanctissimam Eucharistiam fidelibus distribuai?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. « Negative ».

Ad II. < Pro gratia, donec consumantur ».

Ad III. «Negative; iuxta Decretum in una Miinnen. diei 23 Septembris 1837 ad Vm responsione ad I ».

Ad IV « Negative ».

Ad V. < Negative ».

Ad VI. < Datur potestas, vigore facultatum Sacrae Rituum Congregationi a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII tributarum, consecrandi per breviorum formulam ea tantum Altaria, quae certo constet numquam consecrata fuisse ».

Ad VII. «Negative; el detur Decretum in una Toletana diei 31 Augusti 1872 ad V ».

Ad VIII et IX. « Negative ».

Alque ita rescripsit, declaravit et induisit.

Die 23 Iunii 1892.

3780. ROMANA

RESOLUTIONIS DUBIORUM.

Sacrae Riluam Congregationi iusequencia dubia diluenda proposita fuerunt :

Dubium I. Num Sacerdos, populorum sana Pyxide benedicens, eam semper cooperire debeat cum extremitatibus veli humeralis ?

Dubium II. Num Vice-parochus gaudeat mro praecedentiae super alios Sacerdotes, antiquiores ratione Ordinationis?

Dubium III. In Ecclesiis vel Oratoriis publicis Ecclesiae parochiali subieclis celebrari ne possunt Missae Dedicationis aut Titularis (de quibus in eadem parochiali Ecclesia Festum agitur) sub eodem ac in illa solemniori ritu?

Dubium IV. Num Throno, qui pro expositione inservii. affigi possint hinc inde candelabra pro eadem expositione accendenda?

Dubium V. Num tolerari possit, ut fundus coloratu-, supponatur textili denticulato

vel operi phrygio in manicis el fimbriis Albarum, nec non in manicis rochetti ?

Dubium VI. Num Officia vel accidentaliter vel perpetuo transferenda recitari possint diebus (Festo duplici vel semiduplici non impeditis) qui Anliphonas maiores exigunt et octavas excludunt?

Dubium VII. Num Antiphonae, si habeant in fine *Alleluia*, semper cum eodem *Alleluia* recitari debeant?

Dubium VIII. Num Absolutio pro defunctis fieri vel Responsorium super sepulturam cantari quotidie possit ; maxime si id ex consuetudine antiquiori servatum hucusque fuerit, ut adimpleatur testatoris voluntas?

Dubium IX. Num interveniente Magistratu solemniori Missae, Celebrans pluviali indutus licite cum illo Confessionem faciat eidemque Pax cum instrumento deferatur a Clerico superpelliceo induto?

Dubium X. Num Hebdomadarius, benedictionem dans pro Lectionibus dicendis, semper stare debeat ?

Dubium XI. Num etiam alii Canonici stare debeant, dum Hebdomadarius, stans benedictionem dicit?

Dubium XII. Num Episcopo vel Canonico pluviali induto, Officium peragente el IX Lectionem canente, omnes stare in Choro debeant ?

Dubium XIII. Num liceat Canonicis tempore divinorum Officiorum recedere etiam ad tempus a Choro, quin distributiones quotidianas amittant, celebrandi causa?

Sacra Riluam Congregatio, subscripta die in Ordinariis Comitibus ad Vaticanum coadunata, audito volo Commissionis Liturgicae, respondit :

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. « Negative ; nisi agatur de functionibus , in quibus fungitur munere suo ».

Ad III. < Negative ».

Ad IV. « Affirmative ».

Ad V. < Quoad manicas el fimbrias Albarum, Affirmative ; quoad manicas autem m rocheilis, fundum esse posse coloris vestis talaris relativae dignitatis ».

Ad VI. « Affirmative ; iuxta Rubricas ».

Ad VII. « Affirmative; excepto tempore a Septuagesima ad Sabbatum Sanctum ».

Ad VIII. < Affirmative ; exceptis lamen duplicibus primae classis, in quibus Absolutio et Responsorium neque habere locum poterunt private post absolutas vespere Horas canonicas. Quod si in diebus permissis de mane fiant, nunquam post Missam do

die, nisi omnino independenter ab ea-
dem ».

Ad IX. « Quoad Confessionem, Negative: quoad pluviale, pariter Negative; et Celebrans induat Casulam, iuxta Ilubricam Missalis. instrumentum autem Pacis deferatur ab eodem Ministro, qui illam per osculum defert Dignitatibus et Canonicis celerisque Choro interessenlibus, iuxta Rubricam Caeremonialis Episcoporum Lib. I, Cap. XXIV, § 7 ».

Ad X. « Affirmative; iuxta Caeremoniale Episcoporum ».

Ad XI. « Affirmative, ad primam, quartam et septimam Lectionem; Negative, in aliis; nisi adsit standi consuetudo, quando Matutinum solemniter cantatur ».

Ad XII. « Affirmative ».

Ad XIII. « Negative; nisi ad utilitatem Ecclesiae cum licentia Superioris ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.
Die 12 Iulii 1892.

3781. DECRETUM.

t.

Sacra Rituum Congregatio, Rubricis inhaerens Caeremonialis Episcoporum, declarat:

I. « Anaphoras in Choro, nonnisi stando, esse intonandas a quibuscumque seu Beneficialis aut Mansionariis seu Canonicis ».

II. « Si ab uno ex Canonicis intonantur, omnibus esse surgendum in Choro praesentibus, Hebdomadario excepto, si sil paratus; vel ab una illius qui intonat parte, vel ab utraque, iuxta Ecclesiarum consuetudinem ».

III. « Si vero Anaphona ab uno ex Beneficialis aut Mansionariis intonetur, omnes, Canonicis exceptis, surgere debere, vel ab una tantum parte, vel supra, vel ab utraque; prout Ecclesiarum feri consuetudo ».

Atque ita servari mandavit.

Die 12 Iulii 1892.

3782. DECRETUM GENERALE.

Sacra Rituum Congregatio, alias editis Decretis inhaerens, declarat: « Canonicos in Missis aliisque functionibus, quae Diaconi ac Subdiaconi ministerium exigunt, Vesperis proinde ac Matutinis exclusis, teneri Dignitatibus et Canonicis celebrantibus, etsi Coadiutoribus tantum, inservire in Ecclesiis, ubi Praebendae omnes praesbyterales non sunt, nisi aliter ferat necessitas vel consuetudo; idque in propriis tantum, non

autem in alienis Ecclesiis, nisi interveniente Capitulo ».

Declarat insuper eadem Sacra Rituum Congregatio: * Canonicos ad praefata obeunda munera compelli quoque posse sub multis, poenis et censuris, auctoritate Episcopi; haud obstante quacumque etiam immemorabili consuetudine in contrarium, quam abusum esse declarat ».

Die 12 Iulii 1892.

3783. DECRETUM GENERALE.

Sacra Rituum Congregatio, Decretis alias editis inhaerens, declarat et statuit:

< In Ecclesiis Collegiatis et Cathedralibus, ubi Praebendae non sunt distinctae, Canonicos vel etiam Beneficiarios Sacerdotes in omnibus praecedentiam habere super Canonicos vel Beneficiarios, qui sacerdotali characterem non sunt insigniti, quamvis in possessione antiquiores. Hanc autem praecedentiam adhuc relinendam esse Sacra Rituum Congregatio decernit, postquam praefati Canonici aut Beneficiales ad Sacerdotalem gradum ascenderint. Quod denique de Canonicis et Beneficialibus presbyteris super alios Canonicos aut Beneficiarios in inferiori ordine constitutos Sacra Rituum Congregatio statuit, id quoque intelligendum esse declarat de Canonicis Diaconis supra Subdiaconos, de Subdiaconis supra reliquos Clericos; dummodo non obstet consuetudo contraria, aut Constitutiones Capitulares ».

Die 12 Iulii 1892.

3784. DECRETUM GENERALE.

Sacra Rituum Congregatio, statuit:

I. « In omni seu Sacramentorum seu Sacramentalium confectione et administratione, tam in propriis quam in alienis quibuscumque Ecclesiis, utendum esse semper superpelliceo et Stola: retento nihilominus quod Rituale Romanum docet circa Sacramentum poenitentiae (Tit. III, cap 1, n. 9) ».

II. « Canonicis et Parochis quocumque privilegio intentibus, etiam deferendi rochetum et mozzellam coram Pontifice, in iisdem Sacramentis et Sacramentalibus conficiendis et administrandis, usum cappae, mozzellae, vel capulii esse omnino interdictum; ii nihilominus, qui rocheti privilegio gaudent, idem retinere, sed in propria tantum Ecclesia, privilegio secluso, permittuntur, dummodo super illud superpelliceo ac Stola induantur: qui vero superpelliceum super

rochettum induere prohibentur, nonnisi cum superpelliceo ac Stola, Sacramenta et Sacramentalia conficiant el administrent ».

III. < In concionibus autem, nec non in publicis conventibus sacris, usum cappae, mozzetae vel capulii Sacra Rituum Congregatio permissum declarat iis tantum, qui eiusmodi insignibus gaudent, in solis tamen Ecclesiis propriis, haud vero in alienis, privilegio pariter secluso, nisi in his capillariter convenient; nunquam autem in aliena Dioecesi ».

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 12 Iulii 1892.

3785. MEXICANA.

Hodiernus Caeremoniarum Magister Ecclesiae Collegiatae sub ululo B. M. V. de Guadalupe in Civitate atque Archidioecesi Mexican.*!, de mandato sui Rmi Ordinarii, Sacrorum Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum :

In memorati templi, quae nunc absolvuntur, instaurationibus habetur renovatum Allare maius, ubi B. M. V. de Guadalupe imago depicta collocanda erit, medium inter binas marmoreas statuas, scilicet Rmi Domini Zumarraga primi Antistitis Mexicani et cuiusdam Indi Ioannis Didaci, cui Deipara Virgo fertur apparuisse. Quaeritur : An praedictas virorum statuas, etiamsi adorantium instar, ibi apponere liceat ?

El Sacra Rituum Congregatio, re mature perpensa, ila proposito dubio rescribendum censuit; videlicet:

«Simulacra, de quibus in casu, collocari poterunt in Ecclesia, dummodo non exponantur super Allaro ».

Atque ila rescripsit.

Die 15 Iulii 1892.

378G. DIANEN.

Rmus Dominus Vincenlius Addessi Episcopus Dianen. sequens dubium a Sacra Rituum Congregatione declarari humiliter expetivit ; nimirum :

A pluribus annis in Cathedrali Ecclesia Dianen. invecata est consuetudo, qua Canonici el Mansionarii Choro addicti in Missis Convenlualibus, imo et in Pontificalibus, neque canunt, neque submissa voce recitant *Kyrie, Gloria, Credo, Sanciar* el ; sed haec omnia peragi sinunt ab uno laico, qui Organum pulsat.

Quaeritur an haec consuetudo sustineri poscit, vel potius eliminanda sit velul abusus?

El Sacra Rituum Congregatio huic dubio rescribendum censuit;

«Standum esse in omnibusCaeremoniali Episcoporum ».

Atque ila declaravit el rescripsit.

Die 22 Iulii 1892.

3787. NICOSIEN.

In Ecclesia olim Collegiato, nunc Conca-thedrali, Nicosiensi singulis Feriis secundis per annum ab immemorabili lempore viget consuetudo a vespere Matutinum Defunctorum recitandi. Nunc vero dubium inter capitulares exoritur, an teneantur id exequi, quoties in Feriam secundam incidat Festum solemnius, ex. gr. Nativitatis, Epiphaniae Domini, vel duplex quodpiam primae vel secundae classis. Hinc Rmus Dominus Bernardus Cozzuoli hodiernus Episcopus Nicosien. sequens dubium S. R. C. pro opportuna solutione humillime subiecit ; nimirum :

An stante immemorabili consuetudine recitandi singulis Feriis secundis lotius anni Officium Defunctorum, debeat recitari ratione Rubricae, etiam (piando in aliqua ex dictis Feriis incidat Festum de praecepto, vel primae aut secundae classis, vel octava ex privilegialis ?

El Sacra Rituum Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ila proposito dubio respondendum censuit ; videlicet :

«Consuetudinem, ut in casu, servari posse, exceptis Ianium duplicibus primae classis el Festis de praecepto quoad forum ».

Die 22 Iulii 1892.

3788. LUCIONEN.

De mandato Rmi Domini Lucionen. hodiernus in Cathedrali Ecclesia Lucionensi Calendarii Ordinator sequentia dubia pro opportuna solu'ione Sacrae Rituum Congregationi humillime subiecit ; nimirum :

Dvbium I. In secundis Vesperis Officii Apparitionis B. M. V. (extra propriam diem 11 Februarii) more votivo decantatis, prout saepius accidit in supplicationibus quae ad Basilicam ipsam Lapurdensem (*Lourdes*) per annum a peregrinis fieri solent, quaenam Antiphona ad *Magnificat* adhibenda est?

Anne Antiphona *Hodie gloriosa* ul in secundis Vesperis Festi, quae propria videtur ipsius diei Apparitionis; vel Antiphona *hta est columba*, ul in primis Vesperis eiusdem Officii ?

Dvnn ꝥ II. In Festo S. Ililarii (die 14 Januarii) lotius Provinciae nostrae Patroni principalis, sub ritu duplici primae classis cum octava, nec non in die Festi Sacratissimi Cordis Iesu, ad ritum duplicem primae classis iam evecti, licelne Ollicium Defunctorum, praesente cadavere, soleinniler decantare ?

Et Sacra Rituum Congregatio, ila propositis dubiis censuit rescribendum ; videlicet :

Ad I. « Negative, ad primam pariem ; Aflirmative, ad secundam ».

Ad II. < •Negative, quoad dubium S. Ililarii Patroni principalis; Aflirmative, quoad Festum Sacratissimi Cordis Iesu ».

Atque ila rescripsit el declaravit.

Die 4 Augusti 1892.

3789. DECRETUM

URBIS ET ORBIS.

Ex quo Summus Pontifex Pius IX beatum Joseph, purissimum Deiparae Immaculatae Virginis Sponsum atque Christi Domini Salvatoris nostri putativum Patrem, universae Catholicae Ecclesiae Patronum constituit, antiqua Chrislifidelium pietas erga ipsum inclytum Patriarcham mirifice aucta est. Haec porro pictas, nova veluti addita flamma, ferventius exarsit, postquam Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII per suas encyclicas litteras, sub die XV Augusti anno MDCCCLXXXIX datas, gloriosi eiusdem Patriarchae dignitatis praestantiam el validissimum apud Deum patrocinium celebravit, atque erga caelestem Patronum devotionem cohortationibus favoribusque inter fideles fovere subinde non destitit. Hinc factum est, ul ad Apostolicam Sedem undique transmissae sint postulationes quo amphoris in sacra liturgia cultus honores beato Ioscph tribuerentur.

Iam vero Sanctitas Sua, etsi de his supplicibus votis sibi delatis summo affligeretur gaudio, ulpole quae populorum in dies crescentem devotionem referrem ; nihilominus oumdem Sanctum Patriarcham potiori lilurgico cultu, qui ordinem immutaret iamdiu in Ecclesia sapientissime praestitutum, ditare minime censuit.

Vemmlamen, quum saepe saepius illius Festum XIV Kalendae Aprilis affixum, ob occursum Dominicae Passionis vel Hebdomadae Maioris ea die recoli nequeat, ac proinde eius celebratio iuxta Rubricas aliquando nimium protrahenda sit, ne id in detrimentum vertat singularis illius obsequii, quod suo caelesti Patrono universus Catholicus Orbis una simul exhibeat ; Sanctitas Sua, ex Sacrorum Kiluum Congregationis consulto, statuit ul iis annis, quibus praefatum Festum occurrerit in Dominica Passionis, transferatur in Feriam secundam immediate sequentem ; et quoties inciderit in Maiorem Hebdomadam, reponatur in Feria quarta post Dominicam in Albis, tamquam in sede propria : servato Rubricarum praescripto, quoad translationem Festorum iisdem diebus occurrentium.

Hoc autem Decretum promulgari, atque in Rubricis Breviarii ac Missalis Romani adliici praecepit.

Die 1B Augusti 1892.

3790. TAURINEN.

Hodiernus Vicarius foraneus et Parochus Ecclesiae S. Mariae Maioris in loco vulgo *Bacconigi* Archidioeceseos Taurinen. dubium proposuit pro opportuna solutione huic Sacrae Rituum Congregationi, quoad consuetudinem ibidem vigentem in adulatorum exequiis. Dubium autem est sequens :

In peragendis adulatorum exequiis cum perventum fuerit ad Ecclesiam, slalim decantantur Vesperae Defunctorum. Quinque Psalmis expletis, el dicto ŷ. *Audivi vocem*, cum R. *Beati*, antequam cantetur *Magnificat*, Celebrans invitat italico sermone adslanles ad orandum pro defuncto eiusque parentibus, qui, audita triplici exhortatione, 1er *Pater* .Ice recitant; ac demum Sacerdos, dictis cum adstanlibus ŷ. .1 *porta inferi*, S' *Requiescant etc.*; subdit Orationem *Fidelium Deus omnium conditor etc.* Dcindo prosequuntur Vesperae, seu canticum *Magnificat* atque excquiae *Libera me Domine*. Hisce expositis, quaesivit num eiusmodi consuetudo sil laudabilis el retinenda ?

Sacra porro Rituum Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, censuit rescribendum :

« Negative, et ad mentem ; nimirum : expositam consuetudinem non posse tolerari ; sed servatis omnibus quoad ordinem

Exequiarum in Rituali Romano praescriptis, postquam ritus absolutionis persolutus est, exhortationes praedictae fieri poterunt : vel ad summum interfici Officium inter et absolutionem, ul fit pro funebri Oratione post Missam solemnem et ante absolutionem ad castrum doloris ».

Alque ila respondit ac declaravit.
Die 20 Augusti 1892.

3791. FANEN.

Rmus Dominus Camillus Ruggeri Episcopus Fanen. exponens, quod Fani in Templo noviler aedificato, cum Coenobio Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum, tabula princeps Altaris maximi referi desuper Immaculatam 11. M. V. Conceptionem, et subter effigies Sanctorum Pater-niani el Fortunati Episcoporum Confessorum, Francisci Assisiensis ac Sanctarum Chrislinae Virg. el Mart, el Iustinae Mari.; in allero vero e quatuor minoribus Altaribus exlat Simulacrum pro tabula repraesentans Virginem Deiparam Immaculatam vulgo de *Lourdes*, ac retro et circum Altare adiuncta habentur ipsius Apparitionis; insequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione humillime subiecit, ul ad praefatae Ecclesiae consecrationem lilulumque eidem tribuendum devenire possit ; nimirum :

Dubium I. Tabula princeps Altaris maioris in enuntiata Ecclesia et Simulacrum Deiparae de *Lourdes* in minori Altari debelne haberi distincta tamquam diversura subieclum, ab utraque repraesentatum? El quatenus Negative,

Dubium II. Altare maius poteslne titulum sumere ab uno ex memoratis Sanctis, quos tabula princeps repraesentat? El quatenus Negative,

Dubium III. Ul Immaculae B. M. V. Conceptioni dedicari possit Altare maius, poteslne in Akari minori desuper collocari effigies alicuius Sancti, et infra tamquam labula secundaria (*sotto quadro*) prosiel enuntiatum Simulacrum Deiparae de *Lourdes*? El quatenus Negative,

Dubium IV. Poteslne in labula principe Altaris maioris addi cor depictum in pectore B. M. V. ila ut dici queat repraesentari Immaculatum Cor Virginis, non Ipsius Conceptio? El quatenus Affirmative,

Dubium V. Poteslne nova Ecclesia consecrari sub titulo B. M. V. de *Lourdes*, etsi non in maiori sed in minori Altari Simu-

lacrum collocatum sil? Et quatenus Affirmative,

Dubium VI. An mensi huius minoris Altaris integra consecranda est, utpote Altare fixura, necne.

Sacra porro Rituum Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ila propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet :

Ad I. «Affirmative; dummodo Beata Maria Virgo de *Lourdes* nuncupata repraesentetur cum omnibus Apparitionis adiunctis ».

Ad reliqua dubia: « Provisum in primo».

Et ila rescripsit el declaravit.

Die 27 Augusti 1892.

3792. STRIGONIEN.

Maximopere sollicitus Rmus Ordinarius Archidioecesis Strigonien. in Hungaria, ut ritus omnes qui ad divinum cultum pertinent, in sua Archidioecesi prorsus peragantur iuxta lilurgicas praescriptiones, Sacram Rituum Congregationem adivit pro opportuna resolutione sequentium dubiorum; nimirum :

Dubium I. Missa votiva de Sacratissimo Corde Iesu, quae ex Decreto S. R. C. diei 28 Iunii 1889 celebrari permittitur Feria VI, quae est in calendis cuiuscumque mensis vel eas sequitur, debelne esse solemnis seu cantata ; vel potest eliam esse privata, ut in duplicibus, cum *Gloria*, Oratione unica el *Credo* ad tramitem Decreti citati ?

Dubium II. Si anniversarium consecrationis Episcopi dioecesani quotannis impediat Festo duplici primae classis, quaeritur : An Missam el Commemorationem dicti anniversarii, tali in casu, anticipare vel transferre liceat, quia secus semper el quotannis omitterentur?

Dubium III. Missa solemnis vel cantata de anniversario electionis seu creationis Summi Pontificis regnantis, vel consecrationis Episcopi dioecesani, debelne eliam extra Ecclesiam Cathedrallem el Collegialam celebrari, praesertim supposito quod plures ibidem celebrentur Missae?

Dubium IV. In regionibus Hungaricis, plurimae celebrantur ex inveterata consuetudine coram SS. Sacramento exposito Missae soleranes, in quibus (nescitur quanam ex causa) ul plurimum omitti solet pacis osculum ; hinc quaeritur : An hic usus su-

slineri possil, vel potius servandae sini eliam in casu Rubricae?

Dubium V. Rubricam Missalis (de Ritu servando in celebratione Missae Til. VI, n. 1) non usquequaque claram interprétantes anciores et professores Liturgiae sacrae docent ultimum Evangelium in line Missae, eodem prorsus modo dicendum esse prout primum, i. e. Sacerdoie *oblique* stante, sive parum per suam sinistram converso ad populum. Cum tamen alii, praeserlim seniores, Sacerdotes negent talem esse sensum huius Rubricae; quaeritur; Num ultimum Evangelium a Sacerdoie *oblique* stante recitari debeat?

Dubium VI. Officium votivum de Immaculata Conceptione B. M. V. in nonnullis Dioecibus Hungariae (hodie adhuc) ex concessione Benedicti PP. XIII diei 15 Decembris 1717, ritu duplici recitari in Sabbatis solet. Hinc quaeritur: An diebus his Sabbati liceat celebrare Missam privatam de Requite? Ratio dubitandi est, quia Officium esi quidem duplex, sed votivum.

Dubium VII. Recitans privatim Officium aliquod votivum Feriis Quadragesimae, Quatuor temporum aut Vigiliarum, potesne celebrare Missam de Feria in colore violaceo? Et si Affirmative, debelne omittere commemorationem Officii votivi illa Feria privatim recitati?

Dubium VIII. Quum commemoratio de Cruce, quae dicitur tempore Paschali, loco Suffragiorum de Sanctis, iuxta Decretum S. R. C. 29 Aprilis 1887 in Emerilen. ad 111, omittenda sil in Officio votivo de Passione; quaeritur: An eadem omittenda est, ratione identitatis mysterii, eliam in Officio de SS. Eucharistiae Sacramento?

Dubium IX. Licelne Rituale Romanum ubique adhiberi el iu quibuscumque functionibus, etiamsi proprium Rituale Dioecesanum, in nonnullis tantum a Romano discrepans, habeatur?

Dubium X. Rituale Romanum optioni administrantis S. Communionem relinquit, ulmm antiphonam *O sacrum convivium etc.*, recitare velit nec no; sed ex Rubrica erui non potest, num versiculi et Oratio *Deus qui nobis* sint eliam ad libitum; vel omnino de praecepto; el si Affirmative ad secundam partem, quaeritur: Num benedictio manu dextra el adhibita formula: *Benedictio etc.* semper sit elargienda, quando citra Missam administratur S. Communio.

Dubium XI. Quum a Caeremomali Episcoporum praescribatur ul omnes, exceptis

Canonicis Ecclesiae Cathedralis, unicum genu flectant Cnici Altaris maioris; quaestio exorta est num haec genuflexio facienda sil eliam in aliis Ecclesiis seu Cappellis publicis, ubi in Allan maiori haud asservatur SS. Eucharistiae Sacramentum?

Dubium XII. Cum interdum Festa SS. Cordis Iesu et S. Ioannis Baptistae simul eadem die concurrant alque iuxta Decretum Urbis el Orbis diei 28 Iunii 1889, hoc in casu illud SS. Cordis in diem proximam 25 Iunii sil transferendum; quaeritur: Quomodonam ordinandae sint secundae Vesperae in Festo S. Ioannis Baptistae? Anne totum erit de sequenti SS. Corde, cum commemoratione praecedentis S. Ioannis Baptistae?

Dubium XIII. Quum Festum Annuntiationis B. M. V. incidit in Fena VI post Dominicam illi Quadragesimae, cui Feriae pro aliquibus locis affixum est Officium SS. Quinque Vulnerum D. N. 1. C., Officium hoc potestne transferri in Feriam sequentem, quae est Sabbatum; an vero debet omitti?

Dubium XIV. Si festum Patrocinii B.M. V. Dominicae II Novembris affixum impediatur Octava Omnium Sanctorum vel alio Festo alions ritus, potesne sine speciali induito transferri; vel potius debet iuxta Decreta alias edita omitti?

Dubium XV. Cum Sacra Rituum Congregatio, novissimo Decreto die 17 Maii 1890 Plurium Dioecesium, prohibuerit in benedictione aquae Festo Epiphaniae Domini peragi solita alium adhibere ritum, quam qui praescribitur in Rituali Romano pro faciendae aqua benedicta, quaeritur: Num Decretum hoc omnes respicial Dioeceses, ita ul nullo modo amplius liceat usurpare formulam illam longissimam el Ecclesiae Graecae propriam; et si Affirmativo: An formula haec antiqua omnino expungi debeat ex Ritualibus?

El Sacra Rituum Congregatio, ad Vaticanum subsignata die coadunata in Ordinariis Comitibus, exquisito prius voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, scriptis reddito praeloque cuso, ad relationem Eminenlissimi et Rihi Domini Cardinalis Sacrae eidem Congregationi Praefecti atque in causa Ponentis, omnibus accurate perpensis, rescribendum censuil;

Ad Dubium I. < Negative, quoad primam partem; Affirmative, quoad secundam et detur Decretum in una Montis Poliliani 20 Maii 1890 ».

Ad 11. « Transferantur in primam sequentem diem non impoditam ».

Ad III. < Negative ».

Ad IV. < Observentur in casu Rubricae ».

Ad V. « Affirmative ».

Ad VI. < Affirmative;; et detur Decretum in Bergmen. diei 24 Novembris 1691 ».

Ad VII. < Affirmative, ad primam partem ; Negative, ad secundam ».

Ad VIII et IX. < Affirmative ».

Ad X. < Versiculi et Oratio Drus *qui nobis*, sunt de praecepto; benedictio autem semper danda est (nunc excepto rasu, quando datur immediate ante vel post Missam defunctorum) sub formula *Benedictio Dei etc.* ».

Ad XI. « Affirmative ; sed in actu functionis tantum ».

Ad XII. « Vesperae erunt de Nativitate S. Ioannis Baptistae cum commemoratione de sequenti, iuxta Decretum in una Dubii die 5 Septembris 1891 ».

Ad XIII. < Affirmative, si Sabbatum est dies libera ; secus ad aliam diem intra Quadragesimam : quae si non suppetat, omitatur ».

Ad XIV. < Negative, ad primum; Affirmative, ad secundum ».

Ad XV. « Affirmative ; et in Rituali adnotetur abrogatio benedictionis ».

Atque ita rescripsit, declaravit et servari mandavit.

Die 30 Augusti 1892.

3703. MAIORICEN.

De mandato Rmi Domini Episcopi Maioricensis in Insulis Balnearibus, hodiernus eiusdem Ecclesiae Cathedralis Caeremoniarum Magister Sacrorum Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Per Decretum Sacrae Riluam Congregationis Hispaniae datum quoniam prima Festa abrogata sunt, et quoad locorum Patronos statutum est: < *ut in qualibet Dioecesi unus tantum Patronus principalis a Sancta Sede designandus recolatur, servata lege Sacro adstandi et ab operibus senilibus abstinendi* » quod fideliter in hac Dioecesi servatum est Insuper a Sancta Sede Beatissima Virgo Maria in Mysterio suae Immaculatae Conceptionis Patrona totius Dioeceseos est designata ; sed populi omnium Dioecesium usque nunc Festa suorum particularium Patronorum pie et laudabiliter servaverunt sicut prius. Quaeritur nunc quid faciendum sit in Liturgia, quia in fine me-

morati Decreti legitur : « *Sanctitas Sua non intellexit Sanctorum minuere venerationem et salutarem Christi fidelium poenitentiam ; ideo Sanctorum solemnitatem, Officia et Missas tam in abrogatis Festis, quam in eorum Vigiliis retineri et sicut prius in quacumque Ecclesia celebrari iussit* ». Dubitando mine utrum pie de aliis Festis universalis Ecclesiae abrogatis Ianium loquatur Decretum ; an etiam de his Patronis, quaeritur:

Num Festa horum Patronorum celebranda sunt ritu duplici primae classis cum octava, sicut prius? Et quatenus Negative: Quonam ritu celebranda, cum aliqua, velut Sancta Margarita Virgo et Martyr, ritu simplici in Dioecesi celebrentur?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribendum censuit; videlicet:

< Affirmative ». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 28 Novembris 1892.

3791. FODIANA.

Rmus Dominus Dominicus Marinangeli hodiernus Episcopus Fodian. Sacrae Riluam Congregationi humillime exposuit quod in Fodiensi Civitate Sodalitas Terti Ordinis existat in proprio Oratorio sedem habens, Ecclesiae Fratrum Minorum adnexo. Super hanc tamen Sodalitatem praecedentia gaudent in Processionibus aliisque sacris functionibus nonnullae Archiconfraternitates, quae hoc nomine a civili Gubernio cohonestatae sunt propter dotes in pios usus collatas. Hisce positis, quaesivit :

Utrum praefata Sodalitas Terti Ordinis S. Francisci, iuxta Decretum Sacrae Riluam Congregationis diei 28 Maii 1886, iure polleat praecedentiae super omnes quascumque Archiconfraternitates; an non?

Huic porro dubio ab ipsius Sacrae Congregationis Secretario relato Sacra eadem Congregatio illa rescribendum censuit ; videlicet :

< Sodalitati memoratae, si ipsa gaudeat privilegiis Terti Ordinis S. Francisci et in Processionibus celerisque supradictis functionibus habitu eiusdem Ordinis incedat, compotit ins praecedentiae supra quascumque Archiconfraternitates et Sodalitates ».

Atque illa rescripsit et servari mandavit. Die 17 Martii 1893.

3795. MONOPOLITANA.

Moderatores Tertii Ordinis S. Dominici, in loco vulgo dicto *Fasano* intra fines Monopolitanae Dioeceseos rite instituti, de consensu Rmi Ordinarii Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humillime subiecerunt; nimirum:

An in Processionibus, etiam in solemni-ale Corporis Christi, Sodalitati Tertii Ordinis Sancti Dominici ius praecedentiae competat supra quascumque laicas Confessionales, etiam a SSmo Sacramento nuncupatas?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto alterius ex suis Consultoribus, illa proposito dubio rescribendum censuit:

« Affirmative; dummodo ea Sodalitas gaudeat privilegiis Tertii Ordinis et collegialiter proprio habitu incedat ».

Alque illa rescripsit.

Die 27 Martii 1893.

3790. CENETEN.

Preces a D. Iosepho Pasquali Dioeceseos Ceneten. huic Sacrae Rituum Congregationi porrectae sunt, ut quoddam textum e se nuper confectum ex serico et mori fibris (cuius plurima et variata specimina transmisit) sacris paramenis conficiendis licite adhiberi posset.

Sacra porro Rituum Congregatio, attentis hieris Rmi Domini Sigismundi Brandolini Holi Episcopi Ceneten., quibus preces supradictas commendavit, nec non ea de re peritorum sententiis exquisitis, in Ordinario Coetu ad Vaticanum die 17i vertentis mensis habito, ita eiusmodi precibus rescribere rata est:

< Posse adhiberi; dummodo textum de quo agitur nunquam, nova adiecta materia, immutetur ».

Dio 21 Aprilis 1893.

3797. IMOLEN.

Rmus Dominus Aloisius Tesorieri Episcopus Imolensis, Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

In Ecclesia Cathedrali Civitatis Imolensis adest Altare maius, quod tamquam lixum habetur, maxime ex eo quod in posteriori eius parte insculpta legantur haec verba

< Card. Antonius Rusconius, Episcopus Imolensis aedificavit et consecravit hoc Altare ».

Verum de eius valida consecratione subortum est dubium ex eo quod, licet mensa constet ex lapide; huic tamen in suis extremitatibus adnexa quaquaversus et coniuncta fuit (ante ne vel post consecrationem ignoratur) corona ex marmore: quo fit ut mensa non sit revera ex unico lapide, uti praescriptum est pro Altaribus fixis. Cui dubio vis accedit etiam ex responsione Sacrorum Rituum Congregationis sub die 29 Augusti 1885 in Eugubina. Hinc quaeritur:

Debet ne hoc Altare haberi tamquam fixum et consecratum; et quatenus Negative, potest ne haberi tamquam Altare portatile?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribendum censuit; videlicet:

< Sanato quovis defectu, Altare fixum et consecratum haberi debet ».

Alque ita rescripsit.

Die 23 Aprilis 1893.

3708. ROMANA

DUBIORUM.

Quaesitum fuit a Sacra Rituum Congregatione ut declarare dignaretur nonnulla dubia, ut in universi Catholici Orbis Ecclesiis unisona sit ipsius Sacrae Congregationis Decretorum et Responsionum observantia. Dubia vero proposita sunt sequentia; videlicet:

Dubium I. Num Episcopus Titularis et nulla iurisdictione gaudens possit solemniter assistere Missae per alium decantandae, uti Episcopo Dioecetano Caeremoniale permittit?

Dubium II. Num Episcopo Titulari et nulla iurisdictione gaudenti ius competat, quemadmodum Dioecetano, benedictiones solemniter peragere Candelarum, Cinerum, Palmarum et Fontis, in respectives diebus fieri solitas, nec non Absolutionem facere ad tumultum, quin Missam ipsemet decantet?

Dubium III. In quo consistat benedictio nuptialis?

Dubium IV. Haec eadem benedictio nuptialis potest ne separari a Missa, ita ut extra hanc impertiri possit?

Dubium V. Num Sacerdos in duabus diversis Ecclesiis Missam eodem die faciens,

possit deferre secum purificationem primae Missae, in aliquo vase mundo caute custoditam, ul eum cum purificatione secundae Missae sumat ?

Eminentissimi et Rmi Patres Sacris luen-
dis Ritibus praepositi, in Ordinariis Comitii
ad Vaticanum coadunati, ad relationem Se-
cretarii, omnibus mature perpensis, rescri-
bendum censuerunt:

Ad I. « Negative ».

Ad II. < Pariter, Negative ».

Ad III. « Benedictio nuptialis consistit
in Orationibus, quae habentur in Missali :
*Propitiare, Domine etc. et Deus, qui pote-
state etc.* dicendae ante *Libera nos etc.* ;
nec non *Deus Abraham etc.* dicenda ante
benedictionem ».

Ad IV. « Negative ».

Ad V. « Affirmative ».

Atque ita declararunt, rescripserunt el
servari mandarunt.

Die 9 Maii 1893.

3799. SENOGALLFEN.

De mandato sui Rmi Episcopi, hodie-
nus Caeremoniarum Magister in Cathedrali
Ecclesia Senogalliensi, Sacrorum Rituum
Congregationi sequentia dubia pro oppor-
tuna solutione humillime subiecit ; nimi-
rum :

Dubium I. Quotiescumque expleto Com-
pletorio, solemnitas benedictio cum SSmo Eu-
charistiae Sacramento adstantibus Chrislifi-
delibus in Ecclesia Cathedrali impertitur,
sacri Ministri, loco Dalmaticae el Tunicellae
supra Albam, possunt ne supra rochelium
vel superpelliceum tantum induere plu-
viale? Canonicus vero celebrans potestne
adhibere tantum Amictum, Stolum el plu-
viale, Alba omitta ?

Dibich II. In eiusmodi benedictione
quae immediate datur posl Completorium,
sacri Ministri indui ne possunt iisdem cu-
iusvis coloris paramenis quibus antea usi
sunt ad Vesperas ?

Dubium III. An tolerari possit quod Ca-
nonicus post pontificalem benedictionem
Indulgentias publicans, ad nomen Episcopi
titulum Comitii adiungat ; quamquam ex
lilurgicis legibus absolute prohibitum sit
quocumque modo immutare formulas Caeremomah' Episcoporum ac Pontificalis Ro-
mani ?

El Sacra Riluum Congregatio, ad rela-
tionem Secretarii, re mature perpensa, ita

propositis dubiis rescribendum censuit; vi-
delicet :

Ad I. < Sacri Ministri in casu induantur
Dalmatica el Tunicella super Albam; et Sa-
cerdos celebrans Albam deferat sub plu-
viali ».

Ad II. « Utendum paramenis dumtaxat
coloris albi ».

Ad III. « Negative ».

Alque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 12 Maii 1893.

3800. FIRMANA.

Eminentissimus el Rihus Dominus Ha-
milcar Malagola Archiepiscopus Firmanus
sequens dubium pro opportuna declara-
tione Sacrae Riluum Congregationi propo-
suit ; nimirum :

Ex Decreto Lincien. diei (> Februa-
rii 1892 ad XIV, Sacerdos pro distribuenda
Communione Monialibus, vel omnino extra
Missam, vel immediate ante aut immediate
post Missam, debet, si Chorus retro post
Altare habeatur, post recitatum a Ministro
vel ab ipsis Monialibus *Confiteor*, deponere
Pyxidem ad fenestellam Chori, et ibi ad
Mouilles conversus dicere *Misereatur etc.*
Ecce Agnus Dei etc. Verum quandoque ac-
cidit, ut Communio ministrari debeal non
tantum Monialibus sed etiam inservienti
Missam vel aliis fidelibus. Praeterea in
Communione extra Missam non solum ali-
quae praescriptae sunt preces in Rituali Ro-
mano ante Communionem dicendae, sed
nonnullae quoque, postquam Eucharistia ad-
ministrata fuerit, recitandae; et denique
ipsa benedictio danda praescribitur post ad-
ministratam Communionem.

Hinc quaeritur: An dispositio Decreti Lin-
cien. intelligenda veniat *absolute*, an tan-
tum *sub quibusdam limitibus* ?

Sacra porro Rituum Congregatio, ex-
quisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremomah' Magistris, re maturo perpensa,
rescribendum censuit :

< Negative, ad primum ; Affirmative,
ad secundum ; el ad mentem. Mens autem
est, ut Decretum in Lincien ad dubium XIV
intelligi debeal de Communione ministranda
tantum extra celebrationem Missae a Sacer-
dote cum superpelliceo el Stola, vel etiam
sacris paramenis induto si Eucharistia mi-
nistratur immediate ante vel post Missam ;
sed solis Monialibus et quando Chorus vel
retro post Altare silus est vel ab Altari
distat ».

« lis Ianium in casibus iisque rerum el
locorum adiunctis, sive praecedentes sive
sequentes preces in Rituali Romano prae-
scriptae rilusque reliqui ad fenestellam
Momalium locum habeant ; in aliis vero
quibuscumque oasibus servetur Rituale Ro-
manum ; el omnes praescripti ritus el Ora-
tiones semper ab Altari persolvantur ».

Atque ita servari mandavit.

Die 13 Iunii 1893.

3801. DUBIORUM.

Sequentia dubia pro opportuna solutione
Sacrae Riluum Congregationi proposita
fuere ; nimirum :

Dubium I. Num Cappellani canlores, in
Ecclesiis per quas Processio transii, possint
Anliphonas Sanctorum Tilulariuin intonare
el canere in libro sustentato per Acoly-
thum ?

Dubium II. Num Canonicis, qui in Ma-
tutinis, Laudibus et Vesperis decantandis
Anliphonas intonant, allero ex iisdem Ca-
nonicis officium solemniter peragente, Be-
neficiali, seu Mansionarii vel Cappellani eas-
dem Anliphonas praeinlonare debeant ?

Dubium III. Utrum liceat in Choro ap-
ponere ornatus ex materia serica ; an ex
lana aut alia materia eiusmodi ?

Dubium IV. Num in aliqua Cappella ru-
rali, quae extrucla sil in domo privatae
personae el nihilominus in publicum usum
inserviat, possit celebrari Missa ante paro-
chiale, quamvis a Parocia parum distet ?

Dubium V. Num in supradicla Cappella
rurali haberi possit Campanile cum Cam-
pana, quae pro Missa celebranda pulsetur ;
et duae ianuae apertae ?

Dubium VI. Num simplex Sacerdos sive
Secularis sive Regularis possit invitatus be-
nedicere privato ritu campos, animalia el
similia ?

El Sacra Rituum Congregatio, exquisito
voto Commissionis Lilurgicae cl re mature
perpensa, ita rescribendum censuit :

Ad I. « Negative ».

Ad II. < Affirmative; iuxta Caeromoniale
Episcoporum ».

Ad III. « Negative, ad primam partem ;
Affirmative, ad secundam ».

Ad IV. « Negative, absque liCenlia Or-
dinarii ».

Ad V. « Affirmative ».

Ad VI. « Affirmative ».

Et ita respondit ac declaravit.

Die 13 Iunii 1893.

3802. DECRETUM.

Sanctissimus Dominus Noster Leo Pa-
pa XIII Consociationem a Sancta Familia,
quae laetos alque uberes truciis iam in
Ecclesia ferebat, per Lilleras diei XIV Iunii
superioris anni eo salutari consilio approba-
vit, ul familiae chrislianae ardiori pietatis
nexu Sanciae eidem Familiae devinciren-
tur , et Iesu, Maria ac Ioseph familias sibi
deditas tamquam rem propriam tuerentur
ac foverent. Quo vero inter fideles cultus
erga eamdem Sanciam Familiam in dies au-
geatur, plurimi amplissimi diversarum na-
tionum Episcopi ipsi Sanctissimo Domino
Noslro humillimis precibus supplicarunt, ut,
quemadmodum iam in aliquibus locis obli-
nebat, Officium el Missam in honorem San-
ciae Familiae Nazarenae sibi religiosisque
Congregationibus petentibus concedere di-
gnaretur.

Porro quum in peculiari Officio, iamdiu
in quibusdam Dioeceseibus adhibito, nonnulla
immutare opus esset ; visum fuit novum
Officii el Missae schema conficere, quod
reapse de speciali Apostolica Auctoritate
concinatum el per Eminentissimum et
Rmum Dominum Cardinalem Sacrae Ri-
luum Congregationi Praefectum una cum
R. P. D. Augustino Caprara Sanciae Fidei
Promotore diligenter revisum, ab ipsomet
Emin. el Riho Cardinali subsignata die ei-
dem Sanclissimo Domino Noslro exhibitum
fuit; Sanctitas vero Sua illud in omnibus
approbare dignata est, benigneque induisit,
ul Festum ipsius Sanciae Familiae cum Of-
ficio ac Missa propriis a singulis Sacrorum
Antistitibus pro Clero sibi commissae Dioe-
ceseos, alque a Religiosis Congregationibus
petentibus, sub ritu Duplicis maioris Do-
minica III posl Epiphaniam recoli valeat :
simulque mandavit, ul in locis ubi huc
usque Festum Sanctae Familiae celebratum
est, illud praefatae Dominicae III post Epi-
phaniam affigatur, novumque Officium cum
Missa antiquo in posterum substituitur :
servatis Rubricis.

Contrariis non obstantibus quibuscum-
que.

Die B Iunii 1893.

3803. VICARIATUS AI'OSTOLICI

CAHOLINAE SEPTENTRIONALIS.

Rôis Dominus Leo Raid Ordinis Sancti
Benedicti Vicarius Aposololicus Carolinae Se-

ptemtnonalis in Foederatis Americae Pro-
vinciis Sacrae Riluum Congregationi se-
quens dubium pro opportuna solutione hu-
millime subiecil ; nimirum :

In Ecclesiis quarum Patronus seu Titu-
laris e*! Sanctus Ioannes Baptista, quanam
Oratione utendum est pro Suffragio eius-
dem in Laudibus et Vesperis? anne scilicet
Oratione de Nativitate, vel de Decollatione
Praecursoris ?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad rela-
tionem Secretarii exquisitoque volo alte-
rius ex Apostolicarum Caeremoniarum Ma-
gistris, ita proposito dubio rescribendum
censnii ; videlicet :

« Recitanda Oratio de Festo Nativitatis,
immutata voce *Natioitale* in vocem *Com-
memoratione* ».

Atque ila rescripsit et servari man-
davit.

Die 14 Iunii 1893.

3801. GOANA

DUBIA VARIA.

Illihus et Rmus Dominus Antonius Se-
baslianus Valenie hodiernus Patriarcha Iu-
diarum Orientalium atque Archiepiscopus
Goanus Sacrorum Riluum Congregationi in-
sequentia dubia pro opportuna solutione
subiecil ; nimirum :

Dibivm I. An stantes aut genuflexi esse
debeant Canonici initio Missae privatae Epi-
scopi et ad benedictionem, cum eidem Mis-
sae assistunt? Insuper in dicta assistentia
num uti possint insignibus canonicalibus;
an tantum superpelliceo, vel eliam rochetto,
si eius privilegio fruaniur?

Dibivm II. Potestne tolerari quod m
Officio Feriae IV, V el VI Maioris Hebdo-
madae canius Lamentationum, Responso-
riorum el Psalmi *Miserere* fiat simul cum
sono Organi aut aliorum instrumentorum ;
el quod perdurante expositione Sanctissimi
Sacramenti, concinantur versiculi (*motletti*)
pariter cum sono Organi aut aliorum instru-
mentorum musicalium, sive horis vesper-
tinis Feriae V, sive de mane Feriae VI
eiusdem Maioris Hebdomadae?

Dibivm III. In cantu Evangelii Passionis
D. N. I. C. per Maiorem Hebdomadam po-
testne admitti?

i. Usus tnum pluteorum sive legivorum
et totidem librorum ?

i. Quod cantores habeant faciem con-
versam ad Celebrantem ?

3. Quod unus caniorum sil in ambone
et alii duo in separato quoque Altari?

4. Cum Celebrans defectu Ministrorum
debeat esse unus ex cantoribus Evangelii
Passionis, debetne se collocare ad cornu
Evangelii; an vero ad cornu Epistolae?

Debivm IV. In aliquibus Goanae Ar-
chidioeceseos Ecclesiis celebratur Feslum
Transitus Beatae Mariae Virginis a die 13
ad diem 14 Augusti, per Processionem qua
defertur imago ipsius Deiparae in feretro
deposita, ac si demortua iaceret; el ita re-
linquitur usque ad primas Vesperas diei
Assumptionis; tunc vero imago erecta sisti-
tur ac si viva esset. Licet ne huiusmodi
usus cum hisce ritibus tolerare?

Dubium V. Potestne tolerari ut velo seu
pallio contegatur imago D. N. I. C. in Pro-
cessione Feriae VI Maioris Hebdomadae,
quod generalim in Goana Archidioecesi lo-
cum oblinet ; quemadmodum eliam in Pro-
cessione superius memorata Transitus B. M.
V. fieri solet?

Dubii ꝑ VI. Prohibendus ne erit usus
contegendi ramis el floribus tumulos, qui
eriguntur in Ecclesiis occasione funera-
lium ?

Dubium VII. In Seminario Racholensi
quotannis celebratur cum magno pompae
apparatu dies, qua fit initium scholarum.
Quaeritur: Num huiusmodi solemnitas prae-
beat sufficiens motivum celebrandi, uti fit,
Missam votivam solemnem de Spiritu San-
cto? Et quatenus Affirmative , poterit ne
Ordinarius indnlgere veniam, ut in perpe-
tuum haec Missa celebretur?

Dubium VIII. Quum Ecclesia praefati Se-
minarii Titularem habeat S. Ignatium de
Loyola, debet ne eiusdem Sancti nomen
commemorari in Oratione .4 *cunctis* in
Missis quae celebrantur in Oratorio inte-
riori Seminarii, loco nominis Sancti Pa-
troni loci ?

Dubium IX. Potestne Ordinarius locorum
transferre propter quodvis eliam leve mo-
tivum, Festivitates, quoad solemnilalem ex-
trinsecam ; el permittere quod in die pro-
prio Festi solummodo Missa diei cantetur
absque alia pompa in eadem Ecclesia, ubi
celebranda erit Festivitas in aliam diem
translata ?

Dubium X. Debet ne aboleri, vel servari
potest communis praxis existons in Archi-
dioecesi Goana, quamvis ea sil contraria
praescripto Ritualis, quod nempe in man-
dandis sepulturae Clericis vel pueris, Pa-
rochus, loco praecedendi, sequatur fere-

trum, saltem quando hoc deferlur a Cle-
ricis ?

Dubium XI. Num Episcopo assistente in
Throno Missae celebratae ab aliquo qui
habeat dignitatem in Capitulo, possii hic
sedere ad Hymnum *Gloria* et ad *Credo*
contra Thronum Episcopi in Sella instructa
brachiis el fulcimento pro humeris?

Dubium XII. Num Canonicis Missam ce-
lebrantibus, solemnioribus diebus, cum vel
sine assistentia Episcopi, liceat uti Alba or-
nata fimbriis seu reticulo a cingulo deor-
sum ?

El Sacra Riluum Congregatio, ad rela-
tionem Secretarii, omnibus mature per-
pensis, ila propositis dubiis rescribendum
censuil ; videlicet :

Ad 1. « Stare debent tantum ad bene-
dictionem; et adhibeant solummodo rochet-
lum cum superpelliceo ? »

Ad II. «Negative; quoad Lamentatio-
nes, Responsorias el Psalmum *Miserere*, nec
non ad reliquas lilurgicas paries : quoad
vero versiculos coram Sanctissimo Sacra-
mento, tolerari posse, attenta antiqua con-
suetudine ».

Ad III. « Affirmative, ad 1 ; Negative,
ad 2 el 3 ; Ad 4 Affirmative, ad primam
pariem ; el deiur Decretum in Tridentina
14 Martii 1836 in responsione ad 2 : Ne-
gative, ad secundam ».

Ad IV, V et VI. « Tolerari posse ».

Ad VII. «Ad primam pariem, decer-
nendum ab Episcopo ; Ad secundam, Ne-
gative ».

Ad VIII. « In Oratorio privato Seminarii
Racholensis, in Oratione .4 *cunctis* expri-
mendum est nomen Sancti Titularis Eccle-
siae eiusdem Seminarii ».

Ad IX. « Negative ».

Ad X. « Servetur Rituale Romanum
Tit. VI, c

Ad XI « Obstant Decreta ».

Ad XII. « Tolerari posse ».

Atque ila rescripsit ac declaravit.

Die lf> Iunii 1893.

3805. PORTUS LUDOVICI.

Rihus Dominus Leo Meurin Archiepisco-
pns hodiernus Portus Ludovici Sacrae Ri-
tuum Congregationi sequens dubium pro
opportuna solutione humillime subiecil; ni-
mirum :

Quum in quibusdam Ecclesiis usus in-
valuerit recitandi post Missas privadas quae,
pro animabus in Purgatorio detentis, in Al-

lari privilegialo celebrantur, plures preces
Indulgentiis ditatas; scilicet : *De profundis*,
actus fidei, spei el caritatis, *Sacratissimum
Cor Mariae*, *ora pro nobis* el Orationem pro
defunctis; quaeritur: Num preces a San-
ctissimo Domino nostro Leone XIII post
Missam privatam recitari praescriptae in
casu praedicto omitti possint? El quatenus
Negative: Num istis memoratae preces pro
defunctis adiaci valeant?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad re-
lationem Secretarii, re mature perpensa,
ita proposito dubio rescribendum censuil;
videlicet :

« Negative, ad primam partem; Affir-
mative , ad secundam ». Atque ita rescri-
psit.

Die 23 Iunii 1893.

3806. SANCTI CHR1ST0PH0RI

DE HAVANA.

Rmus Dominus Emmanuel Santander Fru-
tos Episcopus S. Chrislophori de Havana Sa-
crae Riluum Congregationi sequens dubium
pro opportuna solutione humillime subiecil;
nimirum :

Ordines Religiosi, vulgo Congregationes
nuncupati, qui remuneralionem a Gubernio
civili accipiunt ut Dioecesanis Ecclesiis in-
serviant, debentne sese conformare Calen-
dario Dioecesano in Officio persolvendo Sa-
croque peragendo?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad rela-
tionem Secretarii exquisitoque voto alterius
ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris,
re mature perpensa, ita proposito dubio re-
scribendum censuil ; videlicet :

« Si Religiosi gaudeant proprio Calen-
dario, Negative; secus, Affirmative». At-
que ila rescripsit ct declaravit.

Die 23 Iunii 1893.

3807. DECRETUM GENERALE.

Postquam anno superiore per Decretum
Urbis et Orbis Feslum S. Ioseph Confes-
soris, Sponsi Deiparae Virginis atque uni-
versalis Ecclesiae Patroni, ad ritum dupli-
cem primae classis iampridem evectum,
privilegio dilatum fuil translationis in Fe-
riam secundam subsequenlem, quoties illud
in Dominicam Passionis inciderit ; el in Fe-
riam quartam posl Dominicam in Albis
quando die decimanona Martii vel Domi-
nica Palmarum, vel aliqua ex Feriis Hob-

domadae Maioris occurrerit ; a nonnullis rei liturgicae peritis Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium propositum fuit, nimirum :

An Festum S. Ioseph, Sponsi B. M. V., quum transfertur in Feriam II post Dominicam Passionis, vel ad Feriam IV post Dominicam in Albis, tamquam in sedem propriam, praeferrī debeat Festis primae classis etiam Patroni loci, Tituli et Dedicationis Ecclesiae in praefatis diebus occurrentibus?

Hoc porro dubium quum ab Eminentissime et Rmo Domino Cardinali Sacrae eidem Congregationi Praefecto in Ordinario Coetu, subsignata die ad Vaticanum coadunato, propositum fuerit ; Eihi ac Rmi Patres Sacris luendis Ritibus praepositi, exquisito volo aliquorum et Rfiiis Patribus Consultoribus, re mature perpensa, illa rescribere rati sunt ; videlicet :

« Festum S. Ioseph in casu locum cedat tantummodo Duplicibus primae classis primariis occurrentibus ; et tunc, die immediate sequenti illud reponatur ».

< Idem etiam statuit Sacra Congregatio pro simili incidentia quoad translationem Festorum Nativitatis S. Iohannis Baptistae et Annuntiationis B. Mariae Virginis; suppressis quibuscumque anterioribus Decretis diversum seu contrarium disponentibus ; excepto casu quod Festum Annuntiationis B. M.V. transferri debeat, iuxta Rubricam, cum integra solemnitate et feriatioe ».

Die 27 Iunii 1893.

Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII relatione per Eminentissimum et Rihum Dominum Cardinalem Sacrae eidem Congregationi Praefectum, Sanctitas Sua sententiam Sacrae ipsius Congregationis in omnibus ratam habuit et confirmavit. Die 2 Iulii anno eodem.

3808. DECRETUM GENERALE.

Iamdudum apud viros sacrae liturgiae peritos quaestio agebatur gravissimi sane momenti quoad praeeminentiam inter Festa Primaria et Secundaria eiusdem ritus. Verum hac controversia nondum composita, identidem Sacra Rituum Congregatio peculiaribus in casibus responsa dedit ac plura particularia edidit Decreta, quin umquam rem per Generale Decretum definiret. Quum vero hisce postremis temporibus in eiusmodi quaestione maxima esset discrepantia ex multiplici alque opposita penes Scriptores

sacrae liturgiae Rubricarum interpretatione; necessarium duxit Apostolica Sedes unicam tandem normam statuere, quae ubique et ab omnibus, praesertim in Ordine Divini Officii uniformiter redigendo, servaretur. Quocirca Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII commisit R. P. D. Augustino Caprara S. Fidei Promotori, ut votum *ex officio* exararet, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis Comitibus discutiendum ; posteaquam diversae ea de re a viris in Rubricarum scientia peritis habitae fuerunt sententiae, elucubrationibus multa eruditione exornatis.

Quibus omnibus praelocutis communicisque una cum volo praefati S. Fidei Promotoris, in Ordinario Sacrorum Rituum Congregationis Coetu, subsignata die ad Vaticanum coadunato, ab Eminentissimo et linio Domino Cardinali, eidem Sacrae Congregationi Praefecto et Relatore, sequens dubium propositum fuit; videlicet:

An et quomodo Festa Secundaria Domini, B. Mariae Virginis, Angelorum, Ss. Apostolorum aliorumque Sanctorum praeferrenda sint Festis Primariis eiusdem ritus et classis, sed minoris dignitatis ; tam in occurso, quam in concursu et in eorundem repositione?

Itaque Eminentissimi ac Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, mature perpensis rationibus tum a memoratis viris, tum a R. P. D. Promotore S. Fidei adductis, illa rescribendum consueverunt :

< In voto R. P. D. Promotoris S. Fidei; nimirum : Festa Primaria, utpote solemniora, aliis Secundariis in casu praeferrenda esse tam in occurso quam in concursu, ad formam Rubricae X de Translatione Festorum n. 6. Quod si eadem Festa transferri contingat, in illorum repositione servetur ordo praescriptus in memorata Rubrica n. 7.; et licet Catalogus Festorum, quae uli Primaria vel Secundaria retinenda sunt ».

Die 27 Iunii 1893.

Demum his omnibus Sanctissimo eidem Domino Nostro relatis per Eminentissimum et Rmum Dominum Cardinalem Praefectum, Sanctitas Sua sententiam eiusdem Sacrae Congregationis ratam habuit et confirmavit; iussitque illa et non aliter Rubricarum praescripta hac in re esse interpretanda : rescripta seu Decreta, tum Generalia tum particularia, in contrarium facientia, suprema auctoritate sua penitus abrogando. Die 2 Iulii anno eodem.

3809.

URBIS

EIUSQUE DISTRICTUS.

Quo cultus erga Sanciam Familiam Iesu, Mariae et Ioseph in Alma Urbe eiusque Districtu maiora in dies capital incrementa, praesertim, quum Sanctissimus Dominus Noster Leo PP. XIII vehementer optet, ut christianae familiae per Consociationem ab ipsa Sancta Familia nuncupatam, huic arctiori pietatis vinculo devinciantur, Emus ei Rmus Dominus Cardinalis Lucidus Maria Parocchi, Episcopus Albanensis et Eiusdem Sanctissimi Domini Nostri in Urbe Vicarius, Sanctitatem Suam humillime deprecatus est, ut a Clero universo tam Seculari quam Régulâ Urbis eiusque Districtus Festum S. Familiae Nazarenae Dominica III post Epiphaniam sub ritu Duplici maiori quotannis recolli valeat, cum (Illicio ac Missa nuperrime approbata: facta potestate idem Festum transferendi in primam subsequenlem diem liberam iuxta Rubricam, quoties enuntiata Dominica impedita occurrerit.

Sacra porro Rituum Congregatio, ulendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tribulis, Eius Oratoris precibus benigne annuit; servatis Rubricis.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 21 Iulii 1893.

3810. DECRETUM GENERALE.

CATALOGUS

Festorum, quae uti primaria vel secundaria retinenda sunt.

Iuxta Decretum diei 2 Iulii nuper elapsi, quum a me infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto et Relatore in Ordinariis Comitibus, subsignata die ad Vaticanum coadunatis, propositus fuerit approbandus Catalogus Festorum, quae uli Primaria vel Secundaria relinenda sunt; Eius et Rmii Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, audito voce et scripto R. P. D. Augustino Caprara S. Fidei Promotore, ita rescribere rati sunt: Affirmative: *erecto ad ritum duplicis Maioris, in Calendario universalis, Feste Dedicationis Basilicae SS. Salvatoris, si Sanctissimo placuerit. Catalogus vero ita se habeat:*

FESTA PRIMARIA

IN CALENDARIO UNIVERSAM.

§ I. Duplicia Primae Classis.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis.
Ascensio Domini.
Pentecostes.
Festum Corporis Christi.
Immaculata Conceptio, Annuntiatio et Assumptio B. M. V.
Nativitas S. Ioannis Baptistae.
Festum S. Ioseph Sponsi B. M. V.
Festum Ss. Apostolorum Petri et Pauli.
Festum Omnium Sanctorum.
Dedicatio propriae Ecclesiae.
Titulus Ecclesiae.
Patronus Principalis Regionis, vel Dioecesis, aut loci.

§ II. Duplicia Secundae Classis.

Circumcisio Domini.
Festum SSmae Trinitatis.
Purificatio B. Mariae Virginis.
Visitatio B. Mariae Virginis.
Nativitas B. Mariae Virginis.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
Nativitas Undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum Ss. Innocentium Martyrum.
Festum S. Laurentii Martyris.
Festum S. Annae, Matris B. M. V.
Festum S. Iohannis, Patris B. M. V.

§ III. Duplicia Maiora per Annum.

Transfiguratio Domini.
Dedicatio Basilicae SSmi Salvatoris.
Dedicatio S. Mariae 6d Nives.
Festum Ss. Angelorum Custodum.
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apostolorum.
Festum S. Barnabae.
Festum S. Benedicti Abbatis.
Festum S. Dominici Conf.
Festum S. Francisci Conf.
Festum Patronorum minus Principalium.

§ IV. Alia duplicia per Annum.

Dies Nativitas, vel quasi Nativitas uniuscuiusque Sancti.

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

S. Gabrielis Archangeli.
S. Raphaelis Archangeli.
Dies Nalalilia, vel quasi Nalalilia unius-
cuiusque Sancti.
Commemoratio Sanctorum, quorum Cor-
pora vel Reliquiae in Ecclesiis Dioecescos
asservantur.

FESTA SECUNDARIA

IN CALENDARIO UNIVERSALI.

§ L Duplicia Primae Classis.

Sacratissimi Cordis Iesu.

§ II. Duplicia Secundae Classis.

Festum SSmi Nominis Iesu.
Festum inventionis S. Crucis.
Festum Pretiosissimi Sanguinis D.N. I.C.
Solemnitas SSiii Rosarii B. M. V.
Festum Patrocinii S. Ioseph.

§ III. Duplicia Maiora.

Exaltatio S. Crucis.
Duo Festa Septem Dolorum B. M. V.
Commemoratio B. M. V. de Monte Car-
melo.
Festum SSmi Nominis B. M. V.
Festum de Mercede B. M. V.
Praesentatio B. M. V.
Apparitio S. Michaelis Archangeli.
Decollatio S. Ioannis Baptistae.
Cathedra S. Petri Ap. ulraque.
Festum eiusdem ad Vincula.
Conversio et Commemoratio S. Pauli
Apostoli.
Festum S. Ioannis ante portam Latinam.

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

Officia Mysteriorum et Instrumentorum
Pa-sionis D. >i. 1. C.
SSmi Redemptoris.
Sanctae Familiae Iesu, Mariae, Ioseph.
Purissimi Cordis Mariae.
Desponsationis, Maternitalis, Puritatis,
Palrociun B. M. V.
Translationis Almae Domus B. M. V.
Exspectionis Parius B. M. V.

B. M. V. Auxilii Christianorum.
Prodigiorum B. M. V.
Apparitionis B. M. V. Immaculatae.
Manifestationis B. M. V. Immaculatae, a
sacro numismate.
Commemoratio Omnium Sanctorum Sum-
morum Pontificum.

Item alia quaecumque Festa sive Do-
mini, sive B. M. V. sub aliquo peculiari ti-
tulo, sive Sanctorum, praeter eorundem
natalem diem, uti Inventionis Corporum,
Translationis, Receptionis, Patrocinii et hi-
sce similia.
Die 22 Augusti 1893.

Facta postmodern SSmo Domino Nostro
Leoni Papae XIII de his omnibus relatione
per me ipsum infrascriptum Cardinalem
Praefectum, Sanctitas Sua duplicem Catalo-
gum, prouli superius exstat, approbavit ac
vulgari praecepit; elevato ad ritum dupli-
cem maiorem, una cum Festo Dedicationis
Basilicae SSmi Salvatoris, Festo etiam De-
dicationis Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apo-
stolorum. Die 27 iisdem mense et anno.

C. Card. ALO1SI-MASELLA S. R. C. Praef.

L. ϕ S.

Vincentivs Nussi, Secretorius.

3811. DECRETUM GENERALE.

Super duobus Festis vel Officiis
eadem die occurrentibus.

Cum saepe accidat, nō dies, qua S. Se-
des aliquod novum Festum lilurgicum sta-
tuit celebrandum, in calendariis particula-
ribus sil alio Festo impedita, nec tamen
clare constet quodnam ex iis sil peragen-
dum, quodnam perpetuo transferendum;
S. R. C. praesenti Generali Decreto decla-
rat et statuit, sequentes impostorum ab
omnibus Calendariorum Ordinatoribus tenen-
das esse normas †.

L Si duo Festa, alterum antiquum, al-
terum novum; ambo sint in die propria,
nalalilia scilicet aut quasi-natalilia, *celeris
paribus* illud celebretur, istud vero in pri-
mam diem liberam perpetuo transferatur
iuxta Rubricas. *Celeris* vero non *paribus*,
si alterum prae altero sil polioris ritus,

praeferatur illud quod ritu nobiliori gaudet. In paritate ritus, si unum sit primum, aliud secundarium, illud huic praeferatur. Si ambo primaria fuerint vel secundaria, dignius minus digno praeferatur iuxta ordinem dignitatis in Rubricis praescriptum lit. X, num. 1, cl XI, n. 2. Si denique uirumque fuerit eiusdem dignitatis, Festum magis proprium minus proprio praeferatur.

II. Si ex duobus Festis, quorum alterum sit antiquum, alterum novum, unum sit in die natalitia, aliud in quasi-natalitia, illud celeris paribus huic praeferatur. Si vero quod est in die quasi-natalitia fuerit potioris ritus, aut aequalis quidem sed proprium, vel primum, vel potioris dignitatis, alteri praeferatur, quod die prima libera reponetur iuxta Rubricas.

III. Si ex duobus Sanctis, quorum alter antiquus, alter novus, unus sit in die natalitia aut quasi-natalitia, alius in die assignata, seu non-propria aut iamquam-propria; ille, ritu, ratione primarii, atque etiam dignitate posthabitis, praeferatur huic, qui prima die libera reponendus erit iuxta Rubricas.

IV. Si duo Officia, alterum antiquum, alterum novum, ambo sint in die assignata; antiquum novo praeferatur, quamvis nobiliori, vel etiam ab anteriori die translato, ritu etiam, aut ratione primarii, vel dignitate posthabitis. Cum nihilominus perpetuum alicuius Ecclesiae Calendarium reformari contingat, servantur, si adfuerint, ordo ritus, ratio primarii, excellentia dignitatis, ac prioritas translationis.

V. Quemadmodum autem pro die natalitia sanctorum illa est intelligenda, quae iidem sancti aeternam ingrediuntur vitam, atque illa pro quasi-natalitia, quam S. Sedes eligit extra natalitiam ad liturgica Festa recollenda; ita S. R. C. declarat, illam intelligendam esse pro die assignata, quae prima post propriam libera fixe in Calendario iuxta notas occurrentiae leges ab Ordinario inscribitur, sicuti pro translata illam, quae pariter post impeditam prima a Calendariorum Ordinamentis ad annum libera reperitur.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 21 Novembris 1893.

3812. DECRETUM GENERALE.

Ad tollendam quamvis ambiguitatem circa sensum Decretorum Summorum Pon-

tificum Benedicti XIV et Pii VII in quibus provisum fuerat Dignitatibus omnibus et Canonici ubique locorum, qui construendis Apostolica vel Ordinaria auctoritate Tabulis in Servorum Dei ac Beatorum Causis operam dabunt, licet a Choro absentibus ea de causa, nedum quotidianas distributiones debere, verum etiam alias omnes quocumque iure, titulo et nomine et quibusvis sub clausulis personale servitium exquirentes; Sanctissimus Dominus noster Leo Papa XIII, instante Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, declarare dignatus est ac statuerd, ut Dignitates seu Canonici, Beneficiali aliisque Chorales omnes qui, sive conficiendis praefatis Processibus lurn Ordinariis lurn Apostolicis operam navant, sive uti lestes vocali fuerint, habeantur tamquam praesentes in Choro, mutato officio; et ideo omnia percipiant emolumenta etiam eventualia.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 21 Novembris 1893.

3813. DECRETUM

ROMANA.

I. Sacra Rituum Congregatio statuit et declarat: «Benedictiones Candelarum, Cinerum atque Palmarum esse ex obligatione faciendas in omnibus Ecclesiis Collegialibus; in aliis autem posse fieri ».

II. Sacra eadem Congregatio decernit: « Benedictionem mulieris post partum fieri debere a Parocho, si expetitus ipse fuerit; posse autem fieri a quocumque Sacerdote, si expetitus pariter fuerit, in quacumque Ecclesia vel Oratorio publico, certioro facto Superiore Ecclesiae ».

Die 21 Novembris 1893.

381-1. DUBIORUM.

Sacrae Rituum Congregationi solutio proposita est iusequentium dubiorum; videlicet:

Dubium I. Quomodo se gerere debeant Canonici vel alii qui Horas Canonicas in Choro persolvunt, dum, vel in ipso Altari choraliter vel in alio posito et conspectu Chori, Missa privata dicitur fitque elevatio SS. Sacramenti?

Dubium II. Num Canonici aliique Cie-

rici publicam supplicationem per Ecclesiam agentes, si fiat elevatio SS. Sacramenti in aliquo Altari, genuflectero debeant?

Et Sacra Rituum Congregatio, audito volo Commissionis Liturgicae ac re mature accurateque perpensa, rescribere rata est:

Ad Dubium 1. 1* < Abusus Missae privatae celebrandae in Altari Choralis, dum Horae Canonicae persolvuntur, omnino eliminetur ».

2'. < Si autem Missa ad aliquod Altare celebretur e conspectu Chori positum, campanula, uti ad *Sanctus*, ita ad elevationem Sacramenti, nequaquam pulsetur ».

3°. < Quod si campanula, non obstante vetito, quandoque pulsetur et elevatio SS. Sacramenti advertatur, chorales omnes caput tunc temporis delegant ; et Horas Canonicas prosequantur ».

Ad II. < In omnibus Missis privatis, quae tempore piae supplicationis celebrantur, usus campanulae est omnino prohibitus. Si vero, quod fieri non debet, ex errore pulsetur, omnes ante Altare transeuntes, ubi fit elevatio SS. Sacramenti, bini et bini unicum genu flectant ; et piam supplicationem prosequantur ».

Et ita respondit ac servari mandavit.

Die 21 Novembris 1803.

3815.   DECRETUM

De concessione scapularis Beatae Mariae Virginis Genestam' quae vocatur Mater Boni Consilii.

De Beata Virgine Genitrice Dei Maria, quae a Sanctis Patribus, *Aeterni Consilii opus* et *Consiliatrix universalis* salutatur, quae ab Ecclesia praedicta sunt, quae in Sacris Scripturis de divina Sapientia leguntur: *Meum est consilium; Ego habito in consilio et eruditus intersum cogitationibus*. Inde titulus ortum habuit, quo ipsa Caeli Regina a fidelibus Christianis iam ab antiquis temporibus donata est, *Matris Domini Consilii*. Qui mos Beatam Dei Genitricem appellandi ac venerandi Geneslani potissimum invaluit ex ea tempestate, cum quatuor abhinc seculis, sedente Paulo II Summo Pontifice, speciosa Icon Beatissimae Matris ibidem mirabiliter apparuit. Quin et Pia Unio sub tali vocabulo a Moderatoribus Ecclesiae Ordinis Eremitarum Sancti Augustini inibi existentis, de Prioris Generalis Ordinis ipsius consensu, instituta est, quam Bene-

dictus XIV approbavit et confirmavit, atque inviolabili Apostolicae firmitatis patrocinio munivit, ipseque ac alii Summi Pontifices Indulgentiis ditaverunt. Illis autem temporibus nostris, populorum Christianorum necessitatibus urgentibus, mirum quantum huiusmodi cultus ceperit incrementi. Unde facium est, ut Christianifideles desiderium patefecerint signum aliquod seu Scapulare gestandi a B. Virgine de Bono Consilio nuncupatum, quo sibi uberius ipsam Bonorum Consiliorum Matrem demereri valeant. Quocirca R. P. Fr. Aurelius Martinelli, Moderator Generalis praefatae Piae Unionis, ab Apostolica Sede humillimis precibus efflagitavit, ut singulis pro tempore Directoribus uniuscuiusque sedis tribueretur facultas benedicendi atque ulteriusque sexus fidelibus imponendi Scapulare in honorem Almae Dei Parentis sub enuncialo titulo de *Bono Consilio*. Quibus precibus ab Eminen- tissimo et Rmo Domino Vincenzio Vannuteili, Causae Ponente in Ordinario Sacrorum Rituum Congregationis Coetu sub- signata die ad Vaticanum habito relatis, Eiusdem et Rmi Patres Sacris luendis Ritibus praepositi, re mature perpensa, atque audito R. P. I. Augustino Caprara, Sanctae Fidei Promotore, rescribendum censuerunt: *Supplicandum Sanctissimo pro concessione Scapularis iuxta schema a Sacra Congregatione approbandum et penes eam adscr- vandum, favore Ordinis Eremitarum S. Augustini; cum facultate subdelegandi et cum Indulgentiis ab eodem Sanctissimo Domino Nostro impetrandis: quoad formulam vero benedictionis et impositionis eiusdem Scapularis, ad Eiusdem Ponentem cum Promotore Fidei.*

Die 19 Decembris anni 1893.

Facta postmodum de iis per Eminen- tissimum et Rmum Dominum Cardinalem, Sacrae eidem Congregationi Praefectum, Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII relatione, Sanctitas Sua, in tot tantisque rerum ac temporum perturbationibus auxilium enixe implorans a Sanctissima Dei Genitrice, exhibitum Scapulare eiusque formulam, ab eodem Emo Ponente una cum praedicto Sanctae Fidei Promotore revisam et emendatam, approbavit iuxta mentem Sacrae ipsius Congregationis; simulque facultatem illud benedicendi atque imponendi Patribus Ordinis Eremitarum S. Augustini cum expetitis Indulgentiis et cum facultate subdelegandi benigne concessit. Die 21 iisdem mense et anno.

FORMULA.

Benedicendi atque imponendi scapulare (i)
B. M. Virginis a bono Consilio.

*Susceptorus Scapulare genuflectit, ac
Succidos Stola alba indutus dicit :*

y. Adiutorium nostrum in nomine Do-
mini.

1\$. Qui fecit caelum el terram.

y. Ostende nobis, Domine, misericor-
diam tuam.

1\$. El salutare tuum da nobis.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

y. Dominus vobiscum.

1\$. El cum spiritu Iuo.

Or emus.

Domine Iesu Christe, qui Magni Consilii
Angelus el Admirabilis Consiliarius per In-
carnationem tuam adfuisti : hoc Scapulare
Beatae Mariae, Matris tuae a Bono Consilio
bene ꝑ dicere digneris, ul haec insignia
gestantes per gratiam luam recta consilia
secuti bonis perfrui mereantur aeternis:
Qui vivis el regnas in saecula saeculorum.

1\$. Arnen.

*Postea aspergit Scapulare aqua bene-
dicta, atque illud imponens dicit:*

Accipe, Frater, (vel Soror) haec insignia
Beatae Mariae Virginis, Matris Boni Consilii;
ut, ea inspirante, quae Deo placita sunt di-
gne semper perficias, et cum electis suis
consociari merearis. Per Christum Domi-
num Nostrum.

1\$. Arnen.

Tunc prosequitur :

y. Ora pro nobis, Maler Boni Consilii.

1\$. Ul digni efficiamur promissionibus
Chrisli.

Or emus.

Deus, qui Genitricem dilecti Filii tui
Matrem nobis dedisti, eiusque speciosam
imaginem mira apparitione clarificare di-
gnatus es : concede, quaesumus ■ ul eius-
dem monilis iugiler inhaerentes, secundum

(I) Scapulare Istud conficiatur ex binis de more partibus laneis albi coloris simul coniunctis per
duplicem chordulam seu vittam. Altera pars habeat superimpositam imaginem impressam tn serico vel
simili materie Imaginem U. Mariae, quae colitur in Sanctuario Geneslani cum verbis inscriptis: MATER
BOM CONSILII. Pars vero altera referat applicitum stemma pontificale, videlicet trinam coronam cum
clavibus el verba inscripta latine Seu vernaculo: *Fili, acquiesce consiliis eius.* (Leo XIII).

Decreta Authentica S. R. C. — Vol III.

cor tuum vivere, el ad caeleslem patriam
feliciter pervenire valeamus. Per eundem
Christum Dominum Nostrum.

i\$. Arnen,

ELENCHUS INDULGENTIARUM

Pl enar iae.

Plenariam omnium admissorum Indul-
gentiam ulriusque sexus Chrislifideles Iu-
crari queunt, animabus quoque in Purga-
torii igne delentis applicabilem, in sequen-
tibus diebus, dummodo rite confessi ad Sa-
cram Synaxim accesserint :

1. Die, qua B. M. V. Boni Consilii Ma-
tris Scapulare suscipiant, vel Dominica aut
in aliquo Festo eam immediate sequenti.

2. Die 26 Aprilis, vel aliqua infra octa-
vam Festi B. M. V. Boni Consilii Malvis.

3. In articulo mortis, dummodo rile
confessi et Sanctissima Eucharistia refecli
corde saltem, si nequeant ore, Sanctissi-
mum Iesu nomen invocaverint.

4. In Festis Immaculae Conceptionis,
Nativitatis, Annuntiationis, Purificationis et
Assumptionis B. M. V.: ilemque in Festo
S. Augustini Episcopi Confessoris Ecclesiae-
que Docloris.

Par t ial es.

1. Indulgentiam septem annorum ac to-
tidem Quadragenarum, pari modo animabus
piaculari igne cruciatis applicabilem, conse-
qui possunt fideles ulriusque sexus in Festis
Praesentationis el Visitationis B. M. V.; dum-
modo corde contrito Ecclesiam vel publi-
cum Oratorium inviserint, ibique aliquod
temporis spatium iuxta mentem Summi
Pontificis pias ad Deum preces fuderint.

2. Centum dierum indulgentiam quo-
ties, corde vel ore, Deiparae Virginis Con-
silium invocaverint.

3. Iiem Indulgentiam cenlum dierum
quoties corde contrito el pro conversione
peccatorum bonum aliquod opus exegerim.

ORDINIS EREMITARUM S. AUGUSTINI.

Sanctissimus Dominus Noster Leo Pa-
pa XIII, referente Emiuenlissimo el Rmo
Domino Cardinali Sacrae Riluum Congre-

gationem Praefecto, suprascriptam benedictionis formulam ab Eminenlissimo ac Rmo Domino Cardinali Vincentio Vannulelli, Causae Relatore una cum R. P. D. Augustino Caprara S. Fidei Promolore revisam et emendatam approbavit, simulque expetitas Indulgentias, in superiori elencho adnotatas, fidelibus Scapulare gestantibus in honorem B. M. V. Boni Consilii Matris, benigne impertiri dignatus est, iuxta eiusdem Sacrae Congregationis Decretum diei 19 Decembris 1893.

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 21 iisdem mense et anno.

3816. DECRETUM GENERALE.

Postremis hisce temporibus mos invalescere coepit ul centenaria commemoratio diei natalis aliquorum Caelitum persolemni pompa recoleretur. Hinc a Sacra Rituum Congregatione petilum fuit declarari: Utrum temporalis nativitas alicuius Sancti vel Beati, excepta illa Deiparae Virginis nec nun S. Ioannis Baptistae, celebrari possit liturgico ritu vel alio sacrae solemnitate modo?

Huiusmodi dubium quum in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis Comitibus, subsignata die ad Vaticanum habilis, ab Emmeniissimo et Rmo Domino Cardinali Praefecto propositum fuerit, Eius et Rmi Patres ita rescribere consueverunt:

< Negative, etiamsi celebratio fieret die obitus vel alio quocumque die memoriae eiusdem Sancti vel Beati assignato ».

Die 19 Decembris 1893.

Facta autem de his SSmo Domino Nostro Leoni Papae XIII per Eminentissimum et Rmum Dominum Cardinalem Praefectum relatione, Sanctitas Sua sententiam Sacrae eiusdem Congregationis approbavit, vique per praesens Decretum evulgari mandavit, ut ab omnibus et ubivis religiosissime servetur. Die 21 iisdem mense et anno.

3817. LEO PP. XIII.

AD PERPETUAM RE. MEMORIAM

Illud est proprium humanarum institutionum et legum, ut nihil in eis sit tam bonum ac utile, quod vel consuetudo non mutet, vel tempora non invertant, vel mores non corrumpant. Sic in militanti Ecclesia Dei, in qua cum absoluta ac perpetua immutabilitate doctrinae varietas disciplinae coniungitur, non raro evenit ut, quae olim

ita meritoque in honore et in pretio habebantur, aliquando obsolescant, et quae bona in instituto erant, ea labens aetas faciat deteriora. Sub prima Ecclesiae exordia, cum sensus Christi in hominum mente arctius insidebat, Episcopos, quibus summa rerum gerendarum commissa erat, delectos Sacerdotes sibi socios addidisse memoriae traditum est, quorum consilio et ministerio in gravioribus Ecclesiae negotiis uteremur. Hi Sacerdotes, Assessores et quasi Episcopi Senatus, Canonici dicti sunt, ex eo quia in observandis regulis ecclesiasticis cautiore et diligentiores erant ceteris, et eam vitam vivebant, ut mensuram nominis implerent. Quamobrem pro certo habendum est ad conservandam ecclesiasticam disciplinam, Canonorum Dignitates ab initio fuisse constitutae ita, ut qui eas oblineret, id haberet oneris, ut opera et officiis adiuveret Episcopum, et in iis quae perlinent ad cultum et ad mores, sese tamquam exemplar Clericis inferioribus impertiret. At temporibus nostris nonnulli sunt, qui pristinae institutionis immemores, Canonorum collegia tamquam honoratorum ordines esse autumant, in quibus nullum onus, sed dignitatis tantum et honoris tituli inhaereant. Ex quo fit ut, cum humanum sit onus defugere, honores et dignitates appetere, non parvus sit numerus eorum qui studeant, saltem honoris causa, inter Canonicos cooptari. Multae quidem ac plenae querelarum datae sunt ad nos litterae ab Episcopis, quibus aegre ferunt honoribus et dignitatibus inhiare eos, qui Sacerdotio aucti, deberent « aemulari charismata meliora, terrena » despicere, et non nisi in Cruce Domini Nostri Iesu Christi gloriari ». Sacerdotes autem huiusmodi, plerique iuniores, qui parum vel nihil in Ecclesiae bonum contulerunt, tamquam tirones gloriosi veteranorum insignia ac ornamenta virtutis praemia appetentes, externos circumeunt Antistites, ut ab iis honoris insignia litulosque, a suis negatos, extorqueant. Nos, qui dignitatis insignibus eos potissimum honestandos consuevimus Sacrorum administratos, qui pietatis et doctrinae laudibus ceteros antecellunt, deque re christiana egregie sunt meriti, hanc super rem admonitiones Apostolicas ac instructiones, nominalim die XVI mensis Septembris anno MDCCCLXXXIY, per Sacram Congregationem Tridentini Concilii interpretem ac vindicem dedimus. Quum vero luce diebus complures Sacrorum Antistites gravius conquesti sint eiusmodi hono-

res, qui merentibus praemio, celeris incitamento virtutis esse debent, non raro ipsis Ordinariis insciis, alque interdum haud dignioribus conferri; Nos, quo in posterum quilibet in tali re abusus auferatur, rogata Sacrorum Rituum Congregationis sententia, suprema Auctoritate Nostra statuimus, decrevimus:

I. Episcopus, seu Ordinarius, ecclesiasticum quempiam virum alienae Dioeceseos Canonicum ad honorem nominaturus, praeter Capituli sui consensum, Ordinarii, cui nominandus subiicilur, notitiam et votum obtineat eumdemque Ordinarium insignia edoceat ac privilegia, quorum usus nominando tribueretur.

II. Canonici ad honorem, extra Dioecesium in qua nominati sunt, degentes, numero sint tertia parte minores cunctis Canonici a Pontificiis Constitutionibus respectivae Basilicae, sive Ecclesiae Metropolitanae, aut Cathedrali, vel Collegialae adsignatis.

III. Canonici ad honorem alicuius minoris Basilicae vel Ecclesiae Collegialae almae Urbis nominali, privilegiis et insignibus uli possum Ianum inira respectivae Basilicae vel Collegialae eiusque Filialium Ecclesiarum ambitum, ubi Canonici de numero iisdem fruuntur. Qui vero alicuius Metropolitanae, vel Cathedralis, aut Collegatae Ecclesiae, seu Basilicae minoris extra Urbem Canonici sunt ad honorem, privilegiis et insignibus tantum utantur in Dioecesi ubi nominali sunt, nullo modo extra illius territorium.

IV. Haec omnia servantur quoque a Canonici ad honorem usque ad hanc diem nominalis, lia volumus, edicimus, decernentes has litteras Nostras firmas sartaque, uli sunt, ila in posterum permanere: irritum vero et inane futurum decernentes si quid super his a quoquam contigerit attentari: non obstantibus Nostris et Cancellariae Apostolicae regulis de hire quaesito non tollendo, et quibusvis specialibus vel generalibus Apostolicis Constitutionibus ac Privilegiis, gratus et induitis, etiam confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, et Litteris Apostolicis sub quibuscunque tenoribus ac formis, et cum quibusvis clausulis et decretis quibusvis Capitulis, Collegiis ac etiam peculiaribus personis quacumque ecclesiastica dignitate pol- lentibus, quocumque tempore etiam per Nos concessis, nec non quibusvis consuetudinibus, etiam immemorabilibus, latissime

et plenissime, ac specialiter et expresse de Apostolicae potestatis plenitudine derogando, ac derogatum esse volumus, ceterisque in contrarium quomodolibet facientibus quibuscumque.

Datum Hornae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX Ianuarii MDCCCXCIV, Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

M. Card. RAMPOLLA.

3818.

TRIVENTINA.

Rmus Dominus Iulius Vaccaro Episcopus Triventinus sequentia dubia pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi humiliter subiecit; nimirum:

Trivenii in Ecclesia S. Crucis prostat, publicae fidelium venerationi expositum, simulacrum Deiparae Virginis Perdolentis, nigris vestibus indutum, habituque consueto: ad sinistra manu Crucifixum gestans. Hinc quaeritur:

I. Tolerari potestne cultus Beatae Mariae Virginis titulo de Cruce?

H. Quid dicendum de praefato simulacro?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. « In sensu liturgico, non expedire ».

Ad II. « Servetur Decretum Sacri Concilii Tridentini quoad Sacras Imagines ».

Atque ita rescripsit.

Die 23 Februarii 1894.

3819.

NUCERINA

PAGANORUM.

Rmus Dominus Aloisius Delforno Episcopus Nucerinus Paganorum Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Per Decretum Sacrae Rituum Congregationis in Mouopolitana diei 27 Martii 1893 statutum est Sodalitatem Tertii Ordinis S. Dominici iure pollere praecedentiae in Processionibus, etiam SSissimi Sacramenti, supra Archisodalitales et Confraternitales laicas, etiam a SSissimo Sacramento nuncupatas. Intuitu huius Decreti, quaeritur:

Di nu p I. Pervetusta Sodalitas S. Mariae a Monte Carmelo, vulgo *deUc (iullhie*, in terra Paganorum Nucarinae Dioeceseos, ad Airhisodalitatis dignitatem anno 1883 ere-

cta, el in Consodalitalem Tertii Ordinis Cirmehtirum anno 1887 canonice item erecta, polesine frui eodem privilegio? Et quatenus Affirmative,

Demi u II. An inter varias Tertii Ordinis Consodalitates ius praecedentiae ab anti-quitate respeclivi Ordinis desumi debeat; vel a die qua canonico unaquaeque Soda-litas vel Archisodalilas laica in Tertium Or-dinem commutata fuit?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad rela-tionem Secretarii exquisitoque voto alter ius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita propositis dubiis rescribendum censuil ; videlicet :

Ad I. < Affirmative; dummodo Sodales incedant proprio habitu el sub Cruce ».

Ad II. « Negative, ad primam pariem ; Affirmative, ad secundam ».

Alque ita rescripsit et servari mandavit. Die 1 Marlii 1894.

3820.   DECRETUM.

In Sacra Rituum Congregatione duo in-sequenlia dubia excitata luerunt ; nimi-rum :

I. Quaenam Litaniae publice recitari va-leant in Ecclesiis vel Oratoriis publicis, vi Constitutionis Clementis Papae VIII el De-cretorum, quae ab illius Successoribus Pon-tificibus promulgata fuere?

II. Num invocationes ad normam Li-taniarum, in honorem Sacrae Familiae, Ma-riae Perdolentis, S. Ioseph aliorumque San-ctorum, in Ecclesiis tel Oratoriis publicis recitari possint ?

Sacra porro Rituum Congregalio, in Or-dinariis Comitiiis subsignata die ad Vaticanum coadunatis, ad relationem Eminentissimi el Ktiii Domini Cardinalis Praefecti, atque au-dito R. P. D. Augustino Caprara S. Fidei Promolore, re mature perpensa, ita propo-sitis dubiis rescribendum censuil; videlicet:

Ad I. < Litaniae tantum quae 'habentur in Bn-viario, aut in recentionbus editioni-bus Ritualis Rumam, ab Aposlolica Sede approbatis ».

Ad II. < Negative ».

Atque ita rescripsit.

Die 6 Martii 1894.

3821.   PISCIEN.

Hodiernus Caeremoniarum Sacrarum Ma-gister Ecclesiae Calhedralis Piscien., de mandato sui Rihi Domini Episcopi, sequens

ddbium Sacrae Riluum Congregationi pro opportuna solutione humillime subiecit ; nimirum :

An sint inquietandi Canonici eiusdem Ecclesiae Calhedralis, qui ex antiqua con-suetudine annulum deferunt dum Sacrum faciunt, freti praesertim Sacrae Riluum Congregationis Decreto in Sipontina diei 12 Februarii 1892, id quidem prohibenti; verum non adiecta clausula : *Λ'οιι obstante quacumque consuetudine ?*

EI Sacra Riluum Congregatio, ad rela-tionem Secretarii, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribendum censuil ; vi-delicet :

< Slandum esse omnino Decreto supe-rius citato ; non obstante quacumque con-suetudine ». Alque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 9 Marlii 1894.

3822.   DECRETUM.

Qui pro Domini grege vilam impende* runi aequum est, ul Ecclesiae suffragiis singulari modo post mortem iuvenlur. Sa-cris ideo Ritibus praeposita Congregalio, re mature perpensa, decernendum esse sta-tuit :

« Ul dum corpus Episcopi Dioecesani defuncti, sacris indutum vestibus, in pro-priae Aedis aula maiori publice el sole-mniler iacel expositum , Missae in suffra-gium animae eius per totum mane celebrari valeant ; iis omnibus servatis, quae de Epi-scopi defuncti corpore exponendo ac suffra-giis ferendis in Caerimoniali Episcoporum Libro II, Cap. XXXVIII praescribuntur. Quod privilegium Episcopis in sua Dioecesi concessum, ad Vicarios Aposlolicos in suis Virai ialibus, nec non ad Abbates celerosque Praelatos *Nullius Dioeceseos*, iirisdictione in plebem ordinaria quum vita cesserunt fruenies, m proprio lamen territorio, pari inlelligalur ratione extensum. De speciali tandem gratia Sacra Riluum Congregalio in-dulgel, ul eodem quoque privilegio fini valeant Episcopi Titulares defuncti ; dum-modo eoium cadavera in aula convenienti exponantur el ornamentis pontificalibus (abs-que tamen baculo pastorali), si extra Uibem, fuerint induta ; si vero in Uibe, habitu tan-tum praelatilio ».

Contrariis non obstantibus quibuscnm-que.

Die 3 Aprilis 1894.

Facta autem Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII de his omnibus relatione per Emincniissimum el Rihum Dominum Cardinalem Sacrae eidem Congregationi Praefectum, Sanctitas Sua sententiam ipsius Sicrae Congregationis in omnibus ratam ha-buit et confirmavit. Die 29 iisdem mense ul anno.

3823.   MONTIS PESSULAN1.

Rihus Dominus Francisons Maria Rovériè de Cabrières, hodiernus Episcopus Montis Pessulani, Sacrorum Riluum Congregationi sequens dubium quoad commemorationem Patroni pro opportuna solutione humillime subiecil ; nimirum :

An Commemoratio Patroni loci, qui a Titulari Ecclesiae differt, facienda sil ab illis qui alicui Ecclesiae stricte addicti sunt, ita ul duplicem commemorationem agere teneantur, nempe primam de loci Patrono, alleram de Titulari Ecclesiae?

EI Sacra Riluum Congregalio, ad rela-tionem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re initure perpensa, ita proposito dubio re-scribendum censuil; videlicet:

« Affirmative, de Titulari Ecclesiae; at-que etiam de Patrono, si vigeat consue-ludo ». Alque ita rescripsit.

* Die 6 Aprilis 1894.

3821.   QUEBECEN.

Eminenlissimus el Rfinis Dominus Card. Alexander Taschereau Archiepiscopus Que-becen. Sacrae Riluum Congregationi se-quentia dubia pio opportuna solutione hu-militer subiecil ; nimirum :

Dubium I. Ad quamnam diem transfe-rendum sil anniversarium electionis vel con-secrationis Episcopi, si occurrat die 24 De-cembris?

Dubium II. Posilo quod Episcopus, die 19 Marlii in Festo S. Ioseph consecralusj assignaverit iuxla Decreium S. R. C. diei 12 Decembris 1891 pro anniversarii cele-bratione diem sequentem, nempe 20 Marlii, quidnam agendum sit : 1' m Ecclesia cuius Titulare Festum ipsa die 20 quotannis cele-bratur ? 2° Per lotam Dioocesim, quando dies 19 occurrit vel Dominica Passionis vel Feria 11 Maioris Hebdomadae et Festum

S. Ioseph transfertur in diem 20 insequen-tem?

Dubium III. Utrum anniversarium (ab Epi-scopo vel coram ipso) celebrandum sit in ipsa Ecclesia Calhedrali ; an vero solemni-ler agi possit in alia Dioeceseos Ecclesia?

Dubii p IV. Utrum, celebratione ipsius Missae votivae (ab Episcopo vel coram ipso) per accidens impedita, eius Oratio sub ea-dem conclusione cum Oratione diei inn-genda sit, secundum regulam de Missis pro re gravi impeditis ; an vero post ce-teras Orationes a Rubrica praescriptas ad-denda sil, sicut in celeris Missis per Dioe-cesini celebratis?

Dubium V. An commemoratio supradicti anniversarii spectet ad omnes el solos Sa-cerdotes, ipsa die Missam intra Dioeceseos limites celebrantes?

EI Sacra Riluum Congregalio, ad rela-tionem Secretarii exquisitoque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuil ; videlicet :

Ad 1. « Assignandum diei proximiori, in qua non liat de Duplici secundae classis, ante diem 24 Decembris ».

Ad II. « In Ecclesiis Dioeceseos ubi dies 20 Marlii est impedita, nihil (it de Anni-versario consecrationis Episcopi».

Ad III. < Affirmative, ad primam par-tem ; Negative, ad secundam ».

Ad IV. < Commemoratio, in casu, ad-datur Orationi Missae de die sub unica con-clusiones ».

Ad V. * Affirmative ».

Alque ita rescripsit el declaravit.

Dio 27 Aprilis 1894.

3825   T1RAS0NEN.

Rmus Dominus Ioannes Soldevila y Ro-mero hodiernus Episcopus Tirasonen., omnia rite fieri desiderans, sequentia dubia pro op-portuna solutione Sacrae Riluum Congrega-tioni humillime subiecil; nimirum :

Aposlolica Sedes diè 2 Maii 1867 pro Hispania quoad locorum Patronos statuit, ut in qualibet Dioecesi unus Ianium Patronus principalis a Sancta Sede designandus re-colatur, servata lege Sacro adslandi et ab operibus servilibus abstinendi ; quod lamen in hac Dioecesi non observatur, nec a Sancta Sede Patronus est designatus; quamvis in Calendario Dioecesano, die 8 Apulis 1891 a Sacra Rituum Congregatione approbato, S. Prudentius Dioeceseos Patronus nomine-

(ar et S. Gaudiosus Patronus aequo principalis.

Verum si Dioecesi uti Patronus honim unus vel alter detur colendus, gravissimum adesset certo inobservantiae periculum. Dioecesis partim ex Regno Aragoniae, ubi Beata Virgo Maria de Columna ex Apostolica concessione sub utroque praecepto colitur; partim ex Navarrae Regno, ubi S. Firminus pari privilegio gaudet; partim ex Gaslellae oppidis, ubi nullus Patronus est designatus : denique populi Dioeceseos peculiarem aliquem Sanctum tamquam Patronum venerantur, eiusque Festum sub duplici praecepto generalim celebrant.

Hisco expositis, ad praxim et mores antiquos servandos quaeritur :

I. Haberine debet S. Prudentius uti Dioecesis Patronus? eiusque Fesium sub utroque praecepto recolendum, quando hucusque nec observatum est el grave adesset inobservantiae periculum ?

II. Feslumne Beatae Mariae Virginis de Columna in Aragonia et S. Firmini in Navarrae Regno observari potest loco Patroni Dioecesani? Et quatenus Afirmative, Festum Sancti Patroni uniuscuiusque oppidi in Regnis Aragoniae el Navarrae agendum est ne duplici sub praecepto?

III. Peculiaresne Locorum Patroni celebrandi sunt in reliqua Dioecesi sub duplici obligatione, loco Patroni Dioecesani ?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. < Ad primam pariem , Standum Calendario rite approbato ; Ad secundam , Servetur consuetudo ».

Ad II el III. < Nihil innovandum quoad Festa Patroni cuiusque Regni el uniuscuiusque Civitatis, oppidi vel loci ».

Alque ila rescripsit el servari mandavit.
Die 4 Maii 1894.

3820. DECRETUM GENERALE.

Sacrorum Riluum Congregationem solemne habuisse semper sacri quadragesimalis tempons instituta pia moesilia recollere, abunde Rubricae ostendunt; nonnullaque propositis sibi dubiis responsa, quibus vel cessare praescripsit vel abrumpi octavas in Feria IV Cinerum atque in Dominica Pas-

sionis, quamvis peculiari induito concessas.

Nuper vero, cum alia suborta fuerint dubia circa easdem octavas, ad earum quod attinet celebrationem, vel cessationem aut abruptionem in reliquis Dominicis Quadragesimae pro iis, qui illas recolendi privilegio donati sunt, eadem Sacra Rituum Congregatio sarta teclaque peroptans servare iura sacri quadragesimalis temporis, declarat el statuit :

< Octavas quascumque in Quadragesima in posterum non esse concedendas; indultae vero ab antiquiori aevo, non solum in Feria IV Cinerum atque in Dominica Passionis, sed eliam in omnibus aliis Dominicis Quadragesimae esse omnino intermittendas vel abrumpendas. Per integram denique maiorem Hebdomadam omnes prorsus octavae interdictae, eliam privilégiais quibuscumque, maneant. Ampliora hactenus, si quae fuerint , privilegia octavarum pro vetito lempore Sacra Rituum Congregatio revocata per Decretum praesens declarat ».

Contrariis non obstantibus quibuscumque.
Die 22 Maii 1894.

3827. DECRETUM GENERALE.

Sacra Riluum Congregatio, Caeremoniali Episcoporum eiusque spiritui inhaerens, super cantionibus in solemniori Missa haec censuit d'-clarare el statuere :

I. « Cantiones quascunque vernaculas esse omnino prohibitas in omnibus Missis, quae vel solemniler vel solum in cantu celebrantur; ila ul modulationibus, quas liturgico idiomate Rubricae praescribunt, nulli liceat alias ab illis addere vel immiscere; el consuetudinem ea de re contrariam, si alicubi invecta fuerit, esse prorsus eliminandam tamquam abusum et corruptelam ».

II. « Ea, quae caniorum schola exepti alternatim debet, nunquam esse omittenda; sed vel per integrum cantanda, vel si vocibus tangantur Organa, partim concinenda, partim sub Organis clara voce legenda, prout Caeremomale Episcoporum praescribit ; Symbolo excepto, quod per integrum, si recurat, semper canendum erit ».

III. « Dum SS. Sacramentum, sive sub una sive sub altera specie elevatur, cantoribus esse omnino silendum, iuxta Rubricas, iisdemque Sacramentum cum celeris adorandum. Quod si peracta ultima eleva-

lione, quam iuxta Rubricas stalim Bcne-
diclus subsequi debet, ad Orationem domi-
nicam usque, aliquid modulari libeat, Sacra
Riluum Congregatio id permittit, dum-
modo de iis, quae ex Liturgia canenda sunt,
nihil praetermittatur, Celebrans a Missa con-
tinuanda haud impediatur el quod concini-
tur ad Sacramentum pertineat ».

Eacta autem de praedictis SS. Domino
Nostro Leoni Papae XIII per Eminenlissi-
muin el Rihum Dominum Cardinalem ei-
dem Sacrae Congregationi Praefectum re-
latione, Sanctitas sua sententiam Sacrae
Riluum Congregationis ratam habuit el con-
firmavit.

Die 22 Maii 1894.

3828. DECRETUM GENERALE.

Sacra Riluum Congregatio, quod per
plura iam particularia Decreta alias sta-
tuerai, ilerum statuens el confirmans, de-
clarat :

I. < Dignitates el Canonicos Ecclesiarum
Calhedralium praemonitos leneri ex officio
hora praestituta in babilu canonicali pro-
prium associare Episcopum, quoties cum
cappa ad Ecclesiam Caihedralem accedit,
vel ab eadem in suam habitationem redit ;
el ab eodem Episcopo ad id posse compelli
eliam per censuras ».

II. < Pro episcopali domo aulam inlel-
ligendam esse seu cubiculum ab Episcopo
desiinalum, quo debet Capitulum collegia-
liler accedere iuxta Caeremoniale Episco-
porum (Lib. I, Cap. XV, num. 1), el quidem
per viam, lam in eundo quam in redeundo,
ab eodem Episcopo designandam ».

IU. « Si vero Episcopus, aut mozzelta
solum indutus, aut incepto iam Oflicio quan-
doque venerit, vel eodem Oflicio nondum
absoluto discedere voluerit, duos vel qua-
tuor Dignitates aul Canonicos leneri illum
ad ianuam Ianium Ecclesiae excipere ; el
discedentem sallem extra eiusdem Ecclesiae
portam associare, ul in Chotum redeant
Horas Canonicas prosecuturi. Si tamen dis-
cedere voluerit Episcopus cum aliqua Of-
ficii pars absoluta fuerit, omnes Dignitates
el Canonici id honoris eidem Episcopo prae-
stabunt ».

IV. < Neminem ex Dignitatibus el Ca-
nonicis ab hoc adimplendo munere eximere
se posse ob itineris longitudinem vel diffl-

cullalem, nisi forte domus Episcopalis ultra
bis centum passos ab Ecclesia distet, iuxta
locorum consuetudinem, vel ob nimiam
viarum asperitatem, de qua ipse iudicabil
Episcopus »,

Non obstantibus quibuscumque.

Oie 22 Maii 1894.

3820.

GNESNEN.

Rthus Dominus Antonius Andreziewicz
Episcopus Ulularis Philomelien., Suffraga-
neus Gnesnen., Sacrorum Riluum Congre-
gationi insequentia dubia pro opportuna so-
lutione humillime subiecit ; nimirum :

Dubwm I. In aliquot Ecclesiis ipsius
Dioeceseos Altaria maiora ceu fixa conse-
crata fuere, quorum mensa seu integra
tabula lapidea nulla ex parte coninngiur
structurae lateritiae inferiori. Quaeritur an
eiusmudi Altarium consecratio fuerit va-
lida ?

Dibivm II. In quadam Ecclesia conse-
cratum fuit Altare fixum maius, cuius
mensa erat ex lapide adeo fragili, ut in
actu consecrationis, quarta eius pars sil
abrupta el divisa. Tum caeremoniae omnes
reliquae perfectae sunt el unctiones in qua-
tuor angulis potioris partis, coniunctim cum
stipite. Quaeritur num valide Altare conse-
cratum fuerit?

Dubium 111. Quando in consecrationibus
Ecclesiarum, quae fiunt diebus Dominicis,
Episcopus consecrator ipsum eundem diem
assignat ad Anniversarium Dedicationis re-
colendum, quaeritur an Dominica illa, quae
ex. gr. erit aliqua post Pascha vel post
Pentecosten, assignari possit pro die mensis,
in quam incidit Dominica peractae consecra-
tionis?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad rela-
tionem Secretarii exquisiloque volo alterius
ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris,
re mature accurateque perpensa, ila pro-
positis dubiis rescribendum censuit; vide-
licet :

Ad 1. < Affirmative. Indulge! aulem Rmo
Episcopo de speciali gi ilia, ul Altari, iam
consecrato, addantur stipites lapidei, alque
unctiones praescriptae in angulis private
iterentur ul mensa cum iisdem stipitibus
conmngalur ».

Ad II. « Negative ».

Ad 111. « Affirmative ».

Alque ila rescripsit et induisit.

Die 8 Iunii 1894.

3830. DE MUSICA SACRA

ACTA

EX COLLECTIONE AUTHENTICAL

SACRORUM RITUUM CONGREGATIONIS.

DECRETUM.

Quod sanctus Augustinus celerique Patres saepenumero docuerunt de cantus ecclesiastici decore et utilitate, *ut, per oblectamenta aurium infirmior animus in affectum pietatis assurgat* ; (1) id Romanorum Pontificum auctoritas sibi integre eximieque perficiendum semper attribuit. — Quapropter in hoc Catholicae Liturgiae munus ita Gregorius cognomine Magnos curas ac studia contulit, ut vel ipsam appellationem ab eo sacri concentus sint mutuati. Alii vero, processu temporum, Pontifices, quum nescii non essent quantam huius rei pirlēm sibi divini cultus vindicaret dignitas, immortalis decessoris sui vestigiis insistentes, Gregorianum cantum non modo ad receptam, eaniomque probatissimam numeri formam revocandum, sed etiam ad aptiorem meliorem pie exemplaris rationem exigendum indesinenter curarunt. Praesertim, post Tridentime Synodi vola el sanctiones, atque Missalis Romani diligentissime exarati emendationem, Pii V praecepto el auctoritate peractam, de promovendo liturgico cantu inigis in dius assidua excellait solerlia Gregorii XIII, Pauli V ac ceterorum, qui, ad incolume Litiirgiae decus tuendum, nihil putius el mliquius habuerunt, quini ut riluum uniformitati sacrorum eliam concentuum uniformitas ubique responderet. Qua in re illud Apostolicae Sedis sollicitudinem iuvit praecipue, quod ipsi curae fuerit Graduate, accurate recognitum el ad simpliciores modos reductum, loaunt Petro Aloisio Praenestino elaborate praeclareque adornandum committere. Nam mandatum, ut erat dignum homme olficit sui perstudioso, docte ille complevit: et celeberrimi magistri praestare valuit in lustris>, ut, iuxta prudentissimis normis, servilis pie genuinis characteribus, liturgie concentus reformatio ture conficeretur. Opus tanti momenti illu-

ti) *Confess* L. X, c. 53. n. 3.

sires Petri Aloisii Praenestini discipuli, insigne eius nngislerium el documenta secuti, typis Mediceis Romae excudendum, Pontificum voluntate, susceperunt. — Incepia tamen huiusmodi experimenta et conatus non nisi aetati huic demum nostrae absolvere est concessum. Qmim enim sa. me. Pius IX lilurgici cantus unitatem feliciter inducere quam mixime in volis haberet, a Sacrorum Riluum Congregatione assignandam, eiusiemque ductu el auspiciis munienlam, peculiarem virorum Gregoriani cantus lanie praestantium Commissionem in Urbe instituit ; eiusque examini editionem subiecil, qua dentio in lucem evulgetur Graduate Romanum,“typis oliin Mediceis impressum el Apostolicis Pauli V Litteris approbatum. Hanc dein editionem saluberrimo opere absolutam, parique studio et opportunis induciis emendationibus, al normis a Commissione praescriptas, revisam, sibi val le probari himi semel ostendit, atque authenticam declarare non dubitavit suis Brevibus Litteris, die 30 Maii anno 1873 l itis, quarum ill i est sententia: < *Hinc ipiim dicti Gradualis Romani editionem R^orendissimis lororum Ordinariis, Usque omiibus guibui Musices sacrae cura est, m i jnopere commendamus ; eo vel magis, gaol sit Nobis maxime in votis, ut cum in ceteris gate a l Sieram Liturgiam pertinent, tum etiam in cantu, una, cunctis in locis ac Dioecesibus, cad angue ratio serretur, qua Romana utitur Ecclesia* ». — Xntecessoris Sui a lprobilionem decreto confirm ire atque extendere e re esse duxit Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII. Litteris enim Apostolicis, die 15 Novembris anno 1878, primae Anliphonarii partis, quae Horas diurnis complectitur, novam editionem, ab iisdem viris per Sacrorum Rituum Congregationem deputatis, egregie sane, ut decebat musicos eruditos, atque intelligentel· revisam, peculiari commendatione est prosequulus, his sapienter ad Episcopos omnesque Musicae Sacrae cultores verbis usus : « *Itaque memoratam editionem a viris eccl siastiei cantus apprime peritis, ad id a Sacrorum Rituum Congregatione deputatis. recisam probamus atque authenticam declaramus, Reverendissimis Ordinariis ceterisque, quibus Musices Sacrae cura est, vehementer commendamus, id potissimum spectantes, ut sic cunctis in locis ac Dioecesibus, cum in ceteris, quae ad Sa-*

eram Liturgiam pertinent, tum eliam in cantu, una eademque ratio servetur, qua Romana utitur Ecclesia ».

Verum, quemadmodum post Pontificium Pii IX Breve de Graduali, ad ipsam editionis adprobalionem in dubium vocandam, controversiae pluries suborlae el obstacula sunl permota, ob quae Sacra Riluum Congregatio, die 14 Aprilis anno 1877, sui muneris esse persensit editionem authenticam adserere, suoque suffragio penitus confirmare: haud aliter, post Apostolicas eliam Leonis XIII Litteras, quin finem contentionibus facerent, sibi adhuc integrum putaverunt nonnulli consilia el decreta neglignore de instituto canius ecclesiastici, constanti Romanae Liturgiae ratione el usu comprobati. Immo, choricis Ecclesiae libris in lucem prolatis, lolaque hac re ad exitum egregie perducta, largiores evasere disputationes: el, in conventu cultorum lilurgici cantus anno 1882 Aretii habito, validius excitatae censurae eos moerore affecerunt, qui, in ecclesiastici concentus uniformitate, Apostolicae Sedi unice obtemperandum iure meritoque existimant. Quum autem qui Areliiim hanc ob causam contenderant, vota quaedam seu postulata de eadem re non tantum in populum prodiderint, verum eliam Sanctissimo Domino Nostro Leoni XIII formulis concinnata exhibuerint, Pontifex idem, negotii gravitate permotus, ut sacrorum concentuum, potissimum vero Gregoriani canius, unitati et dignitati consuleret, vota illa seu postulata in examen adducenda assignavit peculiari Goetni ab se delecto quorundam Patrum Cardinalium Sacris luendis Ritibus Praepositorum. Qui, omnibus mature perpensis, exquisilisque insignium quoque virorum sententiis, sine ulla dubitatione decernendum consuerunt: « *Vota seu postulata ab Arctino Conventu superiore anno emissa, ac Sedi Apostolicae ab eodem oblata pro liturgico cantu Gregoriano ad vetustam traditionem redigendo, accepta uti sonant recipi probartque non posse. Quamvis enim ecclesiastici canius cultoribus integrum liberumque semper fuerit ac deinceps futurum sit, eruditionis gratia, disquirere quaenam relus fuerit ipsius ecclesiastici cantus forma, variaeque eiusdem phases, quemadmodum de antiquis Ecclesiae ritibus ac reliquis Sacrae Liturgiae partibus eruditissimi viri cum plurima commendatione disputare et inquirere consueverunt ; nihilominus eam tantum uti authenticam Gregoriani cantus*

formam algue legitimam hodie habendam esse, quae, iuxta Tridentinas sanctiones, a Paulo V, Pio IX sa. me. et Sanctissimo Domino Nostro Leone XIII atque a Sacrorum Rituum Congregatione, iuxta Editionem nuper adornatam, rata habita est et confirmata, utpole quae unice eam cantus rationem contineat, qua Romana utitur Ecclesia. Quocirca de hac aulhenticilate et legitimilate, inter eos qui Sedis Apostolicae auctoritati sincere obsequuntur, nec dubitandum neque amplius disquirendum esse ».

Attamen postremis hisce annidiversas ob causas, pristinae difficultates iterum interponi, recenlesque immo concertationes instaurari visae sunl, quae vel ipsam quum huius Editionis tum cantus in ea contenti genuinilalem aut infirmare aut penitus impetere aggrederentur. Neque etiam defuere qui ex desiderio, quo Pius IX el Leo XIII Pontifices Maximi Ecclesiastici canius uniformitatem summopere commendatam habuerunt, alios quoscumque cantus, in Ecclesiis peculiaribus iampridem adhibitos, omnino velari inferrent. Ad haec dubia satius enucleanda omnesque in posterum ambiguitates arcendas, Sanctitas Sua indicium hac de re deferendum constituit Congregationi Ordinariae omnium Patrum Cardinalium Sacris tuendis Ritibus Praepositorum: qui, in Coetibus ad diem 7 el 12 Iunii nuper elapsi convocatis, resumptis omnibus ad rem perimentibus aliisque mox exhibitis mature perpensis, unanimi responderunt sententia : « *Servandas esse dispositiones sa. me. Pii IX in brevi « Qui choricis » dici 30 Maii 1873; Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papae XIII in Brevi « Sacrorum Concentuum » diei 15 Novembris 1878; ac Sacrorum Rituum Congregationis praescriptiones supra relatas* ». — Quod autem ad libertatem attinet, qua Ecclesiae peculiare canium legitime inventum el adhuc adhibitum possint retinere, Sacra eadem Congregatio plurimum hortatur omnes locorum Ordinarios aliosque ecclesiastici canius cultores, ut Editionem praefatam in Sacra Lilurgia, ad cantus uniformitatem servandam, adoptare curent, quamvis illam, iuxta prudcnlissimam Sedis Apostolicae agendi rationem, singulis Ecclesiis non imponat.

Facta autem de his omnibus per infra-scriptum Cardinalem Sacrorum Rituum Congregationi Praefectum Sanctissimo Domino Nostro Leoni XIII fideli relatione, Sanctitas

Sua Decretum Sacrae ipsius Congregationis ratum habuit, confirmavit, et publici iuris fieri maodavit die 7 Iulii anno 1894.

C. Card. ALOISI-MASELLA, S. R.C. Pr aef .

L. ϕ S.

Aloisiüs Tripepi, S. R. C. Secrelarius.

II. '

BREVE APOSTOLICUM

ad Eq. Fridericum P†JSTET,

TYPOGRAPHI M S. SEDIS ET S. R. C.

PIUS PP. IX.

Dilecte Fili, Salutem el Apostolicam Benedictionem.

Qui choricis Catholicae Ecclesiae libris imprimendis operam navarunt, in eamque rem typographical) artis qua praestabant, industriam contulerunt, eos de Catholica Religione bene meruisse existimamus, ac dignos propterea fuisse, quos et Sacrorum Antistites, et vel ipsi Romani Pontifices suis laudibus prosequerentur. Hos inter praeclarum tu quidem, dilecte fili, locum oblines, qui egregiis ecclesiasticorum librorum editionibus, ac praesertim magna cura editis libris Canius Gregoriani, Typographi Pontificii el Sacrorum Riluum Congregationis titulo insignitus, nunquam destitisti Catholicam rem, quantum tua arte potes, luctuosis hisce, quibus versamur, temporibus itivare. Gratissimum vero Nobis accidit, quod nuper audivimus te *Gradualis*, quod vocant Romani, editionem, sane pulchram el magnificam, quam editionis instar Mediceae el iuxla normas a Sacrorum Riluum Congregatione libi praescriptas adornaveras, ad exitum perduxisse. Qua re facere non possumus, quin collocatam a te in ea operam alque industriam vehementer probemus; ex qua mullum el decoris el utilitatis sacris Ecclesiae ritibus orietur, ligne adeo *hunc ipsam didi Gradually Romain editionem, tuis sumptibus ac laboribus exaratam, Reverendissimis locorum Ordinariis, iisque omnibus, quibus Musices sacrae cura est, magno opere commendamus, eo vel magis, quod sil Nobis maxime in votis, ut cum in celeris, quae ad saetam Liturgiam pertinent, tum eliam in cantu, una, cunctis in locis ac Dioe-*

cesibus, eademque ratio servetur, qua Romana utitur Ecclesia. Interea dum le, dilecte fili, eliam alque eliam in Domino horiamur, ut pergas tehere istam viam, quam instituisti, el laudum tuarum vestigiis insistere, aliud hoc tuae operositatis argumentum expectamus, ul quae adhuc edenda tibi supersunt de Gregoriano cantu volumina, quibus inchoata olim a fel. mcm. Paulo PP. V Praedecessore Noslro perficitur editio, tandem in lucem proferas. Quae ul alacrius praestare velis, iura omnia et privilegia, quae ob ecclesiasticorum librorum a te peractas editiones, ab hac Sancta Sede, per Sacrorum Riluum Congregationem, concessa libi fuerunt, hisce Nostris Litteris confirmamus, iterumque si opus fuerit, elargimur; ac simul benevolentiae Nostrae certissimum pignus, Apostolicam Benedictionem libi ac luis omnibus ex animo imper-timur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annnlo Piscatoris , die trigesima Maii MDCCCLXXII, Pontificatus Nostri anno vigesimo septimo.

FABIUS Card. ASQU1N1US.

L. ϕ S.

111.

DECRETUM.

Quo nova Gradualis Romani editio Ratisbonen., sumptibus ac typis impressa Eq. Friderici Pustet, Thypographi S. Sedis et S. R. C., authentica rursus declaratur.

RATISBONEN.

Quod Aposlolicae Sedi erat in volis, ut sacra Romanae Ecclesiae Liturgia in omnibus servaretur Dioecesisibus, quum Deo adiuvante effectum prope esset, Sacra Rituum Congregatio eliam, de promovenda uniformitate canius Gregoriani sollicita, curavit ut nova editio librorum eiusdem canius Gregoriani diligentissime adornaretur. Quamobrem Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa IX, per eamdem Sacrorum Rituum Congregationem, peculiarem deputavit Commissionem Viro-rum Ecclesiastici cantus apprime peritorum*, quae statuit, ul Graduate Editionis Mediceae Pauli V iterum in lucem ederelur, ut celera quae deerant, supplerentur ad normam eiusdem Gradualis.

Eques Fridericus Puslet Ralisbonensis, Typographic Pontificius, qui plures librorum liturgicorum editiones laudabiliter confecerat, suis laboribus et expensis ingens hoc opus perficere aggressus est; sub directione tamen et revisione superius laudatae Commissionis.

Eiusmodi Opere iam magna ex parte accuratissime absoluto, plures in illud eiusque Typographum excitatae sunt contradictiones; adeo ut nonnullae Ephemerides, nedum iniurias censuras contra ipsum cantum et Commissionem Romanam intulerint, ac fidem pluribus Sacrorum Rituum Congregationis Decretis hac super re latis infirmare praesumpserint; verum etiam dubia promoverint de authenticitate et vi Litterarum Apostolicarum, in forma Brevis sub die 30 Maii Anni 1873, quibus idem Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa IX editionem praefati Gradualis magnopere commendare dignatus est, quemadmodum Paulus V editionem Mediceam similibus Litteris Apostolicis condecoravit.

Quum autem Typographic Fridericus Puslet haec omnia ad Sacram Rituum Congregationem detulerit, ipsamque pro opportuno remedio deprecatus sit; eadem Sacra Congregatio, ne lini, quem sibi per hanc novam editionem librorum Canius Ecclesiastici proposuit, alia obstacula et contradictiones interponantur, Oratoris precibus rescribendum censuit; < *Provisum per Breve « Pontificium diei 30 Maii Anni 1873, « quo Editio D. Friderici Pustet a speciali Commissione Virorum Ecclesiastici Cantus apprimere periturum, a Sanctissimo Domino Nostro per Sacrorum Riluum Congregationem deputata, accuratissime revisa, approbata atque authentica declarata, magnopere reverendissimis Locorum Ordinariis, iisque omnibus, quibus Musices Sacrae cura est. commendatur / eo quod eidem Sanctissimo Domino Nostro sit maxime in rotis, ul, cum in ceteris quae ad Sacram Liturgiam pertinent, tum etiam in cantu, una cunctis in locis ac Dioecibus, eademque ratio servetur, quae Romana utitur Ecclesia ».*

Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 1 i Aprilis 1877.

A. Ep. SABINEN. Card. BILIO,
S. R. C. Praefectus.

L. P. S.

Plac. Ralli, S. R. C. Secret.

IV.

ALIUD BREVE APOSTOLICUM

ad Eq. Fh. Pustet.

LEO PP. XIII.

Dilecte Fili, Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Sacrorum concentuum dignitati consulere, potissimum vero Gregoriani Cantus uniformitate providere, semper Summis Pontificibus curae fuit. Quapropter peculiari benevolentia ac laudibus eos viros prosequuti sunt, qui ad tam salubre ecclesiastici cantus institutum propagandum in choricis Romanae Ecclesiae libris accurate edendis artis typographicae subsidium contulerunt. Hac ratione Pius IX Praedecessor Noster tecum, Dilecte Fili, se gerere non dubitavit, quod cum Typographi Summi Pontificis et Congregationis Sacrorum Riluum titulo insignitus sis, Gradualis, quod vocant, Romani editionem accuratissimam, iuxta normas ab memorata Sacra Riluum Congregatione libi praescriptas, ad exitum feliciter perduxeris. Nunc vero pari studio ac diligentia ut inchoatum olim a fel. mem. Paulo V Praedecessore Nostro opus perficeres, *Antiphonarii ac Psalterii universi* cum cantu editionem, iuxta praedictas normas, ea servata ratione quae in Romana Aula viget, adornare aggressus es. Cuius operis cum pars continens Horas Diurnas iam absoluta sit, aequum plane est, ut curam industriamque luam ea in re collocatam commendemus. « Itaque memoratam editionem a Viris ecclesiastici cantus ap-
« prime peritis, ad id a Sacrorum Rituum
« Congregatione deputatis revisum, proba-
« iniis, alque authenticam declaramus, Re-
« verendissimis locorum Ordinariis, ceterisque, quibus Musices Sacrae cura est,
« vehementer commendamus; id potissimum
« spectantes, ut sic cunctis in locis ac Dioe-
« cesibus, cum in ceteris, quae ad Sacram
« Liturgiam pertinent, tum etiam in cantu,
« una eademque ratio servetur, quae Romana
« utitur Ecclesia ». Praeterea iura omnia et privilegia, quae ob ecclesiasticorum librorum a le peractas editiones, ab hac Sancta Sede per Sacrorum Riluum Congregationem concessa libi fuerunt, hisce Litteris confirmamus, illerumque, si opus fuerit, elargimur; alque ad certissimum benevolentiae Nostrae pignus Apostolicam Benedictionem libi luisque omnibus peramanter impertimur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum
sub Annulo Piscatoris, die XV Novem-
bris MDCCCLXXVIII, Pontificatus Nostri anno
primo.

Pro D. FAB. Card. ASQUINIO

D. Iacobim, Substitutus.

L. Φ S.

V.

BREVE APOSTOLICŪM

Quo peculiaris Commissionis virorum ecclesia-
stici cantus peritorum opera probatur et
laudatur quoad novam librorum liturgico-
rum Ratisbonen. editionem.

LEO PAPA XIII.

Dilecti Filii, salutem et Apostolicam Be-
nedictionem.

Quod perlinere ad divini cultus dignita-
tem videbatur, ut Sacrorum concentuum
forma ad veteris numeri rationem revocare-
tur, id quidem studuit dilectus films Fri-
dericus Pustet efficere nova Librorum Li-
turgicorum editione, quam non multo ante
absolvit. Veumtamen non sumus nescii,
quantam eius rei partem vindicet, dilecti
lilii, ingenium vesirum et labor. Et iure

VI.

CIRCOLARE

AI REVERENDISSIMI ORDINARII D'ITALIA.

R1110 Signore,

Bench»; il Regolamenlo per la Musica
Sacra, comunicato con aulorizzazione Pon-
tificia dalla Sacra Congregazione de' Rili al-
l' Episcopate Italiano il 24 Settembre 1884,
contenesse molle savie nonne per questa
importante parte della lilurgia ecclesiastica;
pur iultavia nè poche nfc lievi difficollà si
opposero nel maggior numero delle Diocesi
alia sua esalia osservanza.

A rimuovcre siffalli oslacoli, ed a pro-
curare che in ciascuna Chiesa la musica sia
degnà della casa di Dio, il Santo Padre,
dopo aver fallo interrogare i principali
Mieslri dell'arle musicale, e conosciuto il
parere di molli Ordinari delle diverse parti
d Dalia, dispose che l.i stessa Sacra Congre-
gazione in plenaria adunanza soltoponesse

quidem; proptcrea quod cum vos Pius IX
Decessor Noster eam editionem recogno-
scere, et ad vetera eademque probatissima
exemplaria emendare iussissel, mandatum
curavistis diligenter, ut erat dignum ho-
minibus oflicii sui perstudiosis, ileraquc
intelligenler el docte, ul decebat musicos
eruditos eaque in arte praeclare exerci-
tatos. Has igilur visum est ad vos lilleras
dare, ut inlelligalis valde Nobis probari
operam vestram in re cum primis utili,
lot annos tam laudabiliter consumpiam.
Grati vero animi praecipuaeque benevolen-
tiae Nostrae velut pignus accipite Aposlo-
licam Benedictionem, quam vobis peraman-
ter impertimus.

Daluin Hornae apud S. Petrum die VI
Aprilis anno MDGCCLXXXV, Ponlificalus
Nostri octavo.

Leo pp. xiii.

Extrinsecus

Dilectis Filiis

ALOISIO RICCI, Canonico Liberiano,
INNOGENTIO PASQUÀLI, Can. Carpinelensi,
CAIET. GAPOCGI el SALVATORI MELUZZI
Magistris Ghori Canentium — Romam.

VI.

LITTERAE ENCYCLICAL.

AD REVERENDISS. ITALIAE ORDINARIOS.

Rme Domine,

Quamvis ordinatio pro canlu sacro mo-
derando, Rmis Italiae Episcopis a Sacrorum
Rituum Congregatione de Aposlolica Au-
ctoritate communicata, plures sapientes nor-
mas contineret super hac parle haud exigua
sacrae lilurgiae; lamen multis et gravibus
de causis ad actum in pluribus Dioecesibus
plene redigi non potuit.

Ad eiusmodi difficultates removendas et
ad musicam in qualibet Ecclesia loco sancto
dignam procurandam, Sanctissimus Dominus
Noster Leo Papa XIII iussil, ul, auditis prae-
cipuis artis musicae magistris, exquisilaque
quamplurium Rmorum Italiae Ordinariorum
sententia, Sacra Rituum Congregalio in Ple-
nario Coetu novo examini ac discussioni

a maturo esame il gravo argomento, e indicasse quali delle prescritte regole dovessero meglio chiarirsi, quali modificarsi e quali istruzioni aggiungersi per ottenere più facilmente il bramato intento.

Frutto di questa ben ponderata discussione è il nuovo Regolamento, che, dopo la formale approvazione di Sua Santità, invio qui accluso a V. S. Illima e Rfma.

Delle due parti, in che esso si divide, la prima contiene le norme generali da osservarsi nella composizione ed esecuzione della musica ecclesiastica; l'altra le istruzioni per promuoverne lo studio, e insieme per impedire che si oltrepassino i limiti assegnati ai cultori di quest'arte, e si menomi comechessia l'autorità della Chiesa in tutto ciò che concerne il culto divino.

Inoltre, essendosi in questi ultimi anni ravvivare le antiche discussioni sul canto fermo, non ostante i molleplici alti della Santa Sede che lo riguardano; la Santità Sua volle altresì che questo argomento fosse di nuovo trattato, e le insorte questioni esaminate e risolte dalla Sacra Congregazione. La quale, tenuto presente tutto ciò che all'uopo erasi proposto, ha giudicato non doversi recedere dalle già emesse prescrizioni. Ciò rilevasi dal Decreto, che, sanzionato anch'esso dalla Suprema Autorità Pontificia, è pienamente unito alla presente Circolare.

La S. Congregazione invita quindi la S. V., anche in nome del Santo Padre, a procurare col suo ben nolo zelo l'adempimento di queste disposizioni; le quali, mentre giovano ad allontanare ogni cagione di spiacevoli controversie, rendono più facile nelle diverse funzioni ecclesiastiche l'uso della musica coi rispondenti al sacro rito.

Adempilo così l'ufficio che gli incombeva, il sottoscritto conferma alla S. V. i sentimenti di stima ed osservanza.

Di Vostra Eccellenza,

Dalla Segreteria della S. Congregazione dei Riti li 21 Luglio 1894.

Come Fratello

G. Card. ALOISI-MASELLA, Prefetto.

L'impietoso, Segretario.

Al Rmo Ordinario della Diocesi.....

rem subiceret, ac statueret quatenus ex normis supradictis forent explicandae vel mutandae, et quatenus aliae iisdem addendae, ut ad optatum exitum facilius perducerentur.

Mandatis eiusdem Sanctissimi Domini Nostri obsequens Sacra Rituum Congregatio, re accurate discussa ac perpensa, aliam ordinationem hisce litteris annexam protulit, Apostolicae Sedis sanctione confirmatam. Quae in binas partes dispescitur, unam de normis generalibus servandis in quavis compositione et executione musicae sacrae, alteram de regulis idoneis ad studium iuvius artis promovendum, necnon ad impediendum quominus limites praestitos eiusdem artis cultores praetergrediantur, et Ecclesiae auctoritas in eo quod ad divinum cultum spectat, imminuatur.

Praeterea prioribus iterum subortis hoc postremo tempore quaestionibus super cantu liturgico, quamvis pluries hac de re mentem suam aperuisset Sedes Apostolica, voluit eadem Sanctitas Sua, ut idem argumentum denuo ageretur, ac praedictae quaestiones penitus discussae penes Sacrorum Rituum Congregationem resolverentur. Quae quidem, servatis servandis, a iure praescripto non esse recedendum statuit, decretumque a Suprema Auctoritate approbatum, atque hisce litteris item adieci, edidit.

Sacra porro eadem Congregatio Amplitudinis tuae sapientiae ac providentiae diligentem harum dispositionum observantiam commendat: prosunt enim sive novis vitandis controversiis, sive facilio et canius ad sacrum ritum idonei usui in Ecclesiae functionibus.

Quae dum pro suo munere Amplitudini tuae significat infrascriptus, plenae aestimationis atque observantiae sensus exprimit.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis, die 21 Iulii 1894.

Amplitudinis tuae

Ult Frater

C. Card. ALOISI-MASELLA, Praefectus

Aloisius Tripoli, Secretarius.

Rmo Ordinario Dioecesis.....

Vii.	Vii.
La Sacra Congregazione de' Rili nelle Adunanze Ordinarie del 7 e 12 Giugno 1894, dopo matura discussione, ha approvato il seguente	DE MUSICA SACRA
REGOLAMENTO	ORDINATIO
PER LA MUSICA SACRA.	r/ttawi mafun* <i>perpensam Sacra Riluum Congregatio in Ordinariis Coetibus dd. 7 et 12 Iunii 1894 approbandam censuit.</i>
PARTE I.	PARS PRIMA.
Norme Generali per la musica da usarsi nelle funzioni ecclesiastiche.	Normae generales circa musicam in ecclesiasticis functionibus adhibendam.
Art. 1. Ogni composizione musicale informata allo spirito della sacra funzione che accompagna, rispondendo religiosamente al significato del rito e delle parole, muove a devozione i fedeli, e quindi è degna della Casa di Dio.	Art. 1. Quaevis musica compositio, sacrae functionis (quam comitatur) indoli conformis, ritus verborumque significationi religiose respondens, Fidelium pietatem excitat, ac proinde digna est Domo Dei.
Art. 2. Tale è il Canto Gregoriano, che la Chiesa riguarda come veramente suo, e quindi il solo che adotta nei libri liturgici da essa approvato).	Art. 2. Eiusmodi es canius Gregorianus, quem uti vere suum agnoscit Christi Ecclesia : quare unicus est quo ipsa uritur in libris liturgicis a se adprobatis.
Art. 3. Il Canto Polifono eziandio, tanto diatonico, quanto cromatico, purchè fornito delle suddette doti, possono convenire alle sacre funzioni.	Art. 3. Cantus etiam polyphonicus tum diatonicus, tum chromaticus, modo praelaudatis instructus ulcrque dotibus, sacras decet functiones.
Art. 4. Nel genere polifonico viene riconosciuta degnissima della Casa di Dio la musica di Pierluigi da Palestrina e dei suoi buoni imitatori ; come, per la Musica Cromatica, si riconosce degna del culto divino quelle che ci venne trasmessa fino ai nostri giorni da accreditati Maestri di varie Scuole italiane ed eslere, e specialmente dai Maestri Romani, le cui composizioni furono lodate più volte dalla competente Autorità siccome veramente sacre.	Art. 4. Quoad genus polyphonicum, Petri Aloisii Praenestini musicae eiusque Jrobatorum imitatorum Dei Domo perquam igna reputatur : itemque divino cultu digna censetur ea musica chromatica, quam ad nostram usque aetatem docti magistri ex italica exterisque Scholis ac praesertim Romani magistri transmisere; quorum compositiones, utpote vere sacras, pluries ecclesiastica laudavit Auctoritas.
Art. 5. Essendo ben nolo che una composizione anche ottima di musica polifonica non divenga «conveniente per una cattiva esecuzione : in tal caso si adopera nelle funzioni strettamente liturgiche il Canto Gregoriano.	Art. 5. Quum apprime constet compositionem musicae polyphonicae, etsi optimam, saepe ob ineptam executionem Dei Domum dedecere; eo in casu Gregorianus canius in functionibus stricto sensu liturgicis adhibeatur.
Art. 6. La musica figurata da organo deve in genere rispondere all' indole legata, armonica e grave di questo strumento. L'accompagnamento strumentale deve sostenere decorosamente il canto e non opprimerlo. Nei preludii ed interludii così l'organo come gli strumenti conservino sempre il carattere sacro, corrispondente al sentimento della funzione.	Art. 6. Musica <i>figurata</i> pro organo, generatim huius instrumenti gravi indoli harmonicae ei continuae respondeat. Instrumentorum consociatio cum decore cantum sustineat, non opprimat. In praeludiis atque interludes tam ab organo quam a celeris instrumentis servetur indoles sacra, functionis significationi respondens.

Art. 7. L'idioma da usarsi nei cantici durante le solenni funzioni strettamente liturgiche sia la lingua propria dei riti, ed i testi <i>ad libitum</i> si prendano dalla Sacra Scrittura, dall'Officialura, o da inni e preci approvate dalla Chiesa.	Art. 7. Infra solemnes strictae liturgicae functiones lingua in canticis usurpanda, sit lingua ritus propria : lex tamen <i>ad libitum</i> e Sacra Scriptura desumantur, aut ex Officio diei, vel ex hymnis precibusque ab Ecclesia adprobatis.
Art. 8. Nelle altre funzioni si potrà usare la lingua volgare, prendendo le parole da devote ed approvate composizioni	Art. 8. Celeris vero in functionibus lingua vernacula poterit adhiberi, verba seu textus sumendo e piis atque adprobatis compositionibus.
Art. 9. È severamente proibito dalla Chiesa ogni musica per canto, o per suono d'indole profana, specialmente se ispirata a motivi, variazioni e reminiscenze laicali.	Art. 9. Strictissime in Ecclesiis interdictur quaeque musica sive concentus sive sonitus, quae profanum quid sapiat, praesertim quae inelegantia melodes quomodocumque redolet vel referat.
Art. 10. Per provvedere al rispetto dovuto alle parole liturgiche, ed escludere la prolissità della sacra funzione, è proibito ogni canto, nel quale le parole si trovino anche in minima parte omesse o trasportate fuori di senso, o indiscretamente ripetute.	Art. 10. Quo debitae verbis liturgicis observantiae consulatur, et sacrarum functionum prolixitas vitetur, quivis canius inhi betur in quo verba vel minima ex parte omitta sint, vel sensu distracta, aut nimium repetita.
Art. 11. È proibito il dividere in pezzi affatto staccati quei verselli, che sono necessariamente collegati fra loro.	Art. 11. Prohibitum est quominus versiculi necessario inter se connexi prorsus interdicantur.
Art. 12. È vietato l'improvvisare, dello <i>fantasia</i> , sull'organo a chiunque non sappia fare convenientemente, cioè in modo da rispettare non solo le regole dell'arte musicale, ma quelle altresì che regolano la pietà ed il raccoglimento dei Fedeli.	Art. 12. Tandem prohibetur ne quis organum pulset ex lempore, vulgo a <i>fantasia</i> , nisi id apte calleat; nempe, ut non modo artis musicae regulae serventur, sed etiam sacrae pietas tectaque silentii animorum applicatio.
PARTE II.	PARS ALTERA.
Istruzioni per promuovere lo studio della Musica Sacra e per allontanarne gli abusi.	Monita ad studium sacrae musicae promovendum, et pellendos abusos-
I. Essendo la Musica Sacra parte della Liturgia, si raccomanda ai Riti Ordinari di prenderne cura speciale, e di farne argomento di opportune prescrizioni, soprattutto nei Sinodi Diocesani e Provinciali, sempre perb conformi al presente Regolamento. Il concorso dei laici è ammesso sotto la vigilanza e dipendenza dei rispettivi Ordinari. Non si possono formare comitati, né tenere congressi, senza l'espresso consenso dell'Autorità ecclesiastica; la quale per la Diocesi è il Vescovo, per la Provincia il Metropolitan coi suoi Suffraganei. I periodici di Musica Sacra non possono pubblicarsi senza <i>l'imprimatur</i> dell' Ordinario. È altresì proibita qualsiasi discussione sugli articoli del Regolamento. Nelle altre materie poi riguardanti la Musica Sacra, essa è lecita, purchè 1° si osservino le leggi della carità ; 2° nessuno si arrogi a maestro o giudice altrui.	I. Quum sacra musica pars sit Liturgiae, Sacrorum Riluum Congregatio Riti locorum Ordinariis potissimum commendat ut peculiare ad illam promovendam studium impendant, opportunas edendo praescriptiones, praecipue in Synodis Dioecesanis ac Provincialibus, verum hisce normis apprime conformes. Laicis fas esto operam suam praestare, sibi tamen vigili respectu Ordinario. Absque ecclesiasticae Auctoritatis assensu (nempe Episcopi quoad Dioecsin), et Metropolitan cum suis Suffraganeis quoad Provinciam) coelus institui et comitia haberi non liceat. Ephemerides de sacra musica ne mandentur typis absque Riti Ordinarii <i>imprimatur</i> . Quaevis discussio circa harum praescriptionum articulos omnino vetita est. Permittitur vero quoad celeras materias ad sacram musicam pertinentes, dummodo 1° caritatis leges serventur; ac 2° vel magistri vel indicis paries nemo sibi arroget.

Dubium I. An de Sanctis liceal celebrare liturgico ritu, vel alio sacrae solemnitatis modo, centenaria commemoratio diei Baptismatis?

Dubium II. An liceal Sacerdoti pro sua privata devotione sacrum Tabernaculum aperire pro adorando Sacramento, precibus ad libitum fundendis ac postea illud claudere?

Dubium III. An sil prohibitum Sanctissimam Eucharistiam fidelibus, iusla de causa, ante vel post Missam immediate distribuere?

Dubium IV- An uti liceal palla a superiori parle panno serico, aut ex auro vel argenlo, et acu depicto cooperia?

Dubium V. Cuiusnam coloris paramenia induere debeal Episcopus, conferens Ordines sacros privalim in Sabbato Sancio, dum legit Prophetias?

Dubium VI. Quinam esse debeal color paramonlorum pro Ordinandis in Sacris?

Dubium VII. Num qui Subdiaconalus Ordinem nondum recepit, Subdiaeoni munere fungi valeat in Missa solenni?

Dubium VIII. Quando addi in Missa plures Orationes possint, praeter alias vel ex Rubricis vel ex praecepto Ordinarii dicendas?

Dubium IX. Quum nonnullae editiones Missalis Romani pro S. Francisco Borgia Conf. Missam indicem diversam ab illa, quae notatur in editionibus typicis; quaeritur: Cui editioni sit standum?

El Sacra Riluum Congregatio , audito volo Commissionis Liturgicae, ila propositis dubiis rescribere rata est ; videlicet :

Ad I. « Negative, ad mentem Decreti Generalis diei 19 Decembris 1893, confirmati a Summo Pontifice die 21 eiusdem mensis et anni ».

Ad II. < Negative ».

Ad III. « Negative ».

Ad IV. « Permitti posse ; dummodo palla linea subnexa Calicem cooperiat, ac pannus superior non sit nigri coloris, nec referat aliqua morlis signa ».

Ad V. « Utatur paramentis coloris violacei, quae mutabit in alia coloris albi ad versiculum *Peccatores* Litaniarum, ad normam Caeremonialis Episcoporum ».

Ad VI. < Color ipsius Celebrantis in Missa ; nisi aliud postulat necessitas ».

Ad VII. «Affirmative; dummodo Clericali saltem tonsura sil initiatus, Manipulum non feral el vera urgeal necessitas ».

Ad VIII. « Servetur Rubrica Generalis Missalis Romani Tit. IX, nn. 12 et 14: quae plnres Orationes permittit ad libitum

Decreta Authentica 8. K. C. — Vol. in.

Celebrantis in Mussa tantum de Festo simplici, aut de Feria, vel Votiva privata ».

Ad IX. « Editionibus typicis ».

Alque ila rescripsit el servari mandavit. Die 17 Iulii 1894.

3833. CASTRI MARIS.

Hodiernus Ordinator Calendarii Dioecesani Caslnmaris de mandato sui Rmi Episcopi Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humillime subiecil; nimirum:

Dubium I. in Civitate Castrimaris extat Ecclesia, quae Beatae Mariae Virgini nuncupatae *de Succursu* fuit dicata, uti pallet ex actis authenticis, scilicet: ex instrumento foundationis per publicum Notarium confecto, ex inscriptione super campana eiusdem Ecclesiae apposita et ex imagine eiusdem Virginis sub eodem titulo, publicae fidelium venerationi in maiori Altari exposita. Quum tamen eadem Ecclesia in sua solezni consecratione, nulla facta mentione de supradiclo titulo *de Succursu*, Sanctissimis Nominibus Iesu el Mariae fuerit dedicata; quaeritur: An Clerus Civitatis, eiusdem Ecclesiae servitio addictus, debeal celebrare, uli titolare, el sub ritu duplici primae classis cum octava, solummodo Festum de Sanctissimis Nominibus Iesu et Mariae ; an etiam Feslum Bealae Mariae Virginis *de Succursu f*

Dubium II. Quando in aliqua Ecclesia agitur de Sancio in die non propria el de eo, ob speciale privilegium a S. Sede Apostolica obtentum, canitur el leguntur Missae, uli in die Festo; in hisce Missis fienue debet Commemoratio de Officio diei?

Dibium III. Usus invaluit in pluribus huius Civitatis Ecclesiis, in functionibus Marialibus aliisque, quae cum Missa persolvuntur, dimittere populum cum benedictione Sanctissimi Sacramenti in Pyxide adservati, adhibito velo humerali super Planeta. Quaeritur an hic usus tolerari possit?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ila propositis dubiis rescribendum censuil; videlicet:

Ad I. «Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad 11. « Serventur Rubricae quoad commemorationes ».

IL I Riïii Ordinari faranno esattamente adempire dai Chierici l'obbhgo di sitidiare il canto fermo, quale specialmente si rinviene net libri approvati dalla Santa Sede. Quanto poi agli ahri generi di musica ed al suono dell'organo, non ne prescrive-ranno ai Chierici l'obbligo, per non distoglierli dagli studi più gravi, ai quali debbono attendere. Se però alcuni di essi siano già isiruiti in tal genere di studi, o ne mostrino paricolare disposizione, potranno loro permeltere di perfezionarsi nei medesimi.

III. Invigilino assai i medesimi Rmi Ordinari sui Parrochi e Rellori di Chiese, affinché non pcmellano esecuzioni musicali contrarie aile norme del présente Regolamento ; valendosi ancora, secondo il loro arbitrio e prudenza, delle pene canoniche conlro i dissobbedienli.

IV. Colla pubblicazione dei présenté Regolamento e sua comuuicazione ai Rmi Ordinari d'Italia, è abrogato qualsiasi alto precedente stillo slesso argomento.

La Santità di Nostro Signore LEONE PAPA XIII, in seguilo di relazione faltale dal sottoscritto Cardinale Prefello della Sacra Congregazione de'Riïi, si è degnata confermare e sanzionare in ogni sua parte il precedente Regolamento, ordinandone la pubblicazione, il dì 7 Luglio 1894.

GAET. Card. AL01SI-MASELLA, *Pr e f e t t o*.

Luigi Tripepi, Segretario.

II. Curenl Rmi Ordinarii ul Clerici obligationi Cantus liturgici discendi sedulo satisfaciant, prout hic praesertim in libris extat a S. Sede approbatis. Quoad ceterum musicae genus alque organi sonitum ad-discendum, Clericis haud onus imponant, ne gravioribus disciplinis, quibus vacandum esi, fidem distrahantur. Qui vero eiusmodi artem callent, vel aptam ad id genus indolem praescierunt, iis adhuc progrediendi studium permitti potent.

III. Riïii Ordinarii plurimum satagant ne Parochorum incuria Ecclesiarumque Rectorum sacri concentus in Ecclesiis tolerantur hisce praescriptionibus contrarii; canonicis etiam poenis utendo, pro suo arbitrio el prudentia, contra inobedientes.

IV. Praesenti Ordinatione in vulgus edita et significata Rinis Italiae Ordinariis, Acta omnia de hac re praecedentia abrogantur.

Sanctissimus Dominus Noster LEO PA-PA XIII, ad relationem infrascripti Cardinalis Sacrorum Rituum Congregationi Praefecti, supradictam Ordinationem ratam habere el undequaque confirmare dignatus est, eamdeinque publici iuris fieri mandavit die 7 Iulii 1894.

CAIETANUS Card. ALOISI-MASELLA, *S. R. C. Praefectus*.

Φ S. Ai.oisius Tripepi, *Secrelarius*.

benedictio? Presbytero celebranti; an Episcopo?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ila proposito dubio rescribendum censuil; videlicet :

< Negative, ad primam partem ; Affirmative, ad secundam ». Alque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 13 Iulii 1894.

3832. DUBIORUM

RESOLUTI O.

Sacra Riluum Congregationi insequentia dubia diluenda proposita fuere; nimirum:

Ad III. < Affirmative ; et ita observandum ».

Atque ila rescripsit et servari mandavit.

Die 20 Iulii 1894.

3834. CARTHAGINIEN.

IN INDUS.

R. D. Petrus Brioschi, Vicarius Generalis Dioeceseos Carthaginien. in Indiis sequens dubium Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum :

Quotiescumque in Carthaginiensi Dioecesi aliqua consecratio novi Episcopi fit, simplices Sacerdotes qui, Sancta Sede benigne annuente , assistunt Episcopo consecranti, aliarum Dioecesium exemplum secuti, mitra utuntur. Quaeritur, utrum toleranda sit haec consueiudo?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita proposito dubio rescribendum censuit; videlicet:

< Negative ». Alque ita rescripsit.

Die 20 Iulii 1894.

3835. DECRETUM.

Pro moderando cultu servorum Dei. qui nondum ab Apostolica Sede relati sunt inter Beatos.

Inter Constitutiones Romanorum Pontificum ac Sacrae Rituum Congregationis Decreta, quae edita fuere pro moderando cultu Servorum Dei, qui cum fama Sanctitatis vel Martyrii decesserunt, sed inter Beatos aut Saucios ab Apostolica Sede adhuc relati non sunt, nonnulla ad eorum imaginum sive in Templis, sive in publicis Oratoriis appositionem perlinent. Recenter etiam cum Vicarius Aposlolicus Districtus occidentalis Scotiae retulisset, in vitris coloratis, quibus Templorum fenestrae decorantur, praefatas imagines interdum depingi ; Sacra eadem Congregatio, per Decretum in una Vicaria-lus Aposlolici Districtus occidentalis Scotiae diei 24 Martii 1860 editum, hunc inorem minime approbandum censuit. Verumlamen cum non raro, nedum in eiusmodi vitris, sed etiam in Templorum parietibus facta ac gesta repraesententur, quorum Dei Famuli, vel praecipui actores, vel pars ali-

qua fuerunt; dubitatum est, num prohibitio illa etiam ad historicas huiusmodi repraesentationes sese porrigat.

Re itaque, maturo examini subiecta, audilisque votis virorum in Sacra Theologia el in ecclesiastica quoque Archaeologia praestantium, Sacra Rituum Congregatio, referente Eminenlissimo et Rmo Domino Cardinali eidem Praefecto, in Ordinariis Comitiis, subsignata die ad Vaticanum habilis, respondendum censuit :

« Imagines virorum ac mulierum, qui cum fama sanctitatis decesserunt, sed nondum Bealificationis aut Canonizationis honores consecuti sunt, neque Altaribus utcumque imponi posse, neque extra Altaria depingi cum aureolis, radiis aliisve sanctitatis signis ; posse tamen eorum imagines vel gesta ac facta in parietibus Ecclesiae, seu in vitris coloratis exhiberi, dummodo imagines illae neque aliquod cultus vel sanctitatis indicium praeseferant, neque quidquid profani aut ab Ecclesiae consuetudine alieni ».

Die 14 Augusti 1894.

Facta postmodum Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII per Eminentissimum el Riium Dominum Cardinalem Praefectum de praedictis relatione, idem Sanctissimus Dominus Noster Sacrae Congregationis sententiam ratam habuit, confirmavit, el ila Decreta, quae in contrarium facere videantur, inlelligi debere iussit. Die 27 iisdem mense el anno.

3836. DECRETUM GENERALE.

Non semel a Sacra Rituum Congregatione exquisitum fuit : Utrum, el quomodo solemnis professio, aut votorum renovatio, quae in plerisque Religiosis tam virorum quam mulierum Congregationibus locum habet, intra Missam peragi valeat. Porro in peculiaribus casibus non una eademque fuit responsionis ratio, quin umquam Generale Decretum hac de re editum fuerit. Quapropter, ad omnem ambiguitatem de medio tollendam, et uniformitatem inducendam, eadem Sacra Rituum Congregatio, referente Eminenlissimo et Rmo Domino Cardinali eidem Praefecto, cunctis mature perpensis, atque iis praesertim, quae in Bulla s. m. Gregorii Papae XIII < (*Juunlo fructuosius**, data Calendis Februarii 1583 pro approbatione Constitutionum Societatis Iesu, hac de re continentur, in Ordinariis Comitiis subsignata die ad Vaticanum ha-

bilis, sequentem methodum servari posse constituit: « Celebrans prolilenlium vola excepturus, sumpto Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, absoluta Confessione ac verbis quae ante fidelium Communionem dici solent, Sacram Hostiam manu tenens, ad profilentes sese convertet : hi vero singuli, alta voce, professionem suam legent, ac postquam quisque legerit, stalim SSmum Eucharistiae Sacramentum sumet. In renovatione autem votorum, Celebrans ad Altare conversus expectet donec renovantes votorum formulam protulerint; qui, nisi pauci sint, omnes simul, uno praeunto formulam renovationis recitabunt, ac postea ex ordine SSffium Corpus Domini accipient. Haec tamen methodus, cura recepta fuerit, in respectais Congregationum Constitutionibus minime apponenda est. Non obstantibus quibuscumque particularibus Decretis in contrarium facientibus, quae prorsus revocata alque abrogata censeantur.

Die 14 Augusti 1894.

Facta autem SSmo Domino Nostro Leoni Papae XHI per Eminentissimum el Rriium Dominum Cardinalem Praefectum de praemissis relatione, idem Sanctissimus Dominus Noster sententiam Sacrae Congregationis approbavit, ratam habuit, ac Decreta in contrarium facientia per praesens penitus abrogata esse declaravit. Die 27 iisdem mense el anno.

3837. DECRETUM.

Evulgato Generali Decreto super primariis el secundariis Festis el eorumdem Catalogo, dubium excitatum fuit in Sacrorum Rituum Congregatione, an praecedentia Festis primariis super secundariis tribula afficiat solum Duplicia primae et secundae classis el Duplicia maiora, an etiam Duplicia minora el Semiduplicia ?

Itaque in Ordinariis Comitiis, subsignata die ad Vaticanum habitis, Eminentissimus el Rmus Dominus Cardinalis eidem Sacrae Congregationi Praefectus sequens proposuit dubium :

An distinctio inter Primaria el Secundaria Festa, vi Decreti Generalis diei 27 Iunii 1893 , confirmati a Summo Pontifice die 2 Iulii eiusdem anni, sola respicial Duplicia primae el secundae classis, ac Duplicia maiora ; vel etiam Duplicia minora ac Semiduplicia, tam in occursu, quam in concursu el in repositione?

El Sacra Rituum Congregatio, omnibus mature perpensis, respondendum censuit:

«Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam; ac Decreta quaecumque particularia in contrarium facientia per illud Generale superius memoratum uli revocata ac nullius roboris habenda esse ».

Die 14 Augusti 1894.

3838. DECRETUM.

In Catalogo Festorum, quae iuxta Decretum diei 22 Augusti 1893 uli Primaria aut Secundaria habenda sunt, Festum Sacratissimi Cordis Iesu inter Secundaria relatum fuit. Quapropter dubium in Sacrorum Rituum Congregatione excitatum esi, num per hoc Decretum alteri Generali diei 28 Iunii 1889 derogatum fuerit, el quomodo.

Sacra Rituum Congregatio in Ordinariis Comitiis ad Vaticanum coadunata, referente Eminenlissimo et Rmo Domino Cardinali eidem Praefecto, omnibus mature perpensis, respondendum censuit :

« Festum Sacratissimi Cordis Iesu, ulpote secundarium, omnibus Duplicibus primae classis primariis occurrentibus locum cedere. Cum autem ad normam eiusdem Festi Sacri Cordis ordinatum quoque fuerit Festum translatum S. Ioseph, Duplex primae classis, alia Festa Duplicia primae classis similiter occurrentia, dummodo primaria, illi esse praeferenda. Idem quoque servandum circa Festum translatum Nativitatis S. Ioannis Baptistae et Annuntiationis Dei-parae Virginis, nisi hoc transferatur simul cum praecepto audiendi Sacrum ».

El ila declaravit ac decrevit.

Die 14 Augusti 1894.

3839. ANGELOPOLITANA.

Hodiernus Vicarius Generalis Dioeceseos Angelopolitanae, qui et Archidiaconus est illius Ecclesiae Cathedralis, exponens abhinc duobus annis in Vesperis Caeremonialis Episcoporum praescriptiones servari ibidem coepias esse, insequenlia dubia Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione humillime subiecit; nimirum:

Quum olim obtinuerit consuetudo, ut Capilulares pluviali induerentur ad Vesperas, quin tamen Diaconorum officio fungerentur; statutum fuit, nl porlionarii, prae-

bendis diaconalibus fruentes, suum in Vesperis officium implerent : ex reductione enim bonorum ecclesiasticorum exiguus est beneficiariorum numerus, qui a stlis officiis distrahi nequeunt, ut in solemnibus Vesperis Hebdomadario assistant.

Inde quaeritur :

I. Arclndiaconus et Capitulum reclene egerunt statuendo Caeremonialis Episcoporum iu divinis Officiis observantiam, praesertim ad Vesperas solemnes ; ac proinde talis agendi ratio Sacrae Rituum Congregationis approbationem ne meretur?

II. Continuarine potest venis consuetudo, qua pluviali induti quatuor aul sex Canonici cum Hebdomadario comitantur, quin Diaconorum officium adimpleant?

III. Qualenus Negative ; quia Canonici el Dignitates ex variis Sacrae Congregationis Decretis prohibentur Diaconorum vices agere, nam eorum praebendae non diaconales sunt, sed presbyterales ; nec non quia Canonici in hac Ecclesia solum cum Episcopo Diaconi officio funguntur : possunlne purlionarii Diaconorum praebendis gaudentes et ad Canonicorum gradum non pertinentes cogi ut in divinis Officiis, praesertim vero in Vspeiis solemnioribus, Diaconi officium adimpleant?

IV. Quum Chorus a maiori Altari distet, iuxta sententiam *De Herili* in hoc casu, Hebdomadarius ne el assistentes, dum ad *Alagnifieat* transitum faciunt a Choro ad Altare maius, illud incensandi causa, cooperto capite incedere possint?

V. Cum maior distantia sit a Choro usque ad Sacellum ubi asservatur SSma Eucharistia, cumque illuc ascendere per tres scalas, quae sunt in tractu, difficile senibus sit, potestne Sanctissimi Sacramenti ihurificatio omitti, ut diu facium est? Et quatenus Negative, idipsum per specialem gratiam, attentis expositis concedi potest?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. « Ad Caeremonialis Episcoporum observantiam, iuxta Apostolicas Constitutiones teneri omnes Ecclesias, praecipue autem Metropolitanas, Cathédrales et Collegiatis ».

Ad II el HI. « Servetur Caeremoniale Episcoporum ».

Ad IV. « Servetur consuetudo ».

Ad V. < Affirmative; nisi SSmum Eu-

cbaristiac Sacramentum solemniler sil expositum ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit. Die 17 Augusti 1894.

3810. GRANATEN.

Hodiernus Ruins Archidinconus Metropolitanæ Granalensis Ecclesiae, de mandato Rmi .sui Archiepiscopi, sequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione humiliter subiecit; nimirum:

Dtnivu I. In Ecclesia Metropolitana Granatensi munere Magistri Caeremoniarum fungitur alter ex Benelicialis eiusdem Ecclesiae, qui utitur habitu choralī tam in Choro, quam ad Altare, exposito Sanctissimo Sacramento. Hic habitus, durante hie-me, consistit in cappa nigri coloris cum linteolo etiam nigro , collo aptato. A die vero Ascensionis Domini usque ad Festum Omnium Sanctorum utitur mozzelta, humerali amiciolo sine cucullo eiusdem coloris. Quaeritur: num liceat Magistro Caeremoniarum, attenta consuetudine, non immemorial!, officium suum cum habitu choralī implere, praesertim ad Altare?

Dubium H. In eadem Ecclesia Lectiones recitantur aut concinuntur in Matutinis hoc ordine : Prima et Secunda primi Nocturni, a duobus Acolythis de Choro, sive ordinalis, sive non. Tertia autem ab uno Beneficialo : Prima vero secundi Nocturni ab alio ex Benelicialis: Secunda a Canonico iuniore, sed Tertia, a prima Dignitate post Decanum. Demum in terlio Nocturno, Prima a Benefit ialo, a quo Evangelium canendum est in Missa Conventual! : Secunda a Canonico Hebdomadario: Terlia a Decano. Diebus tamen quibus induuntur pluvialia in Matutinis, Lectio Octava canitur a Decano el Nona ab Hebdomadario. Quaeritur an licite observari queat exposita consuetudo ?

El quatenus Negative, quis ordo el quae dignitas personarum servanda sil in recitatione Lectionum ?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita propositis dubiis rescribendum censuit ; videlicet : | I

Ad L « Servetur Caeremoniale Episcoporum; ac detur Decretum in Capuana diei 10 Aprilis 187G ».

Ad II. * Negative, ad primam partem; Ad secundam: Diebus solemnibus serventur

dispositiones Caeremonialis Episcoporum Lib. II, Cap. V, § 4 : el Cap. IV, § II : diebus vero haud solemnibus servetur dignitatis ordo, ita ut Lectiones I Nocturni ab Acolythis ; H Nocturni a Benelicialis ; III demum a Canonicis recitentur ».

Atque ita rescripsit el declaravit.

Die 14 Decembris 1894.

3841. CAESARAUGUSTANA.

Hodiernus sacrarum Caeremoniarum Magister Metropolitanæ Ecclesiae Caesaraugustanae, do mandato Eminentissimi et Riiii Domini Francisci de Paula Benavides y Navarres Cardinalis Archiepiscopi, Sacrae Rituum Congregationi ea quae sequuntur humillime exposuit ; nimirum :

In mullis Ecclesiis Hispanicae Ditionis viget immemorabilis consuetudo faciendi Mandatum Feria V in Coena Domini, quamvis solus adsit Parochus, idosi sine Diacono et Subdiacono. Dubitatur vero quibus paramentis indui debeat Celebrans ad cantandum Evangelium pro Mandato ; siquidem Rubrica Missalis atque Memoriale Rituum Summi Pontificis Benedicti XIII circa hoc tacent, neque una eademque exislil praxis el discrepant. Iuxta Bauldri : Sacerdos assumere debet super Albam, Stolam, Manipulum et pluviale albi coloris ; iuxta a Carpo : Ianium Slolam el Manipulum ; iuxta alios : Slolam el pluviale coloris violacei, sine Manipulo. Hisce expositis; quaeritur :

Quibusnam paramenlis el quonam colore uti debet Sacerdos Mandatum faciens sine Ministris sacris ad Evangelium cantandum?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, ita propositae quaestioni rescribendum censuii; videlicet:

* Sacerdos, in casu, utatur Slola el pluviali coloris violacei, super Albam ». Atque ita rescripsit.

Die 15 Ianuarii 1895.

3812 BELLUNEN. ET FELTREN.

Rmus Dominus Salvator Ioanncs Baptista Bolognesi Episcopus Bellunen. et Feltren. nonnulla dubia Sacrae Rituum Congregationi pro opporluna solutione humillime proposuit ; nimirum :

In Dioecesibus Bellunen. ol Feltren.

plures extant Ecclesiae ad Regnlares Familias olim perlinentes, quae iisdem Regularibus initio huius secuĥ per civile Gubernium dispersis, Clero Seculari attributae sunt. Hasce in Ecclesias, ubi mos viget peragendi sacras Maioris Hebdomadae functiones, nonnulli» abhinc annis, deficiente Sacerdotum numero, quaedam inductae sunt consuetudines, unde, suborla sunt insequenlia dubia :

Dubium I. An Feria V in Coena Domini liceat Missam canere cum alienus Hostiae delatione ad Sacellum, vulgo *Sepulcrum*, quamvis die sequenti, ea m Ecclesia, Missa Praesanclicalornm non celebretur, eamdem Hostiam e Sepulcro in Sacrarium sub vesperam privalim deferendo ? El qualenus Negative,

Dubium II. An liceat praedicta Feria V Missam legere absque alterius Hostiae consecratione et absque Processione?

Dubium III. An vero, ubi nulla eadem Foria V habeatur functio, possit sacra Pixis in suo Altari servari usque ad solis occasum, ut fideles, loco Sepulcri, ad SSfiam Eucharistiam adorandam accedere valeant?

Dubium IV. An pro Altarium denudatione sufficiat mappas seu lobaleas ita complicare ut maior mensae pars nudata remaneat, quin ipsae mappae ab Altaribus amoveantur?

Dubium V. In ulraque Ecclesia Cathedrali, quibus diebus agitur Officium do aliquo Sancto in cuius honorem dicatum sit alterum ex Altaribus lateralibus, Missa Conventualis celebratur ad illud Altare, mantibus in Choro Canonicis aliisque Praebendalis. Quaeritur: Au haec consuetudo sil toleranda ?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo Commissionis Lilurgicae, iia propositis dubiis rescribere rala esi ; videlicet :

Ad L « Negative ».

Ad II. * Affirmative, de venia saltem Episcopi ; iuxta Decretum Pii Papae VII in una Resolutionis Dubiorum die 28 Iuuii 1821 m responsione ad primum».

Ad HI. < Affirmative ».

Ad IV. * Servetur consuetudo ».

Ad V. « Affirmative ; dummodo Altare nimis non distet a Choro ; secus, Missa celebretur in Altari Choralī, vel Chorus adscililius paretur ad Altare, ubi Missa Conventualis celebranda sil ».

Atque ita rescripsit el servari mandavit. Die I Februarii 1895.

3843. DECRETUM GENERALE

COMMEMORATIONUM IN VESPERIS.

Cum iam alias Sacra Rituum Congregatio praestituerit ordinem in commemorationibus agendis ad Vesperas servandum, maxime postquam Duplicia minora el semiduplicio impedita ad instar Simplicium redigenda Rubricae immutatae indixerunt; ad omnes ea super re controversias dirimendas eadem Sacra Riluam Congregatio declarat et statuit :

< Post Orationem diei, ante ceteras, commemorationem semper agendam esse de alio cuiuscumque ritus Festo, quod concurrat, si locum habeat : deinde reliquas iuxta ordinem, quem seu Rubrica Generalis Breviarii Til. IX, n. 11, seu Tabella Occurrentiae in eodem Breviario inscripta praecipiant. Qui ordo sequentis tenoris est :

1. De Dominica privilegiala,
  2. de die octava,
  3. de duplici maiori,
  4. de duplici minori, ad instar simplicium redactis :
  8. de Dominica communi,
  6. de die infra octavam Corporis Christi,
  7. de semiduplici,
  8. de die iufra octavam communem, ad simplicem ritum pariter redactis :
  9. de Feria maiori vel Vigilia,
  10. de Simplici ».
- Atque ita servari mandavit.
Die 5 Februarii 1895.

3844. ROMANA.

Sacrorum Riluam Congregationi insequentia dubia enodanda fuere proposita :

Dubium I. S. R. C., per Decretum Lycien. 4 Aprilis 1705 ad V, declaravit : Officia Sanctorum ad libitum esse omittenda, si ab aliquo Officio Dominicae anticipandae impediatur. Idem statutum legitur in retention Decreto Namurcen. 29 Maii 1885 ad I. Hinc quaeritur : Ulrum Officium Dominicae anticipandae impediat quoque recitationem Officii Votivi ad libitum ex iis, quae SSmus Dominus Noster Leo Papa XIII nuper induisit?

Dubium II. Caeremoniale Episcoporum Lib. II, Cap. III, § 17 docet : « In Duplicibus... minoribus, Semiduplicibus el Feriis non oportet. Celebrantem (ad Vesperas) esse paratum, nec fieri thurificationes ». Hinc quaeritur : An quando solus Cele-

brans paratus est sine Ministris, thurificationes in Vesperis fieri debeant; an tantum fieri possint, uti videtur innuere Decretum Ordinis Minorum de Observantia 1(1 Aprilis 1883 ad 8?

Dubium III. Quaenam sequendae normae in coniungendis Hymnis Sanctorum propriis, si habeantur in Breviario, quando relativa Festa primis Vesperis carent?

Dubium IV. Si Feria VI post octavam Ascensionis occurrat Duplex 2 classis, omittenda est eiusdem Feriae commemoratio in Laudibus et Missa : Quaeritur oratione est etiam in secundis Vesperis?

Dubium V. Cum commemoratio Crucis tempore paschali in Officio votivo de Pasione fieri non debeat, eadem commemoratio omittenda est etiam in Officio votivo de Eucharistia, si tempore paschali recitetur?

Dubium VI. In Laudibus et Missa S. Agapili P. C., die 20 Septembris, si facienda quoque sit commemoratio Vigilia S. Matthaei Apostoli, quum pro S. Pontifice el pro Vigilia eadem habeatur Oratio, quaenam ex duabus mutanda?

Dubium VII. Quando Feria V actum est Officium votivum de SSimo Sacramento el Feria VI agendum est de Sacra Spinea Corona vel de Sacratissima Sindone D. N. I. C., quum in primis Vesperis commemoratio SSmi Sacramenti sit omittenda, dicine debet doxologia eiusdem Sacramenti propria, in Hymnis eiusdem metri, sive ad secundas Vesperas, sive ad Completorium?

Dubium VIII. Quando in Vigilia Pentecostes occurrit Officium Sancti ad instar Simplicis redigendum, legine debet eius IX lectio, si sit historica, ad Matutinum, uti ante reformationem Rubricarum faciendum erat?

Dubium IX. Quandoque in diem 20 Decembris incidunt simul Vigilia S. Thomae Apostoli et Feria IV Temporum, cuius Evangelium legi quidem deberet in fine Missae, sed non potest, quia idem est ac Evangelium cuiusdam Festi quod recolitur. Hinc quaeritur : An legi tunc debeat in fine Missae Evangelium Vigiliae; an potius S. Ioannis ?

Sacra porro Rituum Congregatio ad relationem Secretarii, re maturo perpensa, ita propositis dubiis rescribendum censuit ; videlicet :

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. < Affirmativo, ad primum; Negative, ad secundum ».

Ad III. < Hymnus Vesperarum coniungendus est cum altero ad Maiulinum, quoties eodem metro uterque gaudet, et secundus est continuatio primi; nisi aliter cantum sit in ipsa Rubrica speciali Breviarii Romani ».

Ad IV. < Negative ».

Ad V. « Affirmative ».

Ad VI. « In casu aliisque similibus Missa *Statuit* pro S. Pontifice et Confessore mutetur in aliam: *Sacerdotes*; ex qua proinde sumatur pro Officio Oratio *Exaudi* ».

Ad VII. « Affirmative ».

Ad VIII. « Affirmative ».

Ad IX. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 5 Februarii 1898.

3815. BRUGEN.

Ritus Dominus Petrus de Brabandero Episcopus Brugen., liturgicis praescriptionibus sese per omnia conformare cupiens, sequens dubium pro opportuna declaratione Sacrorum Rituum Congregationi humillime subiecit; nimirum:

Ex Litteris Apostolicis s. m. Gregorii Papae XVI, datis sub die 27 Maii 1834, Ecclesia Cathedralis Brugen. sub invocatione SSmi Salvatoris et S. Donationi Episc. Conf. nuncupatur; cuius in Ara principe habetur tabula referens Christum e sepulcro resurgentem: itemque simile simulacrum ipsi Altari imminens. Unde sunt qui autumant Titularem eiusdem Ecclesiae esse Resurrectionem, non vero Transfigurationem D. N. I. C. uti statuitur ex Decretis pro Ecclesiis, quae Titulo gaudent SSmi Salvatoris.

Quaeritur igitur: An in casu Resurrectio D. N. I. C. si habenda ceu Titularis dictae Ecclesiae eiusque commemoratio facienda in Suffragiis; et quibusnam Antiphonis ac Versiculis? An vero Capitulum et Clerus, uti nunquam actum est praeteritis seculis, ita posthac negligere valeant eiusmodi Titulum; quamvis Festum S. Donationi, tamquam Patroni aequae principalis, quotannis, ritu Duplici primae classis cum octava soleant recolere?

Sacra vero Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisitoque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, ita proposito dubio rescribendum censuit; videlicet:

« Festum Titulare Ecclesiae Cathedralis Burgensis est Festum Transfigurationis D. N.

I. C., ideoque Commemoratio praeponenda Suffragiis Sanctorum ex Antiphona et *fr>.ad Benedictus* in Laudibus et ad *Magnificat* in II Vesperis cum Oratione propria illius Festivitatis: retento aequae Titulari S. Donatiano Episc. Conf. ». Atque ita rescripsit, declaravit et servari mandavit.

Dio 14 Martii 1898.

3840. IANUEN.

Canonici Ecclesiae Collegialae Beatae Mariae Virginis Vinearum Ianuae exposuere canonicalia ipsorum indumenta constare:

1. Collari serici rubei;

2. Veste talari serici nigri cum cauda, cuius fimbriae inferiori sericum rubeum subsutum est;

3. Rochetto;

4. Cappa serici rubei pro tempore aestivo, aut panni rubei pro hyemali;

5. Parva cappa (vulgo *cappino*) serici rubei cum caputio a Paschale ad Calendas Novembris, aut panni rubri cum pellicea (vulgo *ermellino*) a Calendis Novembris ad Pascha.

Quum vero isthaec indumenta in Festis sive functionibus ecclesiasticis solemnioribus, lautum, sumere ipsi soleant; varia pro aliis communibus Festis vel Feriis exorta sunt dubia, quae enodanda humiliter subiecerunt; videlicet:

Dubium I. Anne, ut Chori obligationibus satis faciant, diebus communibus, sufficiat eis induere rochelium, cappam et parvam cappam (vulgo *cappino*)? Ei quatenus Negative,

Dubium II. Anne sumere lanium debeant rochelium cum cappino? Ei quatenus Negative,

Dubium III. Anne solo indui debeant rochetto?

Quibus fideliter relatis per Secretarium, Sacra Rituum Congregatio, omnibus riteque librat, rescribendum censuit:

Ad I. < Negative ».

Ad II. « Affirmative ».

Ad III. < Provisum in secundo ».

Atque ita rescripsit ac servari mandavit.

Die 15 Martii 1895.

3847. ORDINIS

S. BENEDICTI

CONGREGATIONIS GALLICAE.

R. P. Franciscus Chamard Prior Monasterii S. Mauri Glanfoliensis ad Ligenm in

Andegivensi Dioecesi Sacram Rituum Congregationem rogavit pro declaratione insequentium dubiorum ; nimirum :

Dubium I. An Monachi Ordinis S. Benedicti, qui habitant Coenobium canonice erectum sub titulo Prioratus simplicis et jurisdictione Monasterii principalis, sed solum in altera Dioecesi et extra Civitatem episcopalem, imo nondum Ecclesia consecrata munitum, debeant celebrare annuatim Festum Dedicationis Ecclesiae Abbatiae, in cuius Abbatis potestate sunt, prout assignatur in Calendario a Sancta Sede approbato? Et quatenus Negative,

Dubium II. An dicti Monachi debeant celebrare, sicut iere omnes Galliae Dioeceses, ex induito Cardinalis Caprara, in prima Dominica post Festum Omnium Sanctorum, Dedicationem omnium Ecclesiarum consecratarum?

Dubium III. An potius ad nullum Festum Dedicationis Ecclesiarum teneantur celebrandum?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, singulis propositis dubiis maturo examine de more perpensis, respondendum censuit ; nimirum :

Ad I. < Negative ».

Ad II. < Affirmative ».

Ad III. « Provisum in praecedentibus ».

Alque ita rescripsit servandumque mandavit.

Die 17 Martii 1895.

3848. CADURCEN.

R. D. Paulus Devize, Vicarius in spiritualibus Generalis Riti Episcopi Cadurcensis in Galliis, exposuit quae sequuntur:

In Calendario Cadurcensis, a Sacra Rituum Congregatione approbato die 29 Aprilis 1894, Festum S. Genulphi Confessoris primi Cadurcensis Episcopi, sub ritu Duplici primae classis cum octava, affixum fuit diei 17 Ianuarii ; et Festum S. Antonii Abbatis translatum fuit in diem 19 eiusdem mensis tamquam in sedem propriam. Hec Festum Se. Martyrum Crispini et Crispiniani assignatum fuit, sub ritu Semiduplici, diei 27 Octobris ; quoniam die 25 eiusdem mensis celebratur sub ritu duplici Festum S. Capuae, Episcopi Cadurcensis, Confessoris. — At exinde oriuntur dubia pro Ecclesiis, quarum Sancti illi sunt Titulares, aut Patroni loci: ideo Sacerdos orator rogat Sacram Rituum Congregationem pro solutione insequentium dubiorum; scilicet:

Dubium I. Ecclesiae, quarum S. Antonius Abbas, in Dioecesi Gadurcensi, est Titularis, vel Patronus loci, debentne illius Festum celebrare, sub ritu Duplici primae classis cum octava, incipiendo a die 19 Ianuarii in Calendario, ut supra approbato; vel incipiendo a die 17 Ianuarii, die dormitionis S. Antonii, Festo S. Genulphi cum sua octava ad diem aliam translato?

Dubium II. Ecclesiae eiusdem Dioeceseos, quarum Ss. Martyres Crispinus et Crispinianus sunt Titulares, vel Patroni loci, debentne illorum Festum celebrare sub ritu Duplici primae classis cum octava, incipiendo a die 28 eiusdem mensis, qua inscripti sunt in Martyrologio Romano?

Sacra autem Rituum Congregatio, exquisita prius in scriptis sententia alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, referente Secretario et omnibus mature perpensis, rescribendum censuit :

Ad I. « Festum S. Antonii Abbatis in Dioecesi Gadurcensi pro gratia permittitur ut fiat die decimanona Ianuarii tamquam assignata, etiam in Ecclesiis ubi S. Abbas est Titularis aut Patronus loci ».

Ad II. « In Ecclesiis eiusdem Dioecesis, quarum Titulares, vel loci Patroni, sunt Ss. Crispinus et Crispinianus, eorum Festum celebretur die propria ».

Alque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 23 Martii 1895.

3849. SARNEN.

Vicarius Generalis Dioeceseos Samen, humiliter exposuit Capitulum Ecclesiae Cathedralis constare quatuor Dignitatibus ac decem Canonicis, nulla hierarchicorum Ordinum distinctione, fructibus singulis praebenda propria, absque massa communi; ab ipsa autem Capituli erectione invaluisse morem ut in Pontificalibus prima Dignitas fungeretur munere Presbyteri Assistantis, duae subsequentes munere Diaconorum assistantium Throno, duo denique Canonici novissimi munere Diaconi et Subdiaconi ad Altare : ceteros interea Canonicos Casula indutos adstare ; nisi quis ex Dignitatibus Throno assistere haud valens, Canonicum aliquem sibi ad hoc substituat, manens ipse suo loco Casula indutus.

Nunc vero Dignitates quaedam sibi vindicant ius gestandi pluviale, iuxta Caeremonialis Episcoporum praescriptum ; quibus Canonici repugnant, obtinentes ser-

vandain omnino esse consuetudinem pluribus iam a seculis invecam.

Hisce positis orator, accedente unanimi Capituli consensu, ad Sacram Riliuum Congregationem insequentium dubiorum declarationem expellit; nimirum :

Dubium I. Utrum servanda sil antiquissima consueludo superius exposita? an trium Ordinum constitutio inter Canonicos inducenda sil, ad normam Caeremonialis Episcoporum? El qualenus Negative, ad primam partem, Affirmative, ad secundam,

Dubium II. Quanam ratione procedendum sit ad trium distinctorum Ordinum constitutionem ?

El Sacra Riliuum Congregatio, exquisito alterius ex Caeremoniarum Apostolicarum Magistris volo, ac omnibus mature perpensis, rescribendum censuit:

Ad 1. « Iuxta Caeremoniale Episcoporum, nec non Decreta Sacrae Rituum Congregationis : primae tres Dignitates assistant Episcopo apud Solium, ul hucusque factum est; quarla autem Dignitas, si adsit in Choro, assumat pluviale. Ex Canonicis Choro adslanlibus, quatuor induantur Planetis et quatuor Dalmaticis ».

Ad II. < Provisum in praecedenti ».

Alque ita declaravit el servari mandavit.

Die 5 Aprilis 1891S.

3850. URBIS ET ORBIS.

Iure sane ac merito Festum Beatae Mariae Virginis Deiparae ab Angelo salutatae, ab antiquissimis temporibus institutum, et penes Latinam Ecclesiam el Graecam pari solemnitate celebratum est : siquidem Dominicae Incarnationis Mysterium lanquam ceterorum fundamentum Sacra Lilurgia profitetur. Hinc Apostolicae Sedi supplicia vota haud semel porrecta sunt, ul Festum ipsum Annuntiationis Beatae Mariae Virginis ad maximum ritum in universa Ecclesia eveheretur. Itaque Sacra Riliuum Congregatio in peculiari coetu, pro nova Decretorum authentica Collectione evulganda, ad Vaticanum subsignata die habito, omnibus mature perpensis, rescribendum censuit:

« Festum Annuntiationis Beatae Mariae Virginis, die 25 Martii occurrens, in universa Ecclesia ritu Duplici priinae classis amodo recolendum esse, cum omnibus iuribus celebriorum Festorum propriis, etsi octava carens ob temporis quadragesimalis rationem. Celerum, quotiescumque vel Feria VI in Parasceve vel Sabbato Sancio hoc

Festum impediatur, toties Feria II post Dominicam in Albis, lanquam in sede propria, ul antea, reponatur: in qua integra cum solemnitate ac feriacione sed sine octava, prouti die 25 Martii, celebrabitur. Quando vero illius tantummodo impediatur Officium, ad enuntiatam pariter Feriam II amandetur, ac nonnisi Festo Primario eiusdem ritus occurrente valual impediri : quo in casu, in sequentem diem similiter non impeditam transferat ir ».

Die 23 Aprilis 1895.

Facta postmodum, die 27 Maii insequentis, Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII per Eminenlissimum el Rfnum Dominum Cardinalem Sacrorum Riliuum Congregationi Praefectum de hisce omnibus relatione; Sanctitas Sua sententiam eiusdem Sacrae Congregationis ratam habere et confirmare dignata est.

3851. DECRETUM GENERALE.

Sacra Rituum Congregatio, inhaerens Decretis Urbis el Orbis Pii Papae VII, sub diebus 18 Septembris 1814 el 19 Augusti 1817, decernit :

« Festum Dolorum Beatae Mariae Virginis Dominica 11i Septembris ab universo seu Seculari seu Regulari Clero esse in loca Ecclesia quotannis celebrandum sub duplici maiori ritu, firma nihilominus remanente eiusdem Festi commemoratione, quae recolitur in Feria VI post Dominicam Passionis. Quod si eiusmodi Festum Dolorum cum alio occurrat, cui vi Rubricarum cedere locum debeat, transferatur in primam, post tertiam Septembris, Dominicam, dummodo duplici maiori primario, aut alio de eadem Deipara etiam secundario, aut octava aliqua die non impediatur. Si vero Dominicae omnes post dictam habeantur impeditae, transferatur de more in primam diem liberam inxta Rubricam ».

Die 23 Aprilis 1895.

Decreta Generalia dierum 18 Septembris 1814 et 19 Augusti 1817, de quibus supra fit mentio, sunt tenon's sequentis; videlicet:

URBIS ET ORBIS.

Cum in publicis Ecclesiae calamitatibus aucta plurimum fuerit devotio erga BEATISSIMAM VIRGINEM, iuxta Simeonis prophetiam, in anima gladio transfixam, cuius com-

memorialio fit dumtaxat FERIA VI post Dominicam Passionis, dum Ecclesia ob sublimia Redemptionis mysteria, quae eo tempore celebrantur, in tristitia versatur eluctu: cumque propterea Aposlolica Sedes iampridem induisent, ut in Ordine Servorum B. MARIAE VIRGINIS iterato idem Festum solemniter perageretur in Dominica III Septembris, quod postmodum extendit ad plurimas Provincias et Dioeceses; hinc Sanctissimus Dominus Noster PIUS VII Pont. Max. pia devotione motus erga BEATISSIMAM VIRGINEM MARIAM dolore transfixam, accedentibus etiam precibus Serenissimi Caroli Einmannelii Sardiniae Regis, ac volo Ei illi et Rrhi Domini Cardinalis Iulii Mariae de Somalia uti Sacrae Rituum Congregationi Praefecti, suae vocis oraculo in audientia Sub-Promotori Fidei sub hac die benigno impertita, praecepit ut in posterum in universa Ecclesia ubique terrarum quotannis, recurrente Dominica III Septembris celebretur Festum DOLORUM B. M. V., extendendo ad omnes tam Seculares quam Regulares, qui ad Horas Canonicas tenentur, Officium et Missam iam concessas Ordini Servorum eiusdem B. M. V. sub ritu dupl. imi. Sed quoniam in ea Dominica III Septembris aliquando occurrit Octava Nativitatis B. M. V. aut Fesium S. Matthaei Apostoli; alterutro adveniente casu, mandavit ut Festum Dolorum transferatur in primam ex sequentibus Dominicis, quae non sit impedita iuxta Rubricas: firma nihilominus remanente eiusdem Festi commemoratione, quae fit in FERIA VI post Dominicam Passionis.

Die 18 Septembris 1814.

UKBIS ET ORBIS-

Studio pietatis incensus in BEATISSIMAM VIRGINEM Doloris gladio transfixam Sanctissimus Dominus Noster PIUS SEPTIMUS Pontifex Maximus, iam inde ab anno 1811 die 18 Septembris benigne praeceperat Festum ipsius tertia Dominica Septembris in universo Catholico Orbe celebrari, prout Ordini Servorum Mariae et quibusdam aliis Locis iampridem concessum fuerat: quoties vero in ea Dominica incideret vel dies octava Nativitatis eiusdem B. V., in qua Festum habetur Sanctissimi ipsius Nominis, vel Festum S. Matthaei Apostoli, quae duo dumtaxat in Calendario Ecclesiae universae eo die impedimento esse possent; decrevit ut ipsum Dolorum Fe-

stum in aliam proximiorum Dominicam transferretur non impeditam iuxta Rubricas. Cum autem peculiaribus quaedam Festa Dioecesium ac Locorum facile possint quandoque in eadem tertia Dominica Septembris occurrere, vel in proximiori, ad quam Festum Dolorum transferendum foret, nonnulla proposita sunt dubia; nimirum;

I. An simul occurrente Festo Dolorum cum die octava Patroni, Titularis aut Dedicationis Ecclesiae, quae, licet sit ritu dupl. min., ex Rubricarum tamen praescripto praevaleret Festo etiam ritus dupl. mai., fieri debeat de eodem Festo Dolorum; vel potius de octava?

II. In casu translationis, si in sequentibus Dominicis, in quarum altera rependum esset Festum Dolorum, occurrat aliud Festum B. V. M., vel de Mercede, vel Puritatis, vel Malernilalis etc. sub eodem ritu dupl. mai., faciendumne erit de occurrente; an de translato?

III. Si omnes Dominicae usque ad Adventum fuerint impeditae, omittendumne erit eo anno Festum Dolorum; an potius transferendum iuxta Rubricas in primam diem non impeditam post Dominicam tertiam Septembris?

SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER horum dubiorum examen commisit Rmo Domino S. R. C. Praefecto, Promotori Fidei, eiusdem S. Congregationi Assessori, eiusdemque Secretario: quamobrem, re mature discussa in conventu habito coram praefato Rmo Praefecto, responsum fuit:

Ad I. * Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad II. < Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad III. < Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

< Praeterea, ad amputandas quaestiones, quae ulterius ex non praevisis casibus oriri possent, si Sanctissimo videbitur, moderando Decretum 18 Septembris 1814, declaratum fuit per modum regulae generalis, quod, impedita Dominica tertia Septembris ob occursum Festi ritus dupl. 1 vel 2 classis, vel diei octavae Patroni, Titularis, Dedicationis etc., praefatum Festum Dolorum transferri debeat in proximiorum Dominicam, etiam si incidat cum Festo ritus dupl. min., dummodo non sit dies octava Patroni, Titularis, Dedicationis etc.; quae licet gaudeat ritu dupl. min., nihilominus cum transferri nequeat, ab hac regula excipitur, ut provisorum supra ad primum ».

Et facta per Secretarium relatione, Sanctissimus in omnibus benigne annuendo, praefatas responsiones et declarationi » approbavit et confirmavit; et per Decretum Generale publicari mandavit.

Die 19 Augusti 1817.

3852. DECRETUM.

Sacra Riluorum Congregatio, Rubricis Pontificalis Romani aliisque Decretis inhaerens, praecipit:

< Ut Episcopus incipiens Ecclesiae consecrationem per eandem circumeat, aspergendo inierim forinsecus parietes. Si nihilominus ob aliquod loci impedimentum eiusmodi circuitio fieri nequeat, Episcopus se gerat meliori modo quo possit; nihil tamen de reliquis caeremoniis et ritibus praescriptis omittens ».

Atque ita servari mandavit.

Die 23 Aprilis 1895.

3853. DECRETUM.

Sacra Riluorum Congregatio declarat:

« Fesium duplex habens octavarum, quando in die sua celebrari iuxta Rubricam haud valeat et infra octavam suam octavam transferri nequeat, transferendum esse in ipsam octavam diem, quamvis in Dominicam incidat; dummodo non occurrat aliud Festum vel ritu, vel primarii qualitate, vel dignitate superius: quo in casu Sacra Riluorum Congregatio iubet ut illud de more transferatur in primam diem liberam iuxta Rubricas ».

Die 23 Aprilis 1895.

3854. DECRETUM SUPER EXEQUIIS.

Sacra Rituum Congregatio, Ritualis Romani Rubricis pluribusque «dies evulgatis Decretis inhaerens, declarat:

I. < Cadavera defunctorum associanda esse cum unica Ianium Cruce, quae debet esse illius Ecclesiae ad quam corpus defuncti deferretur: dummodo non interveniat Capitulum Ecclesiae Cathedralis, sub quo omnes incedere debent funus associantes ».

II. « Ius et onus inesse semper, etiam praesente Capitulo Cathedralis Ecclesiae, extra hanc tamen, Parocho induendi Stolum et officia omnia persolvendi super cadavere defuncti ad suam perlinentis Ecclesiam, usque dum e loco obitus ingressus

fuerit Ecclesiam tumultantem: ad quam, per alias quoque Paroecias libere transeundo (recto tamen tramite, nisi aliud consuetudo ferat) cadaver deferendum est ».

III. < Eundem Parochum primas habere super omnem Clerum; excepto (si interfuerit) Capitulo Cathedralis Ecclesiae, quod in associatione incedet post ipsum Parochum: excepto etiam Capitulo Ecclesiae Collegiatae, si illa consuetudo ferat. Hoc tamen in casu dignior Capituli Cathedralis incedat cum Stola et etiam cum pluviali, quod tamen non ferat Parochus: et id ipsum servabitur, si Capitulum Ecclesiae Collegiatae post Parochum incedat ».

IV. « Si defunctus in alia parochiali Ecclesia sit tumultandus, illius uni Ecclesiae Rectori, Stola pariter induto, ius et onus competere reliqua officia ibidem peragendi super cadavere; aliisque omnibus praecedere, ne defuncti quidem Parocho excepto, qui, cadavere ad Ecclesiae limen delato, recedat ».

V. < Haec autem omnia servanda Sacra Riluorum Congregatio iubet pro quibuscumque Ecclesiis etiam Collegialibus, sive ad Secularem sive ad Regularem Clerum perlinentibus; quacumque in contrarium consuetudine minime obstante ».

Atque ita decrevit et servari mandavit.

Die 23 Aprilis 1895.

3855. MACAONEN.

Rmus Dominus Ioaquimus de Medeiros, Episcopus Macaonensis, Ditionis Lusitanae apud Sinas, maxime cupiens ut sacri ritus in sua Dioecesi iuxta ecclesiasticas praescriptiones ab omnibus serventur, msequellum dubiorum solutionem a Sacra Riluorum Congregatione humiliter petiit; nimirum:

Dubium I. Num Presbyter, qui Missam Conventualem de octava Omnium Sanctorum die 2 Novembris celebrat, possit ex parte uti concessionem a Benedicto Papa XIV factam Regno Lusitaniae dicendi tres Missas pro defunctis, alias duas Missas de Requie celebrando?

Dubium II. Num occurrente prima Feria sexta Novembris, commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum, liceat Missam votivam celebrare de Sanctissimo Corde Iesu iuxta Decretum Sacrae Riluorum Congregationis 28 Iunii 1889? Et quatenus Affirmative,

Dubium III. Num eadem die apud Lusitanos liceat celebranti praedictam Missam votivam, duas alias de Requie celebrare?

Dubium IV. Utrum FERIA V in Coena Domini in Missa Pontificali Presbyter et Diaconi assistentes, Canonicus baculum sustinens (pluviali paratus) *et* Subdiaconus, si smi Presbyteri, Stola assumere debeant priusquam de manu Episcopi Communio- nem accipiant ; an potius ad Sacram Synaxirn teneantur accedere iisdem tantummodo parentis, quibus utebantur ab initio Mis- sae ?

Dubium V. Utrum Festum SS. Cordis Iesu quod inter Festa secundaria duplicia primae classis in Calendario universali ex Decreto 22 Augusti 1893 a Sacra Rituum Congre- gatione recensetur, quodque iamdiu apud Lusitanos ut Primarium celebratur sub prae- cepto in utroque foro, addito etiam ieiunio pervigilii, nunc vi laudati Decreti cele- brari debeat ut secundarium ; an potius ut primarium in Lusitana Ditione retinen- dum sit?

Dubium VI. Num consuetudo, qua sim- plex Sacerdos vel Canonicus Missam sole- mnem celebrans concionatorem, qui post Evangelium praedicat, benedicit, servari possit ?

Dubium VII. Utrum Sacerdos qui Festo Nativitatis Domini, vel die secunda Novem- bris in Lusitania, 1res Missas consecutive le- git, quin ab Altari recedat, teneatur post unamquamque Missam recitare 1er .Ire *Ma- ria, Salve hegina* et ceteras Orationes iussu Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papae XIII recitandas post Missam privatam ; an potius semel Ianium post tertiam Missam ?

Dubium VIII. Num in Choro ad Psalmum *Venite exultemus*, recitandum in III No- cturno Festi Epiphaniae Domini teneantur omnes, etiam Canonici, stare delectis capi- tibus, dum praedictus Psalmus cum Anli- phona recitatur?

Dubium IX. Num occurrenie Festo An- nuntiationis Beatae Mariae Virginis FERIA VI in Parasceve vel Sabbato Sancto, in locis ubi hoc Festum celebratur sub praecepto audiendi Sacrum el abstinendi ab operibus servilibus, transferri debeat ad Feriam se- cundam post Dominicam in Albis cum prae- cepto etiam pro populo ?

Didum X. Num FERIA VI in Parasceve retineri possit consueiudo in adoratione Crucis, ut ille, qui adorationem peregit, non recedat (acta Cruci genuflexione unico genu, sed 1er genuflexionem faciendo utro- que genu ?

Sacra porro Rituum Congregatio, exqui- sito volo alterius ex Apostolicarum Caere-

moniarum Magistris, ac referente eiusdem Congregationis Secretario, omnibus accurate perpensis, propositis dubiis i espondere cen- suit :

- Ad I. < Aflirmalive ».
Ad II. «Negative; iuxta Rubricas».
Ad III. < Provisum in praecedenti ».
Ad IV. « Negative, quoad primam par- tem ; Aflirmalive, quoad secundam ».
Ad V. « Attento speciali privilegio, Fe- stum SS. Cordis Iesu in Regno Lusitaniae est *per accidens* Primarium ».
Ad VI. «Aflirmalive; iuxla Decreta alias edita ».
Ad VII. « Negative, ad primam partem; Aflirmalive, ad secundani; scilicet: preces praescriptae recitentur tantum in fine ulti- mae Missae ».
Ad VIII. « Servetur consuetudo ».
Ad IX. « Aflirmalive ; et dentur Decre- ta Generalia sub diebus 12 Februarii 1690 et 23 Aprilis currentis anni 1895 ».
Ad X. « Post adorationem el osculum sanctae Crucis Celebrans, Ministri, Clerus el populus surgant, genuflectant unico genu el redeant ad propriam sedem ».
Alque ila rescripsit et servari mandavit. Die 10 Maii 1895.

3856. URGELLEN.

Magister Caeremoniarum Ecclesiae Ca- thedralis Urgellensis, de sui Rmi Episcopi mandato, Sacrorum Rituum Congregationi sequentia dubia enodanda humiliter pro- posuit ; nimirum :

I. Quum in Cathedrali Urgellensi non vigeat consueiudo recitandi Officium Defun- ctorum, diebus a Rubricis designatis; quae- ritur: An ibidem adsit obligatio celebrandi Missam pro Defundis ad (ramitem Rubri- carum Missalis Romani Til. V. n. 1 ?

II. Die prima Octobris celebratur in Hi- spania Festum Sancti Angeli Custodis sub ritu duplici secundae classis. Iamvero in variis codicibus ponitur ad Vesperas et ad Matutinum Hymnus *Tibi Christe*, desumptus ex Festo Sancti Raphaelis Archangeli, mu- tata secunda strophæ hoc modo :

< Te laudamus venerantes
Omnes coeli principes
Sed praecipue Custodem
Huius regni el populi
Qui, te inbente, a malis
Nos tuetur omnibus; »

In aliis autem codicibus notatur Hymnus :
Custodes hominum.

Item in nonnullis codicibus assignantur secundae Vesperae Sancti Angeli Regni, sine commemoratione Festi sequentis, nempe Ss. Angelorum Custodum; in codice autem Ralisbonensi el in aliis ponitur commemo- ratio sequentis. Itaque ad omne discrimen tollendum quaeritur :

1'. An dicendus sil ad Vesperas et Ma- tutinum Hymnus *Tibi CIniste*, mutata se- cunda strophæ, ut supra?

2 . An m secundis Vesperis, pronli in casu, faciendæ sil commemoratio sequentis?

Sacra porro Rituum Congregatio, ex- quisito volo alterius ex Apostolicarum Cae- remoniarum Magistris, ac referente Secre- tario, omnibus accurate perpensis, rescri- bendum censuit :

3857. LETTERA

della sacra Congregazione dei Riti intorno alia celebrazione dei decimonono Cente- nario della Redenzione.

AlF Illustrissimo Sig. Conte Giovanni Acqua- dèrni. Bologna.

Ulmo Signore.

Per ordine della Santità di Nostro Si- gnore, la Sacra Congregazione de' Riti nella sua adunanza tenuia in Vaticano il 7 cor- rente, ha preso ad esame, insieme con la Lellera dirella da V. S. all'E'mo Cardinale Segretario di Stato il 24 p. p. marzo, l'uni- lovi Programma per la celebrazione dei XIX Centenario della Redenzione, il quale secondo il computo volgare, ricorrerebbo nel 1900.

È cosa dei luito lodevole e meritoria il Irarre argomento da ogm occasione per ridestare la piclâ ne' Fedeli e per ravvi- varne la devozione alia Sede Apostolica ; il che cerlamente si voile dni promotori deil' ideata Festa e dagii Antori dei Pro- gramma. Ma pur ciò riconoscendo, la Sacra Congregazione duvette incontanente avve- dersi come fosse affatto nuovo, inopportuno cd anche poco conveniente lo appropriare

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. «Quoad primam partem: Legen- dum esse Hymnum *Tibi Christe*, mutata se- cunda strophæ, ut sequitur :

« Collaudamus venerantes
Omnes coeli milites
Sed praecipue Custodem
Huius regni et populi,
Qui, Te mbente, a malis
Nos tuetur omnibus ».

Quoad secundam partem : Faciendam esse in II Vesperis Commemorationem Ss. Angelorum Cnstodum ».

Atque ila rescripsit el servari mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 10 Maii 1895.

LITTERAE

SACRAE RITUUM CONGREGATIONIS

Ad Illustrissimum Comitem Ioannem Acqua- dèrni. Bononiam.

De centenaria solemnitate celebranda redem- ptionis humanae.

Illifie Domine.

Iussu SSmi Domini nostri Papae, Pa- trum Congregatio Sacris Ritibus tuendis praeposita, in conventu die 7 huius eius- dem mensis in Aedibus Vaticanis habito, tum Lileras Emo Cardinali, Pontificis primo Scribae ad extranea, die 24 Martii proxime elapsi a te datas, tum etiam his adnexum Programma de celebranda novies decies centenaria Redemptionis nostrae solemnitate, quae iuxla vulgarem computationem seculo millesimo nongentesimo contingeret, diligenter expendenda suscepit.

Profecto laude el praemio apud Deum digna res esi, ex qualibet temporum occa- sione ad excitandam Fidelium pietatem in Deum devotionemque inflammandam erga hanc Aposlolicam Sedem argumentum arri- pere ; quod procul dubio excogitatae sole- mnilatis Promotores el programmatis Au- ctores animo intendisse dicendi sunt. At ve- ro el id probe agnoscens S. Congregatio, il- lico tamen animadvertit, omnino novum el

l'uso, oramai invalso e tanlo frequentemente adoperato, (idle Feste secolari ai principal! Mised della nostra Santa Religione. Non puô nè deve per fermo suporsi che sia meslieri di rawivare la memoria di essi dopo trascorsi 25, 50 o 100 anni.

Chi vuol considerarli al modo delie particolari Feslività è tralto, mal suo grado, a far proposte non dissimili da quella che leggesi nel Programma, di erigere, cioè, per ricordo della celebrata secolare solennità un *Altare alla Redenzione*, come se in tutti gli Altari delle noslre Chiese non si adorasse il Crocefisso, che è il segno più visibile dell'umano riscallo, e in tulle le noslre preci non s' invocasse, quale intercessore presso l'Elerno Padre, il Divino Redeniore.

A tutlo ciô, senza dubbio, non pose mente chi ideô e promosse la centenaria commenorazione ; e neppure ricordô la decisione emessa il 31 Maggio 1884 dalla medesima S. C. dei Rili, in risposta alla domanda di molli illustri Personaggi Ecclesiastici e Laici, che si proponevano di celebrare il centenario della Natività di Maria SSma. Quesla decisione fu nolilicala ail' Emo Cardinal Haynald con Letlera del 1 Giugno, pubblicala poco dopo da' giornali catlolici.

Nel ioglio qui annesso V. S. ne Iroverà la parte che con tanta maggior ragione deve appropriarsi alla domanda ora presentata, la quale non poteva quindi ricevere una risposta diversa da quella data allora, cioè *non expedire*.

(i) En *lacinia litterarum, quae citantur*:

Consuetudinem autem, quae invaluit, celebrandi sacras centenarias commemorationes. rei praesenti minus congruere deprehensum iuli. Quandoquidem, uti iidem centenarii fautores testantur, expetitur F» -tum prima vice hoc decimonnno secuto (oret inducendum, veluli quid novum in Dei Ecclesia, et cunctis retroactis seculis ne cogitatum quidem ab eximia maiorum erga inclytam Dei Genitricem pietate et devotione, aut certe illis inusitatum Profecto satis congrua theologica atque liturgica ratione inolevisse censendum est, ut secularia solemnna, quae aliis Sanctis cum Glinsto regnantibus non denegantur, ea de praecipuis sacratissimis Beatae Virginis vitae actis et mysteriis; scilicet do Nativitate, d Annuntiatione, d Assumptione, ac porro de ceteris, non celebrentur. Nam eminentiori veneratione -upra ceteros Sanctos colit Ecclesia Coeli Reginam el Dominam Angelorum, cui *in quantum ipsa est Stater Det... debetur...* non *qualiscumque dulia, sed hqprrdulia* (S. Thom. 3 part, quaeft. 25, art. 5). Ideoque plusquam centenaria solemm commemoratione, eadem semper cultus praestantia, eodomque honoris tnbuio Ecclesia celebrat recurrentes eius mysteriorum solemnitates; cum de cetero cultus Dei para iu Ecclesia sit plan quotidianus, ac prope nulla temporis mensura limitatus.

Haec pauca, vel leviter tantum adumbrata, satis ostendunt prudentiam Sacra Congregationis, quae proposito dubio « An recoli expediat anno proximo 1885 in toto Orbe centenaria commemoratio Nativitati* Beatae Manae Virginis τ » mature expensis omnibus, unanimi suffragio respondit: *non expedire*.

inoportunum, imo etiam parum conveniens esse, morem qui iam ubique obtinuit, atque adeo frequenter exercetur, solemniales seculares celebrandi, praecipuis Religionis nostrae Mysteriis aptare. Prorsus existimari nec potest, nec debet, quod elapsis viginli quinque, quinquaginta, aut centum annis, illorum memoriam denuo excitare opus sil.

Qui haec Mysteria instar peculiarium solemnialum habere et considerare velit, is ad proponendum consilium vel invitatus trahitur, liaud dissimile illi quod in Programmale proponitur, erigendi videlicet in perennem huius celebratae solemnialis memoriam Redemptionis Sanctae Altare perpetuum ; quasi vero in quolibet nostrorum templorum Allari Christus Cruci affixus, quod est omnium maxime visibile humanae Redemptionis signum, non adoretur; atque in omnibus nostris precibus non invocetur uti apud Deum Patrem intercessor idem nosler Redemptor Christus.

Id profecto non advertit qui centenariam istam commemorationem excogitavit alque promovit, nec illi in mentem subiit decisio, ab eadem Sacrorum Rituum Congregatione die 31 Maii anno 1884 edila, qua postulationi plerorumque praeclarissimorum virorum, tum ex ecclesiasticis, tum vero eliam ex laicis, respondebat ; qui quidem sibi animo proposuerant centenariam commemorationem Nativitatis Mariae Virginis celebrare (1). Huiusmodi decisio Emo Cardinali Haynald per lileras datas die 1 Iunii exhibita fuit, ac paulo post ab Ephemeridibus catholicis publicata.

In folio hic adnexo partem reportes, Illine Domine, quae potiori admodum iure postulationi per te nuper admotae aptanda est, quae proinde non aliud quam illa responsum expectare poterat, videlicet *non expedire*.

Avendo eseguiło, nel parleciparle la risoluzione della S. Congregazione, i voleri di Sua Santilâ, mi è grato ripeieiie i sentiment! della mia perfella sltma.

Roma 14 Maggio 1895.

Di

G. Card. ALÜISI-MASELLA,
Phefetto della S. C. dei Dili.

Dum hanc libi S. Congregationis Decisionem, SSmi Patris voluntati morem gerens, nolam factę», meae erga le amplissimae observantiae testimonium mihi pergratum est libi eliam alque eliam exhibere.

Rumae die 14 Maii 1895.

Tibi addictissimus servus

C. Card. ALOISI-MASELLA,
S. H. C. Praefectus.

3858. VICARIATUS

APŪSTOLIC1

SCINSI MERIDIONALIS.

Rmus P. G. Hofman, Vicarius Apostolicus Scinsi Meridionalis, sequentium dubiorum solutionem a Sacra Rituum Congregatione flagitavit ; nimirum :

Dubium I. Quum in hoc Vicariatu Missionarii diebus Dominicis et Festivis, propter defectum cantorum, Missam tantummodo legant; quaeritur:

1°. Anne haec Missa aequiparari possit Missae parochiali, ita ul simplex Sacerdos in hac Missa quatuor lumina el binos ministros adhibere possit ?

2°. Anne preces iussu SSmi Domini nostri Leonis Papae XIII dicendae post Missam privatam, eliam post hanc Missam recitari debeant ?

DUBium 11. Quum idem Vicarius Apostolicus eiusque Missionarii, utpote Alumni Ordinis Fratrum Minorum, ex induito Apostolico singulis Sabbatis non impeditis Missam de Immaculata Conceptione legant; quaeritur : Anne , quoties Vigilia sive Immaculatae Conceptionis sive Assumptionis B. M. V. incidat in diem Sabbatum, Missa sit legenda de respectiva Vigilia ; vel de Immaculata Conceptione?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito etiam volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re mature perpensa, rescribendum censuit ; videlicet :

Ad Dubium 1. — Ad 1°. < Affirmative ».

Ad 2°. « Affirmative, quando Missa non celebratur immediate post Divini Officii recitationem ».

Ad Dubium 11. « Legenda esi Missa de Vigilia ; ad tramilem Decreei Ariminen. 22 Iulii 1848 ».

Alque ila rescripsit el servari mandavit.

Die 24 Maii 1895.

3859. DECRETUM.

A Rihis locorum Ordinariis non semel postremis hisce annis exquisitum fuit, utrum in Ecclesiis adhiberi liceret lucem electricam, tam ad dissipandas tenebras, quam ad pompam exteriorem augendam. Nuper vero Sacrorum Rituum Congregationis resolutioni propositum fuit dubium:

Utrum lux electrica adhiberi possit in Ecclesiis?

Quare Emi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, in Ordinariis Comitibus ad Vaticanum infrascripta die habitis, rescribendum censuerunt :

« Ad cultum, Negative; Ad depellendas autem tenebras Ecclesiasque splendidius illuminandas, Affirmative ; cauto tamen ne modus speciem praeseferat theatralem ».

Alque ita rescripserunt el servari mandarunt.

Die 4 Iunii 1895.

3860. VELITERNEN.

Calhedralis Basilicae Veliternae Caeremoniarum Praefectus, qui iuxta Constitutiones Capitulares curare debet, ul omnia quae ad Caeremonias attinent rite ac recte ab omnibus peragantur, Sacrorum Rituum Congregationi pro opportuna declaratione ea, quae sequuntur, humillime exposuit ; nimirum :

In Choro diebus Festis adsunt, praeler Canonicos, Bénéficiai! et Ven. Seminarii Alumni. In Missa solemni ad *Credo*, omnes Symbolum recitant cum celebrante; simul-

que ad verba *El incarnatus est* genuflectunt. Absoluta recitatione, omnes sedent. Cum deinde cantatur praedictus versiculus *Et incarnatus est*. Bénéficiait el Seminarii Alumni sedentes non faciunt ad eadem verba alleram gennflexionem. El haec praxis duobus adhinc annis obtinet, vi resolutionis sumptae in Collatione Casuum moralium el litnrgicorum, habita die 20 mensis Iulii anni 1893, praeside Rmo Domino Episcopo SufTraganeo el Vicario Generali, adianubus Canonicis, Beneficialis el Seminarii Alumnis, qui disciplinis Theologicis vacant. Inde postulavit :

An servari possit huiusmodi praxis non gennficclendi prout in casu?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, omnibus attente consideratis, rescribendum censuil :

« Afiirmative, iuxta Decrelum in Maiorisen. 13 Februarii ad secundum ; et proxim Basilicarum Urbis». Atque ita rescripsit et servari mandavit.

Die 15 Iunii 1895.

3861. ORDINIS
MINORUM CAPUCCINORUM
PROVINCIAE HOLLANDIAE.

R. P. Albertus a Drunen, Minister Provincialis Ordinis Minorum Capuccinorum Provinciae Holhndicae, humiliter Sacram Riluum Congregationem supplicavit pro declaratione infra scriptorum dubiorum ; videlicet :

Dubium I. Regulares, qui Calendarium proprium habent et iam celebrant Dedicationem Omnium Ecclesiarum Ordinis, lenenlurue celebrare in Regione Hollandica sub ritu Duplici primae classis cum octava Dedicationem Omnium Ecclesiarum Regni, Dominica immediate sequenti octavam Festivitatis Omnium Sanctorum, uli in Gallia el Belgio; vel potius Dedicationem Omnium Ecclesiarum respectivae Dioeceseos, ubi haec Dedicatio alia die, qua recurrit Anniversarium Dedicationis Ecclesiae Calhedralis, celebratur?

Dubium II. Ex antiquissima consuetudine el ex Apostolicis induitis, prouti etiam ex antiquis el recentioribus Breviariis Ordinis Capuccinorum constat, Fratres Minores eiusdem Ordinis, etiam tempore Quadragesimae et Adventus, diebus non impeditis, recitant sub ritu semiduplici Officia votiva Immacu-

latae Conceptionis Beatae Mariae Virginis in Sabbatis, et S. Francisci el S. Clarae Assiensis semel in mense. Nunc quaeritur: Anne huiusmodi privilegium extendatur, sive ad Ferias temporis Passionis el ad Ferias Adveniens quae a die 17 usque ad 24 Decembris decurrunt, sive ad Vigilias et ad Quatuor Tempora, quocumque anni tempore occurrentia?

El Sacra Riluum Congregatio, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris omnibusque maturo examine perpensis, respondendum censuil :

Ad I. < Regulares, in casu, tantummodo celebrem Anniversarium Dedicationis Omnium Ecclesiarum Ordinis, die statuta ; el Dedicationis Calhedralis Ecclesiae, si degunt in Civitate Episcopali, sub ritu Duplici secundae classis sine octava ».

Ad II. « Negative in omnibus ».

El ila declaravit.

Die 22 Iunii 1893.

3862. DECRETUM
URBIS ET ORBIS.

Quod Benedictus XIV diserte docet (Op. de Beat. el Can. Lib. IV, part. II, C. 11, n. 3), Missas nempe in honorem Beatorum, vel etiam Sanctorum nonnullis Ordinibus Regularibus ex induito concessas, ab aliis Presbyteris sive Secularibus sive Regularibus celebrari non posse ; Sacrorum Rituum Congregatio iampridem declaraverat, ac postea quamphiribus particularibus seu Generalibus Decretis retinuit conlirmavilque.

Cum nihilominus, eodem Benedicto XIV falente, incongruum videretur, ul exteri Sacerdotes ad Regularium Ecclesias, die pro Festo statuta, confluentes, aliam celebrarent Missam ab illa iisdem Regularibus concessa; hinc facium est, ul Summi Pontifices, in ipso Bealiltcationis Brevi, indultum pro Regularibus datum, ad omnes et singulos Sacerdotes in praefatis Ecclesiis celebrantes extenderent.

Id autem progressu temporis consultius ac prope necessarium indicatum est, cum novae pluresque Missae iisdem Regularibus, seu etiam permultis particularibus Ecclesiis, quum Sanctorum, tum Beatorum indultae sint ; ne videlicet latae super celebratione Missarum leges aut confusionem aut facilem transgressionem paterentur ; nisi et

forte earumdem observantia fero impossibilis fieret.

Quae quidem omnia cum pluries, ac praesertim in una *Romana Dubiorum* , in conventu habito die 23 Augusti 1890, persensa fuissent ; Sacra Rituum Congregatio, ilata resolutione, decrevit, ul ad omnem difficultatem penitus amputandam, certae normae hac in re universis Sacerdotibus in singulis casibus constituerentur. Idcirco in Ordinariis Comitibus ad Vaticanum subsignata die habilis, hanc generalem regulam ab omnibus servandam constituit:

Omnes et singuli Sacerdotes, tam Seculares, quam Regulares, ad Ecclesiam confluentes vel ad Oratorium publicum, Missas quum Sanctorum tum Beatorum , etsi Regularium proprias, omnino celebrent Officio eiusdem Ecclesiae vel Oratorii conformes, sive illae in Romano , sive in Regularium Missali contineantur; exclusis tamen peculiaribus ritibus Ordinum propriis.

Si vero in dicta Ecclesia, vel Oratorio, Officium ritus duplici inferioris agatur, unicuique ex Celebrantibus liberum sit Missam de requie peragere, vel votivam, vel etiam de occurrenti feria ; iis tamen exceptis diebus , in quibus praefatas Missas Rubricae Missalis Romani vel S. R. C. Decreta prohibent.

Die 9 Iulii 1895.

Super quibus omnibus facta postmodum Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII per Secretarium relatione, Sanctitas Sua sententiam eiusdem Sacrae Congregationis ratam habuit el confirmavit; Rescripta seu Decreta, tum particularia tum etiam generalia, in contrarium facienda, suprema auctoritate sua penitus abrogando. Die 9 mensis Decembris eodem anno.

3863. DECRETUM GENERALE

Celebrationis Festorum Patroni loci, Dedicationis ac Tituli Ecclesiae.

Cum, haud obstantibus Decretis pluribus dudum a S. R. C. emanatis, nondum salis constet apud interpretes quid iuris habeatur circa celebrationem trium Festorum, quae in locis solemniora sunt iuxta Rubricas; eadem S. R. C., praeterita cuncta Decreta hac super materia hucusque vulgata renovans et declarans, decernit :

1. * Festum praecipui Patroni loci vel Dioecesis, si particularis non habeatur, celebrandum esse ab omnibus et singulis de

Clero, ad Horas Canonicas obligatis, qui eodem in loco degunt, sub ritu Duplici primae classis a Seculari cum octava, a Regulari vero sine octava. Quod si plures habeantur in loco Patroni aequae principales, ad singula eorumdem Festa, praefato celebranda ritu, omnes ul supra similiter tenentur: si vero de eodem Patrono plura sint Festa in loco instituta, unum tantum solemnius, id est natalilium, dicti Regulares recolent, nisi sub utroque praecepto sint observanda ; tunc enim ad illa ipsimet Regulares adiguntur ».

II. « Eodem ritu Duplici primae classis cum octava celebrari debet Festum solemnius Titularis Ecclesiae ab iis omnibus e Clero, quibus eadem Ecclesia propria est, aut ratione beneficii, aut ratione sublectionis: adeo ut eodem sub ritu recolendus sil etiam Titulus Calhedralis Ecclesiae ab universo Clero lotius Dioecesis, sine octava tamen a Regulari ».

III. « Anniversarium vero Dedicationis Ecclesiae eodem sub ritu ab omni Clero recolatur, qui ad eandem Ecclesiam, uli superius dictum est, nipote propriam pertinet. Quod si alicui Dioecesi vel Instituto concessum sii Anniversarium Dedicationis omnium Ecclesiarum uno eodemque die celebrare, omnes el singuli de relativo Clero, quibus indultum favet, dictum Festum semel celebrabunt sub ritu Duplici primae classis cum octava, sive Ecclesia propria consecrata, sive benedicta tantum fuerit, cuiuscumque particularis alterius Ecclesiae Dedicationis Festo omissa ».

IV. < Ad Anniversarium autem quod special Dedicationis Calhedralis Ecclesiae, S.R.C. iubet, ul illud celebretur ab universo Clero Seculari Dioecesis sub ritu Duplici primae classis, in Civitate episcopali cum octava, extra vero sine octava. Idem Festum recolent ii tantum ex Clero Regulari, qui in Civilale degunt episcopali, sub ritu Duplici secundae classis sine octava ».

Atque ila servari mandavit.

Die 9 Iulii <1895.

3864. DECRETUM GENERALE
COMMEMORATIONIS
OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM.

Sacra Riluum Congregatio declarat et statuit :

I. « Matutinum Defunctorum die 2 Novembris iuxta Rubricas recitandum, non so-

Inm privatim, sed etiam publice in Choro, anticipari posse dio I eiusdem mensis post Completorium, in omnibus tam Cnthedralibus quam Collegiatis Ecclesiis, sive praesens sit sive absens Episcopus, pront Caeremoniale Episcoporum innuit (Lib. II, cap. X, η. I) ».

II. < Quod si die 2 Novembris occurrat dies Dominica, vel alicubi Festum aliquod cum ferialione celebrandum, aut Duplex primae classis, quamvis sine ferialione, Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum transferatur in sequentem diem tertiam eiusdem mensis, similiter non impeditam: cuius pridie Matutini recitationem pariter ut supra anticipari Sacra Rituum Congregatio indulge! ».

III. < Si vero in aliqua Ecclesia die 3 Novembris, in quam transferenda sit eadem Defunctorum Commemoratio, Feslum duplex 2 classis occurrat, hoc Feslum transferatur in primam diem liberam iuxta Rubricas. De die vero oclava, aut de Festo duplici maiori, minori vel semiduplici occurrentibus, sicut de alio Festo translato, cui in Calendario locus pro eo anno non suppetat, in praefata Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum Officium fiat; sed Missae omnes, sola ubi dicenda est Conventual! excepta, sint de requio ».

IV. « Si autem in solemni hac Defunctorum Commemoratione Expositio SS. Sacramenti habenda sit pro Oratione 40 Horarum, Missa unica de eo non omittatur; sed reliquae sint pro Defundis, ad Altare expositionis non dicantur el celebrentur in colore violaceo ».

V. « Denique si in eamdem diem incidat alicuius obitus vel depositio, Missa exequialis pro defundo cantetur, altera tamen non omissa pro omnibus Defundis iuxta Rubricas; reliquae vero dicantur ut in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum ».

Atque ila decrevit el servari mandavit.
Die 9 Iulii 1895.

3865.   **DECRETUM**

FUNCTIONUM EPISCOPALIUM.

Super functionibus, quae ad Episcopum lege vel consueidine perlinent, m Calhedrali Ecclesia, ipso absente, peragendis, Sacra Rituum Congregatio quamplurima Decreta iam pridem edidit: nunc vero,

haec eadem per summa capita resumens/sequentia statuere ac declarare decrevit:

I. ~ 1. « Missas solemnes, Processiones, divina Officia aliasque similes functiones, quas in Ecclesia Calhedrali faceret Episcopus, si praesens esset, quaeque ad ipsum pertinent; Episcopo impedito, absente vel defundo, ad Dignitates el Canonicos eiusdem Ecclesiae pertinere successive et non alternatim, id est: prima Dignitas, cuiuscumque sil nominis, Sacrum celebret vel Officium agat, quod Episcopus praesens egisset; el ea impedita vel absente, succedat secunda Dignitas; el secunda impedita, tertia; el omnibus Dignitatibus impeditis vel absentibus, primus Canonici id exsequatur; el sic per ordinem successive ».

2. « Nec referre an Dignitates annexam habeant, necne, curam animarum, aut praebendam canonicaem, dummodo praecedentia gaudeant in Choro ».

3. < Easdem functiones ad Archidiaconum super ceteros pertinere, si sit ipse prima Dignitas, dummodo sacerdotali Ordine sil insignitus ».

4. « Neque officere praefato primae Dignitatis iuri pactum contrarium inter partes conventum, etiam ab Episcopo approbatum ».

« Neque obstare consuetudinem contrariam qualemcumque ».

6. « Neque ipsum Episcopum et multo minus primam Dignitatem pro suo arbitrio praefata munia aliis demandare posse, quam dignioribus ordine successivo ».

7. « Attamen consuetudinem, si adsit, servandam esse, ut, prima Dignitate impedita, ceterae Dignitates vel Canonici per vices Officia praedicta celebrent, vel eliam Canonicus Hebdomadarius, maxime ubi unica tantum sil Dignitas; quum non eadem praerogativa sit Praelati inferioris atque Episcopi, neque ipsi propterea eodem sint iure censendi ».

8. « Functiones vero praefatas ad Vicarium Generalem, vel Capitularem, qua talem, nullimode perlinere: non obstantibus consuetudine, eliam immemorial!, quae potius dicenda est abusus, neque ipsius Episcopi decreto, nec dispositione contraria facta in Synodo; atque etiamsi Vicarius sil de gremio, nisi huiusmodi functiones sibi pro sua vice el loco, qua Dignitati seu Canonico competant ».

II. « Omnia vero supradicta in Ecclesiis eliam Collegiatis debita proportionem ser-

vantla esse : ila quidem ut impedita vel absente prima vel unica Dignitate, Officium ad Canonicum seniore, non ad Hebdomadarium iure pertineat, nisi consuetudo contraria, uti supra, allegari queat; nunquam vero ad Parochum deputatum vel substitutum ».

III. « Functiones vero Episcopales, modo ul supra, Dignioribus, absente Episcopo, committendas, eas esse quas Episcopus in Cathedrali, si praesens esset, ipse perageret ac celebraret: ut sunt, praeter Officia el Missas pontificaliter ab Episcopo celebrari solitas in Ma Caeremoniale Episcop. Lib. II, Cap. 1 et XXXIV, Processio SSmi Sacramenti, sive in huius solemnilale vel octava, sive in Oratione XL Horarum; Benedictiones Candelarum, Cinerum, Palmarum et Fontis (dummodo eadem Dignitas solemnem Missam agat), Ablutio pedum Feria V in Coena Domini, Absolutio super Defunctis in Commemoratione Omnium Defunctorum, et alia huiusmodi, tum ex communi iure, tum ex cuiuslibet Ecclesiae consuetudine ».

Haec omnia Sacra Rituum Congregatio servari mandavit, non obstantibus quibuscumque.

Die 9 Iulii 1895.

3866. DUBIORUM.

Sequentia duo dubia pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi proposita fuerunt; videlicet:

Didium I. Num Canonici, qui in Missa solemni Diaconi el Subdiaconi munere funguntur, adiuvere debeant Celebrantem, dum sacras vestes induit?

Dubium II. Quonam in casu die 30 Decembris reponi possit Officium aliquod translatum?

El Sacra Rituum Congregatio, exquisito volo Commissionis Liturgicae et re mature perpensa, ita rescribere rata est:

Ad I. « Affirmative; nisi contraria videat consuetudo ».

Ad II. « Tunc tantum, quando die 30 Decembris fieri deberet Officium de die infra octavam Nativitatis Domini ».

Atque ila respondit ac declaravit.

Die 9 Iulii 1895.

3867. RHEMEN.

Sacerdos, qui Dioecesi Rhemensi Ordinem Divini Officii rite celebrandi ad usum Cleri eiusdem Dioecesis annualim edit, du-

bia sequentia Sacrae Rituum Congregationi humillime exposuit eornmque solutionem postulavit; nimirum:

Dubium I. Utrum in concurrentia Officii Votivi Immaculae Conceptionis B. M. V. aut Festi secundarii ex. gr. Inventionis S. Stephani Protomartyris cum Dominica sequenti, dividantur Vesperae a Capitulo; vel potius sint integrae de Dominica sequenti cum commemoratione praecedentis?

Dubium II. An in Festo Pentecostes discoperiendum el inclinandum sit caput in Choro, quum pronuntiantur verba *Spiritus Sancti*?

El Sacra Rituum Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, reque mature perpensa, rescribendum censuit:

Ad I. « Affirmative, quoad primam partem; Negative, quoad secundam ».

Ad II. « Negative ».

Atque ita rescripsit el declaravit.

Die 19 Iulii 1895.

3868. PLACENTINA IN HISPANIA.

Iosephus, Magister Scholarum Ecclesiae Cathedralis Placentinae in Hispania, iussit ex tela subtilissima, vulgo *Aipis*, nitiditate lenacitateque linum aemulante el aequante (quamvis colore plerumque inferior sit lino accuratissime dealbato), Albas confici. Attente tamen inspecto huius Sacrae Rituum Congregationis Decreto Generali diei 15 Maii 1819, non esi ausus eis uti, quia ex lino vel cannabe non essent confectae. Cum vero dicta tela longe pretiosior sii lino, nec materia, ex qua conficitur, ex arboris fructibus, sicut gossypitim, proveniat, sed ex ipsius plantae filis, ut linum: et aliunde in laudato huius Congregationis Decreto expresse prohibeatur tantummodo ex gossypio componi; dubitans, num ei liceat praedictis Albis uti, Sacrorum Rituum Congregationi humiliter subiecit sequentium dubiorum solutionem; nimirum:

Dubium 1. Num ex tela sive panno, vulgo *Nipis*, possint confici Corporalia, Pallae, aut saltem Albae, Amicius el Mapae? Et quatenus Negative,

Dubium II. Num uti liceat iis confectis?

El Sacra Rituum Congregatio, exquisito eliam volo alterius e scientiarum naturalium peritis, reque mature perpensa, in

Ordinariis Comitibus subsignata die ad Vaticanum habitis, rescribendum censuit :

Ad I. « Negative, ad utramque partem ».

Ad II. « Affirmative, tantum quoad Albas, Amictus et Mappas, usquedum consumuntur ».

Atque illa rescripsit et servari mandavit.
Die 13 Augusti 1895.

3869. COLONIENSIS.

Ramus Vicarius Generalis Archidioecesis Coloniensis, ex parte Monialium S. Benedicti de perpetua Adoratione SSmi Sacramenti, in Claustro Beatae Mariae Virginis sub titulo Auxilii Christianorum in Endewich prope Boon (in Borussia Rhenana) de gentium, sequentia exponit; videlicet :

A Sacra Rituum Congregatione supradictis Momalibus anno 1845 concessum et postea anno 1872 confirmatum et demum anno 1875 indultum fuit Officium Votivum SSmi Sacramenti recitandum sub ritu duplici minori qualibet Feria V (itemque Officium Votivum Reparationis iniuriarum SSmo Sacramento illatarum, qualibet prima Feria V cuiuscumque mensis); non occurrente infra octavas Nativitatis, Epiphaniae, Paschae, Ascensionis et Pentecostes; neque in Vigiliis Nativitatis et Epiphaniae Domini; neque in quibusvis duplicibus I aul II classis, eorumque die octava; neque in duplicibus maioribus.

Quaeritur: An Moniales praedictae possint gaudere privilegiis obtentis circa Officia Votiva SSmi Sacramenti et Reparationis iniuriarum SSmo Sacramento illatarum, etiam post Decretum Generale de Festis Primariis et Secundanis, editum die 27 Iunii 1893, confirmatum a SSmo Domino nostro Leone Papa XIII die 2 Iulii eodem anno?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, re diligenter perpensa, respondeudum censuit?

« Affirmative ». Et ita declaravit.
Die 23 Augusti 1895.

3870. LINGONENSIS.

Ramus Dominus Alfonsus Martinus Lame Episcopus Lingonenris humiliter petiit, ut Sacra Rituum Congregatio sequens dubium enodare dignaretur; nimirum :

Anne Officia votiva concurrentia crnn aliquo Festo primario eiusdem ritus, et viceversa, dimidient Vesperas?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, reque rite perpensa, respondendum censuit;

« Totum de Festo primario, cum commemoratione Officii votivi ». Et illa rescripsit ac declaravit.

Die 23 Augusti 1895.

3871. GENEVENSIS.

Rev. Dominus Iosephus Broquel, Vicarius Generalis Dioeceseos Geneven., a Sacra Rituum Congregatione humillime postulavit sequentis dubii solutionem; nimirum :

Utrum occurrentibus secundis Vesperis Officii votivi de Beata Maria Virgine Immaculata cum primis Vesperis Dominicae sequentis, Vesperae fieri debeant a Capitulo de Dominica; vel potius recitandi sint Psalmi de Sabbato?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris atque re rite perpensa, rescribendum censuit :

« Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ». Atque illa respondit.

Die 3 Septembris 1895.

3872. ACERRARUM.

Sacerdos Franciscus Piscitelli Ordinarius Calendarii in usum Cleri Dioeceseos Acerrarum, de mandato Riti Domini Ordinarii, insequenium dubiorum declarationem a Sacra Rituum Congregatione humillime postulavit; nimirum.

Quum ex Decretis Sacrae Rituum Congregationis alias editis de Titulari Ecclesiae, sive consecratae sive laicae benedictae, fieri debeat Officium sub ritu duplici I classis cum octava; quaeritur :

Dubium I. Unde sumendum Officium in Festo S. Felicis Presbyteri Martyris Nolani, quod solemniter celebratur die 14 Ianuarii in sua Ecclesia Titulari; et quid agendum die octava?

Dubium II. An et quomodo transferendum sit Festum SSmi Nominis Iesu, quando occurrit cum supradicto Festo Titularis Ecclesiae in Dominica II post Epiphaniam?

Dubium III. In Ecclesia ubi S. Agnes Virgo et Martyr est Titularis, quodnam Of-

ficiū erit recitandum die octava, occurrente ea die pro Dioecesi Festo S. Iuliani Episc. Conf, sub ritu semiduplici cum commemoratione S. Agnetis secundo?

Dubium IV. Ubi S. Petrus Apostolus est Titularis, fierine potest Officiū cum octava prout reperitur in Breviario Romano a die 29 Iunii ad 6 Iulii?

Dubium V. Festum Titulare Beatae Mariae Virginis Gratiarum quod celebratur die 2 Iulii, estne idem ac Festum Visitationis ipsius Deiparae? Et in casu affirmativo: Quonam Officio per octavam et die octava donatur?

Dubium VI. An Officiū octavae S. Marci Evangelistae, in Ecclesia quae hoc titulo decoratur, desumi valeat ex Proprio Basilicae S. Marci de Urbe?

Dubium VII. An ubi concessum est semel in mense Officiū Votivum de S. Iuliano Episc. Mari., possit huiusmodi privilegium adhiberi mense Septembri, quum die 19 fiat Festum de eodem Sancto sub ritu duplici primae classis cum octava?

Et Sacra Rituale Congregatio, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus mature perpensis, ad proposita dubia rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. < Officiū de S. Felice Presb. Mari. Nolano cum octava desumi poterit (ex speciali induito) et Proprio Civitatis et Dioeceseos Nolanae ».

Ad II. « Festum SSmi Nominis Iesu, in casu, transferatur ad diem 28 Ianuarii, nisi occurrat Festum aliorum ritus, vel aequalis sed primum; quo in casu praedictum Festum transferatur ad primam diem liberam non impeditam iuxta Rubricas ».

Ad III. « Translatio in perpetuum Festo S. Iuliani Episc. Conf. ad primam diem liberam, die 28 Ianuarii fiat Officiū de die octava S. Agnetis, iuxta Rubricas: quod ex induito potest esse Officiū Sacrosanctae Basilicae Lateranensi concessum ».

Ad IV. < Affirmative ».

Ad V. * Affirmative, in casu, quoad primam partem; quoad secundam vero, depromi poterit huiusmodi Officiū ex Octavario Romano ».

Ad VI. < Affirmative, ex gratia; dummodo ex eadem Ecclesia sumatur Officiū diei Festi ».

Ad VII. < Affirmative, quum in Rescripto concessionis non fiat exceptio ».

Atque illa rescripsit et servari mandavit. Die 6 Septembris 1895.

3873. SANCTI IACOBI

DE CILE.

Marianus Casanova Archiepiscopus S. Iacobi de Cile Sacrae Rituum Congregationi humiliter exposuit per Decretum ab ipsa editum die 16 Martii 1861, plures usus, ritualibus Ecclesiae legibus adversos, praetextu longaevae consuetudinis retentos, et sua Archidioecesi ac praesertim ab Ecclesia Metropolitana fuisse sublatos. Quum tamen ad Rituum Capitulum Metropolitanum unus Archiepiscopus et duo Episcopi Titulares pertineant; aliquando dubia exoriuntur circa eorum iura ac privilegia. Hinc idem obsequenlissimus Archiepiscopus ab eadem Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem efflagitavit; nimirum:

Dubium I. An Archiepiscopi uti possint chirothecis quum ad Ecclesiam accedunt vel ab ea recedunt, ante et post Missam pontificalem?

Dubium II. An Archiepiscopus Missam celebraturus supra planctam gestare queat Crucem pectoralem?

Dubium III. An in aliena Dioecesi Episcopi Suffraganei et Titulares mozarella uti possint?

Dubium IV. An iidem pariter in aliena Dioecesi baculum pastorem deferre valeant?

Dubium V. An adhibere biretum dorsale cum quatuor apicibus, quod sit coloris violacei, cum flosculo et funiculis rubri coloris?

Dubium VI. An Canonici, etsi dignitate episcopali insigniti sunt, debeant associare Archiepiscopum cappa magna indutum ad Metropolitanam Ecclesiam accedentem, sive vel Missam pontificalem celebret, sive vel Missae ab alio celebrandae assistat?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario exquisiloque volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, omnibus rite perpensis, rescribendum censuit:

Ad I et II. « Negative; iuxta Caeremoniale Episcoporum et Decreta ».

Ad III. < Negative, iuxta Decreta; praesertim in Liburnen. 23 Septembris 1848 ad II ».

Ad IV. < Affirmative, ex permissione Archiepiscopi vel Episcopi Ordinarii loci; et quando tenuerint Ordinationes, consecrationes aliasque functiones, in quibus iuxta

regulas libri pontificalis baculo pastorali uti debent et necesse est, iuxta Caeremoniale Episcoporum (Lib. I, C. 17), et Decretum Bracharen. diei 1 Septembris 1607 ».

Ad V. « Negative, quoad birelum formae doctoralis, iuxta Decretum in Venusina diei 7 Decembris 1844 ; Affirmative, quoad biretm formae ordinariae ac coloris violacei cum flosculo et funiculis eiusdem coloris, iuxta privilegium a Sanctissimo Domino nostro Leone Papa XIII indistincte omnibus Episcopis concessum ».

Ad VI. < Affirmative ; el servetur Decretum Gnesnen. et Posnanien. diei 20 Martii 1869 ad 11 ».

Alque ita rescripsit ac servari mandavit. Die 6 Septembris 1895.

3874. MELITEN.

Rnii Canonici Cathedralis Ecclesiae Melitensis, consentiente Riio' Ordinario, a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humillime flagitarunt ; nimirum :

An Sodalibus Ordinis Praedicatorum, dum Crucem in Processionibus deferunt cum aliis Ordinibus Religiosis in Cathedrali Ecclesia, liceat id agere Crucifixi imagine ad sese conversa?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, omnibus maturo examine perpensis, rescribendum censuit :

< Licere ex speciali privilegio, iuxta Ballarium Ordinis Praedicatorum ». Alque ita rescripsit.

Die 30 Novembris 1895.

3875. CONGREGATIONIS

PRESBYTERORUM

SS. SACRAMENTI.

Rmus Procurator Generalis Congregationis SS. Sacramenti a Sacra Rituum Congregatione postulavit ut sequentia dubia declarare dignaretur; nimirum:

Dvbium I. An in Ecclesia dicata SSiilo Eucharistiae Sacramento, quando fit Officium de Fena, debeal m Suffragiis fieri commemoratio de SSmo Sacramento, omissa commemoratione de Cruce; vel potius commemoratio de Cruce, omissa commemoratione de SSmo Eucharistiae Sacramento?

Dvbium II. Sacra Riluum Congregatio, benigne induisit Congregationi SSmi Sacra-

menli ut Feria V, quae prima quolibet mense occurrit, recoli valeat sub ritu duplici maiori Commemoratio sollemnis de SSmae Eucharistiae Sacramento, dummodo in eam Feriam non incidat Festum aequalis vel potions ritus.

Quaeritur 1°. An haec sollemnis Commemoratio habeat praecedentiam super Festum secundarium eiusdem ritus, sed non eiusdem dignitatis : cuiusmodi esset Festum B. M. V., tam in concurrentia quam in concurrentia ?

2°. Anne in concurrentia eiusmodi sollemnis Commemorationis cum Feslo secundario eiusdem ritus el eiusdem dignitatis Vesperae esse debeant de SSiho Sacramento; vel de sequenti?

Dvbium III. An post expositionem privatam SSnii Sacramenti, scilicet aperto ostiolo tabernaculi, dari possit benedictio cum eodem Venerabili Sacramento in Pyxide recondito ?

Dvbium IV. Sacerdos celebrans coram SSmo Sacramento patenter exposito, dum in Evangelio dicit *El verbum caro factum est*, genuflect'd aliquantulum versus SSmum Sacramentum.

Quaeritur : An debeat versus idem Venerabile Sacramentum inclinationem facere quotiescumque in lectione Evangelii pronuntiat nomen Iesu ?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii exquisiloque voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, dubiis mature diligenterque perpensis, respondendum censuit :

Ad I. « Affirmative, ad primam partem, in casu ; Negative, ad secundam ».

Ad II. < Negative, ad primam quaestionem ; Quoad alleram: lotum de Festo cum Commemoratione Officii Votivi ».

Ad III. « Affirmative ».

Ad IV. < Affirmative ».

Alque ita rescripsit el servari mandavit. Die 30 Novembris 1895.

3876. QUEBECEN.

DUBIA DIVERSA.

Rmus Dominus Ludovicus Nazarius Béggin, Archiepiscopus Cyrenensis et Administrator Dioecesis Quebecensis, Sacrae Riluum Congregationi sequentia dubia diluenda humiliter proposuit; nimirum;

Dvbium I. An Titulare Festum alicuius Ecclesiae a 31 Decembris ad quintam Ianuarii occurrens, habeat octavam ?

Dubium II. An dies 30 Decembris assignari possit S. Anastasiae Marl, in Ecclesia propria?

Dubium III. Utrum in Ecclesia propria Festum S. Tili celebrandum sit die 4 Ianuarii; an 6 Februarii?

Dubium IV. Quomodo in Ecclesia S. Hadriani Marl, cuius Festum occurrit die octava Septembris, ordinari debeat Officium Nativitatis B. M. V. et dies eius octava, cum dies 9 et 10 Septembris a Festis duplicibus minoribus sint impeditae?

Dubium V. An valide possit Episcopus pro Titulari alicuius novae Ecclesiae designare Festum, quod neque in Martyrologio, neque in Supplemento Dioecesis reperitur?

Dubium VI. Quonam tempore duodecim cerei ardere debeant in Anniversario Ecclesiae consecratae?

Dubium VII. An die octava eiusdem Anniversarii Ecclesiae consecratae cerei pariter accendi debeant; aut possint?

Dubium VIII. An Decretum in Halifaxien. editum die 16 Aprilis 1886 ad 3um iuxta quod dies electionis Episcopi, quoad anniversarium in Dioecesi celebrandum, non ea est qua Bullae datae fuerunt, sed illa qua fuit in Consistorio proclamatus, spectet etiam ad Episcopos per Sacram Congregationem de Propaganda Fide institutos, qui frequenter Bullas receperunt, Dioecesis possessionem acceperunt, imo consecrati fuerunt aliquo tempore ante Consistorium, in quo proclamamur?

Dubium IX. Utrum Lectiones II Nocturni, die octava alicuius Sancti, quae non reperiuntur in Breviario, debeant, deficiente Octavario, sumi de Comuni primo loco; an vero de die Festo?

Dubium X. An Solemnitas Sacratissimi Cordis Iesu possit iuxta regulas celeris Solemnitatibus communes peragi?

Dubium XI. An Ordinario liceat, ubi ad fovendam devotionem expedit, quibusdam Titularium Ecclesiarum parochialium Solemnitatibus assignare certas per annum Dominicas, etiam ab ipso die Festo distantes?

Dubium XII. An Solemnitas Annuntiationis B. M. V. iam concessae valeat assignari in perpetuum Dominica II post Pascha, nisi occurrat Festum duplicis primae classis?

Et Sacra Hilum Congregatio, exquisito voto alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris reque mature perpensa, rescribendum censuit:

Ad I. < Negative ».

Ad II. « Affirmative; non omitta commemoratione S. Anastasiae in secunda Missa Nativitatis, ratione Stationis ».

Ad III. < Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam; iuxta Martyrologium Romanum ».

Ad IV. < Quum die 8 Septembris faciendum sit de S. Hadriano Mari. Ecclesiae Titulo, die 9 eiusdem mensis fiat de Nativitate B. M. V. absque integra octava; prout Romae fit in Diaconia S. Hadriani Mart., translato Festo duplici illa die occurrente in primam aliam liberam, iuxta Rubricas ».

Ad V. < Negative ».

Ad VI. < Per integrum et solum diem, incipiendo a primis Vesperis ».

Ad VII. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad VIII. < Affirmative ».

Ad IX. < Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad X. < Negative; nisi sit Festum de praecepto ».

Ad XI et XII. « Negative ».

Alque ita rescripsit et servari mandavit. Die 13 Decembris 1896.

3877. ROMANA.

Prior et Adsislenles Archiconfraternitatis Sacratissimi Cordis Iesu erectae in Ecclesia S. Theodori de Urbe Sacrae Hilum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humillime subiecerunt; videlicet:

Anne semper ac totum Officium Defunctorum ritu duplici recitetur, omittendus sit in fine Laudum Psalmus *De profundis*?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, attentis expositis reque mature perpensa, ad propositum dubium respondendum censuit:

< Negative; iuxta Rubricas Breviarii Romani ac Decreta, praesertim in una Ordinis Eremitarum Carminalensium Montis Coronae (sub die 9 Maii 1739); ubi haec habentur: « In Officio defunctorum semper « dicendum esse post Vesperas Psalmum « *Lauda anima mea*, et post Laudes Psalmum « *De profundis*, exceptis diebus Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum et depositionis defuncti ». Et ita declaravit ac servari mandavit.

Die 10 Ianuarii 1896.

3878. ALMERIEN.

In Oppido vulgo *Gtfrgal* Dioeceseos Almeriensis in Hispania mos est, ut Dominica

secunda mensis Seplembriſ, in honorem Beatae Mariae Virginis, vespertinis horis fiat Processio religiosa, in qua Imagines sive Reliquiae ipſius Beatae Virginis, Sancti Iosephi »c aliorum Sanctorum circumferantur, una cum Augustissimo Eucharistiae Sacramento. Hinc Parochus eiusdem Oppidi, dubitans an huiusmodi praxis sit plane conformis Rubricis ac Decretis, a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humillime flagitavit; nimirum:

Num, extra Festum Corporis Christi eiusque octavam, liceat in honorem Beatae Mariae Virginis aut Sanctorum in vespertinis Processionibus deferre Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum? et insimul Imagines sive Reliquias ipsius Beatae Virginis ac Sanctorum?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito volo Commissionis Liturgicae, omnibus mature expensis, rescribendum censuit :

Ad Dubium : < Affirmative, de consensu Ordinarii quoad primam pariem ; Negative, quoad secundam ». Atque illa servari mandavit.

Die 31 Ianuarii 1896.

3879. ANNECIEN.

Instante Rmo Domino Episcopo Anneciensi, ut in universis Paroeciis suae Dioeceseos, de Apostolica venia, permittatur usus sacrorum Oleorum, anno praecedente benedictorum, usque ad Sabbatum ante Pentecosten exclusive, ne eo tempore absum a propriis Paroeciis Rectores vel Vicarii, quorum ministerio Christianifideles egent ;

Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, iuxta votum Commissionis Liturgicae, rescribendum censuit :

« Parochus curet, ut Presbyter vel Clericus, si possibile sit in Sacris consuevit, nova Olea Sacra recipiat. Quod si aliquod adhuc exiei impedimentum, idem Parochus vel per se vel per alium Sacerdotem benedicat fontem sine sacrorum Oleorum infusione, quae praevalim opportuno tempore fiet : nisi aliquem baptizare debeat; tunc enim ipsa benedictione solemniter vetera Olea infundat ». Atque illa servari mandavit.

Die 31 Ianuarii 1896.

3880. BISARCHIEN.

Rector Parochialis Ecclesiae loci vulgo *Oneri*, intra lines Dioeceseos Bisarchien.

in Sardinia, de consensu sui Hihi Episcopi, a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humillime postulavit ; nimirum:

An in eadem parochiali Ecclesia a fidelibus intra Missam cani possint iuxta antiquum morem, a nonnullis annis ininterruptum, preces vel Hymni lingua vernacula compositi in honorem Sancti vel Mysterii, cuius Festum agitur?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente Secretario, alique exquisito voto Commissionis Liturgicae, rescribendum censuit:

< Affirmative, de consensu Ordinarii quoad Missam privatam; Negative, quoad Missam solemnem sive cantatam; iuxta Ordinationis pro Musica Sacra Articulum septimum et octavum; et iuxta Decretum in una Praefecturae Apostolicae de Madagascar, in responsione ad dubium primum, diei 21 Iunii 1879 ». Atque illa servari mandavit.

Die 31 Ianuarii 1896.

3881. DECRETUM GENERALE

ANNIVERSARII

DEDICATIONIS ECCLESIAE.

Ad omnes in posterum controversias circa Anniversarium Dedicationis Ecclesiae penitus evellendas, Sacra Rituum Congregatio in Comitibus pro nova Collectione authentica Decretorum evulganda, subsignata die ad Vaticanum habitis, statuit ac declaravit :

I. « Dedicationem Ecclesiae, eiusque proinde Anniversarium, esse Festum Domini ».

II. « Hinc Ecclesiae propriae Anniversarium, iuxta Rubricas solemniter et primum, aliis quibuscumque locorum Festis, etiam Patroni aut Titularis, esse per se praeferendum, tam in occurſu quam in concursu ; permitti nihilominus, ut Patroni Festum, cuiuscumque sit personalis dignitatis, ratione feriationis praedicto Anniversario praeferatur ».

III. « Anniversarium vero Dedicationis Ecclesiae non propriae, uti secundarium habendum esse, et si cum aliis quibuscumque Festis occurrat vel concurrat, servandas esse Rubricas et Decretum Generale super primariis et secundariis Festis ».

IV. « Eiusdem autem Dedicationis Ecclesiae, sive propriae sive non propriae,

Anniversario occurrente vel concurrente cum Festis solemnioribus universalis Ecclesiae, haec semper illi praevalere, personali etiam dignitate posthabita, iuxta Rubricas ».

V. < Quamvis lixa esse debeat illa dies anniversaria Dedicationis Ecclesiae, quae infra annum a consecratione recurrit; nihilominus Episcopo Ecclesiam consecranti ius inhaerere, iuxta Decreta alias edita, aliam diem fixam, vel etiam Dominicam (dummodo in consecrationis actu) seligendi pro illius Anniversario quotannis solemnius celebrando : exceptis duplicibus primae et secundae classis universalis Ecclesiae, nec non quibuscumque Dominicis privilegialis, et duplicibus primae classis Ecclesiarum particularium ».

Alque ila servari mandavit.

Die 4 Februarii 1896.

3882. MONOPOLITANA.

Ad instantiam Prioris Tertii Ordinis S. Dominici in oppido Fasano, Dioecesis Monopolitanae, canonice erecti, Sacra Rituum Congregatio in Ordinariis Comitibus subsignata die ad Vaticanum habilis coram Eminenlissimo Domino Cardinali, eidem S. Congregationi Praefecto, ad dubium: An tus praecedendi competat Tertiariis S. Dominici ; vel Tertiariis S. Francisci, in casu, et in praedicto oppido? respondendum censuit:

< Attentis constitutionibus Gregorii XIII et Urbani VIII, nec non Decreto S. Congregationis Episcoporum et Regularium die 4 Septembris 1733 : Negative, ad primam pariem ; Affirmative, ad secundam ».

Atque ila rescripsit.

Die 6 Februarii 1896.

3883. DUBIUM.

Quiamplures Regulares, talione suae vocationis et praedicationis, quotannis per Quadragesimam totam, per menses Maii et Octobris et per alia quoque tempora Sacrum peragunt extra suas Ecclesias ; eaque do causa obtinuerunt ab Apostolica Sede privilegium celebrandi Missam iuxta Calendarium proprii Ordinis, quando color concordat cum colore Officii Ecclesiae in qua celebrant. Praeterea iidem Regulares habent privilegium, iuxta quod concessio illis per Apostolicam Sedem semel facta, iam amplius non debet revocata censeri, nisi

de praedicta concessione fiat mentio specialis vel saltem habeatur clausula revocatoria privilegii, etiam speciali mentione digni.

Hinc quaesitum est : Num Regulares, de quibus in casu, comprehendantur sub Decreto Sacrorum Rituum Congregationis diei 9 Iulii 1895, confirmato a Summo Pontifice die 9 Decembris eodem anno?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario alque audito volo Commissionis Liturgicae, omnibus rite perpensis, respondendum censuit: < Affirmative ».

Alque ita declaravit ac rescripsit.

Die 8 Februarii 1896.

3884. CAMBERIEN.

Ab Ecclesiastica Curia Camberiensis Sacrae Rituum Congregationi humillime propositum fuit, pro authentica resolutione, sequens dubium :

An consecrari possit Altare, cuius mensa lapidea, in medio ubi recondendum est vasculum reliquiarum, est perforata ex utraque parte?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisita prius Commissionis Liturgicae sententia reque mature perpensa, ad propositum dubium rescribendum censuit :

« In cavitate inferiori sepulcrali iam effossi collocetur altera basis lapidea, vel super ea reponatur capsula reliquiarum ». Alque ita rescripsit.

Die 8 Februarii 1896.

3885. VIGLEVANEN.

Rev. Dominus Iosephus Prececutli, Dioeceseos Viglevanensis, cui munus incumbit ordinandi quotannis Calendarium Dioecesanum, de mandato sui Rmi Ordinarii, a Sacrorum Rituum Congregatione insequentium dubiorum solutionem enixe flagitavit ; nimirum :

Dubium I. In Calendario Dioeceseos Viglevanensis non raro occurrunt eadem die duo Festa primaria, vel duo secundaria, eiusdem ritus et classis, sed diversae dignitatis ; quorum unum est mobile, alterum affixum diei mensis: quaeritur cui nam Festo in hisce casibus competat praecedentia ?

Dubium II. Quid agendum de Festo Dedicationis Basilicarum Ss. Petri et Pauli

Apost., perpetuo impedito m Calendario Dioecesano, cum ei locus non suppetat ?

Dubium 111. Ex Litteris Apostolicis in forma Brevis Pii Papae VI, in Dioecesi Vi-Jlevenan. el aliis Dioecesibus Pedemonlanis, ie decimaquinta Ianuarii celebratur Festum Translationis Reliquiarum Sancti Maurilii Martyris, Patroni principalis Pedemonlii, sub ritu duplici primae classis cum octava. Quum vero die 22 Septembris agatur Festum Sanctorum Mauritii et Soc. Marl, sub ritu duplici maiori ; quaeritur an hoc alteram Festum habendum sil tanquam primarium in casu?

Dubium IV. Anne in Ecclesiis parochialibus nullam habentibus Chori obligationem, et in quibus tamen decantantur Vesperae diebus festivis absque Completorio, ipsae Vesperae in Festo Purificationis Beatae Mariae Virginis concludendae sint cum Anliphona: *Alma Redemptoris Mater*, vel cum altera : *Ape, Regina Coelorum* ?

Dubium V. An servari possit immemorabilis consuetudo, qua in Officiis Defunctorum, quae peraguntur infra annum cum aliqua solemnitale, praesertim diebus obitus el anniversariis, semper decantetur primum Nocturnum cum Laudibus recitatis, non omisso cantu Invitatorii : Finire, *exultemus!*

Sacra autem Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisita Commissionis Lilurgicae sententia, reque mature perpensa, respondendum censuii :

Ad I. < Ex duobus Festis primariis aul secundariis eiusdem ritus el classis, praecedentia competit digniori : in paritate vero dignitatis, competit Festo diei mensis affixo ».

Ad II. «Festum, de quo agitur, ex communi lege ad instar simplicis perpetuo redigendum foret : verum de speciali gratia, reponatur prima die a duplici minore libera, el Festum semiduplex Ilat simplex ».

Ad 111. < Affirmative ».

Ad IV. < Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam».

Ad V. < Serventur Rubricae Ritualis el Breviarii Romani ».

Atque ita rescnpsil et servari mandavit. Die 21 Februarii 1896.

3886. DUBIA

quoad dies infra octavam Festi primarii vel secundarii.

Quidam Sacrarum Caeremoniarum Magistri, quibus Calendaria particularia dispo-

nere commissum est, Sacram Rituum Congregationem pro insequienlium dubiorum resolutione humiliter rogarunt; nimirum:

I. An dies infra octavam Festi primarii vel secundarii cedant semiduplici occurrenti ?

II. An dies octava sequatur rationem sui Festi primarii vel secundarii?

El Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario et audito volo Commissionis Lilurgicae, omnibus rite perpensis, rescribendum censuit :

Ad 1. « Dies infra octavam quamcumque tamquam secundarios habendos esse ; et cedere cuicumque semiduplici occurrenti ».

Ad II. < Affirmative ; nempe : Diem Octavam esse primariam vel secundariam, prout Festum, ad quod illa perlinet, primarium vel secundarium est ».

Atque ita rescripsit.

Die 21 Februarii 1896.

3887. DUBIUM

QUOAD MISSAM CONVENTUALEM.

Sacra Rituum Congregatio ad Decreta, quibus indulget Missam solemnem vel etiam Missas lectas in aliqua extrinseca festivitate, solet adiicere clausulam : *dummodo non omittatur Missa Conventualis vel Parodualis, Officio diei respondens, ubi eam celebrandi adsit obligatio.*

Porro nonnulli Ecclesiarum Rectores huiusmodi clausulae declarationem ab eadem Sacra Congregatione humillime rogarunt ; el ipsa Sacrorum Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, re accurate perpensa, declaravit :

* Obligationem, in casu, quoad Missam Conventualem Officio diei respondentem, adesse pro Ecclesiis in quibus ea die fit Officialura Choralis; quoad vero Missam Parochialem, eam Officio diei conformem esse debere, quando peragenda sit cum applicatione pro populo ».

Atque ita rescripsit.

Die 21 Februarii 1896.

3888. PLATIEN.

Rihus Dominus Marianus Palermo, Episcopus Platién., a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humillime flagitavit ; nimirum :

Dubium 1. An in accessu Episcopi Ordi-

narii ad Ecclesiam Calhedralem, rei divinae peragendaè causa, sive ipse celebraturus sit sive alter, aera turre campanariae pulsari debeant ?

Dubium 11. Num in casu teneantur Canonici Episcopum cappa vel habitu choralis indutum, comitari el deducere?

Dubium 111. An in expositione privata, quando populus benedicitur cum Sanctissimo Eucharistiae Sacramento Pyxide clauso, ipsa Pyxis cooperiendà sil velo humerali?

Dubium IV. Utrum, benedicto Coemeterio, censeri debeat benedicta etiam Ecclesia, eidem adnexa, el vice versa?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo alterius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, dubiis accurate perpensis, respondendum censuii :

Ad I. « Affirmative, ad normam Caeremonialis Episcoporum ».

Ad 11. « Stetur Caeremoniali et Decretis ».

Ad III. « Affirmative, iuxta Decretum in una Meliten. 23 Februarii 1839, in responsione ad primum ».

Ad IV. « Negative ad ulrumque ».

Atque ita rescripsit.

Die 21 Februarii 1896.

3889. DECRETUM.

Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa KIII, referente Eminentissime et Rmo Domino Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, communia vola Emorum et Umorum Patrum Sacris tuendis Ritibus praepositorum libenter excipiens, Festum Sancti Thomae Episcopi Canluariensis el Martyris ad ritum duplicem minorem pro Universa Ecclesia evehere dignatus est ; illudque sub praedicto ritu in Calendario universali et in novis editionibus Breviarii Romani deinceps inscribi decrevit.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 24 Februarii 1896.

3890. QUEBECEN.

Rmus Dominus Nazarius Begin, Archiepiscopus Cyrenensis el Administrator Dioecesis Quebecensis, Sacram Rituum Congregationem pro sequentium dubiorum solutione humiliter rogavit ; nempe :

Dubium I. Ex peculiaribus induitis Dioecesi Quebecensi concessis, solemnitás quorundam Festorum de praecepto transfertur in Dominicam proximam sequentem, vel, ea impedita, in Dominicam proximam antecedentem ; atque ita, ut in Ecclesiis, ubi lit Officialura cum cantu, Missa et Vesperae solemnes de hisce Festis, additis Commemorationibus iuxta Rubricas, peragantur ; in aliis vero unica Missa lecta celebretur.

Hinc quaeritur : An subsistat die, qua celebratur Officium transferendae vel translatae solemnitatis :

1. Prohibitio celebrandi Missam in Oratoriis mere privatis el Missam exequialem praesente corpore?

2. Obligatio Parochorum Missam applicandi pro populo?

3. Facultas Episcopo concessa conferendi Ordines Sacros diebus festivis de praecepto ?

Dubium 11. Utrum eadem solemnities celebrari possint in Festis Circumcisionis Domini el SSmae Trinitatis, die octava Epiphaniae, Dominica Passionis el Dominica in Albis, quae Festa quaelibet alia, etiam Duplicita primae classis, excludunt?

Dubium III. An, pluribus occurrentibus solemnilatibus transferendis, una vel altera possit ad libitum omitti vel saltem simplicari per Commemorationem sub unica conclusione , cum Oratione Dominicae primae classis vel Festi, aul solemnitatis ritu, aul privilegio superioris?

Dubium IV. Num in parochiali Ecclesia, cuius titolare Festum ipsa die fuit a populo ex devotione celebratum, solemnitás debeat nihilominus die Dominica peragi?

Dubium V. An indultum speciale (13 Maii 1885) quo solemnilates transferuntur in Dominicam sequentem, eaque impedita, in Dominicam proximam praecedentem, ad hanc solam Dominicam restringatur?

Dubium VI. Num in Ecclesiis ubi ex induito (13 Martii 1819) solemnitás translata peragitur cum Missa el Vesperis solemnibus, hi qui iisdem Vesperis assistunt, Divini Officii recitationi satisfaciant?

Dubium VII. An idem indultum pro Ecclesiis concessum comprehendat etiam Oratoria tum publica tum privata? et quatenus Negative ad secundam pariem, imploratur gratia extensionis ad Oratoria privata Collegiorum, Hospitiorum et aliarum Communitatum, iuxta prudens Ordinarii indicium in singulis casibus?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad rela-

lioneth Secretarii, omnibus mature perpensis, exquisitoque volo Commissionis Liliurgicae, illa propositis dubiis respondendum censui; videlicet:

Ad I. < Negative quoad primum; Affirmative, quoad secundum et tertium ».

Ad II. « Negative ».

Ad III. < Fiat de solemnilale digniori; et minus digna transferatur in proximioram Dominicam liberam ».

Ad IV. « Affirmative ».

Ad V. < Affirmative ».

Ad VI. « Ad S. Congregationem Concilii ».

Ad VII. < Quoad quaestionem: Indultum comprehendere tantum Oratoria publica; quoad postulatum, Non expedire ».

Atque illa rescripsit.

Die 6 Martii 1806.

3891. ROMANA.

A Sacra Riluam Congregatione postulaverunt plurimi: Utrum intonationes Hymni angelici ac Symboli, necnon singulae modulationes a Celebrante in Missa cantata exequendae, videlicet Orationum, Praefationis, Orationis Dominicae etc. cum relativis responsionibus ad Chorum pertinentibus, ex praecepto servari debeant prout iacent in Missali; an mulari potius valeant iuxta consuetudinem quarundam Ecclesiarum?

El Sacra Riluam Congregatio, audito voto Commissionis Liliurgicae reque mature perpensa, censui rescribendum:

« Affirmative, ad primam pariem; Negative, ad secundam; et quamcumque contrariam consuetudinem esse eliminandam, iuxta Decretum in una De Guadalaxara diei 21 Aprilis 1873 ». Atque illa rescripsit et servari mandavit.

Die 14 Martii 1896.

3892. BASILEEN.

Rev. Dominus E. Iobix, Sacerdos et Moderator Calendarii ad usum Cleri Dioeceseos Basileensis in Helvetia, de mandato sui Rmi Ordinarii, sequentia dubia pro opportuna solutione Sacrorum Rituum Congregationi humillime proposuit; nimirum:

Dubium I. Utrum in Festis Ss. Petri Damiani (23 Februarii) et Alfonsi M. de Ligorio (2 Iugij) mutandus sit tertius versus in Hymno: iste *Confessori*

Dubium II. In Dioecesi Basileensi die 22 Martii sub ritu duplici minori celebratur Festum Beati Nicolai de Flie, qui obiit die

21 Martii 1487 et huiusmodi Festum, concurrens cum Festo Sancti Benedicti Abbatis, sub ritu duplici maiori recolendo, tantum Commemorationem habet in primis Vesperis. Quod si incidat in Feriam secundam post aliquam Dominicam Quadragesimae vel Dominicam Passionis, et de illo recitandus sit Hymnus: *Iste Confessor* in primis Vesperis, quaeritur: debetne mutari tertius versus in Hymno, et haec mutatio indicari in novis editionibus Proprii Dioecesei, a Sacra Riluam Congregatione die 30 Septembris 1890 approbati?

Dubium III. Calendarium Dioeceseum, a Sacra Riluam Congregatione approbatum, indicat pro Dominica secunda post Pascha Festum Ss. Sigismundi Regis et Soc. Mm. sub ritu duplici minori. Sive ante sive post approbationem Calendarii, praedictum Festum omisum fuit, quotiescumque aliud Festum duplex enunciate Dominica occurrebat; prout fit hoc anno, quo celebratur Festum Sancti Leonis IX Papae sub ritu duplici secundae classis, Festo Ss. Sigismundi et Soc. penitus omisso. Quaeritur, utrum hac in re bene ordinatum sit Calendarium?

Dubium IV. In Dioecesi Basileensi Festum Sacrarum Reliquiarum peragitur sub ritu duplici maiori, Dominica infra octavam Omnium Sanctorum. Porro quotiescumque littera dominicalis est D, saltem pro mense Novembri deest praedicta Dominica. Etenim Festum Omnium Sanctorum celebratur die prima mensis et Dominica sequens est dies octava eiusdem Festi. Quaeritur, utrum hoc in casu omitti debeat Festum Sacrarum Reliquiarum, ut hucusque facium est; an potius ad primam diem liberam, id est diem 19 Decembris transferendum sit?

Dubium V. Ex S. R. C. Decreto diei 9 Iulii 1895, confirmato a Summo Pontifice die 9 Decembris eodem anno, circa celebrationem Missae in Ecclesia aliena, videtur Sacerdos habens Festum duplex primae classis non posse celebrare, nisi more votivo Missam conformem suo Officio, quando ritus alienae Ecclesiae permittit Missas *de Requie* et votivas. Quid agendum in casu?

El Sacra Riluam Congregatio, ad relationem Secretarii, audito voto Commissionis Liliurgicae, propositis dubiis rite expensis, rescribendum censuit:

Ad I. < Negative, iuxta editionem typicam et Martyrologium Romanum ».

Ad II. « Affirmative, ut in Festo Sancti Hyacinthi Conf. die 16 Augusti ».

Ad 111. « Affirmative; et Festum Ss. Sigismundi et Soc., quoties impeditur, penitus omittatur ».

Ad IV. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam; nisi obtineatur indultum pro translatione ».

Ad V. « Missa Officio conformis, sive de semiduplici sive de quocumque duplici, et in casu, est Festiva: proinde non est votiva, nec more votivo dicenda ».

Atque illa rescripsit.

Die 14 Martii 1896.

3893. DIANEN.

Rev. Dominus Angelus Raphael Covino Canonicus Cathedralis Ecclesiae Dianen. a Sacra Riluam Congregatione sequentis dubii solutionem de consensu sui Rmi Ordinarium, humillime efflagitavit, nimirum:

An in Cathedralis Ecclesiae Capitulo, ubi, ex tabulis erectionis, praebendae omnes sunt presbyterales, Canonici teneantur ad munus Diaconi et Subdiaconi in solemnioribus Festis Dominicae Nativitatis, Epiphaniae, Paschalis Resurrectionis, Pentecostes, Ss. Apostolorum Petri et Pauli et Assumptionis B. M. V.; si, Episcopo impedito ad Missam pontificalem peragendam, Missa ab aliqua Dignitate solemniter decantetur?

Et Sacra Riluam Congregatio, ad relationem Secretarii, audito voto Commissionis Liturgicae, proposito dubio respondendum censuit:

« Negative; iuxta Decretum in una Angelopolitana, in responsione ad dub. II et 111, diei 17 Augusti 1894 ». Atque illa rescripsit.

Die 14 Martii 1896.

3894. ORDINIS

MINORUM DE OBSERVANTIA

S. FRANCISCI.

Hodiernus Praepositus moderandae Provinciae Seraphicae Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, volis obsecundans tam ipsius Provinciae Alumnorum, quam Sacerdotum ad celebres Assisienses Ecclesias piae peregrinationis causa undique confluentium, a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XII! humillimis precibus privilegium efflagitavit, quo in Sacello Portiunculae nec non in altero, olim cubiculo, ubi sanctus Patriarcha obdormivit in Domino, Missam votivam de eodem Sancto Confessore pro-

priam cuilibet Sacerdoti liceat celebrare, etiamsi Officium ritus duplicis occurrat.

Sacra porro Riluam Congregatio: < Vigore facultatum sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributarum, petilum Missae volivae privilegium in utroque enuntiato Sacello celebrandae benigne induisit, exceptis Duplicibus primae et secundae classis Festisque de praecepto servandis, nec non Feriis, Vigiliis, oclavisque privilegialis: servatis Rubricis ».

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 21 Martii 1896.

3895. NEMAÜSEN.

Rmus Dominus Vincentius Michel Canonicus Parochus Cathedralis Ecclesiae Nemausen. a Sacra Rituum Congregatione insequentium dubiorum solutionem humillime postulavit; nimirum:

Dvbium I. An renovandus sit quotannis Cereus paschalis sive ex loto; sive ex parte quae consumais fuit?

Dubicum II. Num, loco Cerei paschalis qui manet toto tempore paschali prope Altare maius, adhiberi queat alius Cereus in Sacello laterali, ubi diebus ferialibus a Canonicis praefatae Ecclesiae Cathedralis fit Officialura sine cantu?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, omnibus accurate perpensis, respondendum censuit:

Ad 1. < Negative, quoad primam partem; Affirmative, quoad secundam; id est posse et teneri lautum cum pars accendenda non sufficiat pro loto tempore paschali ».

Ad II. < Affirmative, dummodo hic alius Cereus alias fuerit semel benedictus, in coque infixi sint quinque grana thuris ».

Atque illa rescripsit.

Die 27 Martii 1890.

3896. ROMANA.

Quum die 30 Ianuarii, anno elapso 1896, in conventu Academiae Liturgicae Romanae proposita quaestione super diebus, quibus non licet Missa celebrari in Oratoriis privatis, Academici ac Censores diversimode de ea sensissent, inspectis etiam Decretis ac praxi; hinc Rmus Moderator ipsius Academiae ad Sacram Riluam Congregationem, penes quam eadem quaestio alias agitata fuit, humillime accessit, suo et Academiae

nomine postulans sequentis dubii solutionem : nimirum :

Quinam vere sint solemniores dies, in quibus pro omnibus, peculiare indultum non habentibus, Missae sunt vetitae in privatis Oratoriis?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisita sententia Commissionis Liturgicae ac re maturo examine perpensa, rescribendum censuit:

< Illi per se sunt solemniores, in casu, qui describuntur in Caeremoniali Episcoporum Libr. II, Cap. XXXIV, § 2, et de praeepto servantur ». Alque ila rescripsit.

Die 10 Aprilis 1896.

3897. BUSCODUCEN.

Rmus Dominus Gulielmus Van de Ven, Episcopus Buscoducensis, a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humiliter efflagitavit ; nimirum :

Dubium I. An Episcopus ordinaria auctoritate approbare valeat translationem in vernaculam linguam Officii parvi Beatae Mariae Virginis, quod legitur in Breviario Romano ?

Dubii» II. An idem Officium ila translatum et approbatum in lucem edi el adhiberi queat a fidelibus, intra fines Dioeceseos Buscoducensis degentibus et praesertim a Congregationibus Religiosis utriusque sexus?

Et Sacra Riluum Congregatio, exquisito voto Commissionis Liturgicae reque mature perpensa, rescribendum censuit :

Ad I. « Affirmative ».

Ad H. «Affirmative; sed tantum pro recitatione privata ».

Alque ita rescripsit.

Die 24 Aprilis 1896.

3898. SENOGALLIEN.

Rector cuiusdam Ecclesiae parochialis intra fines Dioeceseos Senogalliensis, de mandato sui Ordinarii, sequens dubium enodandum Sacrae Riluum Congregationi humillime proposuit ; nimirum :

An in feretro vel tumulo, dum pro aliquo defuncto exequiae fiunt, iam praesente quam absente cadavere, exponi valeat eiusdem defuncti imago? Et quatenus Negative, an saltem tolerari possit huiusmodi usus, ubi viget?

El Sacra Riluum Congregatio, referente Secretario, exquisita sententia Commissionis

Liturgicae reque accurate perpensa, rescribendum censuit :

« Negative, quoad primam partem ; quoad alteram : Curandum ul eliminetur abusus ».

Alque ita rescripsit.

Die 30 Aprilis 1896.

3899. AMALPHITANA.

Rmus Dominus Henricus de Dominicis, Archiepiscopus Amalphitanus, ad instantiam Ordinarii Calendarii Archidioeceseos sibi concredita, Sacra Riluum Congregationem pro insequentium dubiorum solutione humillime rogavit; nimirum:

Dubium I. An Officia Votiva, semel in mense concessa, peragi queant infra octavas non privilegiâtes ? Et quatenus Negative: An expetendum sit indultum?

Dubii» II. Num omitti possit Officium *ad libitum*, ut recitetur Officium Votivum semel in mense concessum ? El quatenus Affirmative : Num Officium *ad libitum* omissum transferri valeat in aliam diem?

El Sacra Riluum Congregatio, exquisita sententia Commissionis Liturgicae reque accurate perpensa, respondendum censuit:

Ad I. « Negative, ad primam pariem; Non expedire ad secundam ».

Ad II. « Affirmative, ad primam partem'. Negative, ad secundani ».

Alque ila rescripsit.

Die 8 Maii 1896.

3900. ORDINIS

MINORUM DE OBSERVANTIA

S. FRANCISCI.

Rmus P. Commissarius Generalis Ordinis Minoium Sancti Francisci in Hispania a Sacra Riluum Congregatione sequentis dubii solutionem supplicibus votis postulavit; scilicet :

An per recentiores eiusdem Sacrae Rituum Congregationis praescriptiones el declarationes abrogatum fuerit privilegium Hispanis concessum a s. m. Pio Papa V, per Breve 17 Decembris 1670 .Id *hoc nos, Deus*, quo in iis partibus statuitur el praecipitur, ut Missae solemnes, quae canuntur, iuxta Ecclesiae Toletanae formam in Hispaniarum Regnis ab antiquissimo tempore receptam, decantentur ?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo Commis-

.Monis Lilurgicae omnibusque accurate expensis, rescribendum censuit:

« Negative; et detur Decretum de Musica sacra, die 7 Iulii 1894 editum »,

Atque ita rescripsit.

Die 8 Maii 1890.

3901. GERUNDEN.

Sacerdos Michael Camos, Confessarius el Cappellanus Monialium Cislerciensium Monasterii de *Chalini* Civitatis el Dioeceseos Gerandensis, sequentium dubiorum solutionem a Sacra Riluum Congregatione humillime flagitavit:

Quum iuxta Rituale Cislerciense, Communio el Extrema Unctio administrandae sini Monialibus infirmis cum Alba el Slola el pro ipsarum Communionem afferri debeant in Calice lot Particulae, quot sunt infirmae communicandae, ac demum praeberi ultimae communicatae, aul proiici in ignem, vinum el aquam ablutionis Calicis, quaeritur:

Dubium I. Ulrum, quando Sacerdos Secularis administrari praefatis Monialibus Sacramenta, teneatur servare Rituale Cislerciense; an potius uti debeat Rituali Romano?

Dubium II. Si servandum sit Rituale Cislerciense, permitliiurne saltem adhiberi superpelliceum loco Albae? el pro Communionem loco Calicis, Pixidem cum pluribus Particulis, iuxta Ritus Romanum?

Dubium III. Ulrum in translatione cadaverum Monialium e loco superiore Monasterii ad Chorum inferiorem, et in earum exequiis, exclusa Missa Conventual), servari possit Rituale et Missale Romanum iuxta consuetudinem vigentem?

El Sacra Riluum Congregatio, referente Secretario, exquisito volo alterius ex Consultoribus ipsius Sacrae Congregationis, propositis dubiis respondendum censuit:

Ad 1. « Sacerdos Secularis, de quo in casu, debet uti Rituali Romano ».

Ad 11. « Provisum in primo ».

Ad III. « Afirmative, dummodo lex clausurae in eiusmodi translationibus non violetur ».

Alque ila rescripsit.

Die 8 Maii 1890.

3902. VICTORIEN. IN HISPANIA.

Moniales ab Immaculata Conceptione, vulgo *Concesioniste di Grsù*, in Civitate

S. Sebasliani commorantes, intra fines Dioeceseos Victorien, in Hispania, Sacram Riluum Congregationem supplicibus votis rogarunt, ut Fesium Immaculatae Beatae Mariae Virginis Conceptionis amodo ab ipsis recoli valeat cum octava privilegiala, quae Clero Seculari tolius Hispaniae iampridem concessa est.

El Sacra Riluum Congregatio < utendo facultatibus sibi specialiter a SSmo Domino nostro Leone Papa XIII tribulis, attenlo praesertim commendationis officio Rmi Domini Episcopi Victorien., benigne precibus annuit, servatis Rubricis ».

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 15 Maii 1896.

3903. DECRETUM.

Aucto, postremis hisce temporibus, maxime in Calendariis particularibus, Officiorum duplicium numero, quum pauci supersint per annum dies, qui Missas privatas de Requie fieri permittant, el ipsa Officia semiduplicia interdum ab aliis potioris ritus impediuntur, nonnulli ecclesiastici viri pietate, doctrina ac dignitate praestantes, Sanctissimum Dominum Nostrum Leonem Papam XIII humillimis enixisque precibus rogarunt, ut ad iuvamen fidelium defunctorum el ad spirituale solatium vivorum, in Ecclesiis el Oratoriis sive publicis sive privatis, praesertim iis, quae in sepulcretis rite erecta sunt vel erigeniur, Missae lectae de Requie diebus etiam duplicibus aliquoties per annum de Apostolica benignitate celebrari valeant. Placuit autem eidem SSmo Domino Nostro huius negotii examen Sacrae Riluum Congregationi committere: quae, exquisito volo Commissionis Lilurgicae, omnibus mature perpensis, altentisque hac de re etiam peculiaribus locorum circumstantiis, in Ordinario Coetu subsignata die ad Vaticanum coadunato, ad propositam per Eminentiissimum ei Rinum Dominum Cardinalem Sacrae eidem Congregationi Praefectum quaestionem, respondendum censuit:

« Si Sanctissimo placuerit: 1°. In quolibet Sacello sepulcreti rite erecto vel erigendo, Missas, quae inibi celebrari permittuntur, posse esse de Requie diebus non impeditis a Festo duplici i vel 2 classis, a Dominicis aliisque Festis de praecepto servandis, necnon a Feriis, Vigiliis, Octavisque privilegiis; item 11°. quibuslibet Ecclesiis

et Oratoriis quum publicis tum privatis et in Sacellis ad Seminaria, Collegia et Religiosas vel pias utriusque sexus Communitates spectantibus, Missas privatas de Requie, praesente, insepulto vel etiam sepulto non ultra bidnum, cadavere, fieri posse die vel pro die obitus aut depositionis, sub clausulis et conditionibus, quibus, iuxta Rubricas et Decreta, Missa solemnis de Requie iisdem in casibus decantatur, et exceptis duplicibus primae classis, Dominicis aliisque Festis de praecepto ».

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 19 Maii 1896.

Facta postmodum de his Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII per supradictum Eminenlissimum Dominum Cardinalem relatione, Sanctitas Sua sententiam Sacrae ipsius Congregationis in omnibus ratam habere et confirmare dignata est, die 8 Iunii eodem anno.

3904. VICENTINA.

Iuxta Calendarium Dioeceseos Vicenlinae anno 1894 editum, proposita in menstruis coetibus casuum conscientiae quaestio agitata fuit super benedictione puerperae, cuius proles sine Baptismo decesserit. Sententiis in contraria abeuntibus, Rmus Canonicus qui eisdem coetibus praeerat, de legum lilurgicarum observantia sollicitus, sequens dubium pro opportuna solutione Sacrae Rituum Congregationi, de consensu Rihi Episcopi Vicentini, humillime proposuit; nimirum :

Utrum, vi Decreti ab ipsa Sacra Rituum Congregatione dati die 12 Septembris 1867 in Molinen. ad XVII, liceat benedictionem mulieris post parium, iuxta Rituale Romanum, impertiri puerperae, cuius proles mortua fuerit sine Baptismo; an vero abstinendum sil ab ea benedictione?

El Sacra Riluum Congregatio, exquisito volo unius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris et alterius ex Sacrae ipsius Congregationi' Consultoribus, enuntiato dubio ab Eminenlissimo el Rnto Domino Cardinali Andrea Stemhuber, in Ordinariis Comitibus subdgnala die ad Vaticanum coadunatis, proposito, respondendum censuil :

< Non esse negandam benedictionem ».

Die 19 Mau 1896.

Hisce vero omnibus Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII per Eminentissi-

mitm et Rmiim Dominum Cardinalem Sacrae eidem Congregationi Praefectum relatis, Sanctitas Sua Rescriptum Sacrae ipsius Congregationis ratum habuit et confirmavit, die 8 Iunii eodem anno.

3905. BRUNEN.

In relatione status Ecclesiae Brunensb exhibita Sacrae Congregationi Concilii die 26 Februarii 1894 declaratum fuit Praelatos Seculares, Decanum et Archidiaconum Capituli Ecclesiae Calhedralis, nec non Praepositum Capitulo Ecclesiae Collegiatae Nicolsburgensis, ex Apostolico Privilegio, ad instar Abbatum infulatorum, benedictione Abbatiali muniri. Quum vero Abbatialis benedictio, prouti legitur in Pontificali Romano, nonnullis in partibus existimetur minus congrua praelatis Secularibus, qui non habent populum sibi subditum, nec regulam nec alia huiusmodi servanda, ideo Rmus Dominus Francisais Bauer, Episcopus Brunensis, quum suis tum aliorum Episcoporum volis satisfactorius, ab Apostolica Sede humillime postulavit :

Num et quomodo in supradicta benedictione Praelatis Secularibus impertienda, iuxta ritum Pontificalis Romani, aliquae variationes fieri possint?

Porro, exquisito volo unius ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris et alterius ex Sacrae Rituum Congregationis Consultoribus, quum Eminentissimus el Rmus Dominus Cardinalis Andreas Sleinhuber in Ordinariis Comitibus, subsignata die ad Vaticanum habilis, ennnciaim dubium super ritu benedicendi Praelatum Secilarem discutiendam proposuerit, ipsa Sacra Congregatio, omnibus mature perpensis, rescribendum censuil:

< Nihil innovetur in Pontificali; sed eadem Sacrorum Riluum Congregatio in singulis casibus respondeat, formulam accommodando casibus ipsis, demptis quae praefatis Secularibus minime convenire noscuntur ».

Die 19 Maii 1896.

Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII, per Eminenlissimum el Rmum Dominum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum, relatione, Sanctitas Sua resolutionem Sacrae eiusdem Congregationis ratam habuit et confirmavit, die 8 Iunii eodem anno.

3906. URBIS ET ORBIS.

Plure» Sacrorum Antistites Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII humillimas porrexerunt preces, ul in bonum fidelium atque in dignitatis Episcopalis decus, dispositionem Decreti, die 22 Augusti 1818 editi, super satisfactione praecepti de audienda Missa in Episcopali Sacello, relaxare dignaretur.

Sacra porro Riluum Congregatio, de mandato ipsius Sanctissimi Domini Nosiri, eiusmodi negotium maturo examine perpendens, audito volo Commissionis Liturgicae, ad quaestionem per Eminenlissimum el Rihum Dominum Cardinalem eidem Sacrorum Riluum Congregationi Praefectum, m Ordinariis Comitiiis subsignata die ad Vaticanum habilis, propositam, respondendum censuil :

< Postulandum a Sanctissimo, ul, deinceps Episcopi omnes, sive Dioecesani, sive Titulares, eodem privilegio condecorentur, quo fruuntur Patres Cardinales; scilicet, ut, non solum Ipsi in propriae habitationis Oratorio, aut super Ara portalili, ubicumque degant, Missam facere aliamque in sui commodum permittere valeant; sed etiam fideles omnes alterutram ex eisdem Missis audientes, quoties opus fuerit, praeceptum Ecclesiae adimpleant ».

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 19 Maii 189G.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII per idem Eminenlissimum et Rihum Dominum Cardinalem relatis, Sanctitas Sua sententiam Sacrae Congregationis ratam habens, enuucialum Patrum Cardinalium privilegium ad quoscumque Episcopos cum Apostolica Sede communionem habentes extendere dignata est, die 8 Iunii eodem anno.

3907. DECRETUM.

Instantibus nonnullis Rmis Episcopis pro resolutione authentica aliquorum dubiorum consecrationem Ecclesiae respicientium, Sacra Riluum Congregatio, suffragia unius el alterius tum ex Apostolicarum Caeremoniarum Magistris, tum ex Sacrae ipsius Congregationis Consultoribus, necnon cl. cuiusdam professoris in lure Canonico, exquisivit et typis edenda curavit. Hinc Emus et Rihus Dominas Cardinalis Franciscus Segna in Ordinariis Sacrorum Riluum Congre-

galionis Comitiiis, subsignata die ad Vaticanum habilis, eadem dubia discutienda ita proposuit ; nimirum :

Dubium I. An Ecclesia, in cuius consecratione omissa fuit consecratio Altaris, habenda sil valide consecrata?

Dubium II. Utrum Ecclesia e cuius parietibus vel parlim vel integre disiicitor simul incrustatio, vulgo *inlouaco*, ul renovetur, consecrata maneat; An exeerata?

Dubium III. An Allare, sive fixum sive portable, enormiter fractum, sed firmiter coementalum, aut ex pluribus lapidibus eformatum, valide ac licile consecrari possit?

Et Sacra Riluum Congregatio, omnibus maiuro examine perpensis propositis dubiis, respondendum censuit :

Ad I. « Affirmative, nempe valide; sed non licite, nisi habeatur Apostolica dispensatio, quamvis aliqua vel omnia Altaria iam consecrata reperianlur; ideoque servandus omnino est ordo Riluum Pontificalis Romam, ul integritas consecrationis perficiatur ».

Ad II. « Ecclesia consecrata remanet, quamvis in eius parietibus opus tectorium sit renovatum ».

Ad III. < Negative ; scilicet non potest Allare, de quo lit mentio, valide ac licile consecrari ».

Die 19 Maii 1896.

Facia postmodum de his Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII per Eminenlissimum et Rihum Dominum Cardinalem Sacrae Riluum Congregationi Praefectum relatione, Sanctitas Sua sententiam Sacrae eiusdem Congregationis ratam habuit et confirmavit, die 8 Iunii eodem anno.

3908. URBIS.

Nonnulli Calendariorum Ordinatores a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum resolutionem supplicibus volis efflagitarunt ; nimirum :

I. An in Officiis Votivis, inler se concurrentibus, Vesperae dividi semper debeant iuxla peculiarem Rubricam? vel considerari potius debeat ratio dignitatis iuxla Decreium *Evulgato* diei 14 Augusti 1894?

II An privilegium, quod Rubricae Generales Breviarii tribuunt octavis Festorum Domini et Deiparae, ul nempe illae cedant tantum in concursu duplicibus secundae classis, istae vero solis duplicibus maioribus, intelligendum sil de solis octavis ad Festa primaria perlinentibus? vel de octavis quibuscumque?

111. Dies octavi Festorum primariorum Arcbangelorum, S. Ioannis Baptistae, S. Ioseph el Ss. Apostolorum, snnine indicandi digniores in ordine ad praelationem, in concursu cum aliis duplicibus minoribus?

Et Sacra Rituum Congregalio, referente Secretario, exquisita sententia Commissionis Lilurgicae omnibusque maturo examine perpensis, rescribendum censuit:

Ad I et II. « Affirmative, quoad primam partem; Negative, quoad secundam ».

Ad III. < Affirmative ».

Atque ita rescripsit.

Die 22 Maii 1896.

3909. VALVEN. ET SULMONEN.

Rmus Dominus Tobias Patroni Episcopus Valven. ei Sulmoni n. timens ne, sub specie pietatis erga defunctos, sensim subrepant abusus decorem Dumus Dei temerantes, a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humillime postulant ; nimirum :

An deceat m parietibus Ecclesiae vel publici Oratorii suspendere coronas niortuarias, ut inibi maneant ?

El Sacra Rituum Congregalio, ad relationem Secretarii, exquisito volo Commissionis Lilurgicae oir.nibusque mature perpensis, recribendum censuit :

« Negative ». Alque ila rescripsit.

Die 17 Maii 1896.

3910. RUTHENEN.

Eminenlissimus et Rihus Dominus Cardinalis Christianus Erneslus Bound Episcopus Rulhenen. Sacram Rituum Congregationum pro sequentis dubii solutione enixe rogavit ; nimirum :

Utrum (post Decretum Generale diei 9 Iulii 1695, confirmatum a Summo Pontifice dio 9 Decembris eiusdem anni : *De Missa conformi Officio Ecclesiae tel Oratorii* puf/ici), Calendario loci; an vero Calendario Celebrantis respondere debeant Missae, quae celebrantur in Cappellis Episcoporum, Seminariorum, Collegiorum, piarum Communitatum, Hospitalium el Carcerem?

Et Sacra Rituum Congregalio, referente Secretario, exquisita sententia Commissionis Lilurgicae reque maturo examine perpensa, proposito dubio respondendum censuit :

« Dummodo agatur de Cappella principali (quae instar Oratorii publici, ad effectum memorati Decreti, habenda est), Affirmative, ad primam pariem ; Negative, ad secundam ». El ila rescripsit.

Die 22 Maii 189«.

3911. CONGREGATIONIS CLERICORUM REGULARIUM SANCTI PAULI BARNABITARUM.

Rmus P. Aloisius Maria Cacciari Procurator Generalis Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Barnabilarum, sequentia dubia circa Festum Patrocinii Beatae Mariae Virginis vel Festum eiusdem Beatae Vngmis sub titulo Matris Divinae Providentiae, nec non circa Officium Votivum S. Pauli, Sacrae Rituum Congregationi enodanda humillime subiecit ; nimirum :

Congregalio Clericorum Regillanum Barnubilarum, ab anno 1725 per Decretum Capituh Generalis posita est sub speciali tutela B. M. V., proplereaque c.r *induito S. fliliiam Congregationis eiusdem anni*, Ollicium cum Missa propria facere consueverat Patrocinii B. M. V. sub ritu secundae classis, Dominica II Novembris. Nuperrime vero, pro suorum Alumnorum pietate in Almam Deiparam magis magisqiiie fovenda, petiit alque impetravit, ex Rescripto S. R. C. dato die 28 Iulii 1888, eadem Dominica celebrare B. M. V. Festum sub titulo Matris Divitiae Providentiae, cum Officio omnino proprio ac Miss.i propria sub ritu duplici primae classis. Super hoc autem recenliori Rescripto duplex dubium obortum est:

Dumi p I. Quum nullum in Rescripto verbum habeatur de illius Festi translatione, quaeritur : An ubi cum ipso aliud Festum perpetuo vel per accidens occurrat eiusdem quidem ritus sed maioris dignitatis aul solemnialis, Festum B. M. V. Malris Divinae Providentiae transferri valeat in primam insequientem Dominicam non impeditam Officio prunae vel secundae classis, si aderit ; et si non aderit, in primam diem liberam?

Dubii m II. Quum Clerici Regulares Barnabilae Sacra (Illicia fere peragant iuxla Calendarium Dioecesis in qua degunt quaeritur: An sicubi ex peculiari ratione atque induito Festum Patrocinii B. M. V. celebretur alia die quam Dominica II Novembris, teneantur el ipsi, vel saltem possint, illud

celebrare, licet Dominica II Novembris celebraturi sint Festum B. M. V. Matris Divione Providentiae, iuxla indultum toti eorum Congregationi concessum ?

Dibium 111. Congregatio Clericorum Regularium Saucii Pauli ex Decreto Capituli Gen. anno 1892 sanxit ab Alumnis suis (ruendum esse induito dato per Breve Leonis XIII sub die 5 Iulii 1883 de singulis Officiis Votivis pro singulis hebdomadae Feriis recitandis. Quum autem in eodem Brevi expresse statuatur : firmis remanentibus aliis Votivorum Officiorum indutis quibuscumque iam concessis ; eademque Congregatio ab anno 1725 indultum obtinuerit recitandi Officium Votivum S. Pauli Apostoli semel in hebdomada cnm certis limitationibus; quaeritur:

An ipsi Congregationi liceat huiusmodi induito ila abstinere ut aliud cuique Feriae assignatum in Brevi 5 Iulii 1883 praeferre valeat; excepta tamen Feria III, in qna extra Urbem recitare possit Officium Votivum S. Pauli Apostoli, iuxta privatum indultum ; m Urbe aulein Votivum Ss. Principum Apostolorum Petri el Pauli?

Sacra porro Hituum Congregalio, ad relationem Secretarii, exquisito volo Commissionis Lilurgicae reque accurate perpensa, propositis dubiis respondendum censuil :

Ad I. « Pro gratia translationis Festi Matris Divinae Providentiae, quando sit impedita Dominica secunda Novembris, m primam Dominicam insequentein non impeditam Officio duplici primae Vel secundae classis; vel hac impedita, in puniam diem liberam iuxla Rubricas ».

Aii li. « Negative ».

Ad III. < Affirmative ; seu posse, manente tamen facultate recitandi Officium Votivum S. Pauli, si quando placeat , m terminis indulti ».

Alque ila rescripsit.

Die 22 Maii 1896.

3912. DUBIUM.

Quaeritur an Decretum generale diei 27 Augusti 1894 vim habeat obligandi quaslibet religiosas Congregationes utriusque sexus.

A Sacra Rituum Congregatione expositulatum fuit : An Decretum Generale ab eadem Sacra Rituum Congregatione die 14 Augusti 1894 editum, a Summo Pontifice dm 27 eiusdem nu nsisel anni confirmatum,

quo, ad ambiguitatem nrrnnem tollendam et uniformitatem inducendam, methodus in professione el renovatione votorum intra Missam servanda statuitur, vi obligandi polleat penes quaslibet Religiosas utriusque sexus Congregationes?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, omnibus mature perpensis, proposito dubio respondendum censuit :

« Affirmative; ubi vola nuncupantur vel renovantur intra Missam ». Alque ila rescripsit.

Die 5 Iunii 1896.

3913. ORDINIS PRAEMONSTRATENSIIUM.

Rihus P. Vit ilis Procurator Generalis Ordinis Praemonstratensium a Sacra Rituum Congregatione supplicibus volis efflagitavit sequentis dubii solutionem ; nimirum :

Utrum indultum quo, anno 1884, Festum triumphi Sancti Norberti Pontii. Conf. super haeresi Tanchelini extensum fuit ad totum Ordinem Praemonstralensem, comprehendat eli.im Moniales eiusdem Ordinis ?

El Sacra Rituum Congregalio, ad relationem Secretarii, attentis expositis, rescribendum censuit :

« Aflirmalive, pro gratia ». Atque ila rescripsit.

Die 5 Iunii 1896.

3914. CUSENT1NA.

Rihus Dominus Francisais Piraino, Decanus Capituli Cathedralis Ecclesiae Cusenlinae el Vicarius Generalis Rihi Archiepiscopi, Sacram Rituum Congregationem pro sequentium dubiorum solutione humillime deprecatus est ; nimirum :

Dubium 1. Missa Conventualis sine cantu celebrari ne debet praesente Capitulo? vel, eodem absente, celebrari valet? El quatenus Aflirmalive ad primam pariem,

Dubium II. Poleslne Capitulum, dum Missa dicitur, parvas Horas recitare?

Durium 111. Missa ex legato aut Votiva de Beata Virgine poleslne, uli Conventualis, cantari post Tertiam? vel Missa ex legato cani debet post Primam, altera Votiva post Nonam, iuxla Rubricas?

Dubii p IV. Diebus 7 Februarii, 8 Marlii, % ei 12 Octobris canitur, assistente Capitulo,

Missa Votiva sollemnis de Beata Virgine pro gratiarum actione ; diebus fi el 6 Februarii Missa de SSma Tiinitate el de Spiritu Sancto; die vero 12 Iunii Missa Votiva de Beata Virgine in memoriam coronationis prodigiosae Imaginis a Pilerio dictae, Civitatis Patronae ; denique alia Missa sollemnis Votiva de Beata Virgine canitur in duobus novemdialibus duas eiusdem Patronae sollemnitates praecedentibus ; atque etiam in novem Feriis IV, quae unam praecedunt ex praefatis sollemnialibus. Hae autem Missae, ex antiquo more, canuntur (dictis diebus) ante omnes Horas Canonicas, secus non foret populus frequentior. Quaeritur : Num huiusmodi consuetudo continuari possit?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, exquisito volo Commissionis Liturgicae omnibus mature perpensis, rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. « Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad II. « Negative ».

Ad III. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam; el servantur Rubricae ».

Ad IV. « Affirmative; dummodo de singulis Missis, prout in dubio, habeatur indultum ».

Alque illa respondit ac rescripsit.

Die 1° Iunii 1816.

3915. FACULTAS LITANDI UNAM MISSAM DE REQUIE.

Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII, ad levamen animarum quae in Purgatorio detinentur, Sacrae Rituum Congregationi facultatem indulgere dignatus est, qua singulis petentibus S. R. E. Cardinalibus, Episcopis aliisque Praelatis, quibus Oratorii privati privilegium de iure competit, permitti possit in eodem Oratorio unica Missa privata de Requie, defunctis applicanda, infra hebdomadam, diebus non impeditis a Festo ritus duplicis quod iure translationis polleat, a Dominicis aliisque Festis de praecepto servandis necnun a Vigiliis, Feriis Oclavisque privilegiatis ; ei servatis Rubricis.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 8 Iunii 1896.

3916. MONTIS ALBANI.

Rmus Dominus Adolphus Fiard Episcopus Montis Albani a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humillime flagitavit ; nimirum :

Num prohibitio recitandi aut cantandi in Ecclesiis seu Oratoriis publicis Litanias de quibus agitur in Decreto Sacrae Rituum Congregationis diei 6 Martii 1894, completatur etiam quamlibet earum recitationem, a pluribus coniunctim in Ecclesiis vel Oratoriis publicis, absque ministro Ecclesiae *qua talis* interventu factam ?

El Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, exquisito volo Commissionis Liturgicae, omnibus mature perpensis, ad propositum dubium respondendum censuit :

« Affirmative ». Alque ita rescripsit.

Die 20 Iunii 1896.

3917. BISUNTINA.

Rmus Dominus Fulbertus Petit, Archiepiscopus Bisuntinus in Galliis, Sacrae Rituum Congregationem pro sequentis dubii solutione humiliter rogavit; nimirum :

Num Moniales Ordinis a Visitatione Beatae Mariae nuncupati, post Decretum datum die 6 Martii 1894 super Litiis, possint retinere antiquissimam consuetudinem recitandi aut cantandi in Choro, quod habent separatim ab Ecclesia per crates, Litanias S. Francisci Salesii atque alias quae non habentur in Breviario ani in recentioribus editionibus Ritualis Romani ab Apostolica Sede approbatis?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito voto Commissionis Liturgicae, re mature perpensa, respondendum censuit :

« Negative; iuxta Decretum diei 6 Martii 1894 ». Alque ita rescripsit.

Die 20 Iunii 1896.

3918. DUBIUM.

Per Decretum S. C. Indulgentiarum die 22 Aprilis 1742 editum el in Actis Sacrae Rituum Congregationis exhibitum die 29 Ianuarii 1746, ubicumque Festum S. Aloisii Gonzagae Coni. cum sollemnitate fieri contigerit, dies pro eodem Festo, in singulis Ecclesiis el Oratoriis, a Rmis locorum Ordinariis opportune designanda permittitur, cum extensione, ad praedictam diem, In-

dulgentiae plenariae a Christifidelibus in forma Ecclesiae consueta lucranda; et Officii et Missae propriae de ipso Angelico Iuveneri a Clero peragenda.

Hinc a nonnullis ecclesiasticis Curiae postulatum fuit :

Num, iuxta praxim Sacrae Riluam Congregationis, omnes Missae propriae de Sancto Aloisio celebrari valeant qualibet die a Illis Ordinariis, ul in casu, designata?

Et Sacra Riluam Congregatio, referente Secretario reque mature perpensa, rescribendum censuit:

< Affirmative; dummodo non occurrat duplex primae classis aut Dominica privilegia item prunae classis, quoad Missam solemnem; aut etiam duplex secundae classis nec non Dominicae, Feriae, Vigiliae, Octavaeque privilegiatae, quoad Missas lectas; neque omittatur Missa Conventualis vel Parochialis Officio diei respondens, ubi eam celebrandi adsit onus; servatis Rubricis ». Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 27 Iunii 189G.

3919. ORDINIS MINORUM CAPUCCINORUM SANCTI FRANCISCI.

R. P. Antoninus a Calmplhoutschenhoek Galendarisla Provinciae Belgicae Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum, de consensu sui Adm. R. P. Ministri Provincialis ac Rmi P. Procuratoris Generalis, a Sacra Rituum Congregatione insequentium dubiorum resolutionem humillime flagitavit; nimirum :

Dubium I. An Festum mobile vel immobile, quod de Apostolica venia extra diem suam assignatum fuit vel permissum fuit celebrari ob perpetuum impedimentum, cessante hoc impedimento, diei suae restitui debeal, iuxta Decretum in Neapolitana 18 Octobris 1818, ad 8?

Dubium II. Num in Festis secundariis dignitas personalis attendenda sit in concurrentia, quando eiusmodi Festa quoad ritum et reliqua aequalia sunt?

Dubium III. Quando eadem die duo Festa occurrunt, unum fixum seu immobile et alterum mobile, ceteris paribus, quodnam ex iis transferri debet, si ambo translationis privilegio gaudeant?

Dubium IV. An, occurrente die 16 Ianuarii Festo primario et immobili Ss. Martyrum Ordinis Minorum Berardi et Sociorum

cum Festo secundario et mobili eiusdem secundae classis Dominicae II post Epiphaniam affixo, scilicet Ss. Nominis Iesu, huic praeferentia debeat?

Dubium V. An, oblenio induito transferendi particularia Officia Dominicis aut Feriis affixa, si haec accidentaliter vel perpetuo impediuntur, transferri valeant ac debeant in primam insequentem diem liberam, lanquam in sedem propriam?

Dubium VI. An indultum fel. rec. Pii Papae VI, diei 30 Augusti 1794 datum et Bullario FF. Min. S. Francisci Capuccinorum, tom. IX, pag. 215, insertum, etiam extendatur ad Festum S. Iacobi de Marchia Conf. ritus duplicis secundae classis?

Dubium VII. An in particularibus Calendariis Ordinis Minorum Capuccinorum prohibitum sit diei 1 Decembris, quae libera est in Calendario universi Ordinis, fixe apponere Officium sua die ob occurrentiam perpetuo impeditum? Et quatenus Negative,

Dubium VIII. An Officium diei 1 Decembris affixum, quod esset ritus inferioris, imo et aequalis sed minoris dignitatis, ab illa die amoveri debeat si translationis privilegio polleat, ul locum suum cedat Festo accidentaliter impedito, sive S. Iacobi de Marchia, sive Omnium Sanctorum Ordinis, sive S. Andreae Apostoli?

Dubium IX. Ubi Festum Ss. Cordis Iesu, vel Purissimi Cordis Beatae Mariae Virginis est titulus Ecclesiae, utriusque Festi octava tum quoad Officium tum quoad commemorationem postponenda est octavis Festorum Nativitatis S. Iohannis Baptistae et Ss. Apostolorum Petri et Pauli?

Dubium X. Secundae Vesperae Festi primarii ritus duplicis minoris concurrentis cum primis Vesperis diei octavae Ss. Apostolorum Petri et Pauli, vel diei octavae Festi Omnium Sanctorum suntne dimidiandae; vel dicendae de sequenti cum commemoratione praecedentis?

Dubium XI. Num in secundis Vesperis diei octavae Corporis Christi, Vesperae dicendae sint de Festo Ss. Cordis Iesu, sine commemoratione praecedentis, in Ecclesia ubi hoc Festum est titulus et proinde primarium per accidens?

Dubium XII. An Commemoratio S. Pauli Apostoli, ubi est impedita, privilegio gaudet translationis super aliis Officiis duplicis maioris antea translatis, sive primariis, sive secundariis?

Dubium XIII. Quodnam Calendarium se-

qui debeant illi, qui praedicationis vel ex alia rationabili causa per aliquot dies a suo Conventu absunt?

Dubium XIV. An ubi die 18 Augusti Festum agitur alicuius Sanctae Virginis et Martyris cum Missa *Loquebar* aut *Dilexisti*, Secreta ei Postcommunio S. Agapiti Mari., in casu commutanda, desumenda sit ex Missa *In virtute*; aut ex alia *Laetabitur*?

Onero» XV. An licitum sit, absque peculiari induito, ad diem 30 Decembris fixe apponere Officium rilius vel semiduplicis, vel duplicis, vel potioris, per annum ante diem 30 Decembris celebrandum, quod tamen ob occurrentiam perpetuam sua die perpetuo impeditur?

Dubio» XVI. Quando plura simul Provinciae vel unius alteriusque Conventus Officia particularia fixe sunt transferenda, ulpote sua die perpetuo impedita, quaenam prius transferenda seu assignanda sunt?

Dubium XVII. Ubi unus tantum Sacerdos, quoad Missae celebrationem, addictus sit Oratoriis competenti auctoritate erectis in Gymnasiis, Hospitalibus ac Domibus quarumcunque parum Communitatum; hic si Secularis lenelurne sequi Calendarium Dioecesis in qua extat Oratorium? et si Regularis Calendarium Ordinis, si proprio gaudeat, relinquere? et si aliquando celebrent extranei, hi debentne se conformare Calendario Sacerdotis eiusmodi Oratoriis addicti?

Dubium XVIII. Num in Ecclesiis et Oratoriis Monialium aut Religiosarum quae chorale Officium habent, quilibet Sacerdos Missam Coquentualem seu Solemnem celebrans, Officio earumdem conformem semper dicere teneatur?

Dubium XIX. An in casu quo unus dumtaxat Sacerdos apud praefatas Moniales seu Religiosis celebret, possit ipse diebus semiduplicibus vel ferialibus semper seu saltem aliquando, loco Missae diei currenti conformis, celebrare Missam Votivam vel de Ileque?

Dubium XX. Utrum idem Sacerdos apud dictas Moniales vel Religiosas Missam Conventualem aule vel post Primam celebrare valeat?

El Sicra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisitu volo Commissionis Liturgicae ac re mature perpensa, rescribendum censuit:

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. « Affirmative ».

Ad III. « Ceteris paribus, praecedentia

competit Festo diei mensis affixo; iuxta Decretum in Viglèvanen. diei 21 Februarii 1890, ad primum ».

Ad IV. « Negative; et servetur Decretum Generale diei 27 Iunii 1893, confirmatum a Summo Pontifice die 2 Iulii eiusdem anni ».

Ad V. « Affirmative ».

Ad VI. * Servetur Rubrica specialis Breviarii Ordinis Minorum Capuccinorum, recentior approbati, typisque Salviucci 1894 editi ».

Ad VII. « Affirmative ».

Ad VIII. « Provisum in praecedenti ».

Ad IX. « Affirmative; iuxta Decretum Urbis diei 22 Maii 1895, in responsione ad tertium ».

Ad X. « Quoad concursum duplicis minoris cum die octava Ss. Apostolorum Petri et Pauli, servetur Rubrica specialis dicti Breviarii; quoad concursum vero duplicis minoris primarii cum die octava Festi omnium Sanctorum: Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad XI. « Negative; et servetur Decretum Urbis et Orbis datum die 23 Iunii 1889

Ad XII. « Negative; et servetur Rubrica Generalis Breviarii Romani, Tit. X De Translatione Festorum, num. 7: uti et Decretum Generale supra primariis et secundariis Festis ».

Ad XIII. « Si in Choro, standum Calendario Coenobii apud quod Religiosi hospitantur; d privatim servandum Calendarium Coenobii a quo discesserunt ».

Ad XIV. « Secreta et Postcommunio sumantur, in casu, e Missa *Laetabitur*, quae in recentioribus editionibus Missalis assignatae sunt pro S. Agapito Mart. ».

Ad XV. « Affirmative; iuxta Rubricas ».

Ad XVI. « Calendarium cuiuscunque Provinciae redigatur super Calendario perpetuo Ordinis; Calendarium vero cuiuscunque Coenobii super Calendario respectivae Provinciae ».

Ad XVII. « Affirmative in omnibus, si Oratoria habenda sint ut publica; secus, Negative ».

Ad XVIII et XIX. « Servandum Decretum Generale diei 9 Iulii 1895, confirmatum a Summo Pontifice die 9 Decembris eodem anno ».

Ad XX. « Missa Conventualis celebranda est Horis a Rubrica statutis ».

Atque ita rescripsit.

Die 27 Iunii 1896.

3920. DECRETUM GENERALE.

Orationum et Sequentiae in Missis Defun-
olorum.

Ut omne tollatur dubium super Oratio-
nibus et Sequentia dicendis in Missis De-
functorum, Sacra Riluam Congregatio de-
clarat :

I. « Unam tantum esse dicendam Ora-
tionem in Missis omnibus, quae celebrantur
in Commemoratione Omnium Fidelium De-
functorum, die et pro die obitus seu de-
positionis, atque etiam in Missis cantatis,
vel lectis permittente ritu diebus III, VII,
XXX et dic anniversaria, nec non quando-
cumque pro defunctis Missa *solemniter* ce-
lebratur, nempe sub ritu qui duplici re-
spondeat; uti in Officio quod recitatur post
acceptum nuntium de alicuius obitu, et in
Anniversariis late sumptis ».

II. « In Missis quotidianis quibuscum-
que, sive lectis sive cum cantu, plures
esse dicendas Orationes, quarum prima sit
pro defuncto vel defunctis cetero designatis,
pro quibus Sacrificium offertur, ex iis quae
inscribuntur in Missali, secunda ad libitum,
ultima pro omnibus defunctis ».

III. « Si vero pro defunctis in genere
Missa celebretur, Orationes esse dicendas,
quae pro Missis quotidianis in Missali pro-
stant; eodemque ordine ibi sunt inscri-
ptae ».

IV. « Quod si in iisdem quotidianis Missis
plures addere Orationes Celebranti placue-
rit, ubi Rubricae potestatem faciunt, id licet
posse tantum in Missis lectis, impari cum
aliis praescriptis servato numero, et Ora-
tioni pro omnibus defunctis postremo loco
assignato ».

« Quod denique ad Sequentium attinet,
semper illam esse dicendam in quibusvis
canonibus Missis, uti etiam in lectis quae die-
bus ut supra privilegiatae fiunt: in reliquis,
vel recitari posse vel omitti ad libitum Ce-
lebrantis, iuxta Rubricas ».

Contrariis non obstantibus quibuscum-
que.

Die 30 Iunii 1896.

3921. DECRETUM.

Quoad plures Missas canendas in eadem Ec-
clesia, eadem die et de eodem Officio.

Cum per plura particularia Decreta, iam
alias edita, Sacra Riluam Congregatio de-

claravit in eadem Ecclesia eademque die
plures non posse cantari Missas de eodem
Officio; in praesenti, ut plurimum votis satis-
faciat, opportunum ac propemodum neces-
sarium indicat ulterius declarare, quemad-
modum reapse declarat:

< Plures Missas de eodem Sancto vel My-
sterio in eadem Ecclesia prohibitas, illas
esse quae, praeter Conveniunt nunquam
in Collegialibus Ecclesiis omittendam, in of-
ficialura choralis concinuntur, vel aliquam
cum eadem relationem dicunt. Quapropter
praefatas Missas sive ad petitionem viven-
tium, sive ex fundatione, dummodo ante
vel post absolutum chorale Officium, ac sine
ulla cum eo relatione concinantur, non esse
vetitas ».

Contrariis non obstantibus quibuscum-
que.

Die 30 Iunii 1896.

3922. DECRETUM GENERALE

DE MISSIS VOTIVIS.

Missae Votivae, vel cum Officio diei et ipso
Votivo concordant, vel haud conformiter
ad ipsum celebrantur.

Posteriores vero istae, vel solemniter aguntur
pro re gravi et publica Ecclesiae causa;
vel privatim, aut saltem ex causa privata
celebrantur.

De Missis votivis,
quae cum Officio concordant.

Huiusmodi Missae Votivae naturam et
ritum Officii, cui adnectuntur, sequuntur,
his tamen adnotatis:

Missa de SS. Sacramento in V Feriis sit
illa Votiva, quae notatur in line Missalis,
(haud vero ut in ipsa solemnilale Corporis
Christi) ac proinde dicatur sine Sequentia.

Orationes dicantur, non ut infra octavam
eiusdem solemnitatis, sed tempori con-
gruentes.

Quae omnia servanda sunt in celeris
huiusmodi Missis Votivis.

Symbolum in quibuslibet Missis Votivis
huiusmodi, quae scilicet conformiter ad Of-
ficium celebrantur, semper omittatur, etiamsi
sub ritu Duplici maiori aliquando sint con-
cessae.

II.

De Missa Votiva solemni pro re gravi.
et publica Ecclesiae causa.

1. Missa Votiva solemnis pro re gravi et publica Ecclesiae causa illa est, quae Officio per se non respondens, ab Episcopo, vel de eius consensu, pro qualibet vice obtinendo, solemniliter celebratur cum interventu Magistratus, aul saltem Cleri et populi; et pro quadam spirituali vel temporali necessitate, quae communitatem ipsam afficiat: v. g. ad petendam pluviam, pro serenitate, pro quacumque necessitate, pro Principe infirmo, ac similibus.

2. Missa Votiva solemnis pro re gravi celebrari potest qualibet die, exceptis Dominicis I classis, ac Festis duplicibus pariter I classis, Feria IV Cinerum, Feriis Hebdomadae Maioris et Vigiliis Pentecostes et Nativitatis Domini: in quibus sola commemoratio fieri poterit in Missa solemni de die, per Orationem Missae Votivae post Orationem Festi sub unica conclusione, etsi alia commemoratio deinde vi Rubricarum fieri debeat.

Venim in Ecclesiis, quae ad Missam Convenluelem tenentur, Votiva solemnis pro re gravi non celebretur, nisi prius celebrata fuerit Missa Convenlualis de Officio occurrente.

3. Missa Votiva huiusmodi ex his desumenda est, quae uti Votivae in Missali designantur. Quod si, occurrente aliqua gravi et urgente necessitate, Missa specialis in Missali deficiat, dicatur Missa *pro quacumque necessitate*; et huius Orationi sub unica conclusione superaddatur Collecta, si quae sit, necessitati relativae propria.

Celerum in Missis Votivis solemnibus pro re gravi unica dicenda est Oratio, etsi una Ianium cantetur Missa, ul accidit in Ecclesiis, ubi onus Missae Convenlualis non exislit.

In huiusmodi Missis semper dici debent Gloita in *excelsis* et *Credo*, nisi Missa celebretur in paramentis violaceis, iuxta Ruhr. Miss. Til. XVIII, Num. 5, quia tunc non dicitur Gloria. Cum vero *Gloria* et *Credo* dicuntur, nunquam ad Orationes genuflectitur.

Praefatio dicatur iuxta Rubr. Miss. Tit. XII, Num. 4: ita quidem ut infra quacumque octavam etiam privilegialam, Praefatio dicatur Missae Votivae propria, si ha-

beat, cum *Communicantes* de octava. Die vero Dominica, Praefatio, si Missa Votiva propriam non habeat, dicatur de Dominica, non de Festo. Item Praefatio dicenda est in cantu solemni et Organa pulsari possunt.

Color vero paramenlorum erit iuxta qualitatem Missae, quae celebratur.

III.

De Missis Votivis privatis
vel ex privata causa in genere.

1. Dici possunt ut Votivae, Missae omnes quae in fine Missalis sub hac designatione ponuntur, necnon illae quae in corpore Missalis, ul votivo more per annum dici possint, adnotantur, quales inter alias Missa *Miserebitur* de SS. Corde Iesu et Missa *Gaudens gaudebo* de Immaculata Conceptione.

Missae Votivae dici tantum possunt de quibuscumque Sanctis canonizatis, in Martyrologio Romano descriptis: pro quibus adhibenda est sive Missa propria, si habeatur, sive illa de Communi, ad quam Oratio forte pertineat, sive altera pariter de Communi: desumptis quidem de Communi quae in Missa propria forsitan desunt, vel tempori non conveniunt, omissisque verbis *annua, hodie*, ac similibus, et mutatis *natalitia, solemnilas, festivitas* in *commemoratio, memoria*.

2. Missae Votivae, sive privatae (etiamsi dicantur pro aliqua causa gravi), sive solemnes (nisi pro re gravi), sicut et Missae privatae pro Defunctis, omnino prohibentur in Vigiliis et per octavas Nativitatis et Epiphaniae Domini, Feria IV Cinerum, a Dominica Palmarum usque post octavam Paschae, in Vigilia Pentecostes et per octavas Pentecostes et Corporis Christi; necnon in Dominicis per annum et in Festis Duplicibus, etiam non de praecepto, quacumque consuetudine non obstante.

3. Missae Votivae huiusmodi liant sine *Gloria* et sine *Credo*, etiamsi de Patrono vel Titulari, vel, per speciale indultum, in die Dominica et in Festis Duplicibus, vel etiam intra octavas celebrentur, nisi sint de die infra ipsam octavam; quo in casu celebrandae essent ul in Festo, idesl cum *Gloria* et *Credo*.

Orationes dicantur diei et tempori congruentes, etiam in Missa Votiva de SS. Sacramento. Quod si infra octavam Missa Vo-

lira dicalur, secunda Oratio erit de octava, tertia autem de Iempore.

Quoad Praefationem, servetur Rubrica Generalis Til. XII, Num. 4.

In Missis Votivis nunquam legitur in fine aliud Evangelium, nisi S. Ioannis *In principio* iuxta Ruhr. Til. XIII.

IV.

in specie : De Missis Votivis solemnibus
ex oausa non publica celebratis

1. Missae Votivae, quantumvis solemnes, quae pro re non gravi et ex causa non publica celebrantur, etiamsi in forma novemdialis vel oclidui ante vel post aliquam Solemnilem agantur, nullimode celebrentur in Dominicis et Festis Duplicibus nisi ex induito speciali.

Nec Votiva de Spiritu Sancio, vel alia, snpradiclis diebus licet celebrari, quacumque consuetudine non obstante, ob vestilionem vel professionem Monialium ; sed neque ab ipso Episcopo in eligendam Abbatissam Monasterii suae iurisdictionis.

Immo ante Processionem SS.Sacramenti, sive infra sive extra octavam Corporis Christi, vel qualibet tertia Dominica mensis, Missa coram SS. Sacramento cantari solita celebranda est de Dominica seu de Festo Duplici occurrente, cum commemoratione Sacramenti.

Missae Votivae solemnes semper cantentur post Nonam, ad formam Rubricarum.

2. In Ecclesiis quae ad Missam Convenlualem tenentur, si Missa Votiva sollemnis ex causa non gravi vel ex fundatione celebretur, nunquam omittatur Missa Convenlualis de die : tunc vero in Missa Votiva fieri non debet Commemoratio Festi, de quo Missa Convenlualis celebrata fuit.

In celeris vero Ecclesiis, si de Festo currenii prius alia Missa celebrata non fuerit, in Missa Votiva addantur tam Oratio diei quam aliae occurrentes.

Ceterum in Missis Votivis huiusmodi, utcumque solemnibus, nisi pro re gravi et publica Ecclesiae causa, vel vi specialis indulli celebrentur, *Gloria in excelsis* et *Credo* semper omittantur. Quod servetur etiam in novemdialibus, quibus Sanctorum Festa nonnumquam praeveniuntur, vel in ocliduo quod sequitur.

In Missa Votiva de Passione, quae Feriis VI per annum alicubi celebrari solet,

colore utendum est violaceo, iuxta Rubricas, nec pulsanda sunt Organa.

3. Missae Votivae ex fundatione vel legato (de quibus iam supra aliquid innuimus) easdem normas ac ceterae Votivae, sequuntur : ita ut legi vel cantari nequeant in Festis Duplicibus aut in diebus, in quibus nec de Duplici fieri possit.

ideo Sacra Congregatio, auctoritate summi Pontificis, die 5 Augusti 1662 mandavit ne in futurum recipiatur obligatio ad Missas Votivas celebrandas, nisi pro diebus, in quibus secundum Regulas Missalis celebrari possunt.

Missae vero Votivae, iam acceptatae et nondum celebratae, dicantur aliis diebus non impeditis*, atque in horum defectu, pro Votivis sufficiat applicare valorem Missae currentis quae quidem, si opus sit, fiat cum canlu, aut etiam sine cantu ex rationabili causa ab Ordinario dignoscenda et approbanda.

V.

De Missis Votivis Beatae Mariae Virginis.

1. Missa Votiva de Beata Virgine, sive sit privata sive sollemnis, etiam pro re gravi, debet esse una ex Votivis B. M. V. in fine Missalis positis pro diversitate temporum, aliave approbata ut Votiva dicatur, ut Missa *Gaudens gaudebo* de Immaculata Conceptione et Missa Septem Dolorum. Missae vero propriae de Festivitatibus Beatae Mariae non celebrentur, nisi diebus in quibus dictae solemniales occurrunt et per earum oclavas : quod servetur etiam si huiusmodi Missae ex praescripto et institutione fundatorum petantur; quibus fiet salis celebrando aliquam ex Votivis B. M. V. iuxta temporis occurrentiam.

Contra vero, in Festivitatibus et infra oclavas eiusdem Beatae Virginis celebretur Missa Festivitatis aut de die infra oclavam, tamquam non Votiva, sed Festiva.

Pariter die quo Officium Votivum de Beata Virgine ex induito recitatur, Missa Votiva sumatur quae respondeat Officio.

Immo in Vigilia Assumptionis (similiter ei Immaculatae Conceptionis) B.M.V., etiam in implementum oneris, celebretur Missa de Vigilia; quippe qua omnis universalis Ecclesiae ritui et particulari oneris implemento consulatur.

2. In Missis Votivis de B. M. V., quae celebrantur in Sabbatis per annum et in Sab-

balis Adventus, dicatur Hymnus *Gloria in excelsis*, etiamsi Officium non liat de ea : nunquam vero dicitur extra Sabbatum, nisi infra octavas eiusdem beatae Virginis ; etiamsi talis Missa celebretur ex legato, neque obstante consuetudine etiam immemorabili. Sacerdos vero, qui ex induito quotidie celebrat Missam Votivam de B. M. V., *Gloria in excelsis* dicat in Sabbato, uli supra, haud vero infra octavas eiusdem Beatae Virginis.

Tres saltem Orationes, iuxta Rubricas, dicantur, etiam in Missis Votivis huiusmodi, quae ex induito quolibet anni Sabbato cantari solent.

Credo in Missis Votivis B. M. V. semper omittatur, nisi sint de die infra eiusdem Octavas ; nequidem iis exceptis, quae sive in Cleri conventibus, sive ex legato, sive quolibet Sabbato ex induito celebrantur.

In Missis Votivis de B. M. V. color albus semper adhibeatur, non autem caeruleus, nisi ex privilegio.

3. Missae Votivae B. M. V., etiam novemdiales, debent esse ex Votivis ul supra ; nunquam vero propriae de Festivitatibus eius, nisi in ipsis Festivitatibus el per octavas earum. Missae huiusmodi, utcumque solemnes, celebrentur sine *Gloria* el sine *Credo* el cum tribus Orationibus : nisi speciale habeatur indultum.

Quae de Missis novemdialibus dicta sunt, eadem fere dicantur de Missa *Rorate* in honorem Beatae Virginis quotidie per Adventum in aliquibus Ecclesiis cantari solita : quae quidem neque in Dominicis aut Festis duplicibus, neque cum unica Oratione el cum *Gloria* et *Credo* celebranda est, nisi peculiare interveniat indultum. Quo quidem obtento, non omittatur Missa Conventualis in Ecclesiis Collegiatis aut Couventualibus, vel Missa a currentis Festi de praecepto in minoribus Ecclesiis.

VI.

De Missa pro Sponsis.

In celebratione Nuptiarum, extra diem Dominicum, vel alium diem Festum de praei « pio, seu iu quo occurrat Duplex primo' vel secundae classis, dicenda est Missa pro Sponso el Sponsa, m line Missalis post Ius Missis Votivas specialiter assignata. Iu diebu* vero Dominicis aliisque diebus Festis de piaepcepto, necnon diebus Duplicia excludentibus, dicenda est Missa de die

cum commemoratione Missae pro Sponso et Sponsa, et quidem etiam in Festis primae classis, sub altera conclusione, ac primo loco post ceteras commemorationes de praecepto, si quae faciendae.

Missa pro Sponsis, el in ea benedictio nupti dis, fieri potest etiam in casu, quo Sponsi infra hanc Missam Sacram Communionem non percipiant.

Eadem Missa, cum sil Votiva privata, semper celebranda est, etiam si fiat in cantu, sine *Gloria in excelsis* et sine *Credo* et cum iribus Orationibus : Γ scilicet eiusdem Missae Votivae propria, 2* el 3* diei currentis ut in Rubr. Til. VII, Num. 3 *De Commemorationibus*; necnon in line *Dedicamus Domino* el ultimo Evangelio S. Iohannis.

Temporibus vero prohibitis, Nuptiae quidem celebrari possunt de licentia Episcopi, at sine solemnitate, ideoque privatim; et omissis Missa et benedictione. Neque, iisdem temporibus, Commemoratio pro Sponsis lien potest in Missa currente.

Verum ex Decreto Generali S. R. Universalis Inquisitionis dato dio 31 Augusti 1881, benedictio nuptialis impertienda est extra tempus feriatum iis coniugibus, qui eam quacumque ex causa non obtinuerint, Missaque pro Sponso el Sponsa simul celebranda, diebus praescriptis ul supra.

Benedictio enim Nuptiarum in Missa posita, si Sponsi eam petierint, (ceterum ad earn non adigendi, bene tamen adhortandi) ab ipsa Missa pro Sponso el Sponsa abstrahi nunquam potest, sed infra eam omnino debet fieri.

Notandum est tamen, quod si mulier est vidua el alias benedicta fuerit, omittenda est tam benedictio Nuptiarum, quam Missa propria pro Sponso et Sponsa.

Non obstantibus Decretis quibuscumque particularibus in contrarium facientibus, quae per hoc Generale Decretum uli revocata ac nullius roboris habenda esse Sacra Rituum Congregatio declarai.

Die 30 Iunii 1806.

3923. PLURIUM DIOECESIUM.

Cum Sacra Rituum Congregatio expetita fuerit a plurium Dioecesium Episcopis num attenta multiplicatione Officiorum quae sub ritu duplici maiori conceduntur, expediat adhuc in dictis Officiis legere Lectiones I Nocturni de Communi Sanctorum, nisi propriae habeantur, pro Scriptura currente;

Sacra eadem Rituum Congregatio, exquirito volo Commissionis Liturgicae reque maturius perpensa, respondentium censuit*.

< Praesentibus rerum adiunctis inspectis, Lectiones I Nocturni proprias vel de Comuni Sanctorum esse in posterum adhibendas Ianium pro Duplicibus I vel II classis; illis lamen Lectionibus exceptis, quae approbatae iam (uerint, vel in Breviario habentur pro duplicibus seu maioribus seu etiam minoribus; vel aliis, quas pro specialibus rationibus vel adiunctis Sacra Rituum Congregatio approbare deinceps censuerit ».

Alque illa declaravit servarique mandavit.

Die 30 Iunii 1890.

3924. STRIGONIEN.

Rev. Dominus Theophilus Klinda, Oidinalor Calendarii Strigoniensis, de mandato Eius ac Rmi sui Archiepiscopi ac Primatis Regni Hungarici, a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humillime exposulavit; nimirum:

Dubium I. An tertia Oratio dicenda *ad libitum Sacerdotii* seligi possit ex Missa in Anniversario electionis seu consecrationis Episcopi? Et quatenus Affirmative: Anne haec eadem Oratio, uli Collecta, loco tertiae ad libitum imperari valeat, Ordinario loci aegrotante, aut die natali vel onomastica eiusdem recurrente?

Dubium II. Sacra Rituum Congregatio saepius declaravit Missas proprias de Festivalibus Beatae Mariae Virginis celebrari non posse tanquam Votivas, nisi earum octavas quas habent. Hinc quaeritur: An Missa SSmi Rosarii B. M. V. eximatur a hac regula et, mutatis mutandis, celebrari valeat uli Votiva; et mense Octobri etiam extra Sabbatum, ratione cuiusdam solemnitalis, recitari in huiusmodi Missa Votiva possit *Gloria f*

Dubium III. Evulgatum Sacrae Rituum Congregationis Decretum *Urbis et Orbis* diei 9 Iulii 1895, confirmatum a Summo Pontifice die 9 Decembris eodem anno, quo linna ac certa norma pro celebranda Missa in aliena Ecclesia constituta est, palerne aliquam exceptionem, adeo ut liceat Missam Officio Proprio ritus classici convenientem celebrari aut saltem Symbolum eiusmodi Officio conforme addi, quando in primo et altero casu idem sit color Officii Proprii ac Officii alienae Ecclesiae?

Dubium IV. Commemoratio SSissimi Sacramenti facienda in Missa coram SSmo exposito, servatis Rubricis, non excluditur in Festis Domini, iuxta Decreta, dummodo non versetur in eodem Mystero. Hinc quaeritur: « An praedicta Commemoratio omitenda sit in Festis et infra octavas Nativitatis, Epiphaniae, Paschalis, Ascensionis, Circumcisionis et Transfigurationis Domini; itemque in Festis SS. Nominis Iesu, SS. Redemptoris et Passionis Domini, prout ex Decretis omittitur in Festis SS. Cordis Iesu et Pretiosissimi Sanguinis? »

Dubium V. Iuxta Rubricas et Decreta Missa Voliva solemniter de Patrono transferendo infra octavam Paschae et Pentecostes, praeter Feriam II et III, celebrari potest, non omitta Conventuali aut Parochiali Missa de die, ubi eam celebrandi adsit obligatio. Hinc quaeritur num talis Missa Votiva solemniter de Patrono transferendo decantari valeat in Dominicis Passionis, in Albis et SSimae Trinitatis?

Dubium VI. Festum classicum particulare v. g. Tutelaris Ecclesiae aut Patroni loci, occurrens diebus infra octavam privilegiatam ac proinde ab Officio occurrente impeditam, potestne eo anno transferri ad primam diem immediate post octavam et impeditam, translato inde Festo alio occurrente, si transferri potest; sin vero, hac vice, simpliciter aut omisso?

Dubium VII. Recentiores editiones Proprii Hungariae Symbolum in Missa S. Ladislai Conf. Regis recitandum praescribunt. Hinc quaeritur: An ab editione, quae mox adornabitur, expungenda sit in dicta Missa Rubrica: *Et dicitur Credo*?

Dubium VIII. In Oratione Festi S. Iohannis Eleemosynarii Episc. Conf., non obstante Decreto diei 25 Septembris 1852 in una Veniarum ad dubium octavum, legitur pronomen: *Eleemosynarii*. Hinc quaeritur num hoc pronomen supprimendum sit in nova editione Proprii Hungariae?

Dubium IX. Quum in plurimis Ecclesiis, die Festo S. Marci Evangelistae, celebretur unica Ianium Missa Rogationum; quaeritur:

1°. Utrum ea omnino debeat cantari; an possit esse lecla?

2°. An in ea Missa fieri debeat Commemoratio Festi S. Marci aut Dominicae in Albis, quae proximo futuro anno occurret?

Dubium X. Feria IV Rogationum, quae est Vigilia Ascensionis Domini, in Missa Rogationum, quae unica in eadem Ecclesia celebratur cum commemoratione Festi oc-

currentis, fierine debet etiam commemoratio Vigiliae? necnon lectio Evangelii eiusdem Vigiliae in line?

Dubium XI. Dominica III Adventus quomodonam concludendi sunt Hymni, et quale dicendum Responsorium breve ad Primam, infra octavam Immaculatae Conceptionis Beatae Mariae Virginis?

Ei Sacra Riluum Congregatio, referente Secretario, exquisito volo unius ex eiusdem Sacrae Congregationis Consultoribus, re maturo examine perpensa, rescribendum censuit:

Ad I. «Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam; ei detur Decretum diei 17 Augusti 1709 in Bergomen. in responsione ad dubium II ».

Ad II. «Negative in omnibus; iuxta Decretum in Neapolitana diei 23 Februarii 1884, ad dubium V ».

Ad III. « Negative ».

Ad IV. « Commemorationem SSmi Sacramenti, ob identitatem Mysterii, solummodo omittendam esse in Festis Passionis, Crucis, SSmi Redemptoris, SSmi Cordis Iesu et Pretiosissimi Sanguinis ».

Ad V. « Negative ».

Ad VI. « Negative, sine speciali induito ».

Ad VII et VIII. « Affirmative ».

Ad IX. « Quoad primam quaestionem : Negative, ad primam partem ; Affirmative, ad secundam; et detur Decretum diei 14 Augusti 1858 in Briocen. ad III. Quoad alteram quaestionem : Affirmative ; et detur Decretum diei 29 Maii 1846 in Tuden. ad II ».

Ad X. « Negative, ad utrumque ».

Ad XI. « Hymni concludi debent : *Iesu tibi sit gloria etc.*; et ad Primam dici debet >. *Qui natus etc.* iuxta editionem typicam Breviarii Romani ».

Alque ila rescripsit.

Die 3 Iulii <896.

3925.   **ORDINIS**

MINORUM CAPUCCINORUM

S. FRANCISCI.

R. P. Anloniii' a Calmpthoulschenhoek, Calendarista Provinciae Belgicae Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum, de consensu sui admodum Rev. P. Provincialis et Riii P. Procuratoris Generalis eiusdem Ordinis, a Sacra Riluum Congregatione in-

sequendum dubiorum solutionem humillime rogavit ; nimirum :

Dibium I. Utrum Beatorum Officia, ubi sunt indulta, iisdem subiaceant Rubricarum normis super translatione Festorum, quibus Officia Sanctorum ?

Dubium II. Si Sedes Apostolica praescribit novum Festum aut Officium celebrandum die sua natalitia , et in aliqua particulari Ecclesia haec dies sit impedita alio Festo aut Officio, quod pariter in die natalitia recolitur , sed novum Festum aut Officium est dignius; quodnam ex iis praeferri debeal?

Dubium III. 1. An sustineri valeal omnia universo Ordini Capuccinorum concessa particularia Officia mobilia Dominicis aut Feriis affixa , quando sua die accidentaliter impediuntur, absque speciali induito transferri posse, servatis Rubricis ; quasi recensenda forent inter Officia ex praecepto agenda , utpote verbis non facultatives sed praeceptivis concessa ? Et quatenus Affirmative, An idem dicendum sit, si agatur non de Breviario, sed de Calendario a Sancta Sede approbato ?

2. In universo Ordine Fratrum Minorum Capuccinorum, die 5 Octobris, ritu duplici celebratur Commemoratio Omnium Fratrum Defunctorum Ordinis, eademque die in Breviario ipsius Ordinis illa Rubrica de Officii Defunctorum recitatione legitur, quae habetur in Breviario Romano ad diem II Novembris. Hinc quaeritur: Num Fratres Minores Capuccini etiam extra Chorum in recitatione privata teneantur praedicta die 5 Octobris ad recitationem Officii Defunctorum, et quidem sub eadem obligatione gravi, qua idem Officium die II Novembris praecipitur in universa Ecclesia ?

3. An non tantum Minores Capuccini, sed etiam alii Regulares proprio Breviario vel Calendario utentes, ad Chorum addicti vel non addicti, si degant in loco ubi iam celebrant Patronum Loci, teneantur insuper celebrare Patronum Provinciae et Regni et Dioecesis ?

4. Utrum Minores Capuccini et praedicti Regulares, habitantes in Civitate Bruxelensi in Belgio, debeant ibidem sub ritu duplici primae classis absque octava celebrare una cum Clero Seculari vel Festum S. Gudilae Virg. die 8 Ianuarii, vel tantummodo Festum Dedicationis S. Michaelis Archangeli die 29 Septembris, vel utrumque Festum, quia duo illi Sancti habentur ut Patroni quasi aequae principales Civitatis Bru-

xelleii'is cl Ecclesiae Collegialac, alque a tolo Clero Seculari Bruxellensi sub rilu duplici primae classis cum oclava recoluntur?

Dubium IV. Sacra Rituum Congregatio Ordini Minorum Capuccinorum concessit, ut Officia, quae privilegio translationis (ruuntur et sunt accidentaliter impedita, nec tamen in dies liberas inira annum reponi possunt, quia huiusmodi dies deficiunt, transferri valeant in dies Festorum semiduplicium. ipsis semiduplicibus ad ritum simplicium redactis, dummodo nulla dies libera omittatur. Hinc quaeritur:

1. An exlel aliqua lex statuens ordinem. quo praedictae translationes fieri debeant in semiduplicia?

2. An fieri debeant in proximiora Festa ritus semiduplicis?

3. Num curandum sit, ut quolibet mense una saltem dies libera supersit Festi semiduplicis pro Missis Votivis, vel de Requie pro defundis?

4. An Festum duplicis minoris, quod transferri potest, uti S. Ecclesiae Doctoris et sua die accidentaliter impeditur, transferri valeat in dies II Novembris et V Octobris, quibus diebus fit solemnis Commemoratio sive Omnium Fidelium Defunctorum, sive Omnium Fratrum Defunctorum Ordinis Minorum Capuccinorum?

5. An quando plura et diversa sunt in Directorio Officia, sua die accidentaliter impedita, transferenda pro Conventibus respectivis, tunc pro hoc illoque Conventu, antequam reponantur, liceat nonnulla Festa ritus semiduplicis eum in finem omittere, ut in omnibus Conventibus, quantum fieri potest, eadem die recolantur Officia trans-

Dubium V. 1. Regulares in Belgio et Gallia commorantes, qui die determinata ex Apostolica concessione celebrant, sub rilu duplici primae classis cum oclava, Dedicationem Omnium Ecclesiarum proprii Ordinis, debentne, iuxta Decretum Cardinalis Caprara, una cum Clero Seculari die Dominica post octavam Omnium Sanctorum celebrare Dedicationem omnium Ecclesiarum Ditionis sub rilu duplici primae classis cum octava? Et quatenus Affirmative,

2. Quanam die debent praedictum Festum celebrare, si in Dioecesi in qua morantur, haud Dominica immediate insequenti Octavam Omnium Sanctorum, sed alia die celebratur ex Apostolica derogatione facta Decreto Cardinalis Caprara?

3. Regulares praedicti, qui tamen die aliqua determinata non celebrant Dedicationem Omnium Ecclesiarum proprii Ordinis, quanam die debent Dedicationem Omnium Ecclesiarum Ditionis celebrare, si in Dioecesi, in qua morantur, haec Dedicationis alia die celebraretur ac Dominica immediate insequenti Octavam Omnium Sanctorum?

Dubium VI. 4. An Regulares proprio utentes Calendario vel Breviario teneantur in Dioecesibus antiquae Provinciae Ecclesiasticae Mechliniensis, in hodierna Dioecesi Tornacensi et in Archidioecesi Cameracensi se conformare Clero Seculari in iis, quae, quoad celebrationem et translationem Festi Annuntiationis, statuta sunt vel per Concilia Provincialia ab Apostolica Sede approbata, vel per Decreta particularia Sacrae Riluum Congregationis?

2. Utrum iidem Regulares in supradictis Dioecesibus sese conformare Clero Seculari debeant in iis, quae super celebratione et translatione Festi S. Marci, Litaniis Maioribus ac abstinentia a carnibus statuta sunt ex Decretis particularibus, ab ipsa S. Sede approbata?

Sacra porro Riluum Congregatio, referente Secretario audiloque voto Commissionis Liturgicae, rescribendum duxit:

Ad Dubium I. < Affirmative ».

Ad Dubium II. « Novum, prout dignius, praeferendum; et antiquum transferendum ».

Ad Dubium III. Quoad 1. < Affirmative ad utrumque ».

Quoad 2. < Affirmative ».

Quoad 3. « Affirmative, si liquido constet de concessione Apostolica; iuxta Decretum in una Ordinis Minorum de Observantia diei 20 Martii 1683 ad IV ».

Quoad 4. « Regulares tenentur ad celebranda Patronorum Festa, quae cum feriatiore recoluntur ».

Ad Dubium IV. Quoad 1. « Affirmative; retenta lege quod praestantiora Officia, ut aliis praeferantur, in proximioribus diebus reponantur, quamvis in his semiduplicia occurrant; haud obstantibus sedibus liberis postea subsequentibus, in quas alia minus solemnia Officia transferantur ».

Quoad 2. « Provisum in primo ».

Quoad 3. < Affirmative; iuxta Decreta alias edita ».

Quoad 4. < Affirmative ».

Quoad 6. < Negative ».

Ad Dubium V. Quoad I. « Negative; et

servetur Decretum in una Ordinis Minorum Cipaccinorum Provinciae Ilollandicae diei 22 Iunii 1895 ad I ».

Quoad 2. < Provisum in primo ».

Quoad 3. < Recurrant in casu particulari ».

Ad Dubium VI. Quoad I. < Servetur Decretum Generale Ut bis et Orbis diei 23 Aprilis 1895, confirmatum a Summo Pontifice die 27 Maii eodem anno, circa Festum Annuntiationis eiusque translationem, sive quoad Festum sive quoad Officium : per

illud nihilominus non derogatur particulare locorum concessionibus ».

Quoad 2. « Relate ad Festum S. Marci Evang. ©jusque translationem, servetur Calendarium Ordinis approbatum die 27 Augusti 1893 el Breviarium pariter approbatum die 4 Decembris 1894. Si autem Decreta particularia, de quibus fit mentio, comprehendant ex consuetudine Regulares, ab his servantur: secus, stetur Rubricis ».

Atque ita rescripsit.

Die 10 Iulii 1896.

3926. DECRETO

Circa le norme da *seguirsi per* impetrare dalla Sacra Gongregazione dei Riti la concessione di nuovi Uffici e Messe.

1. Le domande debbono riguardare solamente i Santi e Beati iscrilti nel Marlirologio Humano, ovvero aventi culto per de'cisione o conferma della Santa Sede. È sempre necessaria una speciale raecomandazione dell' Ordinario della Diocesi ; il quale, occorrendo, deve anche allegare il consenso dei suo Capitulo Cattedrale.

2. Quanto agli allri Santi o Beati, bench/ siano stati onorati, eziandio per lungo tempo, con Ufficio e Messa propria, è necessario che, secondo le consuete regole, sia provato e confermato dalla Santa Sede il loro culto, prima che possa aulorizzarsene l'Ufficio e la Messa.

3. Le domande di Uffici propri e di Messe per nuove Feste di Santi, già venerati sollo altro titolo, saranno assai raramente accolte. In ogni caso esse debbono fondarsi sopra ragioni dei luito slraordinarie e gravi, essere specialissimamente raccomandate, ed, ove l'argomento ciò richieda, aver l'appoggio di prove sloricho ben f<>ndate.

4. Dai Propri o Calendar! perpetui Diocesani, che si presentano alla Sacra Congregazione dei Rili per l'approvazione, debbono escludersi quel Santi o Beati, p.. ' (piali non si avrerino le condizioni indicate sollo il n. 1, c le nuove Feste, alie quili si riferisce il n. 3, dovendosi trattare particolarmente ogni allare di questa specie.

RECRETO1

Quo ad impetranda nova Sanctorum Officia novasque Missas ab hac Sacra Rituum Congregatione, normae sequendae praescribuntur.

1. Exhibitae nobis petitiones Sanctos Bealosve tantummodo spectare debent in Romano Martyrologio conscriptos, aut publico cultu a Sancta Sede decrelo, vel confirmato iamdiu fruenles. At vero semper speciali proprii Episcopi commendatione opus est; qui eliam, si exquiratur, sui Capituli cathedralis consensum allegabit.

2. Ad ceteros Sanctos Bealosve quod atinet, etsi longo iam tempore publico fuerint cultu honorati, cum Ufficio et Missa propria, necesse est ut iuxta communes regulas eorum cultus ab Ecclesia comprobatu-; el confirmatus sil, antequam Officium ipsum ac Missa permittatur.

3. Postulationes ad oblinenda Officia Missasque proprias pro novis eorum Sanctorum sive Beatorum Festis, qui, sub alio quidem titulo, publico iam fuerint cultu donati, raro admodum excipientur. Semper autem eae rationibus omnino peculiaribus ac solidis, specialissimaque commendatione el, si id materia ipsa exposcat, historicis documentis apprime validis fulciantur oportet.

t. Ex Calendariis perpetuis vel Propriis cuiusque Dioeceseos. quae huic Congregationi Sacris Ritibus luendis praepositae approbanda exhibentur, ii sive Sancti sive Beati expungendi -uni, quibus conditiones in § 1 recensitae desunt ; novaque item Festa in § 3 indicata ; quum de his singillatim ac serio agendum sit.

5. Qualunque domanda di nuovi Uffici e Messe deve essere prima esaminata dalla Commissione Lilurgica, quindi discussa con somma accuratezza no! Congresso, al quale presiede l' Emo Card. Prefelio, e se il ri-Millalo di tale disquisizione è favorevole, li domanda slessa veirà slampata con luite le allegazioni e i necessari schiarimenli sui preceduto esarne, ed altresì con le annotazioni di Monsignor Promolore della Fede. La Ponenza così préparala <arà proposta da un Cardinale Relatore alla Sacra Congregazione in una Adunanza Ordinaria.

6. Se la Sacra Congrcgazione approvers la proposta, la sua risoluzione venà sollo-messa al S. Padre; e solo dopo la conferma Pontificia lo schema dell'Ufficio e della Messa, che sarà stato presentalo, verra, con la cooperazione dell' Innografo della Sacra Gongregazione, nvedulo ed approvato per cura del Cardinale Ponente, e di Monsignor Promolore della Fede.

7. Le estensnni di Uffici e di Messe, già concesse a qualche Diocesi o Chiesa particolare, debbono fondarsi sopra speciali ragioni. Esse poi saranno esaminate, come le domande primitive, dalla Commissione Lilurgica e dal Congresso; ed, ove questo lo giudiehi necessario, saranno proposte neirAdunanza plenaria della Sacra Gongregazione, prima di essere sottoposte all'approvazione Pontificia, la quale è sempre#necessaria, ove la primitiva concessione non sia stata fatta *singulis pelt ntibus*.

8. Le inodificazioni o giunle agit Uffici e aile Messe già concesse saranno esaminate e discusse come le estensioni, delle quali tratta il numéro precedente.

13 Luglio 189(1.

La Santilà di Nostro Signore Leone Papa XIII, nell'udienza del 13 Luglio 1896 accordala al sottoscrillo Cardinale Prefelto della Sacra Congregazione de'Rili, avendo presa piena cognizioe drill. Nonne qui sopra notate, si è degnata di approver!© in ciascuna loro parte, e di ordinarne l'esalla osservanza.

GAETANO CARD. ALOISI-MASELLA.

Luigi Thipepi, *Segretario*.

15. Quaelibet novi Officii ac Missae postulatio Curationi Lilurgica© prius examinanda subiicielur; dein summa diligentia in conventu, cui Emus Cardinalis Praefectus praesidet, discutienda. Cuius discussionis exitus si postulanti faverit, postulatio exhibita, una cum allegatis el necessariis declarationibus super peracto examine el insuper cum Rmi Promoloris Eidei adnotationibus, typis mandabitur. Documentorum fasciculus ita comparatus, ab uno e Cardinalibus Relatoribus, Sacrae Congregationi in Ordinario Conventu exhibebitur.

6. Si Sacra Congregatio petitioni favens annuat, illius sententia SSfno Patri confirmanda subiicielur ; ac tantummodo post Pontificiam confirmationem, Officii el Missae schema, quod exhibitum fuerat, coopérante Hymnographo Sacrae Congregationis, cura Cardinalis Ponentis el Rmi Promoturis Eidei, recognoscetur et approbabitur.

7. Extensiones Officii et Missae, alicui peculiari Ecclesiae vel Dioecesi iam concessae, ad alias Dioeceses Ecclesias»e, specialibus rationibus inniti debent. Eae vero a delectis per Nos viris sacrae Lituigiae expertis et a Congressu supradicto, sicut primitivae postulationes, expendentur: et, si id iste necessarium existimabit, in pleno Sacrae Congregationis Conventu proponentur, antequam Pontifici comprobandae exhibeantur ; quae quidem approbatio semper necessaria est, nisi forte primitiva concessio *singulis petentibus* facta fuerit.

8. Immutationes vel additiones, quas in Officiis vel Missis iam concessis fieri contigerit, eaedem examini ac discussioni sicut extensiones, de quibus in § .praecedente sermo est, subiiciuntur.

Die 13 Iulii 1896.

SSiius Dominus Nosier Leo Papa XIII in audientia die XIII Iulii MDCCCXCV1 Eminentissime Card. Praefecto Sacrae Rituum Congregationis facta, quum hasce supra expositas normas sedulo perlegisset, easdem singulas approbare dignatus est, alque earum observantiam quam accuratissimam praecipere.

GADITANUS CARD. ALOISI-MASELLA.

Aloisius Thipepi, *Secretariat*.

3927. PARISIEN.

SEU

CONGREGATIONIS FRATRUM

S. VINCENTII A PAULO.

Rmus Dominus Alfridus Leclerc, Sacerdos et Praepositus Generalis Congregationis Fratrum S. Vincentii a Paulo, Sacrae Rituum Congregationi humillime exposuit nonnullis in locis a Sacerdotibus suae Religiosae Congregationis sacras functiones peragi Missasque ut plurimum celebrari in Oratoriis piarum Sororum seu Religiosarum, quae proprium Calendarium non habent. Hinc eidem Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium una cum postulato exhibuit ; nimirum :

I. Utrum, in casu, Missae debeant esse conformes Calendario Congregationis Fratrum S. Vincentii a Paulo ; an Calendario Dioecesano ? Et qualenus Negative ad primam pariem,

II. Orator suppliciter efflagitat privilegium, quo omnes Sacerdotes suae Congregationis in dictis Oratoriis Missam celebrare valeant iuxta proprium Calendarium, ut ex identitate Missae cum Officio maior in celebrante pietas foveatur.

Sacra porro Rituum Congregatio, referente Secretario, re mature perpensa, rescribendum censui :

Ad dubium « Negative, ad primam partem ; Affirmative, ad secundam ».

Ad postulatam < Negative ».

Atque ita rescripsit.

Die 17 Iulii 1890.

3928. URBIS

EIUSQUE DISTRICTUS.

Per Decretum Sacrae Rituum Congregationis datum die 5 Februarii elapso anno 1895 in una Romana, in responsione ad dubium sextum, statutum fuit, ut quando, die vigesima Septembris, in Laudibus et Missa facienda est commemoratio Vigiliae S. Matthaei Apostoli et Evangelistae et Missa celebratur de Sancio Agapilo Pont, et Conf., haec sil *Sacerdotes*, pro aliera *Statuit*.

Ad nonnullas vero difficultates praecavendas Emus et Rmus Dominus Cardinalis Lucidus Maria Parocchi, Episcopus Albanen.

et Almae Urbis Vicarius, a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII humiliter postulavit, ut deinceps, a Clero ipsius Urbis eiusque Districtus, semper et in quolibet casu, de praefato Sancio Agapilo dicantur Lectiones III Nocturni de Communi Conf. Pont, secundo loco, seu de Honilia super Evangelium *Vigilate*, ac Missa *Sacerdotes*. Occurrente vero Festo ipsius Sancti Pontificis *Quatuor temporibus*, Lectiones I Nocturni sint : *Laudemus*.

Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab Eodem Sanctissimo Domino Nostro tribulis, benigne annuit pro gratia iuxta preces : servatis Rubricis.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 24 Iulii 1890.

3929.

ORDINIS

MINORUM CAPUCCINORUM

S. FRANCISCI.

Viglebani e fundamentis nuper erecta est Ecclesia in honorem Sacrae Familiae Iesu, Mariae, Ioseph, rite benedicta et Hospitio Fratrum Minorum Capuccinorum annexa. Exortis nonnullis dubiis quoad Commemorationes communes seu Suffragia Sanctorum, R. P. Franciscus M. a Bislagno, Ordinis Minorum Capuccinorum et ipsius Ecclesiae atque Hospitii Superior, a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humillime flagitavit ; nimirum :

Dubium I. Num in Suffragiis Sanctorum agenda sil commemoratio Sacrae Familiae titularis Ecclesiae tantum benedictae et non consecratae ? Et qualenus Affirmative,

Dubium II. Sunt ne derelinquendae Commemorationes de S. Maria et de S. Ioseph ? Et qualenus Negative,

Dubium III. Commemoratio S. Familiae debetne praecedere istis Commemorationibus ?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, re accurate perpensa audiloque volo Commissionis Liturgicae, rescribendum duxit :

Ad I et II. « Affirmative ».

Ad III. « Provisum in Praecedenti ».

Atque ita rescripsit.

Die 13 Novembres 1896.

3930. MED10LANEN.

In Relatione status Ecclesiae Mediolanensis exhibita S. Congregationi Concilii, die 13 Martii 1800, sub Cap. IX, n. 3, sequens legitur postulatum, quod ad Sacram Rituum Congregationem transmissum fuit: Prope plebem Angleriae ad Verbanum (Lago Maggiore) unica adest Paroecia, nempe Sextum Calendarum, quao Ritu Romano utitur. Inde magna confusio, cum enim sacrae functiones ibi peragantur concurrente viciniore Clero, qui Ritu utitur Ambrosiano, aliquando eae mixtum nonnihil habent de utroque ritu. Porro Clerus eiusdem Paroeciae, idest Parochus, duo Coadiutores et Monialium Ursularum Cappellanus, in Ritu Ambrosianum inclinare videtur; populus vero haud quidem unanimiter consentit, quum alii Romanum Ritu retinere, alii vero Ambrosianum amplectere malini (verum illi utpote ecclesiasticae auctoritati obsequentes nullam omnino contra immutationem, quae fieret, difficultatem opponunt). Quaeritur quid agendum in casu?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, attentis expositis ac exquisito volo Commissionis Lilurgicae, praedicto postulato rescribendum censuit:

< Servetur Ritus Romanus ». Atque ita rescripsit.

Die 13 Novembris 1896.

3931. S. IOANNIS

TERRAE NOVAE.

Rmus Dominus Michael Fr. Howley Episcopus Sancti Ioannis Terrae Novae a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humiliter postulavit; nimirum:

An in Ecclesia Cathedrali Sancti Ioannis Terrae Novae, ubi non habetur Capitulum, neque divinum Officium Chorale recitatur aut canitur, servari possit consuetudo celebrandi media nocte Nativitatis Dominicae primam Missam solemnem de eadem Festivitate, haud praemissa divini Officii respondentis recitatione?

El Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, attentis peculiaribus circumstantiis expositis, atque audito volo Commissionis Lilurgicae, proposito dubio rescribendum censuit:

< Affirmative, ex induito seu pro gratia, causa exposita perdurante ». Atque ita rescripsit.

Die 27 Novembris 1896.

3932. ORDINIS

SANCTI BENEDICTI

CONGREGATIONIS BEURONENSIS.

R. D. Hilarius Walter Ordinis S. Benedicti, de mandato Riii Domini P. Placidi Wolter Archiabbatis Congregationis Benedictinae Beuronensis, a Sacra Rituum Congregatione insequentium dubiorum solutionem humillime flagitavit; nimirum:

Dubium I. Num Festum SSmi Rosarii Beatae Mariae Virginis, Dominica prima Octobris quotannis recolendum, si quando impediatur Festo digniori, privilegio translationis gaudeat, tanquam in sedem propriam, in Dominicam immediate sequentem Festo duplici primae classis non impeditam, in locis ubi Solemnitas SSmi Rosarii ab Archiconfraternitate vel Sodalitio eiusdem tituli cum magna pompa et populi concursu celebratur?

Dubium II. Quando Festum SSmi Rosarii transferri debet iuxta Rubricas in diem primam subsequenlem liberam, potestne ad Ordinem S. Benedicti extendi quod concessum fuit Eremitis Camaldulensibus, ut nempe lectio IX post verba, *Era spina fuit* dividatur in duas partes? et pro Responsorio XII sumatur: *Ne timeas, Maria, invenisti enim gratiam apud Dominum * Ecce concipies et paries Filium et vocabis nomen eius Iesum. Spiritus Sanctus superveniet in te et virtus Altissimi obumbrabit tibi.. Gloria etc.*: atque ita habeatur lectio XII et Resp. XII pro Breviario Monastico?

El Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, exquisito etiam volo Commissionis Lilurgicae, rescribendum censuit:

Ad I. « Negative; et serventur Rubricae de translatione Festorum ».

Ad II. « Affirmative, pro gratia ». Atque ita rescripsit.

Die 4 Decembris 1896.

3933. ANDEGAVEN.

Ordinator Calendarii Dioecesis Andegavensis, de sui Episcopi mandato, Sacram Rituum Congregationem rogavit pro sequentis dubii solutione:

Utrum responsa super septem dubiis propositis, specialiter super primo, Decreti m Quebecen. diei 6 Martii 1896, quoad Missae celebrationem in Oratoriis mere pri-

vatis et Missam exequialem praesente corpore, Dioeceses Galliae spectent ?

Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Lilurgicae reque mature perpensa, respondendum censuit :

< Afiirmalive ; quia ubi idem indultum, ibi eadem declaratio ». Et ita rescripsit.

Die 4 Decembris 1896.

3934. CALATAYERONEN.

Postulato Rmi Ordinarii Calalayeronen. die 18 Novembris, hoc vertente anno, Sacrae Riluum Congregationi exhibito, quoad Oratoria ruralia publica in Dioecesi Calalayeronen. erecta absque expressa auctoritate Ordinarii ; nempe : An eiusmodi Oratoria ab Episcopo approbari possint ?

Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito volo Commissionis Lilurgicae et omnibus rite perpensis, rescribendum censuit¹.

« Afiirmalive; dummodo Rilius Episcopus retineat Ordinariam iurisdictionem super hisce Oiaiorus et ChrisUfideles libere ad e. idem Oratoria accedere valeant ». Atque ila rescripsit.

Die 4 Decembris 1896.

3935. WEST.MONASTERIEN.

Eminenlissimus el Rilius Dominus Cardinalis Erberlus Vaughan, Archiepiscopus Westmonasleriensis sequentium dubiorum solutionem a Sacra Riluum Congregatione humiliter postulavit ; nimirum:

Dubium I. An el quomodo admittendi sint pueri vel puellae in Processionibus SSthi Corporis Christi?

Dubium II. Qiiemnam locum tenere el ordinem servare debeam in iisdem Processionibus Cuniiaiermlales cum respectivis vexillis?

Dchium III. An Ordinarius loci, sive Episcopus sive Cardinalis, possit in Ecclesiis minoribus assistere Missae cantatae aliisque sacris (unctionibus el verbum Dei praedicare, cum cappa Ianium ?

Dvbum IV. Num idem dicendum sil, quando Sacerdos in functione benedictionem cum Sanctissimo Sacramento populo impertitur?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito volo Commissionis Lilurgicae reque accurate perpensa, rescribendum censuit:

Ad I. « Arbitrio Eminenlissimi Ordinarii ; iuxta Decretum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia diei 7 Februarii 1874 ».

Ad II. « Eminenlissimus el Rilius Ordinarius loci provideat iuxta Constitutionem Gregorii XIII el Decreta, praesertim in una Beneventana 17 Augusti 1833 ».

Ad III. * Afiirmalive ».

Ad IV. « Item Afiirmalive; el Eminenlissimus ac Ritius Ordinarius cum cappa assistens ponat incensum in Ihuribulum et ihunlicel SSnum Sacramentum ».

Atque ila rescripsit.

Die 11 Decembris 1896.

3936. AGRIGENTINA.

Rev. Dominiis Carolus M. Vella, Parochus Aragonae m Dioecesi Agrigentina, ul sacri ritus m sua Ecclesia parochiali, iuxta ecclesiasticas praescriptiones, observentur, de consensu sui Rmi Episcopi, a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humillime postulavit; nimirum:

Dubium 1. An preces praescriptae post Missam lectam recitandae sint post secundam ex Missis Nativitatis Domini, quando eam immediate sequitur tertia Missa solennis ?

Dubium 11. An Rectores singularum Ecclesiaiini possint variationes inserere in Calendario Dioecesano pro respectivis Ecclesiis, iuxta Rubricas?

Dubii m III. An Sacerdotes obligati ad canendam Missam (vel per se vel per alium) ob impotentiam vel imperitiam cantus praescripti in Missali Romano, censerì possint dispensati ab eo onere ?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo Commissionis Lilurgicae reque mature perpensa, rescribendum censuit:

Ad I. < Negative ».

Ad II. < Afiirmalive ; ex tacita saltem Ordinarii venia ».

Ad III. < Negative ».

Atque ila rescripsit.

Die 11 Decembris 1896.

3937. URGELLEN.

Ad preces Rmi Capituli el Beneficiorum Ecclesiae Cathedralis Urgellensis ab Eminentissime et Rmo Domino Cardinali Salvatore Cassañas y Pages Episcopo Urgellensi commendatas, Sacra Riluum Con-

gregalio, referente ipsius Secretario atque audito volo Commissionis Liturgicae, sequens dubium expendit :

An Beneficial! ipsius Cathedralis Urgelensis, qui Diaconi et Subdiaconi munia exercent, debeant se induere paramentis sacris ad latera mensae in qua Canonicus celebrans Planeta vel pluviali se induit, atque extra scabellum in angusto transillii inter mensam et parietem, facie ad faciem conversa et a Celebrante semoti, iuxta consuetudinem ibi vigentem?

El Sacra Riluum Congregatio, omnibus mature perpensis, proposito dubio rescribendum censuit:

« Negative ; et servetur Decretum in una Recinelen. diei 16 Martii 1833 ». Atque ila rescripsit.

Die 11 Decembris 1896.

3938. SENEN.

Rev. Dominus Franciscos Rabissi Sacerdos Archidioeceseos Senensis, de mandato sui Rmi Archiepiscopi, a Sacra Riluum Congregatione, antequam Proprium Senense reimprimilur, sequentium dubiorum solutionem humillime flagitavit; nimirum:

Dubium I. An Breviarium Romanum typis Friderici Puslel Ratisbonae editum habendum sit uti typicum etiam quoad Officia addita in Appendice pro aliquibus locis? El quatenus Afirmative,

Dubium II. An Officia Proprii Senensis, nominati in de S. Leonardo a Portu Mamillio Conf. et de Ss. Ursula et Soc. Virg. Martyr, cum praefata editione typica Breviarii Romani et Appendicis concordare debeant?

Dubium III. Ex concessione a s. m. Pio Papa VII Dioecesi ac Provinciae ecclesiasticae Senensi facta, in Vigilia Assumptionis B. M. V. non possunt celebrari Missae votivae privatae Vel de Requie, sed omnes dici debent de Vigilia ; neque diebus 13 et 14 Augusti potest affigi aliquod Festum novem Lectionum. Attamen Festum S. Alfonsi De Ligorio, Episc. Conf. in Calendario Senensi ab anno 1841 usque ad praesens reputatur assignatum diei 13 praefati mensis. Quaeritur quid agendum?

Dubium IV. Ex particulari induito Apostolico tota octava Assumptionis B. M. V. ila est privilegia ut Ianium octavam S. Laurentii Mari, et Festum S. Ioachim Conf. Patris B. M. V. admittat. Quaeritur: An in casu Festum S. Rochi Conf. « die 16 Augusti celebrari queat?

Dubium V. Officium S. Joannis a Capistrano Conf. in Proprio Senensi eritne inserendum die 23 Octobris, quando ex speciali privilegio sub ritu duplici celebratur, vel die 28 Martii assignata pro Ecclesia universa?

Dubium VI. Quum in Calendario Senensi dies 23 Aprilis sit libera, potestne in ea reponi Festum S. Georgii Mari, hucusque affixum diei 24 eiusdem mensis ; atque ila ordinari Calendarium ? nempe :

die 23 Aprilis S. Georgii Mart. dupl.

die 24 S. Fidelis a Sygmaringa Mart. dupl.

die 25 S. Marci Evang. dnpl. 2 classis.

die 26 B. Mariae Virginis de Beno Consilio, dupl. mai.

die 27 Ss. Cleli et Marcellini Pp. Mm. semid. (d. a. ex heri).

Sacra porro Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito voto Commissionis Liturgicae omnibusque mature perpensis, rescribendum duxit :

Ad I et II. < Afirmative ».

Ad III. < Servetur Decretum s. m. Pii Papae VII ; et Festum S. Alfonsi de Ligorio Episc. Conf. reponatur die prima libera post octavam Assumptionis ».

Ad IV. < Negative ».

Ad V. « Dies propria S. Joannis a Capistrano Conf. pro Ecclesia universali est dies 28 Martii, qua die celebrandum erit sub ritu duplici ex privilegio iam concesso; atque ila inserendum Festum eiusdem Sancti Confessoris cum Officio et Missa in Proprio Senensi ».

Ad VI. « Afirmative ».

Atque ila rescripsit.

Die 11 Decembris 1896.

3939. HOMANA.

Instantibus plerisque Ritiis Episcopis variarum regionum, qui sacros ritus et caeremonias iuxta ecclesiasticas praescriptiones ac laudabiles consuetudines in suis Dioecibus observari satagunt, quaestio super Altari quod communiter dicitur *Sepulcrum*, alias agitata, Sacrae Riluum Congregationi sub duplici sequenti dubio reposita fuit ; nimirum :

I. Utrum in Altari, in quo, Feria V et VI Maioris Hebdomadae, publicae adorationi exponitur et asservatur Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, repraesentetur sepultura Domini ; an institutio eiusdem Augustissimi Sacramenti ?

II. Utram liceat ad exornandum praedictum Altare adhibere statuas aut picturas, nempe Beatissimae Virginis, S. Ioannis Evangelisiae, S. Mariae Magdalenae et militum custodum, aliaque huiusmodi?

Sacra porro Riluum Congregatio, in Ordinariis Comitiis subsignata die ad Valicanum habilis, ad relationem Eminenlissimi et Rmi Domini Cardinalis Sacrae eidem Congregationi Praefecti, exquisitis trium Rmorum Consultorum suffragiis scripto exaratis, attenta quoque antiqua et praesenti Ecclesiae disciplina, omnibusque maturo examine perpensis, rescribendum censuit :

Ad I. « Utrumque ».

Ad II. < Negative. Poterunt tamen Episcopi, ubi antiqua consuetudo vigeat, huiusmodi repraesentationes tolerare : caveant autem ne novae consuetudines hac in re introducantur ».

Alque ita rescripsit, contrariis quibuscumque Decretis abrogatis.

Die 15 Decembris 189(1.

Facta postmodum de his Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII per supradictum Rriium Dom. Cardinalem relatione, Sanctitas Sua Rescriptum Sacrae Congregationis ratum habuit et confirmavit, iisdem die, mense et anno.

3940. BITURICEN.

SEU

CONGREGATIONIS

MISS10NAR10RUM

SANCTISSIMI CORDIS 1ESU.

Rmus P. Iulius Chevalier, Superior Generalis Missionariorum SSmi Cordis Iesu, Auxelloduni Bituricen. Dioecesis, Sacrae Rituum Congregationi humillime exposuit quae sequuntur :

Vestitus alumnorum Societatis, ab anno 187\ usitatus et iuxta Constitutiones adhibendus, constat 1°. Veste talari consueta. 10. Cingulo nigri coloris. 3°. Imagine SS. Cordis Iesu cum verbis: Ametur ubique terrarum Cor Iesu SSmum. 4°. Tandem, pallio talari – vulgo *mantello* – pariter nigri coloris et ex lana confecto.

Porro, cum nonnulli ex alumnis, praesertim ex illis qui in regionibus, ubi adsunt Dissidentes, vivunt, non sine gravi difficultate dicto habitu uti possint, quaesitum est

a Sacra Congr. Episc. et Reg. an his in locis habitus dimitti possit. Sacra vero Congregatio respondit: < *Habitu posse dimitti in his regionibus, extra domum, dum peidurarent rationes adductae; sed intra domum et in Ecclesia pro functionibus peragendis, standum esse Constitutionibus* ».

Iamvero, quum inter Superiores Congregationis orta sit diversitas circa interpretationem verborum : « *et in Ecclesia pro functionibus peragendis* »; orator humillime petit solutionem sequentis dubii :

An scilicet alumni Congregationis, loco superpellicei quo, iuxta S. Liturgiae regulas, utuntur ordinarie Clerici, possint uti pallio supra descripto in hisce casibus, de quibus Constitutiones silent:

I. Ad tradendum fidelibus verbum divinum ex pulpito vel saltem, uti aliquando mos est, ante Altare, vel ex mensa Communionis?

IL Ad S. Communionem recipiendam ab his qui ad S. Presbyteratum adhuc promoti non sunt.

III. Ad assistendum Missae solenni iu Choro, ila ut ila vestiti incensari possint; vel si Negative, saltem extra Chorum tempore eiusdem Missae sollemnis?

IV. Ad assistendum in Choro vel extra Chorum benedictioni SSmi; necnon ad adorandum SSmum sokinniter expositum?

Sacra porro Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito volo Commissionis Liturgicae, omnibus accurate perpensis, rescribendum censuit :

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. « A Fratribus laicis, Affirmativo; a Clericis, Negative ».

Ad III. « Negative ad utrumque ».

Ad IV. «Affirmative; dummodo Altari non inserviant, aut adorationi SSmi Sacramenti in presbyterio non vacent ».

Alque ila rescripsit.

Die 18 Decembris 1890.

3941. CUSENT1NA.

Rmus Dominus F. Piraino Decanus Capituli Cathedralis Ecclesiae Cusenlinae et Vicarius Generalis Rmi Archiepiscopi Sacrae Riluum Congregationi cum aliis dubiis eliam sequens pro solutione humillime exposuit; nimirum :

Diebus 7 Februarii, 8 Martii, 4 et 12 Octobris in Calhedrali Ecclesia Cusenlina canitur, assistente Capitulo, Missa votiva sollemnis de Beata Maria \irgine pro gratia-

rum actione; et diebus b et ũ Februarii Missa SSmae Trinitatis et Spiritus Sancti; die vero 12 Iunii Missa votiva de ipsa Beata Virgine in memoriam coronationis Imaginis prodigiosae Beatae Virginis a Pilerio dictae, Civitatis Patronae; denique alia Missa votiva sollemnis item de Beata Virgine in novem-dialibus duobus, duas ipsius Patronae sollemnitates praecedentibus, alque etiam in novem feriis quartis quae unam praecedunt ex praefatis sollempnitatibus. Haec autem Missa ex antiquo more, canitur dictis diebus ante omnes Horas Canonicas: secus, non foret populus frequentior. Hinc idem orator ab ipsa Sacra Congregatione postulavit: An eiusmodi consuetudo continuari possit? Et Sacra eadem Congregatio die 5 Iunii labentis anni rescripsit: Affirmative; dummodo de singulis, prout in dubio, habeatur indultum.

Quum vero praedictus orator iterum precibus a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII, quoad omnes memoratas Missas votivas, eillegilaverit indultum;

Sacra Riluam Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributarum,

« Attentis expositis, benigne annuit pro gralia, iuxta preces; alque etiam ut Missae supradictae celebrentur cum *Gloria* et *Credo*; dummodo in Praefatione Missae volivae de Beata Maria Virgine dicatur: *Et te in veneratione*; alque serventur de celero Rubricae». Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 18 Decembris 1890.

3942. VERAEE CRUCIS.

Rev. Dominus Mutius Canonicus Arriaga, Dioecesis Verae Crucis in Mexico, de mandato sui Riiii Ordinarii a Sacra Riluam Congregatione sequentis dubii declarationem simplex imploravit; nimirum:

An iuxta mentem Decreti Sacrae Rituum Congregationis in Pacen. die 24 Ianuarii 1890, prohibeatur etiam, expleta Missa privata, deponere in ipso Altari paramenia diei, sumere Stolum nigri coloris et recitare Responsorium pro defunctis?

Et Sacra Riluam Congregatio, ad relationem Secretarii, audito voto Commissionis Liturgicae reque accurate perpensa, proposito dubio respondendum censuit:

< Affirmative ». Atque ita rescripsit.

Die 18 Decembris 1890.

3943. BELLEVILLEN.

In Dioecesi Bellevillensi exlat Ecclesia parochialis dicata *Sanctae Infantiae Iesu*; et Sacerdos eidem Ecclesiae adscriptus, de mandato sui Rmi Episcopi, a Sacra Riluam Congregatione insequentium dubiorum solutionem humillime postulavit; videlicet:

Dubium I. Quandonam Fesum Titularis Ecclesiae suae sit celebrandum?

Dubium II. Quodnam Officium cum Missa sit dicendum in hoc Festo?

Dubium III. An et quomodo facienda sit istius Titularis commemoratio in fine Laudum et Vesperarum inter Commemorationes communes seu Suffragia Sanctorum?

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Liturgicae omnibusque mature perpensis, rescribendum censuit:

Ad I. « Die 28 Decembris ».

Ad II. < Officium et Missa de Nativitate Domini ».

Ad III. < Quoad primam partem, Affirmative; Quoad secundam, Ad Laudes dicatur: *Gloria in excelsis Deo etc.* nempe Antiphona ad *Benedictus* in Laudibus Officii de Nativitate Domini; in Vesperis autem dicatur Antiphona ad *Magnificat* in II Vesperis eiusdem Nativitatis, omissis *Hodie* ».

Alque ita rescripsit.

Die 18 Decembris 1896.

3944. ROMANA.

Nonnulli Ecclesiarum Rectores, super legitima interpretatione Decreti .lucto editi die 19 Maii atque approbati a Summo Pontifice die 8 Iunii anno nuper elapso 1896, circa Missas privatas de Requie, die et pro die obitus indullas, Sacrae Riluam Congregationi sequentia dubia resolvenda humiliter proposuerunt; videlicet:

Dubium I. Privilegium circa Missas lectas de Requie, ex praefato Decreto concessum Sacellis sepulcreti, favelne sive Ecclesiae vel Oratorio publico ac principali ipsius sepulcreti; sive aliis Ecclesiis vel Cappellis, extra coemeterium, subter quas ad legitimam distantiam alicuius defuncti cadaver quiescit?

Dubium II. Quanam distantia intercedere debet inter Altare et cadavera quae in Coemeteriis vel Ecclesiis sepulta sunt?

Dubium III. Missae privatae de Requie, quae sub expressis conditionibus celebrari possunt praesente cadavere, licitaene erunt

. in quibuslibet Ecclesiis vel Oratoriis sive publicis sive privatis?

Dreirn IV. Uniusmodi Missae privatae de Requite celebrare poterunt sine applicatione pro Defundo, cuius cadaver est vel censetur praesens?

Dubium V. Eaedem pariter Missae pos-
sunine celebrari diebus non duplicibus, qui
tamen Festa duplicia I classis excludunt, uti
ex. gr. FERIA IV Cinerum ?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad rela-
tionem Secretarii, exquisita sententia Com-
missionis Liturgicae omnibusque maturo per-
pensis, respondendum censuit :

Ad I. « Affirmative, ad primam par-
tem; Negative, ad secundam ».

Ad II. < Cadavera ab Altari tribus cu-
bilis distare debere: et tres cubitos esse
fere unum metrum longitudinis; atque hanc
distantiam sepulcrorum ab Altari sufficere ».

Ad III. < Affirmative, dummodo cadaver
sit physice vel moraliter praesens; sed, si
agatur de Ecclesiis vel Oratoriis publicis,
fieri debet etiam funus cum Missa exe-
quiali ».

Ad IV et V. < Negative ».

Atque ita rescripsit, declaravit et ser-
vari mandavit.

Die 12 Ianuarii 1897.

3915. MEXICANA.

Rmus Dominus Prosperus Maria Alarcon
hodiernus Archiepiscopus Mexicanus Sacrae
Riluum Congregationi humiliter exposuit ea
quae sequuntur.

Antiquissima consuetudo, quae Mexici vi-
get penes Tertianos et Contraires IJ. M. V.
de Monte Carmelo, recitandi idiomate his-
pano Officium parvum B. M. V. hodie
quandam patitur contradictionem. Exstat
quidem super hac re responsio authentica
Sacrae Riluum Congregationis in una SSmae
Conceptionis de Chile, qua exposita consue-
tudo toleranda declaratur. Etenim dubitatur
an memoratum Decretum etiam ad Mexi-
canam Ditionem extendi possit. Quocirca
alii dicunt non posse extendi ad Mexicanam
Ditionem, cum non sit Decretum Generale;
alii contendunt evidenter posse, quia adsunt
ideuticae circumstantiae et allegant verba
cl. Civili: « habent Sacrae Rituum Con-
gregationis Decreta, ut licet ad particula-
rium instantias quaesita ea sint, ad nor-
mam et exemplum pro iisdem et simili-
bus casibus in Ecclesia universali deser-
vant eic. ».

Ad omnem ambiguitatem tollendam,
idem Rmus Archiepiscopus Mexicanus a Sa-
cra Riluum Congregatione sequentium du-
biorum solutionem efflagitavit; nimirum:

Dubium I. An in casu, responsio edita
pro Republica de Chile, rite ad Rempubli-
cam Mexicanam extendi possit ac valeat?
Et quatenus Negative,

Dubium II. An possit pro Ditione Mexi-
cana obtineri speciale indultum?

Sacra porro Riluum Congregatio, ad re-
lationem Secretarii, audito etiam volo Com-
missionis Liturgicae atque peculiaribus
circumstantiis, respondere censuit:

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. « Provisum in primo ».

Atque ita rescripsit.

H

Die 15 Ianuarii 1897.

3946. ILLERDEN.

Rmus Dominus Iosephus Moseguer y Co-
sta Episcopus Illerdensis, in relatione de
statu suae Dioeceseos ac visitatione sacro-
rum liminum, Apostolicae Sedis humillime
exposuit in sua Civitate Illerdensi vigere
consuetudinem pulsandi Campanas pro fu-
neribus defunctorum, etiam quando locum
habent in Festis solemnioribus. Quum vero
huiusmodi consuetudini obstent Decreta Sa-
crorum Riluum Congregationis, idem Rmus
orator ab eadem Sacra Congregatione se-
quentis dubii solutionem efflagitavit; ni-
mirum :

An in casu, praedicta consuetudo tole-
rari saltem possit?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad rela-
tionem Secretarii, audito etiam voto Com-
missionis Liturgicae reque mature perpensa,
proposito dubio respondendum censuit:

« Negative; et servantur Decreta, prae-
sertim illud in una Corduben. diei 27 Iu-
niani 1883 ad primum ». Atque ita re-
scripsit.

Die 15 Ianuarii 1897.

3947. VALVEN.

ET

SÜLMQNEN.

Quum in Ecclesiis vel Oratoriis publicis
Dioeceseos Valven. et Salmacen. nonnulla
extant Altaria ex pluribus lapidibus firmiter
coementata et consecrata, ne ea-
dem cum gravi incommodo innoventur
Rmus Dominus Iosephus Patroni Episcopus

ulriusque Dioeceseos a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII Apostolicam dispensationem efflagitavit, qua, non obstante enunciato defectu, in Altaribus eiusmodi sacrosanctum Missae Sacrificium celebrari possit.

Sacra porro Riluam Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributarum, ad relationem Secretarii exquisitoque volo Commissionis Liturgicae,

« De speciali gratia induisit, ut in illis tantum ex praedictis Altaribus Sacrum celebrari valeat, quae ex pluribus lapidibus firmiter coementatis et torma et consecrata fuerint ante Decembris diei 19 Maii anni nuper elapsi 1891 (in responsione ad dubium 111) ab ipsa Sacra Rituum Congregatione editum, alque die 8 Iunii eiusdem anni a SS. Domino nostro confirmatum ».

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Dio 12 Februarii 1897.

3948. MEDIOLANEN.

Quum iuxta liturgicas constitutiones in Archidioecesi Mediolanensi vigentes, Quadragesima decurrente, Sanctorum quorumcumque Festivitates celebrari nequeant et Officium de tempore cum respective Missa peragatur, Festum S. Ioseph Sponsi B. M. V. ad diem 12 Decembris et Festum Annuntiationis ipsius Deiparae ad Dominicam ante Nativitatem Domini amandata sunt. Haec vero Festa solemniora, quae in universa Ecclesia diebus XIX et XXV mensis Martii semper quadragesimalibus sub duplici praeccepto recoluntur, nulla speciali ac liturgica prece, eo tempore, sive in Breviario sive in Missali Ambrosiano donantur. Quin imo si alterutrum incidat in Feriam VI aliturgicam, Sacerdotes ab offerendo, fideles ab audiendo Sacrum, non sine animi moerore, in Ecclesia Ambrosiana se abstinere.

Quapropter iam ab anno 1886 in volis erat quod amplius e Clero et populo Mediolanensi Sanctam Sedem adire ad impetrandam pio enuncialis Festis ac diebus Apostolicam dispensationem a superioribus, haud tamen primaevis, Liturgiae Ambrosianae praescriptionibus. Quae vola magis in dies aucta, gravibus rationum momentis suffragiisque virorum rei liturgicae apprime peritorum communita, Eminen- tissimus et Rm. Dominus Cardinalis Andreas Ferrari Archiepiscopus Mediolanensis, praehabito

Riti Capituli Metropolitani consensu, Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII una cum supplici libello humillime porrexit, ad supradictam dispensationem obtinendam, ad modum Ecclesiae Romanae omnium Ecclesiarum Matris ac Magistrae, exhibitis quoque Officio et Missa utriusque Festi, more solemnilis Dominicae et stylo quadragesimali ipsi Liturgiae Ambrosianae consono exaratis.

Placuit autem eidem Sanctissimo Domino Nostro huius negotii examen Sacrae Riluam Congregationi committere, quae exquisito volo Commissionis Liturgicae et audito R. P. D. Gustavo Persiani Sanctae Fidei Promotoris munere fungente, omnibusque mature perpensis, in Conventu subsignata die ad Vaticanum habito, ad relationem Eminen- tissimi et Rm. Domini Cardinalis Sacrae Rituum Congregationi Praefecti, proposito dubio :

Utrum in Liturgia Ambrosiana, prout fit in Romana, celebrari in posterum valeant Festa S. Ioseph Sponsi B. M. V. et Annuntiationis ipsius Deiparae diebus XIX et XXV Martii, etiam Feriis sextis Quadragesimae occurrentibus, adhibitis iisdem Officiis et Missis iam revisis, quae huic praeiacent Decreto, alque servatis Rubricis? Respondendum censuit:

< Affirmative in omnibus, si Sanctissimo placuerit ».

Die 23 Februarii 1897.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII per ipsum Eminen- tissimum et Rm. Dominum Cardinalem relatis, Sanctitas Sua sententiam Sacrae ipsius Congregationis in omnibus ratam habuit et confirmavit, iisdem die mense et anno.

3949. CASTRIMARIS

STABIAE.

Sacra Riluam Congregatio, die 2 Maii 1878, concessit ut, quoties Festum Patrocinii S. Caldi, praecipui Patroni Civitatis Caslrimariis Stabiae, Dominicae secundae mensis Maii assignatum, occurrit cum Festo Patrocinii S. Ioseph Sponsi B. M. V., in Cathedrali Ecclesia cantari valeat Missa solemnis propterea de ipsius S. Catelli Patrocinio, expleta in Choro recitatione Horae Nonae. Quum autem haec Missa ab Episcopo celebranda sit pontificali ritu, hodiernus eiusdem Episcopi sacrarum Caeremoniarum Ma-

gister sequentia dubia Sacrorum Rituum Congregationi pro opportuna solutione humillime exposuit ; nimirum :

Dubium I. An Hora Tertia vel Nona decantanda sit, dum Episcopus paratur ad celebrandum ?

Dubium II. An Hora in casu canenda concordari debeal cum Officio diei currentis; vel cum Missa de Patrocinio S. Catelli?

Dubium III. An haec Missa uli Votiva Solemnis habenda sil, omissa quacumque commemoratione el collecta ; el, in casu Affirmativo, Praefatio dici debeal de comuni vel de tempore?

Dubium IV. An eadem regula servanda sit, quando in aliqua Ecclesia agitur de Sancto die non propria, sed de eodem, ob speciale privilegium, canitur et legitur Missa ul in Festo?

Dubium V. An collecta pro Episcopo die anniversaria suae electionis et consecrationis dici debeal tantum in Missa; vel etiam in omnibus sacris functionibus?

Dubium VI. An tolerari possit usus canendi Passionem in Maiori Hebdomada, adhibita Stola latiori, vulgo *Stolone*, super Stola ?

Dubium VII. Anne, quando post Missam datur populo benedictio SSmi Sacramenti cum Oslensorio, interposito cantu Litaniarum el *Tantum ergo*, color pluvialis debeat esse albus; vel conveniens colori Missae?

Dubium VIII. Sacerdos post Missam de Requite polesne aperire tabernaculum et, dicto *Tantum ergo*, populum cum SSmo Sacramento benedicere adhibito super Plancta coloris nigri velo humerali albo?

El Sacra Riluam Gongregalio, ad relationem Secretarii, exquisita sententia Commissionis Lilurgicae reque mature perpensa, rescribendum censuil :

Ad I. « Hora Nona ».

Ad II. « Affirmative, ad primam pariem ; Negative, ad secundam ».

Ad III. « Dicatur Missa de S. Catello cum unica Oratione el Praefatione de tempore ».

Ad IV. « Serventur peculiare indultum et Decreta ».

Ad V. * Affirmative, ad primam partem ; Negative, ad secundam ».

Ad VI. « Negative ».

Ad VII. « Servetur Decretum in Taggen. diei 9 Iulii 1078 ad dubium G ».

Ad VIII. 4 Negative ».

Alque ita rescripsit et declaravit.

Die 12 Martii 1897.

3950. GAESARAUGUSTANA.

Rev. D. Eustachins Gil Gomez, Benelicialus el sacrarum Caeremoniarum Magister Metropolitanae Ecclesiae Cacsdrauguslanae in Hispania, de mandato sui Rmi Domini Archiepiscopi, Sacrae Rituum Congregationi humillime exposuit ea quae sequuntur:

In omnibus Ecclesiis Hispanicae Ditionis adhibentur ab immemorabili Officia Hebdomadae Sanctae el Paschalis, a respecivis Ordinariis approbata, habentia latino idiomale omnia quae recitari et decantari debent ex Breviario ac Missali Romano ; Rubricam vero lingua vulgari, et quidem non ad verbum desumptam, sed quandoque, claritatis gratia, addita expositione iuxta probatos Auctores.

Hanc normam secutus orator disposuit Officium Hebdomadae Maioris et Paschalis continens ad litteram lingua latina Textum Sacrum, id est, omnia quae in Breviario el Missali habentur pro recitatione el cantu in tota praefata Hebdomada Maiori; Rubricam vero, quum ea nullis in locis non adeo explicita sil ut tollat omne dubium, ne multiplici interpretationi sil obnoxia, illustravit commentariis depromptis ex alio Officio Maioris Hebdomadae a Sacra Riluam Congregatione approbato die XXIV Iulii anno MDCCCLXXXV1H, nec non ex probatis Auctoribus; sed eiusmodi Rubrica eiusque commentaria vernacula lingua conscripta sunt, ut moris est in Hispania.

Dum liber sic dispositus et a Rmo Domino Archiepiscopo approbatus typis tradendus erat, recepta fuit Constitutio Apostolica SS. Domini Nostri Leonis Papae XIII de prohibitione el censura librorum; hinc quaeritur :

Dubium I.— 1. An non obstante quod praescribitur Capite VII Tituli I praedictae Constitutionis, liceal oratori memoratum librum edere prout tacet? El quatenus Negative,

2. An, attentis rationibus superius expositis, et ad vitanda damna oratori obventura propter sumptus iam factos, saltem pro gratia ei liceal? El si Negative,

3. An sufficiat apponere Rubricam integram lingua latina ul invenitur in Breviario et Missali, el ad calcem eiusdem commentaria Hispanico sermone, approbante Rmo Domino Archiepiscopo Dioecesano? Et si etiam Negative,

4. An liceal addere eiusmodi commentaria latino idiomale cum approbatione ul supra ?

Dibium II. Additionale.

Anno MDCCCLXXXHI idem orator, prius consulta Sacra Riluum Congregatione, edidit librum qui inscribitur : Officium Maioris Hebdomadae pro Parochis Sacras functiones peragentibus sine Ministris sacris iuxta Missale, Breviarium et Memoriale Rituum Summi Pontificis Benedicti XIII; in quo suis locis respectivis, praeter Textum Sacrum Missalis et Breviarii, interponitur quod praenotatum Memoriale praescribit, sed hoc in lingua vernacula iuxta consuetudinem immemorabilem in Hispania vigentem.

Huiusmodi librum ab Ordinario approbatum et ab omnibus fere Episcopis commendatum, Clerus ila libenter excepit ul editio consumpta iam fuerit. Attamen orator nullo modo ausus est talem librum de novo typis evulgare, nisi prius ab ipsa Sacra Riluum Congregatione hoc alterum dubium resolutum fuerit; videlicet:

An post memoratam Constitutionem Apostolicam, eiusdem libri editionem orator iterare possit eadem forma qua prima facta fuit?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo Commissionis Liiurgicac, re accurate perpensa, rescribendum censuit:

Ad I. « Affirmative in omnibus ».

Ad II. (Dubium additionale). « Hem Affirmative ».

Atque ila rescripsit.

Die 20 Martii 1897.

3951. BAREN.

In oppido *Triggiano* Arcbidioecesis Barensis, exorta controversia inter Confraternitatem SSihi Sacramenti et Sodalitium Terlii Ordinis S. Francisci circa praecedentiam in Processionibus, eaque delata ad Curiam Archiepiscopalem Barensensem, Rthus Archiepiscopus die 29 Octobris 1896 sententiam protulit pro Sodalitio Terlii Ordinis. Verum ab hac sententia se gravatam sentiens praefata Confraternitas, ad Sacrorum Riluum Congregationem rite appellavit. Quae appellationem accipiens ac statutis terminis peremptoriis utrique parti ad suas deducendas rationes iisque expletis, in Conventu Ordinario Rotali, subsignata die habito coram Eminentissimo et Rmo Domino Cardinali Sacrae eidem Congregationi Praefecto cl Causae Ponente, proposito ac discusso dubio: An sententia Archiepiscopi Barensis in casu sil confirmanda; rationibus

omnibus in Causa deductis accurate expensis, rescribendum censuit: « Affirmative, seu esse confirmandam ». Atque ita rescripsit et sententiam Archiepiscopi Barensis in casu confirmavit.

Oie 27 Martii 1897.

3952. BAMBERGEN.

Rev. Dominus Theodorus Geiger, Rector Seminarii Archiepiscopalis Bambergensis, cuius muneris est instituere Clericos in sacris Ecclesiae Ritibus, de consensu sui Rmi Archiepiscopi, Sacrae Riluum Congregationi quaedam dubia super celebratione Festi Titularis Ecclesiae, pro opportuna solutione, humiliter proposuit cum sequentibus declarationibus; nimirum:

Pleraeque Parochiae Archidioecesis Bambergensis ex variis et dissilis oppidulis seu pagis effoimantur, quorum pluribus annexae sunt propriae Ecclesiae, dictae filiales et subditae quidem iurisdictioni Parochi, ab Ecclesia vero parochiali independents, quum habeant suas proprias facultates fundatas sub separata et propria administratione. In bis filialibus Ecclesiis iure proprio fit, unaquaque, vel, (si duae sint, quarum unus idemque Sacerdos curam exerceat) altera quaque Dominica et Festiva die, per coadiutorem Parochi ad hoc munus ab Ordinario deputatum divini verbi praedicatio cum Missa solemni, attamen sine onere applicandi pro populo; administrantur omnia Sacramenta etiam Baptismus, Communio paschalis, Viaticum, extrema Unctio; celebrantur exequiae fidelium defunctorum in annexo caemeterio sepeliendorum; ideoque eiusmodi Ecclesiae sunt quasiparochiales; immo nonnullae ex his antiquo tempore orant vere parochiales.

Itaque ad inserviendum his Ecclesiis filialibus, Parochus additus est ab Ordinario Sacellanus seu Coadiutor, cui perpetuo commissa est tota cura animarum ad hanc Ecclesiam nomine Parochi peragenda: sive resideat apud Ecclesiam filialem tamquam verus Ecclesiae Rector, sive in aedibus Parochi habitet et quotidie vel pluries per hebdomadam excurrat ad officium suum implendum; ila ut Parochus nunquam in Ecclesia filiali et nunquam in parochiali Sacellanus, saltem ex obligatione, officiis sacerdotalibus fungantur.

Viget autem consuetudo qua hi Parochi Titularem Ecclesiae suae parochialis tantum, non simul ac filialis; Sacellani vero,

saltem si apud Ecclesiam filialem perpetuo resident, filialis tantum Ecclesiae, citi soli inserviunt, non simul ac parochialis, Titularem celebrent cum Officio et octava et cum commemoratione in Suffragiis per annum. Quum autem quidam aliter sentiant ; quaeritur :

I. Tenelurne Parochus, qui in Ecclesia filiali nunquam officiis fungitur, quia soli Coadiutori suo ad hoc deputato id onus incumbit, etiam Titularem filialis Ecclesiae cum octava et in Suffragiis per annum celebrare; an Ecclesiae suae parochialis tantum?

II. Debelne Sacellanus Ecclesiae filialis, si nunquam in parochial) Ecclesia officiis ex obligatione fungitur, Titularem Ecclesiae parochialis celebrare cum octava et in Suffragiis per annum?

III. Tenelurne idem Sacellanus, cui soli competit tota cura filialis Ecclesiae populi-que ad eam pertinentis, celebrare Titularem eiusdem Ecclesiae filialis cum octava et in Suffragiis ?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Liturgicae, inhaerendo Decretis hac super re editis, omnibusque accurate expensis, rescribendum censuit:

Ad I. « Negative, ad primam quaestionem ; Affirmative, ad secundam ».

Ad II. < Negative ».

Ad III. « Affirmative ».

Atque ita rescripsit.

Die 29 Martii 1897.

3953. IACEN.

Rihus D. Ioseph Lopez Mendoza y Garcia, hodiernus Episcopus Iacen., a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humiliter expetivit ; nimirum :

An servari possit consuetudo etiam immemorialis, qua associatio a Capitulo et Canonicis praestanda Episcopo divina pontificaliter celebratur vel divinis adstare volenti, cappi magna induto, liat lanium in accessu a Palatio Episcopali ad Ecclesiam, non vero in redilu ?

El Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, exquisito etiam voto Commissionis Liturgicae reque mature perpensa, rescribendum censuit :

< Serventur Rubricae Caeremonialis Episcoporum et Decreta, peculiariter in una Beuveulani diei 8 Septembris 1648 ad 5,

non obstante contraria et immemorabili consuetudine, quae abusus reputanda est », Atque ita rescripsit.

Die 7 Maii 1897.

PARISIEN.

Anno 1894, die 20 Iunii, ab Eihio et Rnlo Domino Cardinali Archiepiscopo Parisiens! Sacrae Rituum Congregationi propositum fuit dubium super consecratione novae Parisiensis Ecclesiae nomine S. Francisci Xaverii Deo dicatae, et Altaris maioris cuius mensa lapidea ex Iribus partibus fractis constabat, etsi adeo coemendatis ut nulla divisio appareret?

El Sacra Rituum Congregatio, die 23 Iulii 1894 rescripsit : « Quoad expositum casum, acquiescai ».

Quum autem idem Emus et Rmus Archiepiscopus per litteras die 28 elapsi mensis Aprilis datas novum dubium Sacrae ipsi Congregationi exposuerit ; nimirum :

Utrum praedictum Rescriptum intelligendum sit eo sensu quod Altare portatile Altari fixo superpositum remanere debeat; an potius, eo remoto, de Apostolica auctoritate entinciatus defectus consecrationis supradicti Altaris fixi sanetur?

El Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII tributarum, ad relationem Secretarii et exquisito voto Commissionis Liturgicae, dubio super interpretatione praecedentis Rescripti respondendum censuit :

« In casu, Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ; sanato de Apostolica venia enuncialo defectu consecrationis ». Atque ita rescripsit, praecedens responsum confirmando et declarando.

Die 14 Maii 1897.

3955. SOCIETATIS IESU.

Rev. Henricus Massara Superior Domus Religiosae inde ab anno 1884 Patavii erectae, ubi autumnali tempore Clerus, praesertim e provincia ecclesiastica Veneta, spiritualibus exercitiis operam dat, a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humillime expetivit ; nimirum :

Per Decretum Sacrae Rituum Congregationis Sacerdotes aliive ecclesiastici viri, sive Seculares sint sive Regulares et etiam Beneficial), qui sub directione Sodalium c Sotelale Iesu exercitia spiritualia ubicuin-

que peragunt, si simul, id est, in communi, Horas Canonicas recitant, possunt sequi Officium loci in quo peraguntur exercitia, ex speciali Pii Papae IX concessione extendentis ad alia loca facultatem iapropridem pro Urbe indullam. Hinc quaeritur :

Utrum iuxta hoc Decretum, Clerus qui exercitia spiritualia in praefata Domo peragit sub directione Sacerdotum Sodalium Societatis Iesu inibi habitantium, sequi valeat Calendarium Dioeceseos Patavinae, prout factum est ; vel potius uli possit tantum Calendario Domus Religiosae, scilicet ipsius Societatis Iesu ?

Et Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII tributarum, referente Secretario, omnibus rite perpensis, proposito dubio respondendum censuit:

« Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ». Alque ita rescripsit ac declaravit.

Die 21 Maii 1897.

3956. BRIOCEN.

Rmus Vicarius Generalis Dioeceseos Briocensis in Gallia Sacrae Rituum Congregationi infrascriptum dubium super Sequentia dicenda in Missis Defunctorum pro solutione ac declaratione humillime exposuit ; nimirum :

Decreto Generali 30 Iunii 1890 Sacra Rituum Congregatio declaravit : « Quod ad Sequentiam allinet, semper illam esse dicendam in quibusvis cantatis Missis, uli etiam in lectis quae diebus ut supra privilegiatis Hunt : in reliquis vel recitari posse vel omitti ad libitum celebrantis iuxta Rubricas ». Quum vero huiusmodi declaratio diverso modo intelligatur, quia nonnulli existimant Sequentiam esse dicendam in quibusvis Missis Defunctorum quae cum cantu liunt; alii vero putant illam non esse dicendam nisi in Missis quae diebus privilegiatis sive cantantur, sive leguntur; hinc quaeritur :

Quonam sensu dicta verba intelligi debeant ?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Liturgicae omnibusque rite perpensis, proposito dubio respondendum censuit:

« Decreti verba accipienda esse uli sonant, videlicet : Sequentiam dicendam esse semper in Missis Defunctorum, quum locum quae hae liant in cantu, atque etiam in Missis

lectis quae sunt de diebus privilegiatis*, hoc est, diebus obitus, III, VII, XXX et anniversario ; in reliquis autem ad libitum ».

Et ita rescripsit atque iterum declaravit.

Die 21 Maii 1897.

3957. AGENNEN.

Rffms Dominus Episcopus Agennensis a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem enixe postulavit ; nimirum :

Dubium I. – 1°. Num Missae privatae de Itequie die vel pro die obitus seu depositionis, de quibus agitur in Decreto ducto Sacrae Rituum Congregationis diei 19 Maii 1896, confirmato a Summo Pontifice die 8 Iunii eodem anno, dici valeant cadavere tantum moraliter praesente sed physice absente, licet insepulto vel sepulto non ultra biduum?

2°. Num esse possint omnes de Itequie, praeter Missam exequialem et aliam Officii diei conformem, si hanc celebrandi adsit onus?

3°. Num denique legi valeant in qualibet Ecclesia vel Oratorio sive publico sive privato?

Dubium II. Num Parochi Missae Sacrificium pro populo celebrare debeant non solum in Festo primario principalis Patroni propriae Parochiae ; sed etiam in Festo primario Patroni praecipui totius Dioeceseos?

Dubium III. Num Missa parochialis, etiam non cantata, rationem habeat Missae conventualis, ita ut in ea supprimi debeant tum commemoratio simplicis tum preces post Missam?

Dubium IV. Num die secunda Ianuarii Vesperae esse debeant de sequenti cum commemoratione praecedentis, ut lit die quinta Iulii?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito voto Commissionis Liturgicae omnibusque accurate perpensis, rescribendum censuit:

Ad 1. < Quoad 1,2 et 3 quaestionem: Affirmative; dummodo servantur clausulae et conditiones expressae in supradicto Decreto Incho, et in una Romana diei 12 Ianuarii 1897 ».

Ad II. « Affirmative, ad primam partem ; et etiam ad secundam, si hoc alterum Festum celebretur cum ferialione, saltem de iure ».

Ad III. « Negative ».

Ati IV. «Servetur, in casu, Rubrica specialis Breviarii Romani, iuxta Decreta alias edita ».

Atque ila rescripsit el declaravil.
Die 28 Maii 1897.

3958. DIOECESIUM ITALIAE.

Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII, attentis peculiaribus adiunctis, de speciali gratia ad beneplacitum S. Sedis valitura, benigne induisit, ul Rmi Episcopi Halicae Regionis, qui dimissa propria Dioecesi ad aliam sive residenlialem sive titularem transferuntur atque Apostolicam administrationem temporaneam prioris Dioeceseos relinent, ibidem, durante tantum eiusmodi administratione, omnibus honorificentis, privilegiis, induitis ac facultatibus frui valeant, quae iisdem, tili propriis Episcopis Ordinariis, competebant.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 25 Iunii 1897.

3959. ORDINIS MINORUM DE OBSERVANTIA SANCTI FRANCISCI.

Per Decretum Sacrae Rituum Congregationis declaratur et constituitur Beatissima Virgo Laureana totius Picens Regionis Patrona praecipua, atque Translationis ipsius Domus Festum praecipitur celebrandum in universo Piceno sub ritu duplici primae classis cum octava. Quum autem non idem sentiant quoad hoc Calendaristae Picens, idcirco Director Calendarii Provinciae Observantiae Picenae, de consensu sui R. P. Ministri Provincialis, humillime postulavit a Sacra Rituum Congregatione solutionem insequenlium dubiorum ; videlicet :

Dvbiurn I. An eliam Regulares omnes in Piceno commorantes teneantur celebrare Festum Translationis Sanctae Domus Laureanae sub ritu duplici primae classis cum octava?

Dvbiurn II. An idem Festum recli debeat ibidem cum feriatione?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito eliam volo Commissionis Lilurgicae reque accurate perpensa, rescribendum censuit :

Ad I. < Affirmative †, sed sine octava ».

Ad U. « Affirmative ».

Atque ita rescripsit.

Die 2 Iulii 1897.

3960. ROMANA.

Coelus PresbyterorumSecuiarium S. Pauli Apostoli in Urbe Summo Pontifici Pio Papae VII humiliter significarunt in inultis Templis iuslis de causis non eodem, quem Ecclesia constituit, die Festum SS. Cordis Iesu celebrari consuevisse ; quapropter ab Eo suppliciter petiverunt, ul veniam daret, qua Missae SS. Cordis Iesu propriae eo die celebrari possent, quo Festum ageretur: simnlque concederet Indulgentiam Plenariam omnibus Christifidelibus, qui confessi el Sacra Communione refecti, pias precatlones in Templum, ubi Festum celebratur, ad mentem Summi Pontificis D. O. M. fuderint ; quibus postulationibus Sanctitas Sua ila satisfecit :

« Ex audientia SSmi, Die 7 Iulii 1815, SSmus benigne annuit pro gratia in omnibus el in perpetuum, de licentia tamen Ordinariorum respective locorum quoad translationem diei Festi : contrariis non obstantibus. P. F. Card. Galefli ».

Eiusmodi Rescripto Secretariae supplicum libellorum Sacrae Rituum Congregationi nuper exhibito, Moderator Primariae Congregationis SSmi Cordis Iesu penes Ecclesiam de Pace in Urbe ab ipsa Sacra Congregatione humiliter postulavit :

Utrum, iuxta praxim eiusdem Sacrae Congregationis, omnes Missae propriae de SS. Corde Iesu celebrari valeant in solemnitate translata ipsius SS. Cordis el quolibet die a Rmis Ordinariis locorum in casu designata ?

El Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, audito etiam voto Commissionis Lilurgicae omnibusque accurate perpensis, rescribendum censuit :

« Firmiter- manente Festo SS. Cordis Iesu affixo Ferae VI post octavam Corporis Christi quotannis recolendo cum Officio et Missa propriis iuxta Rubricas el Decreta, eiusdem Festi externam solemnitate, ad tramitem Rescripti supra relati, in aliam diem a Rmis Ordinariis locorum designatam posse in unoquoque anno transferri, eliam cum privilegio celebrationis Missae propriae de ipsomet SS. Corde Iesu: hoc autem privilegium iuxta praxim Sacrorum Rituum Congregationis excludi, quoad Missam Solemnem, a duplicibus primae classis et a Dominicis privilegiatis item primae classis ; el quoad Missas leclas, eliam a duplicibus secundae classis, necnon a Dominicis, Feriis, Vigiliis octavisque privilegiatis ;

atque eâ sub lege illud adhiberi posse, ul nunquam omittatur Missa Convenlualis vel Parochialis Officio diei respondens, ubi eam celebrandi adsii obligatio ; el serventur Rubricae ». Atque ila rescripsit.

Die 23 Iulii 4897.

3961. DUBIUM.

Postulalo Sacrae Riluum Congregationi exhibito : Utrum in Processionibus cum SSmo Sacramento Confraternitatum Sodales semper nudo omnino capite procedere debeant?

Sacra Riluum Congregatio, referente Secretario audiloque voto Commissionis Liturgicae, respondendum censuit :

< Affirmative, ad tramitem Ritualis Romani, Caeremonialis Episcoporum et Decretorum, praesertim in una Toletana diei 31 Augusti 1872 ad 11 ». Atque ita rescripsit.

Die 23 Iulii 1897.

3962. NICOTEREN.

ET

TROPIEN.

Rmus Dominus Dominicus Taccone-Gallucci, hodiernus Episcopus Nicoterens. et Tropien., Sacrae Rituum Congregationi ea quae sequuntur humillime exponens opportunam dubiorum solutionem et facultatem postulavit; nimirum :

Ante annum 1880 in Cathedrali Ecclesia Tropien., quae superiori seculo fuerat consecrata, innovationes factae sunt, nempe : Altare maius marmoreum, quod retro habebat Chorum seu Sedes Canonicorum el Mansionariornm, dimotum fuit et postremo parieti innixum, manentibus ante illud sedibus choralibus; quare nova indiget consecratione. Insuper parietum et fornicum crusta, vulgo *inlonaco*, tota simul disiecla fuit, atque partim denuo confecta et depicta, partim vero marmoreis tabulis subrogata. Plura quoque Altaria marmorea habent in medio mensae lapidem quadrum in forma Altaris portatilis caemento firmatum. Hinc quaeritur :

I. An Ecclesia Cathedralis Tropien. execrala sil, quia lota simul crusta disiecla fuit? Et quatenus Negative,

II. Quum eadem Ecclesia ob diuturnam opificum mansionem sil reconcilianda, ipse Episcopus Tropien. petii facultatem dele-

gandi Sacerdotem ad eiusmodi reconciliationem seu benedictionem.

111. Quum supradicla Altaria cum lapidibus quadris in medio, consecrata fuerint ad modum Altarium fixorum, quorum mensa unico lapide constat, stipiti lapideo ex utraque parte adhaerens; idem Episcopus postulat, quatenus opus sil, sanationem quoad praelerilum tempus et dispensationem quoad futurum, ul in iisdem Altaribus, eliam in posterum, Sacrum fieri valeat, prouti hucusque facium fuit.

El Sacra Riluum Congregatio, referente Secretario, omnibus rite perpensis, rescribendum censuit:

Ad I. < Negative; iuxta Decretum diei 19 Maii 1896 ad 11, a Summo Pontifice confirmatum die 8 Iunii eiusdem anni ».

Ad II. < Pro gratia ».

Ad III. < Pro gratia, quatenus opus sit tum sanationis tum dispensationis ad effectu de quo agitur. Curet lamen Episcopus ul Altaribus porciatilibus fixa substituantur ».

Atque ila rescripsit et de Apostolic* Auctoritate petitas facultates concessit.

Die 9 Augusti 1897.

3963. RUTHENEN.

Rmus Dominus Erneslus Ricard Vicarius Capitularis Dioeceseos Ruthenen. a Sacra Riluum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humillime expetivit; nimirum :

Dubium I. Num ex Decreto Generali Orationum el Sequentiae in Missis defunctorum diei 30 Iunii 1896, eliam in Missa cantata quae in Dioecesi Ruthenensi, e\ Ordinarii mandato, quater in anno celebrari solet, una Ianium Oratio dicenda sil cum Sequentia ?

Dubium II. Mos est in eadem Dioecesi Ruthenensi ul, de licentia Ordinarii, aliquot post obitum diebus, *servitium* vulgo dictum *novendiale* celebretur cum novem Missis eadem die vel diebus successivis, non impediante ritu, et tempore opportuno etiam extra tertium, septimum aul trigessimum diem. Hem in more est ul Missa semel in hebdomada vel in mense cum cantu celebretur pro defunctis Paroeciae cum magno fidelium concursu. Quaeritur: An in praedictis Missis dici possit unica Oratio ; el in casu, quaenam ex quatuor Missis dici debeat ?

El Sacra Riluum Congregatio, ad rola-

tionem Secretarii, exquisito volo Commissionis Liturgicae reque mature perpensa, rescribendum censui :

Ad I. < Affirmative ; ad instar Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum ».

Ad II. «Negative; sed plures dicantur Orationes, ul in Missa quotidiana, quae in casu accipienda est ».

Atque ita rescripsit.

Die 14 Augusti 1897.

3964. DE TRUXILLO.

Sacrae Riluum Congregationi sequens dubium propositum fuit solvendum ; videlicet :

An servari possit mos in aliquam Ecclesiam, eiam Calhedralem, invectus, ul mulieres ac puellae intra vel extra ambitum Chori canant in Missis solemnibus, praesertim diebus per annum solemnioribus ?

El Sacra Riluum Congregatio ad relationem Secretarii, audito etiam voto Commissionis Liturgicae, rescribendum censui:

« Invectam consuetudinem ulpote Apostolicis et Ecclesiasticis praescriptionibus absonam, tamquam abusum esse prudenter el quamprimum eliminandam, coopérante Capitulo seu Clero ipsius Ecclesiae curae el auctoritati Rfni sui Ordinarii ». Alque ila rescripsit el declaravit.

Die 17 Septembris 1897.

3965. AUGUSTODUNEN.

Emus et Rihus Dominus Cardinalis Adolphus Ludovicos Albertus Perraud Episcopus Auguslodunensis Sacrae Riluum Congregationi sequentia dubia, pro opportuna declaratione, humilitor exposuit ; nimirum :

Dubium I. Mos perantiquus praevaluit apud Clerum el fideles Dioeceseos Auguslodunensis flectendi genua in Missa, dum cantantur in Symbolo verba : *El homo factus est*. Hinc quaeritur: An eiusmodi consuetudo retineri possit?

Dubium II. Mos etiam invaluit in eadem Dioecesi ul, ad benedictionem SSmi Sacramenti, celebrans el assistentes surgant dum cantantur Autiphonae de Beata Mana Virgine vel aliae preces quae praecedunt *Tantum ergo*; quaeritur*. An etiam haec consuetudo servari valeat?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito quoque voto Commissionis Liturgicae omnibusque accurate perpensis, rescribendum ceasuit :

Ad I. « Consuetudo antiqua, de qua in casu, servari potest ».

Ad II. «Dum preces dicuntur ad benedictionem, exposito SSmo Sacramento, officium faciens et Ministri assistentes manere debent genuflexi, excepto Hymno ambrosiano), in quo stant, iuxta Rubricas el proxim ». Atque ita rescripsit.

Die 17 Septembris 1897.

3966. ORDINIS

MINORUM DE OBSERVANTIA

S. FRANCISCI.

Rmus P. Commissarius Generalis Fratrum Minorum Observantium Provinciae Calabriae Sacrae Riluum Congregationi ea quae sequuntur humillime exposuit; nimirum :

In Conventu Fratrum Minorum Franciscalum de Observantia prope Petiliam Policastri ex Provincia Calabriae, abhinc tribus seculis una colitur Spina Coronae D. N. I. C. sanguine conspersa et quondam a Rmo Archiepiscopo S. Severinae, in cuius Dioecesi silum est oppidum, iuridice recognita el approbata. Haec autem S. Reliquia cum exponitur fideliam venerationi, super tabernaculum collocari solet, in quo SSmuili Sacramentum asservatur el ante ipsam transeuntes ulrumque flectunt genu; el ipsi Sacerdotes ante eam expositam celebrantes omnia peragunt, quae ante SSmuni Sacramentum expositum fieri solent. Idem vero Rmus P. Commissarius Generalis in sua canonica visitatione haec omnia nonnisi SSmae Eucharistiae ratus convenire ex ecclesiastica institutione, iussit ab his abstinere et omnia peragi ad tramitem Decretorum Sacrae Riluum Congregationis. Quod aegre ferentibus quibusdam, ul efficacius, in casu, omnis abusus eliminetur el debitus honor Sacrae Spinae D. N. I. C. tribuatur, praedictus orator ab eadem Sacra Congregatione enixe postulavit :

I. Utrum praefati usus approbari; an saltem tolerari possint ? Et quatenus Negative,

II. Quis sil legitimus cultus eidem Sacrae Spinae tribuendus:

El Sacra Riluum Congregatio, referente Secretario, attentis expositis, utrique postulato rescribendum censuit :

* Negative ; et stetur Decretis, praesertim m Tridenlina diei 12 Martii 1836, iu

responsione ad dubium primum ; aliisque respicientibus cultum exhibendum ac praescriptum pro Reliquiis vivificae Crucis aliorumque instrumentorum Passionis Dominae ».

Alque ita rescripsit.

Die 17 Septembris 1897.

3967. TARRACONEN.

Rrinus Dominus Thomas Costa y Fornaguera Archiepiscopus Tarraconensis Sacrae Riluam Congregationi humiliter sequentia exposuit ; nimirum :

I. Quod ex Decreto diei 2 Maii 1867 permulta Sanctorum Festa pro Ecclesiis Regni Hispanici suppressa fuere, quae inter, etiam Festum Nativitatis S. Ioannis Baptistae; sub conditione ul respective insequenli Dominica, post Nonam in Choro, necnon Missam Conveniuaalem de Officio diei, in Ecclesiis Cathedralibus et Collegiatis Missa solemnis more votivo de suppresso Festo antecedente canenda sil.

II. Quod in universa Tarraconensi Archidioecesi dies 24 Iunii, hoc est Festum S. Ioannis Baptistae, unanimi Cleri populique consensu publice sub duplici ecclesiastico praecepto observatur ; alque est festivitas popularis, quae summa religione celebratur.

III. Quod in Ecclesiis Metropolitana el Collegiatis eiusdem Archidioeceseos, Dominica diem 24 Iunii proxime insequenli, quando post Nonam decantatur Missa solemnis de S. Ioanne, huic Missae fideles adslare non solent.

Hinc idem Rrius orator ab ipsa Sacra Congregatione postulavit :

Num eiusmodi Missa de Nativitate S. Ioannis canenda sil insequenli Dominica ?

Et Sacra Riluam Congregatio, ad relationem Secretarii, audito etiam volo Commissionis Liturgicae, omnibus rite perpensis, i escribendu in censuit :

« Affirmative ; el servetur Decretum in Quebecen. diei 6 Martii 1896 ad IV ». Alque ila rescripsit.

Die 26 Novembris 1897.

3968. BAKEN.

Per rescriptum Sacrorum Rituum Congregationis, datum die 27 Martii, hoc labente anno, confirmata fuit sententia Archiepiscopi Barensis in controversia de praecedentia inter Confraternitatem SSfii Sacramenti el Sodalitium Tertii Ordinis

S. Francisci in oppido *Triggiano* nuncupato. Quum vero praedicta Confraternitas novam postulasse! atque obtinisset revisionem et examen praedictae sententiae, eadem Sacra Congregatio in allero conventu ordinario Rotali, subsignata die, ad Vaticanum habito coram Effio el Rmo Cardinali Domino Lucido M. Parocchi Episcopo Portuensi et S. Rutinae, loco et vice Emi et Rmi Card. Domini Caietani Aloisi Masella, causae Ponentis, iterum maturo examine perpensis omnibus ab utraque parte contentente deductis ac sententia supradicta una cum Rescripto eam confirmante, ad propositum dubium : An sit standum vel recedendum a decisis? respondendum censuit :

< Standum in decisis; et praecedentiam in casu spectare ad Tertium Ordinem ». Alque ita rescripsit el servari mandavit.

Die 30 Novembris 1897.

3969. URBIS ET ORBIS.

Ad humillimas preces Rriti P. Aloisii Cacciari, Procuratoris Generalis el Postulatoris Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Barnabitarum, ab Eminentissime el Rriio Domino Cardinali Sacrae Riluam Congregationi Praefecto relatas, Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII, ex ipsius Sacrae Congregationis consulto, concedere dignatus est, ul, translato in diem VII Iulii, vel, hac impedita, in primam diem snbsequenlem liberam, iuxta Rubricas. Festo assignato Ss. Cyrilli el Methodii PP. CC., alterum Festum natalitium S. Antonii Mariae Zaccaria Confessoris, cum Officio de Comm. Coni, non Pont, el Lectionibus I Nocturni de Scriptura occurrente, II et III Nocturni, Oratione ac Missa propriis, iam approbatis et concessis praedictae Religiosae Congregationi, die V Iulii ab universa Ecclesia, sub ntu duplici minori, post annum 1898, singulis annis recolatur. Insuper idem Sanctissimus Dominus noster supradiclu in Officium cum Missa de S. Antonio M. Zaccaria, sub praedicto rilu, in Calendario universali el in novis editionibus Breviarii el Missalis Romani deinceps inscribi mandavit.

Contrariis non obstantibus quibuscumqile.

Die II Decembris 1897.

3970. MONASTERIES

Brims Dominus Hurmnnnus Dingelstad, Episcopus Monasteriensis, Sacrae Rituum

Congregationi ea quae sequuntur humilime exposuit, nimirum :

Luteris Apostolicis Leonis Papae XII, diei II Decembris 1828, inter celera indultum est, quod in Dioecesis Metropolitanae Provinciae Coloniensis Feslum principalioris Patroni cuiuscumque Ecclesiae, nisi incidat in Dominicam, celebrandum sit Dominica proxime sequenti; Festum vero S. Laurentii, ubi fuerit Patronus, celebretur Dominica diem decimam Augusti praecedenti. Quae quidem ordinatio in Dioecesi Monasteriensi ita in praxim deducta est, ut Feslum Patroni pro foro el Choro, quoad Officium el Missam in Dominicam proxime sequentem lanquam diem propriam transferatur, et ita hucusque servatum est; ex qua praxi sequitur, quod dies, cui in universali Ecclesia Festum Patroni assignatum est, tamquam feria habeatur, ac proinde applicatio Missae pro populo etiam omittatur. Quum vero plura Sacrae Riluum Congregationis Decreta pro Gallia el Belgio, non solum semper supponant, verum etiam explicite dicant Feslum Patroni pro Choro quoad Officium el Missam ea ipsa die, cui pro universali Ecclesia assignatum est, celebrandum et solam exlrinsecam solemnilem in Dominicam proxime sequentem vel praecedentem transferendam aul translatam esse; dubium exortum est an supradicta praxis de iure subsistat ac luto servari possit. Quapropter idem Rmus orator ab ipsa Sacra Riluum Congregatione sequentium dubiorum solutionem flagitavit; scilicet :

Dubium 1. Ulrum in Monasteriensi Dioecesi Feslum Patroni principalioris cuiusque Ecclesiae pro foro el Choro transferri possit in Dominicam proxime sequentem vel praecedentem; an vero sola solemnitas exlrinseca sil transferenda, nihil immutando quoad Officium el Missam in Choro? El quatenus Affirmative ad secundam partem,

Dubium 11. Num obligatio applicandi Missam pro populo die propria S. Patroni adhuc perduret? El quatenus Affirmative,

Dubium 111. Quid faciendum pro praeteritis huius Missae pro populo applicationis omissionibus?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito etiam volo Commissionis Lilutgicae omnibusque accurate perpensis, rescribendum censuit :

Ad 1. « Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Ad IL «Affirmative, iuxta Decreta;

praesertim in una Quebecensi die 6 Martii 1896, in responsione ad quaestionem secundam dubii primi ».

Ad III. < Ad S. Congregationem Concilii ». Atque ila rescipsit.

Die 7 Ianuarii 1898.

3971. MONASTERIES

Rmus Dominus Ilermannus Dingelslald, Episcopus Monasleriensis Sacrae Riluum Congregationi humiliter exposuit sequentia:

In Dioecesi Monasteriensi per plus quam 1er centum annos *Festum Patroni cuiuscumque Ecclesiae parochialit* erat Feslum de praecepto cum ferialione populi ad eam perlinentis. Postea vero Episcopus Monasleriensis Gasparus Maximilianus per edictum anni 1829 *Festum Patroni Ecclesiae parochialis* Dominica sequenti cum Officio et Solemnile celebrandum praescipsit, innixus dispositionibus Litterarum Apostolicarum Pii VI, diei 19 Aprilis 1788 pro Orientalibus et Leonis XII diei 12 Decembris 1828 pro Occidentalibus provinciis Regni Borussiae. Verba Pontificia haec sunt : « Retineatur < nempe el celebretur festivus dies unius « tantum principalioris Patroni. Sed si alii « cubi plures Patronos aequae principales haberi contigerit, diligenter inquirendum « est, quinam ex dictis principalioribus Patronis poliozem cultum ac venerationem iu « ea Civitate vel oppido vel pago habeat; el « eius Ianium festivitatis praeceptum designandum est. Dies autem Festivitatis Patroni cuiusque loci non ea imposterum « sil quae propria dicitur, sed Dominica « dies, quae propriam diem proxime subsequetur, in eamque Festum *cum Officio el Missa* cadere nec non et praeceptum « intelligalur ».

Cum autem dubium moveretur, an memoratum edictum Episcopi Gaspari Maximilian! anni 1829 de iure subsisteret ac luto servari posset, illius Successor Joannes Georgius Episcopus die 28 Novembris 1863 Sacrae Rituum Congregationi adnexas preces porrexit, quae tamen citata verba Pii VI et Leonis XII haud referebant. El Sacra Rituum Congregatio, ad primum dubium in precibus expositum, praehabito Sanctitatis Suae oraculo, respondendum censuit: Affirmative ad secundam pariem; ac proinde in die occurrentiae Parochi aliique Sacerdotes curam animarum habentes tenentur ad applicationem Missae pro populo. Omissionibus vero, quae hucusque locum habue-

runt, SSnms Dominus pro sua benignitate suppleri posse induisit, dummodo ab iisdem Parochis aliisque, ut supra, curam animarum habentibus, unica tantum Missa, quacumque die, applicetur pro populo.

Hoc Decretum in praxim deducium est, ac proinde Feslum Patroni Ecclesiae parochialis impraesentiarum celebratur die ipsius propria et Parochi eodem die applicant Missam pro populo; solemnitas vero externa recolitur in insequenti Dominica cum unica Missa solemniter de Patrono, servatis Rubricis.

Quae cum ita sint, idem Rihus Episcopus orator Sacram Riluum Congregaliom-m simplex efflagitavit, ut rem valde implexam per solutionem insequentium dubiorum decernere vellet :

Dubium 1. An Patronus Ecclesiae parochialis, ex eo quod eius Feslum de praecipto cum ferialione post Bullam Urbani VIII anni 1630 celebrandum fuit, ipse legitime habendus sit tamquam verus Patronus loci, etiam absque electione a Clero, Magistratu et Populo facta; ideoque ad eum pertineant quaecumque circa Patronos in Ecclesiasticis Constitutionibus et Pontificiis Decretis praecipuntur, quemadmodum a Sacra Rituum Congregatione in una Paderbonen. diei 4 Februarii 1871 resolutum est?

Dubium II. An per memoratum Decretum Sacrae Riluum Congregationis pro hac Dioecesi, derogatum sit supra recensitae dispositioni Summorum Pontificum Pii VI et Leonis XII relate ad Festum Patroni, illa ut luto servari possit usus hodie in Dioecesi vigens, celebrandi nempe Officium Patroni in die propria et transferendi solummodo externam solemnalem in Dominicam sequentem?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito voto Commissionis Liturgicae omnibusque mature et accurate perpensis, respondendum censuit :

Ad 1. < Provisum in secundo ».

Ad II. « Servetur usus vigens ».

Atque illa rescipit.

Die 14 Ianuarii 1898.

3972. URGELLEN.

SEU

monialium clarissarum.

M. Emmanuels Balalls, Abbatissa Conventus Monialium Clarissarum, Civitatis Balagarii, Urgellensis Dioecesis in Hispania,

una cum omnibus eiusdem Communitatis Monialibus, Sacrae Riluum Congregationi ea quae sequuntur, humillime exposuit; nimirum :

In Ecclesia Conventus, in qua iam per sex et amplius secula Officium Divinum persolvitur, Missa conventualis celebratur, celeraeqne functiones Communitatis peraguntur; sacra Domini Nostri Iesu Christi Imago magna fidelium veneratione colitur sub invocatione, vulgo *Santa Cristo de Halaguer*.

Conventus proprium Cappellanum habet, cui incumbit et confessiones audire, et Missam Conventualem celebrare, omniaque alia officia peragere, quae ad Conventum attinent.

Est et alius Sacerdos ab Ordinario loci destinatus, cui specialiter commisse est SSmi Crucifixi custodia et eiusdem redituum administratio.

Ex hisce expositis clare patet eadem in Ecclesia coexistere duas entitates distinctas, Conventum nempe Monialium et SSihi Crucifixi Administrationem.

Quum vero non semel, praeteritis temporibus, ad iura Communitatis servanda, Oraculum Apostolicae Sedis expostulatum fuerit et etiam in praesenti hora se obtulerit occasio ob quaestiones exortas inter ipsam Religiosam Communitatem et praedictum SSmi Crucifixi Administratorem, eadem Abbatissa una cum suis Monialibus ab ipsa Sacra Congregatione sequentium dubiorum solutionem humillime efflagitavit : nempe :

Dubium I. Utrum ius benedicendi candelas in Festo Purificationis B. M. Virginis, Cineres Feria IV Cinerum et Ramos Dominica Palmarum competat Communitati ac proinde proprio Coniessario seu Cappellano; an praefato SSihi Crucifixi Administratori?

Dubium II. Utrum in Sacro Triduo Maioris Hebdomadae, cuius Officium a Monialibus fieri potest et debet, celebrari ipsum debeat per Confessarium seu Cappellanum Conventus; vel per supradictum Administratorem?

Dubium III. Utrum liceat in Altari Maiori Missa celebrari, dum in Choro a Communitate Horae Canonicae persolvuntur, ut fieri solet?

Dubium IV. Utrum Administrator SSfni Crucifixi alique Sacerdotes Missas celebrantes in Ecclesia enuntiati Conventus sese conformare teneantur Calendario Monialium, iuxta Decretum Sacrae Riluum

Congregationis diei 9 Iulii 1895, confirmatum a Summo Pontifice die 9 Decembris eiusdem anni ; an sequi queant Calendarium Dioecesanum, uti hucusque consueverunt, non obstante praelaudato Decreto?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, exquisito etiam volo Commissionis Liturgicae, attentis Decretis omnibusque a partibus in medium prolati, necnon relationibus Rmi Ordinarii Urgellensis et Procuratoris Generalis Ordinis Minorum pro Regno Hispanico; rescribendum censuit:

Ad I et II. < Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Ad III. « Si Altare maius non prospiciat Chorum, Affirmative ; secus Negative; et consuetudo abolenda ».

Ad IV. «Affirmative, ad primam partem ; Negative, ad secundam ».

Alque ila rescripsit.

Die 14 Ianuarii 1898.

3973. COLONIEN.

Emus el Rmus Dominus Cardinalis Philippus Kremetz Archiepiscopus Colonien. Sacrae Rituum Congregationi humiliter exposuit quae sequuntur :

In oppido el districtu Essendiensi huius Archidioecesis Coloniensis, usque ad annum 1803 dominio temporali Abbatissae Essendiensis subiecio, Festum Ss. Cosmae el Damiani Martyrum tamquam Patronorum principatus Essendiensis quolannis sub ritu duplici primae classis cum octava solemniter celebrabatur. Postquam vero Essendiense oppidum cum districtu suo Regno Borussico fuit incorporatum , in oppido quidem Essendiensi Festum Ss. Cosmae el Damiani tamquam Patronorum loci hodie sub ritu duplici primae classis cum octava fuit celebratum ; sed non item in districtu Essendiensi , in quo inde a viginli circiter annis dicti Sancti Martyres ul Patroni non amplius fuerunt honorati. Videbatur enim dubium an, principatu Essendiensi sublato, Ss. Cosmas et Damianus qui eius erant Patroni, relineri deberent ul pagi Patroni sub ritu duplici primae classis cum octava.

Quum vero Parochi oppidi et districtus Essendiensis valde exoptent ul Sancti Patroni, quorum sub tutela oppidum el territorium Essendiense in fide permansit stabile, antiquo poliantur cultu, idem Emus Archiepiscopus oratur, eorum volis unanimibus obsecundans, ab ipsa Sacra Congregatione sequentem declarationem alque indultum efflagitavit ; nempe :

Dubium I. An, in casu, Ss. Cosmas el Damianus Martyres deinceps colendi simul Patroni pagi Essendiensis qui constat ex Parochiis in territorio pristini principatus Abbatiae Essendiensis eredis, videlicet : ex Parochia ad S. Iohannem Baptistam Essendiae, ex Parochia ad S. Gertrudem Virginem Essendiae, ex Parochiis Allendorf, Allenessen, Caternberg, Frohnhausen, Rellinghausen, Rutienscheidl, Steele, Stoppenberg, Ueberruhr, Bergeborbeck, Borbeck, Frintrop et Parochia ad S. Mariam in Oberhausen ? El quatenus Affirmative,

Dubium II. Quum vi indulti Leonis Papae XII diei 2 Decembris 1828 in provincia Coloniensi festivitas Patroni cuiusque loci, nisi venerit in ipsa Dominica, cum Officio el Missa translata sii in Dominicam proxime sequentem, Festum Ss. Cosmae el Damiani saepe celebrandum foret Dominica prima Octobris, qua solemnilas sacratissimi Rosarii peragenda est. Verum, ne id occurrat, idem Emus Archiepiscopus expetivit, ut indultum, simile illi quod Leo PP. XII universae provinciae pro Festo S. Laurentii concessit, pago Essendiae elargiatur pro festivitate Ss. Cosmae el Damiani; nempe ul cum Officio et Missa sub ritu duplici primae classis cum octava valeat semper peragi ultima Dominica Septembris.

El Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII tribularum, ad relationem Secretarii, audito voto Commissionis Liturgicae, attentis expositis ac peculiaribus adiunctis ; rescribendum censuit:

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. « Hem Affirmative, pro gratia ».

Alque ila rescripsit.

Die 14 Ianuarii 1898.

3971.

DUBIUM

SEU

GALLIARUM.

In plurimis Galliae Ecclesiis atque Oratoriis usus invaluit postremis hisce temporibus sacram Hostiam, quae in Oslensorio exponenda est, recondendi intra duo crystallae apte cohaerentia, eamque in Tabernaculo reponendi absque ulla capsula, seu custodia.

Hinc a Sacrorum Rituum Congregatione expostulatum fuit : An eiusmodi praxis licita sil?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito etiam voto Commissionis Liturgicae ac re malare perpensa, proposito dubio respondendum censuit:

< Affirmative; dummodo sacra Hostia in dictis crystallis bene sit clausa atque crystalli non tangat, iuxta Decreta alias edita ». Atque ita rescripsit.

Die 14 Ianuarii 1898.

3975. PARISIEN.

Rev. Dominus Augustinus Dauby, Sacerdos et Moderator pii Instituti a Sancto Nicolao nuncupati, in Civitate Parisiens!, de mandato sui Rmi Ordinarii, sequentium dubiorum solutionem a Sacra Rituum Congregatione humillime expetivit; nimirum:

Dubium 1. Quoad genuflexiones faciendas a ministro Missae privatae, quae iuxta de causa et praevia licentia celebretur in Altari expositionis SSmi Sacramenti, quaeritur;

1. Minister, qui transfert Missale a cornu Epistolae ad cornu Evangelii et genuflectit in plano ante medium Altaris, debetne etiam genuflectere in accessu ad cornu Altaris et recessu?

2. Quando idem minister ad offertorium et purificationem ascendit ad Altare et descendit, ubinam genuflectere debet?

Dubium II. Rubricae Missalis de Ritu servando in celebratione Missae Tit. V, n. 6, praescribunt: Si in Altari fuerit tabernaculum SSmi Sacramenti, accepto thuribulo, antequam incipiat incensationem, genuflectit, quod item facit quotiescumque transit ante medium Altaris. Hinc quaeritur: Utrum etiam in Missa privata debeat Sacerdos genuflectere:

1. Quando, defectu ministri, ipse transfert Missale a cornu Epistolae ad cornu Evangelii, et vicissim;

2. Quando in Maiori Hebdomada transit a cornu Epistolae ad cornu Evangelii ad legendam Passionem?

Dubium III. Rituale Romanum Tit. Ordo ministrandi Sacramentum Communionem, haec habet: Sacerdos reversus ad Altare dicere poterit: *O sacrum convivium etc., y. Domine exaudi etc. Et clamor etc., Dominus nobiscum etc.*; hinc quaeritur:

1. Utrum istae preces convenienter dicantur, iunctis manibus antequam cooperiatur Pyxis et digiti abluantur?

2. Utrum Sacerdos duas genuflexiones

facere debeat, unam statim ac deposuit Pyxidem super Altari et antequam eam cooperiat; alteram priusquam, reposita in tabernaculo Pyxide, ipsius tabernaculi ostium claudat?

Dubium IV. Iuxta Caeremoniale Episcoporum, ad benedictionem impertiendam cum SSmo Sacramento ipse celebrans accipit Ostensorium super Altari positum; sed receptum est, ut Diaconus accipiat Ostensorium et porrigat celebranti, qui post benedictionem Diacono tradit super Altari collocandum. Hinc quaeritur: Num liceat in hac duplici Ostensorii traditione ritum servare, qui praescribitur pro Feria V in Coena Domini et in Festo SS. Corporis Christi ante et post Processionem SSmi Sacramenti?

Dubium V. Licetne aliquid canere lingua vernacula

1. In Missa solemni, dum sacra Communio distribuitur per notabile tempus?

2. In solemni Processione SSmi Sacramenti, alternatim cum Hymnis liturgicis?

Dubium VI. Iuxta Caeremoniale Episcoporum in solemni Officio ad IX Lectionem et in Laudibus Hebdomadarius et Assistentes pluviali sunt induti. Hinc quaeritur:

1. Num idem fieri possit a principio Missae?

2. Num lectori septimae Lectionis Evangelii Homiliae duo Acolythi cum cereis accensis assistere possint, durante Lectione Evangelii?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Liturgicae omnibusque accurate perpensis, rescribendum censuit:

Ad I. « Quoad primam quaestionem: Unicam genuflexionem esse faciendam in plano ante medium Altaris; quoad alteram quaestionem: Tam ante ascensionem ad Altare, quam post descensionem de eodem, in plano genuflexionem esse faciendam ».

Ad II. « Negative, ad utrumque ».

Ad III. « Quoad primam partem: Negative; et preces dicendae sunt infra ablationem et extorsionem digitorum. Quoad alteram partem: Affirmative; iuxta Decretum in Romana diei 23 Decembris 1862 et praxim Basilicarum Urbis ».

Ad IV. « Aul servatur ritus a Caeremoniali Episcoporum Lib. II, Cap. 32, § 27 praescriptus; aul, iuxta praxim Romanam, Diaconus Ostensorium celebranti tradere vel ab eodem recipere potest, utroque stante ».

Ad V. < Negative ad utrumque ».

Ad VI. < Si non adsit legitima consuetudo, Negative ad nlrumqne ; et servetur Caeremoniale Episcoporum Lib. II, Cap. VI, § 16».

Atque ita rescripsit.

Die 14 Ianuarii 1898.

3976. BELLUNEN.

ET

FELTREN.

Rmus Dominus Salvator Ioannes Baptista Bolognesi Episcopus Bellunensis el Fellrensis, qui per rescriptum Sacrorum Rituum Congregationis, mense Novembri anno elapso 1897, obtinuit facultatem consecrandi, sive per se sive per Sacerdotem Aposolicae Sedis nomine a se delegatum, quaedam Altaria, adhibendo breviorum ritum ac formulam, iuxta instructionem ad ipsum transmissam ab eadem Sacra Congregatione, sequentium dubiorum solutionem humillime efflagitavit ; nimirum :

Dübium I. An aqua, cum qua fit malta seu coementum ad firmandam tabulam seu lapidem super sepulcrum reliquiarum, benedici valeat cum formula inserta in Rituali Romauro ?

Dubium II. An ipsum coementum benedicendum sil?

Dubium III. An supradicta benedictio tum aquae tum coementi, necnon facultas consecrandi Altaria, in quibus lapis sepulcri ob omissum coementum movetur, Aposolicae Sedis nomine delegari possit simplici Sacerdoti, vi obtenti Rescripti?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito etiam volo Commissionis Liturgicae reque mature perpensa, rescribendum censuit *.

Ad I. < Negative ; sed in benedictione eiusmodi aquae adhibenda est formula, quae habetur in ipso Pontificali Romano ».

Ad II. * Affirmative ; iuxta Pontificale Romanum ».

Ad III. < Affirmative ; quoad utramque partem ».

Atque ita rescripsit.

Die 11 Ianuarii 1898.

3977. BUGELLEN.

In Actis synodalibus Dioeceseos Bugelensis pag. 3 legitur : Missa etiam in pau-

perum funeribus, praesente cadavere, si fieri potest, cani debet : legatur autem, si cani nequii, diebus per Décréta Sacrae Rituum Congregationis permissis.

Hinc ab ipsa Sacra Congregatione expetitum fuit : Utrum concessio facta die 4 Aprilis 1878 Ecclesiis vel Oratoriis publicis praedictae Dioeceseos celebrandi biduo in qualibet Hebdomada, exclusis duplicibus primae el secundae classis, Festis de praeccepto servandis, Feriis, Vigiliis oclavisque privilegialis, Missam cantatam de Requie extendatur etiam ad Missam de Requie sine cantu, seu lectam?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito etiam volo Commissionis Liturgicae omnibusque accurate perpensis, rescribendum censuit :

< Negative ; nisi agatur de Missa die obitus seu depositionis pro paupere defuncto ». Atque ita rescripsit.

Die 28 Ianuarii 1898.

3978. BELLUNEN.

ET

FELTREN.

Riius Dominus Salvator Ioannes Baptista Bolognesi Episcopus Bellunen. el Feltren., pastorali visitatione dioecesana peracta, a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humiliter expetivit ; nimirum :

Dubium I. Num tolerari possit quod in parte posteriori Altaris maioris Ecclesiae Cathedralis Fellrensis, sub gradu candellabrorum non tamen sub mensa, in quodam armario custodiantur libri chorales?

Dubium II. Num permitti possit ut sub sacrario praedictae Ecclesiae Cathedralis, in quo extat Altare portatile, habeantur cubacula pro habitatione aeditui laici suaeque familiae ?

Dubium III. Quum dubium ortum sil an Ecclesia S. Rochi, antea consecrata el deinceps ampliata, fuerit post ampliationem benedicta; quaeritur num eiusmodi benedictio, quae fidelibus saltem admirationem moveret, omitti possit?

Dubium IV. Num possit tolerari antiqua consuetudo erigendi Altare portatile in Ecclesiis vel Oratoriis publicis, quibusdam occulentibus solemnissimis el confluyente ingenti populi frequentia ?

Dubium V. Num, extante dubio de privilegio, tolerari possint in domibus privatis

fenestrae, quae introspiciunt adiunclam Ecclesiam vel Oratorium publicum, quaeque non absque gravi familiarum moerore el cum magna difficultate claudi possent?

Dubium VI. Num in Ecclesiis consecratis el non tantum benedictis, ubi nullus extat Altare lixum consecratum vel, si aliquod exlabal, hoc per defectum substantialem uti exeeratum habetur, remanere queant Altaria tantum porlalilia?

El Sicra Rituum Congregatio, referente Secretario, audito etiam volo Commissionis Lilurgicae reque accurate perpensa, rescribendum censuit :

Ad I, 11, 111, IV et V. < Rmus orator acquiescat ».

Ad VI. « Quam primum fieri possit, consecratur Altare lixum, praesertim Altare maius, in forma consueta, iuxta Pontificale Romanum ».

* Si vero Altare lixum consecratum fuit, sed per aliquem defectum substantialem amisit consecrationem; tunc, dummodo omnes adsint conditiones requisitae ad novam consecrationem Altans, haec perfici potent *ex gratia* per ritum ac formulam brevem, ad tramitem Instructionis ab ipsa Sacra Rituum Congregatione apposite tradendae ».

Atque ita rescripsit.

Die 4 Februarii 1898.

3979. NEOPORTĒN.

ET

MENEVEN.

Rmus Dominus Cuthbertus Hedley, Ordinis S. Benedicti, Episcopus Neoporlen. Sacrae Rituum Congregationi ea quae sequuntur humillime exposuit; nimirum:

In Anglia nec dari Paroecias slriclim dictas, nec Beneficia quibus adnexum sit onus Divini Officii recitandi ; verum Ecclesiis singulis addictos esse unum vel plures Sacerdotes, qui ibidem residentes munia quasi parochialia in Territorio sive (ut aiunt) in Districtu MissionariO ipsius Ecclesiae ratione muneris exercent.

Rectores Ecclesiarum alios esse ad nutum Episcopi amovibiles, alios vero nonnisi praevio Processu Canonico vel Resignatione sponte oblata et accepta : universos autem Vicarios sive Sacerdotes Assistentes esse ad nutum Ordinarii amovibiles.

Ecclesias per Angliam perpaucae esse

consecratas, celeras benedictas sub invocatione Sancti Titularis : nonnunquam vero fideles (deficiente Aede Sacra) congregari ad Missam audiendam Sacramentaque suscipienda in Schola vel alia Aula congrua pro publico Oratorio ab Ordinario designata.

Quare idem Riius Episcopus, apprime cupiens cuncta quae cultum divinum respiciunt in sua Dioecesi ad tramitem Decretorum Sacrae Rituum Congregationis dispo- nere , insequentium dubiorum solutionem enixo postulavit ; nempe :

Dubium I. An apud Anglos in Ecclesiis Cleri Secularis Calendarium Dioeeesanum a laudata Sacra Riunm Congregatione approbatum el singulis annis iuesu Ordinarii editum, additis Festis S>. Tilularium, Dedicationis atque aliis (si quae fuerint) a Sancta Sede concessis, censeatur Calendarium uniuscuiusque Ecclesiae, cui proinde quivis Celebrans in Sacro faciendo atque Sacerdotes Ecclesiae, etiam in Officio Divino recitando, se conformare debeant ?

Dubium 11. An liceat Regularibus, si quando ipsis precario committeretur una cum cura animarum administratio alicuius Ecclesiae Seenlarium, Sacras Functiones iuxta ordinem Calendarii propriae Religiosae Congregationis peragere, relicto Calendario DiOecesano, cui populus iam assuetus fuit?

Dubium III. An Regulans Ecclesiae Secular! aliquando ad tempus sive ad beneplacitum Episcopi (Superiore Religioso assentium e) praepositus, atque pnvatim recitans Horas Canonicas, ahdibilo iuxta Decreta a Sacra Rituum Congregatione Calendario proprii Ordinis, teneatur nihilominus ad Officium Sancti Titularis Ecclesiae Secularis praedictae el quidem sub ritu duplicis primae classis cum octava?

Dibivm IV. Hem, an, commissa absque tempore praelinito administrations Ecclesiae Regularis Sacerdoti Seculari, huic liceat, amoto Calendario Regularium, quo hactenus usus fuerit Clerus illius Ecclesiae, ordinare Missas el Officia publica iuxta Calendarium Dioecesanum ?

Dubium V. Quid decernendum de Calendario illorum Districtuum (sive sint de iure Cleri Secularis sive de iure Cleri Regularis) ubi, Ecclesia nondum aedificata, populus ad Sacra adunetur in aedificiis, nonnisi transitorie ad cultum destinatis?

Dubium VI. Cum saepenumero eveniat (vi privilegii a Sancta Sede concessi) Canonicos Ecclesiae Cathedralis praepositos esse, cum cura animarum et onere resi-

dentiae, Ecclesiis dissilis nec a Cathedrali dependentibus; quaeritur utrum a Canonico Rectore buiusmodi Officium divinum sil persolvendum iuxta Calendarium Cathedralis; an potius iuxta Calendarium Ecclesiae, cui hac ratione el stabili modo, sive eliam vita perdurante, ipse fuerit adscriplus?

Dubium VII. An Sacerdotes Assistentes sive Vicarii teneantur in recitatione privata divini Officii se conformare Calendario Ecclesiae, cui sunt addicti ?

Dubium VIII. An liberum sit Canonico Rectori, quamdiu hoc munere fungitur, statuere pro arbitrio Calendarium Cathedralis pro Calendario Ecclesiae et Districtus Missionarii, sive quasi Paroeciae, cui ul supra praeest, ne scilicet Missa ab Officio discrepet ?

Dubium IX. Utrum Officium Vesperarum Dominicis Festisque diebus publice decantari solitum, ordinandum sit iuxta Calendarium Ecclesiae, in qua persolvitur; an potius concordandum cum Officio privalim recitando a Rectore Ecclesiae, partes, ul plurimum, Hebdomadarii agente?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Liturgicae omnibusque mature perpensis, rescribendum censuit:

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. < Negative ».

Ad III. < Negative ».

Ad IV. < Affirmative ».

Ad V. « Calendarium Dioecesanum adhibendum ».

Ad VI. « Negative, ad primam pariem ; Affirmative, ad secundam ».

Ad VII. < Affirmative ».

Ad VIII. « Negative ».

Ad IX. < Affirmative, ad primam pariem ; Negative, ad secundam ».

Alque ita rescripsit.

Die 4 Februarii 1898.

3980. CONGREGATIONIS SS. REDEMPTORIS.

Rev. P. Petrus Blerot e Congregatione SSmi Redemptoris et Director generalis Archiconfraternitatis a Sancta Familia nuncupatae, quae Leodii in Belgio anno 1844 canonice erecta, titulo Archiconfraternitatis anno 1847 ab Apostolica Sede decorata fuit, a Sacra Rituum Congregatione, de expresso consensu plurium Reverendissimorum Antistitum, sequentis dubii solutionem humillime flagitavit ; nimirum :

Num, attentis Decretis a Sacra Rituum Congregatione editis relate ad recitationem Litaniarum, continuari possit consuetudo, qua sodales praedictae Archiconfraternitatis in congressibus, ad quos in Ecclesiis cl Oratoriis publicis, eliam ianuis clausis, ipsi soli admittuntur, et extra functiones liturgicas, non privalim sed communiter recitant quasdam Litanias, gesta et exempla Sanctae Familiae, a qua nomen habent, referentes et a plerisque Reverendissimis Ordinariis approbatas?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Liturgicae omnibusque accurate perpensis, dubio proposito respondendum censuit :

< Serventur Decreta, non obstante consuetudine ».

Alque ita rescripsit et servari mandavit
Die 11 Februarii 1898.

3981. DUBIA.

Praeter tres Litanias pro usu publico in universali Ecclesia approbata, h. e., Litanias Sanctorum, Litanias B. M. V. el Litanias SSmi Nominis Iesu, peculiare quaedam Litaniae habentur ex. gr. de Purissimo Corde B. M. V. aliaeque ab uno vel altero Rmo Ordinario pro usu Ianium privato approbatae, quae idcirco neque in Breviario neque in Rituali Romano continentur.

Quaeritur I. Num eiusmodi peculiare Litaniae ita strictim prohibeantur, ul Monialibus sive Religiosis Ihsilutis non liceat illas privalim canere vel recitare ad instar precum oralium? El quatenus Negative,

II. Num iisdem Religiosis Familiis illas liceat canere vel recitare communitim in Choro, aut respectivo Oratorio ?

III. Item num peculiare eiusmodi Litanias liceat fidelibus in publica Ecclesia sive privalim, sive communiter, cantare vel recitare ad modum quarumcumque precum?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, omnibus in casu perpensis, ita rescribendum censuit; videlicet:

Ad I. < Negative, h. e., ita strictim non sunt prohibita, ul singulis privatim eas non liceat cantare, vel recitare ».

Ad II. < Negative ; h. e., ita strictim prohibentur, ul communiter in Choro publico vel publico Oratorio illas Litanias cantare vel recitare minime liceat ».

Ad III. « Ad primam pariem, h. e.

pricativim, Affirmative ; ad secundam vero, h. e. *communiter*, Negative ».

Atque ita rescripsit el servari mandavil.
Die 11 Februarii 1898.

3982. SANCTI IACOBI
DE CILE.

Rmus Dominus Marianus Iacobus Casanova Archiepiscopus Sancti Iacobi de Cile a Sacra Riluum Congregatione sequentis dubii solutionem humiliter expetivit :

Quum in Archidioecesi Sancti Iacobi de Cile aliquando contingat ul, mortuis Episcopis aliisque praeclaris Sacerdotibus, cor eorum extrahatur el honorifice servetur in domo vel pio loco ab ipsis fundatis vel praedilectis ; atque conservatio ita fiat ul claudatur cor in ampulla vitrea, in visibili loco et inter illos ordinarie collocata ; quaeritur : Polesne haec praxis continuari ?

Sacra porro Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, re accurate perpensa, proposito dubio rescribendum censuit :

< Affirmative; dummodo descripta conservatio cordis non fiat in loco sacro ». Atque ita rescripsit.

Die 11 Februarii 1898.

3983. AGENNEN.

Rmus Dominus Episcopus Agennensis in Gallis a Sacrorum Riluum Congregatione humillime sequentis dubii solutionem expetivit ; nimirum :

Utrum, tempore paschali, in qualibet benedictione SSnii Sacramenti addendum sil *Alleluia* ad >. *Panem de coelo etc.*; an Ianium in illis benedictionibus quae imperiuntur in corformilale Instructionis Cleinellinae pro Precibus XL Horarum editae?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, audito eliam voto Commissionis Liturgicae, ad propositum dubium rescribendum censuit :

« Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ». Alque ita rescripsit.

Die 5 Martii 1898.

3981. CAPUANA.

Metropolitanae Ecclesiae Capuanae Canonici, qui Pontificalium usu ad instar Abbatum necnon maioribus insignibus gaudent, quum Fena V Maioris Hebdomadae ab Epi-

scopo Auxiliari, vel non proprio. Sacram Communionem accipiunt, manum ei minime osculantur, nec assislenliam praebent eidem conficienti Olea sacra, vel sacras Ordinationes habenti, vel alias solemnes functiones stricte episcopales loco Archiepiscopi proprii exequenli ; eo quod aiunt hanc esse Capuani Capituli consuetudinem.

Hinc a Sacra Riluum Congregatione postulata fuit sequentium dubiorum resolutio, nimirum :

Dvbiu I. Tenenturne supradicli Canonici osculari manum Episcopo Auxiliari vel non proprio, dum ab eo sacram Communionem accipiunt in Missa Feriae V Maioris Hebdomadae?

Dubium 11. Tenenturne assistere eidem conficienti Olea sacra, sacras Ordinationes habenti, vel alias solemnes functiones stricte episcopales pro Archiepiscopo proprio exequenli ?

El Sacra Riluum Congregatio, referente Secretario, audito eliam voto Commissionis Liturgicae, propositis dubiis respondendum censuit :

« Affirmative in omnibus ». Alque ita rescripsit.

Die 5 Martii 1898.

3985. DUBIUM.

Quum iuxta Decretum Sacrorum Rituum Congregationis diei 9 Iulii 1895 confirmatum a Summo Pontifice die 9 Decembris eiusdem anni omnes Sacerdotes sive Seculares sive Regulares Missas in alieua Ecclesia vel alieno Oratorio publico celebrantes omnino se conformare debeant dictae Ecclesiae vel Oratorio, ab eadem Sacra Congregatione postulatum fuit :

Utrum Sacei dotes alienae Dioecesis obligentur eliam ad dicendam Orationem praescriptam ab Episcopo loci, ubi celebrant ; an potius sint liberi ab hac Oratione imperata?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito etiam voto Commissionis Liturgicae reque mature perpensa, proposito dubio respondendum censuit :

«Affirmative, ad prunam pariem; Negative, ad secundatu ». Alque ita rescripsit.

Die 5 Martii 1898.

3986. MEXICANA.

Rmus Dominus Prosper Iosephus Maria Alarcon Archiepiscopus Mexicanus a Sacra

Riluum Congregatione sequentium dubiorum resolutionem humiliter efflagitavit ; nimirum :

Quum in Mexicana Archidioecesi ex benigna concessione Pii Papae VI diei 5 Martii anni <776 Octava Solemmlalis Corporis Christi eodem gaudeat privilegio, quo Octava Epiphaniae Domini ; el ex altera apostolica concessione Gregorii Papae XVI, per Decretum S. Congregationis de Propaganda Fide diei 20 Februarii anni 1831, Festum SSrlae Trinitatis sub ritu duplici prunae classis cum octava celebretur ; quaeritur :

An, attentis supradiciis concessionibus RR. PP. Pii VI el Gregorii XVI, in Archidioecesi Mexicana cessare debeat Oclava SSriiae Trinitatis, adveniente Festo cum Oclava SSmi Corporis Christi?

El Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, audito eliam volo Commissionis Lilurgicae, proposito dubio respondendum censui :

« Afflinnative ». Atque ila rescripsil et servari mandavit.

Die 8 Martii 1898.

3987. DUBIUM

quoad varios modos asservandi
in Tabernaculo sacram Pixidem.

Visis el expensis variis modis asservandi el claudendi in Tabernaculo Sacram Pixidem cum SSiio Eucharistiae Sacramento, a Sacerdote Salvature Barbara ad maiorem securitatem et custodiam excogitatis ei Su rorum Rituum Congregationi pro speciali adprobalione exhibitis ; eadem Sacra Congregatio, in particulari Coetu habito hac ipsa die, ad relationem Secretam, audilo eliam voto Commissionis Lilurgicae, rescribendum censuit:

< Finem inventoris esse laudandum; negotium vero, in casu el ad effectum de quo agilui, spectare ad locorum Ordinarios». Alque ila rescripsil.

Die 18 Marlii 1898.

3988. MELITEN.

Dignitates el Canonici Calhedralis Ecclesiae Melitensis, anno superiore, ex beuigniale SS. Domini Noslri Leonis Papae XIII, fuerunt renunliaii Protonolarii Apostolici *ad instar*. Quum nonnulla sint exorta dubia lum quoad loramentum el professionem Fidei praescripta in Constitutione s. m. Pii

Papae IX quae incipit *Apostolicae Sedis officium*, lum quoad privilegia, quibus, uli laies, gaudent; hinc Sacrorum Riluum Congregationi sequentia dubia pro solutione proposita fuerunt ; nimirum :

Dubium I. An debeant omnes iuramentum et Fidei professionem emittere, ad tramitem praelaudalae Constitutionis ? El quatenus Affirmative, penes quem?

Dubium II. An quum titulus Proionolarialus Apostolici *ad instar* loti Corpori sil collatus, praefati Dignitates et Canonici functiones celebrantes extra Caihedralem et absente Capitulo, peragere possim ponlilicalia ?

Dubium III. An ipsi induito gaudeam Oratorii privati?

Didium IV. An titulum retineat Canonicus, qui resignavit praebendam Canonicalem?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, audilo etiam volo Commissionis Lilurgicae reque accurate perpensa, propositis dubiis respondendum censui :

« Servetur Constilulio s. m. Pii Papae IX, quae incipit *Apostolicae Sedis*, data IV Calendas Septembris anno 1872, praesertim ad Num. XXIII ». Alque ila rescripsil.

Die 18 Marlii 1898.

3989. MEXICANA.

Rmus Archiepiscopus Mexicanus ad componendam quam lam controversiam inler nonnullos Sacerdotes suae Archidioecesis exortam, a Sacra Riluum Congregatione sequentis dubii solutionem humiliter postulavit ; nimirum :

An in Archidioecesi Mexicana, Dominica infra octavam privilegialam SS. Corporis Christi, dicenda sit Praefatio de SSiha Trinitate, prouti ex benigna concessione Gregorii Papae XVI lum Festi de SS. Trinitate cum octava, lum Praefationis de eodem Mysterio recitandae supradicla Dominica infra octavam Corporis Christi, quamvis concessio facta fuerit absque ulla mentione, sive in supplici libello sive in rescripto , concessionis de allero privilegio anteriori a Pio Papa VI eidem Archidioecesi collato super octava SS. Corporis Christi privilegiala ad instar octavae Epiphaniae?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, proposito dubio respondendum censuit :

«Negative, iuxta Decretum in una Mexicana diei 5 Marlii 1898 ». Alque ila rescripsit.

Die 26 Marlii 1898.

3990. ORDINIS FRATRUM MINORUM.

Rmus P. Aloisius Lauer, Ordinis Fratrum Minorum Minister Generalis, eliam nomine sui Definilprie Generalis, Sacrorum Riluam Congregationi sequentia humiliter exposuit :

SSihus Dominus Noster Leo XIII, per Bullam *Felicitate quadam*, diei *i* Octobris 1897, Ordinem Minorum ad primae-vam suam unitatem revocans, nomina Observantium, Reformatorum, Excalceatorum sive Alcantarenorum et Recollectorum exlincla voluit, alque mandavit supradiclum Ordinem *Ordinem Fratrum Minorum* appellandum sine ullo apposito. In Lectionibus vero secundi Nocturni Breviarii noslri Romano – Seraphici, quando Festum agitur Sindi vel Beati Ordinis, quasi ubique istarum Familiarum lit mentio hisce vel similibus verbis: *nomen dedit Ordini Minorum quos Observantes vel Reformatos, vel Ercalceutos, vel Strictioris, vel Regularis Observantiae* vocant.

Hinc idem Rmus orator ab eadem Sacra Congregatione expostulavit :

An in nova editione Breviarii noslri mox facienda Lectiones secundi Nocturni quoad has appellationes sint mutandae, ita ul nulla Familiarum extinclarnm, sed Ordinis nostri tantummodo liat mentio?

Sacra porro Rituum Congregatio, referente Secretario, audilo eliam volo Commissionis Lilurgicae, omnibus accurate expensis, proposito dubio respondendum censuit:

« Affirmative; el Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII hanc Sacri Consilii resolutionem ab eodem Secretario relatum, ratam habuit, confirmavit alque servari mandavit ».

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 28 Marlii 1898.

3991. NULLIUS MONTIS CASSINI.

In Abbatia Montis Cassini, Nullius, cui nuper adiuncta est, sub titulo Praepositu-

rae, perantiqua Alinensis Dioecesis, in Canone Missae ad verba; et *Antistite nostro N.* nomen Abbatis Ordinarii exprimitur ex antiqua traditione orali et scripta, nunquam interrupta el pluribus argumentis suffulta. Hinc, ut eiusmodi consuetudo a communi iure difformis, speciali saltem Aposlolico Privilegio confirmaretur in decus et dignitatem perinsignis Sedis Abbalialis, hodiernus Abbas .Montis Cassini et Atinae Praepositus, per supplicem libellum Sacrorum Riluam Congregationi exhibitum, praemissis omnibus, quae ad rem el in casu opportuna et utilia fore existimabat, Sanctissimum Dominum nostrum Leonem Papam XIII pro se el successoribus suis enixe rogavit, ut de speciali induito Aposlolico nomen Abbatis Ordinarii Montis Cassini el Almae Praepositi, in Canone Missae exprimi valeat, confirmata consuetudine per tot secula ad haec usque tempora vigente.

Quum vero, de mandato eiusdem Sanctissimi Domini Nostri, Sacra Rituum Congregatio umuia accurate expenderet, exquisito eliam volo Commissionis Lilurgicae typis edito una cum supradicto supplici libello, ad dubium, per Eràum et Rmum Dominum Cardinalem Hieronymum Golli Causae Relatorem, m Ordinario Coetu sub-signata die ad Vaticanum habito, Ha propositum :

An Sacerdotes iliriusque Cleri, qui sunt sub iurisdictione Abbatis Montis Cassini, possint in Canone Missae nominare ipsum Abbatem, ut iam a longissimo tempore faciunt ?

Respondendum censuit: « Affirmative, retentis verbis : *Antistite nostro*, eliam a Clero Regulari, el facto verbo cum Sanctissimo ».

Die 26 Aprilis 1898.

Facta poslmodum de his omnibus Sanctissimo Domino nostro Leoni Papae XIII per Eminentissimum el Rmum Dominum Cardinalem Sacrae Riluam Congregationi Praefectum relatione. Sanctitas Sua rescriptum Sacrae eiusdem Congregationis ratum habuit el confirmavit, die 29 iisdem mense el anno.

3992. NULLIUS NONANTULANAE.

Extal in Abbatia Nonanlulana, Nullius Dioecesis, Provinciae R.ivennatensis , vetus consuetudo ul Sacerdotes in Canone Missae

ad verba : *Et Antistite nostro*, nomen adiciant Archiepiscopi Mutinensis, qui Abbatiae eiusdem Abbas Commendalarius est, atque Episcopus vicinior, a quo pariter Nonantulani Clerici sacros Ordines suscipiunt.

Exorto dubio de legilimitate huius consuetudinis, Rmus Dominus Antonius C. Monad Vicarius Generalis ipsius Abbatiae a Sacra Rituum Congregatione necessariam et opportunam declarationem humiliter postulavit.

El Sacra Riluum Congregatio, exquisito volo Commissionis Liturgicae etiam typis cuso, atque attentis peculiaribus adiunctis, super dubio ab Emo el Riho Dnmino Card. Hieronymo Golli huius Causae Relatore, in Ordinariis Comitibus subsignata die ad Vaticanum habilis, ita proposito :

An Sacerdotes Nonantulanae Abbatiae, Provinciae Ravennatensis, possim nominare Archiepiscopum Mutinensem in Canone Missae ut hactenus fecerunt?

Rescribendum censui : « Non esse inquietandos ».

Die 26 Aprilis 1898.

Quam resolutionem, ab Eminentissime et Riho Domino Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatam, Sanctissimus Dominus noster Leo Papa XIII ratam habuit et confirmavit, die 29 iisdem mense et anno.

3093. BELLUNEN.

ET

FELTREN.

Riius Dominus Salvator Ioannes Baptista Bolognesi Episcopus Bellunen. et Feltren. a Sacra Riluum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humiliter expetivit ; nimirum :

Dubium I. Quo ritu ipse Episcopus recitabit Officia Sanctorum Patronorum principalium vel aliorum Sanctorum unius vel alterius suae Dioeceseos?

Dubium II. Ab anno 1888 in Calendariis approbatis Bellunen. et Feltren. Festum S. Ioannis Damasceni Conf. affixum fuit diei trige-imae Maii. Ex quo vero idem Festum extensum est ad universam Ecclesiam, addito titulo Doctloris, recolendum die 27 Marlii, in hanc eandem diem repositum fuit etiam pro Dioecesibus praedictis. Hinc quaeritur : An eiusmodi repositio rata

haberi et continuari valeat, sanato, quatenus opus sit, quocumque defectu ?

Dubium III. Quum dedicatio Ecclesiae Cathedralis Bellunensis celebretur Dominica II post Pascha, eius dies octava occurrens cum Festo Patrocinii S. Ioseph Conf. Sponsi Beatae .Mariae Virginis sub ritu duplici secundae classis recolendo, ad ritum simplicem redacta fuit; quaeritur: An recte ?

Dubium IV. Ex pluribus Sacrae Riluum Congregationis Decretis, singuli Litaniarum Maiorum versus in Rogationibus integre repetendi sunt Ianium in Processione. Quum vero quidam autument repetitionem locum habere pro his solummodo versibus qui canuntur in Processione extra Ecclesiam, non vero pro aliis qui in Ecclesia peisolvendi manent; quaeritur: An eiusmodi interpretatio Decretorum admittenda sit?

El Sacra Riluum Congregatio, referente Secretario, audito etiam voto Commissionis Liturgicae reque accurate perpensa, rescribendum censui :

Ad I. « Rmus Episcopus recitet Officia, de quibus in casu, sub ritu quo recoluntur in Dioecesi in qua aclu moratur ».

Ad II. « Affirmative ».

Ad III. « Affirmative ».

Ad IV. « Negative; iuxta Decreta, praesertim in una Senen. 30 Iunii 1883 ad IV ».

Atque ita rescripsit.

Die 28 Maii 1898.

3994. PLOCEN.

Relatum fuit Sacrae Riluum Congregationi morem extare in Dioecesi Plocensi atque in nonnullis aliis Polouiae Dioecesibus, quo in Missis cum cantu sine Ministris Diacono et Subdiacono, organarii qui et cantores sunt, solum responsa celebranti, uti *Anien*, *El cum Spiritu Iuo*, exequuntur latino sermone ; et dum alia, uti *Introitus* et *Kyrie*, omittunt, reliquo Missae tempore varias cantilenas vernaculas devotionem foventes et non semper Missae consonas cum Organi sonitu cantant.

Hinc expostulatum fuit ab ipsa Sacra Congregatione :

I. Num praedictus usus cantilenarum approbari vel saltem tolerari possit?

II. Num in Missis cantatis sine Ministris Sacris, organarii et Chorus debeant semper exequi cantu vel voce intelligibili cum Organo omnes paries ex Graduali Romano ?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito etiam volo Commissionis Liturgicae omnibusque perpensis, rescribendum censuit :

Ad I. «Obstant Decrela; praesertim in una Bisarchien. 31 Ianuarii 1896».

Ad II. < Afirmative ».

Atque ila rescripsit.

Die 25 Iunii 1898.

3995. VICARIATÜS APOSTOLICUS

SE-CIUENSIS

SEPT.-OCCIDENTALIS.

Rmus Dominus Iulianus Marin Dunard, Episcopus titularis Calaën. et Vicarius Apostolicus Se-Ciueensis Sept.-Occidentalis, Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII humillime exposuit in suo Vicariatu ex vetusta consuetudine adhiberi Amicius, Albas, Tobaleas Altarium necnon corporalia et palas lela quadam confectas, quae vulgo *Uia-pou* nuncupatur. Quamvis autem ob paupertatem missionariorum et ob deficientiam lelae ex lino compositae Apostolica Sedes aliquando induisent pro sacris suppellectilibus telam bombycinam seu ex gossypio; usus tamen invaluit alterius telae *'Hia-pou*, quae ex planta a peritis historiae naturalis *Urtica nivea* et in lingua sinensi *llo-uia* appellata et ad familiam lini perlinente, provenit. Quare idem Rmus orator ipsum SSmum Dominum Nostrum enixe rogavit ut usus praedictae telae, cuius exemplum subiecit, pro sacris suppellectilibus, in suo Vicariatu Apostolico continuari legitime possit.

Sanctitas porro Sua, referente Emo ac Rmo Domino Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, audito etiam volo Commissionis Liturgicae, attentis peculiaribus expositis adiunctis iisque perdurantibus, de speciali gratia benigne precibus annuit, dispensando a lege et usu telae lineae adhibendae in casu et ad effectum de quo agitur; atque consuetudinem vigentem in memorato Vicariatu Apostolico ratam habendo et in posterum permittendo; servatis de celero servandis.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 27 Iunii 1898.

t) Harum Litaniarum exemplar Invenies infra post Decretum Urbis et Orbis diei 2 Aprilis 1899 sub num. 4017.

3996. MASSILIEN.

Rmus Dominus Joannes Robert Episcopus Massilien. Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII demisse subiecit quasdam Litanias Sacratissimi Cordis Iesu, Clero et populo Massiliensi apprime charas atque iucundas, praesertim ex eo quod iisdem tribuatur Massiliam anno 1720 liberationem pestis a divina bonitate impetravisse. Hinc ipse Rmus orator humillime expetivit, ut eadem Litaniae et Apostolica Auctoritate approbari et in sua Massiliensi Dioecesi publice recitari valeant.

De mandato Sanctissimi Domini Nostri, Sacra Rituum Congregatio Litanias praedictas examinandas suscepit, et exquisito volo Eius ac Rmi Domini Cardinalis Adulphi Ludovici Perraud Episcopi Augslo-dunensis, qui antea de hac re ardens suae Dioecesis studium aperuerat et R. P. D. Ioannis Baptistae Lugari sanctae Fidei Promotoris, omnibusque accurate perpensis, easdem Litanias, prout in superiori extant exemplari (1), a se revisas atque sex invocationibus auctas ex aliis de Sacratissimo Corde Iesu Litiis quae circumferebantur desumptis, ut numerus triginta trium invocationum in memoriam et honorem vitae Iesu Soralis divini Redemptoris impleatur, proari posse censuit.

Sanctitas porro sua, referente Eminen- tissimo ac Rmo Domino Cardinali Sacrae eidem Congregationi Praefecto, Rescriptum Sacri Consilii ratum habens, hasce Litanias probavit, easque de speciali gratia induisit tum Dioecesibus Massiliensi et Augslo- dunensi, tum universo Ordini Visitationis B. M. V., ut in Ecclesiis et Oratoriis publice recitari ac decantari queant.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 27 Iunii 1898.

3997. BASILEEN.

ET

LUCANEN.

Riius Dominus Leonardus Haas Episcopus Basileen. et Lucanen. Sacrae Rituum Congregationi ea quae sequuntur humiliter exposuit; nimirum :

In quibusdam locis Dioeceseos Basileensis el Luganensis extat inveterata a seculis consueludo circumferendi in Processionibus theophoricis, praesertim die Festo SS. Corpori* Christi, statuas vel reliquias Sanctorum ad maiorem solemnitatem. Quum vero haec consueludo minime respondeat ritui Romano, praefatus Episcopus die 12 Iunii anno elapso monitum ad Clerum Dioecesanum direxit huius tenoris: Meminerint RH. Parochi prohibitum esse Decretis Sacrae Riluum Congregationis ne instrumenta Passionis Domini, vel Reliquiae vel statuae Sanctorum circumferantur in Processionibus SS. Sacramenti, quia totus cultus in iisdem ad Venerabile Sacramentum dirigi debet.

Quum vero nonnulli Parochi, el praesertim Capitulum Canonicorum Collegiatae Ecclesiae ad S. Leodegarium Lucernae, exoptent ul antiqua consueludo continuari possit, altem ex Aposlolica dispensatione; idem Episcopus, praedictis volis expositis, solutionem sequentis dubii ab ipsa Sacra Congregatione efflagitavit; nimirum:

Utrum in Festo SS. Corporis Christi eiusque octava, quando fit Processio cum SS. Eucharistiae Sacramento el in aliis Processionibus theophoricis, liceat deferre imagines Beatae Mariae Virginis ac Sanctorum?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, audilo etiam volo Commissionis Lilurgicae reque accurate perpensa, proposito dubio respondendum censuit:

< Negative; et servantur Decreta, praesertim in una Veneta diei 17 Iunii — el in altera Almerien. diei 31 Ianuarii 1890 ».

Atque ila rescripsit.

Die i Iulii 1898.

3998. NEOPORTEN.

ET

MENEVEN.

Rihus Dominus Ioannes Cutbertus Hedley Episcopus Neoporteu. et Meneven. a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humiliter efflagitavit; nimirum:

Functiones Sabbali Sancti aul Vigiliae Pentecostes peragente Presbytero, si adsunt baptizandi sive infantes, sive permittente Episcopo adulti, cathecumenorum exorcismi persolvi ue possunt:

Ante aut inierim dum leguntur Pro-

phetiae? Vel ab ipso Celebrante post Prophetias, priusquam ingrediatur Baptisterium? Vel posi Fontis benedictionem ab ipso Celebrante qui e Baptisterio egrediatur ad hoc praestandum?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audilo etiam volo Commissionis Lilurgicae, propositis dubiis rescribendum censuit:

« Affirmative in omnibus ». Alque ila rescripsit.

Die 23 Iulii 1898.

3999. DECRETUM

SEU

LITTERAE

Sacrae Rituum Congregationis ad Archiepiscopos, Episcopos et Ordinarios Provinciarum Goritien. Iadren. et Zagabrien. de usu linguae Slavicae in sacra liturgia.

Quae praecipue observanda sunt vel cavenda, circa usum palaeoslaviçi idiomalis in sacri liturgia, Sacra haec Congregatio iam edixit die 13 Februarii 1892; alque iis opportune significavit Slavorum Meridionalium Episcopis, qui Ecclesiis praesunt, ubi eiusmodi praxis invaluit. Quum vero, hac super re, Aposlolicae Sedi nova proposita sint dubia, SSmus Dominus Nosier Leo div. prov. Papa XIII, pro sua erga Slaves paterna sollicitudine, ad praedictas normas enucleandas el firmandas, omnemque removendam perplexitatem, grave hoc negotium peculiis coelus S. R. E. Cardinalium examini submitti iussit.

Re igitur in omnibus mature perpensa, atlentisque Summorum Pontificum Constitutionibus el Decretis, praesertim Innocentii IV, qui Episcopis Senien., anno 1248, el Veglen., anno 1252, slavica utendi lingua concessit *licentiam, in illis dumtaxat partibus, ubi de consuetudine observantur praemissa, dummodo ex ipsius varietate litterae sententia non laedatur*; item Urbani VIII, cuius iussu anno 1613 libri lilurgici glagolilice editi sunt, *ad usum Ecclesiarum, ubi hactenus praefato idiomate celebratum fuit, nisi maluerint latino*; nec non Benedicti XIV, qui novam ipsorum librorum editionem, anno 1754, authenticam declaravit, pro iis, *qui ritum slavo-latinum profitentur*; ac demum Pii VI, qui anno 1791 Breviarium eius auspiciis denuo impressura recognovit; iidem Eminentissimi Paires eas

quae sequuntur regulas statuerunt illasque Sanctitas Sua ratas habuit, adprobavit et in posterum ab omnibus inviolate servari mandant :

I. « Usus palaeoslavicae linguae in sacra liturgia considerari et haberi debet velut *realc* privilegium certis inhaerens Ecclesiis, minime vero ad instar privilegii *personalū*, quod nonnullis Sacerdotibus competat ».

* Episcoporum igitur officii munus erit in unaquaque Dioecesi quam primum conticere indicem seu catalogum Ecclesiarum omnium et singularum, quas certo constet, in praesens ea concessione rite potiri ».

< Ad dubia porro amovenda, asserti privilegii probatio desumatur ex documentis ac testimoniis, quae in luto ponant et probe demonstrent illud invaluisse et reapse vigere triginta saltem abhinc annis; quod temporis spatium in re praesenti lamquam sufficiens habetur ex indulgentia speciali Sanctae Sedis ».

« Si quae deinceps controversiae aut difficultates in eiusmodi probationum negotio oriantur, illas Episcopi Sacrae Rituum Congregationi subiiciant, rerum adiuncta explicate et distincte exponendo, pro singulorum casuum solutione ».

II. « Praedicto Ecclesiarum privilegiorum indice semel confecto et publicato, nulli prorsus licebit, in aliis Ecclesiis, quacumque ratione vel quovis praetextu, linguam palaeoslavica in sacram liturgiam inducere : si quid vero secus aut contra contigerit attentari, istiusmodi ausus severa coercionem reprimantur ».

III. « In Ecclesiis, quae supra memorato gaudent privilegio, Sacrum facere et Officium persolvere publica et solemni ratione, permissum exclusive erit palaeoslavico idiomate, quacumque seclusa alterius linguae immixtione. Libri ad Sacra et ad Officium adhibendi characteribus glagollicis sint excusi atque ab Apostolica Sede recogniti et adprobati : alii quicumque libri liturgici, vel alio impressi characteribus, vel absque approbatione Sanctae Sedis, veluti omnino sint et interdicti ».

IV. « Ubicumque populus Sacerdoti celebranti respondere solet, aut nonnullas Missae partes canere, id etiam nonnisi lingua palaeoslavica, in Ecclesiis privilegialis fieri licebit. Idque vel facilius evadat, poterit Ordinarius fidelibus exclusive permittere usum manualis libri latinis characteribus, locoglagollicorum exarati ».

V. < In praefatis Ecclesiis, quae conces-

sione linguae palaeoslavicae indubitanter fruuntur, Rituale, slavico idiomate impressum, adhiberi poterit in Sacramentorum et Sacramentalium administratione, dummodo illud fuerit ab Apostolica Sede recognitum et probatum ».

VI. < Sedulo curent Episcopi in suis Seminariis studium provehere cum latinae linguae, tum palaeoslavicae, illa vel cuique Dioecesi necessariis Sacerdotes praesto sint ad ministerium in utroque idiomate ».

VII. < Episcoporum officium erit, ante Ordinationem sacram, designare Clericos, qui latinis, vel qui palaeoslavice Ecclesiis destinantur, explorata in antecessum promovendorum voluntate et dispositione, nisi aliud exigit Ecclesiae necessitas ».

VIII. « Si quis Sacerdos, addictus Ecclesiae, ubi latina adhibetur lingua, alteri debeat Ecclesiae inservire, quae palaeoslavici fruuntur idiomatis privilegio, Missam solemnem ibi celebrare Horasque canere tenebitur lingua palaeoslavica ; attamen illi fas erit privatim Sacra peragere et Horas canonicas persolvere latina lingua ».

< Idem vicissim dicatur de Sacerdote, palaeoslavici idiomatis Ecclesiae adscripto, cui forte latinae Ecclesiae deservire contigerit ».

IX. < Licebit pariter Sacerdotibus latini eloquii Ecclesiae inscriptis, in aliena Ecclesia, quae privilegio linguae palaeoslavicae politur, Missam privatam celebrare latino idiomate ».

< Vicissim Sacerdotes, linguae palaeoslavicae Ecclesiis addicti, eodem idiomate Sacrum privatim facere poterunt in Ecclesiis ubi latina lingua adhibetur ».

X. « Ubi usus invaluit in Missa solemni Epistolam et Evangelium slavico canendi, post eorundem cantum latino Ecclesiae ipsius idiomate absolutum, huiusmodi praxis servari poterit, dummodo adhibeatur lingua palaeoslavica. In Missis autem parochialibus fas erit, post Evangelii recitationem, illud perlegere vulgari idiomate, ad pastorem fidelium instructionem ».

XL < Si forte in Parochiis, quae linguam habent palaeoslavica, aliquis e fidelibus prolem renuat sacro sistere fonti, nisi Rituali latino Baptismus conferatur ; vel si qui Matrimonium recusent celebrare, nisi latina lingua sacer absolvatur ritus, Parochus opportune illos instruat moneatque ; et si adhuc in propria sententia persistent, Baptismum aut benedictionem nuptialem privatim latina lingua ministret ».

< Vicissim agatur, in Paroecia Ialinae linguae, si quis slavico idiomale ritus praedictos omnino peragi similiter exigat ».

XII. « In praedicatione verbi Dei, aliisve cultus actionibus, quae stride lilurgicae non sunt, lingua slavica vulgaris adhiberi permittitur ad fidelium commodum et utilitatem, servatis lamen Generalibus Decretis huius Sacrae Rituum Congregationis ».

XIII. < Episcopi illarum regionum, ubi eadem in usu est lingua vernacula, studeant uniformi curandae versioni precum el Hymnorum, quibus populus indulge! in propria Ecclesia: ad hoc ul qui ex una ad aliam transeunt Dioecesiin vel Paroeciam in nullam offendant precationum aul cantorum diversitatem ».

XIV. < Pii libri, in quibus continetur versio vulgata lilurgicarum precum, ad usum tantummodo privatum Chrislifidelium, ab Episcopis rite recogniti sint el approbati ».

Datum Romae, ex Secreteria Sacrorum Rituum Congregationis, die 5 Augusti, anno 1898.

4000. MEXICANA.

Rmus Dominus Prosper Iosephus M. Alarcon Archiepiscopus Mexicanns Sacrorum Rituum Congregationi ea quae sequuntur humiliter exposuit ; nimirum :

I. Ex antiquissimo usu in plerisque Ecclesiis huius Dioeceseos loco Conopei apponitur ad ostium Tabernaculi, in quo SSfna Eucharistia asservatur, tabula quandoque ex metallo, quandoque ex tela acu picta, vel eliam ex moderni temporis charta dicta oleographica, in qua apparent symbola: SSma Eucharistia vel SSiiium Nomen Iesu aul alia huiusmodi, imo aliquando imago Beatae Mariae Virginis.

II. In usu pariter antiquissimo, loco anlipendii, quod totam anteriorem pariem Altaris legat, penes aliquas Ecclesias est parvum anlipendium vulgo *Paliu*, circa dimidium metri habens ex quavis parte, quod suspenditur in medio Altaris.

III. Tandem loco tintinnabuli pro Sacro-«..incto Missae Sacrificio nonnullae Ecclesiae novissime coeperunt adhibere quoddam cymbalum dictum *Indorum Orientalium*, quod est ad modum magni catini semipendenli' ab hasta lignea, el percussum ab Acolytho sonum elicit.

Hinc idem Rihus Archiepiscopus ab ipsa Sacra Congregatione enixe postulavit: An

tolerari possit in casu usus tum praedictae tabulae ad ostium tabernaculi loco conopei; tum cnunciali parvi anlipendii; tum demum supradescripli cymbali Indorum Orientalium ?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, audito volo Commissionis Lilurgicae oninibusque accurate perpensis, rescribendum censuit :

« Negative ad omnia ; seu non convenire ». Atque ila rescripsit.

Die 10 Septembris 1898.

4001. DUBIUM

quoad Missam solemnem in Ecclesiis Suffraganeorum, assistente Metropolitano.

Emus el Rmus Dominus Gard. Ilerberlus Vaughan Archiepiscopus Weslmonasteriensis sequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione humiliter exposuit ; nimirum :

I. Utrum Metropolitano, sive Cardinalia dignitate insignito sive non, conveniat assistere cum mitra el pluviali Missae solemni in Ecclesia alicuius Suffraganei, sive ab Ordinario, sive ab alio, ipso praesente, celebrandae. Et in casu affirmativo, utrum habeat usum baculi el Presbyteri assistentis, el ea alia omnia, quae conveniunt Ordinario, mitra el pluviali parato, Missae solemni in propria Dioecesi assistenti ?

II. Utrum Metropolitanus, sive Cardinalis sive non, in Dioecesi Suffraganei cum cappa assistens Missae solemni ab Ordinario vel ab alio, ipso praesente, celebratae, adhibere valeat praeter Ministros assistentes eliam Presbyterum assistentem ?

III. Utrum in dictis circumstantiis Metropolitanus habere possit usum libri et scolulae ad legendum Introitum etc.?

IV. Praesente Metropolitano, sive Cardinali sive non, cappa induto simul cum Ordinario loci Missae solemni a Canonico vel Sacerdote simplici celebratae, cuinam spectare debeant benedictiones thuris, ministrorum etc. ?

V. Utrum Episcopis, sive Suffraganeis sive non, Missae solemni in aliqua Cathedrali vel alia Ecclesia in provincia, praesente Metropolitano, assistentibus, conveniat usus mozzetae supra rochellum manlellelta coopertum ?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo Commis-

sionis Lilurgicae omnibusque accurate perpensis, rescribendum censuit :

Ad I. « Aflirmative, ad primam pariem; ad alleram pariem, quoad usum baculi pastoralis observetur Caeremoniale Episcoporum praesertim in Lib. I, Cap. XVII, § Γ; quoad Presbyterum assistentem, detur Decretum S. Congregationis Caeremonialis diei 16 Decembris 1837 ».

Ad II. « Provisum in primo ».

Ad III. < Aflirmative ».

Ad IV. « Ad Metropolitanum ».

Ad V. « Dentur Decreta in Rheginen. 17 Martii 1663, ad 2 ; — Mediolanen. 10 Martii 1833, ad 1 et 2 ; — el Liburnen. 23 Septembris 1848, ad 2 ».

Atque ila rescripsit.

Die 13 Septembris 1898.

4002. HYDRUNTINA.

Quum nuper in Metropolitana Hydruntina Archidiaconus, qui est prima el unica dignitas, evectus fuerit ad Episcopatum titularem Irenopolitanum Rihus Dominus Caietanus Caporali eiusdem Metropolitanae Ecclesiae Archiepiscopus a Sacra Riluam Congregatione sequentium dubiorum solutionem humiliter efflagitavit ; nimirum :

Dubium I. An pontificanti Archiepiscopo inservire debeat in munere Archidiaconi praedictus Episcopus titularis, ad Thronum, Altare, librum, thurilicationem, porrectionem aspersorii el pacis?

Dubium II. Quaenam partes in sacris ordinationibus ab eodem Episcopo titulari et Archidiacono explendae sint?

Ei Sacra Riluam Congregatio, ad relationem Secretarii, audito volo Commissionis Lilurgicae omnibusque accurate perpensis, rescribendum censuit :

Ad I et II. < Serventur Decreta in Mechlinien. diei 24 Februarii 1680 el in Mediolanen. dici 16 Manii 1833 ».

Atque ita rescripsit.

Die 12 Novembris 1898.

4003. CARCASSONEN.

Vicarius Generalis Rmi Domini Episcopi Carcassonensis a Sacra Riluam Congregatione sequentium dubiorum solutionem humiliter postulavit; nimirum:

QUAESTIO PRIMA.

Quum per Decretum Card. Caprara, datum anno 1802, dies apud populum in Gal-

lia feriandi (praeter dies Dominicos) assignati fuerunt tantum Ascensio Domini, Assumptio Beatae Mariae Virginis, Festum Omnium Sanctorum el Nativitas Domini Nostri Iesu Christi, ne Festorum Epiphaniae Domini, Corporis Christi, Ss. Apostolorum Petri el Pauli ac Patroni loci memoria apud populum omnino aboleri videretur; idem Card. Caprara, induito anni 1805, sanxit illorum solemnilem in Dominicam sequentem transferri debere. Hoc postea indultum est a Sacra Riluam Congregatione pro Festo Conceptionis Immaculatae Beatae Mariae Virginis, assignata eius solemnile Domini-cae II Adventus.

Nunc autem iuxta Decreta Sacrae Rituum Congregationis licet Missam exequialem, raesente cadavere, canere illa die infra ebdomadam, qua celebratur Officium Festorum Epiphaniae Domini, Corporis Christi, Ss. Apostolorum Pelri el Pauli atque Conceptionis Immaculatae Beatae Mariae Virginis, non autem Dominica in quam solemnitas transfertur ; hinc quaeritur :

I. Utrum, eliam quum agitur de Patrono loci, Missa exequialis prohibeatur tantum in Dominica solemnitalis translatae; an vero die quoque infra hebdomadam qua celebratur Officium ?

It. Num praedicta Decreta applicanda sint et intelhgantur eliam de Festis suppressis, quorum solemnitas non transfertur in Dominicam sequentem ; scilicet Nativitalis S. Ioannis Baptistae et Titularis Ecclesiae, quibus adiungi debent Festa Annuntiationis Beatae Mariae Virginis et S. Iosephi eius Sponsi, quae ad ritum dupl. 1 classis elevatae fuerint? Et quatenus Negative,

111. Postulatur a S. R. C. ul hauc aequalitatem stabilire velit, decernendo scilicet ul Missa exequialis, praesente cadavere, cani possit eliam in Festis Annuntiationis B. M. V., S. Ioseph, S. Ioannis Baptistae el Titularis Ecclesiae propriae, quando incidunt in dies infra hebdomadas el celebrantur sine concursu populi?

QUAESTIO SECUNDA.

Ss. Martyres Nazarius el Celsus sunt Titulares Ecclesiae Calhedralis el multarum aliarum Ecclesiarum; necnon Patroni lotius Dioecesis. Hinc lit ut eorum commemoratio faciendae sil in Suffragiis, Anliphonis, >>. et Oratione desumptis ex Proprio Carcassonensi a Sacra Riluam Congregatione approbato.

Quum autem Oratio diei sil sequens :
« Largiente te, Domine, Beatorum Nazarii
« et Celsi *natalitium* nobis effulsit : con-
« cede quaesumus ; ul sicut *hodierna pas-*
« *nonis gloria* illis magnificentiam tribuit
< sempiternam, ila nobis munimen opere-
« tur perpetuum. Per Dominum etc. » —
Mos est apud Presbyteros, eius loco, reci-
tare in Suffragiis Orationem ex Breviario
Romano desumptam ; nempe: < Sanctorum
« tuorum nos, Domine, Nazarii et Celsi
< confessio beata communiat : el fragilitati
« nostrae subsidium dignanter exoret. Per
« Dominum etc. ». — Sed quando, iuxta
Calendarium, agendum est sub ritu semi-
duplici de Ss. Innocentio el Viclore, pro
quibus haec ipsa Oratio, mutatis nominibus,
usurpanda est; difficultas exurgit, quum
eadem Oratio ex Rubricarum praecepto re-
peti nequeat ; bine quaeritur :

I. An pro commemoratione Ss. Nazarii
et Celsi in Suffragiis Sanctorum facienda,
recl el opportune sumatur praedicta Ora-
tio *Sanctoium tuorum nos, Domine, etc.*?

II. Quaenam Oratio usurpanda sil pro
commemoratione Ss. Nazarii et Celsi ad
Suffragia communia in Festo Ss. Innocentii
et Victoris?

QUAESTIO TERTIA.

Quando Officium Votivum de Passione
concurrit cum Votivo do Immaculata Con-
ceptione, Doxologia ad Completorium di-
cendane esi Passionis Sil *laus Patri etc.*;
an vero Immaculatae Conceptionis *hsu tibi*
sit gloria etc.?

El Sacra Riluum Congregatio, ad rela-
tionem Secretarii, exquisito voto Commis-
sionis Lilurgicae omnibusque rile perpen-
sis, rescribendum censuil :

Quoad primam quaestionem :

Ad 1. « Affirmative, ad primam partem;
Negative, ad secundam ».

Ad II. « Negative ».

Ad III. < Provisum in II ; el non ex-
pedire ».

Quoad quaestionem alleram :

Ad 1. « Affirmative ».

Ad II. « Sumatur alia Oratio *Deus qui*
nos annua etc., mutato verbo *solemnitale*
cum allero *commemoratione* ».

Quoad quaestionem tertiam :

« Negative, ad primam partem ; Affir-
mative, ad secundam ».

Alque ita rescripsit.

Die 16 Novembris 1898.

4004.

AUGUSTAE TAIRIAORIM.

Quo religio el pietas erga Beatissimam
Virginem Mariam pacis nostrae apud Deum
sequestram el coelestium thesaurorum ad-
ministram, aequae ac spes in materni eius
Cordis amore el bonitate magis magisque
fovealur alque succrescat, complures Sa-
crorum Antistites, in Italia, prae-euntibus
Efliis Cardinalibus Archiepiscopo Mediola-
nensi et Episcopo Anconitano, una cum
Rmo Archiepiscopo Taurinensi, nuperrime
Augustae Taurinorum in unum collecti, non
tam privata devotione quam publica fide-
lium utilitate permoli, a Sanctissimo Do-
mino Nostro Leone Pipa XIII humillime
efflagitarunt ul in iis Ecclesiis et Oratoriis,
in quibus pium exercitium mensis marialis,
approbante loci Ordinario, peragitur, sole-
mnis quoque fiat chrislifidehuni consecratio
eidem Purissimo Cordi Deiparae Virginis,
Dominica postrema mensis Maii per unicam
formulam ab ipso Sanctissimo Domino No-

stro proponendam, el cum Feslo in hono-
rem eiusdem tituli hac ipsa die recolendo
sub ritu duplici primae, vel secundae
classis.

Sanclilas porro Sua hisce precibus cle-
menter deferens, prae-vio Sacrorum Riluum
Congregationis consulto, ita volis annuere
dignata est, ul religiosus actus consecra-
tionis totius populi vel Dioecesis in hono-
rem Purissimi Cordis Mariae quotannis peragi
queat die trigesima prima mensis Maii, si
haec incidat in Dominicam, vel proximior
eidem diei Dominica, adhibita formula huic
Decrelo adnexa et ab ipsa Sanctitate Sua
adprobata el commendata. Induisit etiam,
ul eadem Dominica in supradiclis Ecclesiis
el Oratoriis Dioecesium, tum limorum An-
tistitum Oratorum, tum aliorum Ordinatio-
rum singillalim petentium, unica Missa so-
lemnis seu cantata, el altera lecta pro fide-
libus ad sacram Synaxim accedere cupien-

(ibus, celebrari valeat de ipso Purissimo Corde Beatae Mariae Virginis ut in festo ; dummodo non occurrat duplex primae classis, vel Dominica item primae classis ; neque omittatur Missa Conventualis vel Paro-

chialis Officio diei respondens, ubi eiusdem celebrandae adsit onus : servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 12 Decembris 1898.

C. Eeisc. Praenest. Card. MAZZELLA, S. R. C. Praefectus,
L. ✕ S.

Diomedes Panici, S. R. C. Secretarial.

Atto di consacmiono di una Diocesi al Cuore purissimo di Maria Vergine,

Vergine amorosissima e Madre nostra Maria, volge lo sguardo sul popolo di questa Diocesi, umile porzione della vostra grande famiglia, che qui a voi dinanzi si prostra, e fa di sè stesso al vostro Cuore materno una irrevocabile consacrazione. A questo ci innove non pure il nostro filiale affetto per voi, ma il bisogno allresi, che tutti in questi torbidi tempi sentiamo, d'una più particolare vostra assistenza.

Vedele, o Maria, come si cerca di spegnere nei cuori vostri la fede col ghiaccio della indifferenza e della incredulità: deh! voi che siete la Sede della sapienza, preservateci tutti dalla falsa scienza del secolo e teneteci immobili nella fede santissima del Eiglio vostro. Mirate le insidie che da ogni parte si tendono al buon costume, contaminando ogni cosa di immonda sensuale licenza: deh! voi, o Immacolata, purificate la terra da tante sozzure, o serbalene almeno illese tutte le nostre famiglie. Osservate come si tenta sconvolgere la società tutta intera e gettarla nei vortici della ribellione ad ogni legge ed autorità: Voi dunque, o augusta Regina, manlenete saldo tra le classi del vostro popolo quell'ordine che fu da Dio stabilito, e non permetteteci che i consigli degli empî abbiano a prevalere. Finalmente abbiate pietà della

Chiesa, o Aiuto dei cristiani, pietà dei venerando suo Capo; e allrettate il momento, che alzando la testa dalla lunga oppressione, respirar possano un'aura di pace e di libertà.

Accettate dunque, o buona Madre, la consacrazione che questo popolo oggi fa di sè stesso al vostro Cuore materno, e come frutto del vostro gradimento fate che tutti sentano la vostra protezione in vita ed in morte. E così sia.

Sancta Maria, succurre miseris, iuva pusillanimes, refove debiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu : sentiant omnes tuum iuvamen quicumque Cordi tuo purissimo se dicaverunt.

✕. Ora pro nobis, Sancta Dei Genitrix :
iŕ. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oramus.

Omnipotens sempiterna Deus, qui in Corde beatae Mariae Virginis dignum Spiritus Sancti habitaculum praeparasti : concede propitius ; ut eiusdem purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere valeamus. Per Dominum.... in unitate eiusdem.

-----4>-=1«·4—3.

4003. UTINEN.

Rmus Dominus Aegyptianus Canonicus Prugnetli Provicarius Generalis Archidioecescos Utinensis a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humillime postulavit; nimirum:

Dubium I. Utrum aqua baptismalis, Sabato Sancto et Vigilia Pentecostes benedi-

cenda sit in Ecclesiis tantum parochialibus; an etiam in filialibus quae sacrum fontem legitime habent? Et quatenus Affirmative ad secundam pariem,

Dubium II. Utrum sufficiat aquam benedicere, usque ad sanctorum Oleorum infusionem exclusive in parochiali Ecclesia; et inde aqua ad alias Ecclesias delata, in singulis Ecclesiis sanctorum Oleorum infusio-

nem peragere; an debeat integra in singulis Ecclesiis fieri benedictio?

Dubium III. Utrum deficiente Clero in Ecclesiis filialibus, vel eodem impedito mane Sabbati Sancti ob functiones parochiales et vespere ob domorum benedictionem, liceat renovationem fontis ad alium diem differre?

Dubium IV. Utrum Parochus, in cuius Paroecia plures sunt Ecclesiae cum fonte baptismali, quique ius habet conficiendi in singulis renovationem sacri fontis, quam per se nequii perficere, debeat alium Sacerdotem delegare ad eam Sabbato Sancio et Vigilia Pentecostes peragendam?

El Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo Commissionis Liturgicae omnibusque expensis, rescribendum censuit:

Ad I et II. « Negative, ad primam partem; Affirmative ad secundam; iuxta Rubricas et Decreta ».

Ad III. « Negative; et in casu adhibeatur Memoriale Rituum pro Ecclesiis minoribus iussu Benedicti Papae XIII editum ».

Ad IV. « Affirmative ».

Atque ita rescripsit.

Die 13 Ianuarii 1899.

4006. DE CACERES.

Rmus Dominus Arsenius dei Campo y Monasterio Episcopus de Caceres a Sacra Riluum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humillime postulavit; nimirum:

Dubium I. An ex Decreto in una Urbis diei 27 Maii 1896 ad III, iuxta quod dies octavi Festorum primariorum, Archangelorum, S. Ioannis Baptistae, S. Ioseph et Ss. Apostolorum sunt indicandi digniores in ordine ad praelationem in concursu cum aliis duplicibus minoribus, debeantur Vesperae integrae diei octavo Festi primarii S. Ioannis Ap. et Ev. in concursu cum die octavo S. Stephani Prolomartyris?

Dubium II. An concurrente Officio Votivo SSfni Sacramenti cum Festo secundario Mysteriorum et Instrumentorum Passionis D. N. I. C. sub ritu duplici maiori, debeat fieri commemoratio praecedentis in primis Vesperis sequentis? et in concursu Festi Septem Dolorum B. M. V. sub ritu duplici maiori cum Officio Votivo Immaculae Conceptionis, in secundis Vesperis praecedentis debeat fieri commemoratio sequentis?

Dubium III. An occurrente die 24 Aprilis

cum Dominica in Albis, in Missis de Dominica debeat fieri commemoratio de Rogationibus et viceversa?

Dubium IV. Quum in Hispania infra octavam Corporis Christi de nullo Festo agatur nisi de octava, exceptis Festis Nativitatis S. Ioannis Baptistae et Ss. Apostolorum Petri et Pauli, iuxta Breve Apostolicum s. m. Pii Papae VI diei 5 Martii 1776, quaeritur; An in Laudibus et in utrisque Vesperis Dominicae infra octavam Corporis Christi prius fieri debeat commemoratio de octava quam de duplici minori in simplicem redacto, occurrente vel concurrente?

Dubium V. Quum Indi in Insulis Philippinis nunquam obligati fuerint ad observantiam Festi Nativitatis S. Ioannis Baptistae, eo quod nulla de illo fit mentio in Bulla *Altitudo* Pauli IV super Indorum privilegiis; quumque Parochi in praedictis Insulis sint Parochi Indorum et ad Missae applicationem pro populo non teneantur nisi in ipsorum Festis, neque adsit in eorundem Paroeciis obligatio Chori; quaeritur: An die Nativitatis S. Ioannis Baptistae prohibeantur in Ecclesiis parochialibus Insularum Philippinarum Missae de Requie, praesente cadavere?

Dubium VI. Quum in novis editionibus Breviarii Romani, Ratisbonae, in Proprio Hispaniarum legatur quod in secundis Vesperis Festi S. Angeli Custodis Regni, die 1 Octobris, fiat commemoratio de sequenti Festo Ss. Angelorum Custodum; quaeritur: Fieriue debet in istis Dioecesibus haec commemoratio de sequenti absque speciali concessionem?

Dubium VII. In Suffragiis, quae fiunt in Officio Votivo Sanctorum Angelorum, fierine debeat commemoratio S. Michaelis Archangeli in iis locis ubi S. Archangelus est Titularis Ecclesiae? Et quatenus Affirmative, quum Oratio sit eadem, quaenam pro S. Michaeli sit dicenda?

Dubium VIII. In dicto Officio Votivo Sanctorum Angelorum, si in Suffragiis omitti debeat commemoratio S. Michaelis, omittine etiam debet commemoratio de S. Gabriele vel de S. Raphaële in locis, ubi alteruter Archangelus est Ecclesiae Titularis?

Dubium IX. Concurrente Festo B. M. V. de Guadalupe ritu duplici maiori, translato per accidens a die propria, cum Festo Expectationis Partus ipsiusmet B. M. V. concessio Hispaniae etiam sub ritu duplici maiori, possuntne dari Vesperae integrae huic Festo quod habet Officium proprium prae

allero cuius Officium esi de Festis B. M. V. per annum, exceptis Aniiphonis ad *Magnificat* el ad *Ilenedictus*!

Sacra porro Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Liturgicae, omnibus rite perpensis, respondendum censuit:

Ad I. « Servetur in casu Rubrica specialis Breviarii Romani ».

Ad II. « Negative , ad ulramque partem ».

Ad III. « Nisi habeatur Missa Conventualis aul Parochialis Officio currenti respondens, commemoratio Dominicae liat in Missa de Rogationibus ».

Ad IV. < Affirmative; idest fiat primo

loco commemoratio de Oclava; secundo loco, de duplici in simplicem redacto».

Ad V. « Attentis expositis, Negative ».

Ad VI. « Affirmative, ubi viget Proprium Hispaniarum; alibi, Negative».

Ad VII. < Negative ».

Ad VIII. «Negative; el faciendas esse commemorationes de S. Gabriele et de S. Raphaële, quae ab Aniiphonis el Orationibus Officii Votivi Ss. Angelorum diversae habentur ».

Ad IX. « Vesperas integras fieri debere de praecedenti sine commemoratione sequentis, iuxta Decrela ».

El ila rescripsit.

Die 13 Ianuarii 1890.

4007.

DECRETUM

SUPER ORATORIIS SEMIPUBLICIS.

A Sacra Riluum Congregatione saepe postulatum est quaenam Oratoria ceu semipublica habenda sint. Constat porro Oratoria publica ea esse, quae auctoritate Ordinarii ad publicum Dei cultum perpetuo dedicata, benedicta vel etiam solemniter consecrata ianuam habent in via, vel liberum a publica via Fidelibus universim pandum ingressum. Privata e contra stricto sensu dicuntur Oratoria, quae in privatis aedibus in commodum alicuius personae vel familiae ex induito Sanctae Sedis erecta sunt. Quae medium inter haec duo locum tenent, ul nomen ipsum indicat, Oratoria semipublica sunt et vocantur.

Ul autem quaelibet ambiguitas circa haec Oratoria amoveatur, Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, statuit el declaravit: Oratoria semipublica ea esso, quae etsi in loco quodammodo privato, vel non absolute publico, auctoritate Ordinarii erecta sunt ; commodo tamen non Fidelium omnium nec privatae Ianium personae aul familiae, sed alicuius communitatis vel personarum coelus inserviunt. In his sicut auctoritate Ordinarii sacrosanctum Missae sacrificium ollerri potest, ila omnes qui eidem

intersunt, praecepto audiendi Sacrum satisfacere valent. Huius generis Oratoria sunt quae pertinent ad Seminaria el Collegia ecclesiastica; ad pia Instituta et Societates votorum simplicium, aliasque Communitates sub regula sive statutis saltem ab Ordinario approbatis; ad Domus spiritualibus exercitiis addictas; ad Convictus el Hospitia iuvenluli litteris, scientiis aut artibus instituendae destinata; ad Nosocomia, Orphanotrophia, nec non ad Arces et Carceres; atque similia Oratoria, in quibus ex instituto aliquis Chrislifidelium coelus convenire solet ad audiendam Missam. Quibus adiuugi debent Cappellae, iu Coemeterio rite erectae, dummodo in Missae celebratione non iis tantum ad quos perlinet, sed aliis etiam Fidelibus aditus pateat.

Voluit autem Sanctitas Sua sarta el tecta iura ac privilegia Oratoriorum, quibus fruuntur Emi S. R. E. Cardinales, Rihi Sacrorum Antistites atque Ordines Congregalionesque Regulares. Ac praeterea confirmare dignata est Decretum in una Nivernen. diei 8 Martii 1879.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 23 Ianuarii 1899.

C. Ep. Phaenkst. Caud. MAZZELLA, S. R. C. Praefectus.

L. # S.

Diomedes Panici, S. R. C. Secretariiu.

S R.

4008. LUCANA.

Ex induito Aposlolicae Sedis confirmato per Bullam s. m. Benedicti Papae XIII, XV Calendas Martii anno MDCCXXV, Rmo Capitulo et Canonicis Ecclesiae Cathedralis Lucanae facultas celebrandi ad Missam et ad Vesperas in Pontificalibus concessa fuit sub hac clausula et conditione: « quoties processionaliter aut capilulariler aut ad aliquas Ecclesias Civitatis Lucanae in quibusdam Ecclesiarum ipsarum solemniis, prout moris est, accedant ». Hinc a Sacra Rituum Congregatione expostulatum est:

An eiusmodi facultas extendatur ad supradictas functiones in Pontificalibus, etiam absente Capitulo, iuxta antiquissimam consuetudinem?

Et Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario, exquisito voto Commissionis Liturgicae omnihusque mature perpensis, rescribendum censuit:

< Standum Decreto *Ex Romanorum Pontificum indulgentia* diei 27 Augusti 1822 et Constitutioni s. m. Pii Papae VII: *Decet Romanos Pontifices* IV Nonas Iulias anno 1823 ».

Atque ita rescripsit.

Die 27 Ianuarii 1899.

4009. DUBIUM

quoad Organorum pulsationem quando canitur Praefatio aut Oratio dominicalis.

Proposito dubio: An in cantu Praefationis et Orationis Dominicalis, quoties Missae decantantur, Organa pulsari queant?

Sacra Rituum Congregatio, referente Secretario audiloque voto Commissionis Liturgicae, respondendum censuit:

* Obstat Caeremoniale Episcoporum Lib.I, Cap. 28, § 9, quod servandum est ».

Atque ita rescripsit.

Die 27 Ianuarii 1899.

4010. AGENNEN.

Rihus Episcopus Agennensis in Galliis Sacrae Rituum Congregationi humiliter exposuit quod in sua Dioecesi praesertim ruricolae degunt, et difficile ad Cereorum benedictionem die secunda Februarii Ecclesiam frequentant ob Festi Purificationis suppressionem. Quapropter expostulavit ut in eadem Dioecesi benedictio solemnis Candelarum, quae fit iuxta ritum die secunda Februarii, in Dominicam sequentem transferretur.

Sacra porro Rituum Congregatio, refe-

rente Secretario, exquisito etiam voto Commissionis Liturgicae, rescribendum censuit:

« Negative ; et servetur Decretum in una Rhernen. diei 7 Februarii 1874 ».

Atque ita rescripsit.

Die 27 Ianuarii 1899.

4011. MARIANOPOLITANA.

Rmus Dominus Paulus Bruchési Archiepiscopus Marianopolitanus Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humiliter subiecit ; nimirum :

Dubium I. Num Preces, quae Hexis genibus ad omnes Horas in Feriis poenitentialibus dicuntur, pariter in fine Matutini, quando separatur a Laudibus, sunt addendae?

Dubium II. Num Anliphae *Ne reminiscaris* et *Trium puerorum* quae privalim a Sacerdote recitantur ante et post Missam, duplicandae sunt vel non, iuxta ritum Missae quam celebrat?

Dubium III. An satisfacit obligationi suae Clericus in Ordinibus Sacris constitutus, qui sponte vel invitatus se adiungit Clero, Officium ab Officio ipsius Clerici diversum canenti vel recitanti?

Et Sacra eadem Congregatio, referente subscripto Secretario, audito etiam voto Commissionis Liturgicae, re mature perpensa, rescribendum censuit:

Ad I. « Negative ».

Ad II. « Ad libitum in casu, iuxta ritum Officii vel Missae ».

Ad III. < Generaliter Negative ».

Atque ita rescripsit.

Die 27 Ianuarii 1899.

4012. SALERNITANA.

Hodiernus Prior Sodalitii a SSmo Sacramento in Civitate *Eboli* nuncupata, Archidioeceseos Salernitanae, erecti anno 1540 per Bullam Pauli Papae III, ut *Christi Corpus honorificentissime in Ecclesiis custodiretur et in Processionibus deduceretur*, nomine suo suorumque Confratrum a Sacra Rituum Congregatione nuper expostulavit speciale Apostolicum Privilegium, quo iidem Contraires in Processione SSmi Sacramenti praecedere queant novissimos Sodales Tertii Ordinis Carmelitarum ibidem canonice instituti. Exquisita super hac re sententia tum Ruit Archiepiscopi Salernitani, tum Rnii P. Magistri Prioris Generalis Ordinis Carmelitici, Antiquae Observantiae,

Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, omnibus accurate perpensis, euunciato postulato respondendum censuit :

« Non expedire; et attendendum esse ius commune quod Tertiis Ordinibus collegialiter, proprio habitu et sub Cruce, incendentibus semper et ubique supra quascumque Sodalitates tribuit praecedentiam, iuxta Decreta etiam recentiora: *Dubii* 28 Maii 1886, *Lucerina* 4 Iulii 1887, *Monopolitana* 27 Martii 1893, *Nucerina Paganorum* 1 Martii 1894 et *Baren.* 11 Martii et 30 Novembris 1897 ; et prout in una *Monopolitana* 23 Martii 1619, eadem Sacra Congregatio, referente Cardinali Bellarmino, sancivit de praecedentia Monachorum supra Mendicantes ».

Alque ila rescripsit.

Die 18 Februarii 1899.

4013. BOGOTEN.

Rihus Dominus Bernardus Ilerrera Restrepo, Archiepiscopus Bogotensis in Columbia, Sacrae Rituum Congregationi ea quae sequuntur, pro opportuna declaratione, humillime exposuit ; nimirum :

Summus Pontifex Pius IX s. m., rescripto diei 29 Martii 1870, annuere dignatus est ut Dignitates et Canonici Capituli Metropolitanani Bogotensis, qui iamdiu in choralibus et Capitularibus functionibus palliolum vulgo *mozzetta* et Cappam magnam nigri coloris deferre et induere consueverant, huiusmodi indumentorum colorem nigrum in violaceum mutarent. Quum vero Rihus Episcopus Titularis Maximopolitanus, Decanus eiusdem Capituli Metropolitanani, affirmet sibi competere usum mozzettae supra rocheltum et manilleltam, ex privilegio supradicto, sive absente sive praesente Archiepiscopo ; ipse Rihus orator ab eadem Sacra Congregatione postulavit :

Utrum praelaudatus Episcopus Titularis, eo quod sit de Capitulo Metropolitano, vi asserti privilegii, uti possit *mozzetta* supra rocheltum et manilleltam ; vel potius stare debeat Decretis Sacrae Rituum Congregationis in Rheginen. diei 17 Martii 1663 ad secundum, in Mediolanen. diei 16 Martii 1833 ad primum et secundum, Liburnen. diei 23 Septembris 1848 ad secundum et Westmonasterien. 13 Septembris 1898?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Liturgicae, omnibus accurate perpensis una cum euunciato Apostolico In-

duito diei 29 Martii 1870, super proposito dubio rescribendum censuit :

« Negative, ad primam pariem; Affirmative, ad secundam ».

Alque ila rescripsit.

Die 11 Martii 1899.

INDULTUM de quo supra, sequens est: Beatissime Pater. Dignitates et Canonici Capituli insignis Metropolitanae Ecclesiae Sanctae Fidei Bogolae, quae Metropolitana sola in Neogranalensi Republica existit, ad Sanctitatis Vestrae pedes provoluti humillime exponunt, quod iamdiu in choralibus et Capitularibus functionibus palliolum vulgo *mozzetta* et cappam magnam nigri coloris deferre et induere consueverunt : iamvero ut ipsius Capituli decor quam magis effulgeat, mutationem coloris nigri in violaceum praedicto in indumento, enixis a Sanctitatis Vestrae clementia efflagitant precibus ac votis. Quod Deus etc. Romae, die 29 Martii anno 1870.

Benigne annuimus pro gratia iuxta preces. — Pius PP. IX.

4014. VICENTINA.

Proposito dubio a Rev. P. Iosepho Preto Sacerdote Dioeceseos Vicentinae :

Utrum in reditu in Sacristiam, absolute ad tumultum expleta, in Officiis et Missis cum cantu pro uno vel pluribus defunctis die septima, trigesima et anniversaria, aut etiam extra has dies celebratis, dici debeat : *Anima eius* (vel *animae eorum*) et *animae omnium Fidelium defunctorum per misericordiam Dei requiescant in pace* et Anliphona : *Si iniquitates cum Psalmo De profundis* et Oralione *Fidelium Deus* 1

Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Liturgicae omnibusque rite perpensis, respondendum censuit :

< Affirmative, iuxta Missale Romanum et Decreta in una Brixien. ad secundum, diei 28 Iulii 1832; et in altera Florentina diei 31 Augusti 1872 ». Atque ila rescripsit.

Die 11 Martii 1899.

4015. ALATRINA.

R. D. Raphael Rossi, hodiernus Magister Caeremoniarum Rev. Episcopi Alatrini, de eius mandato a Sacrorum Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humillime postulavit ; nimirum :

Dubium I. In Cathedral! Basilica Alalrina, quum Episcopus Pontificalia sit peracturus, Canonici in eiusdem associatione ab aede episcopali ad Ecclesiam quamdam Processionem instituunt: nempe praeit Crux cum candelabris, mox Seminarium, Beneficarii, Canonici et postremo loco Episcopus. Nunc quaeritur: An ista consuetudo servari possit?

Dubium II. Item cum Episcopus paramenia sacra pro Pontificalibus assumit, Subdiaconus numquam Emum induit caligis el sandaliis, sed hoc officium committit cubiculario. Hinc quaeritur: An haec consuetudo sustineatur?

Dubium III. In eadem Missa Pontificali Diaconus et Subdiaconus Altari inservientes debentne Allare ipsum osculari, cum Pacem recipiunt?

Dubium IV. Tribus diebus Rogationum praefati Canonici ab antiquo Missam de Feria in Cathedrali praecinunt, deinde Processionem peragunt ad benedicendam Crucem in portis Civitatis; qua benedictione expleta, singulis diebus Ecclesiam parochialem ingrediuntur, ubi Parochus Missam privatam de Feria celebrans Processionem expectat, priusquam consecrationem efficiat. Consecratione autem peracta, Processio statim revertitur ad Ecclesiam Cathedralem. Nunc quaeritur: An haec consuetudo sil iuxta Rubricas et servari possit?

Dubium V. An in solemni expositione SSihi Sacramenti in forma XL Horarum, ante benedictionem cum eodem Venerabili, recitari possint Litaniae B. M. V. loco Litaniarum Sanctorum?

Dubium VI. An in Con<ervaloriis puelarum Missae a Cappellano celebratae inservire possii, extra cancellos vel longius ab Altari, aliqua ex puellis vel Monialibus, quum non facile sil alium inservientem invenire?

Dubium VII. An diebus quibus prohibetur Missa de Requie, possit celebrari Missa de Festo currenti pro anima alicuius defuncti, sed dato prius lugubri signo pro eadem Missa cum aere campano?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Liturgicae, omnibus diligenter expensis, rescribendum censuil:

Ad I. < Servelur Caeremoniale Episcoporum, Lib. 1, Cap. 15 ».

Ad II. « Affirmative; dummodo SubdiaconU', qui caligas el sandalia defert, assistat ».

Ad III. « Negative, iuxta Caeremoniale Episcoporum, Lib. I, Cap. XXIV ».

Ad IV. < Negative, ad utramque quaestionem ».

Ad V. « Expedii servare instructionem Clementinam ».

Ad VI. «Affirmative, in casu; ot ex necessitate ».

Ad VII. « Negative, quoad sonitum lugubrem aeris campani ».

Atque ila rescripsit.

Die 18 Martii 1899.

4016. OVETEN.

Rihus Dominus Ioachim Rodriguez, hodiernus Decanus Capituli Cathedralis Ovetensis in Hispania, a Sacra Riluum Congregatione sequentium dubiorum solutionem humillime postulavit; nimirum:

Dubium I. An per Caeremoniale Episcoporum abrogata censeatur antiqua et immemorialis consuetudo, qua Presbyter assistens pluviali paratus non sustentat librum, cum Episcopus cantat ex eo alta voce *Gloria in excelsis Deo* el *Credo in unum Deum*?

Dubium II. An praefatus Presbyter assistens Episcopo librum supra caput suis manibus sustentare debeat?

Dubium III. An Episcopo Ordines privilim conferenti adesse ex officio debeat Decanus Capituli?

Dubium IV. In Ecclesia Cathedrali Ovelensi, eliam de consensu Episcopi, aliquando non omnes Canonici ad cubiculum accedunt ipsius Episcopi descendantis ad Ecclesiam, sed Ianium duae Dignitates, duo Canonici et duo Bénéficiat obviam illi exeunt, manentibus reliquis in Choro ad Horas Canonicas persolvendas. Quaeritur: Decanus in eiusinodi associatione minori teneburne semper Cohrum deserere obviamque ire Episcopo?

Et Sacra Riluum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisita prius super expositis informatione et sententia Rihi Episcopi Ovelensis, auditoque volo Commissionis Liturgicae alque re accurate perpensa, rescribendum censuil:

Ad 1. < Affirmative ».

Ad II. « Affirmative, ad tramitem Caeremonialis Episcoporum Lib. 11, Cap. VIII, § 38 et 82 ».

Ad III et IV. < Ex lege communi el Decretis Generalibus non praecipi ».

Alque ita rescripsit.

Die 24 Marlii 1809.

4017.

URBIS ET ORBIS.

Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII per Decretum Sacrorum Rituum Congregationis diei 27 Iunii superioris anni Litanias Sacratissimi Cordis Iesu adprobavit illasque publice recitari vel decantari in Ecclesiis et Oratoriis Dioecesium Massilien. et Auguslodunen. atque Ordinis Visitationis B. M. V. benigne induisit. Ex eo tempore Umorum Sacrorum Antistitum et Religiosarum Familiarum piarumque consociationum petitiones ila frequentes ad Apostolicam Sedem pervenerunt, ut in omnium volis pateret esse maiorem gloriam et laudem ipsius SSmi Cordis cum incremento pietatis per invocationes approbatas ubique diffundi; prouli SS. Nomen Iesu per Litanias proprias, Rituali Romano insertas, in Ioto Orbe Catholico a Christifidelibus pu-

blica et communi laude celebratur. Accedit etiam quod Sanctissimus Dominus Noster pro devotione qua fervet erga Amantissimum Cor Iesu atque studio remedium afferendi malis quibus magis in dies premimur, eidem Sacratissimo Cordi consecrare intendit mundum universum. Haec autem consecratio ut solemniore ritu fiat, triduanas preces, praedictis invocationibus adhibitis, propediem indicare decrevit. Eapropter Sanctissimus Dominus Noster ut Litaniae Sacratissimi Cordis Iesu, iam probatae et Indulgentiis tercenlum dierum auctae, ubique terrarum tum privalim tum publice recitari et decantari in posterum valeant, concedere dignatus est.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.
Die 2 Aprilis 1899.

C. Episcopus Phaenest. Gahd. MAZZELLA, S. R. C. Piaeffectus.

L. ϕ S.

Diomedes Panici, S. R. C. Secretorius.

LITANIAE DE SACRO CORDE IESD.

Kyrie, eleison.		10. Cor Iesu, bonitate et amo-	
Christe, eleison.		re plenum,	miserere nobis.
Kyrie, eleison.		11. Cor Iesu, virtutum o-	
Christe, audi nos.		mnium abyssns,	»
Christe, exaudi nos.		12. Cor Iesu, omni laude di-	
Pater de coelis Deus,	miserere nobis	gnissimum,	»
Fili, Redemptor mundi		13. Cor Iesu, rex et centrum	
Deus,	»	omnium cordium,	>
Spiritus Sancte Deus,	»	14. Cor Iesu, in quo sunt o-	
Sancta Trinitas unus Deus,	»	mnes thesauri sapien-	
1. Cor Iesu, Filii Patris ae-		tiae et scientiae,	»
terni,	»	15. Cor Iesu, in quo habitat	
2. Cor Iesu, in sinu Virginis		omnis plenitudo di-	
Matris a Spiritu Sancto	>	vinitatis,	»
formatum,		16. Cor Iesu, in quo Pater	
3. Cor Iesu, Verbo Dei sub-	»	sibi bene complacuit,	»
stantialiter unitum,		17. Cor Iesu, de cuius pleni-	
4. Cor Iesu, Maiestalis infi-	>	tudine omnes nos ac-	
nitae,		cepimus,	»
B. Cor Iesu Templum Dei		18. Cor Iesu, desiderium col-	
sanctum,	*	lium aeternorum,	»
6. Cor Iesu, Tabernaculum		19. Cor Iesu, patiens et mul-	
Allissimi,		lae misericordiae,	»
7. Cor Iesu, Domus Dei et		20. Cor Iesu, dives in omnes	
porta coeli,	»	qui invocant Te,	»
8. Cor Iesu, fornax ardens		21. Cor Iesu, fons vitae et	
caritatis,	»	sanctitatis,	»
9. Cor Iesu, iustitiae et amo-		22. Cor Iesu, propitiatio pro	
ris receptaculum,	»	peccatis nostris,	»

23. Gor Iesu, saturatum op- probriis, miserere nobis.		Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis Domine.
24. Cor Iesu, attritum pro- pter scelera nostra,	»	Agnus Dei, qui Ioliis peccata mundi, exaudi nos, Domine.
25. Cor Iesu, usque ad mor- tem obediens factum,	»	Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
26. Cor Iesu, lancea perfora- tum,	»	ÿ. Iesu mitis et humilis corde,
27. Cor Iesu, fons totius con- solationis,	»	1\$. Fac cor nostrum secundum Cor tuum.
28. Cor Iesu, vita el resur- rectio nostra,	»	Obehus.
29. Cor Iesu, pax et recon- ciliatio nostra,	>	Omnipotens sempiterne Deus, respice in Cor dilectissimi Filii Iui el in laudes el sa- tisfactiones, quas in nomine peccatorum tibi persolvit; iisque misericordiam tuam peten- tibus, tu veniam concede placatus, in no- mine eiusdem Filii tui Iesu Christi qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus. Per omnia saecula saeculorum. Arnen.
30. Cor Iesu, victima pecca- torum,	»	
31. Cor Iesu, salus in Te spe- rantium,	>	
32. Cor Iesu, spes in Te mo- rienlium,	»	
33. Cor Iesu, deliciae Sancto- ctorum omnium,	»	

4018. URGELLEN.

Magister Caeremoniarum Ecclesiae Ca-
lhedralis Urgellensis summopere desiderans
ul in sacris functionibus omnia rite el ad
amussim peragantur, de sui Emi ac Rmi
Domini Cardinalis Episcopi mandato, Sa-
crae Rituum Congregationi ea quae sequun-
tur humillime exposuit ; nimirum :

Ex viginti consuetudine el speciali pri-
vilegio Dignitates et Canonici Calhedralis
Ecclesiae Urgellensis habent Presbyterum
assistantem et quidem Beneficialium, in
omnibus Missis convenlualibus, tam in du-
plicibus in quibus Canonici inserviunt pro
Diacono el Subdiacono, quam in semidu-
plicibus et feriis in quibus munus Diaconi
et Subdiaconi a Beneficialis impletur. Hinc
quaeritur :

Dübivm I. Utrum in Missis non pontifi-
calibus ministrari debeant ampullae a Sub-
diacono, sive Canonico sive Beneficialo, Ii-
cet adsit Presbyter assistens?

II. (1º) Quo ordine procedere debeant
Celebrans, Presbyter assistens el Ministri,
dum e Sacrislia ad Altare pergunt et vi-
ceversa?

(2º) Utrum initio Missae Presbyter as-
sistens collocare se debeat ad dexteram
Diaconi stantis a dextris Celebrantis?

III. An servari possil immemorabilis
consuetudo, vi cuius Presbyter assistens
infra cantum Hymni Angelici et *Credo* se-
det ad sinistram Subdiaconi ?

IV. An stante immemorabili consuetu-
dine, possil Presbyter assistens se transferre
una cum Celebrante ad cornu Epistolae,
ibique stare a sinistris ipsius Celebrantis
versus Diaconum, dum hic Evangelium
cantat ?

V. Utrum dum Diaconus ad credenliam
accedit ul bursam cum corporali ad Altare
deferat, surgente Subdiacono, ul moris est,
etiam assurgere teneatur Presbyter assi-
stens, donec ipse Diaconus ad scamnum
redierit ?

VI. (Γ) Utrum Presbyter assistens in-
censari debeat ante Subdiaconum, sive hic
sil Canonicus, sive non ?

(2") An pacem recipere debeat a Sub-
diacono, postquam hic eam dederit Clero
in Choro ?

(3º) An Subdiaconus, praesente Episcopo
in Throno cum pluviali el mitra, vel cappa
magna, dare debeat pacem prius Diacono,
sit necne Canonicus, el poslea Presbytero
assistenti ?

VII. An continuari possil immemorabilis
consuetudo, qua post habitam concionem
coram Pontifice in Throno assistente, Pre-

sbyler assistens so locat in plano cum palmatoria a sinistris Diaconi, dum hic Confessionem cantat ex libro?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Liturgicae omnibusque accurate perpensis, rescribendum censuit :

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. < Quoad primam partem, semper procedant, in casu, unus post alium; et Presbyter assistens incedat ad sinistram Celebrantis ».

< Quoad secundam partem, praedictus Presbyter assistat ad dexteram Celebrantis ».

Ad III. « Affirmative ; sed in scabello separato ».

Ad IV. < Affirmative ».

Ad V. « Negative ».

Ad VI. « Quoad primum, Affirmative ».

« Quoad secundum, Negative ; sed a Celebrante et ipse dabit Diacono ; et Presbyter assistens Celebranti recipiat pacem a Presbytero assistente Episcopo ».

« Quoad tertium, Servetur Caeremoniale Episcoporum ».

Ad VII. < Negative ».

Alque ita rescripsit.

Die 18 Aprilis 1899.

4019. VELITERNA.

Hodiernus Magister Caeremoniarum Basilicae Cathedralis Veliternae, de observantia Caeremonialis Episcoporum et Decretorum Sacrae Rituum Congregationis pro suo munere sollicitus, eidem Sacrae Congregationi ea quae sequuntur, pro opportuna declaratione, humillime exposuit; nimirum:

I. In praefata Basilica Cathedrali, celebrante pontificali Episcopo Suffraganeo, Canonicus qui Subdiaconi munere fungitur lecta Epistola, accepta ab Episcopo benedictione et tradito Missali Clerico, pergit directe ad scamnum et sedet ; quin sustineat Missale apertum, dum Episcopus Epistolam et Evangelium legit.

II. Presbyter assistens eidem Episcopo Suffraganeo ad faldistorium celebranti non adslat, cum hic pariter Epistolam et Evangelium legit, sed cum Diacono et Subdiacono in scamno sedet.

III. Canonici eiusdem Basilicae Cathedralis, cum in aliena Ecclesia sacras functiones solemniliter peragunt, arbitrantur se posse uti privilegiis canonicalibus ex. gr. Canone et palmatoria.

Hinc quaeritur : Utrum servari queam snpradiclae res consuetudines ; vel potius habendae ut abusus?

Sacra porro Rituum Congregatio hunc supplicem libellum remisit Effio et Rmo Domino Cardinali Episcopo Osien. et Velitem. pro informatione et voto, audito etiam Rffio Capitulo Basilicae Cathedralis Veliternae. Postquam autem postulatis Sacri Consilii Effius Vir satisfecerit per Litteras diei 19 elapsi mensis Martii cum adnexis documentis ;

Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisita sententia Commissionis Liturgicae et rationum momentis hinc inde deductis, rescribendum censuit:

Ad Dubium: < Quoad primum: Consuetudinem in casu esse abusum tollendum; et confer Caeremoniale Episcoporum, Lib. II, Cap. VIII, § 44 ».

< Quoad secundum, ut in primo; et confer Caeremoniale Episcoporum Lib. I, Cap. VII, § 3 ».

< Quoad tertium, Canonicos praedictos uti posse Canone et palmatoria tantum in Ecclesia propria, sicut Canonici in Basilicis Minoribus Urbis ».

Alque ita rescripsit.

Die 24 Aprilis 1899.

4020. PLURIUM DIOECESIUM.

Ad dirimendam opinionum diversitatem exortam super Decretum Urbis et Orbis diei 9 Iulii 1898, confirmatum a Summo Pontifice die 9 Decembris eiusdem anni, in quo circa finem haec habentur: < Si vero « in dicta Ecclesia vel Oratorio Officium < ritus duplici inferioris agatur, unicuique < ex Celebrantibus liberum sit Missam de « Requie peragere, vel Votivam, vel etiam « de occurrenti Feria etc. »; penes Sacram Rituum Congregationem sequentis dubii solutio humiliter exposita fuit; nimirum :

Quando Sacerdos recitans Officium de Festo aliquo, in quo occurrit dies infra octavam et Festum simplex, de quibus sola commemoratio facta est, et celebrans in Ecclesia ubi Officium ritus duplici inferioris agatur, velit recitare Missam de die infra octavam vel de Sancio simplici, istane Missa Voliva seu more votivo dicenda erit ; vel potius festiva et ul in Festo celebranda?

Et Sacra Rituum Congregatio, audito voto Commissionis Liturgicae omnibusque rite perpensis, respondendum consuit :

« Negative, ad primam partem ; Affirmative, ad secundam ».

Et ita rescripsit ac declaravit.

Die 24 Aprilis 1899.

■1021. ROMANA.

Hodiernus Parochus Ecclesiae S. Calharinae a Rota de Urbe a Sacra Riluum Congregatione sequentis dubii solutionem humiliter flagitavit ; nimirum :

An Festum fixum prae mobili et magis proprium prae minus proprio, quae duo Festa in occurrentia, celeris paribus, praecedentiam habent iuxta Rubricas Generales Breviarii Tit. X, Num. C, eadem gaudeant praecedentia etiam in concurrentia?

El Sacra Riluum Congregatio, referente Secretario, audito etiam volo Commissionis Liturgicae omnibusque accurate expensis, respondendum censuit :

< Negative ». Alque ita rescripsit.

Die 6 Maii 1899.

4022. DUBII RESOLUTIO.

Nonnulli Calendariorum Ordinatores a Sacra Riluum Congregatione sequentis dubii solutionem petierunt; nimirum:

Quando primae Vesperae Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. concurrunt cum secundis Vesperis Commemorationis S. Pauli Apost.; quaenam Anliphona sumenda pro commemoratione praecedentis? utrum communis ulrique Apostolo Petro et Paulo; an quae propria est S. Pauli, addita seorsim commemoratione S. Petri?

El Sacra Rituum Congregatio, exquisito volo Commissionis Liturgicae reque mature perpensa, proposito dubio rescribere rata est :

< Negative, ad primam partem ; Affirmative, ad secundam ; idesl sumenda est Anliphona propria S. Pauli et altera propria S. Petri: iuxta Rubricam specialem et iuxta Decretum Generale de commemorationibus in Vesperis datum die 5 Februarii 1891; quo Decreto Sacra Rituum Congregatio declaravit et statuit : post Orationem diei, ante celeras, commemorationem semper agendam esse de alio cuiuscumque ritus Feslo, quod concurrat, si locum habeat ».

El ita declaravit.

Die 6 Maii 1899.

4023. DECRETUM

super jure Episcoporum Dioecesanorum cedendi Thronum alteri Episcopo.

Quum tanta commeandi ac itinerum suscipiendorum et perficiendorum facilitas illud etiam commodi allulerit et Episcopi diversarum Dioecesium saepius conveniant, sive ad Feslum aliquod solemnius agendum, sive ad coelus episcopales celebrandos; quaesitum est :

Utrum liceat Episcopo Dioecesano Thronum suum alteri Episcopo cedere.

Hinc Sacra Riluum Congregatio, quaestionem super hac Throni cessione sibi pluries delata, studiose pertractare opportunum duxit. Quare ab Emo ac Rmo Domino Cardinali Andrea Sleinhuber Relatore, in Ordinariis comitiis subsignata die ad Vaticanum habilis, propositum fuit dubium:

« An Episcopus Dioecesanus gaudeat iure cedendi Thronum suum alteri Episcopo cum Reverendissimorum Canonico-rum assensu sibi debita? »

Et Sacra eadem Congregatio, exquisito volo Commissionis Liturgicae, omnibusque accurate discussis atque perpensis, rescribendum censuit :

< Affirmative; dummodo Episcopus invitatus non sit ipsius Dioecesani Coadiutor, aut Auxiliaris, aut Vicarius Generalis, aut etiam Dignitas seu Canonicus in illius Ecclesiis. Sicul aulem Cardinales Episcopi Suburbicarii alique Titulares Ecclesiarum Urbis Purpuratis Ianium Palribus Thronum cedere possunt ; illa Praesules Cardinales aliarum Dioecesium decet et suum Thronum nonnisi aliis eadem Cardinalitia dignitate ornatis cedant ».

Die 9 Maii 1899.

Facta postmodum de his Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XII per Emum et Rmum Dominum Cardinalem Sacrae Riluum Congregationi Praefectum relatione, Sanctitas Sua Rescriptum ipsius Congregationis ratum habuit et confirmavit, die 12 Iunii eodem anno.

4024. DECRETUM

quo conceditur facultas celebrandi Missam de Requie sine cantu, loco Missae exequialis cum cantu.

instantibus aliquibus Parochis, Sacrorum Riluum Congregationi sequens dubium propositum fuit :

An pro paupero defuncto cuius familia impar est solvendo expensas Missae exequialis cum cantu, haec Missa legi possit sub iisdem clausulis et conditionibus quibus praefata Missa cum cantu conceditur?

Et Sacra Riluam Congregatio, exquisito voto Commissionis Liturgicae omnibusque rite expensis, rescribendum censuit:

«Affirmative; seu permitti posse, in casu, Missam exequialem lectam, loco Missae cum cantu; dummodo in Dominicis aliisque Festis de praecepto non omittatur Missa Officio diei currentis respondens».

Die 9 Maii 1899.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino Nosro Leoni Papae XIII per Emum et Rmum Dominum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatis, Sanctitas Sua Rescriptum Sacrae ipsius Congregationis ratum habuit et confirmavit, die 42 Iunii eodem anno.

4025. DECRETUM GENERALE

super Festo Titularium in Ecclesiis et Oratoriis publicis celebrando.

Cum Sacra Riluam Congregatio comperit nonnullos irrepsisse abusos circa Titularium Festa celebranda, sicut in Ecclesiis illa in Oratoriis publicis, Decreta hucusque evulgata in praesenti renovans et confirmans, declarat:

I. In quibusvis Ecclesiis publicisque Oratoriis, vel consecratis vel saltem solemniter benedictis, relativum Titularis Festum quotannis esse recolendum sub ritu duplici primae classis cum octava.

II. Ecclesias autem omnes esse ab Episcopo, nisi consecratae eae fuerim, saltem benedicendas, quemadmodum etiam Oratoria publica, sub formula in Rituali Romano praescripta.

III. Hinc pro Ecclesiis et Oratoriis publicis, ad effectum celebrandi Titularium Festa, illas sacras aedes esse intelligendas, quae pro Missis celebrandis sacrisque aliis, etiam solemnioribus, functionibus peragendis ab Ordinariis locorum destinatae, vel consecrantur vel solemniter benedicuntur, ut publico fidelium usui libere plus minusve deserviant.

IV. Relativi Titularis Festum a Ioto Clero, si exlilerit, vel a Sacerdote Rectore Ecclesiae' aul publico Oratorio addicto, per integrum Officium celebrabitur: secus, in

defectu cuiusvis Cleri, per solas Missas iuxta Rubricas.

V. In Oratoriis autem, quae existunt in aedibus episcopalibus, Seminariis, Hospitalibus Domibusque Regularium, relativum Titularis Festum non celebrabitur, nisi in casu quo aliqua ex iis consecrata vel benedicta solemniter fuerint.

VI. Denique Sacra Riluam Congregatio mandat, ut nullum ex Oratoriis privatis consecretur, aul Benedictione donetur solemniter, quae in Rituali Romano legitur; sed ea tantum formula benedicatur, quae pro Domo nova aul loco in eodem Rituali habetur.

Et ita declaravit.

Die 9 Iunii 1899.

4026.

URBIS.

Apud Sacram Riluam Congregationem sequentia excitata fuerunt dubia; nimirum:

Dubium I. Quando super Altari extat, praeter Crucem, etiam Reliquia S. Crucis exposita, debetne Celebrans in Missa et Vesperis solemnibus utramquethurificare separatim; an utramque simul?

Dubium II. Qui celebrant aliquod Festum cum octava, praeter ea quae describuntur in Breviario Romano, ita privilegiis ut duplicia tantum I et II classis admittat, debent ne recitare IX Lectionem de simplici occurrente?

Dubium III. in Dominica infra octavam privilegialam alicuius Festi particularis, quae duplicia tantum I et II classis admittat, agendum ne est Officium de ipsa Dominica; vel de die infra octavam?

Et eadem Sacra Riluam Congregatio, remature perpensa auditaque sententia Commissionis Liturgicae, rescribendum censuit:

Ad I. « Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam ».

Ad II. « Affirmative ».

Ad III. « Affirmative, ad primam partem; et Officium fiat ut in Psalterio: Negative, ad secundam ».

Alque illa rescripsit et servari mandavit.

Die 9 Iunii 1899.

PLURIUM DIOECESIUM.

E pluribus Dioecesibus huic Sacrae Rituum Congregationi sequens propositum fuit dubium resolvendum; nimirum:

Quaenam a Diacono et Subdiacono tenendae sint normae pro genuflexionibus peragendis in Altari:

1. Dum ab uno latere in aliud trans-
eant :

2. Dum ab uno latere pergunt in me-
dium :

3. Dum e medio ascendunt ad Altare
aut vice versa?

Et Sacra Rituum Congregatio, re ma-
ture perpensa audiloque volo Commissionis
Lilurgicae, respondit :

Ad i. «Diaconus et Subdiaconus, Sa-
cramento non extante super Altari, semper
genuleclunl el tantum in medio ; Sacra-
mento vero extante super Altari, semper
et tantum genuflectere debent in utroque
latere ».

Ad 2. el 3. « Diaconus el Subdiaconus,
Sacramento extante super Altari, semper
el lanium genuleclunl in loco e quo re-
cedunt; excepto Subdiacono, qui reversus
ab incensatione Sacramenti ad Elevatio-
nem in Missa solemn de Requie, genulle-
ctere debet in medio tantum: Sacramento
non extante super Altari, numquam genu-
flectunt, praeter Subdiaconum quando, ac-
cepta patena, vadit post Celebrantem ante
medium Altaris; el, facta genuflexione, ibi
stat ».

Atque ita rescripsit servarique man-
davit.

Die 9 Iunii 1899.

1028. ROMANA.

Piares in Urbe Caeremoniarum Magistri
sequens proposuerunt Sacrae Rituum Con-
gregationi resolvendum dubium; videlicet:

Num, occurrente in Dominicis Sexage-
simae, Quinquagesimae, secundae, tertiae el
quartae Quadragesimae duplici 1 classis, Le-
ctiones 1 Nocturni earundem Dominicarum
resumendae sint infra illam Hebdomadam,
quando fiat de Festo carente Lectionibus
1 Nocturni propriis, vel quae desumerentur
e Scriptura occurrente si Festum illud extra
Quadragesimam incidisset?

El Sacra Rituum Congregatio, re ma-
ture perpensa audilaque sententia Commis-
sionis Lilurgicae, respondit :

< Affirmative ». Atque ita rescripsit et
servari mandavit.

Die 9 Iunii 1899.

4029. RESOLUTIONIS DUBIORUM.

Quum in pluribus Ecclesiis a longaevo
iam lempore consuetudines quaedam inva-

luerint, quae Rubricis minus conformes ab
aliquibus judicantur, Sacra Rituum Congre-
gatio exquisita fuit super sequentibus du-
biis; scilicet:

Dijbium I. Utrum servari possit consue-
tudo, ex qua lobalea superior Altaris usque
ad terram non pertingat ?

Dubium II. Utrum alia consuetudo ser-
vari possit non accendendi tertium cereum
in Missis lectis a consecratione ad consum-
mationem ?

Dubium III. Utrum probetur usus, qui
pluribus in Ecclesiis etiam Urbis obtinet,
omittendi Psalmi *Lauda* ad Vesperas el *De
profundis* ad Laudes in Officio Defunctorum
(etsi cum uno tantum Nocturno) sub ritu
duplici recitato?

Dubium IV. Quando in aliquo ex Festis
solemnioribus, sive Ecclesiae universalis
sive Ecclesiarum particularium, uti etiam
in ultimo triduo Maioris Hebdomadae, ali-
cuius obitus occurrit, servari ne possit con-
suetudo, ubi viget, deferendi cadaver ad
Ecclesiam post expletas Vesperas, illudque
aspergendi dicendique Preces in Rituali Ro-
mano praescriptas?

Dubium V. Ubi Psalmi, qui iuxta Rituale
Romanum in associatione defuncti sunt ca-
nendi per viam, allernatim recitari solenta
Sacerdotibus; potest ne haec consuetudo li-
cite retineri?

Et Sacra Rituum Congregatio, praefatis
consuetudinibus mature perpensis ac Com-
missionis Lilurgicae exquisita sententia, re-
spondendum censui :

Ad I. < Negative ; el servetur Rubrica
Generalis Missalis Romani Tit. XX ».

Ad II. « Affirmative ».

Ad III. « Affirmative ».

Ad IV. « Affirmative ».

Ad V. « Servetur, quantum fieri pos-
sit, Rituale Romanum ».

Et ila declaravit.

Die 9 Iunii 1899.

4030. DUBII.

Sequens dubium Sacrae Rituum Con-
gregationi resolvendum propositum fuit ;
videlicet :

Quum Caeremoniale Episcoporum Sto-
lam aliquando non exigat pro Diacono de-
ponente el porrigente Episcopo Sanctissi-
mum Sacramentum, quaeritur :

Utrum ad exponendum et reponendum
Sanctissimum Sacramentum, Diaconus adhi-
bere semper debeai Stolum?

Ei Sacra Rituum Congregatio, re mature perpensa votoque exquisito Commissionis Lilurgicae; respondit:

«Affirmative; duobus tantum exceptis casibus, prout in Caeremoniali Episcoporum Lib. II, Cap. XXIII, § 12; et Cap. XXXIII, § 20 ».

Atque ita rescripsit et ab omnibus servari mandavit.

Die 9 Iunii 1899.

4031. PLURIUM DIOECESIUM.

Plures variarum Diocesium Antistites, ut sacrae caeremoniae rilusque Ecclesiae ad apicem iuris exerceantur, sequentia proposuerunt dubia resolvenda Sacrae Rituum Congregationi; scilicet:

Dubium I. Cum Pontifex aspergit aras porlatile» et dicit Anliphonas, Psalmos et Orationes; sufficilne ut aspergat et incensel iribus vicibus tantum in circuitu omnium tabularum simul consecrandarum, lanquam simul iunclarum in unum, et semel Orationes dicat Psalmosque praedictos?

Dubium II. Celebranti Missam cantatam sine Ministris licetne Passionem legere usque ad *Munda cor meum*; partemque aliam, quae sequitur, canere in tono Evangelii? An potius lotam Passionem tenetur canere in eodem tono?

Dubium III. Possunne ipsemet Celebrans exequi in Passione pariem Christi, et laici paries Chronislae et Synagogae?

Dubium IV. Sacerdos, cui erogatur eleemosyna ad celebrandam Missam pro uno vel pluribus defunctis, aul votivam in honorem alicuius Mysterii, Beatae Mariae Virginis, vel Sancti; satisfacitne obligationi suae Missam faciendo Officio conformem, cum aliunde petitam Missam ritus diei non permittat, dummodo applicet iuxta intentionem dantis eleemosynam?

Dubium V. Sacerdos, qui probabilius indicat errare Calendarium, tenetur ne eidem Calendario stare; an proprio inhaerere indicio quoad Officium, Missam et colorem paramentorum?

Ei Sacra Rituum Congregatio, re maturius perpensa sententiaque audita Commissionis Lilurgicae, rescribere rata est:

Ad I. « Negative, quoad aspersionem, quae tribus vicibus super singulis tabulis facienda est; Affirmative, quoad reliqua ».

Ad II. « Affirmative, ad primam partem, si aliter fieri nequeat; Negative, ad secundam ».

Ad III. < Negative ».

Ad IV. < Affirmative; sed consultius est, ut quantum fieri possit, intentioni eleemosynam erogantis satisfiat per Missam vel de Requie, vel votivam ».

Ad V. «Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Et ita rescripsit ac declaravit.

Die 13 Iunii 1899.

4032. AMERICAЕ.

Sequentia super Aris porlatilibus solvenda dubia Sacrae Rituum Congregationi fuere proposita; nempe:

Dubium I. An Altaria porlatilia, quae sunt ex lapide non quidem marmoreo, sed duro et tamen compacto, idonea pro Sacrificio haberi possint?

Dubium II. An tolerari possint eadem Altaria porlatilia, quae ex lapide puniceo sive ex gypso constant?

Dubium III. Quid indicandum de illis lapidibus sacris, quorum sepulcrum non in medio, sed in eorum fronte effossum fuit?

Et Sacra Rituum Congregatio, omnibus mature perpensis et voto exquisito Commissionis Lilurgicae, respondendum censui:

Ad I. < Affirmative ».

Ad II. < Negative ».

Ad III. « Dicti lapides in posterum non sum admittendi; quoad praeteritum vero, cum commode fieri possit, iterum breviori formula consecrentur ».

Et ita rescripsit ac declaravit.

Die 13 Iunii 1899.

4033. DUBIUM.

Apud Sacram Rituum Congregationem sequens resolvendum dubium propositum fuit; scilicet:

Si Festum alicuius Sancti Confessoris a die sua natalitia in proxime sequentem transferri per accidens vel perpetuo contingat, dicendumne in Hymno *Iste Confessor* ad primas Vesperas: *Meruit beatas etc.*; et in Matutino ac secundis Vesperis *Meruit supremos*?

Et Sacra Rituum Congregatio, re mature perpensa et volo Lilurgicae Commissionis audito; respondit:

« In casu, sicut dicendum est *Meruit beatas* ad primas Vesperas, ita eodem modo continuandum ad Matutinum et Vesperas sequentis diei ».

Atque ila rescripsit el servari mandavit.

Die 13 Iunii 1899.

4034. DUBIA.

Post novissime emendatas Rubricas nonnullaque expuncta ab antiqua Collectione Decreta, sequentia dubia resolvenda Sacrae Rituum Congregationi proposita fuere; videlicet:

Dubium I. Occurrentibus Festo Reliquiarum mobili, quod ex privilegio translationem admittit, el alio Festo eiusdem ritus sed diei mensis affixo; quodnam recitandum el quodnam transferendum?

Dubium II. Si accidal ul Titulus Ecclesiae vel loci Patronus transferri debeant ad aliam diem, quaeritur: Num respective octavam servabunt?

Dubium III. Num officium agens el Diaconus, in Absolutione absente cadavere collocare se debeant semper inter tumulum et Altare; et Subdiaconus inter Ecclesiae ianuam el tumulum, sive Absolutio liat pro laico, sive pro Sacerdote?

Dubium IV. Num in Absolutione sine Ministris sacris debeat officium agens, absente corpore, tumulum pro aspersione el incensatione circumire?

El Sacra Riluum Congregatio, re mature perpensa ac Lilurgicae Commissionis exquisita sententia, rescribere rata est:

Ad I. « Servetur Rubrica Generalis Brevarii Romani, vi cuius, in paritate Ritus, fiat de primario prae secundario; in paritate primarii vel secundarii, fiat de digniori ratione personae; el in paritate eliam dignitatis, fiat de fixo prae mobili ».

Ad II. < Affirmative, si agatur de translatione perpetua; secus, Negative ».

Ad III. < Affirmative, excepto casu quo cadaver sil moraliter praesens ».

Ad IV. «Affirmative, iuxta Rubricas».

Alque ila respondit el servari mandavit.

Die 20 Iunii 1899.

4035. ROMANA.

Academia Lilurgica Romana sequentia dubia pro opportuna declaratione Sacrae Riluum Congregationi humiliter subiecit; scilicet:

Dubium I. Ulrum Episcopi, sive Dioecesani sive Titulares, Crucem pectoralem delectam gestare possint ubicumque degant?

Dubium II. Ulrum super sacras vestes eandem Crucem, vel saltem illius flocculum, gestare valeant in sacris functionibus?

Dubium III. Ulrum iidem Episcopi, dum lavant manus infra Missam privatam, legere possint caput bireto et Mitram gestare in eadem Missa dum populo irinam benedictionem impertiunt?

Dubium IV. Ulrum sacrum Tabernaculum in interiori parte deauratum esse debeat, vel saltem albo serico contextum; et ulrum sil benedicendum, priusquam Sacra Eucharistia in illo recondatur?

Dubium V. Pro clavibus, quae Ostiariis in eorum Ordinatione sunt tradendae, sufficit ne ul una tantum tradatur?

Dubium VI. Permitti ne possunt in Ecclesiis lumina ex oleo, quae mensae Altaris imminent et ardent etiam lempore Sacrificii?

El Sacra Riluum Congregatio, omnibus mature perpensis auditoque volo Commissionis Lilurgicae, respondere censuit:

Ad I. « Affirmative ».

Ad II. « Negative ».

Ad III. « Negative in omnibus ».

Ad IV. « Affirmative ad utramque partem ».

Ad V. « Servetur, in praxi, Pontificale Romanum ».

Ad VI. « Negative ».

Alque ila rescripsit el servari mandavit.

Die 20 Iunii 1899.

4036. DECRETUM.

Cum Commissio Lilurgica quaestionem extendisset super conclusione Hymni *Feni Creator Spiritus*, ulrum scilicet consultius esset nec ne eam semper immutatam dicere; Sacra Riluum Congregatio sententiam suam aperuit momenlaque graviora exposuit, quibus innixa suum sentiendi modum amplexata fuerit. His aliisque probe consideratis;

Sacra eadem Riluum Congregatio declaravit:

« Doxologiam *Pco Patri sil (gloria — El filio qui a mortuis — Surrexit ac Paracleti — In saeculorum saecula —* ila esse censendam praefati Hymni propriam, ut eadem semper sit relinenda ac nunquam, quovis anni lempore vel quocumque occurrente Festo, in aliam mutandam ». Alque ila servari mandavit.

Die 20 Iunii 1899.

4037. RESOLUTIONIS

DUBIORUM.

Pro opportuna declaratione ad Sacram Riluam Congregationem sequentia dubia delata fuerunt; nimirum:

Dubium L Officia Sanctorum ad libitum concessa, quae transferri per accidens non posse iam declaratum est, possuntne, si perpetuo fuerint impedita, ad aliam diem assignari?

Dubium 11. Si in Vigilia Assumptionis Beatae Mariae Virginis de aliquo eiusdem Virginis Festo sil agendum, est ne facienda commemoratio Vigiliae; vel omittenda?

Dubium 111. Quando Patronus, aut Sanctus cuius insignis Reliquia habetur, describitur in Calendario cum aliis Sociis, quum tamen nulla inter eos necessaria consanguinitatis aut affinitatis intercesserit ratio, dicendum ne Officium de omnibus in comuni; an separatio de Patrono, vel de Sancto cuius Reliquia servatur, agenda?

Et Sacra Riluam Congregatio, praefatis dubiis mature perpensis audiloque volo Commissionis Lilurgicae, censuit respondendum esse:

Ad 1. « Negative ».

Ad 11. < Negative, ad primam partem; Affirmative, ad secundam

Ad 111. « Negative, ad primam partem: Affirmative, ad secundam ».

Atque ila rescripsit et servari mandavit.

Die 20 Iunii 1899.

4038. MELPHIEN.

ET

RAPOLLEN.

Rmus Dominus Ioseph Camassa Episcopus Melphien. et Rapollen. sequentis dubii solutionem a Sacra Riluam Congregatione humillime expetivit; nimirum:

Aloisio Bovio, Episcopo Melphien. et Rapollen., qui in hac Sede sua obiit anno 1847, successit Ignatius Maria Sellitti, qui, anno 1881, Episcopatum abdicavit, nec ei altera Sedes seu Titulus alicuius Ecclesiae collatus fuit, sed appellabatur: *tam Episcopus Melphien. et Rapollen.* et mense Aprili, hoc vertente anno, cessit e vita in patria sua. Hinc quaeritur:

Utrum anniversarium in Cathedralibus Ecclesiis celebrandum pro ultimo Episcopo

defuncto fieri debeat adhuc pro primo seu Episcopo Bovio; an pro altero, nempe Episcopo Sellitti?

Et Sacra Riluam Congregatio, referente Secretario, attentis expositis, suprascripto dubio respondendum censuit:

< Affirmative, ad primam partem; Negative, ad secundam ».

Atque ila rescripsit.

Die 20 Iunii 1899.

4039. CAÛRIEN.

Rev. Dom. Vmcentins Cosmè, Sacerdos et Caeremoniarum Magister Ecclesiae Cathedralis Cauriensis in Hispania, de mandato sui Reverendissimi Ordinarii, sequentium dubiorum solutionem a Sacra Rituam Congregatione humillime expostulavit; nimirum:

In Ecclesia Cathedrali Cauriensi viget consuetudo persolvendi Vesperas a Canonicis cum cantu, etiam in duplicibus minoribus, semiduplicibus, simplicibus et feriis: quam consuetudinem, iuxta Decretum Sacrae Riluam Congregationis in una Derthonen. sub die 22 Maii 1841 (ad dub. 3) ipsi servare tenentur; sed cum in praedictis Vesperis Celebrans est paratus, Altare thurificatur; et per statutum speciale eiusdem Ecclesiae assistunt duo Beneficia! pluvialibus parati. Hinc quaeritur:

I. An in Vesperis ila persolvendis servandum sit Caeremoniale Episcoporum?

II. An, attenta consuetudine, Celebrans possit manere in habitu choralis usque ad Capitulum et tunc assumere pluviale?

III. An praedicti pluvialis lae assilere debeant Celebranti thurificationem Altaris peragenti?

IV. An si faciendae sunt Commemorationes, persolvendae sint cum cantu propter uniformitatem?

Et Sacra Rituam Congregatio, ad relationem Secretarii, audilo etiam volo Commissionis Lilurgicae omnibusque perpensis, rescribendum censuit:

Ad < Affirmative

Ad II. < Negative »

Ad III. « Affirmative

Ad IV. * Affirmative

Atque ita respondit et rescripsit.

Die 20 Iunii 1899.

4040. VALLIS VIDONIS.

Hodiernus Ordinarius Calendarii Dioecesanis Vallis Vidonis, de mandato Reveren-

dissimi Episcopi sui, sequentium dubiorum solutionem a Sacra Riluū Congregatione humillime expostulavit ; nimirum :

Die 6 Martii anni <896, Revmo Administratori Dioecesis Quebecensis sciscitanti (dub. III) : An, pluribus occurrentibus solemnitatibus transferendis, una vel altera possit ad libitum omitti vel saltem simplificari per commemorationem sub unica conclusione, cum Oratione Dominicae primae classis vel Festi, aut solemmtalis ritu aut privilegio superioris? Sacra Rituū Congregatio respondit : < Fiat de solemnilate digniori ; et minus digna transferatur in proximiorē Dominicam liberam i.

Iamvero quandoque accidit ul simul occurrant non plures solemnilales transferendae, sed aliqua Solemnitas transferenda ac Festum duplex primae classis quod el ipsum solemnilatem habet. Hinc quaeritur:

I. An praefenda sil Solemnitas translata, si sit dignior, el simul recitari possit Officium primae classis Festi occurrentis?

IL An ad proximam Dominicam liberam reponenda sit Solemnitas translata, si sit minus digna?

El Sacra eadem Riluū Congregatio, ad relationem Secretarii, attentis expositis, respondendum censuit :

Ad I el II. « Affirmative ». Atque ila rescripsit.

Die 20 Iunii 1899.

4041. URBIS ET ORBIS.

A pluribus locorum Ordinariis Sacrae Rituū Congregationi sequentia dubia diluenda proposita sunt ; videlicet :

Dubium I. Ulrum pars anterior brachii, quae antibrachium dicitur, ab alia parte superiori eiusdem brachii separata, haberi possit uti Reliquia insignis?

Dvbii ꝑ II. Ulrum idem sil dicendum de eadem parte superiori brachii, quatenus nempe el ipsa uti insignis Reliquia haberi queat?

Dubium III. Ulrum cor, lingua, manus, si ex miraculo intactae conserventur, haberi debeant uti Reliquiae insignes?

Et Sacra Riluū Congregatio, re mature perpensa exquisitoque volo Commissionis Liturgicae, ad tria proposita dubia rescribendum censuit :

« Afirmative ». Et ita respondit ac declaravit-

Die 27 Iunii 1899.

4042.

URBIS

DUBIA VARIA.

Aposololicarum Caeremoniarum Magistri sequentia dubia Sacrorum Rituū Congregationi humiliter resolvenda proposuerunt; videlicet :

Dubium I. Quid pro *Nocturno talis diei*, quem Subdiaconibus ac Diaconibus ex Pontificali Romano Episcopus Ordinans solet imponere, intelligi debeat?

Dubium II. Ulrum Episcopus Ordinans ius habeat iniungendi alium a Nocturno diei, quem Pontificale designat?

Dubium III. Quando Festum Sacrae Familiae concurrit cum alio Festo Beatae Mariae Virginis, ex. gr. cum Festo Desponsationis eiusdem, huius commemoratio faciendane est ; vel omittenda?

Dubii ꝑ IV. Officia, quae alicubi conceduntur sub clausulis : *fieri posse, recitari posse etc.* sunt ne praeceptiva ; an potius votivis assimilantur?

Dubium V. Unde Anliphona el versus sumi debeant, quando plures Commemorationes ex eodem Communi sumendae sint?

Et Sacra Rituū Congregatio, re mature perpensa ac volo Commissionis Liturgicae audito, respondendum censuit:

Ad I. < Pro *Nocturno talis diei* intelligendus est Nocturnus ferialis, vel primus Festi, aut Dominicae in Psalterio, prouti Ordinatio in feria, Festo, aut Dominica habita sit ».

Ad II. « Affirmative ».

Ad III. < Negative, ad primam pariem; Afirmative, ad secundam ».

Ad IV. « Affirmative, ad primam partem, si acceptata ea fuerint ; Negative, ad secundam ».

Ad V. « Quando plures Commemorationes occurrunt faciendae de eodem Communi (nisi aliter in Breviario notetur) *ad Vesperas*, dictis Anliphona et >. de 1 et 2 Vesperis, altera Commemoratio fit per Anliphonam de Laudibus el ex 2 Nocturno, ultima vero per primam Antiphonam el y. ex 3 Nocturno. — *Ad Laudes* vero, dictis Anliphona el >. de Laudibus, prima Commemoratio fit per Antiphonam et >. de 1 Vesperis, altera vero per Antiphonam de 2 Vesperis el >. ex 2 Nocturno, tertia tandem per primam Antiphonam el >. 3 Nocturni ».

Atque ila rescripsit el declaravit.

Die 27 Iunii 1899.

4043. DECRETUM

circa Commemorationes agendas ad Laudes et Vesperas in Suffragiis Sanctorum.

Quum dubia saepius exoriantur circa Commemorationes in Suffragiis agendas, lum ex eo quod varios casus particularesque generalis non valeat contemplari Rubrica ; tum quia super eadem declarationes innumerae , ab hac Sacra Congregatione prolatae , in Decretorum Collectione hac illae dispersae, sine gravi labore vix reperiri queant ; ac praeterea, pro variis locis casibusque peculiaribus plerumque emanae , quamdam aliquando antinomiae speciem inter sese ferre videantur ; ul in re quotidiani fere usus, quae in diversis Ecclesiis, pro varietate Titularium ac Patronorum , necessario est dissimilis, norma quaedam certa habeatur et obvia : Sacra Riluam Congregatio, re mature considerata, per Generale Decretum ad dubia quaecumque tollenda, ea, quae sequuntur, declarare ac decernere statuit :

I. Quilibet, sive Seculari* sive Regularis, alicuius Ecclesiae servitio, quocumque canonico titulo, addictus, dummodo Ecclesia sil publica etsi non consecrata, tenetur, tam in Vesperis quam in Laudibus, diebus a Rubrica notatis, inter Suffragia Commemorationem agere de eiusdem Ecclesiae Titulo, non obstante quacumque consuetudine contraria , etiam immemorabili ; el quamvis commemoratio iam soleat fieri Patronorum loci vel regionis.

II. Commemorationes in Suffragiis nunquam liant de iis Mysteriis vel Sanctis, de quibus eadem die agitur Officium, Immo neque in Officio votivo de Passione, fiat Commemoratio de S. Cruce aut de SS. Sacramento, in quo recolitur memoria Passionis Christi ; sed neque de S. Michaelis Archangelo in Officio votivo Ss. Angelorum.

III. Similiter, Commemoratio de Ecclesiae Titulo, iam communiter in Suffragiis agenda, semel tantum fiat, et per Antiphonam communem. Itaque, si Titulus Ecclesiae sit ipsa sancta Crux, eius Commemoratio, tam intra quam extra tempus Paschale, non liat nisi semel; et per Antiphonam , Versiculum et Orationem , quae inter Suffragia pro diversitate temporum annotantur. Pari prorsus modo, Commemoratio de Beata Maria Virgine, alienius Ecclesiae Titulari, etiam sub denominatione Annuntiationis, vel Assumptionis, vel hu-

iusmodi quacumque alia , fiat semper per Antiphonam communem *Sancto Maria tue-curre miterit*, cum Versiculo el Oratione ibidem suppositis : et haec sola Commemoratio sufficiat, ut dictum esi supra.

IV. Si vero tam Officium diei, quam Commemorationes circa idem obieclum , haud Limen sub eadem ratione versentur ; tunc Commemoratio Tituli non omittatur. Sic de SS. Salvatore, Ecclesiae Titulo, agenda est Commemoratio etiam post Commemorationem S. Crucis, immo in ipsa Dominica II Quadragesimae.

V. Celerum, de Titulo Commemoratio fui omnino specialis, nec sufficit eidem cum aliis Sanctis non Titularibus communis.

VI. Notandum autem est Commemorationem Beatae Mariae Virginis communem omittendam esse in Choro, iuxta Rubricam, quum recitatur eiusdem Beatae Virginis Officium parvum.

VII. Tituli Commemoratio inter alia Suffragia locum teneat, pro dignitate ipsius, a Rubricis assignatum. Sic ex. gr. Commemoratio S. Michaelis Archangeli praeponatur Commemorationi S. Ioannis Baptistae, S. Ioseph et Ss. Apostolorum Petri et Pauli, quorum quidem Commemoratio praepnenda est Commemorationi aliorum Apostolorum.

VIII. Praeter Commemorationem de Titulo seu Patrono Ecclesiae (et Regulares etiam de proprio Fundatore), nulla de Patrono Loci, vel Dioeceseos, Provinciae aut Regni, vi Rubricae facienda est; nisi contraria vigeat consuetudo. Quo in rasu, nisi aliter exigat personalis dignitas, Commemorationes huiusmodi hoc ordine fiant: ul Loci seu Civitatis Patronus Patrono Dioeceseos , hic vero Patronis universalioribus, in Suffragiis anteponatur.

Die 27 Iunii 1899.

4044. BONAEREN,

Hodiernus Rmus Dominus Archiepiscopus Bouaëren., exoptans ut in Ecclesiis el Oratoriis suae Dioeceseos sacrae functiones iuxta Rubricas ot Decreta accurate perficiantur, remotis consuetudinibus non probatis , a Sacra Riluam Congregatione sequentium dubiorum' solutionem humiliter expetivit ; nimirum :

Durium I. An tolerari possit usus adhibendi cymbalum seu *Pianoforte* in Matutinis Tenebrarum et in Missis fecialibus quae Organum excludunt; el dum cantatur Passio ?

Dubium II. An permitti possit ut in cantu Passionis Diaconus, qui repraesentat Synagogam, eas Ianium sententias cantet quae ab uno proferuntur, ut a Petro, Caipha, Pilato etc.; sententiae vero turbae cantentur a schola, ordinarie ex laicis conflata?

Dubium III. An tolerari possit antiqua et valde generalis consuetudo, ut in festis solemnionibus Sanctorum, in Vesperis, eorum Imagines, hinc et inde iuxta Allare collocatae, incensentur triplici ductu, post ihurificationem Altaris, celebrante se sistente successive ante singulas ipsas Imagines?

Dubium IV. An permitti queat, ut in

aliqua solemnitate Missa incipiat in meridie, ita ut ob solemnitatem canius et concionem, Missa se protrahat usque ad horam secundam vel amplius?

Et Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito voto Commissionis Liturgicae reque mature perpensa, respondendum censuit*.

Ad I. « Negative in omnibus ».

Ad II. « Permitti posse ».

Ad III. « Affirmative, sed duplici ductu ».

Ad IV. « Prudenti arbitrio Ordinarii ».

Alque ita rescripsit.

Die 7 Iulii 1899.

104:5.

DE CULTU SACRATISSIMI CORDIS IESU AMPLIFICANDO

SACRAE RITUUM CONGREGATIONIS LITTERAE

Rme Domine

Eui gratum semper mihi fuit officium communicandi cum Ecclesiae Praesulibus ea, quae supremus eiusdem Pastor illis significanda praescripserit; gratissimum modo accidit patefacere singulis Sacrorum Antitibus suavissimam animi voluptatem, quam SSmtLs D. N. Leo PP. XIII percepit ex promulgatione novissimae suae Epistolae Encyclicae, qua universum humanum genus Sacratissimo Cordi D. N. Iesu Christi solemni ritu devovendi auctor fuit. Novit enim quanta animi propensione, quo consensu voluntatum fuerint eae litterae ab omnibus tum pastoribus tum fidelium gregibus receptae, et quam prompte ac studiose fuerit illis ubique obsecundatum.

Ipsemet sane Summus Pontifex cunctis exemplo praeivit; et ad suas Vaticanas Aedes, in sacello, cui a Paulo V nomen est, instituta per Ipsum supplicatione, universum terrarum orbem divino Iesu Cordi obtulit et devovit. Cuius exemplum secutus romanus populus, magna frequentia convenit in Patriarchates et minores Basilicas, in templa quaelibet curialia, in aedes sacras prope singulas; ibique solemnem consecrationis formulam iteravit, unoque veluti ore confirmavit.

Protinus allatae sunt undique litterae, et quotidie afferuntur, nuntiantes eundem consecrationis ritum, pari studio ac pietate, peractum fuisse in unaquaque dioecesi, imo in singulis ferme ecclesiis; neque Italiae solum et Europae, sed et regionum maxime dissitarum. Cuius universi catholici populi consensus in obsecundando volis et voluntati supremi omnium Patris, profecto laus maxime debetur sacris Praesulibus, qui suis gregibus eiusmodi in re auctores fuerunt ac duces. Quapropter, Summi Pontificis obsequens desiderio, Tibi et singulis, qui tuae subjacent potestati, animarum regimen gerentibus, Eius nomine, magnopere gratulor et gratias ago.

Siquidem, ut in iisdem encyclicis litteris Beatissimus Pater edicit, uberes iucundissimosque fructus, nedum in singulos christifideles, verum et in universam Christianam familiam, imo et in omne genus hominum, ex hac solemni oblatione derivaturos conludit, et nos cum Eo confidimus. Omnes enim intime persentiunt quam necessarium sit, ut languescens nimium fides vividius excitetur; ut sinceræ caritatis ardor ignescat; ut exsultantibus nimium cupiditatibus frena inficiantur, moribusque in dies contabescentibus medicaminis nonnihil afferatur. Omnium in volis esse debet, ut

humana societas suavissimo Christi imperio subiiciatur, Eiusque regium ius, divinitus Ei in omnes gentes collatum, civiles etiam potestates cognoscant et reveantur ; quoliat ul Ecclesia Christi, quae regnum Ipsius est, magis magisque amplificetur et ea perimatur libertate el quiete, quae ad novos usque triumphos comparandos prorsus est ei necessaria. Ad hoc denique ab omnibus enitendum est, ul innumeras gravissimasque iniurias, quae quotidie , in universo orbe, divinae maiestati ab ingratis hominibus inferuntur, compensare piis operibus ac reparare studeamus.

Verum ul concepta spes novas in dies vires acquirat, ac bonum eiusmodi semen affluenter germinet , uberioremque afferat messem, necesse est ul iam excitata pietas erga sacratissimum divini Redemptoris Cor stabilis perseveret, imo alatur indesinenter. Constans enim perseverantia in precibus quamdam, ut sic loquar, vim afferet dulcissimo Iesu Cordi, ul earum recludat fontes gratiarum, quas Ipse cupidissime elargiri desiderat, quemadmodum B. Margaritae Alacoque, amanlissimae suae, significavit non semel.

Quamobrem Summus Pontifex, me usus suae voluntatis interprete , Amplitudinem Tuam el universi catholici orbis sacrorum Antistites vehementer hortatur, ut, coeptis alacres insistentes, ea excogitent et constituent, quae, pro varia locorum ac temporum conditione, ad optatum finem assequendum magis conducibilia videantur.

Ipse vero Beatissimus Pater commendat quam maxime eum morem, qui iam in pluribus ecclesiis obtinuit, ut per integrum mensem Iulium varia pietatis obsequia divino Cordi publice praestentur : quod ul lubenlius perficiatur, thesauros Ecclesiae reserans, Iercenlorum dierum indulgentiam chrislifidelibus impertii, toties lucrandam quoties sacris eiusmodi exercitiis interfuerint ; plenariam vero iis qui saltem decem in mense vicibus id ipsum praestiterint.

Magnopere etiam in volis habet Sanctissimus Dominus, ul praxis, alte commendata, ac pluribus iam in locis usurpata, qua, prima qualibet sexta feria cuiusvis mensis nonnulla obsequia peraguntur in honorem sanctissimi Cordis, largius assidue propa-

getur : recitatis publice Litaniis, quas nuper Ipse probavit, et iterata consecrationis formula a se proposita. Quae praxis si in chrisliano populo augescat, el quasi in morem transeat, iugis erit el frequens affirmatio divini illius el regii inris, quod Christus in omne humanum genus a Patre accepit, ei effuso sanguine acquisivil. Quibus obsequiis ipse lenitus, ulpote qui dives est in misericordia, mireque propensus ad homines beneficiis cumulandos, el eorum nequitiae obliviscetur el ipsos nedum ut fideles subditos, verum ul amicos el filios carissimos amplecleiur.

Praeterea Beatissimus Pater vehementer exoptat ul adolescentes, ii maxime qui litteris scieniusque dant operam , in eas societates congregentur, quae pii *coetus* vel *sodalitia a Suo Iesu Corde* nuncupantur. Constant nimirum ex illo delectorum adolescentium agmine, qui, dato sponte nomine, slatuta per hebdomadam die el hora, in aediculas aut templa, aut ipsorum litterariorum ludorum sacella conveniunt, ibique, alicuius sacerdotis ductu, pia quaedam in honorem Sacri Cordis Iesu exercitia devote peragunt. Si gratum acceptumque divino Redemptori pium quodvis accidit obsequium , quod ipsi a suis fidelibus exhibeatur, jucundissimum profecto illud esi, quod e invenili pedore elicitur. Nec vero sermone assequi possumus quantopere id ipsum invenili eidem aetati sil profuturum. Assidua enim divini Cordis contemplatio, ol penitior virtutum eius et ineffabilis amoris cognitio nequit fervescere iuenum cupiditates non frangere, el virtuti sectandae stimulos non adicere. — Qui pariter coelus iniri ac frequentari poterunt inter adultos, in iis quae, varii generis, *Societates catholicae* nuncupantur.

Ceterum piae eiusmodi exercitationes, quas memoravimus , nullimode a Sanctissimo Patre indicuntur ; sed omnia Ipse episcoporum prudentiae el sagacitati permittit, in quorum studiosa propensissimaque voluntate plane confidit : illud unice exoptans, ut in populis chrislianis pietas erga Sacratissimum Cor Domini Iesu indesinenter floreat et virescat.

Inierim Amplitudini Tuae diuturnam ex animo felicitatem adprecor.

Romae, ex Secretaria SS. Riluam Congregationis die XXI Iulii, anno MDCCCLXXXIX.

Amplitudinis Tuae uti Frater

C. Episcopis Praenestinus Card. MAZZELLA S.R. C. Praefectus.

L. S. Diomedes Panici, S. R. C. Secretarius.

4046.

URBIS ET ORBIS.

Anni Sacri a Beatissimo Patre et Domino Nostro Leone XIII feliciter indicii proxime celebraturos milia, summopere decet nocte surgentes adire saeculi Auctorem, ad eius aras provolvi, acceptissimam offerri Hostiam, divinum scilicet Agnum, sacro convivio intéressé, nt opportuno maxime tempore liceat auxilium, gratiam, misericordiam invenire : *Nunc enim propior est salus. Ecce nunc tempus ucceptabile ; ecce nunc dies salutis.* Quod si regnum caelorum, id est praesentis temporis Ecclesia, simile esse perhibetur decem virginibus sponso de nocte occurrentibus, hac potissimum solemni faustitate licet unicuique mentem accuratius in sacra illa verba intendere : *aptate vestras lampades ; ecce sponsus venit, exite obuiam vi.*

Cum instiper media nocte postremae diei mensis Decembris futuri anni praesens absolvatur saeculum novumque habeat initium, valde congruum est, ut pio quodam ac solemni ritu Deo gratiae agantur pro acceptis huius decursi saeculi beneficiis, et

poliora impetrentur, urgente praesertim necessitate temporum, ad novum saeculum auspicato ineundum.

Itaque ut imminens annus mcm ab implorata Dei ope Eiusque Unigeniti Filii Servatoris nostri sumat auspicia idemque prospero cursu finiatur, longe felicius, uti sperare fas est, allaturus aevum ; SSmus Dominus Noster Leo Papa XIII benigne concedit ut die 31 mensis Decembris, tum tabentis, lum adventuri anni, media nocte in templis ac sacellis ubi SSua Eucharistia rite adservatur, iuxta prudens arbitrium Ordinarii, sui cuiusque loci, exponi possit adorandum idem Augustissimum Sacramentum ; facta potestate legendi vel canendi eadem hora coram Illo unicam Missam de festo in Circumcisione Domini et Oclava Nativitatis : fidelibus autem, sive infra sive extra Sacrificii actionem, de speciali gratia, sacram synaxim recipiendi : servatis ceterum servandis.

Contrariis non obstantibus quibuscunque.
Die 13 Novembris, anno 1899.

G. Episc. Praenest. Card. MAZZELLA, S. R. C. Praefectus.

L. φ S.

Diomedes Panici, S. R. C. Secretarius.

4047.

URBIS ET ORBIS.

Quo Sancti Bedae Venerabilis, tot illustrium scriptorum et Summorum Pontificum praeconiis condecorati, honor et cultus augeatur, complures sacrorum Antistites, praesertim ex Anglia, supplicibus ad Pium Papam IX fel. rec. litteris, et nuperrime iteratis precibus SSmo Domino Nostro Leoni Papae XIII porrectis, enixe postularunt, ut dies ieslus huius sancti ac praeclari Confessoris in loto Catholico orbe agi valeat cum Officio et Missa propria Ecclesiae Doctloris, prouli aliquibus locis alque universis sodalibusBenediclinis et Cislerciensibus iamdiu concessum fuit. Illud etiam Ven. Card. Bellarmim effatum ingenti cum animi gaudio atque «pe commemorarunt : *Reda Occidentem, Damascenus Orientem sapientia sua*

illustravit i jnsimul asserentes ea omnia quae iuxta Benedictum XIV in[^]Opere de Canonizatione Sanctorum lib. 4, pari. 2, cap. 11, n. 13, pro adiudicando titulo Ecclesiae Doctloris necessaria sunt, Sancto Bedae apprime convenisse.

Placuit autem ipsi SSmo Domino Nostro eiusmodi tam gravis negotii examen Sacrorum Riluum Congregationi committere. Quae exquisito prius doctissimi viri suffragio typis cuso, in Ordinariis Comitiiis die 11 Iulii hoc vertente anno ad Vaticanum habilis, infrascripto Cardinali Sacrae eidem Congregationi Praefecto et Relatore, sequens dubium discutiendum atque expendendum suscepil : « An sit extendendum ad universam Ecclesiam festum S. Be-

dae Venerabilis cum Officio el Missa propria, addita Docloris qualitate? » Et Sana eadem Congregatio, omnibus rite perpensis, auditoque R. P. D. Ioanne Baptista Lugari Sanctae Fidei Promotore, rescribendum censuit : « Supplicandum Sanctissimo pro extensione Officii el Missae S. Bedae Venerabilis ad Universam Ecclesiam, addita Docloris qualitate ». Quam resolutionem SSnio Domino Nostro Leoni Papae XHI ab ipso infrascripto Cardinali relatam, Sanctitas Sua ratam habuit el confirmavit; alque insuper ex ipsius Sacrae Congregationis consulto concedere dignata est, ul Festum

S. Bedae Venerabilis cum Officio el Missa propria Confessoris et Ecclesiae Docloris, prouti haec approbata sunt, die *ii* Maii, quae est natalitia, eaque impedita iuxta Rubricas, die prima insequente libera, ab universa Ecclesia sub ritu duplici minori inde ab anno 1901 in posterum recolatur. Tandem idem SSinus Dominus Noster supradictum Officium cum Missa de S. Beda Venerabili, sub enunciato ritu in Calendario Universali et in novis editionibus Breviarii et Missalis Romani deinceps inseri iussit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 13 Novembris 1899.

C. El*. Phaenbst. Cahd. MAZZELLA, S. R. C. Praefectus.

Diomedes Panici, S. R. C. Secretaries.

»■

1048. MINORICEN.

Rev. Dominus Ioannes Barber Pons, Ecclesiae Cathedralis Minoriceusis Beneficiarius el Sacrarum Caeremoniarum Magister, de Rmi sui Episcopi consensu, sequentia dubia Sacrorum Riluum Congregationi resolvenda humillime exposuit; nimirum :

Dubium I. An Officium votivum S. Iacobi Maioris Apostoli, quod ex induito s. m. Clementis Papae IX recitabatur feriis secundis non impeditis in Hispaniae Dioecesis, el nunc persolvi potest loco Officii votivi de Sanctis Apostolis pro feriri tertia adsignali, iuxta Decretum Urbis el Orbis die 5 Iulii 1883, transferri possit ad feriam tertiam, in illis Hispaniae Dioecesis, ubi Officia votiva pro singulis hebdomadae diebus non sunt pio Communitatibus adoptata?

Dubium II. An in Dioecesis, ubi Officia votiva pro singulis hebdomadae diebus De re to fi Iulii 1883 comessa, non fuerint adoptata/ possint ulterius semel pro semper eligi?

Dubium III. An pro commemoratione S. Antonii Abbatis, huius dioecesis Minoricensis Patroni, de quo concessum est Officium proprium a SSiho Domino Nostro Leone Papa XIII, dici possit in Suffragiis Sanctorum anaphona propria de secundis Vesperis Festi: *Hodie Beatus hilari tuitu sanctos Angelos inlities tamquam si ami-*

cos videret, migravit in coelum.... omisso: Hodie I

Dubium IV. An omnes ad mediam Chori accedentes el recedentes unico genu flectere teneantur, Canonicis exceptis, quum non sit in Allan maiori SSmum Sacramentum reconditum?

Dubium V. An post Missam solemnem, qua finita, benedictio cum SSmo Sacramento datur, dum celebrans el ministri recedunt ab Altari ad scamnum in cornu Epistolae, ut ibi celebrans exuat Casulam el Manipulum indualque pluviale, ac ministri Manipulos deponant, debeant coram SSmo Sacramento discooperto in ipso Altari, ubi Missa celebrata est, in plano utroque genu flectere, aut unico genu in gradu infimo Altaris?

Dubium VI. An consuetudo utendi Cingulo ad insiai fasciae tolerari possit?

Dubium VII. An toleranda consuetudo utendi fundo caerulei coloris sub velo translucenti m fimbriis et manicis albarum?

Dubium VIII. Dum dicitur: *Fidelium animae*, m flue Officii, estne manu producendum signum crucis ad instar benedictionis?

Dubium IX. Thurificalio SSihi Sacramenti, estne facienda duplici ictu iu triplici ductu, etiam intra Missam solemnem, ante Introitum el ad Offertorium?

Dubium X. Cereus paschalis debetne ardere, dum cantatur Missa in Vigilia Pentecostes?

Dubium XI. Ante SSmuin Sacramentum dis coopertum tenenturne semper utroque genu flecterô iuxta Decretum sub N. **937** diei 19 Augusti 1GBI ad G, etiam Processionibus inertssentes imo el pluvialibus, induti ?

Et Sacra Riluam Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo Commissionis Liturgicae omnibusque accurate perpensis, rescribendum censuit :

Ad I. « Servetur Indultum s. in. Clementis Papae IX ».

Ad II. « Affirmative, iuxta ipsum Decretum Generale ».

Ad III. « Pro gratia ».

Ad IV. « Affirmative ».

Ad V. « Iuxta praxim Ecclesiarum Ubis, in piano utroque genu illectilur ».

Ad VI. « Tolérai potest enunciala consueludo ubi vigel, donec Cingula, hucusque adhibita, consumuntur ».

Ad VII. « Affirmative; el detur Decretum sub N. **3780** diei 12 Iulii 1892 ad V ».

Ad VIII. « Negative ».

Ad IX. « Affirmative, iuxta Decretum sub N. **3110** diei 22 Martii 1862 ad XX ».

Ad X. « Negative; et servetur specialis Rubrica Missalis ».

Ad XI. « Affirmative, si agatur de accedentibus el recedentibus, iuxta citatum Decretum ».

Atque ita rescripsit.

Die 24 Novembris 1899.

4049. COMEN.

Revrnus Dominus Teodorus Valfrè di Bonzo, Episcopus Comen, exoptans ut in sua Dioecesi praescriptiones liturgicae observentur, circa aliquas consuetudines ibidem vigentes sequentia dubia, pro declaratione Sacrorum Riluam Congregationi humillime exposuit : nimirum :

Dubium I. An Feria V in Coena Domini in Ecclesiis Parochialibus aliisque non Parochialibus celebrari possit Missa lecta vel cum cantu, quin peragantur functiones Feriae VI in Parasceve et Sabbati Sancti ?

Dirich II. In praedicta Missa legi vel decantari possit in Ecclesiis vel Oratoriis spectantibus ad Regulares, ad Seminaria el ad Pias Communitates ?

Dubium III. An publicae Fidelium adorationi proponi queat Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum etiam post Missam Praesanctificatorum ?

Dubium IV. An cum Hostia consecrata

quae reservatur pro dicla Missa Praesanctificatorum, reponi possit in urnula si u sepulcro pixis cum particulis consecratis, si opus fuerit, pro infirmis ?

El Sacra Riluam Congregatio, ad relationem Secretarii, audito etiam voto Commissionis Liturgicae omnibusque perpensis, rescribendum censuit :

Ad I. « In Ecclesiis Parochialibus ubi adest Eons baptismalis, servantur Rubricae Missalis el Decreta, adhibito Memoriali Rituum Benedicti Papae XIII, pro functionibus praescriptis, si extol defectus sacrorum ministrorum el clericorum. In aliis vero Ecclesiis non Parochialibus, omitti potest functio Sabbati Sancti, non lamen illa Feriae VI in Parasceve; el liat Sepulcrum : expetita facultate pro usu dicti *Memorialis*, si idem sacrorum ministrorum el clericorum defectus existat ».

Ad II. « Affirmative, quoad Regulares proprie dictos, iuxta Decretum sub N. **2.799** diei 31 Augusti 1839; Negative, quoad Seminaria el Pias Communitates, nisi habeatur Apostolicum Indultum ».

Ad III. et IV. « Negative; et servantur Rubricae el Decreta ».

Atque ita rescripsit.

Die 9 Decembris 1899.

1050. LEGIONEN.

Rev. Dominus Antonius Alonso Ecclesiae Cathedralis Legionensis Caeremoniarum Magister el Calendarii Dioecesanii Director, de consensu Rmi sui Ordinarii, a Sacra Riluam Congregatione sequentis dubii solutionem humillime expetivit; nimirum :

In Dioecesi Legionensi die 12 Octobris simul occurrunt dies Octava S. Froylani Episcopi Confessoris atque eiusdem Dioecesis Patroni Praecipui et Festum Beatae Mariae Virginis de Columna quod sub ritu duplici primae classis cum octava recolitur; quaeritur :

Utrum Officium fieri debeat de die octava Sancti Patroni, translato Festo B. M. V. de Columna in primam diem insequentem liberam iuxta Rubricas; an vero de hoc Festo, redacta perpetuo die octava Sancti Patroni ad ritum simplicem ?

El Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Secretarii, exquisito volo Commissionis Liturgicae omnibusque perpensis, rescribendum censuit :

« Fiat de Beata Maria Virgine sub titulo

d. Column» < uin commemoratione diei octavae Sancti Patroni ».

Atquo ila rescripsit.

Die 9 Decembris 1899.

1051. URBIS.

Quarumdam Ecclesiarum Rectore» insequenium dubiorum solutionem a Sacra Rituum Congregatione humiliter expostulant ; nimirum :

I) i m v M I. Utrum in Ecclesiis Collegialibus aspersio aquae benedictae de praeeceptu sit praemittenda Missae Conventual! quae canitur in Dominicis , sive cum Diacono et Subdiacono, sive absque sacris Ministris? Et utrum in Ecclesiis non Collegialibus eadem aspersio praelatis diebus ion saltem possit?

Dubium II. In Ecclesiis alicui Religiosae Familiae concreditae, Sacerdotes exteri in illis celebrantes tenentur ne sequi Calen-

darium eiusdem Familiae proprium, si habeatur?

Dubium III. Num idem sit dicendum de Ecclesiis, quae non Religiosae Familiae, sed tantum alicui personae privatae, etsi ad eandem Familiam pertinenti, commissae sunt ?

Dubium IV. Utrum Officia ad libitum infra octavas quascumque occurrentia recitari valeant?

El Sacra Rituum Congregatio , re mature perpensa audiloque volo Commissioni-Liturgicae, rescribendum censuit ;

Ad I. < Affirmative, ad utramque partem ».

Ad II. < Affirmative ».

Ad III. < Negative ».

Ad IV. « Negative ».

Atque ila rescripsit et -errari mandavit.

Die 15 Decembris 1899.

APPENDIX

AD DECRETA AUTHENTICA

CONGREGATIONIS SACRORUM RITUUM

ISTRUZIONE ED ORDINI

Da osservarsi nell'Orazione continua di quarant'ore coll'Esposizione del Sanlissimo Sacra-
mento per li bisogni di S. Chiesa, seconde la pia mente de' Sommi Pontefici confermata,
e pubblicata di nuovo per ordine di nostro Signore Clemente XII.

PROSPERO DEL TITOLO DJ S. SILVESTRO IN CAPITE DELLA S. R. C. CARDINAL Ma REPOSCHJ,
DELLA SaNTITÀ DI NOSTRO Signore VICARIO GENERALE.

§ i-

« Essendo state fatte sin dal tempo del-
« l'introduzione dell'Esposizione del SSmo
« Sacramento per l'Orazione continua di qua-
« rant'ore diverse provisioni spetlanli al de-
« coro di delta funzione, acciò le medesime
« vengano esatlamenteosservale e si rimuova
« ogm abuso introdotlo in alcune Chiese;
« d'ordine espresso della Santilà di Nostro
« Signore daloci coll'oracolo della sua viva
« voce, ordiniamo e comandiamo, che in
« tutte le Chiese di questa Citlà lauto Pa-
« triarcali, quanto Collegiate e Parrocchiali,
« ed in ogni ultra Chiesa si dei Secolari,
« che dei Regolari, in qualsivoglia modo
« privilegiáis e dogna di special menzione,
« in etii si farà la suddetta Orazione di qua-
« rant'ore, s'osservi inviolabilinenle quanto
« si prescrive nella présente novissima Istru-
« zione sollo le pene infraecrille ».

§ n.

« Si metterà sopra la porta della Chiesa,
« dove sarà l'Esposizione un segno del SSmo
« Sacramento ornato di fesloni, come pure
« a capo della slrada vicina, perché sia nolo
« a chi passa essem l'Esposizione del
« SSmo Sacramento ».

§ m.

« Il SSmo Sacramento dovrà esporsi nel
« Paltar maggiore (eccettuate le Basiliche Pa-
« triarcali, nelle quail si suole esporre so-
« pra allro Altare), e si copnrà l'Immagine
« o Slalua, che vi sia ; come anche le pa-
« reti della Tribuna e le vicine all'Altare,
« se non vi sono ornamenti fissi, si copn-
« ranno cou drappi, avvertendosi che gii
« apparati non contengano istorie, nè cose
« profane ».

§ iv.

« Sopra l'Altare nou vi si pongano
« Reliquie di Santi o Statue de' medesimi
« (non escludendosi però quelle degli An-
« geli, che facciano figura di candelieri) e
« molto mono vi si pongano figure dell'a-
« nimo del Purgatorio di qualsiasi materia;
« il che si proibisce anche in tutte le espo-
« sizioni particolari ed in quelle, che lal-
« volta si fanno per suffragio di quelle
« anime ».

§ v.

« Supra dello Altare in silo eminente
« vi si i un Tabernaculo o Trono con Bal-
« dacbinu pruporzioualo di color bianco,

4 e sopra la base di esso vi sia un Corpo-
« rale per collocarvi l'Oslensorio o Cuslo-
< dia, il cui giro sarà attorniato di raggi
« c non vi sarà davanti alcun ornamento,
« che impedisca la vista del SSmo ».

§ VI.

< Ardano sopra l'Altare almeno venti
4 lumi continuamente, cioè sei candele di
4 una libbra, tre per parte dalli lati della
4 Croce, ed otto candele dalla parte stipe-
4 riore, con altre quattro dalli lati dell'O-
« slensorio, nella cui parte opposta non vi
« si ponga ominiamente fame alcuno; e
« sieno finalmente due Torcieri con le fiac-
< cole almeno di tre libbre l'una. L'istesso
« numero di lumi vi sia anche di notte,
« dopo serrata la Chiesa: nella sera si met-
« tano lumi sufficienti per evitare la con-
< fusione, i quali s'accesino finchè si chi-
< dano le porte di essa. Potranno anche di
« giorno oscurarsi le fenestre vicino all'Al-
4 tare dell'Esposizione, ad effetto di rac-
< cogliere la mente de' Fedeli all'ora*
• < zione ».

§ VII.

« Niun Secolare, benchè vestito di sacco
« di qualsivoglia Compagnie, ardisca di an-
« dare intorno all'Altare per aggiustare i
« lumi o (ar altro che occorra; ma dovrà
< essere uu Sacerdote o almeno un Chie-
« rico con Cotta, con la quale sopra il pro-
« prio abito dovranno comparirvi anche li
< Regolari di qualsivoglia Religione: avver-
« lendosi di più, che ogni persona di qual*
« sivoglia condizione ed online per Decreto
< della Sacra Congregazione de' Riti *I rbis*
< *19 Augusti 1681*, ad G, (num. 937),
- avanti al SSmo Sacramento esposto, ac-
< costandosi o parlandosi da esso, deve (are
« riverenza con ambe le ginocchia piegate.
« In ordine poi alla persona del Sacerdote,
« il quale celebra la Messa privata, s'insinua
< esseici Decreto della medesima Sacra Con-
« gregazione, che mentre passa avanti al-
« l'Altare, in cui sta esposto il SSmo Sa-
« cramento, dopo (alta l'adorazione colle
« ginocchia piegate e scoparlo il capo al-
< zandosi lo ricopra ».

§ VIII.

< Si ienga, durante l'Esposizione, alia
< porta della Chiesa per la parte di dentro
« odi faon, come tornerà più comodo, un

< tappeto, che (accia forma di bussola, con
< spazio adeguato alli lati per comodità del
4 popolo, e sia lalmente posto, che non
4 possa mai dalla strada vedersi il SSmo Sa-
4 cramento ».

§ IX.

« Siano di continuo uno o due Sacer*
4 doti, o almeno in altro Ordine Sacro co-
« stituili, se si potrà, vestiti di colla (hen-
« ché siano Regolari) genuflessi avanti un
4 banco ricoperto con lappeto o panno rosso,
« o d'altro colore e qualità detente vicino
« all'intimo grado dell'Altare; e mai sopra
< genuflessorii, orando tanto di giorno,
4 quanto di notte a vicenda. Dove sarà
4 qualche Confraternita, vi assistano duo
4 confratelli almeno, avanti un banco co-
4 perto di panno verde o d'altro colore
4 decente, parimente a vicenda, ma fuori
4 del Presbiterio e distanti dagli Ecclesia-
4 stici suddetti; ed oreranno con tutta di-
4 visione per edificazione degli astanti e
4 con voce sommessa per non causare di-
4 strazione negli altri ».

§ X.

< Nella Sagrestia vi sia l'orologio al-
4 meno a polvere per sapere il tempo della
< vicenda; di cui se ue darà il segno ad
4 ogni ora colla campana maggiore, tanto di
4 giorno, che di notte ».

§ XI.

4 La sera avanti il giorno dell'Esposi-
4 zione, dopo il segno dell'Ave Maria, si
4 suonino le campane solennemente per
4 avviso del popolo, come anche la mattina
4 nei far del giorno; e dopo tutti gli altri
4 segni dell'Ave Maria, durante l'Esposi-
« zione, come parimente le solite tre volte
4 avanti le Messe solenni ».

§ XII.

< Nell'Altare, dove sia esposto il SSmo
4 Sacramento non si celebri allia Messa,
4 che le solenni per l'Esposizione e Repo-
4 sizione; nei quali due giorni, oltre la
4 Convenuale (nelle Chiese, ove è obbli-
« gazione di cantarla) si celebrerà dopo
« Nona la Messa del SSmo Sacramento vo-
4 liva pro re gravi: eccettuate però tutte
« quelle Domeniche, che sono di prima o

«seconda classe, e tutti li giorni, ne* qnali
 « per ragione dei Calendario Ianio univer-
 « sale, quanto parlicolare di quella Chiesa,
 « si fa Ofizio parimente di prima o seconda
 « classe ; corne anche eccelluata la feria
 « quarta delle Ceneri e le ierie seconda,
 « terza e quarta della SeUitnana Santa ,
 « tutti li giorni dell* Oltava di Pasqua e di
 « Pentecoste, le Vigilie del S. Natale e
 « della Pentecoste e l'Ollava dell'Epifania,
 « nelle quali Doineniche, allri giorni e fe-
 « rie ecceltuate si canlerà la Messa con-
 « venluale con l' Orazione aggiunta del Sa-
 « cramenlo *sub unica conclusione*; e lotto
 « ciô si osserverà inviolahilmente m tutte
 « le Chiese tanlo dei Secolan che dei Re-
 « golari ».

§ XIII.

« Nei giorno medio, ollre la Messa Con-
 venluale, si dovrà cantare dopo Nona la
 Messa votiva pro Pace, o altra che verrà
 « comandata da Nostro Signore ; secon-
 dochè sarà espresso nella lista delle Qua-
 « ranl' ore con la medesima eccezionc dei
 « giorni suddelti ; e con la medesima re-
 « gola circa l' Orazione ».

§ xiv.

« Nelle Chiese non Collegiate e dove
 « non l' obbligazione di cantare la Messa
 Convenluale, dovrà in dello giorno medio
 cantarsi solamento la votiva suddetta, con
 « l'eccezione e regola prescriia di sopra
 nella Messa dei Sacramento: questa per
 « dovrà canlarsi ad un Altare, cne non sia
 quello dell'Esposizione, né quello dove
 « sla il Tabernacolo col Sacramento incluso;
 « ed in quelle Chiese, che hanno l'obbligo
 « di cantare la Messa Convenluale, questa
 « pure si canlerà ad allro Altaic, come si
 « è detlo ».

§ XV.

« Si ordina espressamenio, che nelli
 « giorni dell'Esposizione, medio e della
 Reposizione, le Messe si debbono cantare
 con li Ministri parati e non .dirimenti,
 « anche nelle Chiese de' Regolari, non
 « oslante qualsivoglia loro uso o pretesa
 consuetudine in contrario ».

§ XVI.

« Nelle Messe private, che si celebre-
 ranno durante l' Esposizione, non si suoni

« il campanello ull'elevazione: ma solo u-
 « scendo i Celebranti dalla Sagrestin, si
 « dia un piccolo segno colla solila campa
 « nella ».

§ XVII.

« Non si celebrino Messe di requie nei
 tempo che durerà l'Orazione delle qua-
 « ranl'ore; e le Messe del SSmo, che si
 celebreranno nei giorni permessi dalla
 Rubrica, saranno meramente votive senza
 « *Gloria e Credo*. Nelle alire Messe pri-
 « vale correnti si aggiungerà dopo le pre-
 « scrille della Rubrica l'Urazione del Saeta*
 « mento, cosi comandatdo la Saniilà di No*
 « stro Signore ».

§ XVIII.

« Il Celebrante, dovendo portare il San-
 < tissimo in Processione, sarà vestito con
 « piviale bianco, quando non abbia < ele-
 « brato con paramenli di altro colore.; chê
 « in lui caso continued il colore della Mes-
 « sa ; il velo umerale però sarà di color
 « bianco in qualsivoglia caso che debba por-
 « tarsi il Sacramento , anche nei Venerdi
 « Santo ; e li paramenli dei Ministri sacri
 « saranno del colore di quelli del Celebran-
 « te, corne sopra. Parimenii il Pallio del-
 « l'Altare, dove sla l'Esposizione, sarà
 « sempre di color bianco, benchè la Messa
 « solenne ivi si celebri in allro colore ;
 « corne pure il baldacchino per la Procès-
 « sione deve essere del medesimo color
 « bianco ».

§ XIX.

< Terminata la Messa solenne per l'Espo-
 « sizione il Celebrante e li Ministri, falle
 « le dovute riverenie al Sacramento, si ri-
 « lireranno fuori del corno dell'Epistola,
 « dove il Celebrante, come pure li Ministri,
 « deporrà il Manipolo e, levata la Pianela,
 « prenderà il piviale, porrà ivi l'Incenso
 < in due Turiboli, senza benedirlo, e dopo
 « con li Ministri genullessi nel mezzo in-
 « censerà Ire voile il SSmo: sut line della
 « Processione (la quale si prncipierà aniici-
 « palamente, fallu l'elevazione del SSmo,
 « o prima, seconde che sarà più o meno
 < numerosa) il Diacono in tempo congruo,
 « fallu la genuflessione sopra la predella,
 < prenderà il Sacramento, e stando in piedi,
 « lo consegnerà al Celebrante genullesso :

< gennfietlendo immediatamente esso Dia-
< cono, lo prendetà il Celebrante, rico-
< perte le mani dalPeslremilà dei velo
« umerale, e si alzerà. Principiandosi poi
« da'Canton l'inno *Pangi' lingua etc.*, s'in-
< c.itnminerà sotto il baldacchino recitando
< con voce sommessa Salmi ed Inni insieme
< con li Ministri, i quali eleveranno le iini-
< brie del piviale ».

§ XX.

« La Processione sarà composta di Iullo
« il Clero della Chiesa ed il Crocifero in
< questa iunzione non sarà parato con abilo
« subdiacon.de, ma vestito con colla, Vi in-
« lerverranno onninamente otio Sacerdoti
« vestiti con colle e con le lorcie accese
< in mano, li quali precederanno dalli lali
« avanli il baldacchino: o dopo di essi se-
rf gniranno due Accoliti con Iuriboli, i quali
« per la sirada incenseranno conliuuamente
« d Sauissimo e, durante la Processione,
« suoneranno le campane solennemente ».

§ XXI.

< La Processione si lara denlro la Chiesa,
« o al più per la piazza, quando l'angustia
< della Chiesa ne porti la necessità ; e quando
< esca di Chiesa, si farà ben pulire la sirada
< della piazza; dove, se vi sarà qualche bol-
« tega, dovià tenersi chiusa durante la Pro-
« cessione ».

§ XXII.

< Se vi saranno isliluile Confraternité di
< Secolari, o siano veslili di sacco o no,
« tanto li Guardiani ed Officiali di esse, quanto
rf li Confrati anderanno unilamente in corpo
« avanli d Clero Secolare o Regolare, che
« vi sarà, al «piale dovranno soinpre ce-
rf dore il luogo più degno: di più espres-
< samente si comanda, che li Guardiani o
« jlttri Officiali di essa non ardiscano, sollo
« qualsivoglia preieslo di consuetudine o
- altro, di nn dare dopo il baldacchino sono
• li pena di venlicinque scudi a ciaschedun
■ ljatello, Guardiano o Officiale della Con-
« iraternila, il quale contravvenisse alla pre-
« sent. ■ .positione, in conformilà dell'e-
4 ditto pubbhcalo l'aono 4689; la quai pena
• di scudi venlicinque si dovrà applicare
λ alla uiedesiina Confratei mla, se sarà po-
• v< ra, o il Monte del SSiho Vialico a No-
• -uo «rbilrio. Monsig. Primicerio perô do-

. * vrà andare dopo il baldacchino vestito
I « senza sacco coll'abilo suo prelalizio e col
« roccheito, se n'avrà l'uso. Possono bensi
' « li délit Officiali porlar Paste del baldac-
« chino, officio molio decoroso, per il quale
« dice d Ceremoniale de'Vescovi lib. 2,
«cap. 33: *Deputentur nobiles Viri, Iluio-
rf nes etc.* ».

§ XXIII.

« Di più ordiniamo ai suddelti Cleri Se-
rf colare e Regolare, che nelle proprie Chiese
« non pormettano , che si pralicbi in con-
« Irario, sollo le pene conlenule nel sud-
« dello edillo, cioè di scudi venlicinque
« alii Superiori e Reltori delle Chiese Se-
rf colari e di privazione di voce alliva e
« passiva alii Superiori Regolari con altre
« a nostro arbitrio. Quando poi vi fosse al-
« cuno, che Ianio ardisse , si nolilica che
« ollre le suddelle pene imposte di sopra,
« resterà *ipso hire* privo dell'ofticio e cas-
« salo dalla Confraternita respellivamente
« d Guardiano o Guardiani ed Officiali, i
« quali coniravverranno a questo nostro or-
rfdine: resterà la Confraternita e Chiesa
« privata di far pin tale santa Esposizione,
« lînchê da noi non sarà reinlegrala: si di-
« chiara anche, che all'accusaioe di lal con-
« travvenzione si darà la lerza parle della
« suddetta pena, coiPesser lenuio segrelo;
« e la suddetta disposizione vogliamo che
« si osservi in lutte e singole le Processioni
« ed Esposizioni particolari ».

§ XXIV.

« Ritoruala la Processione in Chiesa e
« giunto il Celebrante al grado infimo del-
λ l'Altare maggiore, il Diacono genuflesso
« riceverà il Sanlissimo da esso Celebrante
« (il quale immediatamente genulletterà de-
« ponendo il velo umerale) e lo collocherà
« nella base del Trono, andando poi, falle
« le dovute riverenze, al suo luogo. Li can-
« toii divolamente e con pausa canteranno
< il v. *Tantum ergo etc.* ed al versello: *Ge-
ts nitori, Genitogue etc.* d Celebrante, alza-
« tost con li Ministri, porrà ivi nel mezzo
« Pincenso nel turibolo senza benedizione ;
« e genuflesso incenserà ire volte il Sacra-
< mento: terminato l'Inno, senza dirai il
< v. *Panem de coelo etc.*, si canteranno dalli
« suddelti Cantori le Litanie conlenule nel
* libro sl.iinpalo per l'Orazione delle qua-
« raul'ore (il quai libro puramente senza al-

« cuna mntazione dovrà usarsi in qualnn-
 « que allra Esposizione dei Sanlissimo, che
 < si faccia particolare). Dope che avrà dello
 * lo preci, il Celebranle alzalosi (a cui h
 « Ministri sosterranno il libro) senza fare
 « nuova genullessione, canierà a mani giunte
 « il v. *Dominus t obiscum etc.* ton le Orazio-
 « ni, le quali terminale, genuflessi faranno
 « breve orazione; ed indi parleranno a capo
 « scoperlo sino ad una ragionevol dislanza
 « dal Sacramento, dandûsi così il principio
 « all'Orazione delle qnarant'ore ».

§ XXV.

« Il Celebranle non dovrà usare la sede
 « camerale, seconde il Decrelo della Sacra
 « Congregazione dei Rili, ma un banco (che
 « neppure abbia le braccia) con il poster-
 « gale ornalo di panno rosso o d'aliro co-
 « lore decenle. in cui sederâ insieme colli
 « Ministri Sacri. Molio mono dovranno mai
 « usare le sedie camerali nelle Chiese, li
 « Guardiani, Deputati ed Officiali delle Con-
 « fraternité, Compagnie e Congregazioni lai-
 < cali, ma sederanno sopra un banco con
 « poslergale senza bracci ai lati e senza al-
 « cun'uso dei cuscini, come pure senza gra-
 « dini e senza genuilessorii davanli; il quai
 « banco dovrà cuoprirsi di panno, non di
 « seta; e sarà onninamente silualo fuon del
 « Presbiterio, in quei casi, che assisleranno
 « aile Messe e Vesperì solenni; o che nel
 « Presbiterio si celebri dal Clero alcuna fun-
 « zione sacra, secondo li replicali Decreli
 « della Sacra Congregazione de'Riti, parti-
 « colarmente pel Decrelo Generale emanato
 < sollo li 13 Marzo 1688 (num. 1792) :
 « sollo le pene espresso di sopra e com-
 « minate nei §§: Se vi saranno ecc., Edi
 « più ordiniamo ecc. (che sono li XXII,
 «XXIII). Monsignor Primicerio pcrô scderà
 « denlro il Presbiterio al lato dell'Evangelo
 « in un banco coperlo di panno nel suo
 « abito prelalizio, come s'è dette al nu-
 « mero XXII ».

§ XXVI.

« Se porô la strultora della Chiesa non
 « permellerà luogo congruo fuori del Pre-
 « sbilerio; in tal caso di necessità si ri-
 < correrà a Noi, che col consiglio dei Si-
 « gnori Maestri di Ceremonie Pontificie st
 « concederà, che possa collocarsi il banco,
 « corne sopra, dei Guardiam dirimpetto in
 < uno de' lali fuori del termine del Presbi-
 « terio ».

§ XXVII.

« Si proibisce espressamente agli uo-
 « mini ed aile donne di qnaleivoglia siato
 < e condizione (eccellnale le Persone Regie,
 < quando vi si trovino) l'enlrare sotto qual-
 « sivoglia pretesto ad orare nel Presbiterio,
 « o sia recinto dell'Altare dove sta espcio
 « il Venerabile, dovendo quel luogo esser
 « occupato solamente dagli Ecclesiastici de-
 « slinati al Minislro Divino o alPassislenza
 « dell'Orazione; il che si osserverà non solo
 < nelle Chiese, dove ricorre l' Esposizione
 < ordinaria, ma anche in tutte le allre,
 « dove per indulto Apostolico, o per allra
 « legillima facollà, occorrc farsi l'Esposi-
 < zione, benchê per breve tempo: al rhe
 « provvederanno li Superiori o Sagreslani,
 « col riparo delli banchi ancora hisoguando.
 « Inoltre ordiniamo d comandiamo ai Rel-
 « lori e Superiori tanto Secolan che Re-
 « golari di qnalsivoglia Chiesa, che, durante
 « la delta Esposizione, non ardiscano di
 « fu portare rispettivamente qualsivoglin
 « sorla di sedie nelle Chiese a qualunque
 « persona d'ogni sesso, grado e condizione,
 < sotto la pena di dieci scudi alli Rellori
 « Secolari da applicarsi ad nsi pii, riser-
 « vala la terza parle per l'accusatore; ed
 < a' Regolari della privazione della voce
 « alliva e passiva ed allre a Nostro arbi-
 « trio ».

§ XXVIII.

« Non si terranno nelle Chiese delle Es-
 « posizioni anche parlicolari bacili per l'ele-
 « nmsine, nè v'assisleranno Religiosi o allri
 « Ecclesiastici, nemmeno persone laicali per
 < riceverle, corne nemmeno andranno Chie-
 « rici, Confrati, Mandated o allre persone
 « quesluando per la Chiesa. Mollo mono
 < dovranno far ciò li poveri, i quali saranno
 « per lo spazio di canne dieci loniani dalla
 « porta della Chiesa, sollo le pene conte-
 « mite nell'Editlo slampalo a parte. Che
 « perciô sarà parimenti cura dei Superiori
 « e Sagreslani e degli csecutori, che v'as-
 « sisiano, il procurare, < lie mm enlrino in
 « Chiesa, ad effetto d'evilare la dislrazione
 « dei fedeli che orano, potendo li bene-
 « fatlori caritâtivi far le limosine fuori delle
 « Chiese, siccome ordinô la San. Metn. di
 « Clemente XI con speci de editlo, da cui si
 « proibisce ad ogni fedele dar nelle Chiese
 « lemosine ai poveri ».

§ XXIX.

« Si avverlo che non termini l’Orazione in una Chiesa, se non che dopo che ’sirà primipiala nell’altare; e ciò si osserverà da qualunque Chiesa, benchè R’ilica e Collegiata, o in qualsivoglia modo privilégiais ».

g XXX.

« Terminata la Messa della Reposizione, il Celebrante prenderà il piviale (osservando il rito rispettivamente sopra dello scrillo dopo la Messa dell’Esposizione) e genufletterà con i Ministri avanti il Santissimo Sacramento nel mezzo sull’altare. Immediatamente i Cantori principieranno le Litanie; e si continuerà sino al *ŷ. Domine exaudi orationem meam* inclusive. Dopo alzatosi il Celebrante con i Ministri, ponerà ivi nel mezzo l’incenso senza benedizione; e genuflesso incenserà tre volte il SSmo Sacramento e prenderà il velo umerale. All’incensazione, il Diacono con le dovute riverenze leverà il Sacramento dal Trono; ed immediatamente stando in piedi lo consegnerà al Celebrante genuflesso, genuflettendo anche esso Diacono, subito che avrà consegnato il Sacramento; praticandosi poi rispettivamente ciò che nell’Esposizione si è detto circa le cerimonie e il rito della Processione ecc. ».

§ XXXI.

« Ritornato dopo la Processione il Celebrante all’ultimo grado dell’Altare, il Diacono genuflesso riceverà da esso, che starà in piedi, il Santissimo, verso cui il Celebrante genufletterà immediatamente e deporrà il velo umerale. Il Diacono lo collocherà sopra il Corporale in mezzo dell’Altare e ritornerà al suo luogo. Il Celebrante al *>*. *Genitori Geniloque etc.*, alzatosi coi Ministri, porrà, come sopra, l’incenso senza benedirlo; ed incensaio il Sacramento, li Cantori diranno *>*. *Pancur de celo etc.* (a cui s’aggiungerà l’*Urruia* nel tempo Pasquale solamente ed in tutti i giorni della Festività del Corpus Domini in qualsivoglia esposizione, che si fa (accia). Il Celebrante alzatosi, senza far nuova genuflessione, sostenendo li Ministri il libro (senza dire *>*. *Dominus to-*

biscutn, come per Decreto della Sacra Congregazione de’ Riti) canterà le Orazioni a mani giunte, le quali terminate, genuflesso prenderà il velo umerale; ed ascendendo solo all’Altare, fatte le dovute riverenze, prenderà nelle mani ricoperle, come si disse, con l’esiremità del velo umerale l’Ostensorio e darà con esso la benedizione al popolo; e riposato il Sacramento sopra il Corporale, discenderà e starà genuflesso al suo luogo. Il Diacono immediatamente, o un Sacerdote con l’altare, fatte le dovute riverenze, chiederà il Sacramento nel Tabernacolo, il quale per laici e il Diacono dovrà ritenersi nell’Altare dell’Esposizione; e l’Ostia consegnerà si dovrà consumare nella Messa, o in quella mattina o nella seguente: dopo di che parleranno e terminerà l’Orazione di Quarant’ore ».

§ XXXII.

« Nel tempo, che durerà l’Orazione meridiana, si proibisce espressamente il predicare, ma volendo fare dopo li Vespri qualche breve sermone per eccitare li fedeli alla devozione verso il SSmo Sacramento, si dovrà prendere la licenza e benedizione da Noi o da Monsignor nostro Vicegerente, anche nelle Chiese de’ Regolari ed in qualunque modo privilegiato; e non solo nell’Esposizione di Quarant’ore, ma in qualsivoglia altra Esposizione; la quale licenza si darà in *scriptis*, e Quello poi che dovrà sermoneggiare, sarà almenocoslittuilo nell’Ordine Diaconale; e sermoneggerà con la Colla, benchè sia Regolare, ma senza la Stola; ed a capo scoperto vicino all’Altare, dove sia esposto il SSmo; ed in un sito, che non obblighi li circostanti a fare atti d’irriverenza con voltare le spalle al SSmo Sacramento ».

§ XXXIII.

Le Chiese, ove sarà l’Orazione di Quarant’ore, dovranno la sera stare aperte, fin tanto che vi sarà popolo per orare, ma perchè non può darsi in ciò un’ora determinata si per la situazione di esse, come per la situazione delle stagioni; perciò potranno chiudersi circa le tre ore l’estate; e l’inverno ad ore cinque: s’avverle però, che anche a porte chiuse dovrà continuare l’Orazione, come s’è dello al numero IX, non dovendo mai essere

< interpolata l'Orazione di Quarant'ore, come
« per Decreto della Sacra Congregazione
« de' HR. ».

§ XXXIV.

« In ogni Chiesa di Roma si terrà affisso
in luogo patente la lista delle Quarant-
l'ore per informazione dei fedeli devoti».

§ XXXV.

« Parimenti in ogni Chiesa, ove è de-
« terminata l'esposizione, si dovrà tenere
« allissa continuamente nella Sagrestia la
présenté Istruzione, acciocchè non possa
allegare l'ignoranza delle regole e pre-
« ceti, che vi si contegono ».

§ XXXVI.

« Non ardirà alcun Rettore, Curato o
* Sagrestano, fuori dell'ordine assegnato
nella lista delle Quarant'ore, esporre il
SSmo Sacramento sotto qualsivoglia pre-
testo o consuetudine, per veruna causa
« grave, nè per infermi, senza Breve spe-
ciale di Sua Santità, o almeno licenza se-
« gnata da Noi o da Monsignor Nosiro Vi-
« cegerente e sottoscritta dal Deputato delle
quarant'ore, la quale ottenuta s'esporrà il
« Venerabile in un Altare o Cappella con
un velo avanti e col suddetto numero
di venti lumi: e si osserverà puntual-
mente il tempo, che dovrà durare l'espo-
« sizione, assegnato nella suddetta licenza,
« sollo le pene infrascritte e privazione
« d'ufficio ».

§ XXXVII.

« Finalmente si comanda espressamente,
« che tutti e singoli i sopradetti ordini si
debbano inviolabilmente osservare; e che
si obbedisca esattamente, per quello che
potesse occorrere di più, al nostro Depu-
« tato sopra le quarant'ore, sollo la pena agli
Maestri di cerimonie, che assisteranno alle
iunzioni, se non saranno adempite esat-
« tamente tutte le cerimonie ed i riti pre-
scrivili; i quali Maestri di cerimonie de-
vono essere almeno in Sacris, tanto in que-
sta, che in ogni altra funzione solenne,
« secondo il Ceremoniale de' Vescovi lib. 1,
« cap. 8: ed agit Irasgressori rispettivamente
« de'suddetti ordini, di scelti dieci d'oro da
« applicarsi a luoghi pii: ed altri Regulari,
« d'alta privazione di vote attiva e passiva,
« di carcere e di altre pene maggiori ri-
« servate a nostro arbitrio; dichiarandosi,
« che in difetto dell'osservanza, d'proce-
« derà più rigorosamente contro li Spen-
« riori e Sagrestani delle Chiese, altri quali
« appartengono, più che ad ogni altro, la bitotia
« regola e cura di esse ».

« Dato dalla nostra residenza questo
« di 1 Settembre 1731.

« P. Cardinal Vicario.
« Carlo Guazzagnoli Deputato.

« Nicolô Antonio Canonico Cuggiô Se-
« gretario ».

FINIS VOL. III.

Decreta in hoc volumine relata ila reperiuntur in Regestis Decretorum in Secretaria
Sacrorum Rituum Congregationis existentibus.

In idem clc.

Loco << Sigilli

HioMiors Panici S. /L C. Secretariis